ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΑΓΕΙΑ

Τό Μέγα Γριμόριο
εντάγραμμα - ἐπικλήσεις
Τό Λεμέγεθον - ἡ Διαθήκη
ητειές καί μαγικές τελετές
Μαγεία τοῦ Σολομῶντα
Τό Κλειδί - συνταγές

Μέγας Ἀλβέρτος
Βιβλίο τῆς Δυνάμεως
ἐρωτική μαγεία - φίλτρα,
ὁ Μάγος - λευκή μαγεία
φυσική μαγεία - ἐξορκισμοί
μαγικά μυστικά

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΑΓΕΙΑ
ΣΟΛΟΜΩΝΙΚΗ

Στό πρωτότυπο:

MAGIA PRATICA

Prima edizione: luglio 1971
Seconda edizione: marzo 1974

JORG SABELLICUS

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΑΓΕΙΑ

ΣΟΛΟΜΩΝΙΚΗ

Μετάφραση:
Ν.ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ
Ἐκδοτική Ἐπιμέλεια:
Σ.Λ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟΜΟΙ
Α·Β·Γ

Πρόλογος

Όταν κυβερνᾶ ὁ ὑλισμός,
ὑψώνεται ἡ μαγεία.
J.K. HUYSMANS

Ζοῦμε, ὅπως ἀπό καιρό εἶχαν προβλέψει οἱ παραδοσιακές διδασκαλίες, σέ μιάν ἐποχή « νέας θρησκευτικότητας ». Ὕστερ' ἀπό αἰῶνες ὑλιστικοῦ ρασιοναλισμοῦ, ὁ ἄνθρωπος ξαναρχίζει νά νοιώθει « ἕνα μαῦρο φτεροκόπημα, ἕνα ποδοβολητό ἀπό μορφές καί ὀντότητες ἐξώτερες, στήν ἐσχατιά τοῦ γνωστοῦ μας σύμπαντος » (Χ. Π. Λάβκραφτ). Στερημένος ὁλότελα ἀπό τήν ἐνδόμυχη σιγουριά πού τοῦ ἔδινε στά παλιά χρόνια ἡ συναίσθηση τῆς πνευματικῆς του ὑπεροχῆς, ὁ ἄνθρωπος βλέπει σήμερα τό ἄγνωστο νά τοῦ ἐμφανίζεται σάν ἕνας ἐφιάλτης. Κι αὐτό τόν κάνει ν' ἀρνεῖται τά ὕψη, καί νά καταφεύγει στά βάθη· ὄχι ἀθεΐα, ἀλλά σατανισμός· ὄχι παγανισμός, ἀλλά μιά θρησκευτικότητα διάστροφη καί καταχθόνια. Κατά συνέπεια, προβάλλει ἕνα ἀνανεωμένο ἐνδιαφέρον γιά ὅλα ὅσα εἶναι ἀποκρυφισμός, πνευματισμός, ὑπερβατικοί πειραματισμοί, μ' ἄλλα λόγια Μαγεία.

Τό ν' ἀναφέρει κανείς αὐτή τή λέξη προπάντων σήμερα, τή στιγμή ἀκριβῶς πού ἡ σημασία της, ὕστερ' ἀπό αἰῶνες χλευασμοῦ, φτάνει στό χαμηλότερο σημεῖο της ἐξ αἰτίας τῆς ἄστοχης καί λαϊκῆς μεταχείρισής της, σημαίνει νά διατρέχει τόν κίνδυνο νά δώσει νέα ἀφορμή γιά τή συνειδητή ἤ ἀσυνείδητη δυσφήμισή της, γιά διαστρεβλωμένες ἤ σκόπιμα παραποιημένες ἑρμηνεῖες.

Σέ μιά ἐποχή σάν τή δική μας, ὅπου ἡ ζωή φαίνεται νά μήν ἔχει κανένα προορισμό, ὅπου ὁ συνειδητός ἄνθρωπος βλέπει νά ἐξαφανίζεται κάθε θετική ἰδεολογία (μέ τήν ἔννοια τῆς δράσεως καί ὄχι βέβαια τῆς θεωρίας !), ὅπου ἡ ἀνυπεράσπιστη προσωπικότητα, κι ἀκόμα καί οἱ πιό ἰσχυρές διάνοιες, κλονίζονται, ἐμεῖς πιστεύουμε ἀπόλυτα ὅτι μιά « κοσμοθεωρία » σύμφωνη μέ τό πιστεύω τῆς Ὑψηλῆς Μαγείας, ὅπως μᾶς ἔχει διαβιβαστεῖ ἀπό τίς παραδοσιακές δοξασίες, ἔχει, γιά ὅποιον ἀρνεῖται νά πιαστεῖ στίς δαγκάνες τοῦ ὑλισμοῦ καί τοῦ ἐμπειρισμοῦ, μιά βαθειά καί θετική ἀξία.

Μακρυά ἀπό τό νά εἶναι μιά βάρβαρη μορφή πρωτο - ἐπιστήμης, ἡ μαγεία – ἤ μᾶλλον « ἡ μαγική ἀντίληψη τοῦ κόσμου » – εἶναι σέ θέση νά ἀντιμετωπίσει τήν πραγματικότητα σ' ἕνα ἐπίπεδο τελείως διαφορετικό ἀπό κεῖνο πού προσφέρει ὁ αὐστηρά « ἐπιστημονικός » στοχασμός.

Ἡ « μαγική » ἐνατένιση τῆς πραγματικότητας σημαίνει τήν τήρηση ἀπέναντί της μιᾶς στάσεως ὄχι παθητικῆς, ἀλλά ἐνεργητικῆς. *Γιά τήν μαγεία,* ἡ ἀληθινή *γνώση εἶναι αὐτοδύναμη, καί δέν συνίσταται σέ μιά ἁπλῆ καταγραφή καί ἀπαρίθμηση γεγονότων ἤ ψευτογεγονότων, ἀλλά κλείνει μέσα της μιά κυριαρχική διαπίστωση.*

Γιά νά φτάσει κανείς κάποτε, ἀκολουθώντας μ' ἐπιμονή τούς δρόμους τῆς ἀσκήσεως, στό Μέγα Ἔργον, πρέπει νά ὑποβληθεῖ σέ μιά διεργασία αὐτομεταμόρφωσης. « Αὐτή ἡ γνώση εἶναι ὑπερβατική ἀκόμα καί μέ τήν ἔννοια ὅτι προϋποθέτει μιάν ἀλλαγή καταστάσεως. Δέν κατακτᾶται παρά μέ τή μετατροπή ἑνός τρόπου ὑπάρξεως σ' ἕναν ἄλλο τρόπο ὑπάρξεως, μεταβάλλοντας τήν προσωπική μας συνείδηση », ὅπως ἀναφέρεται στήν Εἰσαγωγή στή Μαγεία *πού ἔχει συνταχθεῖ μέ τήν ἐπιμέλεια τῆς Ὁμάδας τῆς Οὐρ.*

Οἱ διδαχές ἐκείνων πού, στό παρελθόν, πέρασαν αὐτόν τόν ἴδιο δρόμο, ἔφτασαν ὥς ἐμᾶς σφραγισμένες σέ κείμενα πού μιλοῦν στόν σύγχρονο ἄνθρωπο μέ μιά σιωπηλή γλώσσα, μέσ' ἀπό ἀκατανόητα σύμβολα καί στοχασμούς τόσο ἀπομακρυσμένους ἀπό τήν τωρινή μας ἀντίληψη, ὥστε νά μή μποροῦν πιά νά μᾶς διαφωτίσουν. Μιά καί χάθηκε ἤ λησμονήθηκε ἡ ὑπερβατική τους ἔννοια, οἱ ἐπικλήσεις ἔγιναν φράσεις νεκρές, πού προφέρονται μόνο μέ τά χείλη. « Τό Κλειδί τῶν Μεγάλων Μυστηρίων », μᾶς βεβαιώνει ἕνας ἀποκρυφιστής τοῦ περασμένου αἰώνα, ὁ Ἐλιφάς Λεβί, « ἔχει χαθεῖ ». Αὐτό ὅμως δέν σημαίνει ὅτι εἶναι ἀδύνατο νά ξαναβρεθεῖ. Ἴσως ἀκριβῶς σήμερα, τή στιγμή πού φαίνεται νά ἔχουμε φτάσει στά κατάβαθα τοῦ Σκοτεινοῦ Αἰώνα, ἀρχίζει νά ἐκδηλώνεται ἡ παλίρροια μερικῶν συνειδήσεων πρός μιάν ὑψηλότερη σύλληψη τῆς ὕπαρξης καί τῆς πνευματικότητας.

Γιά νά διευκολύνουμε αὐτή τήν διεργασία τῆς ἀνάκτησης τῶν λησμονημένων ἀξιῶν, ξαναρχίζοντας μιά διδασκαλία πού ἀντλεῖ τή δύναμή της ὄχι ἀπό τό ἀνθρώπινο ἀλλά ἀπό τό « πέρ' ἀπ' τ' ἀνθρώπινο » (γιά νά μεταχειριστοῦμε τόν ὅρο ἑνός μεγάλου Μύστη, τοῦ Δάντη Ἀλιγκιέρι), σκεφτήκαμε ὅτι δέν θά ἦταν ἄχρηστο νά ἀναδημοσιεύσουμε αὐτά τά κείμενα, ὅπου ἴχνη τῆς ἀρχαίας γνώσεως εἶναι ἀκόμα εὐδιάκριτα, ἔστω καί κάτω ἀπό διαδοχικές ἐπικαλύψεις.

Τά ἔργα πού ἔχουν συγκεντρωθεῖ σ' αὐτόν τόν τόμο ἔχουν ἐπί αἰῶνες μεταδώσει μιά σοφία ὑπερβατική, πού πάντα μελετήθηκε μέ σεβασμό καί διαβιβάστηκε μέ σωφροσύνη καί προφύλαξη. Τήν πραγματική τους σημασία, τήν « γραφή πού ζωογονεῖ », ἀφήνουμε νά τήν ἀνακαλύψει ὁ ἴδιος ὁ ἀναγνώστης.

γ. δ. τ.

εἰσαγωγή

'Η δύναμη μιᾶς φλογερῆς φαντασίας εἶναι
ὁ κυριώτερος συντελεστής σέ κάθε μαγική πράξη.
ΠΑΡΑΚΕΛΣΟΣ

'Η δέκατη ὄγδοη λάμα τῆς Μείζονος 'Αρκάνας τῶν Ταρό * παριστάνει τή Σελήνη, πού σχεδιάζεται, παραδοσιακά, μέ τό πρόσωπο μιᾶς γυναίκας.

Ψηλά στό νυχτωμένον οὐρανό, χύνει ἀπό τά μάτια της στάλες ἀπό κόκκινα δάκρυα, πάνω σ' ἕνα ἴσιο μονοπάτι πού χάνεται στό βάθος ἀνάμεσα σέ δυό πύργους. "Ενα σκυλί κι ἕνας λύκος ἀλυχτᾶνε κατά τό φῶς της, ἐνῶ μιά καραβίδα γλιστράει στήν ὄχθη ἑνός βάλτου μές τήν ἀνταύγεια τῶν ἀσημένιων ἀχτίδων.

Εἶν' ἕνα ἀπό τά πιό ἐνδιαφέροντα χαρτιά αὐτοῦ τοῦ ἀπόκρυφου παιχνιδιοῦ, πού ἡ προέλευσή του χάνεται στά βάθη τῶν αἰώνων. Γενικά, ὡστόσο, πιστεύεται πώς ἔχει ξεκινήσει ἀπό τήν "Απω 'Ανατολή, πέρασε ἀπό τό Βυζάντιο, καί κατά τόν Μεσαίωνα ἀναπτύχθηκε στή Δυτική Εὐρώπη, κυρίως στή Γαλλία καί στήν 'Ιταλία. 'Εκφράζει τή μυστική ζωή τοῦ νοῦ, καί, περνώντας ἀπό ἕνα καθαρά σεξουαλικό συμβολισμό, ἐπιτρέπει στόν Μυημένο νά εἰσδύσει στήν περιοχή τοῦ 'Αγνώστου.

'Η ἀνταύγεια τοῦ φεγγαρόφωτου ξυπνάει φαντάσματα: μέσα στόν φωσφορισμό της κινοῦνται πλάσματα τῆς νύχτας, ἐφιάλτες καί ὀπτασίες.

Τό σκυλί κι ὁ λύκος εἶναι οἱ κτηνώδικες παρορμήσεις τοῦ ἀνθρώπου, ἀποχαλινωμένες χάρη στή δύναμη τοῦ ἄστρου τῆς νύχτας. 'Η καραβίδα ἀντιπροσωπεύει τόν ἀστερισμό τοῦ *Καρκίνου,* πού κυβερνᾶ τή σιωπή, τίς κρυμμένες δυνάμεις, τίς ἀόρατες ἀκτινοβολίες. Τό ἀσημένιο φῶς τήν κάνει ν' ἀναδύεται μές ἀπό τ' ἀσάλευτο νερό: εἶναι τό 'Απόκρυφο πού ἐμφανίζεται καί ἀποκτᾶ μορφή μέσα στόν αἰσθητό μας κόσμο. Τά νερά ἀπ' ὅπου ξεπροβάλλει εἶναι τά

* Τό Ταρό χρησιμοποιεῖται στήν χαρτομαντεία γιά πρόβλεψη τοῦ μέλλοντος, κι ἀποτελεῖται ἀπό δύο τράπουλες τελείως διαφορετικές ἀπό τίς γνωστές μας, τή Μείζονα 'Αρκάνα (= 'Απόκρυφη), πού ἀποτελεῖται ἀπό 22 λάμες (= χαρτιά), καί τήν 'Ελάσσονα, πού ἀποτελεῖται ἀπό 56 λάμες. Κάθε λάμα ἔχει καί τή δική της παράσταση. — Σ.τ.Μ.

ὕδατα τῆς *Γενέσεως* στή Βίβλο, τό χάος, τό « ἀόρατο καί ἀκατασκεύαστο » κενό, ἀπό τό ὁποῖο δημιουργήθηκετό Σύμπαν. Ὅπως στή Βίβλο, τό ζωογόνο στοιχεῖο βρίσκεται στό φῶς, δηλ. στή θεία φώτιση, πού ξεδιαλύνει τά σκοτάδια τοῦ λογικοῦ.

Τό σύνολο ἀπεικονίζει, ὅπως ἄλλωστε καί πολλά ἄλλα χαρτιά τοῦ Ταρό, *τή μαγική πράξη.* Ἀλλά ὁ συμβολισμός του, ἄν καί ὑποβλητικός, εἶναι σφραγισμένος, καί παραμένει ἀπρόσιτος ὅσο τόν ἐρευνοῦμε μέ τόν ψυχρό φακό τῆς αὐστηρῆς καί ὑλιστικῆς λογικῆς. Γιά νά τόν ἀποσφραγίσουμε, χρειάζεται νά ὑποβληθοῦμε σέ μιά Κάθοδο στόν Κάτω Κόσμο, ὅπου διαλύονται οἱ διανοητικοί αὐτοματισμοί πού μᾶς ὑποχρεώνουν νά σκεφτόμαστε πάνω στ' ἀχνάρια τῆς ἐμπειρίας, καί μᾶς φέρνει σ' ἐπαφή μέ τή μύηση στίς ἀλήθειες τοῦ Μύθου.

Αὐτό εἶν' ἕνα ἐπικίνδυνο ταξίδι. Ὁ Δόκτωρ Φάουστ ἔχασε ἐκεῖ κάτω τήν ψυχή του (παρ' ὅλα ὅσα λέει ἐκ τῶν ὑστέρων ὁ Γκαῖτε), ὁ Πίκο ντέλλα Μιράντολα ἔχασε τό λογικό του, ὁ Ζάκ Καζότ τό κεφάλι του. Θά πρέπει λοιπόν νά μᾶς δείξει τόν δρόμο κάποιος πού τόν ξέρει πολύ καλά, γιατί αὐτός πρῶτος τόν ἔχει περάσει.

Ὁ κόσμος τῆς Μαγείας

Εἶναι ἀληθινό, ἀναμφίβολα ἀληθινό, εἶναι βέβαιο κι ἐντελῶς ἀλήθεια: Αὐτό πού εἶναι ψηλά εἶναι σάν κι αὐτό πού εἶναι χαμηλά, κι αὐτό πού εἶναι χαμηλά εἶναι σάν κι αὐτό πού εἶναι ψηλά, γιά νά συντελεστεῖ τό θαῦμα τοῦ Μοναδικοῦ Ὄντος.

Ἔτσι ἀρχίζει τό *Σμαραγδένιο Τραπέζι*, ἕνα πανάρχαιο κείμενο πού ἡ παράδοση τό ἀποδίδει στόν Ἑρμή Τρισμέγιστο, τόν μυθικό ἱδρυτή τῶν μαγικῶν τελετῶν στήν περιοχή τῆς Μεσογείου. « Εἶναι ὁλόκληρη ἡ Μαγεία μέσα σέ μιά σελίδα », μᾶς λέει ὁ Ἐλιφάς Λευί, μυστικιστής τοῦ περασμένου αἰώνα.

Πράγματι, ἡ ἀρχή τοῦ *Τραπεζιοῦ* μαρτυρᾶ τό Πρῶτον Κινούμενον, τή βάση τῆς μαγικῆς ἐπιστήμης, ἀπό τήν ὁποία ὅλη ἡ ὑπόλοιπη διδασκαλία προκύπτει μέ τή μορφή διαφόρων πορισμάτων. Αὐτό τό Πρῶτον Κινούμενον συνίσταται ἀκριβῶς σ' ἕναν ειδικό τρόπο ἀντιλήψεως τοῦ Σύμπαντος, τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἀνθρώπου, καί τῶν συσχετισμῶν μεταξύ τους.

Στά μάτια τοῦ μάγου, ὁ Κόσμος δέν προβάλλει σάν ἕνα ἄθροισμα ἀκατάστατο (ἤ πάντως συναρμολογημένο μέ κάποιαν ἀκατανόητη διάταξη) ἀπό λογῆς συστατικά, χωρίς συνήθως καμιά σχέση ἀνάμεσά τους. Ἀντίθετα, τό Σύμπαν εἶναι παρόμοιο μέ τ' *ἀνθρώπινο σῶμα:* ὅλα τά στοιχεῖα, ἀκόμα καί τά πιό διαφορετικά κι ἀπομακρυσμένα, εἶναι ἀλληλένδετα σέ βαθμό πού μιά ἐπίδραση σ' ἕνα ἀπ' αὐτά ἔχει ἐπιπτώσεις συχνά ἀναπάντεχες πάνω στ' ἄλλα. Κι ὅπως ἀπό τό σύνολο ὅλων αὐτῶν τῶν στοιχείων γεννιέται ἕνα μοναδικό πλάσμα, ὁ ἄνθρωπος, προικισμένος μέ τά ἰδιαίτερά του χαρακτηριστικά, ἔτσι κι ἀπό τ' ἀντάμωμα ὅλων τῶν στοιχείων τῆς πλάσης γεννιέται ἕνα Μοναδικό Ὄν, προικισμένο κι αὐτό μέ τά ἰδιαίτερά του χαρακτηριστικά καί ἰδιότητες. Γιά τόν μάγο, αὐτό τό Μοναδικό Ὄν, δηλαδή τό Σύμπαν μ' ὅλα ὅσα κλείνει μέσα του, εἶναι ὁ Θεός.

Ἡ παρομοίωση μέ τό ἀνθρώπινο σῶμα δέν εἶναι τυχαία. Πραγματικά, γιά τόν μάγο, ἄν τό Σύμπαν — Θεός — εἶναι ὁ Μακρόκοσμος, ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὁ Μικρόκοσμος: μιά μικρή εἰκόνα καί ὁμοίωσή του, πού ἀντιγράφει, σέ ἀπειροελάχιστη σμίκρυνση, ὅλα του τά χαρακτηριστικά.

Μ' αὐτό τόν τρόπο ἡ μαγική σκέψη κατορθώνει νά συλλάβει μιάν ἰδιόμορφη, καί χωρίς ἀμφιβολία ἐκπληκτική, ἄποψη τῆς *ἑνότητας τῆς Ὑπάρξεως*, ἀνασυνθέτοντας σ' ἕνα σχηματισμό ἀδιαίρετο τήν τριάδα Θεός — Σύμπαν — Ἄνθρωπος.

Ἐπιδίωξη τοῦ μάγου εἶναι νά φτάσει ὥς τήν ἀπόλυτη συναίσθηση αὐτοῦ τοῦ Μοναδικοῦ Ὄντος: νά ἐπεκτείνει δηλαδή, μέ μιά διεργασία πνευματικῆς ἀνάπτυξης, τήν ἰδιομορφία του ὥς τό βαθμό τῆς ἀντίληψης ὅλων τῶν διαφορετικῶν ἀλλά ἀλληλένδετων ἀπόψεων τοῦ Παγκόσμιου Ὄντος, κι ὅταν μπορέσει νά τίς ἀτενίσει στήν ἀδιαφοροποίητη συνολικότητά τους, νά μάθει νά τίς κυβερνᾶ. Αὐτό μπορεῖ νά τό πραγματοποιήσει, ἀφοῦ, σύμφωνα μέ τή μαγική σκέψη, ὅλα τά πράγματα εἶναι διαφορετικές μορφές ἑνός καί μόνου πράγματος, καί στόν Μικρόκοσμο ἀναλύεται καί συντίθεται ὁ Μακρόκοσμος, δηλαδή ὁ Θεός. Ὅταν τό ἐπιτύχει, ὁ μάγος γίνεται Τέλειος Ἄνθρωπος. « Ἀνυψώνεται πάνω ἀπό τούς ἀγγέλους, σέ σημεῖο νά φτάσει στό ἴδιο τό Ἀρχέτυπο, μέ τό ὁποῖο γίνεται συνεργάτης, καί τίποτα δέν τοῦ εἶναι πιά ἀδύνατο », λέει ὁ ἀποκρυφιστής τῆς Ἀναγέννησης Κορνήλιος Ἀγρίππας. Αὐτό εἶναι τό Μέγα Ἔργο, ὁ ὑπέρτατος στόχος τῆς μαγείας, πού κανείς, ἐκτός ἀπό λίγους ἐκλεκτούς, δέν κατόρθωσε ποτέ νά τό ἐκτελέσει.

Οἱ Μαγικές Δυνάμεις

Ἄς προχωρήσουμε τώρα λίγο πιό πέρα, ἀκολουθώντας τήν κατεύθυνση πού μᾶς ὑποδεικνύει ὁ παραλληλισμός ἀνάμεσα στό Σύμπαν καί στόν ἄνθρωπο, ἀπ' ὅπου ξεκινήσαμε.

Σ' ἕνα ὡρισμένο ἄτομο, ἡ προσωπικότητα, ὁ χαρακτῆρας κι ἡ συμπεριφορά καθορίζονται ἀπό τήν ἀλληλεπίδραση διαφορετικῶν παρορμήσεων: ἔρωτα, μίσους, ἐπιδιώξεως γιά κυριαρχία, καταστροφικοῦ ἐνστίκτου, δύναμης γιά αὐτοσυντήρηση, κ.λ.π. Ἐξ ἄλλου στό σῶμα του κυλοῦν ρευστά πρωταρχικῆς σημασίας γιά τή ζωή, ἄν καί δέν γίνονται ἄμεσα ἀντιληπτά: ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος, οἱ νευρικές ὠθήσεις, οἱ μυϊκές συσπάσεις, κι ἀκόμα πιό ἀνεπαίσθητα φαινόμενα, ὅπως εἶναι οἱ βιοχημικές ἀντιδράσεις, πού εἶναι βασικές γιά τή λειτουργία τῶν ζωτικῶν ὀργάνων.

Κάτι ἀντίστοιχο συμβαίνει καί στόν Ὀργανισμό τοῦ Σύμπαντος. Ἡ δομή του διαποτίζεται ἀπό μυστηριώδεις δυνάμεις, πού τόν κάνουν νά διατηρεῖ τή συνοχή του.

Αὐτές οἱ δυνάμεις εἶναι *μυθικές* (μέ τήν φαινομενολογική ἔννοια), καί *μεταφυσικές*: ἔτσι ξεφεύγουν ἀπό κάθε ταξινόμηση σέ κατηγορίες ὅπως ὁ Χῶρος καί ὁ Χρόνος, κυλοῦν σέ κάθε ἴνα τοῦ Μοναδικοῦ Ὄντος, κι ἀποτελοῦν προϋπόθεση γιά τήν ἐσωτερική του σταθεροποίηση.

Οἱ ἀρχαῖοι τίς γνώριζαν, κι ὅπως μᾶς βεβαιώνει ἡ Παράδοση, ἤξεραν νά τίς

κυβερνοῦν: ἡ Γῆ ἦταν ἕνας Παράδεισος, ὁ κόσμος ζοῦσε στόν Χρυσό Αἰῶνα. Ὕστερα, ἄγνωστο γιά ποιά αἰτία, ἔχασαν αὐτή τή γνώση. Οἱ γενεές πού ἐπακολούθησαν, διατήρησαν ὡστόσο τήν ἀνταύγεια τῆς παλιᾶς λαμπρότητας, πού μέ τό πέρασμα τοῦ καιροῦ ἔχανε ὅλο καί πιό πολύ τή λάμψη της, καί φρόντισαν νά μεταδώσουν τήν ἀνάμνηση τῶν Μαγικῶν Δυνάμεων μές ἀπ' τά εἴδωλα τῶν θεῶν τους.

Ἔτσι, σάν παράδειγμα, ἡ δύναμη τοῦ ζωογόνου ἔρωτα, ἡ ἀνανεωτική ἱκανότητα τοῦ Σύμπαντος, πῆρε τή μορφή τῆς Ἀστάρτης τῶν Βαβυλωνίων, τῆς Ἀφροδίτης τῶν Ἑλλήνων, τῆς Venus τῶν Ρωμαίων, κ.ο.κ. Ἀντίστοιχα, ἡ καταστροφική τάση συμβολίστηκε μέ τόν Ἄρη, ἡ ζωτική δύναμη μέ τόν Ἥλιο, κ. λ. π.

Αὐτές οἱ δυνάμεις εἶναι ἑφτά, ὅσοι κι οἱ πλανῆτες τοῦ Μακρόκοσμου ἤ τ' ἀνοίγματα στό κεφάλι τοῦ ἀνθρώπου, ἤ τά κέντρα τοῦ « λεπτοῦ σώματος » τοῦ Μικρόκοσμου. Ὁ μάγος πρέπει νά μάθει καί νά συνειδητοποιεῖ τή ροή τους, εἴτε μέσα εἴτε ἔξω του γίνεται αὐτή. Θά ἐπιτύχει νά τίς κυβερνᾶ καί νά τίς ἐκμεταλλεύεται γιά τόν ἑαυτό του, ἄν μπορέσει, μέ τήν ἐνδεχόμενη βοήθεια συμβολισμῶν, κανόνων καί τελετουργιῶν, νά ἐπικοινωνήσει μ' αὐτές καί νά τίς διοχετεύσει πρός τήν κατεύθυνση πού θέλει. Τρεῖς εἶναι οἱ ἱκανότητες πού πρέπει νά ἔχει ὁ μάγος σέ ὑπέρτατο βαθμό γιά νά ἐπιτύχει στό ἔργο του: ἀκλόνητη θέληση, εὐέλικτη φαντασία, καί ἐξαιρετική ἔνταση αὐτοσυγκέντρωσης. Οἱ ἴδιες οἱ Δυνάμεις δέν τοῦ εἶναι ἐχθρικές. Δέν μποροῦν νά θεωρηθοῦν ἀπό μόνες τους εὐνοϊκές ἤ δυσμενεῖς: πρέπει μᾶλλον νά τίς φανταστοῦμε προικισμένες μέ μιά πολικότητα θετική ἤ ἀρνητική, πού θά τή χρησιμοποιήσουμε ἀνάλογα μέ τίς περιστάσεις.

Ἡ τελετουργική Μαγεία

Στήν προσπάθειά του νά κυβερνήσει τίς ἀπόκρυφες δυνάμεις, ὁ μάγος ἐπικαλεῖται τούς νόμους τοῦ σύμπαντος. Αὐτοί δέν εἶναι βέβαια οἱ νόμοι τῆς φύσεως, ἀλλά ἔχουν ἕνα νόημα πολύ πιό βαθύ καί προκαθωρισμένο.

Οἱ δεσμοί ἀνάμεσα στόν Μακρόκοσμο καί τόν Μικρόκοσμο τοῦ ἐπιτρέπουν, ἄν ἐξασκήσει ἐπίδραση σ' ἕνα ειδικό τομέα, νά ἐπιτύχει πολύ πιό γενικά ἀποτελέσματα.

Ὁ γητευτής πού, ἀφοῦ κατασκευάσει μιά κέρινη κούκλα σάν ὁμοίωμα τοῦ ἐχθροῦ του, τήν βαφτίζει μέ τ' ὄνομά του (τοῦ ἐχθροῦ) καί τή ρίχνει στή φωτιά μέ τήν πεποίθηση ὅτι θά τόν βλάψει, δέν κάνει τίποτ' ἄλλο παρά νά ἐκμεταλλεύεται δύο σημαντικούς ἀπόκρυφους νόμους: τόν νόμο τῆς « μιμητικῆς Μαγείας », σύμφωνα μέ τόν ὁποῖο ἄν ἐνεργήσει κανείς μ' ἕναν ὁρισμένο τροπο, οἱ Μαγικές δυνάμεις ἐπηρεάζονται νά ἐνεργήσουν μέ τόν ἴδιο τρόπο· καί τόν νόμο τοῦ « Μαγικοῦ δεσμοῦ », σύμφωνα μέ τόν ὁποῖο ἀνάμεσα στό *ἀντικείμενο* καί στό *ὁμοίωμα τοῦ ἀντικειμένου* δέν ὑπάρχει διαφορά, καί συνεπῶς ἡ κούκλα πού ἔχει βαφτιστεῖ μέ τ' ὄνομα τοῦ ἐχθροῦ *εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἐχθρός* (γιά νά ἐνισχυθεῖ αὐτός ὁ δεσμός, πού συνηθίζεται συχνά νά ἐνσωματώνονται στήν κούκλα κομματάκια ἀπό τό κορμί πού ἀντιπροσωπεύει, ὅπως νύχια ἤ τρίχες τῶν μαλλιῶν: αὐτό συντελεῖ στήν καλύτερη « καθοδήγηση » τῆς δράσης τῶν

Μαγικῶν Δυνάμεων πού ἐξαπολύει ἡ μιμητική Μαγεία). *

Γιά νά προκαλέσει τίς ἀπόκρυφες δυνάμεις νά δράσουν πρός μιάν ὁρισμένη κατεύθυνση, ὁ μάγος πρέπει νά ἐνεργήσει ἀκολουθώντας ὁρισμένους κανόνες συγκεκριμένους, πού καθορίζουν τόν χρόνο, τόν τρόπο καί τή διαδοχική ἐκτέλεση τῶν πράξεών του. Ἔτσι φτάνει στό σημεῖο νά διαμορφώσει μιά πραγματική τελετουργία, μιάν ἱεροτελεστία πού ἐπιδιώκει νά ἐντείνει στόν ὑπέρτατο βαθμό τή δύναμη πού συγκεντρώνεται εἴτε μέσα του εἴτε γύρω του, γιά νά τήν κατευθύνει σύμφωνα μέ τή θέλησή του καί γιά τό δικό του ὄφελος.

Οἱ πιό τρομερές ἀπ᾽ αὐτές τίς ἱεροτελεστίες εἶναι αὐτές πού περιγράφονται στήν Τελετουργική Μαγεία, ὅπου καλοῦνται οἱ Μαγικές Δυνάμεις, μέ τή μορφή πνευμάτων ἤ δαιμόνων, γιά νά τούς δοθοῦν διαταγές ἤ γιά νά τούς ἐπιβληθοῦν ἐργασίες. Σ᾽ αὐτό τό εἶδος τῆς Μαγείας, πανάρχαιο καί,τό ξαναλέμε, φοβερά ἐπικίνδυνο, ἀφιερώνεται αὐτός ὁ πρῶτος τόμος.

Οἱ Μαγικές τελετουργίες δέ συνίστανται, ὅπως πιστεύεται γενικά, στή βεβήλωση τῶν θρησκευτικῶν λειτουργιῶν τῶν Χριστιανῶν ἤ τῶν Ἰουδαίων, πού ἐκτελοῦνται μέ τήν ἐπιδίωξη νά εὐχαριστήσουν τό Διάβολο καί νά ἐξασφαλίσουν τή βοήθειά του. Ἀντίθετα, εἶναι τελετουργίες πού ἐκτελοῦνται γιά νά ζητήσουν ἀπό τόν Παγκόσμιο Θεό τή δύναμη πού χρειάζεται γιά νά ὑποτάξουν τίς προσωποποιήσεις (γενικά κακοποιές) τῶν ἀπόκρυφων δυνάμεων. Ἡ σημασία τους εἶναι οὐσιαστικά συμβολική καί, πέρ᾽ ἀπ᾽ τό θρησκευτικό κίνητρο, ἡ ἀποστολή τους εἶναι νά ἐντείνουν στόν ὑψηλότερο βαθμό τή « μυστικιστική μανία » τοῦ μάγου, πού ἐκτελεῖ ὑποβλητικές καί περίπλοκες τελετές, προσφέρει ἐπικλήσεις μέ ὑπόκωφη κι ἐκστατική φωνή, τριγυρισμένος ἀπό ἱερά καί μυστηριώδη ἀντικείμενα, εἰσπνέοντας ἀρώματα πού μεθοῦν καί ζαλίζουν, ὡς τή στιγμή πού ἡ δύναμη πού συσσωρεύεται μέσα του σάν ἕνα ποτάμι ὅλο καί περισσότερο φουσκωμένο καί ταραγμένο, ξεχειλίζει τούς ὄχτους καί τελικά ἐμφανίζεται μπροστά του μέ μιά συγκεκριμένη καί συχνά τρομακτική μορφή.

Αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ ἱεροτελεστίες εἶναι πανάρχαιες. Εἶναι γνωστό πώς γίνονταν στήν Αἴγυπτο, στή Χαλδαία, στή Μεσοποταμία, ὅπως μαρτυροῦν ἀρχαιολογικά εὑρήματα ὅπου μποροῦν νά διαβαστοῦν μαγικές συνταγές καί περιγραφές τελετῶν. Ἀπό Ἕλληνες καί Λατίνους συγγραφεῖς μαθαίνουμε ὅτι ἀντίστοιχες πράξεις γίνονταν ἀκόμα καί στούς κλασσικούς πολιτισμούς.

Σέ κάπως πιό πρόσφατες ἐποχές, ἄρχισαν νά διαδίδονται στήν Εὐρώπη οἱ Ἑβραϊκές ἱεροτελεστίες πού εἶχε φέρει μαζί του ὁ λαός τοῦ Ἰσραήλ μετά τή Διασπορά. Σ᾽ ὅλη τή διάρκεια τοῦ Μεσαίωνα, τῆς Ἀναγέννησης, κι ἀκόμα καί ὡς τόν ΙΖ´ αἰώνα καί πέρα (οὐσιαστικά ὥς τήν ἐποχή τοῦ Διαφωτισμοῦ), οἱ τελετές αὐτές ἐξασκοῦνταν εὐρύτατα, ὅπως προκύπτει ἀπό τίς χιλιάδες σχετικῶν χειρογράφων πού φυλάγονται στίς διάφορες βιβλιοθῆκες κι εἶναι σήμερα ἡ μεγαλύτερη καί οὐσιαστικώτερη *συλλογή* μαγικῶν πράξεων πού ὑπάρχει στήν Εὐρώπη.

* Μιά τέτοια τελετουργία περιγράφεται στό Πρῶτο Μέρος αὐτοῦ τοῦ τόμου: εἶναι ἡ τέταρτη ἐπίκληση στό *Κλειδί τοῦ Σολομῶντα*.

Ἀπό τέτοιες πράξεις, πού ἡ παράδοση ἀποδίνει στόν βασιλιά Σολομῶντα, ἀναφέρουμε, στίς ἑπόμενες σελίδες, τίς πιό σημαντικές, μέ τήν περισσότερο παραδεκτή τους μορφή.

Συμπληρώσαμε τό ἀρχικό κείμενο, ὅπου τό θεωρήσαμε ἀπαραίτητο, μέ σημειώσεις κι ἀναφορές παρμένες ἀπό μεταγενέστερα ἔργα. Κυρίως ἀπό τόPicatrix, ἡ Clef des Clavicules (τό *Κλειδί τῶν Στερνοκλείδων*, ἕνα χειρόγραφο τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Ἀρσενάλ στό Παρίσι, χρονολογούμενο ἀπό τό 1256), τό Grand Grimoire (*Μέγα Γριμόριον*) ἄγνωστης χρονολογίας, τό τέταρτο βιβλίο τοῦ De Occulta Philosophia (περί Ἀποκρύφου Φιλοσοφίας) πού ἀποδίδεται στόν Κορνήλιο Ἀγρίππα (δημοσιευμένο στά 1531), τήν Pseudomonarchia Daemonum (Ψευδομοναρχία τῶν Δαιμόνων) τοῦ Γιοχάννες Βίερους (1550), τό Azbatel ἤ De Magia Veterum (περί Μαγείας τῶν Ἀρχαίων) (1575). Ὡρισμένες σημειώσεις πάρθηκαν ἐπίσης ἀπό τό Formulaire de Haute Magie (Συνταγολόγιο Ὑψηλῆς Μαγείας) τοῦ Πιέρ Πιόμπ, καί τό Dictionnaire Infernal (Καταχθόνιο Λεξικό) τοῦ Κολλέν ντέ Πλανσύ. Τέλος, βασιστήκαμε στή βιβλιογραφία πού δίνει ὁ Σαγιέντ Ἰντρις Σάχ στή μελέτη του The Secret Lore of Magic (Ἡ Μυστική Γνώση τῆς Μαγείας), ἔκδοση Φρέντερικ Μύλλερ, Λονδίνο, 1957.

Δέν ἐπιθυμοῦμε νά ὑπεισέλθουμε στή χρήση πού θά κάνει ὁ ἀναγνώστης τῶν γνώσεων πού τοῦ μεταδίδουμε. Τόν ἐξορκίζουμε ὅμως νά σκεφτεῖ τά παρακάτω λόγια τοῦ Χάουαρντ Φίλιπς Λάβκραφτ, παρμένα ἀπό τό διήγημά του *Ἡ Πρόσκληση τοῦ Κθουλχοῦ:*

« Ἡ εὐσπλαχνική ἄποψη τῆς πραγματικότητας εἶναι, νομίζω, ἡ ἀδυναμία τοῦ ἀνθρώπου νά συσχετίσει ὅλα της τά στοιχεῖα. Ἡ ζωή μας ξετυλίγεται μέσα στά ὅρια ἑνός ἥσυχου νησιοῦ ἀμάθειας, τριγυρισμένου ἀπό τίς σκοτεινές θάλασσες τοῦ ἀπείρου, καί δέν σᾶς συνιστῶ νά ξεμακρύνετε πολύ ἀπ' αὐτό... Μά κάποια μέρα, ὅταν τελικά θά συγκεντρωθοῦν τά λογῆς μέρη τῆς σοφίας, πού σήμερα βρίσκονται σκόρπια ἐδῶ κι ἐκεῖ, θά ξεπροβάλει στά μάτια μας μιά τόσο τρομακτική θέα τῆς πραγματικότητας καί τοῦ φοβεροῦ ρόλου πού ἔχουμε μέσα της, πού ἄν μιά τέτοια ἀποκάλυψη δέν μᾶς κάνει νά τρελαθοῦμε, θά προσπαθήσουμε ν' ἀποφύγουμε αὐτό τό θανάσιμο ὅραμα καταφεύγοντας στά σκοτάδια ἑνός νέου Μεσαίωνα ».

Σ. Φ.

Μέρος Πρῶτο

Δέν πρέπει νά νομίζουμε πώς ὁ ἄνθρωπος ὑπῆρξε ὁ πρῶτος ἤ ὁ τελευταῖος ἀφέντης τῆς Γῆς. Οἱ ἀρχαῖοι ἦταν, οἱ ἀρχαῖοι εἶναι, οἱ ἀρχαῖοι θά εἶναι.* Σήμερα δέν βρίσκονται μέσα στούς χώρους πού γνωρίζουμε, ἀλλά *ἀνάμεσα* στούς χώρους. Γαλήνιοι καί προαιώνιοι Αὐτοί προχωροῦν, χωρίς διαστάσεις καί χωρίς νά μποροῦμε νά τούς ἀντιληφθοῦμε ... Βαδίζουν ἀόρατοι κι ἀποτρόπαιοι σέ τόπους μοναξιᾶς, ὅπου τά Λόγια εἶχαν προφερθεῖ κ' οἱ Ἐπικλήσεις εἶχαν ἐκφωνηθεῖ μέ οὐρλιαχτά στούς δικούς τους Καιρούς ...

ΑΒΔΟΥΛ ΑΛΧΑΖΡΕΝΤ: *Νεκρονομικόν*

---

* « Ζεύς ἦν, Ζεύς ἐστι, Ζεύς ἔσεται », λέει ἕνας ἀρχαῖος χρησμός τῆς Δωδώνης. — Σ.τ.Μ

Τό κλειδί τοῦ Σολομῶντος, υἱοῦ τοῦ Δαυίδ

Τό Clavicula Solomonis, *ἡ Σολομωνική*, εἶναι ἴσως τό πιό φημισμένο καί συγχρόνως τό πιό ἐπίφοβο ἀπό τά κείμενα τῆς Τελετουργικῆς Μαγείας. Οἱ κληρικοί συγγραφεῖς τό ἀποκαλοῦν πάντα « Βιβλίο τοῦ Διαβόλου ». Ἡ Ἱερά Ἐξέταση στά 1559 τό ἀπαγόρευσε σάν ἕνα ἔργο ἐπικίνδυνο.

Γιά αἰῶνες συνεχίστηκε ἡ διαμάχη σχετικά μέ τήν αὐθεντικότητά του καί μέ τήν πραγματική ὕπαρξη ἑνός ἑβραϊκοῦ πρωτοτύπου, ἀπό τό ὁποῖο ἀναδύθηκαν ὅλες οἱ μεσαιωνικές παραλλαγές του. Μόνο τελευταῖα ρίχτηκε κάποιο φῶς πάνω σ᾽ αὐτό τό ζήτημα.

Σήμερα θεωρεῖται φανερό πώς τό *Κλειδί* ὑπῆρχε, μέ τή μιά ἤ τήν ἄλλη μορφή, ἀπό τήν πιό μακρυνή ἀρχαιότητα. Ὡρισμένα του Μαγικά Λόγια, ἡ διάταξη ὁρισμένων ἱεροτελεστιῶν, δείχνουν σημιτική ἤ καί βαβυλωνιακή προέλευση. Εἶναι σχεδόν βέβαιο πώς ἔφτασε ὥς τή Δυτική Εὐρώπη διά μέσου τῶν Γνωστικῶν, τῶν Καβαλλιστῶν, καί παρόμοιων μαγικοθρησκευτικῶν σχολῶν.

Δέ μποροῦμε φυσικά νά εἴμαστε βέβαιοι ποιό ἀπό τά μέρη τοῦ ἔργου, πού μᾶς εἶναι γνωστό ἀπό διάφορα κι ὄχι πάντα σύμφωνα μεταξύ τους χειρόγραφα, εἶναι πρωτότυπο, καί ποιό πρέπει νά ἀποδοθεῖ σέ μεταγενέστερες προσθῆκες. Ὡστόσο τό θέμα ἔχει μόνο σχετική σημασία. Ὅταν ἐξετάζουμε τήν « αὐθεντικότητα » τοῦ ἔργου, βρισκόμαστε πράγματι ἀντιμέτωποι σέ δυό ρωτήματα πού δέν ἔχουν εὔκολη ἀπάντηση: τάχα τό ἔργο ἔγινε ἀπό ἕνα μοναδικό συγγραφέα, καί συγκεκριμένα τό βιβλικό βασιλιά Σολομῶντα, γιό τοῦ Δαυίδ; Κι ἔπειτα, ἀναγκαζόμαστε νά ρωτήσουμε: ἄν οἱ τελετουργίες εἶναι ἀληθινές, εἶναι πραγματικά « ἀποτελεσματικές »; Ὅμως αὐτό τό εἶδος τῆς μελέτης ξεπερνᾶ τά ὅρια τοῦ βιβλίου μας.

Οἱ διαμάχες πού προέκυψαν γενικά σχετικά μέ τό *Κλειδί*, ἔχουν ὥς τώρα περιορισθεῖ σέ κριτικές θεμελιωμένες σέ βάσεις μάλλον ἀόρι-

στες: ὅπως ἐξ ἄλλου εἶναι ἀόριστο καί τό κάθε τι πού ἀφορᾶ τή μαγεία. Ἕνας συγγραφέας λέει ὅτι τό βιβλίο δέ μπορεῖ νά γράφτηκε ἀπό τό βασιλιά Σολομώντα, γιατί αὐτός ἦταν ἕνας καλός ἄνθρωπος. Μπορεῖ νά τοῦ ἀπαντήσει κανείς, ὅπως θά 'κανε ἕνας ἀποκρυφιστής, καί μέ τό δίκιο του, ὅτι ἡ Βίβλος περιγράφει πῶς ὁ Σολομῶν ὑπέκυψε στόν πειρασμό καί ἁμάρτησε. 'Απ' τήν ἄλλη, οἱ ὀρθόδοξοι ἱερωμένοι καταπολέμησαν τό περιεχόμενο τοῦ βιβλίου (ἄν ὄχι τήν αὐθεντικότητά του) ἐξ αἰτίας τοῦ δῆθεν χαρακτηρισμοῦ του σάν « διαβολικοῦ ».

Οἱ ἀποκρυφιστές στή Δύση πέρασαν στήν ἀντεπίθεση, ὑποστηρίζοντας ὅτι τά διαβολικά τμήματα τοῦ βιβλίου ὀφείλονται σέ μεταγενέστερες προσθῆκες καί δέν ἀνήκουν στό ἀρχικό ἔργο, ὅπου δέν ἐκδηλώνεται, ὅπως ἰσχυρίζονται, παρά μόνο τό ἁγνό πνεῦμα τῆς 'Υψηλῆς Μαγείας πού δρᾶ μέ τή βοήθεια τῆς Θείας Δυνάμεως.

Στήν Εὐρώπη, τό *Κλειδί* εἶναι γνωστό ἀπό ἀντίγραφα χειρογράφων πού εἶναι κλεισμένα στίς μεγάλες Βιβλιοθῆκες στό Λονδίνο, στό Παρίσι καί σ' ἄλλες πόλεις. Τό πιό ἀρχαῖο ἀπ' αὐτά τά κείμενα, γραμμένο ἑλληνικά, χρονολογεῖται ἀπό τόν ΙΒ' ἤ ΙΓ' αἰώνα: εἶναι φυλαγμένο στό *Βρεττανικό Μουσεῖο*, ἀλλά δέν εἶναι προσιτό στό κοινό. 'Η πρώτη του τυπωμένη ἔκδοση ἔγινε στή Ρώμη, στά 1629. Ὅπως καί ἄλλες πού ἀκολούθησαν, δέν εἶναι καθόλου πλήρης ἤ ἀξιόλογη. Πιό ἐνδιαφέροντα εἶναι τά χειρόγραφα ἀπό τά ὁποῖα διατηροῦνται πολλά: ἀλλά σ' αὐτά τά κείμενα, τά διαγράμματα, ἡ διάταξή τους κι ἡ σειρά τους διαφέρουν κάποτε σημαντικά ἀπό ἀντίγραφο σέ ἀντίγραφο. Οἱ γλῶσσες στίς ὁποῖες ἔχει γραφτεῖ τό *Κλειδί* εἶναι ἡ γαλλική καί ἡ λατινική, καί πολλές ἀπ' αὐτές τίς διατυπώσεις φτάνουν ὥς τόν ΙΗ' αἰώνα.

'Αλλά γιά νά διαπιστώσουμε ὅτι τό *Κλειδί*, ἤ κάτι πολύ παρόμοιο, ὑπῆρχε πιθανόν ἀπό δυό χιλιάδες χρόνια, πρέπει νά ἀνατρέξουμε ἀκόμα πιό πέρα στό παρελθόν.

Τόν πρῶτο αἰώνα τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὁ 'Εβραῖος ἱστορικός 'Ιωσήφ Φλάβιος κάνει λόγο γιά ἕνα βιβλίο μέ ἐπικλήσεις πρός τά κακά πνεύματα, πού συγγραφέας του θεωροῦνταν ὁ βιβλικός Βασιλιάς. Μέ τή βοήθειά του ὁ μάγος 'Ελεάζαρ ὁ 'Εβραῖος εἶχε ἐξορκίσει τούς δαίμονες μπροστά στόν αὐτοκράτορα Βεσπασιανό, προστάζοντάς τους μέ τό Δαχτυλίδι τοῦ Σολομώντα, πού εἶναι πολύ γνωστό σ' ὅποιον ἔχει διαβάσει τίς *Χίλιες καί μιά Νύκτες*.

Γιά μιά παρόμοια πραγματεία σχετική μέ τούς δαίμονες, πού κι αὐτή ἀποδίδεται στόν ἴδιο συγγραφέα, μιλᾶ, σχεδόν δέκα αἰῶνες ἀργότερα, ὁ Ἕλληνας ἱστορικός Μιχαήλ Ψελλός.

'Αργότερα, ὁ *Μέγας 'Αλβέρτος*, σύγγραμμα φυσικῆς μαγείας πού ἡ παράδοση θεωρεῖ σά συγγραφέα του τόν 'Αλβέρτο Μάγνο (1193 — 1280), περιέχει κείμενα κάποιου 'Ααρών, πού εἶναι ἀσφαλῶς ὁ 'Ισαάκ

᾿Ααρών, μάγος τοῦ παλατιοῦ καί διερμηνέας τοῦ Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορα Μανουήλ Α΄ τοῦ Κομνηνοῦ (1143 — 1180). * Αὐτός ὁ ᾿Ααρών, εἶχε στήν κατοχή του (σύμφωνα μέ ἕναν ἄλλον ἱστοριογράφο τοῦ Βυζαντίου, τόν Νικήτα Χωνιάτη * *) ἕνα μαγικό βιβλίο πού διαβάζοντάς το ἐπικαλοῦσε « λεγεώνας δαιμόνων ». Αὐτό τό βιβλίο ἦταν κατά πᾶσα πιθανότητα ἡ Σολομωνική, πράγμα πού ἀποδεικνύει ὅτι ἡ διάδοσή της συνεχιζόταν ἀπό τόν πρῶτο ὥς τόν ἑνδέκατο αἰώνα, μολονότι, ὅπως καί τ᾿ ἄλλα Γριμόρια, * * * δέν ἔγινε γνωστό στό εὐρύτερο κοινό τῆς Εὐρώπης πρίν ἀπό τόν ΙΓ΄ αἰώνα.

Γιά νά συμπληρωθεῖ τό κενό κάπου δέκα αἰώνων ἀπό τίς πληροφορίες πού μᾶς δίνει ὁ ᾿Ιωσήφ Φλάβιος ὥς ἐκεῖνες πού μᾶς δίνει ὁ Μιχαήλ Ψελλός, πρέπει νά στραφοῦμε στίς παραδόσεις πού ἀναφέρονται στήν ἀνατολική λογοτεχνία.
Σέ μιά συγγραφή τοῦ βιβλίου, ἡ ὁποία βρίσκεται στό χειρόγραφο ὑπ᾿ ἀριθ. 2350 τῆς Bibliothèque de l' Arsenal στό Παρίσι, ὑπάρχει ἕνας πρόλογος πολύ παλιός, πιθανόν Βυζαντινῆς προέλευσης, πού δέ βρίσκεται σέ κανένα ἄλλο κείμενο. ᾿Εκεῖ ἀναφέρεταιὅτι τό *Κλειδί* ἔπρεπε νά εἶχε θαφτεῖ μαζί μέ τό Σολομώντα μέσα στόν τάφο του˙ ἀντί ὅμως νά γίνει αὐτό, μεταφέρθηκε στή Βαβυλώνα, κι ἀπό κεῖ διαδόθηκε μέ τή βοήθεια ἑνός ἄρχοντα τῆς χώρας. « Ὅλα τά δημιουργήματα » ὀφείλουν νά ὑπακούουν στά μυστικά του.

Ἄς ξαναγυρίσουμε μιά στιγμή στίς *Χίλιες καί μία Νύκτες*. Πιστεύεται ὅτι ἕνα μεγάλο μέρος τῶν ἀφηγήσεων βασίζεται σέ πανάρχαιες βαβυλωνιακές πηγές. ᾿Ακόμη καί στό *Κοράνι* ὑπάρχουν ἴχνη τῶν παραδόσεων πού σχετίζονται μέ τίς μαγικές δραστηριότητες τοῦ Σολομώντα, ὅπως συγκεντρώθηκαν ἀργότερα στήν περίφημη συλλογή διηγημάτων. Πάνω σ᾿ αὐτό τό τελλάρο τῶν θρύλων οἱ Ἄραβες συγγραφεῖς ζωγράφισαν ἕναν ἀπίθανο καί πολύχρωμο πίνακα, περιγράφοντας μέ μεγάλη κι εὐφάνταστη ἐλευθερία τά « ἔργα καί ἡμέρες » τοῦ βιβλικοῦ Βασιλιᾶ. ᾿Ακολουθώντας πρός τά πίσω τό νῆμα πού συνδέει τά ἔργα τους, φτάνουμε σέ πολύ μακρινές ἐποχές.

---

* Ὁ ᾿Ισαάκ ᾿Ααρών, διερμηνέας ἀνατολικῶν γλωσσῶν, κατηγορήθηκε ἀπό τόν Μανουήλ ɸιά προδοσία καί καταδικάστηκε σέ τύφλωση. Ὅταν ὁ ᾿Ανδρόνικος διαδέχτηκε τόν Μανουήλ, ὁ ᾿Ααρών τόν συμβούλεψε ὄχι μόνο νά τυφλώνει, ἀλλά καί νά κόβει τή γλώσσα στούς ἐχθρούς του. Κι αὐτό ἀκριβῶς ἔγινε στόν ἴδιο τόν ᾿Ααρών ἀπό τόν ᾿Ισαάκ Ἄγγελο, πού ἀνέβηκε στό θρόνο ὕστερα ἀπό ἐπανάσταση ἐναντίον τοῦ πατέρα του ᾿Ανδρόνικου. — Σ.τ.Μ.

* * ᾿Επώνυμο τοῦ Νικήτα ᾿Ακομινάτου, πού καταγόταν ἀπό τήν πόλη Χωναί τῆς Φρυγίας. Σ.τ.Μ.

* * * *Γριμόρια* ὀνομάζονταν τά κείμενα τῆς Τελετουργικῆς Μαγείας, πού τ᾿ ἀρχαιότερα καί πιό φημισμένα ἀποδίδονται στό Σολομώντα καί περιέχονται σ᾿ αὐτό τόν τόμο. ᾿Επίσης πολύ διαδεδομένα κι ἐπίφοβα ἦταν τό *Βιβλίο τοῦ Πάπα ῾Ονωρίου*, τό Grimo̊rium Verum καί τό Grand Grimoire, πού θά περιληφθοῦν στόν δεύτερο τόμο. — Σ.τ.Σ.

Αὐτό τό γεγονός ὁδήγησε στήν ὑπόθεση ὅτι τό *Κλειδί* προέρχεται ἴσως ἀπό ἕνα σῶμα παραδόσεων πού εἶχε χρησιμοποιηθεῖ (ἄν ὄχι ἀποκαλυφθεῖ) ἀπό τό Σολομώντα, τό ὁποῖο, ἐκεῖνο τόν καιρό ἤ ἀμέσως ἀργότερα, εἶχε διαδοθεῖ στούς μάγους τῆς ᾿Ανατολικῆς Μεσογείου. Αὐτή ἡ ὑπόθεση εἶναι ἐνδιαφέρουσα, γιατί ἀποδεικνύει ἕνα συσχετισμό μεταξύ τῆς Σολομωνικῆς καί τοῦ συνόλου τῶν μαγικῶν ἱεροτελεστιῶν πού ἐφαρμόζονταν στήν ἀρχαία Αἴγυπτο, καί πού ἀποδίνονται στόν ῾Ερμῆ Τρισμέγιστο. ῾Ο ὅρος « ἑρμητικός » χρησιμοποιεῖται ἀκόμα καί σήμερα γιά νά ὀνομάσει τά ἔργα τῶν ἀλχημιστῶν ἤ τά μυστικά κι ἀπόκρυφα κείμενα.

Στήν κριτική καί τή βιβλιογραφία ἔχει γίνει συχνά σύγχυση ἀπό τό γεγονός ὅτι ὁρισμένα βιβλία ἔχουν κατά διαφόρους καιρούς διαδοθεῖ μέ τόν γενικό τίτλο *Κλειδί τοῦ Σολομώντα*. Γιά παράδειγμα, τό Clef du Rabbi Solomon εἶναι ἕνα ἔργο τελείως διαφορετικό, πού μιλᾶ γιά φυλαχτά σέ σχέση μέ τούς πλανῆτες. Πάντως μπορεῖ ἕνα μέρος του νά προέρχεται ἀπό τό Clavicula.

᾿Εκτός ἀπ᾿ αὐτό, ἄλλα δύο κείμενα ἀποδίδονται ἀπό τήν παράδοση στό βιβλικό Βασιλιά: τό *Λεμέγεθον*, πού ὀνομάζεται καί *Μικρό Κλειδί*, πού ἀσχολεῖται μέ τήν ἐπίκληση τῶν ἐξωγήινων πνευμάτων, καί ἡ *Διαθήκη τοῦ Σολομώντα*, πού ἀφηγεῖται πῶς αὐτός μπόρεσε νά ἐπικοινωνήσει μέ τά δαιμόνια, πῶς ὕστερα ἐπέτυχε νά τά δαμάσει, πῶς κατόρθωσε νά ἐξασφαλίσει τήν ὑπακοή τους, καί ποιό ἦταν τό ἄδοξο τέλος του.

Στή συνέχεια ἀναγράφεται τό οὐσιαστικό κείμενο τοῦ *Κλειδιοῦ*, ὅπως περιέχεται στά ραββινικά χειρόγραφα πού φυλάγονται στό *Βρεττανικό Μουσεῖο* καί στό Λάντσντάουν, σχολιασμένο καί συμπληρωμένο ἀπό τίς κυριώτερες παραλλαγές του, καθώς κι ἀπό ἀναφορές καί συγκρίσεις μέ ἄλλα ξακουστά καί ἀπρόσιτα βιβλία τῆς Τελετουργικῆς Μαγείας.

Προειδοποίηση σέ ὅσους ἀνήκει αὐτό τό βιβλίο

Τό παρακάτω κείμενο δέν περιέχεται σ' ὅλες τίς παραλλαγές τοῦ Γριμορίου. Βρίσκεται μόνο στά ἀντιγραμμένα χειρόγραφα, πού ἔχουν στήν ἐπικεφαλίδα τή σημείωση: «Μετάφραση ἀπό τήν ἑβραϊκή γλώσσα στά ἰταλικά ἀπό τόν 'Αβραάμ Κολόρνο, κατά διαταγήν τῆς Α.Υ. τοῦ Δούκα τῆς Μάντοβας, καί πρόσφατα μεταφρασμένο στά γαλλικά». *'Αντίτυπα τοῦ συγγράμματος φυλάγονται στό Παρίσι καί στό Λονδίνο, π.χ. στό χειρόγρ. ὑπ' ἀρ. 2348 τῆς* Bibliothéque de l' Arsenal *καί στά χειρόγραφα Χερλεϊάνο ἀρ. 3981 καί Σλόαν ἀρ. 3091 τοῦ* British Museum.

'Εσένα, πού τυχόν θά πάρεις στά χέρια σου αὐτό τό βιβλίο, σέ προειδοποιῶ καί σ' ἐξορκίζω νά μήν ἀνακοινώσεις τά μυστικά του σέ κανέναν ἀνάξιο, ἐξ' αἰτίας τῆς δύναμης πού κλείνεται στίς σελίδες του. Αὐτός εἶναι γενικός κανών πού ἰσχύει γιά ὅλες τίς μυστικές δοξασίες τῆς Μαγείας καί τῆς 'Αλχημείας.

Αὐτό τό ἔργο τοῦ Σολομῶντα ἀποτελεῖται ἀπό δυό μέρη. Στό πρῶτο διδάσκεται ὁ τρόπος ν' ἀποφεύγει κανείς τά λάθη στίς ἐπαφές του μέ τά Πνεύματα.

Στό δεύτερο μαθαίνει κανείς πῶς νά ἐκτελεῖ τίς Μαγικές Τέχνες.

Πρόσεξε πάρα πολύ μήπως τό Κλειδί τῶν Μυστικῶν πέσει στά χέρια τῶν ἀνοήτων καί τῶν ἀμορφώτων.

Ὅποιος τό ἔχει, καί τό χρησιμοποιεῖ σύμφωνα μέ τίς ὁδηγίες, δέν θά εἶναι μόνο σέ θέση νά ἐκτελέσει τίς Μαγικές Ἱεροτελεστίες: ἀλλά καί θά μπορέσει, ἄν χρειαστεῖ, νά διορθώσει τά λάθη του.

Καμιά προσπάθεια δέν θά ἔχει ἐπιτυχία ἄν ὁ 'Εξορκιστής δέν ἔχει καταλάβει ἀκόμα αὐτό πού ἑτοιμάζεται νά κάνει.

Κατά συνέπεια, ἐξορκίζω ὁλόψυχα ὁποιονδήποτε ἀποκτήσει αὐτό τό Κλειδί τῶν Μυστικῶν νά μήν τό δώσει σ' ἄλλον, οὔτε νά μοιραστεῖ τίς διδασκαλίες μέ κάποιον πού δέν τοῦ ἔχει ἐμπιστοσύνη, πού δέν ξέρει νά κρατήσει μυστικά, καί πού δέν ἔχει ἐξασκηθεῖ στίς Μαγικές τέχνες.

Σέ παρακαλῶ ταπεινά, ἐσένα πού ἔχεις αὐτό τό βιβλίο, στό ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ΤΕΤΡΑΓΡΑΜΜΑΤΟΥ, ΓΙΩΤ, 'Η, ΒΑΥ, 'Η, καί στό ὄνομα τοῦ ΑΔΩΝΑΪ, καί σ' ὅλα τ' ἄλλα ὀνόματα τοῦ 'Ανώτατου καί 'Αγιώτατου Θεοῦ, νά θεωρήσεις αὐτό τό ἔργο πολύτιμο σάν τήν ἴδια τήν ψυχή σου, καί νά μήν τό ἀποκαλύψεις σέ κανένα ἄνθρωπο ἀνόητο ἤ ἀμόρφωτον.

---

* Τα τέσσερα γράμματα ΓΙΩΤ, 'Η, ΒΑΥ, 'Η εἶναι ἑβραϊκά, καί διαβάζονται ἀπό τά δεξιά πρ[illegible] τ' ἀριστερά, יהוה 'Η προφορά τους εἶναι Γι — χ — β — χ, κι ἄν συμπληρωθοῦν μέ τά φωνήεντα (πού δέν ὑπάρχουν στό ἑβραϊκό ἀλφάβητο), διαβάζονται *Γιαχβέχ*, ἤ 'Ιεχωβᾶ, πού ὅμως ποτέ δέν προφέρονται ἐνῶ στή θέση τους προφέρεται ἡ λέξη *'Αδωνάϊ*, πού σημαίνει *ὁ Κύριος*

Σ. τ. Μ

1.
Οἱ χρόνοι καί οἱ ἐπιρροές τῶν Μαγικῶν πράξεων

Τό*Κλειδί τοῦ Σολομῶντα* περιγράφει πολύ ἀναλυτικά τά ἀστρολογικά δεδομένα πού σχετίζονται μέ τήν ἐκλογή τῶν ἡμερῶν καί ὡρῶν στίς ὁποῖες θά ἐκτελοῦνται οἱ κάθε εἴδους ἱεροτελεστίες. Ὁ συγγραφέας τοῦ ἔργου θεωρεῖ βέβαια πώς ὅλοι ὅσοι ἐνδιαφέρονται γιά τίς ἀπόκρυφες ἐπιστῆμες πρέπει νά ἔχουν ἐπαρκεῖς γνώσεις Ἀστρολογίας γιά νά εἶναι σέ θέση νά καθορίσουν τίς μέρες καί τίς ὧρες τῶν πλανητῶν.

Ὡστόσο οἱ ἀντιλήψεις καί οἱ ὁρολογίες τῶν ἀστρολογικῶν ἐργασιῶν πού ἐξετάζει ὁ Σολομών εἶναι τελείως ἄγνωστες στόν σημερινό ἀναγνώστη, καί ἡ λεπτομερής ἀναγραφή τους ἐδῶ θά ἦταν ἐντελῶς ἄχρηστη. Στό ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1. ἔχουν προσαρμοστεῖ κι ἁπλοποιηθεῖ οἱ σχετικοί ὑπολογισμοί, πού ἄλλωστε εἶναι ἀρκετά εὔκολοι, κι ἀπαιτοῦνται γιά νά καθοριστεῖ ἡ πιό εὐνοϊκή στιγμή γιά τήν ἐκτέλεση μιᾶς Μαγικῆς πράξης.

Στό *Κλειδί,*καθώς καί σ' ὅλα τ' ἄλλα παλαιά Γριμόρια, γίνεται ἡ σύσταση στόν ἐνδιαφερόμενο νά διαλέξει μέ τήν μεγαλύτερη προσοχή τή μέρα καί τήν ὥρα γιά κάθε μαγική ἐργασία. Ἕνα σφάλμα μπορεῖ νά ἔχει σάν συνέπεια τήν ἀποτυχία τῆς προσπάθειας, καί, στήν περίπτωση τελετουργιῶν γιά τήν Ἐπίκληση ἤ γιά τά ἔργα μίσους, θανάτου, κ.λ.π., μπορεῖ νά προκληθοῦν σοβαρές ἐπιπτώσεις στόν αὐτουργό.

Πρίν καθορίσει τήν σωστή μέρα καί ὥρα, ὁ μάγος πρέπει νά ξέρει ἀκριβῶς αὐτό πού πρόκειται νά κάνει, κι ἔτσι νά γνωρίζει ποιός πλανήτης κυβερνᾶ αὐτό τό εἶδος τῆς ἐργασίας.

Ὁ Σολομών μᾶς δίνει τόν ἑξῆς κατάλογο:

ΠΛΑΝΗΤΗΣ	*Εἶδος ἐργασίας*
Κρόνος	Σωτηρία ἀπό τήν Ἄβυσσο. Ἔργα γιά καλό ἤ γιά κακό σχετικά μέ οἰκοδομήματα. Ἐντολή στά φιλικά πνεύματα νά μιλήσουν σέ κάποιον στ' ὄνειρό του. Κέρδος ἤ καταστροφή στίς ἐπιχειρήσεις, στίς ἰδιοκτησίες, στά ἀγαθά πού σχετίζονται μέ κτήματα. Ἀπόκτηση σοφίας, γνώσεως τῶν κρυμμένων πραγμάτων. Ἔργα μίσους, θανάτου καί συμφορᾶς.
Ζεύς	Τιμές καί πλούτη. Φιλία, σωματική ὑγεία. Ζωηρές ἐπιθυμίες.
Ἄρης	Πόλεμος, στρατιωτικές ἐπιτυχίες. Θάρρος. Καταστροφή. Ἔργα δυσαρμονίας, ὄλεθρος, θάνατος καί δυστυχία. Τύχη σέ στρατιωτικά ζητήματα.
Ἥλιος	Χρήματα, ἐλπίδα, γητειές. Ἐργασίες γιά νά ἐπιτύχουμε τήν ὑποστήριξη τῶν κυβερνώντων καί τῶν ἰσχυρῶν. Ἐνάντια στήν ἔχθρα κι εὔνοια στή φιλία.
Ἀφροδίτη	Ἔρωτας, κοινωνικότητα, ταξίδια, εὐγένεια κι εὐχαρίστηση.
Ἑρμῆς	Εὐφράδεια, ἐπιχειρήσεις. Ἐπιστῆμες καί τέχνες. Θαύματα κι ἐξορκισμοί, προφητεῖες. Γιά ν' ἀποφύγουμε τίς κλοπές, γιά προστασία τῶν ἀγαθῶν μας καί τῶν ἐμπορευμάτων. Ἐργασίες σχετικές μέ ἀπάτες.
Σελήνη	Ταξίδια, διαδρομές, ἔρωτας καί συμφιλίωση, μηνύματα. Κλοπές (νέα Σελήνη), ὀπτασίες, νερό.

Ἐπιρροή τῶν ὡρῶν

1. Ὧρες τοῦ *Κρόνου*, τοῦ *Ἄρη* καί τῆς *Σελήνης*:
Ἐπίκληση τῶν πνευμάτων, ἔργα μίσους κι ἔχθρας.
2. Ὧρες τοῦ *Ἑρμῆ*:
Παιγνίδια, ἀστεῖα, διασκεδάσεις, ἀνακάλυψη τῶν κλοπῶν μέ τή βοήθεια τῶν πνευμάτων.
3. Ὧρες τοῦ *Ἄρη*:
Ἐπίκληση τῶν ψυχῶν ἀπ' τόν Ἅδη, κυρίως τῶν στρατιωτῶν πού σκοτώθηκαν στή μάχη.
4. Ὧρες τοῦ *Διός* καί τοῦ *Ἥλιου*:
Ἐργασίες πού σέ κάνουν ἀόρατο, ἔρωτας καί καλοπέραση, κι ὅλα τά ἀσυνήθιστα πειράματα.

Ζώδια καί πλανῆτες πού εὐνοοῦν τίς μαγικές ἐργασίες

Οἱ ἐπιδράσεις τῆς Σελήνης. Οἱ δημιουργικές προσπάθειες πρέπει νά γίνονται μέ τή νέα Σελήνη. Ἡ Διχόνια καί τό Μῖσος ἔχουν ἐπιτυχία στή χάση τοῦ φεγγαριοῦ. Ἡ Ἐξαφάνιση (νά γίνεται κανείς ἀόρατος) κι ὁ Θάνατος ἐπιδιώκονται μόνο ὅταν ἡ Σελήνη ἔχει σχεδόν ὁλότελα σκοτεινιάσει.

Τά ζώδια τῆς Σελήνης στίς μαγικές ἐργασίες εἶναι τά ἑξῆς:

Ἡ Σελήνη πρέπει νά βρίσκεται στόν Ταῦρο, στήν Παρθένο ἤ στόν Αἰγόκερω (γήϊνα Ζώδια) γιά νά ἐπιτύχει κανείς *ὑπερφυσικά φαινόμενα.*

Γιά τίς ἐργασίες πού ἀφοροῦν τόν *Ἔρωτα*, τή *Φιλία* ἤ τήν *Ἐξαφάνιση*, ἡ Σελήνη πρέπει νά βρίσκεται σ' ἕν' ἀπό τά Ζώδια φωτιᾶς: Κριό, Λέοντα ἤ Τοξότη.

Τό *Μῖσος* κι ἡ *Διχόνια* πρέπει νά ζητηθοῦν ὅταν ἡ Σελήνη βρίσκεται σέ Ζώδιο νεροῦ: Καρκῖνο, Σκορπιό καί Ἰχθῦς.

Ὅλες οἱ Ὑπερφυσικές Ἐργασίες πρέπει νά προσδιοριστοῦν γιά τίς μέρες πού ἡ Σελήνη βρίσκεται σέ Ζώδιο ἀέρος: Διδύμους, Ζυγό ἤ Ὑδροχόο.

Μιά προσθήκη στίς ὁδηγίες τοῦ Σολομῶντα μπορεῖ νά γίνει μέ τόν πίνακα τῶν εὐνοϊκῶν καί δυσμενῶν ἡμερῶν κάθε μηνός, πού ἀναγράφεται στό *Μέγα Γριμόριο.* Περιττό νά ἐξηγήσουμε ὅτι οἱ δυσμενεῖς μέρες πρέπει ν' ἀποφεύγονται γιά κάθε εἶδους μαγική ἐργασία, καί προπάντων γιά Ἱεροτελεστίες κι Ἐπικλήσεις.

ΜΗΝΕΣ	*ΕΥΝΟΪΚΕΣ ΜΕΡΕΣ*	*ΔΥΣΜΕΝΕΙΣ ΜΕΡΕΣ*
Ἰανουάριος	3, 10, 27, 31	12, 23
Φεβρουάριος	7, 8, 18	2, 10, 17, 22
Μάρτιος	3, 9, 12, 14, 16	13, 19, 23, 28
Ἀπρίλιος	5, 17	18, 20, 29, 30
Μάϊος	1, 2, 4, 6, 9, 14	10, 17, 20
Ἰούνιος	3, 5, 7, 9, 13, 23	4, 20
Ἰούλιος	2, 6, 10, 13, 18, 30	5, 13, 27
Αὔγουστος	5, 7, 10, 14	2, 13, 27, 31
Σεπτέμβριος	6, 10, 13, 18, 30	13, 16, 18
Ὀκτώβριος	13, 16, 25, 31	3, 9, 27
Νοέμβριος	1, 13, 23, 30	6, 25
Δεκέμβριος	10, 20, 29	15, 26

ΠΛΑΝΗΤΕΣ ΠΟΥ ΚΥΒΕΡΝΟΥΝ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δευτέρα: κυβερνᾶται ἀπό *Σελήνη*
Τρίτη: κυβερνᾶται ἀπό *Ἄρη*
Τετάρτη: κυβερνᾶται ἀπό *Ἑρμῆ*
Πέμπτη: κυβερνᾶται ἀπό *Δία*
Παρασκευή: κυβερνᾶται ἀπό *Ἀφροδίτη*
Σάββατο: κυβερνᾶται ἀπό *Κρόνο*
Κυριακή: κυβερνᾶται ἀπό *Ἥλιο*

2.
Προετοιμασία γιά τή Μεγάλη Ἱεροτελεστία

Τό *Κλειδί τοῦ Σολομῶντα*, ὅταν δίνει λεπτομέρειες γιά διάφορες μαγικές ἐργασίες, ὑποστηρίζει ὅτι καμιά διεργασία πού ἀφορᾶ τίς ἐπαφές μέ τά πνεύματα δέν πρέπει νά γίνεται χωρίς νά χαραχθεῖ καί καθιερωθεῖ ὁ Μαγικός Κύκλος, κι' ὕστερ' ἀπ' αὐτό ὁ Μάγιστρος (ὁ ἀρχηγός) καί οἱ μαθητές του ν' ἀφιερωθοῦν καί νά ἐξαγνιστοῦν ὅπως πρέπει.

Αὐτά συμφωνοῦν μέ τίς συνηθισμένες ὁδηγίες τῆς Ὑψηλῆς Μαγείας, κι εἶναι μιά μέθοδος πού ἀνάγεται στίς βαβυλωνιακές πινακίδες, πού σέ μερικές ἀπ' αὐτές ἀναγράφεται ἕνας τύπος γιά τήν καθιέρωση τοῦ Προστατευτικοῦ Κύκλου, «... τοῦ συνόρου πού οἱ Θεοί δέ μποροῦν νά τό περάσουν, πού δέ μπορεῖ νά σπάσει, πού οὔτε θεός οὔτε ἄνθρωπος μπορεῖ νά τό ἀψηφήσει ».

Ἀλλά μόνο στό *Κλειδί* βρίσκονται οἱ πλήρεις λεπτομέρειες τῶν προπαρασκευαστικῶν τελετουργιῶν. Τό νά τίς ἀγνοήσει κανείς, βεβαιώνουν οἱ μάγοι, θά σήμαινε τήν ἀναπόφευκτη ἀποτυχία τῆς ἐπίκλησης.

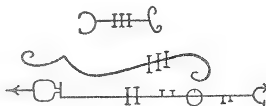
Ἄλλη σημαντική προϋπόθεση πού ἄν δέν τηρηθεῖ θά ὁδηγήσει τό Ἔργο σέ ἀποτυχία, εἶναι ὅτι ὅλα τά ἐργαλεῖα πού θά χρησιμοποιήσει ὁ μάγος — ἀπ' τόν τόπο ὅπου πρόκειται νά ἐκτελεστεῖ ἡ τελετουργία ὥς τή βελόνα πού θά χρησιμοποιηθεῖ γιά νά κεντηθοῦν τά μαγικά σύμβολα στήν ἐνδιμασία τοῦ ἱερουργοῦ — πρέπει νά καθαγιαστοῦν μέ κατάλληλες τελετές. Στό ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ συνοψίζονται οἱ λεπτομέρειες αὐτῶν τῶν τελετῶν καί οἱ συνθῆκες πού πρέπει νά τηρηθοῦν γιά τήν ἐκτέλεσή τους.

* * *

Ἡ πρώτη λοιπόν προϋπόθεση εἶναι τό ν' ἀποφασ,σει ὁ μάγος τί ἀκριβῶς θέλει νά ἐπιτύχει, καί ποιό πνεῦμα πρέπει νά ἐπικαλεστεῖ γιά

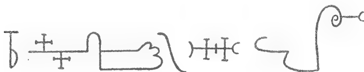
Τά άγνά ἄμφια

Εἶναι ἀπό λινό (« ἀλλά τό μετάξι εἶναι καλύτερο ») καί κατάλευκα, ὑφασμένα ἀπό μία νεαρή παρθένα. Τά καλύτερα, σύμφωνα μέ ὡρισμένα Γριμόρια, εἶναι αὐτά πού ἔχουν κιόλας φορεθεῖ ἀπό ἱερουργό κατά τήν Λειτουργία. Στό στῆθος, μέ κόκκινο μετάξι καί μέ καθαγιασμένη βελόνα, θά κεντηθοῦν τά ἑξῆς σύμβολα: *

Σχ. 1

Καί γιά τά σύμβολα ὑπάρχουν παραλλαγές. Τό χειρόγραφο ὑπ' ἀριθμ. 36674 τοῦ *Βρεταννικοῦ Μουσείου* δίνει αὐτά τά σχέδια για τό κέντημα στό στῆθος τῶν ἀμφίων:

Σχ. 1α

Σημείωση Μεταφραστῆ. Τό κείμενο τῆς προσφωνήσεως ἀποδόθηκε μέ τήν ἑλληνική προφορά τοῦ ἀρχικοῦ, πού εἶναι γραμμένο σέ παρεφθαρμένα λατινικά, πού κι αὐτά ἀποτελοῦν ἀσφαλῶς μετάφραση τοῦ ἑβραϊκοῦ πρωτοτύπου. Ἔτσι, μιά καί τό νόημα κι ὄχι ἡ γλῶσσα ἔχει σημασία, δίνομε ἐδῶ μιά ὅσο τό δυνατόν ἀκριβέστερη μετάφραση στά Ἑλληνικά, πού ὁπωσδήποτε εἶναι τό ἴδιο ἀποτελεσματική μέ τήν λατινική:

« *Ἀθάνατε Σοφώτατε, εὐνόησέ με τόν δοῦλο Σου νά μπορέσω νά κατασκευάσω σωστά τά ἄμφια πού θά φορέσουν οἱ δοῦλοι Σου ἐνώπιον τῆς Σκηνῆς Σου, καί νά καθαγιάσω τά σκεύη πού βρίσκονται ἐδῶ. Φρόντισε, ὦ Πατέρα, νά τούς δοθεῖ ἡ δύναμη κι ἡ ἱκανότητα νά μέ ὑπηρετήσουν, κάθε φορά πού τά μεταχειρίζομαι. Ταυτός κ.λ.π.* » (Οἱ δύο πρῶτες λέξεις μέ κεφαλαῖα εἶναι ἑλληνικές, ἡ τρίτη αἰγυπτιακή, καί οἱ δύο τελευταῖες ἑβραϊκές, κι ἀποτελοῦν προσφωνήσεις πρός τόν Θεό)

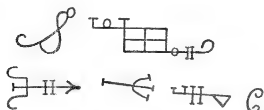
* Μερικά συγγράμματα δίνουν παραλλαγές στήν καθαγίαση τῶν σκευῶν. Ἕνα χειρόγραφο λέει πώς γιά κάθε καθαγίαση ἀπαιτεῖται ἡ ἑξῆς προσφώνηση:

« *Ἀθάνατε Σοφώτατε, ἄρτιζες κβί σοχόβο σέρβι τούο ντεντέστιντ γιούστους φαμπρικάρ ἀρτίφφια κβί ἀντούσαν ταμπερνάκουλι ντεμπέταντ ἰν σέρβι ἐτ ἀ σανκτιφίκεριτ ἄλιους ρέμπους χίκ πρεζέντιμπους πάτερ βιρούτεμ ἔτ ἐφφικάκιαμ ἄντ μέχε ὀπεράντι σέχετερ, ἀν σέρβαν ἔτ σίκτι φρέκουρ:*

ΙΑΥΤΟΣ, ΓΑΥΤΑΓΙΟΝ, ΜΠΑΡΑΧΕΠΙ, ΓΕΛΙΤΑ, ΙΓΕΩΝ. Ἀμήν ». Σ.τ.Μ.

Οἱ περικνημίδες

Εἶναι κι αὐτές λευκές, ἀπό μετάξι, μέ τά ἑξῆς σύμβολα:

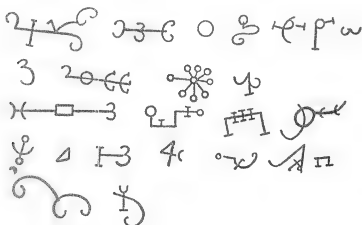
Σχ. 2

Τό στέμμα

Ὁ μάγος πρέπει νά φορέσει ἕνα στέμμα φτιαγμένο ἀπό ἄπιαστο ἄσπρο χαρτί, πού ἐπάνω του πρέπει νά γραφτοῦν μέ καθαγιασμένο μελάνι καί πέννα, τήν Πέννα τῆς Τέχνης (βλ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II), τά ἑξῆς ἑβραϊκά ὀνόματα τοῦ Θεοῦ:

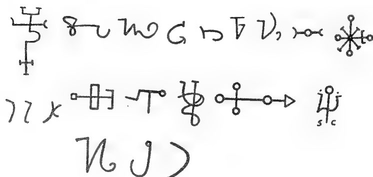
ΙΕΧΩΒΑ ἐμπρός, ΑΔΩΝΑΪ πίσω, ΕΛ στά δεξιά, ΕΛΟΧΙΜ στ' ἀριστερά.

Τά στέμματα τῶν μαθητῶν εἶναι παρόμοια μέ τοῦ Μάγιστρου, ἀλλά πάνω τους πρέπει νά γραφτοῦν αὐτά τά σύμβολα:

Σχ. 3.

ʽΑντίστοιχα, ἕν ἄλλο ἀντίγραφο τοῦ *Κλειδιοῦ* ὑποστηρίζει ὅτι τά σωστά σύμβολα γιά τά στέμματα τῶν μαθητῶν εἶναι τά ἑξῆς:

Σχ. 4.

Ὅση ὥρα ντύνονται, ὁ Μάγιστρος πρέπει ν' ἀπαγγείλει ὁρισμένους ψαλμούς τῆς Βίβλου, καί συγκεκριμένα τούς ΙΕʹ, ΡΛΑʹ, ΡΛΖʹ, ΡΙΖʹ, ΞΖʹ, ΞΗʹ καί ΡΚΖʹ. *

Μετά τόν Ψαλμό ΙΕʹ πρέπει νά ἐκφωνηθεῖ ἡ ἑξῆς ἐπίκληση:

« *ΑΜΟΡ, ΑΜΑΤΟΡ, ΑΜΙΔΗΣ, ΙΔΕΟΔΑΝΙΑΧ, ΑΜΟΡ, ΠΛΑΪ*-ΟΡ, ΑΜΙΤΟΡ ! Μέ τή δύναμη αὐτῶν τῶν ʽΑγίων ʼΑγγέλων ἐνδύομαι αὐτά τά ἰσχυρά ἄμφια. Καί χάρη σ' αὐτά θά ἐπιτύχω τά πράγματα πού

ΟΡ, ΑΜΙΤΟΡ ! Μέ τή δύναμη αὐτῶν τῶν ʽΑγίων ʼΑγγέλων ἐνδύομαι αὐτά τά ἰσχυρά ἄμφια. Καί χάρη σ' αὐτά θά ἐπιτύχω τά πράγματα πού *ἐπιθυμῶ θερμά νά ἐκτελέσω: Σ' εὐχαριστῶ, ὦ ʽΑγιώτατε ʼΑδωνάϊ, καί ἡ Βασιλεία Σου καί ἡ Θέλησή Σου ἄς εἶναι αἰώνιες, ʼΑμήν »*.

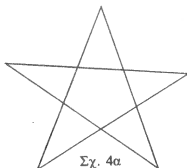
* ʼΕδῶ καί στή συνέχεια, ἡ ἀρίθμηση τῶν ψαλμῶν ἀναφέρεται στίς κυριώτερες εὐρωπαϊκές κι ἑλληνικές ἐκδόσεις τῆς Βίβλου, ὅπως π.χ. στήν στερεότυπη ἔκδοση τοῦ Κάρλ Τάουχνιτς, Λειψία 1908. ʽΟ ἀναγνώστης πρέπει νά προσέξει, γιατί πολλές μεταφράσεις, — προπάντων ἀγγλοσαξωνικές — ἀκολουθοῦν διαφορετική ἀρίθμηση. — Σ.τ.Σ. καί Μ.

3.
Κατασκευή καί καθαγίαση τῶν Πενταγράμμων καί τοῦ Κύκλου.

Σχεδόν ὅλοι οἱ μάγοι συμφωνοῦν ὁμόφωνα στό ὅτι τά πεντάγραμμα (πεντάκωλα ἤ φυλακτήρια) ἀποτελοῦν τήν κυρίωτερη ἄμυνα τοῦ ἱερουργοῦ ἐνάντια στίς ἐνέδρες τῶν πνευμάτων. Μποροῦν νά χρησιμοποιηθοῦν γιά ν' ἀναγκάσουν τούς δαίμονες νά μιλήσουν καί νά ποῦν τά ὀνόματά τους. Μέ τή βοήθεια τῶν σχημάτων αὐτῶν μποροῦν νά ἐπικληθοῦν τά πνεύματα τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ, νά αἰχμαλωτιστοῦν καί νά ὑποχρεωθοῦν νά ἱκανοποιήσουν κάθε ἐπιθυμία τοῦ ἐξορκιστῆ.

Τό *Κλειδί τοῦ Σολομῶντα* εἶναι ἴσως τό πιό λεπτομερειακό ἀπ' ὅλα τά ἄλλα στήν ἐξήγηση τῆς τεχνικῆς γιά τήν κατασκευή τῶν πενταγραμμων, ὅπως θ' ἀποδειχθεῖ στίς ἑπόμενες σελίδες. 'Αλλά πρῶτα καλό θά εἶναι ναί διευκρινισθοῦν μερικές ἀπόψεις σχετικές μέ τή « πεντακωλολογία ».

Φαίνεται πώς τό ἀληθινό πεντάκωλο εἶναι τό πεντάγραμμο: ἕνα ἀστέρι μέ πέντε κορυφές πού ὀνομάζεται στά ἑλληνικά καί σέ ἄλλες μαγικές φιλολογίες « *ἡ πεντάλφα* »: Εἶναι « ἕνα ἄστρο πού ἀποτελεῖται ἀπό πέντε Α πού ἀπέχουν ἐξ ἴσου ἀπό ἕνα κεντρικό σημεῖο ». (Σχ. 4α)

Σχ. 4α

Σημαντικη συγχυση προεκυψε απο το γεγονος οτι και το εξαγραμμο (ἄστρο μέ 6 κορυφές, πού σχηματίζεται ἀπό δύο ἰσόπλευρα τρίγωνα ἀντεστραμμένα καί ἐπάλληλα) χρησιμοποιεῖται στίς μαγικές ἐργασίες. Γι ' αὐτό τό λόγο τό ἑξάγραμμο (πού καμιά φορά ὀνομάζεται « σφραγίς » ἤ « ἀσπίς » τοῦ Δαυίδ, πατέρα τοῦ Σολομώντα) συγχέεται μέ τή σφραγίδα τοῦ Σολομῶντα: σ' αὐτήν, σύμφωνα μ' ὅ,τι διαβάζουμε στά περισσότερα « μαῦρα βιβλία », φαίνεται ὅτι τό ἄστρο πού αὐθεντικά ἀνήκει στόν βιβλικό Βασιλιᾶ εἶναι τό πεντάγραμμο μέ πέντε κορυφές.

'Υπάρχει ἀκόμα μιά αἰτία γιά σύγχυση. Μιά καί τοῦ ἀποδίδονται ὑπερφυσικές ἰδιότητες καί θαυματουργές μαγικές δυνάμεις, τό πεντάγραμμο, μαζί μέ τ' ἄλλα πεντάκωλα, ἔγινε συνώνυμο τοῦ « φυλακτοῦ ». Στήν πραγματικότητα οἱ δύο ὅροι ἀφοροῦν διαφορετικά πράγματα. 'Ο Πιέρ Πιόμπ, στό ἔργο του Formulaire de Haute Magie, (Συνταγολόγιο 'Υψηλῆς Μαγείας) διευκρινίζει: « Τά πεντάκωλα δέν εἶναι φυλακτά, καί δέν πρέπει νά τά συγχέουμε. Τά φυλακτά διευκολύνουν τήν πόλωση τῶν Μαγικῶν Δυνάμεων, ἐνῶ τά πεντάκωλα περιέχουν πολωμένες Δυνάμεις. Τά πρῶτα εἶναι μεσολαβητές, τά δεύτερα εἶναι δευτερεύοντες συσσωρευτές, ἀνάλογοι, κατά κάποιο τρόπο, μέ τίς ἠλεκτρικές μπαταρίες. Κι ἔτσι μποροῦν νά παραχωρηθοῦν χωρίς κίνδυνο (ἀντίθετα μέ τά φυλακτά) ».

'Η προέλευση τοῦ πενταγράμμου σάν εὐεργετικοῦ συμβόλου πού παρέχει ἐξασφάλιση, δέν μπορεῖ νά καθοριστεῖ μέ βεβαιότητα. Πάντως, μιά ἔνδειξη εἶναι ὅτι τό σχῆμα αὐτό χρησιμοποιοῦνταν στήν ἀρχαιότητα ἀπό τούς γιατρούς (πού ἦταν, φυσικά, καί μάγοι) οἱ ὁποῖοι ἀνῆκαν σέ διάφορες σχολές: "Οπως ἀναφέρει ὁ Μενεστριέ, « ἕν' ἄστρο μέ πέντε κορυφές, σχηματισμένο ἀπό ἕνα σύμπλεγμα μέ πέντε Α, ἀποτελοῦσε κάποτε γιά τούς γιατρούς τό σύμβολο τῆς ὑγείας, καί ὀνομαζόταν Πεντάλφα ».

'Ωστόσο, αὐτή ἡ ἑρμηνεία, ἄν λάβουμε ὑπ' ὄψη πόσο πολύπλοκοι εἶναι οἱ διανοητικοί συσχετισμοί πού δημιουργοῦν τά μαγικά σύμβολα, πρέπει νά πηγάζει ἀπό μιά πιό μακρυνή καταγωγή. Τό σύμβολο πού σήμερα γενικά χρησιμοποιεῖται γιά νά παραστήσει τή γιατρειά, λόγου χάρη, εἶναι τό Κηρύκειο τοῦ 'Ερμῆ: ἕνα ραβδί μέ δύο περιπλεγμένα φίδια, πού πηγάζει ἀπό τόν γνωστό μῦθο,* κι ἀκόμα σχετίζεται καί μέ τά μαγικά ἐπιτεύγματα τοῦ Μωϋσῆ, ὅπως ἀναφέρονται στή Βίβλο (*Ἔξοδος Ζ΄*, 9 — 15). Σέ κάποιο σημεῖο μιᾶς ἄγνωστης συνέχειας παραδόσεων — πιθανόν στή Βαβυλωνία ἤ στούς 'Ακκαδίους — ἡ πεντάλφα,

* "Οταν κάποτε ὁ 'Ερμῆς εἶδε δύο φίδια νά παλεύουν, τά χώρισε μ' ἕνα ραβδί. Ἔτσι ξεκίνησε τό κηρύκειο, ἔμβλημα τοῦ ἀγγελιαφόρου ἀλλά καί μάγου 'Ερμῆ, πού κατά τόν "Ομηρο « θέλγει τά ὄμματα τῶν ἀνδρῶν, ὧν ἐθέλει, τούς δ ' αὖτε καί ὑπνώττοντας ἐγείρει ». — Σ.τ.Μ.

ὅπως ἔφτασε ὥς ἐμᾶς, παρίστανε ἴσως τό ἀπόσταγμα κάποιας πολυεδρικῆς ὄψεως μιᾶς ἀπόκρυφης ἐπιστήμης.

Ὅπως καί νά ' ναι, ὑπάρχουν ἱστορικά στοιχεῖα σχετικά μέ τήν χρήση τῆς πεντάλφας σάν μαγικο - ἰατρικῆς γητειᾶς. Τό οἰκόσημο τῆς Μαργαρίτας τῆς Γαλλίας, κόρης τοῦ Ἐρρίκου Β΄ καί γυναίκας τοῦ Ἐρρίκου Δ΄, τοῦ τελευταίου τῶν Βαλουά, παρίστανε ἕνα πεντάγραμμο μ' ἕνα κεφαλαῖο γράμμα κλεισμένο σέ κάθε ἀκτίνα τοῦ ἄστρου, ὥστε νά σχηματίζεται ἡ λέξη SALUS (ὑγεία).

Τό ὅτι τό πεντάγραμμο χρησιμοποιήθηκε γιά σύμβολο εὐτυχίας κι εὐλογίας ἀποδεικνύεται ἀπό ἐδάφια ὅπως τοῦ d' Aubrey, πού βεβαιώνει ὅτι τό σχῆμα « σχεδιαζόταν ἀπό τούς ἕλληνες Χριστιανούς (ὅπως σήμερα τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ) στήν ἀρχή μιᾶς ἐπιστολῆς ἤ ἑνός βιβλίου σάν εὐχή γιά τήν εὐτυχία ».

Ἡ μυστηριακή ἔννοια τοῦ συμβόλου ἔγινε παραδεκτή καί στούς Ἄραβες, πού τό χρησιμοποίησαν σάν οἰκόσημο. Μετά τήν ἔλευση τοῦ Μωάμεθ, τό σχῆμα διαμορφώθηκε σ' ἕνα κόμπο μέ πέντε ἄκριες, γιά νά ὑποδηλώσει τήν ἑνότητα. Αὐτό ἦταν μιά ἄποψη τῆς μυστικῆς ἑρμηνείας του, σύμφωνα μέ τήν παράδοση Σουφί, κι ἀντιπροσώπευε τήν φράση ἀπό τό Κοράνι: « Στενά δεμένοι μαζί ἀπό τόν Δεσμό τοῦ Θεοῦ, καί ποτέ χωρισμένοι ». *

Οἱ Ἑβραῖοι « τό ἔρραβαν πάνω στά κρεμεζιά τους ροῦχα », ὅπως λέει ὁ Μπάθωρστ, καί « οἱ Ἑβραῖοι τῆς Βερβερίας εἶχαν τό σῆμα αὐτό στά φλάμπουρά τους, στά σκεύη τους, στά τραπέζια τους ». Τό πεντάγραμμο ἦταν σέ μεγάλη χρήση παντοῦ ὅπου ὑπῆρχαν Ἑβραῖοι, κι ὄχι μόνο στόν Ἀραβοϊσπανικό πολιτισμό, ἤ στήν βορειοδυτική Ἀφρική (τήν « Βερβερία »).

Μέ τόν Χριστιανισμό, τό πεντάγραμμο νίκησε ἀκόμα καί τήν πρόκληση μιᾶς νέας θεολογίας: Στό ὑπ' ἀριθ. 231 χειρόγραφο τοῦ Λαντστάουν διαβάζουμε ὅτι ὁ Ρεννέ, ἐπίσκοπος τοῦ Πήτερμπόροου, παρατηρεῖ: « τό σχῆμα 3 τριγώνων πού ἀλληλοτέμνονται, καί πού σχηματίζεται ἀπό πέντε γραμμές, ὀνομάζεται Πεντάγωνο τοῦ Σολομῶντα, κι ὅταν σχεδιαστεῖ στό σῶμα ἑνός ἀνθρώπου ὑποτίθεται πώς παριστάνει τίς πέντε πληγές τοῦ Σωτῆρος, καί κατά συνέπεια... οἱ διάβολοι τό φοβοῦνται ὑπερβολικά ».

Τέλος, τό πεντάγραμμο φαίνεται νά ἔχει μιά πολύμορφη μυστικιστική ἱστορία, σάν τῆς περίφημης Σβάστικα (τοῦ ἀγκυλωτοῦ σταυροῦ), ὅπως καί κάθε ἄλλης ποικιλίας σταυροῦ ἤ ἡλιακοῦ συμβόλου. Ἡ χρήση του στήν Ἀγγλία βρίσκεται ἀκόμα καί σέ θρησκευτικά

* Ἕνα ἀστέρι μέ πέντε κῶχες σχεδιάζεται καί σήμερα πλάι στήν ἡμισέληνο, στίς ἐθνικές σημαῖες τῶν Κρατῶν τοῦ Ἰσλάμ. Σ.τ.Σ.

κτίρια. « Ἡ μαγική πεντάλφα πού εἶναι χαραγμένη στό δυτικό παράθυρο τοῦ νότιου νάρθηκα στό Ἀββαεῖο τοῦ Οὐεστμίνστερ ἀποδεικνύει ὅτι οἱ μοναχοί πού ἔψαλλαν στή χορωδία εἶχαν ἐμβαθύνει τίς ἀπόκρυφες ἐπιστῆμες », ἀναφέρει ἕνας ὁδηγός τῶν μνημείων τοῦ Λονδίνου. Μιά ἄλλη προσωπικότης πού ἐπηρεάστηκε ἀπό αὐτό τό σχῆμα ἦταν ὁ Τζών Ἔβελυν, * γιατί, ὅπως ἀναφέρει ὁ Μπέρκ στή μελέτη του γιά τά φυλακτά, « σέ πολλά βιβλία του, ἀφοῦ χάραξε τό μονόγραμμα μέ τ' ὄνομά του, σχεδίαζε μέ τήν πέννα τό πεντάκωλο ἀνάμεσα στίς λέξεις Dominus providebit (ὁ Θεός νά προνοήσει) ». Πράγμα πού χωρίς ἀμφιβολία μπορεῖ νά θεωρηθεῖ σάν μέρος μιᾶς μαγικῆς πράξης.

Ὑπάρχουν δύο τρόποι γιά τή σχεδίαση — καί συνεπῶς γιά τήν ἑρμηνεία — αὐτοῦ τοῦ δυνατοῦ καί μυστηριακοῦ συμβόλου. Σύμφωνα μέ τόν Μαγικό συμβολισμό, ἄν σχεδιαστεῖ μέ μιά μόνο κορυφή του πρός τά πάνω, ἀντιπροσωπεύει τή δύναμη τοῦ Θεοῦ. Ἄν ὅμως ἀναστραφεῖ ὥστε νά βρίσκονται δύο κορυφές πρός τά πάνω, παριστάνει τόν διάβολο καί τίς δυνάμεις του, καί χρησιμοποιεῖται στίς καταχθόνιες ἐπικλήσεις καί στήν δαιμονολογία.

Ὁ Σολομῶν στό συνιστᾶ στόν ἀναγνώστη, προτοῦ ἀρχίσει ὁποιαδήποτε τελετουργία, νά ἔχει κατανοήσει ἀπόλυτα τή σημασία καί τίς συνέπειες τοῦ ἔργου του. Ἡ ἄγνοια, μᾶς λέει συχνά, εἶν' ἐπικίνδυνη: ὥστε ὅποιος θέλει νά ἐπιτύχει πρέπει νά διαβάσει καί νά ξαναδιαβάσει τό *Κλειδί*, καί νά μάθει καλά ὅλα τά μυστικά του.

Γιά νά χρησιμοποιηθεῖ σάν μαγικό ἀντικείμενο τό πεντάγραμμο, πρέπει νά χαραχτεῖ σέ μέταλλο σχετικό μέ τόν πλανήτη του, ἤ νά σχεδιαστεῖ μέ μελάνη σέ δέρμα ἀπό παρθένο ἀρνί, δέρμα πού πρέπει νά παρασκευαστεῖ ἤ ν' ἀγοραστεῖ ὅταν ὁ Ἥλιος βρίσκεται στήν Ἀνιοῦσα. * Ἀντίστοιχα ἄλλα ἀντικείμενα ὑποδεικνύουν τή χάραξη τοῦ σύμβολου μέ χρυσάφι πάνω σέ ἄσπρο μάρμαρο (βλέπε καί ὑποσημείωση ἀρ. 58 στό Β΄ τόμο). Πάντως πρέπει νά καθαγιαστεῖ, σύμφωνα μέ μιά ἀπό τίς τόσες σχετικές τελετουργίες πού περιγράφονται στό *Κλειδί*.

Ὁδηγίες τοῦ Σολομῶντα γιά τά Πεντάγραμμα

Τό *Κλειδί* τονίζει ὅτι ὅποιος σκοπεύει νά ἐξασκήσει τή Μαγεία, πρέπει νά ξέρει τήν τέχνη τῆς κατασκευῆς τῶν Πενταγράμμων. Γι' αὐτό ὁ γιός τοῦ Δαυίδ συγκέντρωσε τ' ἀπαραίτητα στοιχεῖα καί τά διαβί-

* Ὁ Τζών Ἔβελυν (1620 — 1706) ἦταν Ἄγγλος συγγραφέας, εἶχε μελετήσει φυσικές ἐπιστῆμες, κι εἶναι γνωστός προπάντων ἀπό τό περίφημό του *Ἡμερολόγιο*. — Σ.τ.Μ.

* Στήν Ἀστρολογία, ὁ Ἥλιος βρίσκεται στήν Ἀνιοῦσα (Ascendant) στίς 22 ἤ 23 κάθε μηνός — Σ.τ.Μ.

βασε στό δικό του γιό, τόν Ροβοάμ, στόν όποῖο εἶναι ἀφιερωμένο τό *Κλειδί*:

« Λοιπόν, σ' αὐτά τά πεντάγραμμα θά βρεῖς τά μεγάλα κι ἁγιώτατα 'Ονόματα τοῦ Θεοῦ, πού χαράχτηκαν ἀπό 'Εκεῖνον στίς Πινακίδες τοῦ Μωϋσῆ. Αὐτά ἐγώ ὁ Σολομών τά διδάχτηκα ἀπό ἕναν Ἄγγελο.

» Καί τά συγκέντρωσα καί τά φύλαξα γιά τό καλό ὅλων τῶν ἀνθρώπων καί γιά τήν προστασία τοῦ κορμιοῦ καί τῶν ψυχῶν ἀπό τά κακοποιά πνεύματα.

» Τά πεντάγραμμα πρέπει νά γίνωνται τή μέρα τοῦ 'Ερμῆ (τήν Τετάρτη) καί στήν ὥρα του. 'Η Σελήνη πρέπει νά βρίσκεται σ' ἕνα Ζώδιο τοῦ 'Αέρα ἤ τοῦ Χώματος, καί σέ γέμιση, κι οἱ μέρες της πρέπει νά εἶναι οἱ ἴδιες μέ τοῦ Ἥλιου.

» Φρόντισε ν' ἀποσυρθεῖς σ' ἕνα δωμάτιο κατάλληλα προετοιμασμένο, ἤ σ' ἕνα μέρος πού ἔχεις διαλέξει γι' αὐτό τό σκοπό, πού νά εἶναι θυμιατισμένο κι ἀρωματισμένο μέ λιβάνι καί μέ μαγικές εὐωδιές ».

Τό ἔργο πρέπει νά γίνει μέ καιρό αἴθριο καί σέ κανονική θερμοκρασία. Στόν τόπο τῆς καθαγίασης πρέπει νά βρίσκεται παρθένα περγαμηνή καί τά ἑξῆς χρώματα: χρυσό, κιννάβαρι ἤ πορφυρό, γαλάζιο, οὐρανί. Ὅλα πρέπει νά ἔχουν ἐξορκιστεῖ, ἀκόμα κι ἡ μαγική Πέννα τῆς Τέχνης, μέ τήν όποία θά χαραχτοῦν τά σύμβολα.

'Η κατασκευή τῶν πενταγράμμων εἶναι σωστό νά γίνεται ὅλη στίς μέρες καί ὧρες πού ἀναφέραμε - τοῦ 'Ερμῆ - ἀλλά ἄν δέν προλάβει κανείς νά τά τελειώσει στό χρονικό αὐτό διάστημα, πρέπει νά περιμένει τήν ἑπόμενη σύμπτωση τῆς μέρας καί ὥρας τοῦ 'Ερμῆ, πρίν τελειώσει καί καθαγιάσει τά σχήματα.

Ὅταν σχεδιαστοῦν, πρέπει νά τυλιχτοῦν σέ ὕφασμα ἀπό καθαρό μετάξι: τό ὕφασμα τῆς Τέχνης.

« Πάρε ὕστερα ἕνα δοχεῖο πήλινο σχεδόν γεμάτο ἀναμμένα κάρβουνα, ἐξόρκισε κι ἐξάγνισε λιβάνι, μαστίχα καί ξύλο ἀλόης, καί βάλε τα πάνω στά κάρβουνα ».

Αὐτό εἶναι τό θυμιάτισμα τῆς ἱεροτελεστίας, γιά τήν εὐλογία πού πρέπει νά γίνεται γιά τήν καθαγίαση κάθε μαγικοῦ σύνεργου.

'Ο μάγος ὀφείλει νά ἔχει ὑπ' ὄψη του πώς γιά τήν πράξη αὐτή πρέπει νά εἶναι ἁγνός, καθαρός καί νηφάλιος, ὅπως ἄλλωστε καί γιά κάθε μαγική πράξη. Αὐτή ἡ σύσταση ἐπαναλαμβάνεται πολύ συχνά στό *Κλειδί*, μέ τήν προειδοποίηση ὅτι ἄν καί ἡ παραμικρότερη λεπτομέρεια παραλειφθεῖ, τό ἀποτέλεσμα θά εἶναι πάντα ἀποτυχία.

Ἔπειτα, λέει ὁ συγγραφέας, πάρε τό Μαχαίρι ἤ τό 'Εγχειρίδιο

τῆς Τέχνης καί χάραξε δύο συγκεντρικούς κύκλους, μετά χάραξε ἀνάμεσά τους τά κατάλληλα ὀνόματα τοῦ Θεοῦ. Ὕστερ' ἀπ' αὐτό, τά πεντάγραμμα πρέπει νά καπνιστοῦν μέ τίς ἀρωματικές ἀναθυμιάσεις ἀπό τά πήλινα μαγκάλια.

« Στρέψε πρός τήν 'Ανατολή κρατώντας τά πεντάγραμμα στόν καπνό, καί ἐκφώνησε αὐτούς τούς ψαλμούς τοῦ πατέρα μου (τοῦ Δαυίδ): Η΄, ΚΑ΄, ΚΖ΄, ΚΘ΄, ΛΒ΄, ΝΑ΄, ΟΒ΄, ΡΛΔ΄. Κατόπιν πές αὐτή τήν προσευχή:

« *Ὦ ΑΔΩΝΑΪ Παντοδύναμε, ΕΛ πού μπορεῖς τά πάντα, ΑΓΛΑ ἁγιώτατε, ΩΝ δικαιώτατε, Ἄλεφ καί Ταῦ *, 'Αρχή καί Τέλος ! Ὦ Σύ πού μέ τή Σοφία σου δημιούργησες τό κάθε τί! Σύ πού ἐξέλεξες τόν δοῦλο Σου 'Αβραάμ, καί τοῦ ὑποσχέθηκες ὅτι ὅλα τά ἔθνη θά εὐλογηθοῦν ἀπό τήν γενιά του · Σύ πού ἐμφανίσθηκες στόν δοῦλο σου Μωϋσῆ σάν φλόγα στό ἀναμμένο βάτο · Σύ πού τοῦ ἐπέτρεψες νά διασχίσει τήν 'Ερυθρᾶ Θάλασσα χωρίς νά βραχοῦν τά πόδια του · Σύ πού τοῦ ἔδωσες τίς 'Εντολές στό ὄρος Σινᾶ · Σύ πού ἔδωσες στό δοῦλο Σου Σολομώντα αὐτά τά Πεντάγραμμα γιά τή σωτηρία ψυχῶν καί σωμάτων, στήν ἄφθαστη εὐσπλαχνία Σου !*

» *'Εμεῖς Σοῦ προσευχόμαστε καί Σ' ἐπικαλούμαστε, Ὕψιστε κι Ἁγιώτατε, νά καθαγιάσεις αὐτά τά Πεντάγραμμα μέ τή Δύναμή Σου: καί νά εἶναι αὐτά ἡ προστασία μας ἀπό κάθε πνεῦμα · Σοί, ΑΔΩΝΑΪ, Ἁγιώτατε, εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων ».*

Μόλις τελειώσει ἡ προσευχή, τά Πεντάγραμμα τοποθετοῦνται μέσα στά μετάξινα σακκουλάκια τους, ὡσότου ὁ Μάγιστρος θελήσει νά τά χρησιμοποιήσει στόν Κύκλο γιά νά ἐπικαλεσθεῖ τά πνεύματα.

Τό στήσιμο τοῦ Κύκλου

Ὅταν ὁ Μάγιστρος καί οἱ μαθητές του εἶναι ἕτοιμοι γιά τήν ἱεροτελεστία καί ἔχουν προπαρασκευάσει ὅλα τά σύνεργα, τό ἑπόμενο βῆμα τους εἶναι νά χαράξουν τόν Μαγικό Κύκλο: αὐτός εἶναι τό καταφύγιο τῶν ἱερουργῶν, τό μυστηριακό σημεῖο ἀπό τό ὁποῖο, χωρίς κανένα κίνδυνο, μποροῦν νά ἐπικληθοῦν καί νά ὑποταχθοῦν τά πνεύματα, καί μπορεῖ νά τούς γίνει ὁποιοδήποτε ἐρώτημα καί νά τούς δοθεῖ προσταγή γιά κάθε τί.

Ὑπάρχουν διάφορα εἴδη Μαγικῶν Κύκλων: ἀπό τόν δακτύλιο ἀπό ἀλεύρι πού ἔκαναν οἱ Βαβυλώνιοι, ὥς ἐκεῖνον ἀπό μαῦρες πέτρες στούς 'Ινδούς, ἀπό τούς φορητούς χάρτινους κύκλους τῶν σύγχρονων μάγων, ὥς τόν μετάλλινο κύκλο, πού συγχέεται κατά λάθος μέ τό Δαχτυλίδι τοῦ Σολομώντα, πού κι αὐτό εἶχε τή δύναμη νά καλεῖ τά πνεύματα.

---

* Τό Ἄλεφ א εἶναι τό πρῶτο γράμμα καί τό Ταῦ ת τό τελευταῖο τοῦ Ἑβραϊκοῦ ἀλφαβήτου, ἀντίστοιχα μέ τά δικά μας Α καί Ω. — Σ.τ.Μ.

῾Ωστόσο, ὁ πιό διαδεδομένος τύπος, πού περιγράφεται μέ πολλές λεπτομέρειες στό *Κλειδί*, εἰν᾽ αὐτός πού σχεδιάζεται στό πάτωμα ἤ στό ἔδαφος τοῦ κατάλληλου χώρου, λόγου χάρη ἑνός ἀπομονωμένου δωματίου, ἑνός νεκροταφείου, μιᾶς γκρεμισμένης οἰκοδομῆς. Σύμφωνα μέ τό *Κλειδί*, πρέπει νά ἔχει κανείς μαζί του ἕνα σχοινί μακρύ τρία μέτρα, καί δένοντας στή μιάν ἄκρη τό Μαχαῖρι τῆς Τέχνης, νά χαράξει ἕνα κύκλο στό ἔδαφος. ῞Υστερα πρέπει νά σχεδιαστεῖ μέσα στόν πρῶτο ἕνας δεύτερος ὁμόκεντρος κύκλος, μέ διάμετρο μικρότερη κατά 30 ἑκατοστά ἀπό τόν πρῶτο. Τέλος, μέσα σ᾽ αὐτόν, καί στήν ἴδια ἀπόσταση, ἕνας τρίτος κύκλος.

῞Οπως ὅταν ντύνεται κανείς τά ἄμφια, ἔτσι καί ὅταν γίνεται αὐτή ἡ σημαντική φάση τῆς τελετῆς πρέπει νά ἐκφωνηθοῦν Ψαλμοί τῆς Γραφῆς, οἱ ἑξῆς: Β΄, ΝΔ΄, ΡΙΓ΄, ΞΖ΄, ΞΗ΄.

῎Επειτα, κοντά στήν ἐσωτερική περιφέρεια τοῦ κεντρικοῦ κύκλου πρέπει νά χαραχθεῖ τό ἑβραϊκό γράμμα Ταῦ ת τέσσερις φορές, ἀντίστοιχα μέ τά τέσσερα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντα. Κατόπιν ἀνάμεσα στούς δύο ἐξωτερικούς κύκλους καί σέ διεύθυνση Νοτιοανατολική (Ν - Α), γράφομε τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ μέ τέσσερα γράμματα, πού δέν πρέπει νά προφερθεῖ (βλ. ὑποσημείωση στήν *Προειδοποίηση*). Αὐτό εἶναι ΙΧΒΧ ἤ יהוה, καί ὀνομάζεται Τετραγράμματον. ᾽Ανάμεσα στά ὑπόλοιπα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντα χαράζονται ἄλλα ἀπρόφερτα μαγικά ὀνόματα. « Στά Ν - Δ, τό ΑΧΙΧ (ΕΧΕΓΙΕΧ) στά Β - Δ, τό ΑΛΒΙΝ (ΗΛΙΟΝ)˙ στά Β - Α, τό ΑΛΧ (ΕΛΟΑΧ) ». Αὐτά τά ὀνόματα χωρίζονται μεταξύ τους ἀπό ἕνα πεντάγραμμο, σχεδιασμένο ἔτσι ὥστε μόνο μιά κορυφή του νά δείχνει πρός τά ἔξω.

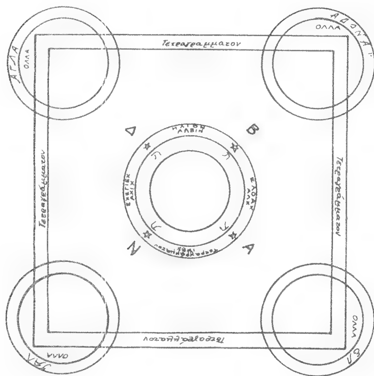
῞Οταν αὐτές οἱ ἐργασίες τελειώνουν, πρέπει νά κλειστεῖ ὁ Κύκλος σ᾽ ἕνα διπλό τετράγωνο, χαραγμένο σέ κάποια ἀπόσταση ἀπό τήν ἐξωτερική περιφέρεια, μέ τίς γωνίες πρός τή διεύθυνση τῶν τεσσάρων σημείων τοῦ ὁρίζοντα. ῾Η ἀπόσταση ἀνάμεσα στά δύο τετράγωνα πρέπει νά εἶναι κάπου 15 ἑκατοστά. Γύρω ἀπό κάθε γωνία πρέπει νά χαραχθεῖ κι ἀπό ἕνας ἄλλος διπλός κύκλος, μέ ἐξωτερική διάμετρο 35 ἑκατοστά: « ἀνάμεσα στίς δύο συγκεντρικές περιφέρειες πρέπει νά χαραχθοῦν τά ἑξῆς ὀνόματα: Στό Βορρᾶ, ΑΔΝΙ (ΑΔΩΝΑΪ)˙ στή Δύση, ΑΓΛΑ (ΑΓΛΑ)˙ στό Νότο, ΙΧ (ΙΑΧ)˙ στήν ᾽Ανατολή, ΑΛ (ΕΛ) ».

᾽Ανάμεσα στά δύο τετράγωνα γράφεται σέ κάθε πλευρά τό φοβερό καί πανίσχυρο ῎Ονομα ΤΕΤΡΑΓΡΑΜΜΑΤΟΝ.

Κατά τή χάραξη τῶν κύκλων καί τῶν τετραγώνων πρέπει νά θυμηθοῦμε νά διακόπτουμε τό κάθε σχῆμα, ἀφήνοντας ἀχάρακτο ἕνα μικρό τμῆμα: αὐτό εἶναι τό « μονοπάτι » ἀπό τό ὁποῖο οἱ ἱερουργοί θά μποῦν γιά νά πάρουν τίς ἀντίστοιχες θέσεις τους. ῞Υστερα ὁ Μάγιστρος θά

συμπληρώσει τά κενά πρίν ἀρχίσει τήν 'Ιεροτελεστία τῆς 'Επικλήσεως.

'Εδῶ τελειώνει ἡ περιγραφή τοῦ Κύκλου. Αὐτή πού ἀναφέραμε εἶναι ἡ πιό συνηθισμένη στά διάφορα χειρόγραφα, καθώς καί στό ὑπ' ἀριθμ. 2348 τῆς Bibliotheque de l' Arsenal, ἀπ' ὅπου πήραμε τό σχεδιάγραμμα πού παριστάνεται στό Σχ. 5 (τά σημεῖα τοῦ ὁρίζοντα γράφτηκαν γιά νά διευκολύνουν τόν ἀναγνώστη, καί δέν πρέπει νά χαραχθοῦν στόν πραγματικό κύκλο).

Σχ. 5

'Υπάρχουν ὡστόσο παραλλαγές. Π.χ., τό ἑπόμενο χειρόγραφο (ἀρ. 2349) τῆς ἴδιας βιβλιοθήκης δίνει ἕνα διαφορετικό σχῆμα. 'Εδῶ, ἄν καί ὁ βασικός χαρακτήρας τοῦ Κύκλου τῶν 'Επικλήσεων παραμένει ὁ ἴδιος, ὑπάρχουν μερικές διαφορές: οἱ κυριώτερες εἶναι ὅτι λείπει τό τετράγωνο καί οἱ μικροί κύκλοι (ὅπου θά πρέπει νά σταθοῦν οἱ μαθητές). Τά ἑβραϊκά ὀνόματα τοῦ Θεοῦ εἶναι τά ἴδια, ἀλλά προστίθεται στό κέντρο τοῦ σχήματος ἡ μυστική λέξη ΚΙΣ, ἀπό τά ἀρχικά τῶν λέξεων ΚΑΔΟΣ ΙΑΧΒΕ ΣΑΒΑΩΘ, *"Αγιε Θεέ τῶν Στρατιῶν.*

Ἄλλες πάλι γραφές δίνουν σχήματα ἐντελῶς διαφορετικά. Αὐτή ἡ ποικιλομορφία ἐξηγεῖται ἀπό τήν παρακάτω συμβουλή, πού κι αὐτή περιέχεται στό χειρόγραφο 2349 καί σέ ἄλλα: « Ὅταν ὁ Μάγιστρος τῆς Τέχνης μιλήσει μέ τά Πνεύματα, θά πρέπει κάθε φορά νά κατασκευάζει ἕναν ἀλλιώτικο Κύκλο, πού νά ἔχει κάτι τό ξεχωριστό ».

Τώρα τό διάγραμμα ἔχει τελειώσει, καί οἱ ἱερουργοί εἶναι ἕτοιμοι νά μποῦν στά καθαγιασμένα περιθώρια. Ἔξω ἀπό τόν Κύκλο θά εἶναι ἀναμμένη μιά φωτιά ἀπό κάρβουνα, ὅπου θά καῖνε ἀρώματα, καί ἕνα Κερί τῆς Τέχνης. Ὕστερ' ἀπό λίγα λόγια ἐνθαρρυντικά πρός τούς μαθητές, ὅλοι μπαίνουν στόν Κύκλο, κι ὁ Μάγιστρος τόν « κλείνει », συμπληρώνοντας τίς διακοπές στά σχήματα.

Σ' αὐτό τό σημεῖο ἀρχίζει ἡ καθαυτό Ἐπίκληση.

Ἡ διαδικασία πού μᾶς δίνει ὁ Σολομῶν ἀναφέρεται καί σ' ὅλα τά κατοπινά Γριμόρια, μέ ἐλάχιστες παραλλαγές (κυρίως στή χρησιμοποίηση Χριστιανικῶν ἐκφράσεων ἀντί τῶν ἀποκλειστικά ἑβραϊκῶν στό *Κλειδί*).

Ὁ μάγος, ἀφοῦ μελετήσει βιβλία ὅπως τό *Λεμέγεθον* καί τή *Διαθήκη τοῦ Σολομῶντα*, πού καταγράφονται καί τά δύο σ' αὐτό ἐδῶ τό βιβλίο, διαλέγει τό Πνεῦμα πού θέλει νά καλέσει (τά πλανητικά Πνεύματα πού ἀντιστοιχοῦν στούς Πλανῆτες, στίς μέρες καί στίς ὧρες κάθε μέρας περιέχονται στό ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι . Θά ἔχει πάνω του ἕνα πεντάγραμμο, χαραγμένο τήν ἡμέρα καί ὥρα τοῦ πλανήτη αὐτοῦ τοῦ Πνεύματος (σύμφωνα μέ τίς ὁδηγίες στό *Κλειδί*), μέ τό ὁποῖο θά ἀναγκάσει τό Πνεῦμα νά τόν ὑπακούσει. Χρησιμοποιώντας τίς ἐπικλήσεις καί τά Μαγικά Ὀνόματα, θά ἐπικαλεσθεῖ τόν δαίμονα καί θά δεχθεῖ τίς ὑπηρεσίες του.

Ἐξάλλου, σέ περιπτώσεις σάν κι αὐτή πραγματοποιεῖται καί ἡ « Μαύρη Συμφωνία », μέ τήν ὁποία ὁ τελετουργός πουλᾶ τήν ψυχή καί τό σῶμα του στίς καταχθόνιες δυνάμεις.

4.
Ἡ ἱεροτελεστία τῆς ἐπικλήσεως

Ὅταν εἶναι ὅλα ἕτοιμα, ὁ Μάγιστρος θ' ἀπαγγείλει αὐτή τήν προσευχή γιά νά ἐμποδίσει παρενοχλήσεις ἀπό τούς δαίμονες:

« Εἴθε νά φύγουν ὅλα τά κακοποιά πνεύματα καί προπάντων ὅσα εἶναι ἐχθρικά σ ' ἐτούτη τήν πράξη ! Μπαίνοντας προσευχόμαστε ταπεινά στόν Παντοδύναμο Θεό πού μπαίνει μαζί μας σ' αὐτόν τόν Κύκλο, νά μᾶς δώσει τήν Θεία Του συγκατάθεση, κι ἐπιτυχία, χαρά, εὐσπλαχνία καί καλούς οἰωνούς.

» Εἴθε οἱ Ἄγγελοι τῆς Εἰρήνης νά δυναμώσουν καί νά ὑπερασπίσουν αὐτόν τόν Κύκλο· νά μή ζυγώσει ἡ διχόνοια !

» Βοήθησε καί μεγάλυνέ μας, Κύριε ! Τά Πανάγιά Σου Ὀνόματα ἄς εὐλογοῦν τή συνάντησή μας καί τά λόγια μας. Ὦ Κύριε Θεέ μας, εὐλόγησε τήν εἴσοδό μας σ ' αὐτόν τόν Κύκλο, γιατί Ἐσύ εἶσαι εὐλογημένος στήν Αἰωνιότητα ! Ἀμήν ».

Ὕστερα ὁ Μάγιστρος γονατίζει κι ἐκφωνεῖ τήν καθαγίαση τοῦ Κύκλου.

« Ὦ Θεέ καί Κύριέ μας, Παντοδύναμε καί Πολυεύσπλαχνε, Σύ πού δέν ζητᾶς τό θάνατο τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλά ἐπιθυμεῖς ν ' ἀποστραφεῖ τό κακό καί νά ἐξακολουθήσει νά ζεῖ, δῶσε μας τήν εὐλογία Σου, καί καθαγίασε αὐτό τό ἔδαφος κι αὐτόν τόν Κύκλο πού εἶν ' ἐδῶ χαραγμένος, καί πού περιέχει τά πιό ἰσχυρά καί τά πιό ἅγια Ὀνόματα.

» Ὦ Γῆ, σ' ἐπικαλοῦμαι μέ τό Πανάγιο ὄνομα ΑΣΕΡ ΕΧΕΓΙΕΧ, μ' αὐτόν τόν Κύκλο πού χάραξε τό χέρι μου !

» Εἴθε ὁ Θεός, ὁ ΑΔΩΝΑΪ, νά εὐλογήσει αὐτό τό μέρος μ' ὅλες τίς οὐράνιες ἀρετές ! Κανένα βέβηλο πνεῦμα νά μή μπορέσει νά μπεῖ μέσα σ' αὐτόν τόν Κύκλο, ἤ νά πειράξει αὐτούς πού βρίσκονται μέσα. Στ' ὄνομα τοῦ Κυρί-

ου καί Θεοῦ ΑΔΩΝΑΪ, πού εἶναι αἰώνιος, στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

» Ὦ Κύριε καί Θεέ ! Σέ ἱκετεύω, Παντοδύναμε καί Πολυεύσπλαχνε, νά εὐλογήσεις αὐτόν τόν Κύκλο, ὅλο αὐτό ἐδῶ τό μέρος, κι ὅλους ἐμᾶς πού βρισκόμαστε μέσα του.

» Καί Σέ ἱκετεύω νά μᾶς στείλεις ἕνα καλόν Ἄγγελο, γιά νά μᾶς προστατεύει. Ἀπομάκρυνε, Κύριε, ὅλες τίς ἐχθρικές δυνάμεις. Δῶσε μας, Κύριε, ἀσφάλεια, Σύ πού εἶσαι ὁ Αἰώνιος Βασιλεύς ! Ἀμήν ».

Σ᾽ αὐτό σημεῖο, ὁ μάγος σηκώνεται ὄρθιος, καί φορεῖ στό κεφάλι ἕνα χάρτινο στέμμα, πού πάνω σ᾽ αὐτό εἶναι γραμμένο: ΑΓΛΑ ΑΓΛΑΙ ΑΓΛΑΤΑ ΑΓΛΑΤΑΙ. Φυσικά ἔχει μαζί του καί πεντάγραμμα, ραμμένα στό στῆθος τοῦ φορέματός του.

Τώρα εἶναι ἡ στιγμή τῆς καθαυτό ἐπίκλησης τοῦ πνεύματος. Ἀφοῦ στραφεῖ πρός τήν Ἀνατολή (ἤ ὁποιαν ἄλλη κατεύθυνση πού νά ταιριάζει μέ τό Πνεῦμα), τό καλεῖ μέ τήν Πρώτη Διατύπωση Ἐπικλήσεων:

Πρώτη Διατύπωση

« Κύριε, εἰσάκουσε τήν προσευχή μου, εὐδόκησε νά Σέ φτάσει ἡ φωνή μου. Κύριε Παντοδύναμε Θεέ, πού ἐβασίλευες πρίν ἀπό τήν ἀρχή τῶν Καιρῶν, καί πού μέ τήν ἄπειρη σοφία σου δημιούργησες τόν οὐρανό, τή γῆ τή θάλασσα κι ὅλα ὅσα ὑπάρχουν ἐκεῖ, ὅλα τά ὁρατά καί τά ἀόρατα, μ᾽ ἕνα Σου λόγο.

» Σέ ὑμνῶ, σέ εὐλογῶ πάλι καί πάλι, Σέ λατρεύω, Σέ δοξάζω καί Σέ παρακαλῶ νά μοῦ δείξεις αὐτή τή στιγμή τήν Εὐσπλαχνία Σου γιά μένα τόν ἄθλιο ἁμαρτωλό, γιατί εἶμαι ἔργο τῶν χεριῶν Σου.

» Σῶσε με καί ὁδήγησέ με, χάρη στό Ἅγιο Ὄνομά Σου, Σύ γιά τόν ὁποῖο τίποτα δέν εἶναι ἀδύνατο, λύτρωσέ με ἀπό τό σκότος τῆς ἀγνοίας μου καί κάνε με ν᾽ ἀκολουθήσω ἀνεμπόδιστα τό δρόμο μου.

» Φώτισέ με μέ μιάν ἀκτίνα ἀπό τήν ἄπειρη Σοφία Σου. Ἀπομάκρυνε ἀπό τά αἰσθήματά μου τήν ἀπληστία καί τήν ἀδικία τῶν μάταιων λόγων μου. Χάρισε σ᾽ ἐμένα τόν Δοῦλο Σου σοφή σκέψη, εὐαίσθητη κι ἄξια καρδιά, γιά νά μελετήσω καί νά συμπληρώσω ὅλες τίς Ἐπιστῆμες καί Τέχνες. Δός μου ἱκανότητα γιά ν᾽ ἀκούω καί μνήμη γιά νά συγκρατῶ, ὥστε νά πραγματοποιήσω τούς πόθους μου, νά νιώθω καί νά μαθαίνω ὅλες τίς δύσκολες καί ποθητές γνώσεις. Καί κάνε με ἱκανό νά τίς κυβερνήσω.

» Δός μου τήν ἀρετή νά τίς συλλάβω, ὥστε κι ἐγώ νά προοδεύσω καί νά προσφέρω μέ ταπεινοσύνη κι ὑπομονή τά λόγια μου γιά νά διδάξω τούς ἄλλους, ὅπως Σύ μέ πρόσταξες.

» Θεέ, Πατέρα Δυνατέ κι Ἀγαθέ, πού δημιούργησες τά πάντα, πού κατανοεῖς καί γνωρίζεις τό πᾶν στόν κόσμο, πού τίποτα δέν σοῦ κρύβεται, τίποτα δέν σοῦ εἶναι ἀδύνατο.

» Ζητῶ τήν Εὐσπλαχνία σου γιά μένα καί γιά τούς δούλους Σου: γιατί βλέπεις καί γνωρίζεις ὅτι αὐτό πού κάνουμε δέν γίνεται γιά νά δοκιμαστεῖ ἡ Δύναμή Σου, σάν νά' χαμε ἀμφιβολίες γι αὐτήν, ἀλλά γιά ν' ἀποκτήσουμε μιά χάρη, γιά τή Δόξα Σου, τό Μεγαλεῖο Σου, τήν 'Αγιότητά Σου, στό 'Ιερό καί Παντοδύναμο Ὄνομά σου ΙΑΧ, πού στ' ἄκουσμά του ὅλος ὁ κόσμος τρέμει, καί πού στό φόβο του ὅλα τά πλάσματα Σέ ὑπακούουν. Εὐδόκησε, Κύριε, νά δεχτοῦμε τή Χάρη Σου, ὥστε μ' αὐτήν ν' ἀποκτήσουμε τήν τέλεια ἐμπιστοσύνη καί κατανόησή Σου, καί νά μπορέσουν τά Πνεύματα νά ἐμφανιστοῦν ἐδῶ μπροστά μας, κι ἐκεῖνα πού εἶναι καλόγνωμα κι εἰρηνικά νά ἔρθουν σ' ἐμᾶς, ὑπακούοντας στίς προσταγές Σου, μέ τό θέλημά Σου, 'Αγιώτατε ΑΔΩΝΑΪ, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. 'Αμήν ».

'Ο μάγος τότε ἀγγίζει τά πεντάγραμμα. Ἕνας βοηθός ἀνοίγει τό βιβλίο τῶν ἐπικλήσεων, κι ὁ Μάγιστρος, ἀτενίζοντας τά τέσσερα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντα, λέει:

« Κύριε, γίνε γιά μένα πύργος δυνάμεως ἐνάντια στίς μοχθηρίες καί στίς ἐμφανίσεις τῶν Κακῶν Πνευμάτων ».

Κι ὕστερα, γυρίζοντας πάλι σέ κάθε σημεῖο τοῦ ὁρίζοντα λέει:

« Αὐτά τά Πεντάγραμμα εἶναι σύμβολα τῶν 'Ονομάτων τοῦ Πλάστη, καί σέ γεμίζουν τρόμο. Ὑπακουσέ με λοιπόν, γιά τή δύναμη αὐτῶν τῶν 'Αγίων 'Ονομάτων, γι αὐτά τά μυστηριώδη σύμβολα, καί γιά τό Μυστικό τῶν Μυστικῶν ».

Σ' αὐτό τό σημεῖο, λέει ὁ Σολομών, θά ἐμφανισθοῦν τά Πνεύματα, πλησιάζοντας ἀπ' ὅλες τίς μεριές.

Μπορεῖ ὅμως καί νά μή μποροῦν — ἤ νά μή θέλουν — νά ἐμφανισθοῦν. Θά πρέπει τότε νά ξανακαεῖ λιβάνι, νά ξαναχαραχθεῖ ὁ Κύκλος καί νά στραφεῖ τό μαχαῖρι πρός τόν οὐρανό. Ὕστερα ὁ μάγος θά ξαναγγίξει τά πεντάγραμμά του καί θά γονατίσει γιά νά πεῖ μέ χαμηλή φωνή, μαζί μέ τούς μαθητές, αὐτά τά λόγια:

'Εξομολόγηση

« Ὦ Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ καί τῆς Γῆς, ἐξομολογοῦμαι ἐνώπιόν Σου τά ἁμαρτήματά μου, καί μετανοῶ πικρά· σκύβω καί ταπεινώνομαι ἐμπρός Σου. 'Αμάρτησα ἀπό ὑπεροψία, ἀπληστία κι ὀκνηρία, ἀπό φυλαργυρία, λαιμαργία καί ἀσέλγεια. Σέ πρόσβαλα μέ κάθε εἶδους ἁμαρτία καί βεβήλωση, εἴτε τίς ἔπραξα ἐγώ ὁ ἴδιος, εἴτε ἀνέχθηκα σιωπηρά νά τίς διαπράξουν ἄλλοι. 'Αμάρτησα μέ ἱεροσυλίες, ἁρπαγές, βιασμούς καί φόνους. 'Αμάρτησα χρησιμοποιώντας τ' ἀγαθά μου γιά νά κάνω κακό, ἁμάρτησα μέ διεφθαρμένες πράξεις, μέ τό νά δώσω κακές συμβουλές, μέ ἀπάτη, κατάχρηση ἀγαθῶν πού μοῦ εἶχαν ἐμπιστευθεῖ, μέ δεσποτισμό πρός τούς ἄλλους· δέν τήρησα τό Σάββατο, στιγματίσθηκα μέ ἀκολασία, πρόσβαλα τούς τίμιους, δέν σεβάστηκα ποτέ τούς ὅρκους, παράκουσα τούς γνωστικούς· ἤμουν ἀχάριστος,

φιλήδονος, ἀσεβής, βλάσφημος, καί πλάνος˙ παραμέλησα τίς προσευχές μου.

» Ἀποδιώχνω ὅλες τίς ἁμαρτίες μου, ἁμαρτίες κακόβουλων καί ἄδειων σκέψεων, κακοπιστίας κι ἀσυλλογισιᾶς, ψευτιᾶς κι ἀμέλειας, ἀπάτης, ἐπιορκίας καί συκοφαντίας.

» Ἀπαρνιέμαι αὐτά τά ἐγκλήματα: τήν προδοσία καί τήν διχόνοια πού προκάλεσα, τήν περιέργεια καί τή ζηλοφθονία, τά ἀπατηλά λόγια, τήν βία, τήν κατάρα, τίς βλασφημίες, τή ματαιοδοξία, τίς βρισιές καί τίς ὑποκρισίες. Ἁμάρτησα ἐνάντια στό Θεό παραμελώντας τίς Δέκα Ἐντολές, ἀγνοώντας τά καθήκοντα καί τίς ὑποχρεώσεις μου, ξεχνώντας τήν ἀγάπη γιά τόν πλησίον μου.

» Ἀπεχθάνομαι τίς ἁμαρτίες τῶν αἰσθήσεων μου˙ μέ τήν ὅραση, τήν γεύση, τήν ὄσφρηση καί τήν ἀφή˙ μέ πράγματα, σκέψεις, πράξεις κι αἰσθήματα πού ἀπασχολοῦν τή σάρκα.

» Ὅλα αὐτά τά παραδέχομαι ἐνώπιόν Σου, καί Σέ δοξάζω.

» Ὦ Ἄγγελοι καί γιοί τοῦ Θεοῦ, ἐξομολογοῦμαι τίς ἁμαρτίες μου γιά νά μήν ἀποκτήσει ἐξουσία πάνω μου ὁ ἀντίπαλός μου, ἕως Δευτέρας Παρουσίας. Δέν μπορεῖ νά ἰσχυρισθεῖ πώς ἔχω ἀποκρύψει τά σφάλματά μου.

» Πατέρα Παντοδύναμε, ἀξίωσέ με μέ τή χάρη Σου νά ἰδῶ τά Πνεύματα, δῶσε ἱκανοποίηση στήν ἐπιθυμία καί τή θέληση μου, ὅτι Σοί ἐστίν ἡ Δύναμις καί ἡ Δόξα, γιατί εἶσαι ὁ Ἰσχυρός, ὁ Ἁγνός, ὁ Πατήρ ἡμῶν ».

Τώρα, λέει τό*Κλειδί*, χρειάζεται μόνο μιά ἄλλη ἐπίκληση γιά νά ἐμφανιστοῦν τά Πνεύματα, ὅπως τά πρόσταξαν.

Δεύτερη Διατύπωση Ἐπικλήσεως

« Αἰώνιε Παντοδύναμε Θεέ, Πατέρα τῆς Δημιουργίας, δῶσε μου τή Χάρη Σου, γιατί εἶμαι πλάσμα δικό Σου. Σέ ἱκετεύω, ὑπεράσπισέ με ἐνάντια στούς ἐχθρούς μου, καί δυνάμωσε τήν πίστη μου γιά νά γίνει σταθερή καί ἀκλόνητη.

» Κύριε ! Σοῦ ἐμπιστεύομαι τό κορμί καί τή ψυχή μου, καί πιστεύω Ἐσένα μόνο, καί Σοῦ παραδίνομαι. Κύριε καί Θεέ μου ! βοήθησε καί στήριξέ με τή μέρα καί τήν ὥρα πού θά Σέ καλέσω.

» Σέ ἱκετεύω, θυμήσου ὅποιον βρίσκεται κοντά μου. Εἶσαι ὁ Σωτήρ μου: κάνε νά γίνω καλύτερος ἀγαπώντας Σε, Κύριε. Αὐτή εἶναι ἡ ἐπιθυμία μου, ὦ Αἰώνιε, Παντοδύναμε Δέσποτα. Ἀμήν.

» Ὦ Παντοδύναμε καί Παντογνώστη, Σύ πού δημιούργησες τούς Οὐρανούς, τή Γῆ καί τόν Ἥλιο, καί ὅλα ὅσα ὑπάρχουν ἐκεῖ˙ Σύ πού μέ τήν πνοή Σου ἔδωσες ζωή στά πάντα˙ Σέ ὑμνῶ καί Σέ εὐλογῶ, λατρεύω καί δοξάζω τό Ὄνομά Σου. Εἶμαι ἕνας ἄθλιος ἁμαρτωλός, καί ζητῶ τή βοήθεια καί τήν παρηγοριά Σου: ἐλέησέ με.

» Σέ ἱκετεύω, ἀπομάκρυνε μέ τή Δύναμη τοῦ Μεγάλου 'Ονόματός Σου, τό σκότος καί τήν ἀμάθεια τοῦ νοῦ μου, καί δῶσε του τή φώτιση τῆς σοφίας. 'Απομάκρυνε ἀπό μένα κάθε τί κακό, καί γέμισε μέ νόημα τά λόγια μου.

» Σύ εἶσαι ἡ Ζωή, ὁ Μόνος, πού τό φῶς Σου, ἡ Δόξα Σου, ἡ Βασιλεία Σου θά λάμπουν ὥς τήν Αἰωνιότητα ! 'Αμήν ».

Κατά τήν διάρκεια αὐτῆς τῆς ἐπίκλησης θά ἐμφανιστοῦν τά πνεύματα. "Αν δέν εἶναι ὁρατά, λέει τό *Κλειδί*, ὁ μάγος πρέπει νά ξεσκεπάσει τά Πεντάγραμμα πού εἶναι ραμμένα στό φόρεμά του. Κάθε ἄλλη δυσκολία πού θά προκύψει σχετικά μέ τίς Μαγικές Δυνάμεις, θά μπορέσει νά ὑπερνικηθεῖ μέ τή Μεγάλη 'Επίκληση, πού μιά ἀπό τίς μορφές της ὑπάρχει στό *Λεμέγεθον* (βλ. τή Δεύτερη 'Επίκληση τῶν Πνευμάτων πού ἀντιδροῦν).

Λένε ὅτι συχνά, ἄν τύχουν καθυστερήσεις, τά πνεύματα στέλνουν ἄλλα κατώτερά τους γιά νά ἐξηγήσουν τήν αἰτία. "Ενας τρόπος γιά νά ἐπισπευθεῖ ἡ ἄφιξή τους εἶναι νά στρέψει ὁ μάγος τό Μαχαῖρι πρός τόν οὐρανό, καί νά ἐπικαλεσθεῖ ὅλους τούς οὐράνιους 'Αγγέλους.

"Οταν ἐμφανισθοῦν οἱ "Αγγελοι (πράγμα πού πρέπει νά ἐπαληθευθεῖ στήν ἀρχή τῆς 'Ιερουργίας), τούς ρωτᾶ τό ὄνομά τους, τό βαθμό καί τούς οἴκους τους, καί τούς λέει τί πρέπει νά κάνουν γιά τόν μάγο.

Πρίν βγεῖ κανείς ἀπό τόν Κύκλο, πρέπει νά ἀπομακρύνει τά πνεύματα μ' αὐτή τή φράση (πού ἔχει δύο παραλλαγές):

'Απομάκρυνση τοῦ Πνεύματος

« Μέ τή Δύναμη τοῦ Μεγάλου ΑΔΩΝΑΪ, ΕΛΩΙΜ, ΣΑΒΑΩΘ, σοῦ ἐπιτρέπω νά γυρίσεις, πνεῦμα εὐγενικό, ἐκεῖ ἀπ' ὅπου ἦρθες. Νά εἶσαι ἕτοιμο νά ἀποκριθεῖς στήν ἐπίκλησή μου ὅταν θά τό θελήσω ».

Οἱ μορφές τῶν Πνευμάτων

Μέ ποιά μορφή θά ἐμφανιστοῦν τά Πνεύματα πού προσκαλοῦνται; Τά « μαῦρα βιβλία » ἀναφέρουν γενικά τίς πιό καταπληκτικές κι ἐντυπωσιακές περιγραφές. Κοιτάξτε, λόγου χάρη, σ' αὐτό ἐδῶ τό βιβλίο, τό κεφάλαιο πού ἀφορᾶ τούς 72 δαίμονες πού καταγράφονται στό *Λεμέγεθον*. "Οσο γιά τά πλανητικά πνεύματα, οἱ ἐκτενέστερες ἴσως πληροφορίες βρίσκονται στό περίφημο Τέταρτο Βιβλίο τῆς De Occulta Philosophia (Περί 'Αποκρυφιστικῆς Φιλοσοφίας), πού ἀποδίδεται στό μάγο τῆς 'Αναγεννήσεως Κορνήλιο 'Αγρίππα.

'Απο κεῖ μαθαίνουμε πώς ἕνα Πνεῦμα τοῦ 'Ηλίου μπορεῖ νά ἐμφανσθεῖ σάν ἕνας Βασιλιάς μέ σκῆπτρο καβάλα σ' ἕνα λιοντάρι σάν Βασιλιάς σέ θρόνο πού πατᾶ μιά σφαῖρα' σάν Βασίλισσα, λιοντάρι παγῶνι, σκῆπτρο. Τά Πνεύματα τῆς 'Αφροδίτης ἐμφανίζονται σάν γελαστά

κορίτσια πού καλοῦν τό μάγο σέ σαρκική ἕνωση· σάν μιά νέα γυμνή γυναίκα· σάν Βασιλιάς καβάλα σέ γκαμήλα· σάν κατσίκα, γκαμήλα, περιστέρι. Ἕνα Πνεῦμα τῆς Σελήνης μπορεῖ νά πάρει τή μορφή ἑνός τοξότη καβάλα σέ μιά ἀντιλόπη· μιᾶς κυνηγήτρας μέ τόξο καί βέλη· ἑνός ἀγοριοῦ, μιᾶς γελάδας, μιᾶς χήνας, ἑνός βέλους. Ἕνα Πνεῦμα τοῦ Ἄρη ἐμφανίζεται σάν ἄντρας μέ πανοπλία· σάν Βασιλιάς καβάλα σέ λύκο ἤ λιοντάρι, μ᾿ ἕνα γυμνό σπαθί στό δεξί χέρι κι ἕνα κομμένο κεφάλι στ᾿ ἀριστερό· σάν ἄλογο, ἐλάφι, ταῦρος. Τά Πνεύματα τοῦ Δία μοιάζουν σάν Βασιλιάς μέ τραβηγμένο τό σπαθί του, καβάλα σ᾿ ἕνα λιοντάρι, ἕναν ἀετό ἤ ἕνα δράκοντα· σάν ἕνας ἱερέας μέ μίτρα στό κεφάλι· σάν μιά κοπέλα στεφανωμενη μέ δάφνη· σάν ταῦρος, ἐλάφι, παγῶνι, σπαθί. Ἕνα Πνεῦμα τοῦ Ἑρμῆ μπορεῖ νά προβάλει σάν Βασιλιάς καβάλα σέ ἀρκούδα· σάν ἕνας ὡραῖος νεανίας· σάν γυναίκα μέ μιά ροκα· σάν σκυλί, ἀρκούδα, κίσσα, βέργα. Τέλος, τά Πνεύματα τοῦ Κρόνου ἐμφανίζονται σάν Βασιλιάς μέ γενειάδα καβάλα σέ δράκοντα· σάν γέρος μέ μακρυά γένια · σάν γριά, δράκοντας, κουκουβάγια, μαῦρο ράσο, δρεπάνι, κέδρος.

5.
Τά μαγικά Πεντάγραμμα

Ὅπως εἴδαμε, στή Μεγάλη Ἱεροτελεστία ἡ χρήση τῶν πενταγράμμων εἶναι ὅρος ἀπαράβατος· Αὐτά ἐμπνέουν τρόμο στούς δαίμονες, κι ἀναγκάζουν τά πλανητικά πνεύματα νά ὑπακούουν πάντα στόν ἱερουργό.

Οἱ συγγραφεῖς τοῦ ἀποκρυφισμοῦ συνιστοῦν διαρκῶς στούς ὑποψήφιους μάγους νά φυλάγονται ἀπό τούς τρομερούς κινδύνους πού προκαλοῦνται ἀπό τήν ἐπίκληση τῶν πνευμάτων. Αὐτά μποροῦν νά δώσουν ψεύτικα ὀνόματα γιά νά ξεγελάσουν τό μάγο˙ μποροῦν νά μείνουν ἀόρατα, γιά νά προβάλουν μόνο ὅταν πᾶνε νά τιμωρήσουν τήν πρώτη ἀπερισκεψία ἐκείνου πού τά κάλεσε˙ μποροῦν νά καταφέρουν (γιατί προσπαθοῦν μέ κάθε τρόπο) νά προσελκύσουν τόν μάγο ἤ ἕναν ἀπ' τούς μαθητές ἔξω ἀπό τόν προστατευτικό Κύκλο. Σ' αὐτήν τήν περίπτωση « οἱ συνέπειες εἶναι σχεδόν πάντα θανάσιμες ». Εὐτυχῶς, τό *Κλειδί* βεβαιώνει στήν ἀρχή αὐτοῦ τοῦ κεφαλαίου πώς « ἄν διαταχθοῦν μέ τή Δύναμη τῶν Φυλακτῶν, ὅλα τά πνεύματα θά ὑπακούσουν ἀμέσως καί χωρίς κίνδυνο »˙ πράγμα πού μᾶς δίνει ἀρκετή ἐγγύηση καί ἀσφάλεια.

Τά πεντάγραμμα, ἐκτός ἀπό τήν ἄμυνα πού παρέχουν ἐνάντια στίς κακοποιές ὀντότητες, ἔχουν καί πολλές μαγικές ἰδιότητες. Οὐσιαστικά δέν ὑπάρχει πράγμα πού νά μήν μπορεῖς νά τ' ἀποκτήσεις μέ τήν βοήθειά τους, λέει τό *Κλειδί τοῦ Σολομῶντα*.

« Ὅπου κι ἄν πᾶς », ἀναφέρει τό κείμενο, « ἄν τά ἔχεις μαζί σου θά εἶσαι ἐντελῶς ἀσφαλής γιά ὅλη σου τή ζωή˙ ὅλοι θά εἶναι φίλοι σου, θά κυβερνᾶς τό νερό καί τή φωτιά. Τά πάντα στόν κόσμο θά τρέμουν μπρός στά Ὀνόματα πού εἶναι γραμμένα πάνω τους, καί θά σέ ὑπακούουν ».

Μιά κι ὁ κυριώτερος σκοπός τῆς Μαγείας εἶναι τό ν' ἀποκτήσεις δύναμη πάνω στή φύση, μέ τή μιά ἤ τήν ἄλλη μορφή, μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι τά Πεντάγραμμα τοῦ Σολομῶντα ἀξίζουν τόν κόπο πού χρειάζεται γιά νά τά κατασκευάσεις.

Καί ἀληθινά, ἡ κατασκευή τους ἀπαιτεῖ κάποιαν ἀπασχόληση ἀπό μέρους τοῦ μάγου. Τά πεντάγραμμα προτιμώτερο εἶναι νά γίνονται ἀπό μέταλλο, ἀλλά μποροῦν νά χαραχθοῦν καί σέ παρθένα περγαμηνή. Τό μέταλλο πρέπει νά εἶναι σχετικό μέ τόν πλανήτη στόν ὁποῖο ἀντιστοιχεῖ τό φυλακτό. Τά πεντάγραμμα τοῦ Κρόνου εἶναι ἀπό μολύβι· τοῦ Δία ἀπό κασσίτερο· τοῦ Ἄρη ἀπό σίδερο· τοῦ Ἥλιου ἀπό χρυσάφι· τῆς Ἀφροδίτης ἀπό χαλκό· τῆς Σελήνης ἀπό ἀσῆμι. Τό πεντάγραμμο τοῦ Ἑρμῆ, πού ἔχει τή δύναμη νά κυβερνᾶ ὅλα τά πνεύματα, πρέπει νά εἶναι, σύμφωνα μέ τίς γραφές, ἀπό ἕνα κρᾶμα χρυσοῦ καί ἀργύρου, ἤ ἀπό ὑδράργυρο « στερεοποιημένο » μέ ἄλλες οὐσίες. Τό μέταλλο πρέπει νά ἐξαγνισθεῖ στή φωτιά, κ' οἱ χαρακτῆρες πού θά γραφοῦν πάνω του πρέπει νά χαραχτοῦν μέ μιά Βελόνα τῆς Τέχνης: δηλαδή μιά βελόνα πού νά μήν ἔχει ποτέ χρησιμοποιηθεῖ, ἐξορκισμένη καί καθαγιασμένη.

Ἄν χρησιμοποιηθεῖ περγαμηνή, πρέπει νά τηρηθοῦν οἱ ἀντιστοιχίες μεταξύ πλανητῶν καί χρωμάτων. Ἔτσι, πάνω στό παρθένο χαρτί, τά σημεῖα πρέπει νά γραφοῦν μέ τά ἑξῆς χρώματα:

γιά τόν Κρόνο,	μαῦρο
γιά τόν Δία,	μπλέ οὐρανί
γιά τόν Ἄρη,	κόκκινο
γιά τόν Ἥλιο,	χρυσό ἤ κίτρινο
γιά τόν Ἑρμῆ,	ὅλα τά χρώματα, ἤ πορφυρό
γιά τήν Σελήνη,	ἀσημί ἤ γκρίζο ἀνοικτό.

« Τό μέγεθος », προσθέτει τό *Κλειδί*, « δέν ἔχει σημασία, ἄν ὅλα τά ἄλλα στοιχεῖα ἐφαρμοσθοῦν ».

Τό κεφάλαιο τοῦ βιβλίου πού ἀσχολεῖται μ' αὐτά τά ἀντικείμενα τελειώνει μέ τή γνωστή προειδοποίηση νά τηρηθοῦν ὅλες οἱ συνήθεις προφυλάξεις (δηλ. νά ἐκλεγεῖ ἡ κατάλληλη μέρα καί ὥρα, σύμφωνα μέ τόν πλανήτη καί τόν προορισμό τοῦ πεντάγραμμου), καί προσθέτει ὅτι τά μαγικά ὀνόματα πού θά γραφτοῦν εἶναι ἱερά: πρέπει συνεχῶς νά συγκεντρωθεῖ κανείς στό ἔργο καί νά μήν τό πάρει ἀψήφιστα.

Σέ μερικές ἐκδόσεις τοῦ *Κλειδιοῦ*, ὁ Σολομῶν γεμίζει τό σχετικό κεφάλαιο μέ φοβερές κατάρες ἐνάντια σ' ἐκείνους πού βεβηλώνουν αὐτή τήν ἱεροτελεστία, ὅπως, λόγου χάρη, ὅταν κάποιος προφέρει τό Ὄνομα τοῦ Θεοῦ « ἐπί ματαίῳ ».

Στή συνέχεια ἀκολουθοῦν τά σχήματα κι οἱ ἰδιότητες τῶν πλανητικῶν Πενταγράμμων, σύμφωνα κυρίως μέ τό χειρόγραφο ὑπ ' ἀριθ. 2497 τῆς Bibliotheque de l' Arsenal, πού τιτλοφορεῖται εἰδικά Les Vrais Talismans.

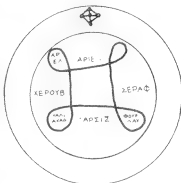
Οἱ ὑποδείξεις σχετικά μέ τήν ἐκλογή τοῦ κατάλληλου χρόνου γιά τήν κατασκευή, καί γιά τά ἐργαλεῖα πού χρειάζονται, βρίσκονται στά ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ.

Πεντάγραμμα τοῦ Ἥλιου

1. — Τό πρῶτο πεντάγραμμο τοῦ Ἥλιου (σχ. 6) ἔχει ἐπίδραση σέ κάθε τί σχετικό μέ τήν τιμή, τή δόξα καί τή βασιλική ἐξουσία. Ἐπίσης χρησιμοποιεῖται καί στίς τελετουργίες πού ἀποσκοποῦν νά φέρουν ζημιά στούς ἄλλους.

Σχ. 6

Σχ. 7

2. — Τό δεύτερο πεντάγραμμο (σχ. 7) ἔχει τή μαγική δύναμη νά ἀπελευθερώνει κάθε φυλακισμένο. « Ἄν κάποιος βρίσκεται τυχόν δέσμιος, κλειδωμένος μέ σιδερένιες ἁλυσσίδες, θά ἐλευθερωθεῖ ἀμέσως μόλις ξεσκεπάσει αὐτό τό πεντάγραμμο, τή μέρα καί τήν ὥρα τοῦ Ἥλιου ». Ἀνάμεσα στούς δύο συγκεντρικούς κύκλους θά χαραχθεῖ ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή: Disrupisti vincula mea; tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo, παρμένη ἀπό τόν ψαλμό ΡΙΕ΄: « Διέρηξας τούς δεσμούς μου. Σοί θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καί ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι ». (7 — 8) *

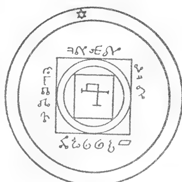
* Ἀντί τῆς Λατινικῆς, καλύτερα νά γραφεῖ ἡ ἑλληνική ἐπιγραφή, πού εἶναι μετάφραση τῶν Ο΄ κατευθεῖαν ἀπό τά ἑβραϊκά. Ἀκόμη προτιμώτερο, ἄν μπορεῖ ὁ ἀναγνώστης, εἶναι νά χαράξει τήν ἐπιγραφή στά ἑβραϊκά ὡς ἑξῆς:

פתחת למסרי : לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא: Σ.τ.Μ.

3. — Ὅλα τά δημιουργήματα εἶναι ὑποταγμένα στό ἀκόλουθο πανίσχυρο φυλακτό: τό Πρόσωπο τοῦ Σαδδάϊ (σχ. 8). Εἶναι χαραγμένο στό μέταλλο τοῦ Ἥλιου, καί κάθε πλάσμα, ἐνσώματο ἤ ἀσώματο, ὅταν βρεθεῖ μπροστά του στήν ὥρα καί στή μέρα του, πρέπει νά τό ὑπακούσει. Δεξιά εἶναι χαραγμένο μ' ἑβραϊκά γράμματα τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ΕΛ, καί στ' ἀριστερά ἕν ἄλλο θεϊκό ὄνομα, ΣΑΔΔΑΪ (Παντοδύναμος). Γύρω στόν κύκλο εἶναι γραμμένο: Ecce faciem et figuram ejus per quem omnia facta sunt et cui omnes oboediunt creaturae, δηλαδή: « Ἰδού τό πρόσωπο καί ἡ μορφή ἐκείνου δι' οὗ τά πάντα ἐγένετο, καί ᾧ πάσα ὕπαρξις ὑπακούει ».

σχ 8

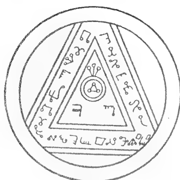

Σχ. 9

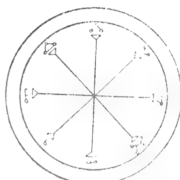
4. — Τό ἑπόμενο ἡλιακό πεντάγραμμο (σχ. 9) ἀναγκάζει τά πνεύματα νά μεταφέρουν τόν μάγο στή στιγμή σ' ὅποιο μέρος θέλει. Γύρω ἀπό τόν Κύκλο χαράζεται ἕνα ἀπόσπασμα τοῦ ψαλμοῦ Ζ', 11: « Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περί σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σέ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου ».

Ὅλα σχεδόν τά πεντάγραμμα περιέχουν χωρία ἀπό τούς ψαλμούς τοῦ Δαυίδ, Ἀσάφ καί Σολομώντα. Οἱ μάγοι ἀνέκαθεν ἔχουν τή γνώμη ὅτι ὁλόκληρο τό *Βιβλίο τῶν Ψαλμῶν* εἶναι μιά καθαυτό συλλογή ἀπό ἐπικλήσεις, μέ σημασία ὄχι μόνο φανερή, ἀλλά καί ἀποκρυφιστική.

5. — Τό πεντάγραμμο πού ἀκολουθεῖ, χαραγμένο σέ καθαρό χρυσάφι (σχ. 10), σέ κάνει ἀόρατο. Ἄν χαραχθεῖ σέ ἀμάλγαμα χρυσοῦ, σέ κάνει νά κερδίζεις στά τυχερά παιχνίδια καί ν' ἀποκτᾶς κέρδη στό ἐμπόριο. Γύρω ἀπο τόν κύκλο μπαίνει ἡ ἐπιγραφή: « Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοί αὐτῶν τοῦ μή βλέπειν, καί τόν νῶτον αὐτῶν διαπαντός σύγκαψον ». (Ψαλμός ΞΗ', 24).

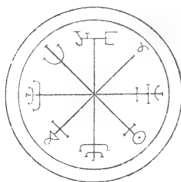
Σχ. 10

Σχ. 11

6. — Τά πνεύματα δέν ἐμφανίζονται πάντα μέ μορφές ὁρατές. Αὐτό τό ἡλιακό πεντάγραμμο (σχ. 11) ἔχει τήν ἱκανότητα νά ἐξασφαλίζει τήν ἐμφάνιση τῶν πνευμάτων, ὅταν ξεσκεπαστεῖ μπροστά τους. Γύρω ἀπό τόν κύκλο πρέπει νά χαραχθεῖ: « Φώτισον τούς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον˙ μήποτε εἴποι ὁ ἐχθρός μου, ἴσχυσα πρός αὐτόν ». (Ψαλμός ΙΒ΄, 4, 5).

7. — Τό τελευταῖο πεντάγραμμο (σχ. 12) χαρίζει δύναμη καί ἐξουσία.

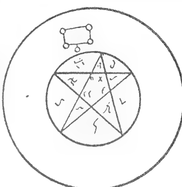
Σχ. 12

Πεντάγραμμα τῆς 'Αφροδίτης

1. — Τό πρῶτο πεντάγραμμο τῆς 'Αφροδίτης (σχ. 13) χρησιμεύει γιά νά ὑποτάξει τά πνεύματα αὐτοῦ τοῦ πλανήτη. Εὐνοεῖ τή δόξα καί τίς τιμές, καί μέ τή βοήθειά του μπορεῖ νά ἐξασκηθεῖ κάθε τέχνασμα πού ἀνήκει στή δικαιοδοσία τοῦ πλανήτη. Γύρω στήν ἐσωτερική του περίμετρο χαράζονται τά ὀνόματα τῶν 'Αγγέλων ΝΟΓΑΧΙΗΛ, ΑΧΕΛΙΑΧ, ΣΟΚΟΧΙΑ καί ΝΑΝΓΑΡΙΗΛ, λατινικά ἤ ἑλληνικά.

Σχ. 13

Σχ. 14

2. — Οἱ ἐργασίες σχετικά μέ τήν 'Αφροδίτη πού ἀφοροῦν ἐρωτικές ὑποθέσεις εὐνοοῦνται ἀπό τό δεύτερο πεντάγραμμο (σχ. 14). Ἔχει τό σχῆμα τῆς πεντάλφας μέσα σέ δύο συγκεντρικούς κύκλους. 'Ανάμεσά τους χαράζεται ἡ ἐπιγραφή πού ταιριάζει πολύ σ' αὐτόν τό σκοπό: « Θές με ὡς σφραγίδα ἐπί τήν καρδίαν σου, ὡς σφραγίδα ἐπί τόν βραχίονά σου' ὅτι κραταιά ὡς θάνατος ἀγάπη » (*Ἆσμα 'Ασμάτων*, Η΄, 6). Μέσα καί γύρω στήν πεντάλφα ὑπάρχουν σύμβολα πολύ δυσδιάκριτα στά χειρόγραφα. Πρόκειται μᾶλλον γιά ἀπόπειρες τῶν ἀντιγραφέων νά παραστήσουν τά ἑβραϊκά γράμματα.

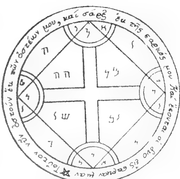
3. — Μποροῦμε νά κάνουμε νά μᾶς ἐρωτευτεῖ τό ἄτομο πού μᾶς ἐνδιαφέρει δείχνοντάς του αὐτό τό πεντάγραμμα (σχ. 15), πού ἔχει τήν ἀκόλουθη ἐπιγραφή ἀπό τή Βίβλο: « καί εὐλόγησεν αὐτούς ὁ Θεός, λέγων, αὐξάνεσθαι καί πληθύνεσθαι καί πληρώσατε τήν γῆν » (*Γένεσις Α΄*, 28). Θεῖα καί ἀγγελικά ὀνόματα συμπληρώνουν τό σχέδιο. Ἄν τό φορᾶτε κάτω ἀπό τά ροῦχα σας, γινόσαστε συμπαθητικοί καί εὐπρόσδεκτοι.

4. — Μπορεῖ νά κατακτηθεῖ ἀμέσως ὁ ἔρωτας μιᾶς γυναίκας μέ τή χρήση τοῦ ἑπομένου πενταγράμμου (σχ. 16), πού ἔχει καί τήν ἰδιότητα, κατά τήν ἐπίκληση τῆς 'Αφροδίτης, νά μᾶς προστατεύει ἀπό τά κακά πνεύματα. 'Ανάμεσα στούς δύο κύκλους γράφεται μιά ἄλλη φρά-

ση ἀπό τή *Γένεση* (Β΄, 23 — 24): « Τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου, καί σάρξ ἐκ τῆς σαρκός μου. Καί ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν ».

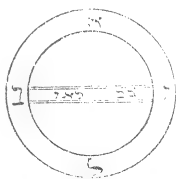
σχ. 15

σχ. 16

Πεντάγραμμα τοῦ ῾Ερμῆ

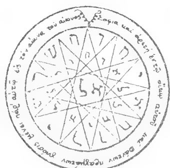
1. — Τά πνεύματα τοῦ ῾Ερμῆ καλοῦνται καί ὑπακούουν μέ τοῦτο τό ἰσχυρό πεντάγραμμο τοῦ Σολομῶντα (σχ. 17): ῞Ολες οἱ ἐργασίες πού σχετίζονται μέ τίς μεγάλες δυνάμεις αὐτοῦ τοῦ ἄστρου ἐκτελοῦνται μέ τήν προστασία αὐτοῦ τοῦ πενταγράμμου.

Σχ. 17

Σχ. 18

2. — Τό δεύτερο πεντάγραμμο (σχ. 18) χρησιμεύει γιά νά ἀποκτηθεῖ ἡ εὔνοια τῶν πνευμάτων τοῦ ῾Ερμῆ καί αὐξάνει τή μεταφυσική κατανόηση.

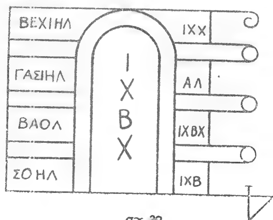
3. — Τό τελευταῖο πεντάγραμμο τοῦ πλανήτη (σχ. 19) δυναμώνει τίς ψυχικές ἱκανότητες. Ἀνάμεσα στίς δύο περιφέρειες ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή: Sapientia et virtus in domo ejus et scientia omnium rerum manet apud eum in saeculum saeculi, δηλ. « Σοφία καί ἀρετή ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καί πάντων πραγμάτων γνῶσις μένει παρ ᾿ αὐτῷ εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ».

σχ 19

Πεντάγραμμα τῆς Σελήνης

1. — Ὅλα τά ζητήματα πού ἐπηρεάζονται ἀπό τή Σελήνη ρυθμίζονται ἀπ᾿ αὐτό τό πεντάγραμμο (σχ. 20). Ὄχι μόνο προσκαλεῖ ὅλα τά πνεύματα τοῦ πλανήτη, ἀλλά ἀνοίγει κι ὅλες τίς πόρτες, μ᾿ ὅποιον τρόπο κι ἄν εἶναι κλεισμένες. Πάνω του, στό λευκό περιθώριο πού βρίσκεται γύρω ἀπό τό σχῆμα μιᾶς πύλης, γράφεται ἡ ἑξῆς φράση ἀπό τόν *Ψαλμό ΡΣΤ΄, 16*: « ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καί μοχλούς σιδηροῦς συνέθλασεν ». Ὅπως καί σ᾿ ἄλλα πεντάγραμμα, ἔτσι καί ἐδῶ εἶναι χαραγμένα θεϊκά κι ἀγγελικά Ὀνόματα.

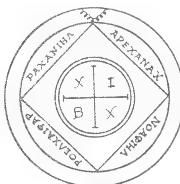
σχ. 20

2. — Τό ἄλλο πεντάγραμμο τῆς Σελήνης (σχ. 21) προστατεύει ἀπ' ὅλους τούς κινδύνους ἀπό νερό, καί μᾶς συμφιλιώνει μέ τά σεληνιακά πνεύματα.

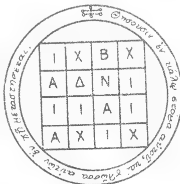

Πεντάγραμμα τοῦ Κρόνου **Σχ. 21**

1. — Τά πνεύματα τοῦ Κρόνου καλοῦνται καί ἀναγκάζονται νά ὑπακούσουν μέ τό πρῶτο πεντάγραμμο (σχ. 22). Ὅταν τούς τό δείξουμε, τά πνεύματα δέν εἶναι πιά ἐχθρικά καί γονατίζουν σ' ἔνδειξη ὑπακοῆς. Ἐξ ἄλλου χρησιμεύει στό νά διώξει τίς κακές ὀντότητες πού φυλάγουν τούς θησαυρούς.

σχ 22

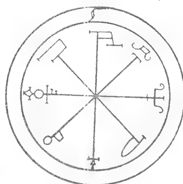
σχ 23

2. — Μέ τό δεύτερο πεντάγραμμο τοῦ Κρόνου (σχ. 23) εὐνοοῦνται ὅλες οἱ ἐργασίες πού ἐπηρεάζονται ἀπό τόν πλανήτη. Πάνω του γράφεται μιά φράση ἀπ' τό Δευτερονόμιο: « θήσουσιν ἐν καλῷ στόμα αὐτοῦ, καί γλῶσσα αὐτῶν ἐν γῇ μεταναστήσεται ».

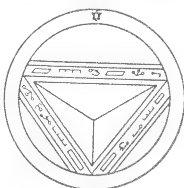
3. — Αὐτοί πού θέλουν, μέ τή βοήθεια τοῦ Κρόνου, νά κυριεύσουν κάποιον οἱ διάβολοι, μποροῦν νά μεταχειριστοῦν αὐτό τό πεντάγραμμο (σχ. 24). Ἀνάμεσα στούς δύο κύκλους γράφεται μιά φοβερή κατάρα: « Στεῖλε ἕνα κακό πνεῦμα νά κυριαρχήσει πάνω του, καί βάλε τόν Σατανᾶ στό δεξί πλευρό του ».

4. — Θέλετε νά προξενήσετε σεισμούς; Ἡ δύναμη αὐτοῦ τοῦ πενταγράμμου τοῦ Κρόνου (σχ. 25) κάνει νά τρέμουν τά θεμέλια τῆς πλασης, μέ τούς πανίσχυρους ἀγγέλους πού κυβερνᾶ, ἀρκεῖ νά εἶναι σωστά κατασκευασμένο, — καθώς καί τά ἄλλα πεντάγραμμα, — τή μέρα καί τήν ὥρα τοῦ πλανήτη καί μέ τό μέταλλό του. Ἡ ἐπιγραφή ἀνάμεσα στούς δύο κύκλους εἶναι: Commota est et contremuit terra; fundamenta montium conturbata sunt et commeta sunt quoniam iratus est (τραντάζεται καί τρέμει ἡ γῆ. Τά θεμέλια τῶν βουνῶν ἀναστατώνονται καί σείονται ἐπειδή αὐτός ὀργίστηκε).

5. — Ὅλα τά ἔργα καταστροφῆς, συμφορᾶς, καί θανάτου μποροῦν νά ἐκτελεστοῦν ἄν ὁ μάγος ἔχει τό ἑπόμενο πεντάγραμμο (σχ. 26), πού κι αὐτό ἀνήκει στόν Κρόνο. Μέσα στόν διπλό κύκλο χαράζεται ἡ ἐπιγραφή: « Καί ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καί εἰσῆλθεν ὡσεί ὕδωρ

Σχ. 24

Σχ. 25

εἰς τά ἔγκατα αὐτοῦ, ὡσεί ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ » (*Ψαλμός ΡΗ΄, 18*). Ἐκεῖ ὑπάρχει καί τό ἑξάγραμμο τοῦ Δαυίδ. Μέσα στόν διπλό κύκλο εἶναι γραμμένο ἕνα τρίγωνο πού περιέχει καί αὐτό ἕναν κύκλο, διακοσμημένο μέ τό μυστικό ἑβραϊκό γράμμα ΓΙΩΤ. Στίς πλευρές τοῦ τριγώνου χαράζονται αὐτά τά λόγια τοῦ Δευτερονόμιου ΣΤ΄, 4: « Ἄκουε Ἰσραήλ, Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν Κύριος εἷς ἐστί ».

6. — Ἐπειδή ὁ Κρόνος εἶναι πλανήτης τοῦ κακοῦ, δέν πρέπει νά φανεῖ παράξενο ὅτι ὑπάρχει ἕνα πεντάγραμμο (σχ. 27) πού προορίζεται εἰδικά γιά νά προστατεύει τόν ἱερουργό ἀπό τόν θάνατο τή μέρα τοῦ Σαββάτου.

7. — Αὐτό τό πεντάγραμμο τοῦ Κρόνου (σχ. 28) χρησιμοποιεῖται γιά νά καταπολεμήσει τήν ὑπεροψία τῶν πνευμάτων, ἀλλά ἡ ἀποτελεσματικότητά του ἐπιδρᾶ καί σ᾽ ὁποιονδήποτε ἀντίπαλο. Περιέχει ἕνα μαγικό τετράγωνο μέ τίς λέξεις: SATOR, AREPO, TENET, OPERA, ROTAS. Στό διπλό κύκλο ὑπάρχει μιά φράση ἀπό τόν Ψαλμό ΟΑ΄, 8:

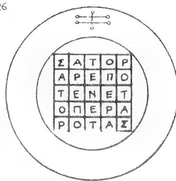
« Καί κατακυριεύσει ἀπό θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καί ἀπό ποταμοῦ ἕως περάτων οἰκουμένης ».

σχ. 26

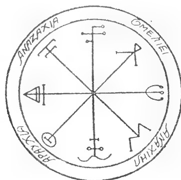

σχ. 27

σχ. 28

8. — Στίς νυκτερινές ἐπικλήσεις, πρέπει νά χαραχθεῖ ἔξω ἀπό τόν μαγικό κύκλο αὐτό τό πεντάγραμμο (σχ. 29) πού ἔχει τά ὀνόματα τεσσάρων ἀγγέλων: ΑΝΑΖΑΧΙΑ, ΟΜΕΛΙΕΙ, ΑΝΑΧΙΗΛ, ΑΡΑΥΧΙΑ.

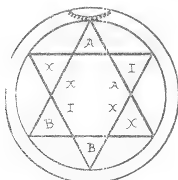

σχ. 29

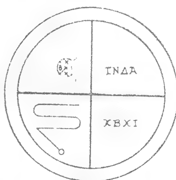
1. — Τό πρῶτο πεντάγραμμο αὐτοῦ τοῦ πλανήτη (σχ. 30) εἶναι ἐνδιαφέρον, γιατί ἡ χρήση του ἐπιβεβαιώνεται ἀπό ἕνα πρόσωπο τῆς ἱστορίας. Ἔχει τήν ἐπιγραφή (ὅπως συνήθως ἀνάμεσα στούς δύο κύκλους): « Δόξα καί πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καί ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος », ἀπό τόν Ψαλμό ΡΙΑ΄, 3.

Αὐτό τό πεντάγραμμο, χαραγμένο σέ περγαμηνή, βρέθηκε στό σῶμα τοῦ Κόντε Ἀνσέλμου, Ἐπισκόπου τοῦ Βύρτσμπουργ, τή νύχτα τῆς 9ης Φεβρουαρίου 1749. Ἔτσι πιστεύεται ὅτι ἡ μεγάλη δύναμη τοῦ φυλακτοῦ τοῦ ἐπέτρεψε νά ἐπιτύχει τήν ὑψηλή του θέση, καί νά κερδίσει πλούτη καί κτήματα, καθώς καί ν' ἀποφύγει τίς ἀπόπειρες πολλῶν ἐχθρῶν ἐναντίον του. Τό ἴδιο πεντάγραμμο βοηθᾶ καί γιά τήν ἀνακάλυψη κρυμμένων θησαυρῶν καθώς καί γιά τήν προστασία τοῦ ἱερουργοῦ ἀπό τά Κακά Πνεύματα ὅταν γίνονται τελετουργίες σχετικές μέ τόν Δία.

2. — Τό ἑπόμενο πεντάγραμμο (σχ. 31) καλεῖ τά πνεύματα καί προστατεύει τόν κάτοχό του ἀπ' ὅλους τούς δαίμονες, ὑποχρεώνοντάς τους σέ πλήρη ὑποταγή καί ὑπακοή. Ἐκτός ἀπό τά θεϊκά Ὀνόματα ΑΔΝΙ καί ΙΧΒΧ, ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή ἀπό τόν Ψαλμό ΡΚΔ΄, 1: « Οἱ πεποιθότες ἐπί Κύριον ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τόν αἰῶνα ».

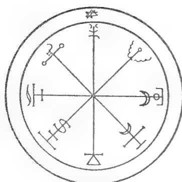
σχ. 30

σχ. 31

3. — Ὅποιος φοβᾶται τή φτώχεια, ἤ εἶναι φτωχός καί θά ἤθελε νά γίνει πλούσιος, μπορεῖ νά χρησιμοποιήσει τό ἑξῆς πεντάγραμμο (σχ. 32): Πρέπει νά τό βγάζει συχνά καί νά τό κοιτάζει. Πρέπει ὅμως νά εἰπωθοῦν μέ δυνατή φωνή αὐτά τά λόγια πού εἶναι γραμμένα πάνω του: « Ὁ ἐγείρων ἀπό γῆς πτωχόν, καί ἀπό κοπρίας ἀνυψῶν πένητα, τοῦ καθίσαι αὐτόν μετά ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ » (Ψαλμός ΡΙΒ΄, 7, 8).

4. — Ὅποιος καλεῖ τά πνεύματα τοῦ Δία γιά νά βρεῖ κρυμμένους θησαυρούς, μπορεῖ νά χρησιμοποιήσει αὐτό τό πεντάγραμμο (σχ. 33).

Σχ. 32

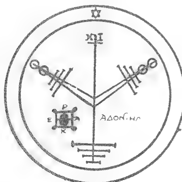
Σχ. 33

Τά μαγικά ὀνόματα εἶναι ΝΕΘΟΝΙΗΛ, ΔΕΡΑΧΙΑΣ, ΣΕΔΕΚΙΑΣ καί ΠΑΡΑΣΙΗΛ.

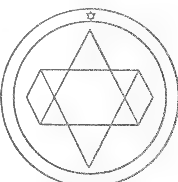
5. — Ὅταν ὁ πλανήτης Ζεύς βρίσκεται στό Ζώδιο τοῦ Καρκίνου, μποροῦν ν᾽ ἀποκτηθοῦν ἀνέλπιστα πλούτη ἄν χαραχθεῖ, τήν κατάλληλη μέρα καί ὥρα, τό ἑξῆς σχῆμα σέ ἀσῆμι (μέταλλο τῆς Σελήνης, πού κυβερνᾶ τόν Καρκῖνο - σχ. 34). Ἡ φράση τοῦ ψαλμοῦ ΡΙΑ΄, 3, πού πρέπει νά γραφεῖ εἶναι: « Δόξα καί πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καί ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος », ὅπως καί στό 1ο πεντάγραμμο τοῦ Δία.

6. — Αὐτό τό πεντάγραμμο (σχ. 35) αὐξάνει τή σοφία, καί προκαλεῖ προφητικά ὁράματα. Μέ τή βοήθειά του ὁ Ἰακώβ εἶδε τή σκάλα πού ἀνέβαινε στόν οὐρανό. Πρέπει νά καθαγιασθεῖ τό Σάββατο, τήν ὥρα τοῦ Δία.

7.— Τό τελευταῖο πεντάγραμμο τοῦ πλανήτη (Σχ. 36) προσφέρει σημαντική ὠφέλεια. Ὅποιος τό φορεῖ κάθε μέρα, γλιτώνει ἀπό κάθε θανάσιμο κίνδυνο. Γράφει τή φράση τοῦ ψαλμοῦ ΚΑ΄, 17 - 18: « Ὤρυξαν χεῖράς μου καί πόδας, ἐξηρίθμησαν πάντα τά ὀστᾶ μου ».

σχ 34

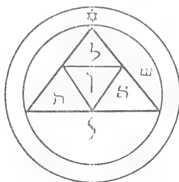

Σχ. 35

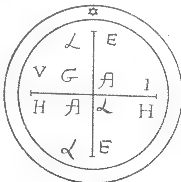

Πεντάγραμμα τοῦ Ἄρη σχ 36

1. — Γιά νά προκληθεῖ πόλεμος χρειάζεται νά μεταχειριστοῦμε τό κατάλληλο πεντάγραμμο τοῦ Ἄρη. Ἐκτός ἀπ' αὐτό, τό σχῆμα ἐξολοθρεύει τούς ἐχθρούς, καί τρομοκρατεῖ τά πνεύματα ὅταν τό δοῦν. Ἐξάλλου προστατεύει ἀπό τά « ἀντίποινα » ὅταν κάνει κανείς μάγια γιά μῖσος, καί δίνει τή δύναμη νά θριαμβεύσουμε ἄν μᾶς στήσουν ἐνέδρα. Ἡ ἐπιγραφή, ἀπό τόν Ψαλμό ΟΣΤ΄, 14, εἶναι: « Ὁ Θεός ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου, τίς θεός μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; » (σχ. 37).

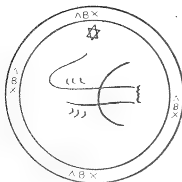
Σχ.37

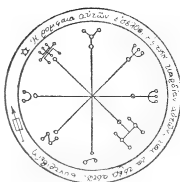
Σχ. 38

2. — Ἄν ξεσπάσει πόλεμος, θά πρέπει φυσικά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ νίκη. Αὐτό γίνεται μέ τό ἑπόμενο πεντάγραμμο (σχ. 38), πού μᾶς δίνει τή νίκη καί στίς μονομαχίες. Εἶναι ἕνας σταυρός μέσα στόν γνωστό κύκλο, τριγυρισμένος ἀπό γράμματα πού σχηματίζουν διάφορα Μαγικά Ὀνόματα. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι: « Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς » (Ψαλμός ΡΘ΄, 5).

3. — Ἄν χρειαστεῖ ν' ἀντιμετωπίσετε τούς δαίμονες, μπορεῖτε νά τούς ἀναγκάσετε σ' ἀπόλυτη ὑπακοή ἄν κρατᾶτε αὐτό τό πεντάγραμμο (σχ. 39) χαραγμένο σέ παρθένα περγαμηνή. Ἔχει χαραγμένο πάνω

σχ 39

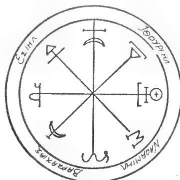
σχ 40

του τό συμβατικό σύμβολο τοῦ Σκορπιοῦ (πού τόν κυβερνᾶ ὁ Ἄρης) μέ τίς λέξεις: « Ἐπ᾽ ἀσπίδα καί βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καί καταπατήσεις λέοντα καί δράκοντα », ἀπό τόν Ψαλμό Ϛτ΄, 13.

4. — Ἀκολουθεῖ ἕνα πεντάγραμμο (σχ. 40) πού σέ κάνει ἀνίκητο σέ κάθε ἐπίθεση, καί κάνει τούς ἐχθρούς νά στρέψουν τά ὅπλα ὁ ἕνας ἐνάντια στόν ἄλλο. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι ἀπό τό Ψαλμό ΛϚΤ΄, 15: « Ἡ ρομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τήν καρδίαν αὐτῶν, καί τά τόξα αὐτῶν συντριβείη ».

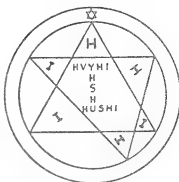
5. — Ὅταν πρέπει νά καλεστοῦν τά πνεύματα τοῦ Ἄρη, μπορεῖς νά τά κυβερνήσεις μέ τό πεντάγραμμο (σχ. 41), ὅπου εἶναι γραμμένα τά Μαγικά Ὀνόματα ΕΣΙΗΛ, ΙΘΟΥΡΙΗΛ, ΝΑΔΑΜΙΗΛ, ΒΑΡΖΑΧΙΑΣ.

6. — Σχεδιάζομε ἕνα ἄστρο μέ 8 κορυφές (σχ. 42) μέ αἷμα νυχτερίδας πάνω σέ παρθένα περγαμηνή, λέει τό *Κλειδί τοῦ Σολομῶντα*. Πρέπει νά τό ἔχομε σκεπασμένο μέσα στόν Κύκλο, ὥς τή στιγμή πού θά μᾶς χρειαστεῖ. Ὅταν φανερωθεῖ, θά προκαλέσει χαλάζι καί θύελλα, ἔργα τῶν δαιμόνων πού ἐλέγχουν αὐτά τά φαινόμενα. Στόν κύκλο ὑπάρχει

Σχ. 41

Σχ. 42

Σχ. 43

ἡ ἐπιγραφή: « Ἔθετο τάς βροχάς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. Καί ἐπάταξε τάς ἀμπέλους καί τάς συκᾶς αὐτῶν » (Ψαλμός ΡΔ΄, 32 - 33).

7. — Τό τελευταῖο πεντάγραμμο τοῦ Ἄρη (σχ. 43) χρησιμοποιεῖται ἐνάντια σ᾽ ὅλες τίς ἀρρώστειες, καί τίς θεραπεύει ὅταν τοποθετηθεῖ πάνω στό μέρος πού πάσχει. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι ἀπό τό κατά Ἰωάννην Α΄, 4: « Ἐν αὐτῷ ἦν ἡ ζωή, καί ἡ ζωή ἦν τό φῶς τῶν ἀνθρώπων ».

Τό πεντάγραμμο πρέπει νά κατασκευαστεῖ ὅταν ἡ Σελήνη καί ὁ Ἥλιος βρίσκονται σέ τετραγωνισμό (σχηματίζουν γωνία 90 μοιρῶν στόν Ζωδιακό Κύκλο). Εἶναι ἡ μοναδική Σολομωνική παράσταση πού ἔχει ἐπιγραφή χριστιανική (ἀπό τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰωάννου). Γι αὐτό θεωρεῖται σάν μεταγενέστερη προσθήκη στό *Κλειδί τοῦ Σολομώντα.*

ΤΑ ΠΕΝΤΑΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ Η ΑΞΙΑ ΤΟΥΣ

(*Περιληπτικός Πίνακας*)

ΗΛΙΟΣ

1. — Γιά ἀπόκτηση τιμῶν, δόξας, δεσποτικῆς δύναμης.
2. — Γιά μαγική ἀπόδραση ἀπό φυλακή.
3. — Γιά ἀπόκτηση ὑπακοῆς ὅλων τῶν πλασμάτων.
4. — Γιά νά μεταφερθοῦμε ἀπό τά πνεύματα ὅπου θέλουμε.
5. — Γιά νά γίνουμε ἀόρατοι, ἤ νά κερδίζουμε στό παιχνίδι ἤ στό ἐμπόριο.
6. — Γιά νά κάνουμε ὁρατά τά πνεύματα.
7. — Γιά ν᾽ ἀποκτήσουμε δύναμη.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ

1. — Γιά ἀπόκτηση τιμῆς καί δόξας, καί γιά ἐξάσκηση κάθε τέχνης πού ἐπηρεάζεται ἀπό τήν Ἀφροδίτη.
2. — Γιά εὔνοια ἐρωτικῶν ὑποθέσεων.
3. — Γιά νά κάνουμε κάποιον νά ἐρωτευθεῖ.
4. — Γιά νά κάνουμε μιά γυναίκα νά ἐρωτευθεῖ.

ΕΡΜΗΣ

1. — Γιά νά καλέσουμε καί προστάξουμε τά πνεύματα.
2. — Γιά ν᾽ αὐξήσουμε τήν μεταφυσική κατανόηση..
3. — Γιά νά ἐνισχύσουμε τίς ψυχικές μας δυνάμεις.

ΣΕΛΗΝΗ

1. — Γιά νά καλέσουμε τά Σεληνιακά πνεύματα, καί ν᾽ ἀνοίγουμε τίς κλειστές πόρτες.
2. — Γιά νά κυβερνοῦμε τά νερά.

ΚΡΟΝΟΣ

1. — Γιά νά καλέσουμε τά πνεύματα τοῦ Κρόνου.
2. — Γιά ἐξάσκηση κάθε τέχνης πού τήν κυβερνᾶ ὁ Κρόνος.
3. — Γιά νά στείλουμε στό σῶμα κάποιου τούς διαβόλους.
4. — Γιά νά προκαλέσουμε σεισμούς.
5. — Γιά ἔργα καταστροφῆς καί θανάτου.
6. — Γιά νά προστατευθοῦμε ἀπό τό θάνατο τοῦ Σαββάτου.
7. — Γιά νά προστατευθοῦμε ἀπό τήν ὑπεροψία τῶν πνευμάτων.
8. — Γιά νά ἐπικαλεστοῦμε τή νύκτα τά πνεύματα τοῦ Κρόνου.

ΖΕΥΣ

1. — Γιά ἀπόκτηση ὑγείας, τιμῶν καί πλούτου.
2. — Γιά νά μᾶς ὑπακούουν ὅλοι οἱ δαίμονες.
3. — Γιά ν᾽ ἀποφύγουμε τή φτώχεια.
4. — Γιά ν᾽ ἀναζητήσουμε κρυμμένους θησαυρούς.
5. — Γιά ν᾽ ἀποκτήσουμε πλούτη.
6. — Γιά ν᾽ ἀποκτήσουμε διορατικότητα.
7. — Γιά προφύλαξη ἀπό θανάσιμο κίνδυνο.

ΑΡΗΣ

1. — Γιά νά προκληθεῖ πόλεμος.
2. — Γιά νά νικήσουμε στόν πόλεμο καί στίς μονομαχίες.
3. — Γιά ν᾽ ἀναγκάσουμε τούς δαίμονες σέ ὑπακοή.
4. — Γιά ν᾽ ἀποκρούσουμε κάθε ἐπίθεση.
5. — Γιά ἐπίκληση τῶν πνευμάτων τοῦ Ἄρη.
6. — Γιά νά προκληθοῦν θύελλες.
7. — Γιά θεραπεία κάθε ἀρρώστειας.

6.
Τά Μάγια

1. — *Καθαγίαση τοῦ Βιβλίου τῶν Πνευμάτων*

Τό Liber Spirituum, τό *Βιβλίο τῶν Πνευμάτων*, εἶναι ἕνα μικρό Τεῦχος, ἀπαραίτητο γιά τό μάγο, πού τό κατασκευάζει ὁ ἴδιος μέ παρθένα περγαμηνή, καί καθαγιασμένο μελάνι, κι ἔχει γραμμένα μέσα τά ὀνόματα τῶν πνευμάτων πού θά καλεστοῦν, ἕνα σέ κάθε σελίδα. Ὅταν συμπληρωθεῖ τό βιβλίο καθαγιάζεται μέ μιά εἰδική ἱεροτελεστία πού τοῦδίνει μεγάλη μαγική δύναμη. Σκοπός τοῦ μάγου πού φτιάχνει τό Liber
Liber εἶναι νά καλέσει ὅλες τίς Δυνάμεις πού περιέχει νά παρουσιαστοῦν μπροστά του καί νά ὑπογράψουν τίς σελίδες μέ τ' ὄνομα καί τή σφραγίδα τους. Ὅταν γίνει αὐτό, ὁ Μάγιστρος θά μπορεῖ νά τά καλέσει ὅποια στιγμή θέλει. Οἱ ὁδηγίες τοῦ Σολομώντα σχετικά μέ τήν ἱεροτελεστία τῆς καθαγίασης τοῦ βιβλίου εἶναι οἱ ἑξῆς:

> Ἑτοίμασε ἕνα βιβλιαράκι ἀπό περγαμηνή, ὅπου νά ὑπάρχουν ὅλες οἱ προσευχές γιά κάθε ἐργασία, μέ τά ὀνόματα τῶν Ἀγγέλων, σέ μορφή Λιτανειῶν, καί μέ τίς σφραγίδες καί τά γνωρίσματά τους. Ὅταν γίνει αὐτό, θά τό ἀφιερώσεις στόν Θεό καί στά Ἀγαθά Πνεύματα μέ τόν ἑξῆς τρόπο: Πάρε το σ' ἕνα χωριστό δωμάτιο, κατάλληλο γι αὐτόν τόν σκοπό, κι ἀκούμπησέ το σ' ἕνα τραπέζι σκεπασμένο μέ λευκό ὕφασμα. Τό βιβλίο πρέπει νά εἶναι ἀνοιγμένο στήν ἀρχή, καί στήν πρώτη του σελίδα πρέπει νά εἶναι σχεδιασμένη ἡ πεντάλφα. Ἄναψε μιά λαμπάδα πάνω ἀπό τό τραπέζι. Βάλε τριγύρω της ἕνα παραπέτασμα, καί φόρεσε τά ἄμφια τῆς Τέχνης. Πάρε τό βιβλίο καί, κρατώντας το ἀνοικτό, γονάτισε καί πές αὐτή τήν προσευχή:
>
> « *ΑΔΩΝΑΪ, ΕΛΟΪΜ, ΕΛ, ΕΧΕΓΙΕΧ, ΑΣΕΡ ΕΧΕΓΙΕΧ, Βασιλεῦ τῶν*

Βασιλέων, Ύπαρξη ὅλων τῶν Ὑπάρξεων, εὐσπλαγχνίσου με, καί στρέψε τό βλέμμα σου πάνω σέ μένα (πές τ' ὄνομά σου), τόν δοῦλο σου, πού Σέ ἐπικαλεῖται ταπεινά, καί Σέ ἱκετεύει, μέ τό Ἁγιώτατό Σου Ὄνομα ΤΕΤΡΑΓΡΑΜΜΑΤΟΝ, νά τόν εὐλογήσεις.

» Πρόσταξε τούς Ἀγγέλους σου καί τά Πλανητικά Πνεύματα νά ἔρθουν καί νά ἐμφανιστοῦν. Ὦ Ἄγγελοι καί Πλανητικά Πνεύματα ! Ὦ ἐσεῖς, ὅλα τά πνεύματα, σᾶς καλῶ: ἐγώ, ὁ Ἀπεσταλμένος τοῦ Κυρίου ! Ἄς σᾶς προστάξει ὁ Θεός νά' ρθῆτε, ὅπως σᾶς τό ζητῶ μέ μεγάλη θέρμη καί ταπεινοσύνη. Ἀμήν ».

Ὕστερα ἀπ' αὐτό, θά θυμιατίσεις τό βιβλίο μέ τό λιβάνι πού ἁρμόζει στή μέρα καί τήν ὥρα, καί θά τ' ἀκουμπήσεις στό τραπέζι. Σ' ὅλη αὐτή τή διεργασία, ἡ λαμπάδα πρέπει νά εἶναι ἀναμμένη καί τό παραπέτασμα κλειστό.

Ἡ ἱεροτελεστία πρέπει νά ἐπαναληφθεῖ γιά ἑφτά συνεχόμενες μέρες, ἀρχίζοντας ἀπό Σάββατο. Κάθε μέρα τό βιβλίο πρέπει νά θυμιατίζεται μέ τό λιβάνι τοῦ Πλανήτη πού κυβερνᾶ τή μέρα καί τήν ὥρα πού ἐργάζεσαι. Ἡ λαμπάδα πρέπει νά εἶναι ἀναμμένη μέρα - νύχτα.

Τέλος, θά θυμιατίσεις ξανά τό βιβλίο μέ τό κατάλληλο λίβάνι, καί θά τ' ἀκουμπήσεις στό τραπέζι. Ὅταν καθαγιασθεῖ τό βιβλίο, κάλεσε ὅλους τούς Ἀγγέλους πού τά ὀνόματά τους εἶναι γραμμένα μέσα. Μήν παραξενευτεῖς ἄν δέν ἔρθουν ἀμέσως, γιατί πρέπει νά ὑποτάξουν τή θέλησή τους γιά νά ἐπικοινωνήσουν μέ τόν ἄνθρωπο, πού εἶναι πλάσμα ἀκάθαρτο. Ἀλλά θά ἔλθουν, κι ἐσύ θά πρέπει νά ἀποφύγεις μέ κάθε τρόπο κάθε μιαρότητα. Τό βιβλίο πρέπει νά φυλάγεται σ' ἕνα κιβώτιο κάτω ἀπ' τό τραπέζι, κατασκευασμένο ἐπίτηδες γιά νά τό χωρεῖ μέσα, ὥς τή στιγμή πού θά χρειαστεῖ νά τό χρησιμοποιήσεις.

2. — *Οἱ θυσίες στά Πνεύματα*

Μερικές Ὀντότητες ἐπιθυμοῦν νά τιμηθοῦν μέ ξεχωριστές προσφορές. Ὁ Σολομῶν ἀφιερώνει ὁλόκληρη παράγραφο στόν τροπο πού θά τούς προσφερθοῦν.

Οἱ θυσίες γίνονται μέ αἷμα, καί κάποτε μέ τή σάρκα ζώων καί πουλιῶν: ἄσπρων γιά τά καλά πνεύματα, μαύρων γιά τούς δαίμοντες.

Τά θύματα πρέπει νά εἶναι παρθένα, καί συνεπῶς μόνο νεαρά ζῶα χρησιμοποιοῦνται γιά τή τελετουργία. Πρίν ἀπό τή θυσία, ὁ μάγος λέει:

« Ὦ σεῖς, Ὑψηλά καί Ἰσχυρά Πλάσματα, εἴθε αὐτή ἡ θυσία νά σᾶς εἶναι εὐπρόσδεκτη καί νά σᾶς εὐχαριστήσει. Ἄν μᾶς ὑπηρετήσετε πιστά, θά ἀκολουθήσουν καί ἄλλες μεγαλύτερες ».

Ὅταν τελειώσει ἡ προσευχή μέ τά ὀνόματα τῶν πνευμάτων, ἡ θυ-

σία άρωματίζεται μέ τό κατάλληλο λιβάνι, καί τό θῦμα σκοτώνεται. Σύμφωνα μέ διάφορες ἐκδοχές τοῦ *Κλειδιοῦ τοῦ Σολομῶντα* κι ἄλλων Γριμορίων, τό κεφάλι πρέπει νά κοπεῖ μ᾽ ἕνα μόνο χτύπημα τοῦ Μαγικοῦ Μαχαιριοῦ.

Στήν παράγραφο ἀναφέρονται κι ἄλλες προσφορές, πού κι αὐτές θεωροῦνται θυσίες. Αὐτές ἀποτελοῦνται ἀπό ἀρωματικό ξύλο κατάλληλο γιά τόν Πλανήτη πού κυβερνᾶ τή μέρα καί τήν ὥρα τῆς ἱερουργίας (βλέπε τό σχετικό πίνακα τῶν Πλανητικῶν ᾽Αντιστοιχιῶν στό ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι).

῎Επειτα ὑπάρχουν προσφορές τροφῶν καί ποτῶν. Ψωμί καί κρασί διαλέγονται σέ ἁρμονία μέ τούς πλανῆτες πού σχετίζονται μέ τά πνεύματα, στά ὁποῖα ἀφιερώνεται ἡ προσφορά: Μ᾽ αὐτό ἐννοοῦμε ὅτι τό χρῶμα τους καί τ᾽ ἄλλα χαρακτηριστικά τους πρέπει νά συμφωνοῦν μέ τίς Πλανητικές ᾽Αντιστοιχίες (βλέπε πάλι τόν ἴδιο πίνακα).

Ψωμί, νερό καί κρασί περιέχονται πολύ συχνά σ᾽ ὅλο τόν κόσμο, σέ τελετές πού ἐπιδιώκουν τήν εὔνοια τῶν πνευμάτων - οἱ τελετουργίες αὐτές εἶναι προγενέστερες ἀπό τήν ἐφαρμογή ἑνός παρόμοιου συμβολισμοῦ στίς Χριστιανικές ᾽Εκκλησίες καί στίς λειτουργίες τους.

῾Η τροφή πρέπει νά τοποθετεῖται σέ πανί ἁγνό, καθαρό καί λευκό, καί νά σκεπαστεῖ μ᾽ ἕνα παρόμοιο πανί. Τό κρέας — ἄν ὑπάρχει — πρέπει νά εἶναι ψημένο. Δέν πρέπει νά λείπει μιά καράφα μέ νερό τῆς βρύσης. ῞Οταν ὅλα αὐτά ἑτοιμαστοῦν, τό Πνεῦμα πρέπει νά καλεστεῖ μέ τ᾽ ὄνομά του:

« ῞Οπου κι ἄν βρίσκεσαι, ὦ Πνεῦμα (ὄνομά του), ἔλα σ᾽ αὐτό τό δεῖπνο, καί δέξου τίς προσφορές καί τά δῶρα. ῎Αν σ᾽ εὐχαριστήσουν, θά σοῦ ἑτοιμαστοῦν κι ἄλλες θυσίες καλύτερες ».

Μετά, οἱ τροφές πρέπει ν᾽ ἀρωματισθοῦν μ᾽ εὐωδιές εὐχάριστες, καί νά ραντιστοῦν μέ καθαγιασμένο νερό. ῞Υστερα ἀκολουθεῖ ἡ συνηθισμένη ἐπίκληση τοῦ Πνεύματος, ὅπως ἔχει περιγραφεῖ στή Μεγάλη ῾Ιεροτελεστία.

3. — *Πῶς νά βρεθοῦν οἱ κρυμμένοι θησαυροί*

Προφυλάξεις καί ἐξηγήσεις

῾Ο κόσμος, λέει τό *Κλειδί*, εἶναι γεμᾶτος ἀπό κάθε λογῆς πνεύματα. Αὐτά γνωρίζουν τούς κρυψῶνες τῶν θησαυρῶν, καί τούς φυλάγουν. ῞Οσοι ψάχνουν γιά τέτοιους θησαυρούς ἔχουν συχνά πάθει κακό ἀπ᾽ αὐτά τά πλάσματα, πού ἐχθρεύονται τήν πλεονεξία. (Εἶναι φανερό ἀπ᾽ αὐτή καί ἄλλες διαπιστώσεις, ὅτι ὁ θησαυρός πρέπει ν᾽ ἀναζητηθεῖ μέ ψυχή καθαρή καί μ᾽ ἀλτρουϊστικούς σκοπούς, ἄν θέλουμε νά ἐπιτύχει ἡ προσπάθεια).

Πρῶτα - πρῶτα, λέει ὁ Σολομών, τά πνεύματα ἀρκοῦνται στό νά

ἐνοχλοῦν τό Μάγο. Ὕστερα, ἄν δέν δοθεῖ σημασία στίς προειδοποιήσεις τους, μποροῦν νά φτάσουν στό σημεῖο νά τόν σκοτώσουν. Ἴσως αὐτός νά εἶναι ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο, σέ ἄλλες ἱερουργίες μέ τόν ἴδιο σκοπό, ὑπογραμμίζεται τό γεγονός ὅτι μόνο ἕνας κατάλληλος δαίμονας « θά ὁδηγήσει στό θησαυρό » ἤ « θά μᾶς πάει στό θησαυρό, καί θά μπορέσουμε νά πάρουμε μαζί μας ὅσο μᾶς χρειάζεται, χωρίς κανένα κίνδυνο ».

Ὁ μάγος ἤδη ξέρει (μαθαίνοντάς τό ἀπό ἕν' ἄλλο πνεῦμα) τό μέρος ὅπου εἶναι κρυμμένος ὁ θησαυρός. Πρέπει τότε ν' ἀποκτήσει τήν ἐμπιστοσύνη τῶν πνευμάτων πού τόν φρουροῦν.

Ἡ μέθοδος γιά τήν ἐπιτυχία αὐτῆς τῆς προσπάθειας περιγράφεται ὡς ἑξῆς:

Ἐπίκληση τοῦ Πνεύματος

Αὐτή ἡ ἐργασία πρέπει νά γίνει μιά Κυριακή, προτοῦ ἀνατείλει ὁ Ἥλιος, ἀνάμεσα στίς 10 Ἰουλίου καί στίς 20 Αὐγούστου, καί τίς μέρες πού ἡ Σελήνη βρίσκεται στό Ζώδιο τοῦ Λέοντα. Ὁ μάγος δέν εἶναι πάντα σέ θέση νά ἀποκτήσει μονομιᾶς αὐτό πού θέλει: πρέπει πάντα νά σεβαστεῖ τίς κατάλληλες συνθῆκες καί νά ἐπωφεληθεῖ ἀπό τίς εὐνοϊκές « ἀπόψεις ».

Ἄν τηρηθοῦν αὐτοί οἱ ὅροι, ὁ μάγος θά πάει στό μέρος ὅπου βρίσκεται ὁ θησαυρός πού φρουρεῖται ἀπό τό πνεῦμα. Γύρω ἀπό τήν ἀκριβῆ τοποθεσία χαράζεται ἕνας κύκλος μέ τό Σπαθί τῆς Τέχνης. Τονίζουμε ὅτι ὁ θησαυρος πρέπει νά βρίσκεται ἀκριβῶς κάτω ἀπό τό κέντρο τοῦ κύκλου. Ἐκεῖ πάνω κρεμᾶμε ἕνα λυχνάρι, πού τό λάδι του πρέπει νά περιέχει λῖπος ἀπό ἄνθρωπο πού πέθανε τόν Ἰούλιο. Τό φυτίλι πρέπει νά εἶναι φτιαγμένο μέ μιά λουρίδα ἀπό τό σάβανό του.

Ὁ μάγος — πού φυσικά φορᾶ τά ἄμφια τῆς Τέχνης — θυμιατίζει τό κύκλο τρεῖς φορές κατά τή διάρκεια τῆς τελετῆς, μέ τ' ἀρώματα πού ὁρίζονται γιά κείνη τή μέρα καί ὥρα.

Ὁ ἄνθρωπος ἤ οἱ ἄνθρωποι πού θά σκάψουν, θά εἶναι προστατευμένοι ἀπό μιά ζώνη καμωμένη ἀπό τό δέρμα ἑνός νεόσφαχτου ἀρνιοῦ. Πάνω της, μέ τό αἷμα τοῦ νεκροῦ πού ἀναφέραμε, πρέπει νά χαραχτοῦν τά ἑξῆς σύμβολα (σχ. 44).

σχ. 44

Αὐτό τό ἀπαραίτητο βοήθημα θά τούς προστατέψει ἀπό τούς δαίμονες. Ἄν τό σκάψιμο δέν τελειώσει ἐκείνη τή μέρα, ὁ λάκκος θά πρέπει νά σκεπαστεῖ μέ κλαδιά, πού πάνω τους, γιά νά κρυφτεῖ τό ἄνοιγμα,

πρέπει νά σκορπιστεῖ ἕνα λεπτό στρῶμα ἀπό χῶμα. Ὁ μάγος θά πρέπει νά παρευρίσκεται ὅλο τό διάστημα, μέ τά ἄμφιά του καί τό Σπαθί τῆς Τέχνης.

Ἀκόμα καί ἄν δέν συνεργαστεῖ στό σκάψιμο, θά ἀπασχοληθεῖ μέ τήν ἀδιάκοπη ἐκφώνηση μιᾶς προσευχῆς, πού εἶναι ἡ ἴδια μ' αὐτήν πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο τῆς *Καθαγίασης τοῦ Βιβλίου τῶν Πνευμάτων*.

Ὅταν βρεθεῖ ὁ θησαυρός καί παραχωθεῖ ὁ λάκκος, ὅλα τά πνεύματα, ὅπως συνήθως, πρέπει νά ἀπομακρυνθοῦν μέ μιά εἰδική προσφώνηση:

Ἀπομάκρυνση τῶν Πνευμάτων

« Ὦ πνεύματα ἀγαθά κι εὐτυχισμένα, σᾶς εὐχαριστοῦμε πού μᾶς χαρίσατε αὐτό πού πήραμε. Πηγαίνετε λοιπόν ἐν εἰρήνῃ νά κυβερνήσετε τό στοιχεῖο πού ὁ θεϊκός νόμος διάλεξε γιά διαμονή σας. Ἀμήν ».

4. — *Πῶς νά χωριστοῦν δυό ἐραστές καί νά ἐξοντωθοῦν οἱ ἐχθροί*

(Ι) Αὐτή ἡ μαγική πράξη τοῦ *Κλειδιοῦ* ἀποσκοπεῖ στό νά δημιουργήσει διχόνοια καί μῖσος ἀνάμεσα στούς ἐραστές. Ὑποτίθεται ὅτι ὁ μάγος πρέπει νά ἐνδιαφέρεται ἰδιαίτερα γι' αὐτόν τό χωρισμό. Ἡ πράξη πού περιγράφουμε θά χρησιμοποιηθεῖ ξανά μέ παραλλαγές γιά νά ἐπεκταθεῖ ἡ ἐπίδρασή της. Πραγματικά, οἱ μαγεῖες εἶναι « ἐλαστικές ».».
κές ». Αὐτό εἶναι σχεδόν κανόνας στή Μαγεία: ἡ μαγική φιλολογία εἶναι γεμάτη ἀπό ὁδηγίες καί μεθόδους πού ἐπιδιώκουν κάποιο ὡρισμένο σκοπό, καί πού φανερά προέρχονται ἀπό διάφορες ἐμπνεύσεις.

Αὐτό ἐξηγεῖται μέ τό γεγονός ὅτι, σύμφωνα μέ τή μαγική σκέψη, παίζει μεγαλύτερο ρόλο ἡ *ἔνταση* τῆς δυνάμεως παρά ἡ μορφή της, γιά νά ἐπιτευχθεῖ τό ἀποτέλεσμα.

Αὐτά λέει ὁ Σολομών γιά ὅσους θέλουν νά γεννηθεῖ τό μῖσος στήν καρδιά δυό ἐραστῶν:

Εἶναι πάντα πολύ σημαντικό, ὅταν προγραμματίζεται ἡ μέθοδος πού θά χρησιμοποιηθεῖ, νά προσεχθοῦν οἱ ἀστρολογικές συνθῆκες σχετικά μέ τή μέρα καί τήν ὥρα. Ἐπίσης, πρέπει νά γίνει χρήση τῶν καταλλήλων σύνεργων καί ἀρωμάτων. Δηλαδή, οἱ μαγεῖες τοῦ μίσους πρέπει νά γίνουν τή μέρα καί τήν ὥρα τοῦ Κρόνου, χρησιμοποιώντας δύσοσμα λιβάνια, ὅπως τό « διαβολόσκορδο », (Asafoetida, Ἄσσα φετίτη ἤ μηδικόν σίλφιον κ.λ.π.).

Ἄν χρησιμοποιηθεῖ κέρινο ὁμοίωμα, χαράξετε πάνω του τό ὄνομα τοῦ προσώπου μέ καθαγιασμένη βελόνα, λέγοντας:

« USORE, DILAPIDATORE, TENTATORE, SOIGNATORE, DEVOTARORE, CONCITORE ET SEDUCTORE ».

Ἀντίς γιά τίς λατινικές λέξεις, εἶναι προτιμώτερο νά χρησιμοποιήσουμε ἑλληνικές, πού πλησιάζουν περισσότερο στό ἑβραϊκό πρωτότυπο:

« ΔΙΑΦΘΟΡΕΑ, ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΑ, ΠΕΙΡΑΣΜΕ, ΕΜΠΑΙΚΤΗ, ΚΑΤΑΒΡΟΧΘΙΣΤΗ, ΕΞΕΡΕΘΙΣΤΗ ΚΑΙ ΑΠΟΠΛΑΝΗΤΗ ».

Ἔπειτα θά ἀπαγγελθεῖ ἡ παρακάτω ἐπίκληση, πάντα πρός τό κέρινο ὁμοίωμα:

« Ἄρχοντες καί Φίλοι, σᾶς καλῶ καί σᾶς προστάζω νά ὑπακούσετε σ' αὐτή τή διαταγή χωρίς δισταγμούς: καθιερῶστε τοῦτο τό ὁμοίωμα στό ὄνομα (θά πεῖτε τό ὄνομα τοῦ ἀτόμου) καί ὁ ἕνας νά ἀποστραφεῖ ἀπό τόν ἄλλο· κι ἀπ' αὐτή τή στιγμή νά μή συμφιλιωθοῦν πιά ! ».

Ὕστερα τοποθετεῖτε τό ὁμοίωμα ὥστε νά θυμιατίζεται ἀπό τούς δυσώδικους καπνούς πού βγαίνουν ἀπό ἕνα μαγκάλι· πρέπει νά' ναι οἱ ἀναθυμιάσεις τοῦ Ἄρη (πλανήτη τῆς διχόνοιας), θειάφι καί διαβολόσκορδο. Τ' ὁμοίωμα πρέπει νά καπνιστεῖ ὅλη τή νύχτα.

(II) Μιά παραλλαγή αὐτῆς τῆς μαγείας γίνεται ὅταν καταραστοῦμε τήν τροφή γιά νά βλάψουμε καί νά καταστρέψουμε τόν ἐχθρό.

Γίνεται στό ἴδιο τό φαγητό, τίς μέρες καί τίς ὧρες τοῦ Ἄρη καί τοῦ Κρόνου, μέ τήν ἐκφώνηση πάνω σ' αὐτό τούτης τῆς φοβερῆς κατάρας:

« Ποῦ εἶσαστε;, ΕΜΠΑΙΧΤΗ, ΔΙΑΦΘΟΡΕΑ, ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΑ, ΔΑΓΚΩΝΙΑΡΗ, ΕΞΕΡΕΘΙΣΤΗ, ΚΑΤΑΒΡΟΧΘΙΣΤΗ, ΑΠΟΠΛΑΝΗΤΗ, ΔΙΑΣΚΟΡΠΙΣΤΗ;

» Ἐσεῖς πού ἐμπνέετε μῖσος καί παρατείνετε τήν ἔχθρα: σᾶς καλῶ στό Ὄνομα Ἐκείνου πού σᾶς δημιούργησε γι αὐτή τήν πράξη, σᾶς καλῶ γιά νά συντελέσετε αὐτή τήν πράξη, ὥστε ὅταν (ὄνομα τοῦ ἀτόμου πού θά δεχτεῖ τήν κατάρα) φάει ἀπ' αὐτή τήν τροφή, ἤ ὅταν (ὄνομα κ.λ.π.) ἀκουμπήσει τό χέρι του πάνω της ὅπως καί νά 'ναι, νά μή βρεῖ ποτέ πιά ἡσυχία! »

Πῶς ν' ἀποφύγει κανείς τά μάγια

Ὅταν ἀπ' τούς παλιούς καιρούς ἄρχισαν νά γίνωνται παρόμοια μάγια πολύ συχνά, κι ὁ καθένας τά φοβόταν πάρα πολύ, ἄρχισαν νά ἐφαρμόζονται καί τά « ἀντίδοτά » τους. Ὁ μάγος δέν ἦταν ἀνίκητος: μόνο οἱ ἀπροετοίμαστοι γίνονταν θύματά του.

Στούς πρώτους αἰῶνες τοῦ Χριστιανισμοῦ ὁ σάρδιος, * δεμένος σέ

* Ἡμιπολύτιμος λίθος, κοκκινοκίτρινη παραλλαγή τοῦ χαλκηδόνιου, εἶναι πολύ γνωστός γιατί χρησιμοποιεῖται σάν δακτυλιόλιθος. Σ.τ.Σ.

δαχτυλίδι, φοριόταν στό δάχτυλο σάν ἀλάθητο ἀντίδοτο στά μάγια. Αὐτή ἡ πεποίθηση ἔφτασε καί στή Δυτική Εὐρώπη, ὅταν βιβλία σάν τό *Κλειδί τοῦ Σολομώντα* κι ἄλλα παρόμοια ἄρχισαν νά διαδίδονται ἐκεῖ, φερμένα ἀπό τό Βυζάντιο.

Ὁ ἴδιος ὁ μάγος στήριζε ἕνα μεγάλο μέρος ἀπ' τή δύναμή του στά πεντάγραμμα. Λέγεται ὅτι τό πιό κλασσικό ἀπ' αὐτά, τό καθιερωμένο Πεντάγραμμο, ἦταν χαραγμένο στό περίφημο Δαχτυλίδι τοῦ Σολομώντα.

Ὅταν διαδόθηκαν τά μαγικά χειρόγραφα πού παρουσιάζονται ἐδῶ, διαδόθηκε κ' ἡ ἀναζήτηση φυλαχτῶν ἐνάντια στά μάγια. Γιά κείνους πού δέ μποροῦσαν ν' ἀγοράσουν ἕνα σάρδιο, ἕνας συγγραφέας τοῦ ΙΖ΄ αἰώνα, ὁ ἄγγλος Τζών Ντυράντ, προτείνει μιάν ἄλλη μαγική πέτρα:

« Ὁ φρῦνος τῆς ξηρᾶς. *Πιάσε ἕνα μεγάλο φρῦνο (χοντρό βάτραχο τῶν ἀγρῶν), σκότωσέ τον, βάλε τον πάνω σ' ἕνα σωρό κοπριά ἀλόγου κι ἄφησέ τον ἐκεῖ ὥσπου τά μερμήγκια νά τοῦ φᾶνε τό κρέας. Μέσα στό κεφάλι του θά βρεῖς τότε ἕνα πράγμα σάν πέτρα, μικρή ἤ μεγάλη, πού ἄν δεθεῖ σέ χρυσό καί φορεθεῖ ἀπό ἄντρα ἤ γυναίκα, θά εἰδοποιήσει τόν κάτοχό του γιά κάθε κακό ἤ γητειά πού προσπαθοῦν νά τοῦ κάνουν, ἀλλάζοντας χρῶμα ἀπό τό κανονικό του* ».

5. — *Πῶς νά μποροῦμε νά μάθουμε κάθε μυστικό*

Ἡ γητειά πού θά περιγράψουμε ἀφορᾶ τήν κατασκευή ἑνός « μαγικοῦ χαλιοῦ ». Ἐπειδή ἔχει τή δύναμη νά φανερώνει κάθε μυστικό, μποροῦμε νά ποῦμε πώς εἶναι πιό πολύτιμο ἀπ' τό περίφημο ἱπτάμενο χαλί, πού ἀνῆκε κι αὐτό στόν Σολομώντα.

Τό χαλί μας εἶναι ὑφασμένο ἀπό λευκό παρθένο μαλλί. Ἡ τελετουργία τῆς καθαγίασής του γίνεται μιά νύχτα μέ Πανσέληνο, ὅταν ἡ Σελήνη βρίσκεται στό Ζώδιο τοῦ Αἰγόκερω, καί κατά τήν ὥρα τοῦ Ἥλιου.

Ὅταν τηρηθοῦν αὐτές οἱ συνθῆκες, ὁ μάγος ἀποσύρεται σ' ἕνα ἀπόμερο τόπο στό ὕπαιθρο, σέ κάποια ἐξοχή μακριά ἀπό τό πέρασμα τῶν ἀνθρώπων.

Ἐκεῖ, ἁπλώνει χάμω τό χαλί, προσανατολίζοντας τίς γωνίες του σύμφωνα μέ τά σημεῖα τοῦ ὁρίζοντα. Ἔπειτα χαράζει γύρω του ἕνα Μαγικό Κύκλο.

« Στρέψου πρός τήν Ἀνατολή », λέει ὁ Σολομών, « κρατώντας στό χέρι τό μαγικό ραβδί σου. Κι ἐπικαλέσου τόν Μιχαήλ στήν Ἀνατολή· τόν Ραφαήλ στό Βορρᾶ· τόν Γαβριήλ στή Δύση· καί τέλος τόν Μουριήλ στό Νότο ».

Ὕστερα ὁ μάγος, καθώς εἶναι στραμμένος κατά τό Νοτιά, προφέ-

ρει φωναχτά τό "Ονομα"ΑΓΛΑ, κι ἀνασηκώνει τή γωνιά τοῦ χαλιοῦ πού βρίσκεται στά ἀνατολικά· συνεχίζει ἔτσι μ' ὅλες τίς γωνιές, ἀνασηκώνοντάς τις ἀπό χάμω τή μιά μετά τήν ἄλλη.

Ὅταν κρατᾶ καί τίς τέσσερις στό χέρι του, ὁ μάγος γυρίζει στήν Ἀνατολή καί λέει:

« *ΑΓΛΑ, ΑΓΛΑ, ΑΓΛΑ, ΑΓΛΑ ! Θεέ Παντοδύναμε, Σύ εἶσαι ἡ Ζωή τοῦ Σύμπαντος, καί κυβερνᾶς τίς τέσσερις ἄκρες αὐτῆς τῆς ἀπέραντης ἔκτασης μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Σου Ὀνόματος ΤΕΤΡΑΓΡΑΜΜΑΤΟΝ: ΓΙΩΤ, Ἡ, ΒΑΥ, Ἡ! Εὐλόγησε αὐτό τό χαλί μέ τ' "Ονομά Σου, ὅπως εὐλόγησες τόν μανδύα τοῦ Ἠλία στά χέρια τοῦ Ἠλία· οὕτως ὥστε κάτω ἀπό τίς πτέρυγές σου νά ἔχω προστασία ἀπό τό κάθε κακό:* Αὐτός ἀποκρύψει σε ὑπό Πτέρυγάς Του, καί ὑπό Πτερά Του ἔσει ἀσφαλής, καί ἡ ἀλήθεια Αὐτοῦ ἔσται εἰς προστασίαν σου ».

Ἔπειτα ὁ Μάγιστρος διπλώνει τό χαλί λέγοντας μέ δυνατή φωνή: « ΡΕΚΑΜΠΟΥΣΤΙΡΑ, ΚΑΜΠΟΥΣΤΙΡΑ, ΜΠΟΥΣΤΙΡΑ, ΤΙΡΑ, Α », καί φροντίζει νά τό φυλάξει ἐκεῖ πού κανείς νά μήν τό ἰδεῖ, καί νά τό χρησιμοποιήσει μόνο ὅταν θά εἶναι ἀνάγκη.

Γιά νά ρωτήσετε τή μαντεία, πρέπει νά εἶναι Πανσέληνος ἤ Νέα Σελήνη, καί ἡ ὥρα νά εἶναι ἀπό τά μεσάνυχτα ὥς τά χαράματα.

Ἡ πράξη μπορεῖ νά γίνει σ' ὁποιαδήποτε καθαρό κι ἁγνό μέρος.

Τήν προηγούμενη νύχτα, ὁ μάγος πρέπει νά πάρει ἕνα κομμάτι καθαρή περγαμηνή, καί νά γράψει πάνω του μέ φτερό ἀπό περιστέρι τή λέξη ΡΑΖΙΗΛ.

Μέ τό χαλί θά σκεπάσει τό κεφάλι καί τό σῶμα του. Ὕστερα παίρνει ἕνα θυμιατήρι καί καίει λιβάνι. Ξαπλώνει χάμω, σκεπασμένος ὅλος μέ τό χαλί, μπρούμυτα, κ' ἔχει μαζί του τό θυμιατήρι. Πρέπει νά βρίσκεται σ' αὐτή τή θέση « πρίν ἀρχίσουν ν' ἀνεβαίνουν οἱ καπνοί ἀπό τό λιβάνι ». Ὕστερα, μέ τό ἕνα χέρι ἀκουμπᾶ τήν περγαμηνή στό μέτωπό του, καί χρησιμοποιεῖ τό ραβδάκι γιά νά στηρίξει τό πηγούνι του. Σ' αὐτή τή στάση λέει τήν ἑξῆς ἐπίκληση:

« ΒΕΓΚΑΛΕ ΧΑΜΙΚΑΤΑ ΟΥΜΣΑ ΤΕΡΑΤΑ ΓΙΕΧ ΝΤΑΧ ΜΑ ΜΠΑΧΑΣΟΞΑ ΟΥΝ ΧΟΡΑΧ ΧΙΜΣΕΡΕ !

» Ὦ Θεέ, δός μου ἔμπνευση, βοήθησέ με νά μαντέψω αὐτό πού θέλω νά μάθω, ὅ,τι καί νἆναι, μέ τή βοήθεια τῶν ὑποταχτικῶν Σου, τῶν ἁγίων ΠΑΛΙΗΛ, ΤΖΑΦΝΙΗΛ, ΜΑΤΜΟΝΙΗΛ !

» Ἰδού, Σύ ἐζήτησες τήν ἀλήθεια στή νεότητα, κι ἐγώ ζητῶ τή γνώση σ' αὐτό τό μυστικό:

» ΡΕΚΑΜΠΟΥΣΤΙΡΑ, ΚΑΜΠΟΥΣΤΙΡΑ, ΜΠΟΥΣΤΙΡΑ, ΤΙΡΑ, ΡΑ, Α ! ΚΑΡΚΑΧΙΤΑ, ΚΑΧΙΤΑ, ΧΙΤΑ, ΤΑ ».

Τότε θ' ἀκούσει ξεκάθαρα τήν ἀπάντηση στό μυστικό πού τόν ἐνδιαφέρει.

6. — *Πῶς νά πετάξετε μέ μαγικά μέσα*

Ὅλα μποροῦν νά γίνουν μέ τή μαγεία, ἀλλά αὐτή ἐδῶ ἡ πράξη μπορεῖ νά γίνει μόνο μιά φορά τό χρόνο, στίς 25 Ἰουνίου. Παίρνετε τό δέρμα ἑνός ἀρσενικοῦ ἐλαφιοῦ, ἤ ἑνός πουλαριοῦ, καί μ' αὐτήν φτιάχνετε δυό καλτσοδέτες. Στό μέσα μέρος καθεμιᾶς θά μπεῖ ἡ ἐπιγραφή:

Σχ. 45

Τά σύμβολα θά χαραχτοῦν μέ τό αἷμα ἑνός λαγοῦ πού θά σκοτώσετε στίς 25 Ἰουνίου. Τήν ἴδια μέρα, πρίν ξημερώσει, πρέπει νά μαζέψετε κάμποσα πράσινα μούσκλια * , καί νά κόψετε ἀπό μιά βαλανιδιά μιά μικρή βέργα. Οἱ δυό καλτσοδέτες πρέπει νά φοδραριστοῦν μέ τά μοῦσκλα, προσθέτοντας κι ἀπό ἕνα μάτι ἀπό μπαρμπούνι στήν καθεμιά τους. Ὕστερα αὐτά τά πολύτιμα σύνεργα θά φυλαχτοῦν ὥσπου νά μᾶς χρειαστοῦν.

Ὅταν θέλει νά πετάξει, ὁ μάγος ξυπνᾶ προτοῦ βγεῖ ὁ ἥλιος, βρέχει τίς καλτσοδέτες του μέ τρεχούμενο νερό, καί τίς φορᾶ πάνω ἀπό τό γόνατο.

« Ὕστερα «, λέει ὁ Σολομών, « πάρε τή βέργα τῆς βαλανιδιᾶς, στρέψε πρός τή διεύθυνση πού θέλεις νά πετάξεις, καί χάραξε στό χῶμα τό ὄνομα τοῦ μέρους ὅπου σκοπεύεις νά πᾶς ».

Ἀμέσως οἱ καλτσοδέτες ἀνυψώνονται, παίρνοντας μαζί τους τόν μάγο. Γιά νά σταματήσει, ἀρκεῖ νά μαστιγώσει τόν ἀέρα μέ τή βέργα του καί νά πεῖ τή λέξη AMEX.

7. — *Πῶς νά γίνεις ἀόρατος*

Ἡ ἀφάνεια κατατάσσεται ἀπό τόν Σολομῶντα στά ἔργα ἐξαπατήσεως (πού γίνονται κάτω ἀπό τήν ἐπιρροή τοῦ Ἑρμῆ), γιατί μ' αὐτήν ἐξαπατᾶς τούς ἄλλους μέ τό νά παρευρίσκεσαι σέ μιά ὁρισμένη θέση. Ἀφοῦ σχεδιάσετε τόν κατάλληλο Κύκλο, τήν ὥρα καί τή μέρα πού ταιριάζουν σ' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τά ἔργα, πρέπει νά κάνετε καί τήν ἑξῆς πράξη: νά πεῖτε μέ δυνατή φωνή αὐτά τά λόγια:

« *ABAK, ΑΛΔΑΛ, ΙΑΤ, ΧΙΜΠΑΚ, ΓΚΟΥΘΑΚ, ΓΚΟΥΘΟΡ, ΓΚΟΜΕΧ, ΤΙΣΤΑΤΟΡ, ΝΤΕΡΙΖΟΡ, ΝΤΕΣΤΑΤΟΥΡ:* Ἐλᾶτε ἐδῶ, σεῖς

* Βρύα, πρασινάδες πού φυτρώνουν στά κεραμίδια ἤ ἀνάμεσα στίς σχισματιές τῶν βράχων. Σ.τ.Μ.

ὅλοι πού ἀγαπᾶτε τά μέρη καί τίς ὧρες πού γὶνονται ἀπάτες καί διπροσωπίες ! Κι ἐσεῖς, ἀρχιμάστορες τῆς ἀορατότητας ! 'Ελᾶτε καί ξεγελάστε αὐτούς πού βλέπουν: νά νομίσουν ὅτι βλέπουν αὐτό πού δέ βλέπουν, καί νά ἀκούσουν αὐτό πού δέν ἀκοῦν, καί νά ξεγελαστοῦν οἱ αἰσθήσεις τους, καί νά ἰδοῦν αὐτό πού δέν εἶναι ἀληθινό.

» 'Ελᾶτε λοιπόν, καί μείνετε ἐδῶ, καί καθαγιάστε αὐτή τή γητειά, γιατί ὁ Παντοδύναμος Θεός, ὁ Κύριος, σᾶς ἔχει ὁρίσει γι αὐτή τήν ἐργασία ! ».

Ἄν ὅλ ' αὐτά γίνουν σωστά, λέει τό Κλειδί, « δέν ὑπάρχει περίπτωση ν ' ἀποτύχετε ».

8. — *Πῶς νά ἐμποδίσετε τό νά σκοτωθοῦν ζῶα*

Ὑπάρχουν περιπτώσεις πού ὁ μάγος νά θέλει νά ἐμποδίσει τούς κυνηγούς νά πετύχουν τό θήραμα. Εἶναι παράξενο νά συναντήσουμε, ἀνάμεσα στίς ἐπιβλαβεῖς μαγεῖες, μιά γητειά σάν κι αὐτήν, πού φαίνεται ἐμπνευσμένη ἀπό ἀνώτερα αἰσθήματα ἀγάπης γιά τήν Φύση. Στήν πραγματικότητα πρέπει νά θεωρηθεῖ κι αὐτή σάν κακόβουλη, γιατί ἔχει τόν προορισμό νά ἐμποδίσει ἕνα κυνηγό νά ὠφεληθεῖ ἀπό τό κυνήγι του. Ὅπως καί νἄναι, σᾶς τήν περιγράφουμε:

Παίρνετε μιά πράσινη βέργα κουφοξυλιᾶς, κι ἀφαιρεῖτε τήν ψίχα στίς δυό της ἄκρες. Πάνω σέ δυό λουρίδες ἀπό δέρμα λαγοῦ γράφονται, μέ τό αἷμα μιᾶς μαύρης κλώσσας, αὐτά τά σύμβολα:

ΑΒΙΜΕΓΚ

Σχ. 46

Αὐτά τά δυό φυλαχτάρια χώνονται στίς ἄκρες τῆς βέργας, καί ἀμέσως σφραγίζονται ἐκεῖ μέ πίσσα. Μιά Παρασκευή, σέ Φεβρουάριο μῆνα, καπνίζεται τρεῖς φορές ἡ βέργα μέ λιβάνι. Ἔπειτα, τήν παραχώνετε κάτω ἀπό μιά κουφοξυλιά.

Ὅταν ἕνας κυνηγός περάσει πάνω ἀπ' αὐτή τή βέργα, (πού γιά νά χρησιμοποιηθεῖ, πρέπει νά ξεχωθεῖ καί νά τοποθετηθεῖ στόν δρόμο του) δέν θά μπορέσει νά πετύχει κανένα κυνῆγι γιά ὅλη τή μέρα· αὐτό, λένε τά κείμενα, θά γίνει ὁπωσδήποτε. Ἡ βέργα μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ πολλές φορές, ἀλλά ὅσο δέ χρησιμοποιεῖται πρέπει πάντα νά βρίσκεται παραχωμένη σέ σίγουρο μέρος.

9. — *Πῶς ν ' ἀποκτήσετε ἔρωτα καί νά προκόψετε*

Γι αὐτό τό σκοπό τά σολομωνικά κείμενα ἔχουν μιά ξεχωριστή ὁ-

δηγία. Ἀφοῦ συμβουλέψουν νά ἑτοιμαστοῦν ὅλα τά ἀπαιτούμενα γιά ἕνα Κύκλο Ἐπικλήσεων, δίνουν μιάν ειδική ἐπιγραφή πού πρέπει νά χαραχθεῖ. « Ὅταν γίνει αὐτό, κάθε σου ἐπιθυμία θά πραγματοποιηθεῖ ».

Νά ἡ ἐπιγραφή:

« Σατόρ, Ἀρέπο, Τένετ, Ὄπερα, Ρότας, ΓΙΑΧ, ΓΙΑΧ, ΕΝΑΜ, ΓΙΑΧ, ΓΙΑΧ, ΚΕΘΕΡ, ΧΟΚΜΑΧ, ΜΠΙΝΑΧ, ΓΚΕΝΤΟΥΛΑΧ, ΓΚΕΜΠΟΥΡΑΧ, ΤΙΦΕΡΕΘ, ΝΕΤΖΑΧ, ΧΟΝΤ, ΓΙΕΣΟΝΤ, ΜΑΛΚΟΥΘ Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ, Σαδράχ, Μεσάχ, Ἀβδενεγώ, ἐλᾶτε ὅλοι νά μέ βοηθήσετε, καί κάνετε νά ἐπιτύχω αὐτό πού θέλω ».

10. — *Πῶς νά ἐπιτύχετε κάτι τό ἀσυνήθιστο*

Ὅταν ζητᾶμε κάτι πού δέ βρίσκεται στά ἔργα πού ὑπάρχουν στό βιβλίο, ἤ ὅταν θέλουμε νά ἐπιτύχουμε κάτι πολύ δύσκολο, πρέπει νά ἐνισχυθεῖ ἡ Ἱεροτελεστία τοῦ Κύκλου καί οἱ Ἐπικλήσεις.

Ἀφοῦ πάρει μαζί του τά γνωστά σύνεργα, καθώς καί τά πεντάγραμμα καί τήν παρθένα περγαμηνή, καί ὑπολογίσει σωστά τό χρόνο τῆς ἱερουργίας, ὁ μάγος πρέπει νά προφέρει αὐτή τήν ἐπίκληση, ἀμέσως πρίν ἀρχίσει τήν τελετή γιά νά καλέσει τά πνεύματα:

« Ὦ Θεέ, Δημιουργέ τῶν πάντων, πού ἐπιτρέπεις νά ξεχωρίσουμε ἀνάμεσα στό καλό καί στό κακό ! Μέ τά Ὀνόματα ΓΙΩΤ, ΓΙΑΧ, ΒΑΥ, ΝΤΑΛΕΘ - ΣΑΒΑΩΘ, ΖΙΩ, ΑΜΑΤΟΡ, ΠΛΑΣΤΗ: κάνε νά ἐπιτύχει αὐτή ἡ πράξη, μέ τή Σφραγίδα σου, Ἁγιώτατε, Αἰώνιε ΑΔΩΝΑΪ! Ἀμήν ».

Μ' αὐτό τόν τρόπο, δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία καί ἡ ἱερουργία θά ἐπιτύχει.

11. — *Πῶς νά μάθετε ποῦ βρίσκονται τά κρυμμένα πράγματα*

Σ' αὐτή τήν παράγραφο ὁ Σολομών διδάσκει πῶς νά κατασκευάσετε καί νά χρησιμοποιήσετε τόν « μαγικό καθρέφτη » του, μέ τόν ὁποῖο, λένε οἱ Καβαλιστές, μάθαινε τό κάθε τι πού γινόταν στόν κόσμο.

Ἡ ἐργασία ἀρχίζει μέ Νέα Σελήνη, ἀφοῦ ὁ μάγος ἑτοιμαστεῖ πνευματικά μέ κατάλληλες προσευχές καί διαλογισμούς. Παίρνει ἕνα λεπτό φύλλο ἀπό ἀσῆμι γυαλισμένο σάν καθρέφτη, καί χαράζει στό ἐπάνω μέρος τό Ὄνομα Γι-Χ-Β-Χ, στά δεξιά ΕΛΟΪΜ, κάτω ΜΙΘΡΑ, κι ἀριστερά ΑΔΩΝΑΪ. Ὕστερα τό τυλίγει σ' ἕνα κάτασπρο πανί ἀπό λινό.

Τήν πρώτη μέρα τοῦ φεγγαριοῦ, κατά τό σούρουπο, μόλις προβάλει τ' ἄστρο μετά τή δύση τοῦ Ἥλιου, πλησιάζουμε στό παράθυρο, ξετυλίγουμε τό ὕφασμα καί γυρίζοντας τόν καθρέφτη ὥστε ν' ἀντανακλᾶται μέσα του τό φεγγάρι, λέμε αὐτή τήν προσευχή:

« Κύριε Αἰώνιε καί Παγκόσμιε, πού βασιλεύεις σ ' ὅλα τά πράγματα καί γνωρίζεις τά πιό βαθιά μυστήρια τῆς πλάσης, καταδέξου νά μοῦ δώσεις τή χάρη νά βλέπω τά πάντα, καί ὁ ΑΖΡΑΗΛ νά μοῦ παρουσιαστεῖ σ' αὐτόν τόν καθρέφτη ! »

Ὕστερα, σ' ἕνα μαγκάλι ὅπου καίγεται ξύλο δάφνης ἑτοιμασμένο ἀπό πρίν, ρίχνουμε τρεῖς φορές στή σειρά ἀπό τρεῖς κόμπους λιβάνι λέγοντας κάθε φορά:

« Σ' αὐτόν, μ' αὐτόν καί γι αὐτόν τόν καθρέφτη ζητῶ ν' ἀποκτήσω γνώση, μέ τό θέλημα καί τή βοήθεια τοῦ Ἄγγελου ΑΖΡΑΗΛ ».

Ἔπειτα φυσᾶμε πάνω στόν καθρέφτη καί λέμε τήν ἐπίκληση:

« Ἔλα, ὦ ΑΖΡΑΗΛ, στ ' ὄνομα τῆς ἄπειρης σοφίας μέ τήν ὁποία κυβερνᾶς καί προστάζεις.

» Ἔλα, ὦ ΑΖΡΑΗΛ, στ ' Ἁγιώτατο Ὄνομα ΦΑΛΜΑ, ἔλα γιά μένα σ ' αὐτόν τόν καθρέφτη μ ' ἀγάπη, εὐτυχία καί εἰρήνη, δείχνοντάς μου αὐτό πού δέ βλέπουν τά μάτια μου.

» Ὦ Ὑπέρτατο Πνεῦμα, πού ρυθμίζεις τήν κίνηση τοῦ Σύμπαντος, ἄκουσε τά λόγια μου, ἐκπλήρωσε τήν ἐπιθυμία μου. Κάνε νά ἐμφανιστεῖ ὁ ΑΖΡΑΗΛ σ ' αὐτόν τόν καθρέφτη· δός μου ἱκανοποίηση, ἐμένα τοῦ δούλου Σου, γιατί εἶσαι εὐλογημένος στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν ».

Ἡ τελετουργία ἐπαναλαμβάνεται κάθε μέρα, ὥσπου νά ἐμφανιστεῖ ὁ ἄγγελος Ἀζραήλ μέ τή μορφή ἑνός νέου.

Τότε θά μπορέσει ὁ μάγος νά ζητήσει νά προβάλει στόν καθρέφτη κάθε τι πού ἐπιθυμεῖ νά δεῖ.

ΤΑ ΜΑΓΙΑ ΤΟΥ « ΚΛΕΙΔΙΟΥ »

(Περιληπτικός Πίνακας)

1. Καθαγίαση τοῦ *Βιβλίου τῶν Πνευμάτων*.
2. Οἱ θυσίες στά πνεύματα.
3. Πῶς νά βρεθοῦν οἱ κρυμμένοι θησαυροί.
4. Πῶς νά ξεχωριστοῦν δύο ἐραστές καί νά ἐξοντωθοῦν οἱ ἐχθροί.
5. Πῶς νά μποροῦμε νά μάθουμε κάθε μυστικό (τό « Χαλί τοῦ Σολομώντα »).
6. Πῶς νά πετάξετε μέ μαγικά μέσα.
7. Πῶς νά γίνεις ἀόρατος.
8. Πῶς νά ἐμποδίσετε νά σκοτωθοῦν τά ζῶα.
9. Πῶς νά ἐπιτύχετε ἔρωτα καί νά προκόψετε.
10. Πῶς νά ἐπιτύχετε κάτι τό ἀσυνήθιστο.
11. Πῶς νά μάθετε ποῦ βρίσκονται τά κρυμμένα πράγματα (ὁ « καθρέφτης τοῦ Σολομώντα »).

Μέρος Δεύτερο

Οἱ φωνές τους ψιθυρίζουν στόν ἄνεμο καί τό ξύπνημά τους ἀκούγεται στά κατάβαθα τῆς γῆς. Αὐτά λυγίζουν τό δάσος καί ρημάζουν τήν πόλη, μά τό δάσος κι ἡ πόλη δέν μποροῦν νά ἰδοῦν τό χέρι πού τά χτυπάει. Ὁ Καντάθ στήν ἔρημο τοῦ πάγου τά γνώρισε, μά ποιός γνώρισε τόν Καντάθ; Πάνω στίς πέτρες τῶν ἐρήμων τοῦ Νότου καί τῶν καταποντισμένων νησιῶν ἔχουν χαράξει τή Σφραγίδα τους, μά ποιός ἔχει δεῖ ποτέ τίς παγωμένες πολιτεῖες ἤ τούς πύργους πού εἶναι στολισμένοι μέ φύκια και κοχύλια; ...
Σάν πλάσματα ἀπαίσια θά τά γνωρίσουμε κάποτε κι ἐμεῖς ...

ΑΒΔΟΥΛ ΑΛΧΑΖΡΕΔ: *Νεκρονομικόν*

Τό Λεμέγεθον ἤ τό « Μικρό Κλειδί »

Γνωστό στούς μάγους σάν « Βιβλίο τῶν Πνευμάτων », τό Γριμόριο πού ὀνομάζεται *Λεμέγεθον* (εἶναι ἄγνωστο ἀπό ποῦ προέρχεται αὐτό τό ὄνομα) ἦταν ἡ πηγή πολλῶν « αὐθεντικῶν » Μαύρων Βιβλίων τοῦ ΙΖ΄ καί ΙΗ΄ αἰώνα. Μέ τίς ἐπικλήσεις του τά πνεύματα παρουσιαζόντουσαν κι ὑποτάσσονταν, στέλνονταν νά βροῦν θησαυρούς, νά σκοτώσουν καί νά βλάψουν· καί προπάντων, μέ τή βοήθειά τους, ὁ μάγος ἀπαιτοῦσε σοφία καί δύναμη, πού ἦταν οἱ κυριώτεροι σκοποί καθενός πού καταπιανόταν μέ τή μελέτη τῶν 'Αποκρύφων 'Επιστημῶν.

'Από τούς πιό παλιούς καιρούς, τό *Λεμέγεθον* ἀποδιδόταν στόν Σολομώντα, καί λεγόταν τό « *Μικρό Κλειδί* » του. Στόν πρόλογο τοῦ βιβλίου ἀναφέρεται πώς ὁ βιβλικός Βασιλιάς εἶχε αἰχμαλωτίσει ἕνα κοπάδι δαιμόνων μέσα σ' ἕνα χάλκινο ἀμφορέα, κι ὕστερα τόν ἔρριξε στή θάλασσα. Οἱ Βαβυλώνιοι τόν βρῆκαν καί, νομίζοντας ὅτι περιεῖχε ἕνα θησαυρό, τόν ἄνοιξαν. Τά πνεύματα ξέφυγαν, κι ἀπό τότε εἶναι ἐλεύθερα.

Πολλοί συγγραφεῖς ἀποκρυφιστικῶν θεμάτων — ὅπως ὁ δαιμονολόγος Βίερους, ὁ Κορνήλιος 'Αγρίππας, ὁ Κολλέν ντέ Πλανσύ — χρησιμοποίησαν εὐρύτατα αὐτό τό βιβλίο: ἡ χρήση του ἦταν ἀπαραίτητη σ' ὅλους ἐκείνους πού ἀσχολοῦνταν μέ τήν Μαγεία. (Σ' αὐτό τό σημεῖο, μιά λεπτομέρεια: ὅποιος ἤθελε νά χρησιμοποιήσει τό *Λεμέγεθον* γιά νά καλέσει τά πνεύματα, λένε ὅτι θά ἔπρεπε ν' ἀντιγράψει τίς ἐπικλήσεις μέ τό χέρι του πάνω σέ παρθένα περγαμηνή).

Οἱ τυπωμένες ἐκδόσεις τοῦ ἔργου εἶναι σπανιώτατες. Χειρόγραφα ἀντίγραφα βρίσκονται στίς Βιβλιοθῆκες τοῦ Παρισιοῦ καί τοῦ Λονδίνου.

Ὅπως συμβαίνει καί γι ἄλλες ἱεροτελεστίες, τά πνεύματα τοῦ *Μικροῦ Κλειδιοῦ* πρέπει νά καλεστοῦν μέ μιά κατάλληλη τελετή, πού περιέχει τή χρήση τῶν Πενταγράμμων καί τοῦ Μαγικοῦ Κύκλου, ὅπως

περιγράφονται στό Πρῶτο Μέρος. Ἐκτός ἀπ' αὐτό, πρέπει νά γνωριστοῦν οἱ σφραγίδες τῶν πνευμάτων, νά χαραχτοῦν στό κατάλληλο ὑλικό, καί νά τοποθετηθοῦν μέσα στόν Κύκλο.

Ἐκτός ἀπό τίς πληροφορίες γιά τά ὀνόματα καί τούς βαθμούς τῶν δαιμονιακῶν ὀντοτήτων, τό *Λεμέγεθον* περιγράφει τίς μορφές, πολύ συχνά φρικαλέες, μέ τίς ὁποῖες ἐμφανίζονται αὐτές οἱ ὀντότητες, ἀναφέρει τίς ὧρες πού μποροῦν νά ἐπικληθοῦν, καί δίνει τίς κατάλληλες ὁδηγίες γιά νά προετοιμαστοῦν ὅλα ὅσα χρειάζονται γιά τήν τελετουργία.

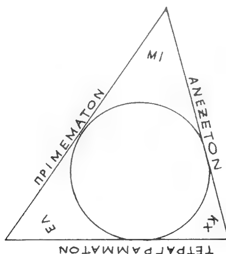
Οἱ δαίμονες τοῦ βιβλίου εἶναι 72. Ἀπ' αὐτούς, 18 εἶναι Βασιλεῖς: ἀνάμεσά τους ἀναγνωρίζουμε Βαβυλωνιακές καί Σημιτικές θεότητες, ὅπως ὁ Βάαλ, ὁ Ἀσμοδαῖος κι ὁ Βελιάλ.

Ὁ Ἀσταρώθ, σημιτικός θεός τοῦ ἔρωτα καί τοῦ πολέμου, καταλέγεται ἀνάμεσα στούς Δοῦκες, πού ὁ ἀριθμός τους φτάνει τούς 26. Ὑπάρχουν ἀκόμα καί 15 Μαρκήσιοι, 12 Πρόεδροι καί 5 Κόμητες. Συχνά τά ὀνόματα διαφέρουν ἀνάλογα μέ τά χειρόγραφα καί τίς παραλλαγές τους, καί γι αὐτό ἐμεῖς ἀναφέρουμε ὅλους τούς λογῆς συνώνυμους. Αὐτές οἱ διαφορές ἴσως νά ὀφείλονται στό γεγονός ὅτι,σύμφωνα μέ τούς ἀποκρυφιστές, οἱ δαίμονες δέν λένε ποτέ στούς ἀνθρώπους τά *ἀληθινά* τους ὀνόματα: ἀρκοῦνται νά δώσουν ἕνα ὄνομα μέ τό ὁποῖο θά μποροῦν νά ἐπικληθοῦν, καί πού συχνά ποικίλλει ἀνάλογα μέ τόν ἱερουργό. Στό τέλος τοῦ κεφαλαίου βρίσκεται ἕνας πίνακας πού χωρίζει τά πνεύματα σέ ὁμάδες ἀνάλογα μέ τίς ἱκανότητές τους, πράγμα πού διευκολύνει τή μελέτη τοῦ ἔργου.

1.
Ἡ ἐπίκληση τῶν καταχθονίων πνευμάτων

Τό *Λεμέγεθον* εἶναι γεμᾶτο ἀπό « συνείδηση τῶν τάξεων »: γι αὐτό τό λόγο, οἱ λεπτομέρειες τῆς ἱεραρχίας στόν Κάτω Κόσμο ἐπαναλαμβάνονται σέ κάθε σελίδα, τόσο πού νά καταντοῦν κουραστικές. Γι αὐτό χρειάστηκε, μέ τό σκοπό νά κάνουμε τό κείμενο πιό εὔληπτο, νά ταξινομήσουμε καί νά συμπυκνώσουμε τό περιεχόμενό τους.

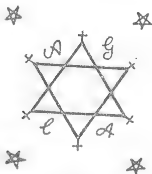
Ὁ σκοπός τοῦ μάγου ὅταν ἐπικαλεῖται τίς Δαιμονικές Δυνάμεις, εἶναι νά τίς ἀναγκάσει νά ὑπακούσουν στίς ἐπιθυμίες του. Γι αὐτό, μιά καί ξέρουμε πῶς νά χαράξουμε τόν Προστατευτικό Κύκλο, δέν χρειάζονται ἐργασίες πού νά διαφέρουν πολύ ἀπ᾿ ὅσες περιγράψαμε στό *Κλειδί.*

σχ 47

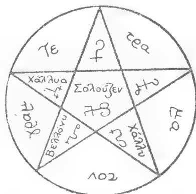
Ἔξω ἀπό τόν Κύκλο, σ' ἀπόσταση κάπου ἑνός μέτρου, σχεδιάζεται μέ καθαγιασμένη κιμωλία ἤ κάρβουνο ἕνα τρίγωνο διακοσμημένο μέ μαγικά ὀνόματα (σχ. 47): εἶναι τό spiritus locus, ὁ « τόπος τοῦ πνεύματος », πού μέσα του θά ἐμφανισθεῖ τό δαιμονικό πού ἐπικαλεστήκαμε.

Ὁ Κύκλος εἶναι ὁ ἴδιος μ' αὐτόν πού ξέρουμε, ὅπως φαίνεται στό σχ. 5. Ὡστόσο τό *Λεμέγεθον* ὁρίζει νά χαραχθοῦν μέσα στόν μικρότερο Κύκλο τέσσερα ἑξακόρυφα ἄστρα, πού τό καθένα σχηματίζεται ἀπό δύο ἰσόπλευρα ἀνεστραμένα τρίγωνα, κι ὀνομάζεται « θυρεός τοῦ Δαυίδ » (σχ. 48).

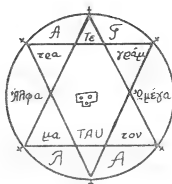
Σχ. 48

Τά Μαγικά Σχήματα πού χρησιμεύουν γιά νά προστατευτοῦμε ἀπό τά Πνεύματα καί νά τά προστάζουμε, εἶναι δύο: ἡ Πεντάλφα (σχ. 49) καί ἡ Σφραγίδα τοῦ Σολομῶντα (σχ. 50). Καί τά δύο σχεδιάζονται μέ τό

Σχ. 49

εχ. 50

αἷμα ἑνός μαύρου κόκκορα παρθένου * σέ ἄπιαστη περγαμηνή, καί πρέπει νά ραφτοῦν στό στῆθος τῆς φορεσιᾶς τοῦ ἱερουργοῦ (μέ προσοχή ὥστε ἡ Πεντάλφα νά ἔχει μόνο τή μιά κορυφή πρός τά πάνω).

Ἡ Σφραγίδα πρέπει νά κατασκευαστεῖ ὅταν τό φεγγάρι ἀνατέλλει στό Ζώδιο τῆς Παρθένου, καί μόνο μιά νύκτα Σαββάτου ἤ Τρίτης. Τό λιβάνι πού θά χρησιμοποιηθεῖ στήν τελετουργία εἶναι φτιαγμένο ἀπό στύψη, ξύλο κέδρου, ἀλόη καί ρετσίνι.

Τά ὑπόλοιπα ἐξαρτήματα τοῦ μάγου μᾶς εἶναι γνωστά ἀπ᾽ ὅσα ἀναφέραμε στό *Κλειδί*: ἕνας ἄσπρος λινός μανδύας, ἕνας ἄσπρος σκοῦφος, τό σπαθί, τό ραβδί· κι ἀκόμα, μιά ζώνη ἀπό δέρμα λιονταριοῦ (ἀλλά αὐτή δέν εἶναι ἀπαραίτητη, καί χρησιμεύει μόνο γιά νά δώσει θάρρος). Χρειάζεται ἐπίσης λάδι γιά ν᾽ ἀλείψει τό πρόσωπό του, καί καθαγιασμένο νερό γιά νά νιφτεῖ. Ἄς θυμηθοῦμε ἀκόμα πώς ὁ μάγος πρέπει νά βρίσκεται σέ « τελετουργική ἁγνότητα » * * ἑνός μηνός, σύμφωνα μέ τό *Λεμέγεθον*.

Ὅταν τελειώσουν οἱ προπαρασκευές, ὁ μάγος πρέπει ν᾽ ἀρχίσει τό ντύσιμο, ἐνῶ συγχρόνως λέει τή γνωστή προσευχή:

« Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καί καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι... »

πού εἶναι ἡ προσευχή τοῦ Δαυίδ γιά τήν καθαγίαση, στόν Ψαλμό Ν΄, 9 τῆς Βίβλου.

Ἔπειτα ἐκφωνεῖται ἡ παρακάτω ἐπίκληση:

« Μ᾽ ὅσα συμβολίζονται ἀπ᾽ αὐτό τό ντύσιμο, ἀπαιτῶ προστασία καί ἀσφάλεια, πού μπορεῖ νά μοῦ δοθεῖ ἀπό τούς Ἀνώτατους ΑΝΚΟΡ, ΑΜΑΚΟΡ, ΑΜΙΔΗ, ΘΕΟΔΩΝΙΑ, ΑΝΙΤΟΡ. Ὦ ΑΔΩΝΑΪ, ἄς εἰσακουσθεῖ ἡ

* Σύμφωνα μέ ἄλλα κείμενα, ἀρκεῖ τό καθαγιασμένο κόκκινο μελάνι. Σ.τ.Σ.

* * Βλέπε Μέρος Α΄, κεφ. 2. Σ.τ.Σ.

ἐπιθυμία μου, χάρη στή δύναμή Σου. Καί ἔσται Σοι τιμή καί ἔπαινος εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Ἀκολουθεῖ μιά παύση γιά νά συγκεντρωθεῖ ὁ μάγος στό σκοπό τῆς ἱερουργίας, κατά τήν ὁποία ἐπικαλεῖται τό ὄνομα τοῦ πνεύματος. Ὕστερα ὁ μάγος λέει μέ δυνατή καί καθαρή φωνή τήν Πρώτη Διατύπωση Ἐπικλήσεως:

« Ὦ Πνεῦμα (ὄνομα τοῦ πνεύματος) στ' Ὄνομα Ἐκείνου πού ὁ λόγος του δημιούργησε, μέ τή βοήθεια τῶν Πανίσχυρων καί Ὑπέρτατων Ὀνομάτων ΑΔΩΝΑΪ, ΕΛ, ΕΛΟΪΜ, ΕΛΟΪΕ, ΣΑΒΑΩΘ, ΕΛΙΩΝ, ΕΣΕΡΚΕ, ΓΙΑΧ, ΤΕΤΡΑΓΡΑΜΜΑΤΟΝ, ΣΑΔΔΑΪ. Ἐμφανίσου ἐδῶ ἀμέσως ὥστε νά μπορῶ νά σέ βλέπω, μπροστά σ' αὐτόν τόν Κύκλο, μέ κορμί ἀνθρώπινο καί μ' ὄψη εὐχάριστη, χωρίς βλαβερές ἤ τρομακτικές ὄψεις !

» Ἔλα ἀμέσως ἀπ' ὅποιο μέρος τοῦ κόσμου· ἔλα μέ ὄψη εὐχάριστη, ἔλα τώρα, ἔλα κι ἀποκρίσου στά ρωτήματά μου γιατί καλεῖσαι στ' Ὄνομα τοῦ Αἰώνιου, Ζῶντος, καί Ἀληθινοῦ Θεοῦ ΗΛΙΟΡΗΜ.

» Καί ἀκόμη σέ καλῶ στ' ὄνομα μέ τό ὁποῖο γνωρίζεις τόν Θεό σου, καί τά ὀνόματα τῶν Πριγκήπων καί Βασιλέων πού σέ κυβερνοῦν.

» Σέ καλῶ, ἔλα ἀμέσως κι ὑπάκουσε στή θέλησή μου, στό παντοδύναμο Ὄνομα Ἐκείνου πού ὅλοι τόν ὑπακούουν, στ' Ὄνομα τοῦ ΤΕΤΡΑΓΡΑΜΜΑΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ, στά ὀνόματα πού κυβερνοῦν τό κάθε τι σ' αὐτόν τόν κόσμο καί στόν ἄλλο· ἔλα, μίλησέ μου ξεκάθαρα, χωρίς ἀπάτες· ἔλα στό Ὄνομα τοῦ ΑΔΩΝΑΪ ΣΑΒΑΩΘ ! Ἔλα, μήν ἀργεῖς ! Ὁ ΑΔΩΝΑΪ, ΣΑΔΔΑΪ, ὁ Βασιλεύς Βασιλέων, σέ προστάζει ! ».

Αὐτή ἡ ἔντονη Ἐπίκληση θά πρέπει νά ἔχει ἄμεσο ἀποτέλεσμα. Ἄν ὡστόσο τό πνεῦμα δέν ἐμφανισθεῖ κατά τήν ἐκφώνησή της, χρειάζεται νά τήν ἐπαναλάβουμε ἀκόμα δυό - τρεῖς φορές.

Στό τέλος, τό πνεῦμα θά πρέπει νά βρίσκεται μέσα στό τρίγωνο πού τοῦ ἔχει ἑτοιμαστεῖ. Ἄν αὐτό δέν συμβεῖ, πρέπει ν' τό ξανακαλέσουμε μέ τά τρομερά λόγια τῆς Δεύτερης Διατύπωσης Ἐπικλήσεως γιά τά Ἀντιδραστικά πνεύματα:

« Σ' ἐπικαλοῦμαι, σέ καλῶ καί σέ προστάζω, ὦ Πνεῦμα (ὄνομα τοῦ πνεύματος), πρόβαλε κι ἐμφανίσου μέ ὁρατή μορφή μπροστά σ' αὐτόν τόν Κύκλο, μ' ὄψη ὡραία κι εὐχάριστη, χωρίς τεχνάσματα καί παραμορφώσεις, στό ὄνομα τοῦ ΟΝΤΟΣ, μέ τά ὀνόματα Γι καί Β πού ἄκουσε καί πρόφερε ὁ Ἀδάμ ! Στ' Ὄνομα ΓΙΩΤ, πού ὁ Ἰακώβ ἔμαθε ἀπό τόν Ἄγγελο τή νύχτα πού πάλεψε μέ τόν Ἠσαῦ καί σώθηκε ! Στ' Ὄνομα τοῦ Θεοῦ ΑΓΛΑ, πού εἶναι αὐτό πού ἄκουσε ὁ Λώτ, κι αὐτός καί οἱ δικοί του σώθηκαν ! Στό Ὄνομα ΑΝΕΞΕΧΕΤΟΝ πού πρόφερε ὁ Ἀαρών κι ἀπόχτησε σοφία ! Στό Ὄνομα ΣΕΜΕΣ ΑΜΑΘΙΑ, πού χρησιμοποίησε ὁ Ἰωσῆς, κι ὁ Ἥλιος στά-

θηκε ! Στ' Όνομα ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ πού ἀναφώνησαν οἱ νέοι Σαδράχ, Μεσάχ καί 'Αβδενεγώ μέσα στήν κάμινο, καί σώθηκαν !

» Στ' Όνομα τοῦ ΑΛΦΑ καί τοῦ ΩΜΕΓΑ πού πρόφερε ὁ Δανιήλ καί σύντριψε τόν Βήλ καί τό Τέρας ! Στ' Όνομα ΣΑΒΑΩΘ πού πρόφερε ὁ Μωϋσῆς, κι ὅλα τά ποτάμια καί οἱ ρεματιές τῆς Αἰγύπτου γέμισαν ἀπό βατράχους· κι αὐτοί μπῆκαν στά σπίτια τῶν Αἰγυπτίων καί κατάστρεψαν τά πάντα !

» Στ' Όνομα ΕΣΚΕΡΧΙΕ ΑΡΙΣΤΟΝ, πού κι αὐτό εἰπώθηκε ἀπό τόν Μωϋσῆ ὅταν οἱ ποταμοί ἔγιναν αἷμα ! Στ' Όνομα ΕΛΙΩΝ πού εἶπε ὁ Μωϋσῆς, κι ἔπεσε χαλάζι τέτοιο πού ποτέ δέν εἶχε δεῖ ὁ κόσμος ἀπό τότε πού δημιουργήθηκε ! Στ' Όνομα ΑΔΩΝΑΪ πού εἶπε ὁ Μωϋσῆς καί γέμισε ἀκρίδες ὅλη ἡ Αἴγυπτος, πού καταβρόχθισαν ὅ,τι εἶχε γλυτώσει ἀπ' τό χαλάζι ! Στ' Όνομα ΑΓΙΟΣ, μέ τή Σφραγίδα τοῦ ΑΔΩΝΑΪ, καί μ' αὐτά τ' ἄλλα 'Ονόματα: ΙΕΤΡΟΣ, ΑΘΗΝΩΡΟΣ, καί ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ ! Καί μέ τά τρία πιό ἀπόκρυφα, Ἁγιώτατα 'Ονόματα: ΑΓΛΑ, ΩΝ, ΤΕΤΡΑΓΡΑΜΜΑΤΟΝ.

» Μέ τή φοβερή Ἡμέρα τῆς Κρίσεως ! Μέ τήν Κινούμενη Κρυσταλλένια Θάλασσα μπροστά στήν ὄψη τῆς Ὑπέρτατης Θεότητας ! Μέ τά τέσσερα ζῶα μπροστά στό Θρόνο πού ἔχουν μάτια στό μέτωπο καί στόν τράχηλο ! Μέ τή Φωτιά τοῦ Θρόνου ! Μέ τούς Ἁγίους 'Αγγέλους τοῦ Παραδείσου ! Μέ τήν Πανίσχυρη Σοφία τοῦ Θεοῦ !

» Μέ τή σφραγίδα ΒΑΣΔΑΘΕΑ ! Μέ τ' ὄνομα ΠΡΙΜΕΜΑΤΟΝ πού πρόφερε ὁ Μωϋσῆς ὅταν ἄνοιξε ἡ γῆ γιά νά καταπιεῖ τόν Κοράχ, Δάθαν καί 'Αβιρούμ !

» Κοίταξε ν' ἀπαντήσεις σωστά καί εἰλικρινά σ' ὅλες μου τίς ἐρωτήσεις, κι ὑπάκουσε στίς προσευχές μου, σ' ὅλα ὅσα εἶσαι ἄξιος νά πράξεις ! Ἔλα λοιπόν, εὐχάριστος κι εἰρηνικός ! Ἔλα μέ ὁρατή μορφή, κι ἀμέσως, καί κάνε τό θέλημά μου ! Καί μίλησε μέ φωνή δυνατή καί ξεκάθαρη, γιά νά μπορῶ νά καταλάβω τά λόγια σου ! ».

Ὅταν κι αὐτό τό πανίσχυρο ξόρκι δέν φέρει ἀποτέλεσμα, πρέπει νά καταφύγουμε στήν Τρίτη Διατύπωση 'Επικλήσεως γιά τά Δύστροπα Πνεύματα:

« Σέ καλῶ καί σέ προστάζω, ὦ Πνεῦμα (ὄνομα τοῦ πνεύματος), μ' ὅλα τά φλογερά καί δυνατά 'Ονόματα τοῦ Μεγάλου κι ἄφταστου 'Ιεχωβᾶ Σαβαώθ, τοῦ Κυρίου μας, νά ἔρθεις ἐδῶ σ' αὐτό τό μέρος, αὐτή τή στιγμή ! Ἔλα, σ' ὅποιο σημεῖο τοῦ κόσμου κι ἄν βρίσκεσαι ! Κι ἀποκρίσου στά ρωτήματά μου: μ' ἀποκρίσεις εἰλικρινεῖς καί κατανοητές ! Ἔλα λοιπόν μέ ὁρατή μορφή, ἔλα καί μίλησε καθαρά, γιά νά καταλαβαίνω τά λόγια σου !

» Σέ καλῶ καί σέ ἐπικαλοῦμαι (ὄνομα τοῦ πνεύματος) μ' ὅλα τά ὀνόματα πού εἰπώθηκαν ! καί μέ τά Ἑφτά Μυστικά 'Ονόματα μέ τά ὁποῖα ὁ

Βασιλιάς Σολομών, γυιός τοῦ Δαυίδ, ἔκλεισε ἐσένα καί τούς συντρόφους σου στόν Χάλκινο 'Αμφορέα ! Καί τά ὀνόματα αὐτά εἶναι:

» Μά τόν ΑΔΩΝΑΪ τόν ΠΡΕΡΑΪ, τόν ΤΕΤΡΑΓΡΑΜΜΑΤΟΝ, τόν ΑΝΕΞΕΧΕΤΟΝ, τόν ΙΝΕΣΣΕΣΕΝΣΑΤΟΑΛ, τόν ΠΑΘΟΥΜΑΤΟΝ, καί τόν ΙΤΕΜΟΝ !

» Ἔλα, ὁρατός, μπροστά σ' αὐτόν τόν Κύκλο, κι ὑπάκουσε ὁπωσδήποτε στίς ἐπιθυμίες μου ! Ἄν δέν ἔρθεις, ἤ παρακούσεις μ' ὁποιον τρόπο, θά σέ καταραστῶ, θά σέ κάνω νά χάσεις τή δύναμή σου, καί θά σέ στείλω στήν ἀπύθμενη Ἄβυσσο, ὅπου θά μείνεις ὥς τήν 'Ημέρα τῆς Κρίσεως !

» Θά σέ παραδώσω στά Νερά τῆς Αἰώνιας Φωτιᾶς, τῆς φλόγας καί τοῦ θειαφιοῦ ! Ἔλα λοιπόν, καί πρόβαλε μπροστά σ' αὐτόν τόν Κύκλο, γιά νά μ' ἀκούσεις χωρίς ἀντιλογία !

» Διαφορετικά, θά εἶσαι καταραμένος στ' Ὄνομα τοῦ Παντοδύναμου Κυρίου ! Στ' ὄνομα ΕΓΙΕ, στ' Ὄνομα ΣΑΡΑΪ, στ' ὄνομα ΠΡΙΜΕΜΑΤΟΝ, τοῦ 'Υπέρτατου Πατρός ὅλων τῶν Οὐρανῶν ! Καί στ' Ὄνομα τοῦ Κυρίου πού δημιούργησε ὅλον τόν Κόσμο κι ὅλα ὅσα κλείνει μέσα του, μέσα σέ ἕξη μέρες !

» Ἔλα λοιπόν (ὄνομα τοῦ πνεύματος) στό ἄκουσμα τῶν Πανάγιων καί Πανίσχυρων 'Ονομάτων ΑΔΩΝΑΪ, ΣΑΒΑΩΘ, ΑΜΙΟΡΑΜ !

» Ἔλα, στ' Ὄνομα τοῦ ΑΔΩΝΑΪ ! ».

Ἄν καί πάλι τό Πνεῦμα δέν παρουσιαστεῖ, ὑπάρχει ἡ πιθανότητα ἡ ἀπουσία του να ὀφείλεται στό ὅτι εἶναι ἀπασχολημένο κάπου ἀλλοῦ. Γι αὐτό πρέπει νά τό ἐλευθερώσει ὁ Βασιλιάς πού τό κυβερνᾶ. Αὐτό τό εἶδος τῆς ἐπικλήσεως, πού ὀνομάζεται Προσταγή στόν Βασιλέα τοῦ Δύστροπου Πνεύματος, πρέπει νά ἐπαναληφθεῖ δύο - τρεῖς φορές:

« Μεγάλε καί Δυνατέ Βασιλιᾶ τοῦ Πνεύματος (ὄνομα τοῦ πνεύματος), Ἐσύ πού κυβερνᾶς, στ' Ὄνομα τοῦ 'Υπέρτατου Θεοῦ ΕΛ, ὅλη τήν ὁμάδα τῶν Πνευμάτων.

» Σ' ἐπικαλοῦμαι καί σέ προστάζω μέ τό ξεχωριστό κι ἀληθινό Ὄνομα τοῦ Θεοῦ ! Μέ τ' Ὄνομα αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ τόν ὁποῖο ὀφείλεις νά λατρεύεις, καί πού δημιούργησε τά πάντα ! Στά 'Ονόματα ΙΕΧΩΒΑ – ΤΕΤΡΑΓΡΑΜΜΑΤΟΝ Ἐκείνου πού γκρέμισε ἀπό τόν Οὐρανό ἐσένα καί τούς ἄλλους Διωγμένους Ἀγγέλους ! Τοῦ Πλάστη τοῦ Οὐρανοῦ, τῆς Γῆς καί τῆς Κόλασης ! Κι ὅλων τῶν δυνάμεων πού ὑπάρχουν ἐκεῖ μέσα ! Μέ τό δυνατό Ὄνομα ΠΡΙΜΕΜΑΤΟΝ !

» Θά προστάξεις καί θά ὑποχρεώσεις τό Πνεῦμα (ὄνομα τοῦ πνεύματος) νά ἐμφανιστεῖ ἐδῶ μπροστά μου, μέ μορφή εὐχάριστη καί ὁρατή, ἀνίκανο νά μέ βλάψει, γιά ν' ἀποκριθεῖ στά ρωτήματά μου καί νά ὑπακούσει στίς διαταγές μου, γιά νά ἱκανοποιήσει τίς ἐπιθυμίες μου, ὅποιες καί νά 'ναι, ἄν τοῦ τό ἐπιτρέπουν οἱ ἱκανότητές του !

» Κι αὐτό θά γίνει μέ τή Δύναμη τοῦ Θεοῦ, μέ τ' Ὄνομα ΕΛ, πού κυβερνᾶ τά πάντα ! ».

Ὑπάρχει ἀκόμα μιά τελευταία πιθανότητα, ἄν, παρ' ὅλη τήν ἐπίκληση στόν Βασιλιά, δέν πραγματοποιηθεῖ ἡ ἐμφάνιση: τό Πνεῦμα νά εἶναι ἀλυσσοδεμένο στήν Κόλαση καί νά μή μπορεῖ νά ξεφύγει. Ὅμως αὐτό δέν ἐμποδίζει τόν μάγο πού εἶναι ἀποφασισμένος νά φτάσει στό σκοπό του. Τότε ἐκφωνεῖ, σέ μιά είδική τελετουργία, μιά κατάρα πού ὀνομάζεται *Κατάρα τῶν Ἀλυσσίδων*:

« Ὦ Πνεῦμα (ὄνομα τοῦ πνεύματος), πού εἶσαι ὄχι μόνο ἐχθρός ἀλλά καί ἀνυπάκουος, θά σέ καταραστῶ μέ τή δύναμη πού ἔχω ἀποχτήσει στά Ὀνόματα μέ τά ὁποῖα σέ κάλεσα !

» Εἶσαι καταραμένος, καί θά μείνεις στά πιό σκοτεινά βάθη τῆς Ἀβύσσου, ὥς τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσεως. Ἐκεῖ θά μείνεις στή φωτιά ἀπό θειάφι: ἐξόν ἄν παρουσιαστεῖς τώρα, ἐδῶ στό τρίγωνο μπροστά στόν Κύκλο μου, ὑποταγμένος, εἰρηνικός καί μ' ὁρατή μορφή.

» Ἔλα, Πνεῦμα (ὄνομα) στ' Ὄνομα τοῦ ΑΔΩΝΑΪ – ΣΑΒΑΩΘ – ΑΔΩΝΑΪ – ΑΜΙΟΡΑΜ ! Ἔλα, ἔλα, γιατί ὁ Ἀδωνάϊ, ὁ Κύριος τῶν Κυρίων, σοῦ τό προστάζει ! Ἀμήν ».

Ὅταν εἰπωθοῦν αὐτά τά λόγια, ὁ μάγος χαράζει τή σφραγίδα τοῦ πνεύματος σ' ἕνα κομμάτι καθαγιασμένης περγαμηνῆς, τό βάζει σ' ἕνα μαῦρο κουτί μαζί μέ δύσοσμες ἀναθυμιάσεις, — ὅπως τό θειάφι καί τό διαβολόσκορδο — καί τυλίγει τό κουτί μέ σῦρμα. Παίρνει τό σπαθί του, καρφώνει τό κουτί στήν αἰχμή, τό κρατᾶ πάνω ἀπό ἀναμμένα κάρβουνα καί λέει δυνατά:

« Σέ προστάζω, Φωτιά, στ' Ὄνομα Ἐκείνου πού σέ δημιούργησε, μαζί μέ ὅλα τ' ἄλλα στόν κόσμο, νά βασανίσεις, νά κάψεις καί νά τυραννήσεις τό Πνεῦμα (ὄνομα) στήν Αἰωνιότητα ».

Ἔπειτα ἐκφωνεῖ μέ μεγάλη ἔμφαση τήν Ἐπίκληση στό Ἀνυπάκουο Πνεῦμα, πού τή λένει καί « *Πυρά* ».

« Ἀρνήθηκες νά ἐμφανιστεῖς ὥς τώρα, ὦ Πνεῦμα (ὄνομα). Γι αὐτό ἐγώ, μέ τή δύναμη πού μοῦ ἔχει δοθεῖ μέ τή χάρη τῶν Μεγάλων Ὀνομάτων τοῦ Παντοδύναμου, ΕΛΟΪΜ ΣΑΒΑΩΘ, θά σέ καταδικάσω στήν πυρά, καί θά ἐκτελέσω ἀμέσως τήν καταδίκη !

» Ἔχω τ' ὄνομά σου καί τήν Σφραγίδα σου, βρίσκονται μέσα σ' αὐτό τό κουτί, καί θά τά καταστρέψω καί τά δύο, ρίχνοντάς τα στή Φωτιά ! Ἔτσι θά καταδικαστεῖς στήν Αἰώνια Λησμονιά ! Ἔλα λοιπόν ἀμέσως, φιλικά καί μέ μορφή πού νά φαίνεται ξεκάθαρα, εὐγενικά καί χωρίς νά φέρεις ταραχή καί κακό ! Ἔλα κι ἀποκρίσου στά ρωτήματα πού θά σοῦ κάνω, ἐπειδή αὐτά βρίσκονται στή δικαιοδοσία σου ! Καί ὑπάκουσέ με ὁπωσδήποτε ! ».

Μετά ἀπ' αὐτό θά πρέπει τό πνεῦμα νά ἐμφανιστεῖ. Ἄν ὅμως αὐτό δέν γίνει, καταφεύγουμε στή Δεύτερη Ἐπίκληση στό Ἀνυπάκουο Πνεῦμα, πού ὀνομάζεται « Ἄβυσσος »:

« Ὠ Πνεῦμα (ὄνομα), πού εἶσαι ἀκόμα ἀνυπάκουο κι ἀρνιέσαι νά ἐμφανιστεῖς μπροστά μου σ' αὐτό τό τρίγωνο, κι ἀκόμα δέν θέλεις ν' ἀποκριθεῖς στά ρωτήματά μου καί νά μοῦ πεῖς αὐτό πού θέλω νά μάθω, θά σέ καταραστῶ μέ τή δύναμη πού μοῦ ἔχει δοθεῖ ἀπό τόν Κύριο τόν ΙΕΧΩΒΑ ΤΕΤΡΑΓΡΑΜΜΑΤΟΝ. Μά τόν Δημιουργό τοῦ Οὐρανοῦ, τῆς Γῆς καί τῆς Κόλασης, μά τόν Παντοδύναμο Κύριο ὅλων τῶν πραγμάτων, εἶσαι καταραμένο.

» Σέ στέλνω λοιπόν στήν Ἀπύθμενη Ἄβυσσο ! Στήν Ἄβυσσο πού εἶναι γεμάτη ἀπό Αἰώνια Φωτιά, ὥς τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσεως ! Νά εἶσαι καταραμένο: καταραμένο ἀπό τόν Οὐρανό, τήν Κόλαση, τόν Ἥλιο, τήν Σελήνη καί τούς Πλανῆτες !

» Ὅπως τ' ὄνομά σου κι ἡ Σφραγίδα σου εἶναι κλεισμένα μέσα σ' αὐτό τό κουτί πάνω σ' αὐτές τίς φλόγες τοῦ Κύκλου, ἔτσι κι ἐσύ θά καεῖς μέσα στήν Ἄσβηστη Φωτιά ! Στ' Ὄνομα τοῦ ΤΕΤΡΑΓΡΑΜΜΑΤΟΝ, ΑΝΕΞΕΧΕΤΟΝ, ΠΡΙΜΕΜΑΤΟΝ !

» Θά ριχτεῖς μέσα σ' αὐτή τή φωτιά, ὦ Πνεῦμα (ὄνομα), παραδομένο αἰώνια στίς φλόγες κι αἰχμαλωτισμένο ἐκεῖ γιά πάντα. Ἀμήν ».

Τό Γριμόριο βεβαιώνει σ' αὐτό τό σημεῖο ὅτι τό Πνεῦμα θά ἐμφανιστεῖ ὁπωσδήποτε μόλις τό κουτί ἀκουμπήσει στ' ἀναμμένα κάρβουνα. Ὁ μάγος ἀμέσως θά τοῦ δείξει τό Πεντάγραμμο τοῦ Σολομώντα, πού πρωτήτερα θά εἶναι σκεπασμένο μ' ἕνα λινό πανί, καί θά τοῦ μιλήσει ἔτσι:

« Κοίταξε, Πνεῦμα, τό Πεντάγραμμο τοῦ Σολομώντα πού ἔχω μαζί μου. Κοίταξε τήν τιμωρία γιά τήν ἀνυπακοή σου. Κοίταξε τόν μάγο, πού τ' ὄνομά του εἶναι Ὀκτινιμόης. Βρίσκεται ἐδῶ κι ἐκτελεῖ τήν τελετή τῆς ἐπικλήσεως, μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, χωρίς φόβο. Ἀποκρίσου, Πνεῦμα, στίς ἐρωτήσεις μου, κι ὑπάκουσέ με, στ' Ὄνομα τοῦ Αὐθέντη σου, καί στό Ὄνομα τοῦ Κυρίου ΒΑΘΑΛ, πού πάει πρός τό ΑΒΡΑΚ, ΑΒΕΟΡ, πού πάει πρός τό ΒΕΡΟΡ ».

Ὅταν τ' ἀκούσει αὐτά,τό Πνεῦμα θά δείξει ὑποταγή, καί θά ρωτήσει τί τοῦ ζητᾶνε. Ὅταν διαπιστωθεῖ ἡ μετάνοιά του, ὁ μάγος θά τοῦ ἀπευθυνθεῖ « μ' εὐγένεια καί καλοσύνη », καί θά τό καλοσωρίσει ἔτσι:

« Καλοσώρισες, Πνεῦμα, καλοσώρισες μπροστά μου. Καλέστηκες στ' Ὄνομα Ἐκείνου πού ἔπλασε τόν Οὐρανό, τή Γῆ καί τήν Κόλαση, κι ὑπάκουσες στή δύναμή του.

» Γι αὐτό ἐγώ σέ τοποθετῶ, γιά νά μείνεις ἐδῶ, ὁρατό καί φιλικό, μέσα στά ὅρια αὐτοῦ τοῦ τριγώνου, ὡσότου σέ χρειαστῶ, καί δέ θά φύγεις χωρίς

τήν Ἄδειά μου, πρίν ἱκανοποιήσεις τίς ἀπαιτήσεις μου ».

Ὕστερα ὁ μάγος συζητᾶ μέ τό Πνεῦμα, προστάζοντάς το νά κάνει αὐτό πού ζητᾶ, ἄν εἶναι στήν ἁρμοδιότητά του. Στό τέλος, τοῦ ἐπιτρέπει νά φύγει. Τό *Λεμέγεθον* λέει εἰδικά ὅτι αὐτή ἡ Ἄδεια δέν πρέπει *ποτέ* νά παραλειφθεῖ, ἄν ὁ ἱερουργός δέ θέλει νά πάθει μεγάλο κακό:

« Ὦ Πνεῦμα (ὄνομα), τώρα πού ἔχεις σωστά καί πρόθυμα τελειώσει τήν ἀποστολή σου, κι ἀποκρίθηκες στά ρωτήματά μου, μπορεῖς νά φύγεις. Πήγαινε λοιπόν, χωρίς νά βλάψεις κανένα, ἄνθρωπο ἤ ζῶο. Πήγαινε λοιπόν, καί νά εἶσαι πάντα πρόθυμο κάθε φορά πού θά σέ καλέσω. Πήγαινε τώρα, εἰρηνικά καί σιωπηλά, σέ προστάζω. Κι ἄς ὑπάρχει εἰρήνη ἀνάμεσά μας γιά πάντα. Ἀμήν ».

Τό μόνο πού μένει τώρα στό μάγο, εἶναι νά περιμένει γιά λίγο, ὥσπου νά χαθεῖ τό Πνεῦμα· ὕστερα μπορεῖ νά βγεῖ ἀπ' τόν Κύκλο καί νά γυρίσει σπίτι του. Στό μεταξύ πρέπει νά πεῖ προσευχές καί νά ἐκφράσει εὐχαριστίες γιά τήν ἐπιτυχία τῆς Ἱερουργίας. *

Ἡ ἱεροτελεστία πού περιγράψαμε προϋποθέτει, ὅπως καί οἱ ἄλλες αὐτοῦ τοῦ εἴδους, ὅτι ὁ μάγος ξέρει τά μυστικά πού προκαλοῦν ἀποτελεσματικά τήν ἐμφάνιση τῶν Πνευμάτων. Πρέπει λοιπόν νά γνωρίζει τούς χρόνους καί τούς τόπους ὅπου μποροῦν νά παρουσιαστοῦν, καθώς καί τά μέταλλα ἀπό τά ὁποῖα κατασκευάζονται τά ἀντίστοιχα φυλαχτά.

Οἱ Βασιλιάδες κι οἱ Πρίγκηπες στό Λεμέγεθον καλοῦνται μεταξύ ἐνάτης καί δωδεκάτης ὥρας. * Οἱ σφραγίδες τους, φυσικά, πρέπει νά εἶναι χαραγμένες σέ καθαρό χρυσάφι. Τό ἀσῆμι εἶναι τό μέταλλο γιά τούς Μαρκήσιους, πού καλοῦνται ἀνάμεσα στήν τρίτη καί τήν ἔνατη ὥρα (ἀλλά ἐπίσης, ἄν εἶναι ἀνάγκη, ἀνάμεσα στήν αὐγή καί τό ἡλιοβασίλεμα). Οἱ Δοῦκες ἐμφανίζονται μόνο ἀπ' τήν αὐγή ὥς τό μεσημέρι, κι οἱ σφραγίδες τους χαράζονται σέ χαλκό. Οἱ Πρόεδροι κι οἱ Κόμητες μποροῦν νά καλεστοῦν μόνο τή μέρα: οἱ πρῶτοι μέ σφραγίδες ἀπό ἀμάλγαμα ὑδραργύρου, οἱ δεύτεροι ἀπό ἕνα κρᾶμα ἀργύρου καί χαλκοῦ. Ὁλόκληρη ἡ ἱεραρχία ὑπακούει στούς τέσσερις Βασιλιάδες τῶν σημείων τοῦ ὁρίζοντα: στόν ΖΙΜΙΝΑΡ, βασιλιά τοῦ Βορρᾶ· στόν ΓΚΑΑΠ, βασιλιά τοῦ Νότου· στόν ΚΟΡΣΟΝ, βασιλιά τῆς Δύσης· στόν ΑΜΑΓΙΟΝ, βασιλιά τῆς Ἀνατολῆς. Αὐτούς τούς Βασιλιάδες

---

* Εἶναι φανερό ὅτι στό ἀρχικό κείμενο ἔχουν γίνει μεταγενέστερες προσθῆκες, πιθανώτατα ἀπό ἀποκρυφιστές τοῦ ΙΖ' ἤ ΙΗ' αἰῶνα: Ἐκτός ἀπό φράσεις τῆς Καινῆς Διαθήκης (Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου κ.λ.π.), ὑπάρχουν τίτλοι κι ὀνόματα πού δέν πρέπει νά βρίσκονται στό κείμενο τοῦ Σολομώντα, ὅπως τό ὄνομα τοῦ Ἰεχωβᾶ ἤ Γιαχβέ, πού ἐνῶ γραφόταν στά ἑβραϊκά, δέν ἐπιτρεπόταν νά προφερθεῖ ποτέ, κι ἔτσι τό ἔλεγαν Ἀδωνάϊ, πού σημαίνει « ὁ Κύριος ». (Βλέπε ὑποσημείωση 1η στήν *Προειδοποίηση* τοῦ Α΄ μέρους). Σ. τ. Μ.

* Μαγικες ώρες. βλέπε στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι. Σ. τ. Σ.

πρέπει νά ἐπικαλεστεῖ κανείς στήν περίπτωση τῶν 'Αντιδραστικῶν Πνευμάτων.

Ἕνα ἄλλο κείμενο ἀναφέρει παραλλαγές στά ὀνόματα τῶν 'Αρχόντων. Ὑπάρχουν τέσσερις Αὐτοκράτορες: στό Βορρᾶ ὁ ΔΕΜΟΡΙΗΛ, στό Νότο ὁ ΚΑΣΠΙΗΛ, στή Δύση ὁ ΑΜΕΝΟΔΙΗΛ, στήν 'Ανατολή ὁ ΚΑΡΝΕΦΙΗΛ. Αὐτοί κυβερνοῦν τούς τέσσερις Βασιλιάδες, ἀντίστοιχα, τόν ΡΑΣΙΗΛ, ΠΑΡΜΕΣΙΗΛ, ΜΑΛΓΑΡΑ, ΒΑΡΝΙΗΛ.

Τό ἴδιο χειρόγραφο τοῦ *Λεμέγεθον* λέει πώς αὐτές οἱ ὀντότητες πρέπει νά ἐπικληθοῦν, ὥστε ὁ μάγος νά μπορεῖ νά ἐξασκεῖ ἐπίδραση πάνω στά πνεύματα πού τούς ὑπακούουν. Εἶναι ὄντα ἐπικίνδυνα, κι ὁ μάγος μπορεῖ νά τά ὑποτάξει μόνο ἄν προστατεύει τό πρόσωπό του μέ τό μαγικό του δαχτυλίδι. (Αὐτό τό δαχτυλίδι, ἀναφέρει σ' ἄλλο σημεῖο τό ἴδιο χειρόγραφο, εἶναι φτιαγμένο ἀπό ἕνα λεπτό ἀσημένιο κρῖκο πού ἔχει χαραγμένα, ἀπ' ἔξω, τά 'Ονόματα ΑΝΕΞΕΧΕΤΟΝ καί ΜΙΧΑΗΛ · κι ἀπό μέσα, ΤΕΤΡΑΓΡΑΜΜΑΤΟΝ).

ΟΙ ΕΠΙΚΛΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΕΜΕΓΕΘΟΥ

(*Περιληπτικός Πίνακας*)

Πρώτη Διατύπωση 'Επικλήσεως
Δεύτερη Διατύπωση 'Επικλήσεως (γιά τά 'Αντιδραστικά Πνεύματα)
Τρίτη Διατύπωση 'Επικλήσεως (γιά τά 'Αντιδραστικά Πνεύματα)
Προσταγή στόν Βασιλιά τοῦ 'Αντιδραστικοῦ Πνεύματος
« Κατάρα τῶν 'Αλυσσίδων »
'Επίκληση στό Δύστροπο Πνεῦμα (ἤ « Πυρά »)
Δεύτερη 'Επίκληση στό Δύστροπο Πνεῦμα (ἤ « Ἄβυσσος »)

2.
Τά ἑβδομήντα δύο Πνεύματα τοῦ Σολομώντα

Γιά νά κληθοῦν καί νά ὑποταχτοῦν τά σολωμονικά πνεύματα, χρειάζεται νά ξέρουμε τέσσερα πράγματα: τό ὄνομα, τόν βαθμό καί τήν σφραγίδα καθενός τους, καί τίς διατυπώσεις τῶν ἐπικλήσεων.

Αὐτές τίς τελευταῖες τίς ἀναφέραμε στήν προηγούμενη παράγραφο. Ὁ κατάλογος πού ἀκολουθεῖ, προσαρμοσμένος καί συμπυκνωμένος ἀπό διάφορες παραλλαγές τοῦ *Λεμέγεθου*, (πρᾶγμα πού ἐξηγεῖ τίς σχετικές ποικιλίες ὡρισμένων ὀνομάτων), καταγράφει σέ ἀλφαβητική σειρά τίς Ὑποχθόνιες Ὀντότητες, δίνοντας γιά τήν καθεμιά τους τίς ἀπαιτούμενες πληροφορίες, καθώς κι ἄλλες χρήσιμες συστάσεις.

ΑΒΙΓΩΡ. Δούκας τοῦ Κάτω Κόσμου, ἐμφανίζεται σάν μεγαλόπρεπος ἱππότης, μέ λόγχη, σημαία ἤ σκῆπτρο. Διδάσκει τίς τέχνες τοῦ πολέμου, προλέγει τό μέλλον καί συμβουλεύει τούς ἀρχηγούς μέ ποιό τρόπο νά γίνουν ἀγαπητοί στούς στρατιῶτες. Κυβερνᾶ 60 λεγεῶνες.

ΑΓΑΡΗΣ (ἤ Ἀγουάρης) εἶν' ἕνας ἄλλος Δούκας, καί κυβερνᾶ τίς ἀνατολικές χῶρες: ἔτσι, γιά νά τόν ἐπικαλεσθοῦμε, πρέπει νά στραφοῦμε πρός τήν Ἀνατολή. Ἐμφανίζεται σάν ἕνας γέρος σοφός, καβάλλα σ' ἕναν κροκόδειλο, καί κρατώντας στό χέρι ἕνα γεράκι. Ἔχει τή δύναμη νά σταματᾶ κάθε κίνηση, νά ἐμποδίζει τήν φυγή, καί νά φέρνει πίσω τόν φυγάδα. Ἐξάλλου, διδάσκει ἀμέσως ὁποιαδήποτε γλῶσσα, μπορεῖ νά καταντήσει τά σπουδαῖα πρόσωπα ὥστε νά μήν τούς μένει πιά τίποτα. Κυβερνᾶ 31 λεγεῶνες.

ΑΪΝΙ (ἤ Ἄϋμ ἤ Ἀβορύμ) εἶναι κι αὐτός Δούκας. Ἔχει τήν ὄψη ἀνθρώπου μέ τρία κεφάλια: ἕνα φιδίσιο, ἕνα ἀνθρώπινο κι ἕνα γατίσιο. Καβαλλάει μιάν ὀχιά. Στό χέρι κρατᾶ μιά φωτιά πού σκορπᾶ τήν καταστροφή. Χαρίζει πονηριά, καί μπορεῖ ν' ἀπαντήσει σ' ἐρωτήσεις γιά ἄγνωστα πράγματα. Κυβερνᾶ 26 λεγεῶνες.

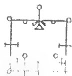
'Αβιγώρ, 'Αγάρης, 'Αϊνί

Σχ. 51

ΑΛΛΟΣΕΝ (ή 'Αλλοσέρ ή 'Αλλογιέν). Άλλος ίσχυρός Δούκας. Έμφανίζεται ντυμένος σάν πολεμιστής, καβάλλα σ' ένα πελώριο ἄλογο. Έχει τή μορφή ἀγριεμένου λιονταριοῦ μέ φλογισμένα μάτια. Μιλᾶ μέ σοβαρή καί βαθιά φωνή. 'Απαντᾶ σ' ἐρωτήσεις γιά τό παρελθόν, παρόν καί μέλλον, διδάσκει 'Αστρονομία κι ἐλεύθερες Τέχνες. Χαρίζει ἀκόμα οἰκογενειακή εὐτυχία. Τόν ὑπακούουν 36 λεγεῶνες.

ΑΜΔΟΥΣΙΑΣ, ἄλλος Δούκας, ἐμφανίζεται σάν μονόκερως· ὡστόσο, ἄν τοῦ ζητηθεῖ, μπορεῖ νά πάρει ἀνθρώπινη μορφή. Ξέρει νά στέλνει θαυμάσια μουσική ἀπό ἀόρατες ὀρχῆστρες. Κάνει τά δέντρα νά πέφτουν, καί δίνει στό μάγο ἐξυπηρετικά πνεύματα γιά νά τόν βοηθήσουν. * Τόν ὑπακούουν 29 λεγεῶνες.

ΑΜΩΝ, στήν ἱεραρχία τοῦ Ἅδη, εἶν' ἕνας σπουδαιότατος καί ἰσχυρός Μαρκήσιος. Ὅταν ἐμφανιστεῖ, μοιάζει σάν λύκος μέ κεφάλι καί οὐρά φιδιοῦ. Ἄν θέλουμε νά παρουσιαστεῖ μ' ἀνθρώπινη μορφή, πρέπει νά τοῦ τό προστάξουμε: ἀλλά ἡ μεταμόρφωση δέν εἶναι ποτέ πλήρης, καί γενικά ἐμφανίζεται μέ κορμί ἀνθρώπου καί κεφάλι λύκου. Ἔχει τή δύναμη νά συμφιλιώνει τούς ἐχθρούς, νά προκαλέσει ἔρωτα, νά διηγηθεῖ τό παρελθόν καί νά προβλέψει τό μέλλον. Κυβερνᾶ 40 λεγεῶνες. Ὁ Κολλέν ντέ Πλανσύ ταυτίζει αὐτό τό πνεῦμα μέ τόν Αἰγυπτιακό θεό 'Αμμών.

'Αλλοσέν, 'Αμδουσίας, 'Αμών

Σχ. 52

ΑΜΥ, εἶναι Πρόεδρος, πού προτιμᾶ νά παίρνει τή μορφή μιᾶς φλόγας ἀλλά, ὅπως καί τ' ἄλλα πνεύματα, μπορεῖ νά πάρει ὄψη ἀνθρώπου. Ἔχει ειδικότητα στήν ἐπιστήμη' μέ τή βοήθειά του, ὁ μάγος μπο-

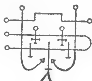
* Λέγονται « ἐξυπηρετικά πνεύματα » τά ἐξωκόσμια πλάσματα κατώτερου βαθμοῦ, πού βοηθοῦν τό μάγο στήν ἐργασία του καί στίς δουλειές τοῦ σπιτιοῦ. 'Η ὕπαρξή τους ἀναφέρεται στίς πιό παλιές μαγικές παραδόσεις. Οἱ Ἕλληνες τά ὀνόμαζαν *Παρέδρους*, οἱ Ρωμαῖοι Familiares. 'Ανάμεσα στά πιό γνωστά, σέ νεώτερες ἐποχές, εἶναι ἐκεῖνα πού μέ τήν ὄψη δυό μαύρων σκυλιῶν ἀκολουθοῦσαν τόν Κορνήλιο 'Αγρίππα ὅπου κι ἄν πήγαινε. — Σ.τ.Σ.

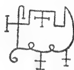
ρεῖ σέ μιά στιγμή νά μάθει 'Αστρολογία. 'Επίσης βοηθᾶ στήν ἀπόκτηση θησαυρῶν πού φυλάγονται ἀπό δαίμονες, καί προμηθεύει ἐξυπηρετικά πνεύματα. Ἔχει δικές του 36 λεγεῶνες.

ΑΝΔΡΑΣ, Μαρκήσιος, μοιάζει μέ ἄγγελο μέ κεφάλι κοράκου. Καβαλλᾶ ἕνα μεγάλο μαῦρο λύκο καί στό χέρι του στράφτει ἕνα τρομερό σπαθί. Διδάσκει πῶς σκοτώνονται οἱ ἐχθροί, οἱ ἀφέντες ἤ οἱ δοῦλοι. Προκαλεῖ διχόνοιες καί διαμάχες. Εἶναι τελείως καταστρεπτικός, καί τόσο ἐπικίνδυνος, πού μπορεῖ νά σκοτώσει ἀκόμα καί τόν μάγο. Κυβερνᾶ 30 λεγεῶνες.

ΑΝΔΡΕΑΛΦΟΣ, ἄλλος Μαρκήσιος, ἐμφανίζεται συνήθως σάν ἕνα ὡραῖο παγώνι. Διδάσκει μαθηματικά - προπάντων γεωμετρία - καί μεταμορφώνει τούς ἀνθρώπους σέ πουλιά. Τό Γριμόριο λέει πώς ἡ ἐμφάνισή του συνοδεύεται ἀπό « τρομερό θόρυβο »: ἀλλά ἡσυχάζει ὅταν διαταχθεῖ νά πάρει ἀνθρώπινη μορφή.

'Αμύ,

Ἄνδρας,

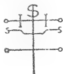

'Ανδρέαλφος

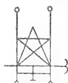
Σχ. 53

ΑΝΔΡΟΜΑΛΙΟΣ, εἶναι καί Δούκας καί Κόμης: ἔτσι, ὅπως κι ἄλλα πνεύματα μέ διπλό « τίτλο εὐγενείας », μπορεῖ νά καλεστεῖ σύμφωνα μέ τίς ὁδηγίες πού ἔχουν σχέση μέ τόν ἕνα ἤ τόν ἄλλο βαθμό του. Ἔχει μορφή ἀνθρώπου, καί σφίγγει στά χέρια του ἕνα φίδι. Ὁ μάγος μπορεῖ ν' ἀποκτήσει μέ τή βοήθειά του κρυμμένους θησαυρούς, νά ξαναβρεῖ πράγματα πού ἔχουν χαθεῖ, καί νά μάθει τήν ἀλήθεια πού κρύβεται πίσω ἀπό μιά πλεκτάνη ἤ συνωμοσία.

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ (ἤ 'Ασμοδάϋ). Εἶν' ἕνας ἀπό τούς δεκαοχτώ Βασιλιάδες. Ἔχει τρία κεφάλια: ἕνα κεφάλι κριοῦ, ἕνα ταύρου κι ἕνα ἀνθρώπου. 'Εξάλλου ἔχει πόδια πετεινοῦ, οὐρά φιδιοῦ καί γλώσσα ποῦ ξερνάει φλόγες. Πάει καβάλλα σ' ἕνα δράκοντα κι εἶναι ὁπλισμένος μ' ἕνα μακρύ δόρυ. Οἱ μάγοι προειδοποιοῦνται ὅτι πρέπει νά τόν ἐπικαλεστοῦν μέ τό κεφάλι τους ἀκάλυπτο, καί νά σηκωθοῦν ὄρθιοι μόλις ἐμφανιστεῖ. Ἔχει πολλές ἱκανότητες, ἀπό τό νά διδάσκει μαθηματικά ὥς τό νά σέ κάνει ἀόρατο, ἀπό τό νά προμηθεύει χαμένους θησαυρούς ὥς τό νά σέ μαθαίνει πῶς κατασκευάζεται τό κάθε τί. 'Επίσης ἀπαντᾶ σέ κάθε λογῆς ἐρώτηση, προκαλεῖ τή φιληδονία, προστατεύει τά χαρτοπαίγνια καί σκορπᾶ φρίκη κι ἀνηθικότητα. Σύμφωνα μέ τόν Κολλέν ντέ Πλανσύ, πού ἔχει μελετήσει ἑβραϊκές πηγές, ὁ 'Ασμοδαῖος ἴσως νά εἶναι ὁ Σαμαήλ, ὁ ὄφις πού ἐξαπάτησε τήν Εὕα.

ΑΣΤΑΡΩΘ, εἶναι ἕνα ἄλλο πνεῦμα πού ἐμφανίζεται σάν ἄγγελος, ἀλλά φοβερά ἄσχημος. Εἶναι ἕνας μεγάλος Δούκας καί καβαλλάει ἕνα δράκοντα. Στό δεξί του χέρι κρατάει ἕνα φίδι. Ἀποκαλύπτει στό μάγο τό παρελθόν, παρόν καί μέλλον. Ἐπίσης διδάσκει κάθε ἐπιστήμη καί κάθε μυστικό.

Ἀνδρομάλιος, Ἀσμοδαῖος, Ἀσταρώθ

ΑΫΜ = βλέπε ΑΪΝΙ Σχ. 54

ΑΫΠΕΟΣ ἤ ΑΫΠΟΡΟΣ = βλέπε ΙΠΗΣ

ΒΑΑΛ, ἄλλος Βασιλιάς, ἀπό τούς πιό δυνατούς στή δαιμονική ἱεραρχία. Ἐμφανίζεται μέ ἀνθρώπινη μορφή, μά κάποτε ἔχει κεφάλι γάτου ἤ βατράχου. (Μερικές φορές καί τά τρία μαζί).Μιλάει μέ βραχνή φωνή, διδάσκει κάθε λογῆς γνώσεις κι ἀποκαλύπτει τόν τρόπο γιά νά γίνεις ἀόρατος. Κυβερνᾶ 66 λεγεῶνες.

ΒΑΛΑΜ (ἤ Βαλάν), εἶναι τ' ὄνομα ἑνός φοβεροῦ Βασιλιᾶ, πού ἐμφανίζεται μέ τρία κεφάλια: ἕνα ἀνθρώπου, ἕνα κριοῦ κι ἕνα ταύρου. Ἔχει οὐρά φιδιοῦ καί φλογοβόλα μάτια. Ὅπως καί πολλοί ἄλλοι δαίμονες, ἔχει βραχνή φωνή. Ὅποιος δέ βρίσκει ἕν' ἄλλο πνεῦμα, μπορεῖ νά τόν ἐπικαλεστεῖ, γιατί αὐτός τό στέλνει ἐκεῖ πού τό ζητοῦν. Καβαλλάει μιάν ἀρκούδα καί κρατᾶ στό χέρι ἕνα γεράκι. Ἐξάλλου γνωρίζει κι ἀποκαλύπτει τό μυστικό νά γίνεις ἀόρατος καί δίνει ἀπαντήσεις γιά τό παρελθόν, παρόν καί μέλλον. Τόν ὑπακούουν 40 λεγεῶνες.

ΒΑΡΒΑΤΟΣ. Κόμης καί Δούκας, ντύνεται σάν κυνηγός. Δέν ἐμφανίζεται ποτέ μόνος, ἀλλά συνοδεύεται ἀπό στρατιῶτες κι ἄρχοντες. Μπορεῖ νά τόν καλέσει κανείς μόνο τίς μέρες τοῦ Τοξότη, ἀπό 23 Νοεμβρίου ὥς 22 Δεκεμβρίου. Οἱ γνώσεις πού προσφέρει περιλαμβάνουν τήν ἀνεύρεση θησαυρῶν, παρελθόν, παρόν καί μέλλον, καί τό πῶς νά συνδέονται οἱ ἄνθρωποι μέ φιλία. Κυβερνᾶ 30 λεγεῶνες.

Βαάλ

Βαλάμ

Βαρβάτος

σχ 55

ΒΑΘΙΝ (ἢ Βαθύμ). Εἶναι Δούκας, κι ἐμφανίζεται καβάλλα σ' ἄλογο. Μοιάζει σά ρωμαλέος ἄντρας, ἐκτός ἀπό μιάν οὐρά φιδιοῦ. Ἡ κυριώτερη ἱκανότητά του εἶναι νά μεταφέρει τούς ἀνθρώπους ἀπ' τό ἕνα σημεῖο στό ἄλλο μέ τήν ταχύτητα τῆς σκέψης. Ἐξάλλου γνωρίζει - καί διδάσκει - τίς ἰδιότητες τῶν πολυτίμων λίθων καί τῶν μαγικῶν φυτῶν. Ἔχει στή διάθεσή του 30 λεγεῶνες.

ΒΕΑΛ = βλέπε ΒΕΡΙΘ

ΒΕΛΕΘ εἶναι ἀρκετά σημαντικός Βασιλιάς, πού δέν ἐμφανίζεται παρά ὕστερ' ἀπό ἐπανειλημμένες προσκλήσεις. Ἀκόμη καί τότε δέν εἶναι μόνος, ἀλλά συνοδεύεται ἀπό ἕνα εἶδος ὀρχήστρας. Μπορεῖ νά προβάλει ὀργισμένος, κι ὁ μάγος, ὁπλισμένος μέ τό ραβδί του, πρέπει νά τόν προστάξει νά μπεῖ μέσα στό τρίγωνο. Γιά νά γίνει αὐτό, λένε οἱ δαιμονολόγοι, τό ραβδί πρέπει νά κατευθύνεται πρός τά νοτιοανατολικά. Γιά νά προστατευθεῖ κανείς ἀπ' τή μανία του, μπορεῖ ἀκόμα νά χρησιμοποιήσει κι ἕν' ἀσημένιο δαχτυλίδι περασμένο στό μεσαῖο δάχτυλο τοῦ ἀριστεροῦ χεριοῦ, χρησιμοποιώντας το γιά νά προφυλάξει τό πρόσωπό του. Ἀναρωτιέται κανείς γιατί νά καλεστεῖ ἕνα παρόμοιο πνεῦμα μέ τόσους κινδύνους, ἀφοῦ τό μόνο πού μπορεῖ νά προσφέρει εἶναι νά κάνει νά ἐρωτευθοῦν δυό ἄτομα ἀντιθέτου φύλου, μάλιστα ὅταν λάβουμε ὑπ' ὄψη ὅτι αὐτή τήν ἱκανότητα τήν ἔχουν ἄλλοι δώδεκα δαίμονες.

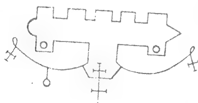

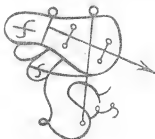
Σχ. 56

ΒΕΛΙΑΛ. Αὐτό τό κακοποιό πνεῦμα δέν εἶναι μόνο Βασιλιάς τῆς Κατώτερης Ἱεραρχίας, ἀλλά πλάστηκε κατ' εὐθείαν ἀμέσως μετά τόν Ἑωσφόρο. Μερικά ἴχνη τῆς μεγαλοπρέπειάς του πρίν ἀπό τήν Πτώση μποροῦν νά φανοῦν ἀπ' τή μορφή μέ τήν ὁποία ἐμφανίζεται στό μάγο. Λένε πώς παρουσιάζεται σάν ἕνας ὡραιότατος ἄγγελος πού τόν φέρνει μιά ἅμαξα ἀπό φλόγες. Ὅταν μιλᾶ, ἀκόμα κι ἡ φωνή του εἶναι γλυκειά, κι ἡ συζήτησή του ἔξοχη. Τό βασικό του ἐλάττωμα, σύμφωνα μέ τούς δαιμονογράφους, εἶναι πώς ξεγελᾶ τούς πάντες, ὥς κι ἐκεῖνον πού τόν καλεῖ, καί γιά ν' ἀποκαλυφτοῦν οἱ ψευτιές του χρειάζεται διαρκῶς νά τόν ἀπειλεῖ κανείς μέ τό θεϊκό ὄνομα. Προσφέρει τιμές καί εὔνοιες, κάνει τούς φίλους νά ζοῦν ἁρμονικά, προμηθεύει ἱκανούς ὑπηρέτες, δίνει δόξα στούς ἄρχοντες. Διαφορετικά ἀπό πολλά ἄλλα πνεύματα,

περιμένει νά τοῦ προσφερθοῦν θυσίες, σύμφωνα ἀσφαλῶς μέ τίς τελετουργίες πού ἀναφέρθηκαν στό *Κλειδί τοῦ Σολομῶντα*. Κυβερνᾶ 80 λεγεῶνες.

ΒΕΡΙΘ. Δούκας - στρατιώτης, ἐμφανίζεται μέ χρυσή κορώνα, καβάλλα στό κόκκινό του ἄλογο. Φορᾶ μιά στρατιωτική στολή στό ἴδιο χρῶμα. Εἶναι ἕνα ἀπ᾽ τά λιγότερο ἀξιόπιστα πνεύματα, κι οἱ μάγοι πρέπει νά φυλάγονται ἀπ᾽ τήν ὕπουλή του διάθεση. Ὅπως πολλοί ἄλλοι δαίμονες στό *Λεμέγεθον*, διηγεῖται τό παρελθόν, τό παρόν καί τό μέλλον. Βοηθᾶ νά φτάσει κανείς στίς πιό ψηλές θέσεις καί στίς πιό μεγάλες τιμές. Ἀνάμεσα στίς ἄλλες ἱκανότητές του εἶναι ἡ δύναμη νά μετατρέπει ὁποιοδήποτε μέταλλο σέ χρυσάφι.

Βελιάλ

Σχ. 57 Βερίθ

ΒΙΦΡΟΝΣ. Εἶναι Κόμης, ἐμφανίζεται σάν τρομερό τέρας καί διατηρεῖ αὐτή τήν ὄψη ἄν δέν τοῦ δοθεῖ ἐντολή νά μεταμορφωθεῖ σέ κάτι πιό ἀνθρώπινο. Ἀνάμεσα στίς τέχνες πού μπορεῖ εὔκολα νά διδάξει εἶναι ἡ Ἀστρολογία, τά μαθηματικά, κι ἡ γνώση γιά μαγικά φυτά καί πέτρες. Ὅποιος θέλει νά κάνει μάγια μέ πτώματα, πρέπει αὐτόν νά καλέσει, προπαντός ἄν χρειάζεται νά μεταφερθεῖ τό σῶμα ἀπό ἕνα μέρος σ᾽ ἄλλο. Τόν ὑπακούουν 26 λεγεῶνες.

ΒΟΦΙ (ἤ Βόλφρυ) = βλέπε ΒΕΡΙΘ

ΒΟΤΙΣ εἶν᾽ ἕνας ἄλλος Πρόεδρος καί Κόμης. Ἐμφανίζεται σάν ἕνα ἀποκρουστικό φίδι. Ὅταν παίρνει ἀνθρώπινη μορφή, διατηρεῖ ἀκόμα ἴχνη τῆς δαιμονικῆς του ὑπόστασης χάρη στά πελώρια δόντια του καί σέ δυό κέρατα πού φυτρώνουν στό μέτωπό του. Ἐξάλλου, εἶν᾽ ὁπλισμένος μ᾽ ἕνα κοφτερό σπαθί. Τόν καλοῦν γιά νά δώσει ἀπαντήσεις σ᾽ ἐρωτήματα γιά τό παρελθόν, παρόν καί μέλλον, καί γιά νά εὐνοήσει τίς συμφιλιώσεις.

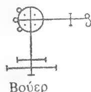

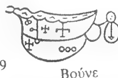

Βιφρόνς Σχ. 58 Βότις

ΒΟΥΕΡ, εἶναι Πρόεδρος. Ὅπως κι ὁ Βαρβάτος πού ἀναφέραμε, μπορεῖ νά καλεστεῖ μόνο τίς μέρες τοῦ Τοξότη. Ὅποιος ἐπιθυμεῖ νά ἔχει στήν ὑπηρεσία του τά πνεύματα, ἤ θέλει νά γνωρίσει τίς ἰδιότητες τῶν θεραπευτικῶν χόρτων, ἤ νά μάθει τή φιλοσοφία καί τή λογική, μπορεῖ νά τόν καλέσει. Δίνει ἀκόμα οἰκογενειακή εὐτυχία καί ὑγεία. Ἐμφανίζεται σάν ἀστερίας τῆς θάλασσας, ἤ σάν μιά ρόδα μέ πέντε ἀκτίνες. Κυβερνᾶ 15 λεγεῶνες.

ΒΟΥΝΕ. Δούκας, εἶναι ἀπό τά πνεύματα πού ἐμφανίζονται μέ τρία κεφάλια: ἕνα ἀνθρώπινο, ἕνα ἀπό γρύπα, κι ἕνα σκυλίσιο. Σέ κάνει νά ἀποκτήσεις σοφία, ρητορική ἱκανότητα, πλούτη καί κτήματα. Στέλνει δαίμονες νά διαταράξουν τούς τάφους. Ἔχει στίς διαταγές του 30 λεγεῶνες.

Βούερ

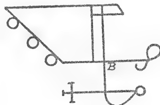

Βούνε

Σχ. 59

ΒΑΛΑΚ, εἶναι Πρόεδρος, κι ἐμφανίζεται σάν ἀγόρι καβάλλα σ' ἕνα δράκοντα. Δείχνει ποῦ μποροῦν νά βρεθοῦν θησαυροί, καί κυβερνᾶ τά ἑρπετά.

ΒΑΛΕΦΟΡ, ἐμφανίζεται σάν λιοντάρι (ἀλλά σύμφωνα μ' ἄλλα κείμενα ἔχει μορφή ἑνός σύνθετου ζώου: οἱ γνῶμες σ' αὐτό τό ζήτημα διαφέρουν). Ἀποκαλύπτει κάθε τι πού εἶναι ἄγνωστο στό μάγο, καί γιατρεύει ὁποιαδήποτε ἀρρώστεια μέ μαγικά μέσα. Ἐξάλλου μεταμορφώνει τούς ἀνθρώπους σέ ζῶα, βοηθᾶ τούς κλέφτες καί διδάσκει πῶς νά χρησιμοποιεῖ κανείς κατάλληλα τά χέρια καί τό μυαλό. Ἔχει τόν τίτλο τοῦ Δούκα.

Βαλάκ

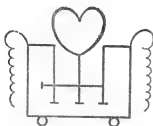

Βαλεφόρ

Σχ. 60

ΒΑΠΟΥΛΑ, ἄλλος Δούκας, ἐμφανίζεται σάν φτερωτό λιοντάρι. Διδάσκει ὅλες τίς τέχνες.

ΒΑΣΣΑΓΟΣ, εἶναι Πρίγκηπας, καί καλεῖται ἀπό κάποιον πού θέλει νά μάθει κάτι πού δέν ξέρει. Γνωρίζει ἐπίσης τό παρελθόν, παρόν καί μέλλον, καθώς καί κάθε πράγμα πού χάθηκε ἤ κλέφτηκε.

Βάπουλα

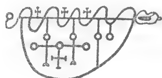

Βασσάγος

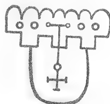
Σχ. 61

ΒΙΝΕ, Μαρκήσιος, εἶναι τό μόνο πνεῦμα πού μπορεῖ νά ἀποκαλύψει στό μάγο τήν ταυτότητα ἄλλων μάγων καί μαγισσῶν. Μπορεῖ ἐπίσης νά προκαλέσει καταστροφές, καί ξέρει ὅλα τά μυστικά. Ἄν τύχει πόλεμος, γκρεμίζει κάστρα, καί κατασκευάζει ὀχυρωματικά κι ἄλλα ἔργα. Ἐμφανίζεται σάν λιοντάρι.

ΒΕΠΑΡ, εἶναι Δούκας, ἄν κι ἔχει ὄψη σειρήνας. Κυβερνᾶ τή θάλασσα κι ὅ,τι ἄλλο ἔχει σχέση μαζί της. Μπορεῖ, παραδείγματος χάρη, νά ξεσηκώσει τρικυμίες, καί νά βουλιάξει καράβια.

Βέπαρ

Βίνε

Σχ. 62

ΒΟΥΑΛ, εἶναι Δούκας. Ἐμφανίζεται μιλώντας « αἰγυπτιακά », κι ἔχει τήν ὄψη γκαμήλας. Πρέπει νά τόν προστάξουν νά πάρει ἀνθρώπινη μορφή καί νά ἐκφράζεται σέ γλῶσσα πού νά καταλαβαίνει ὁ μάγος. Προσφέρει τιμή, φιλία κι ἐκτίμηση. Ἐπίσης ἀποκαλύπτει παρελθόν, παρόν καί μέλλον.

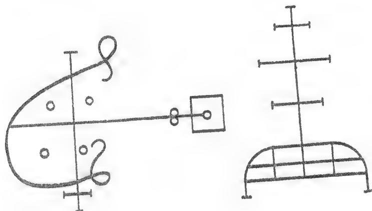
Βούαλ

Σχ. 63

ΒΟΥΛΕΘ = βλέπε Βέλεθ

ΓΑΑΠ, είναι τ' όνομα ενός Πρίγκηπα καί Πρόεδρου, πού έχει στήν ύπηρεσία του τέσσερις βασιλιάδες. Όταν καλεῖται, ἔρχεται μέ ἀνθρώπινη μορφή. Προκαλεῖ τόν ἔρωτα καί τό μῖσος, διηγεῖται παρόν, παρελθόν καί μέλλον. Ἐπίσης μπορεῖ νά μεταφέρει αὐτοστιγμῆς ἕνα ἄτομο ἀπ' τό ἕνα μέρος στό ἄλλο, καί στερεῖ ἀπό τούς ἄλλους μάγους τά πνεύματα πού τούς ὑπηρετοῦν γιά νά εὐνοήσει ἐκεῖνον πού τόν κάλεσε ἀπ' τόν Κάτω Κόσμο.

ΓΑΜΥΓΥΝ, Μαρκήσιος, ἐμφανίζεται σάν ἄλογο ἤ γαϊδούρι. Καλεῖ τίς ψυχές τῶν νεκρῶν πού θέλει κάποιος νά τούς κάνει ἐρωτήσεις, κι ἔτσι συχνά τόν ἐπικαλοῦνται γιά νεκρομαντεῖες. Ὅπως πολλά ἄλλα πνεύματα, διδάσκει τίς ἐπιστῆμες.

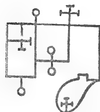

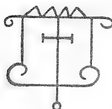
Σχ. 64

ΓΛΑΣΥΛΑΒΟΛΑΣ, εἶναι Πρόεδρος, πού ἐμφανίζεται σάν φτερωτό σκυλί. Ἐκτός πού διδάσκει ὅλες τίς ἐπιστῆμες, σπρώχνει στό ἔγκλημα, κάνει κάποιον ἀόρατο, καί ξέρει τό παρελθόν, τό παρόν καί τό μέλλον.

ΓΟΑΠ = βλέπε ΓΑΑΠ.

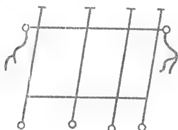
ΓΟΜΟΡΥ, Δούκας,εἶναι τό μοναδικό ἀπ' ὅλα αὐτά τά πνεύματα πού ἐμφανίζεται μέ μορφή γυναίκας. Εἶναι πολύ ὡραῖο, μέ χρυσό στεφάνι στό κεφάλι. Δίνει στό μάγο τή Δύναμη νά κερδίσει τόν ἔρωτα ὁποιας γυναίκας θέλει. Ἐπίσης ἀποκαλύπτει ὅλα τά μυστικά τοῦ παρελθόντος, παρόντος καί μέλλοντος, καί βοηθᾶ στήν ἀνεύρεση κρυμμένων θησαυρῶν.

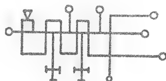

Γλασυβόλας Σχ. 65 Γόμορυ

ΓΟΥΣΙΩΝ (ἤ Γουσαῦν), ἄλλος Δούκας, ἔχει τή δύναμη νά χαρίζει τιμές καί ἀξιώματα, νά διηγεῖται παρελθόν, παρόν καί μέλλον, καί νά συμφιλιώνει τούς ἐχθρούς.

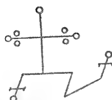
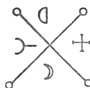
Γουσιών Γάγεντι

Σχ. 66

ΓΑΓΕΝΤΙ, Πρόεδρος, ἐμφανίζεται σάν φτερωτός ταῦρος. Ἡ δύναμή του ἔγκειται στό νά μετατρέπει τά φτηνά μέταλλα σέ χρυσάφι... καί τό κρασί σέ νερό!

ΔΑΝΤΑΛΙΑΝ. Αὐτός ὁ Πανίσχυρος Δούκας ὅταν καλεστεῖ ἐμφανίζεται μ' ἕνα πλῆθος πρόσωπα ἀνδρικά καί γυναικεῖα, καί μ' ἕνα βιβλίο στό χέρι. Τόν ἐπικαλοῦνται γιά νά τόν κάνουν νά παρουσιάσει σάν σέ ὅραμα ἕνα ἄλλο ἄτομο, γιά νά μάθουν τά πιό ἀπόκρυφα μυστικά τῶν ἀνθρώπων, γιά νά διδαχθοῦν κάθε τέχνη κι ἐπιστήμη, καί γιά νά ἐπηρεάσουν τίς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων παρά τή θέλησή τους, χωρίς αὐτοί νά τό καταλάβουν.

ΔΕΚΑΡΑΒΙΑ. Ὅποιος καλεῖ αὐτόν τόν Μαρκήσιο δέν πρέπει νά παραξενευτεῖ ἄν τοῦ ἐμφανιστεῖ μέ τήν ἄψυχη μορφή ἑνός ἄστρου κλεισμένου σ' ἕνα πεντάγραμμα. Μπορεῖ, φυσικά, νά πάρει κι ἀνθρώπινη μορφή. Οἱ μάγοι πού θέλουν ν' ἀποκτήσουν πνεύματα πού νά τούς ὑπηρετοῦν μέ μορφή πουλιῶν πρέπει ἀπ' αὐτόν νά τό ζητήσουν. Ἐξάλλου, δίνει πληροφορίες γιά τίς μαγικές δυνάμεις τῶν φυτῶν καί τῶν ὀρυκτῶν

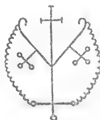

Δανταλιάν Δεκαράβια

Σχ. 67

ΕΛΙΓΩΡ, εἶν' ἕν ἄλλο στρατιωτικό πνεῦμα. Εἶναι Δούκας, κι ἐμφανίζεται σάν καβαλλάρης μέ πανοπλία. 'Αποκαλύπτει τούς θαμμένους θησαυρούς, δίνει εὔνοια στίς βασιλικές αὐλές, προκαλεῖ ἔρωτα καί συμπάθεια. 'Εξάλλου, κάνει νά ξεσποῦν πόλεμοι καί βοηθᾶ στή συγκέντρωση στρατευμάτων.

ΕΛΑΥΡΟΣ (ἤ ΦΛΑΥΡΟΣ), παρουσιάζεται σάν λεοπάρδαλη. 'Ακόμα κι ὅταν ὑποχρεωθεῖ νά ἐμφανιστεῖ μέ ἀνθρώπινη μορφή, ἡ ὄψη του εἶναι τρομαχτική. Εἶναι μεγάλος Δούκας. 'Ο μάγος μπορεῖ νά ζητήσει τήν προστασία του ἐνάντια στ' ἄλλα πνεύματα, πρέπει ὅμως νά εἶναι προσεχτικός, γιατί ὅλα ὅσα λέει ὁ Ἕλαυρος ἔξω ἀπό τό Τρίγωνο εἶναι μᾶλλον ψέματα. Γνωρίζει κι ἀποκαλύπτει παρελθόν, παρόν καί μέλλον. Εἶναι ἕνα πνεῦμα καταστρεπτικό: ἄν τοῦ ζητηθεῖ, ἐξουδετερώνει τούς ἐχθρούς τοῦ μάγου μέ τή φωτιά.

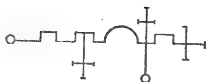
'Ελιγώρ Ἕλαυρος

Σχ. 68

ΖΑΓΚΑΝ, εἶναι Βασιλιάς, κι ἐμφανίζεται σάν Ταῦρος μέ φτερά. Μετασχηματίζει τά ὑγρά: π.χ. νερό σέ κρασί, κρασί σέ αἷμα, κ.λ.π. Βοηθᾶ στά ἔργα τῆς 'Αλχημείας. Δίνει ἐπίσης τό αἴσθημα τοῦ χιοῦμορ σ' ὅποιον δέν τό ἔχει. Τοῦ ὑπακούουν 30 λεγεῶνες.

ΖΑΛΕΟΣ = βλέπε Σαλέος

ΖΕΠΑΡ, ἄλλο ἕνα ἀπ' τά πνεύματα τοῦ *Λεμέγεθον*' ἐμφανίζεται σάν πολεμιστής. Εἶναι Δούκας, καί μπορεῖ ν' ἀλλάξει ὅπως θέλει τή μορφή τῶν ἀνθρώπων, κι ἀκόμα νά κάνει μιά γυναίκα ν' ἀγαπήσει κάποιον ἄντρα, ὅταν τόν προστάξει ὁ μάγος. Κυβερνᾶ 28 λεγεῶνες.

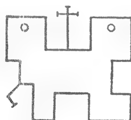

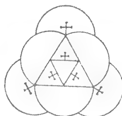

Ζαγκάν　　Σχ. 69　　Ζεπάρ

ΗΛΠΑΣ (ἤ Ἄλπας) εἶναι Κόμης, κι ἐμφανίζεται σάν περιστέρι. Μολαταῦτα εἶναι καταστρεπτικός καί μαχητικός. Κάνει νά ξεσποῦν πολεμικές συγκρούσεις καί τιμωρεῖ μέ τό σπαθί του τούς ἔνοχους.

ΙΠΕΣ (ἤ Ἴπος), εἶναι Πρίγκηπας καί Κόμης. Μπορεῖ νά ἔχει μορφή ἀγγέλου ἤ λιονταριοῦ, ἤ καί τῶν δύο μαζί. Ὁπωσδήποτε, εἶναι ἀποκρουστικός. Ὅποιος ἔχει ἀνάγκη ἀπό τόλμη ἤ θάρρος, μπορεῖ νά τόν καλέσει. Ἐπίσης, ξέρει τό παρελθόν καί τό μέλλον.

Ἤλπας　　Σχ. 70　　Ἴπες

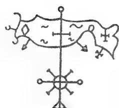
ΚΑΑΚΡΙΝΟΛΑΣ (ἤ Κaασιμόλας) = βλέπε Γλασυλαβόλας.

ΚΑΪΜ. Ἐμφανίζεται σάν ἕνας κότσυφας. Εἶναι Πρόεδρος στίς καταχθόνιες ὀρδές. Ὅταν τοῦ κάνουν μιάν ἐρώτηση, ἡ ἀπάντηση προβάλλει γραμμένη μ' ἀναμμένα κάρβουνα. Καταλαβαίνει τήν ὁμιλία τῶν πουλιῶν: εἶναι μιά ἱκανότητα πού εἶχε, ὅπως λένε, ὁ Βασιλιάς Σολομών. Ἐπίσης ξέρει (κι ἄν τοῦ τό ζητήσουν, διδάσκει) τή γλῶσσα ἄλλων πλασμάτων: σκυλιῶν ἤ βοδιῶν, κι ὥς καί τό ψιθύρισμα τῶν κυμάτων. Ἐκτός ἀπ' αὐτά, ὁ μάγος μπορεῖ νά τοῦ ζητήσει ν' ἀποκαλύψει τά μυστικά τοῦ μέλλοντος.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ = βλέπε Ναβέριος.

ΚΙΜΕΡΙΕΣ. Μαρκήσιος καί στρατιώτης. Πάει καβάλλα σ' ἕνα μαῦρο ἄλογο καί μπορεῖ ἐκτός τῶν ἄλλων νά κάνει τούς ἀνθρώπους πολεμόχαρους. Ἐπίσης διδάσκει τή λογοτεχνία, μαρτυρᾶ τόν κρυψῶνα τῶν θαμμένων θησαυρῶν καί τῶν χαμένων πραγμάτων, καί διηγεῖται ὅλα ὅσα ἀφοροῦν τήν ἐπικράτειά του στήν Ἀφρική.

ΚΟΥΡΣΟΝ = βλέπε Ποῦρσον.

Καΐμ

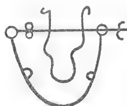
Κιμέριες

Σχ. 71

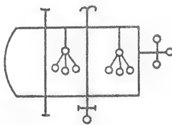
ΛΕΡΑΓΙΕ, Μαρκήσιος, είν᾽ ὡπλισμένος μέ τόξο καί βέλη, καί φορᾶ πράσινη στολή. Ἡ κυριώτερη ἱκανότητά του εἶναι νά καθυστερεῖ τή θεραπεία τῶν τραυμάτων. Ἐξάλλου, δέχεται νά πολεμήσει γιά νά ὑπερασπίσει τόν μάγο, ἄν αὐτός τοῦ τό προστάξει.

ΜΑΛΑΦΑΡ = βλέπε Βαλεφόρ.

ΜΑΛΠΑΣ εἶναι Πρόεδρος πού ἐμφανίζεται σάν μαυροπούλι. Εἶναι δυνατό πνεῦμα, ἐπειδή μπορεῖ νά ἐπιτύχει ὁποιοδήποτε πρᾶγμα μέ ὑπερφυσικά μέσα. Φαίνεται ὅτι ὁ βασιλιάς Σολομών εἶχε ὠφεληθεῖ πολύ ἀπό τίς ὑπηρεσίες του. Ὡστόσο, δέν πρέπει νά τοῦ ἔχει κανείς ἐμπιστοσύνη.

Λεράγιε

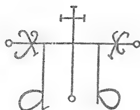
Μάλπας

Σχ. 72

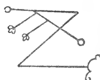
ΜΑΡΤΣΟΖΙΑΣ, ἔχει τόν τίτλο τοῦ Μαρκήσιου. Ἐμφανίζεται σάν φτερωτός λύκος μέ φλογισμένη ἀνάσα. Δίνει βοήθεια στή μάχη, καί ἀπαντᾶ σ᾽ ὅποιαν ἐρώτηση τοῦ γίνει.

ΜΑΡΘΙΜ = βλέπε Βαθίν.

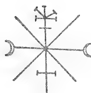
ΜΟΡΑΞ εἶναι Κόμης καί Πρόεδρος. Ἐμφανίζεται σάν ἄνθρωπος, ἀλλά μέ κεφάλι ταύρου. Δίνει ὁδηγίες γιά τή μαγική χρήση τῶν πολύτιμων λίθων καί τῶν βοτάνων, διδάσκει τήν Ἀστρολογία καί τίς ἐπιστῆμες. Ἐπίσης προμηθεύει στόν μάγο ἕνα ἤ περισσότερα πνεύματα γιά νά τόν ὑπηρετοῦν.

Μαρτσόζιας

Μόραξ

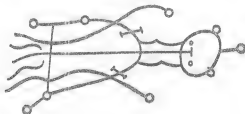

Μουρμούρ

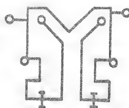
Σχ. 73

ΜΟΥΡΜΟΥΡ εἶναι στρατιωτικός Δούκας καί Κόμης. Πάει καβάλλα σ' ἕνα γρύπα, φορεῖ δουκική κορώνα καί μιλᾶ μέ φωνή τραχειά καί διαπεραστική. Συνοδεύεται πάντα, ὅπως μᾶς βεβαιώνει τό κείμενο, ἀπό δύο κήρυκες καί ἀπό ἕνα ἦχο σαλπίγγων. Φυσικά, φοράει ἐπίσημη στολή. Διδάσκει τή φιλοσοφία, καί μπορεῖ νά κάνει τίς ψυχές τῶν νεκρῶν νά ἐμφανιστοῦν μπροστά στόν Κύκλο· ἔχει τή δύναμη νά ἐξαναγκάσει αὐτά τά φαντάσματα ν' ἀπαντήσουν εἰλικρινά σ' ὁποιαδήποτε ἐρώτηση. Ἐξάλλου, εἶν' ἕν ἀπό κεῖνα τά πνεύματα πού μποροῦν νά ξαναδώσουν ἀξιώματα κι εὔνοιες σέ κείνους πού τίς ἔχουν χάσει.

ΝΑΒΕΡΙΟΣ, κι αὐτός μέ δυσάρεστη φωνή, ἐμφανίζεται συνήθως σάν « ἕνας κόκκορας πού δέν μπορεῖ νά σταθεῖ ὄρθιος »· αὐτή ἡ ἔκφραση ἔχει διπλῆ σημασία, δηλαδή « ἕνας φαλλός πού εἶναι ἀνίκανος γιά στύση ». Μολαταῦτα, εἶναι ἕνας τιμημένος Μαρκήσιος, πού διδάσκει λογική καί ρητορική, κι ὅπως τό προηγούμενο πνεῦμα, ξαναδίνει τιμές κι ὑψηλές θέσεις σ' ὅποιον τίς στερήθηκε.

Ναβέριος

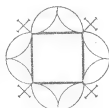
Ὀρίας

Σχ. 74

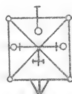
ΟΡΙΑΣ εἶναι Μαρκήσιος. Ἐμφανίζεται καβάλλα στ' ἄλογο καί ἔχει μορφή λιονταριοῦ, μ' οὐρά φιδιοῦ κι ἄλλων δύο ἑρπετῶν ἀνάμεσα στά πίσω πόδια. Ὅποιος θέλει νά μάθει Ἀστρολογία χωρίς νά κάνει τόν κόπο νά τή μελετήσει, πρέπει ν' ἀπευθυνθεῖ σ' αὐτόν: θά τή μάθει ὅλη « ἀστραπιαῖα ». Ἐπίσης μπορεῖ ν' ἀλλάξει τή μορφή τῶν ἀνθρώπων, κι ἀκόμα νά ἐξαναγκάσει τούς ἐχθρούς τοῦ μάγου νά τόν βοηθήσουν, ἔστω καί παρά τή θέλησή τους. Τέλος, παρέχει τιμές καί δόξες σ' ὅσους τοῦ τίς ζητήσουν.

ΟΡΟΒΑΣ. Πρίγκηπας τοῦ Κάτω Κόσμου. 'Εμφανίζεται μέ μορφή ἀλόγου· ὡστόσο μπορεῖ, ἄν τόν προστάξουν, νά πάρει ὄψη ἀνθρώπου. Συζητᾶ γιά τήν 'Οντότητα τοῦ Θεοῦ, ἀποκρίνεται σχετικά μέ τό παρελθόν, παρόν καί μέλλον, ξεσκεπάζει τίς ψευτιές, παρέχει ἀξιώματα κι ἐργασίες, συμφιλιώνει τούς ἐχθρούς. Κυβερνᾶ 20 λεγεῶνες.

ΟΖΕ (ἤ "Οζο) εἶναι ἕνας ἀκόμα Πρόεδρος, κι ἐμφανίζεται σάν μεγάλη κι ὡραία λεοπάρδαλη. Κι αὐτός μπορεῖ νά μεταμορφώσει τούς ἀνθρώπους ὅπως τό ἐπιθυμεῖ ὁ μάγος. Προκαλεῖ ψευδαισθήσεις καί τρέλλα. "Οποιος ἀλλάξει μορφή ἐξ αἰτίας του μπορεῖ νά μήν τό καταλάβει καί νά ἐξακολουθήσει νά συμπεριφέρεται ὅπως πρῶτα, παρ' ὅλο τό διαφορετικό παρουσιαστικό του. Κρυφά πράγματα καί σκέψεις μποροῦν ν' ἀποκαλυφθοῦν ἀπ' αὐτόν, καθώς κι ἡ διδασκαλία σέ κάθε λογῆς τέχνες κ' ἐπιστῆμες.

'Ορόβας

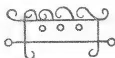
"Οζε

Σχ. 75

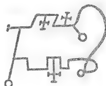
ΠΑΙΜΩΝ, εἶναι Βασιλιάς, κι ὑπακούει μόνο στόν 'Ανώτατο Δαίμονα. Μέ τή βοήθειά του μπορεῖ κανείς ν' ἀποκτήσει τιμές καί τή δύναμη νά κυβερνᾶ τούς ἀνθρώπους. 'Εξάλλου, προμηθεύει στόν μάγο πνεύματα γιά νά τόν ὑπηρετοῦν, καί διδάσκει τέχνες κι ἐπιστῆμες.

'Εμφανίζεται μπρός στόν Κύκλο μέ βασιλική φορεσιά, καβάλλα σέ μιά γκαμήλα, καί μέ πολυάριθμη συνοδεία. Μερικά συγγράματα τοῦ *Λεμέγεθον* προειδοποιοῦν τόν μάγο νά μήν τρομάξει ἀκούγοντας τόν ἦχο τῆς φωνῆς του, πού εἶναι τρομακτικά δυνατή.

ΠΑΙΝΙΞ (ἤ Φοῖνιξ) ἔχει τήν εὐχάριστη ὄψη ἑνός πουλιοῦ καί τή φωνή ἑνός μικροῦ παιδιοῦ· ἀλλά δέν πρέπει χάρη σ' αὐτά νά τοῦ ἔχει κανείς ἐμπιστοσύνη. Εἶναι Μαρκήσιος, κι ὑπακούει σέ κάθε προσταγή τοῦ μάγου. "Εχει γιά εἰδικότητά του τή διδασκαλία τῆς ποίησης καί τῆς λογοτεχνίας.

Παίμων

Παίνιξ

Σχ. 76

ΠΙΡΣΟΥΝ = βλέπε Γουσιών.

ΠΡΟΚΕΛ (ἤ Πουσέλ) εἶναι ἰσχυρός Δούκας, πού ἐμφανίζεται μπρός στόν Κύκλο μέ μορφή ἀγγέλου. 'Αποκαλύπτει τά μυστικά καί διδάσκει τίς ἐπιστῆμες, κι ἰδιαίτερα τά μαθηματικά. 'Εξάλλου δημιουργεῖ τήν ἐντύπωση, ἄν τοῦ τό ζητήσουν, πώς πέφτουν κεραυνοί καί κατακλυσμιαία βροχή.

ΠΟΥΡΣΩΝ. εἶναι Βασιλιάς, καί βρίσκει κρυμμένους θησαυρούς. 'Επίσης μιλᾶ γιά τό παρελθόν, παρόν καί μέλλον, προμηθεύει πνεύματα γιά ὑπηρέτες, καί ἀποκαλύπτει κάθε τί πού εἶναι ἄγνωστο. 'Εμφανίζεται σάν πανύψηλος ἄντρας, μέ κεφάλι λιονταριοῦ. Καθώς εἶναι Βασιλιάς, ἔρχεται μέ συνοδεία μουσικῶν κι αὐλικῶν, καβάλλα σέ μιάν ἀρκούδα, καί κρατᾶ στό χέρι ἕνα φίδι.

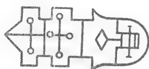

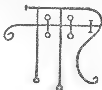

Προκέλ Σχ. 77 Πουρσών

ΡΑΟΥΜ (ἤ Ραϋμί) Κόμης, ἐμφανίζεται σάν μαυροπούλι. Ὅποιος ἐπιθυμεῖ νά προκαλέσει τόν ἔρωτα, πρέπει αὐτόν νά καλέσει. 'Εξάλλου, συμφιλιώνει τούς ἐχθρούς, ἰσοπεδώνει τίς πολιτεῖες, καταστρέφει τήν καλή φήμη τῶν ἀνθρώπων. Καθώς καί πολλά ἄλλα πνεύματα, ἀποκαλύπτει παρελθόν, παρόν καί μέλλον. Ἄν τόν προστάξουν, κλέβει χρήματα γιά λογαριασμό τοῦ μάγου.

ΡΟΝΟΒΕ (ἤ Ρονέβε) εἶναι Μαρκήσιος καί Κόμης. Διδάσκει τίς ξένες γλῶσσες, κι ἐξασφαλίζει τήν εὔνοια ἐχθρῶν καί φίλων.

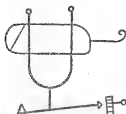

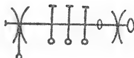
Ραούμ Σχ. 78 Ρονόβε

ΣΑΜΠΝΑΚ (ἤ Σαμπουραί) εἶναι ἕνα ἀκόμα πολεμόχαρο πνεῦμα, κι αὐτό καβάλλα σ' ἄλογο καί μέ λιονταρίσιο κεφάλι. Εἶναι Μαρκήσιος, φροντίζει γιά τήν ὀχύρωση τῶν στρατοπέδων, καί κάνει ἀγιάτρευτες τίς πληγές.

ΣΑΛΕΟΣ, Δούκας, ἔχει γιά μοναδική του δύναμη νά προκαλέσει τόν ἔρωτα ἀνάμεσα σέ ἄτομα ἀντιθέτου φύλου.

Σαμπνάκ

Σαλεός

Σχ. 79

ΣΚΟΞ (ἤ Σχάξ) ἔχει μορφή πουλιοῦ, κι εἶναι Μαρκήσιος. Κλέβει χρήματα γιά νά τά δώσει στόν μάγο, καί κάνει τούς ἀνθρώπους τυφλούς, κουφούς ἤ βουβούς. Προμηθεύει ὑπηρετικά πνεύματα καί βρίσκει τά χαμένα ἤ τά κρυμμένα ἀντικείμενα.

ΣΕΕΡΕ εἶναι τ' ὄνομα ἑνός Πρίγκηπα, πού ἡ σημαντική του ἱκανότητα εἶναι νά κάνει νά συμβεῖ ὁτιδήποτε σέ μιά στιγμή μόνο. Καθώς πολλά ἄλλα πνεύματα, μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ γιά νά κάνει καλό ἤ κακό. Ἐμφανίζεται σάν ἄντρας μακρυμάλλης, καβάλλα σ' ἕνα φτερωτό πουλάρι.

Σκόξ

Σεέρε

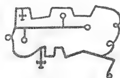
Σχ. 80

ΣΕΠΑΡ = βλέπε Βεπάρ.

ΣΟΛΑΣ (ἤ Στόλας), κι ἄλλος Πρίγκηπας, ἐμφανίζεται σάν ἕνα μαῦρο κοράκι, ἀλλά μπορεῖ νά πάρει ἀνθρώπινη μορφή. Διδάσκει τήν Ἀστρολογία καί τίς μαγικές ἰδιότητες τῶν φυτῶν καί τῶν πολύτιμων λίθων. Κυβερνᾶ 26 λεγεῶνες.

ΣΥΔΟΝΑΫ = βλέπε Ἀσμοδαῖος.

ΣΥΤΡΥ, Πρίγκηπας, ἔχει κορμί ἀνθρώπου, ἀλλά εἶναι φτερωτός· κι ἔχει κεφάλι θηρίου. Ἡ δύναμή του ἐξασκεῖται στόν ἔρωτα καί τήν ἡδονή. Π.χ. μπορεῖ νά κάνει ν' ἀγαπηθοῦν ἕνας ἄντρας καί μιά γυναίκα, καί ν' ἀναγκάσει τά κορίτσια νά ἐμφανισθοῦν γυμνά μπροστά στόν μάγο.

Σόλας

Συτρύ

Σχ. 81

ΤΑΠ = βλέπε Γαάπ.

ΦΛΑΥΡΟΣ = βλέπε Έλαυρος.

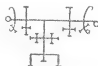
ΦΟΚΑΛΟΡ, ἄλλος ἕνας Δούκας. Ἔχει μορφή ἀνθρώπου μέ φτερά ἑνός γρύπα. Κυβερνᾶ τή θάλασσα. Ἄν τόν προστάξουν, μπορεῖ νά προκαλέσει θάνατο ἀπό πνιγμό, νά βουλιάξει καράβια, νά ξεσηκώσει τρικυμίες. Ὡστόσο ὑπακούει μέ δυσφορία στόν ἐξορκιστή. Ἔχει στίς διαταγές του 30 λεγεῶνες.

ΦΟΡΑΪ = βλέπε Μόραξ.

ΦΟΡΑΣ (ἤ Φόρκας) εἶναι Πρόεδρος, κι ἐμφανίζεται μέ μορφή ἀνθρώπου. Διδάσκει τή λογική καί τίς γνώσεις πού σχετίζονται μ' αὐτήν, καθώς καί τις μαγικές ἰδιότητες τῶν φυτῶν καί τῶν χόρτων. Δίνει τήν ἱκανότητα νά γίνεσαι ἀόρατος, καί μπορεῖ νά κάνει τόν μάγο σοφό, βαθυστόχαστο καί πολύ πλούσιο. Μπορεῖ ἐπίσης νά κάνει νά τοῦ ἀποδοθοῦν τά πράγματα πού ἔχει χάσει. Εἶναι, ὅπως λέει ὁ Κολλέν ντέ Πλανσύ, ἕνας « καλός διάβολος ».

Φοκαλόρ

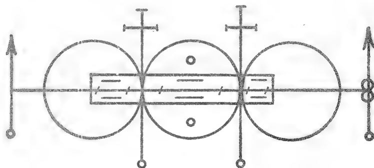

Φόρας

Σχ. 82

ΦΟΡΦΑΞ = βλέπε Μόραξ.

ΦΟΡΝΕΥΣ, Κόμης, ἔχει τήν ὄψη ἑνός θαλάσσιου τέρατος, ἀλλά μπορεῖ, ἄν χρειαστεῖ, νά μεταμορφωθεῖ σέ ἄνθρωπο. Διδάσκει ὅλες τίς τέχνες, τίς ἐπιστῆμες καί τίς γλῶσσες. Ὅποιος ἐπιθυμεῖ νά τόν ἀγαπήσουν οἱ ἐχθροί του, μπορεῖ νά τοῦ τό ζητήσει.

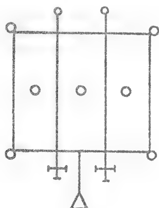

Φορνεύς

Σχ. 83

ΦΟΥΡΚΑΣ. Ἐμφανίζεται σάν ἕνας γέρος, ἀλλά κάθε ἄλλο παρά καλοκάγαθος. Πάει καβάλλα σ᾽ ἄλογο καί κραδαίνει μιά λόγχη. Εἶναι Δούκας, καί μπορεῖ νά διδάξει τή φιλοσοφία καί πολλές ἄλλες ἐπιστῆμες.

ΦΟΥΡΦΟΥΡ εἶναι Κόμης, καί ἐμφανίζεται σάν ἕνα εἶδος ἐλάφι φτερωτό πού βγάζει ἀπό τά ρουθούνια του φλόγες. Ἔχει οὐρά φιδιοῦ. Εὐνοεῖ τόν συζυγικό ἔρωτα, προκαλεῖ ἀστραπόβροντα, κι ἀποκαλύπτει τά μυστικά: εἶναι ὅμως ψεύτης, καί πρέπει νά τόν προστάξει κανείς νά πεῖ τήν ἀλήθεια. Κυβερνᾶ 26 λεγεῶνες.

Φούρκας Σχ. 84 Φουρφούρ

ΦΟΙΝΙΞ = βλέπε Παίνιξ
ΧΑΒΟΡΟΥΜ = βλέπε Ἄϊνι
ΧΑΓΕΝΤΙ = βλέπε Γάγεντι
ΧΑΛΠΑΣ = βλέπε Ἥλπας
ΧΑΞ = βλέπε Σκόξ

ΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΛΕΜΕΓΕΘΟΝ

Ἱκανότητες καί δυνάμεις	*Πνεύματα πού τίς προσφέρουν*
Ἀλχημεία	ΒΕΡΙΘ, ΖΑΓΚΑΝ
Ἀκινησία	ΑΓΑΡΗΣ, ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ, ΦΟΡΑΣ
Ἀφάνεια, Ἀορατότητα	ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ, ΒΑΑΛ, ΒΕΛΑΜ, ΓΛΑΣΥΑΛΑΒΟΛΑΣ, ΦΟΡΑΣ
Ἄνεμοι, τρικυμίες κ.λ.π.	ΒΕΠΑΡ, ΦΟΚΑΛΟΡ, ΦΟΥΡ-ΦΟΥΡ
Ἀστρολογία καί Ἀστρονομία	ΑΛΛΟΣΕΝ, ΑΜΥ, ΒΙΦΡΟΝΣ, ΜΟΡΑΞ, ΟΡΙΑΣ, ΣΟΛΑΣ
Γλῶσσες	ΑΓΑΡΗΣ, ΚΑΪΜ, ΡΟΝΟΒΕ, ΦΟΡΝΕΥΣ
Ἔρωτας	ΑΜΩΝ, ΒΕΛΕΘ, ΒΟΥΑΛ, ΓΑΑΠ, ΓΟΜΟΡΥ, ΔΑΝΤΑΛΙΑΝ, ΕΛΙ-ΓΩΡ, ΖΕΠΑΡ, ΡΑΟΥΜ, ΣΑΛΕΟΣ, ΣΥΤΡΥ, ΦΟΡΝΕΥΣ
Ἐξουσία σέ λαούς	ΠΑΙΜΩΝ
Εὐτυχία οἰκογενειακή	ΑΛΛΟΣΕΝ, ΒΟΥΕΡ, ΦΟΥΡΦΟΥΡ
Ἐξυπνάδα καί πνεῦμα	ΑΪΝΙ, ΒΑΛΑΜ, ΒΟΥΝΕ, ΖΑΓΚΑΝ, ΙΠΕΣ, ΦΟΡΑΣ
Θάρρος	ΙΠΕΣ
Θησαυροί	ΑΝΔΡΟΜΑΛΙΟΣ, ΑΜΥ, ΑΣΜΟ-ΔΑΙΟΣ, ΒΑΡΒΑΤΟΣ, ΒΑΛΑΚ, ΓΟΜΟΡΥ, ΕΛΙΓΩΡ, ΚΙΜΕΡΙΕΣ, ΠΟΥΡΣΟΝ, ΦΟΡΑΣ
Ἰατρική	ΒΟΥΕΡ, ΒΑΛΕΦΟΡ
Καταστροφή	ΑΙΝΙ, ΒΙΝΕ, ΡΑΟΥΜ, ΣΚΟΞ
Κλοπές	ΡΑΟΥΜ, ΣΚΟΞ
Κλέφτες	ΒΑΛΕΦΟΡ, ΣΚΟΞ
Λογοτεχνία καί ποίηση	ΚΙΜΕΡΙΕΣ, ΠΑΙΝΙΞ
Μαγεῖες	ΜΑΛΠΑΣ, ΣΕΕΡΕ
Μαθηματικά καί Γεωμετρία	ΑΝΔΡΕΑΛΦΟΣ, ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ, ΒΙΦΡΟΝΣ, ΠΡΟΚΕΛ
Μουσική	ΑΜΔΟΥΧΙΑΣ
Μῖσος καί Ἐκδίκηση	ΑΝΔΡΑΣ, ΓΑΑΠ, ΦΛΑΥΡΟΣ
Μυστικά	ΑΪΝΙ, ΑΝΔΡΟΜΑΛΙΟΣ, ΑΣΤΑ-ΡΩΘ, ΒΙΝΕ, ΔΑΝΤΑΛΙΑΝ,ΜΑΛ-ΠΑΣ, ΟΖΕ, ΠΡΟΚΕΛ, ΦΟΥΡ-ΦΟΥΡ

Μεταμορφώσεις	ΑΝΔΡΕΑΛΦΟΣ, ΒΑΛΕΦΟΡ, ΓΑΓΕΝΤΙ, ΖΕΠΑΡ, ΟΡΙΑΣ, ΟΖΕ
Νεκρομαντεία	ΒΙΦΡΟΝΣ, ΓΑΜΥΓΥΝ, ΜΟΥΡΜΟΥΡ
'Οπτασίες	ΔΑΝΤΑΛΙΑΝ
Πέταγμα μαγικό	ΒΑΘΙΝ, ΓΑΑΠ
Πνεύματα ύπηρετικά	ΑΜΔΟΥΧΙΑΣ, ΑΜΥ, ΒΕΛΙΑΛ, ΒΟΤΙΣ, ΓΑΑΠ, ΔΕΚΑΡΑΒΙΑ, ΜΟΡΑΞ, ΠΑΙΜΩΝ, ΠΟΥΡΣΟΝ, ΣΚΟΞ
Παρελθόν, παρόν, μέλλον	ΑΛΛΟΣΕΝ, ΑΜΩΝ, ΑΣΤΑΡΩΘ, ΒΙΝΕ, ΒΟΥΑΛ, ΒΑΛΑΜ, ΒΑΡΒΑΤΟΣ, ΒΕΡΙΘ, ΒΟΤΙΣ, ΒΑΣΣΑΓΟΣ, ΓΛΑΣΥΑΛΑΒΟΛΑΣ, ΓΟΜΟΡΥ, ΓΟΥΣΙΩΝ, ΓΑΑΠ,ΙΠΕΣ, ΚΑΪΜ, ΟΡΟΒΑΣ, ΠΟΥΡΣΟΝ, ΡΑΟΥΜ, ΕΛΑΥΡΟΣ
Πλούτη καί κτήσεις	ΒΟΥΝΕ, ΦΟΡΑΣ
Πόλεμος καί θάνατος	ΑΒΙΓΩΡ, ΒΙΝΕ, ΓΛΑΣΥΑΛΑΒΟΛΑΣ, ΕΛΙΓΩΡ, ΗΛΠΑΣ, ΛΕΡΑΓΙΕ, ΜΑΡΤΖΟΖΙΑΣ, ΣΑΜΠΝΑΚ
Πράγματα κρυμμένα ἤ χαμένα	ΑΝΔΡΟΜΑΛΙΟΣ, ΒΑΣΣΑΓΟΣ, ΕΛΙΓΩΡ, ΚΙΜΕΡΙΕΣ, ΣΚΟΞ
Πνιγμοί κ.λ.π.	ΒΕΠΑΡ, ΦΟΚΑΛΟΡ
Ρητορική κ.λ.π.	ΚΑΪΜ, ΝΑΒΕΡΙΟΣ, ΡΟΝΟΒΕ, ΦΟΡΝΕΥΣ
Σοφία	ΒΑΑΛ, ΓΟΥΣΙΩΝ, ΖΑΓΑΝ
Σοφία Μαγείας	ΒΑΘΙΝ, ΒΙΦΡΟΝΣ, ΓΑΑΠ, ΔΕΚΑΡΑΒΙΑ, ΜΟΡΑΞ, ΟΖΕ, ΠΡΟΚΕΛ, ΠΟΥΡΣΟΝ, ΣΟΛΑΣ, ΦΟΥΡΚΑΣ, ΦΟΡΑΣ
Σεισμοί	ΑΓΑΡΗΣ
Τέχνες καί ἐπιστῆμες	ΑΛΛΟΣΕΝ, ΑΜΥ, ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ, ΒΙΦΡΟΝΣ, ΓΑΜΥΓΥΝ, ΓΛΑΣΥΑΛΑΒΟΛΑΣ, ΔΑΝΤΑΛΙΑΝ, ΜΟΡΑΞ, ΝΑΒΕΡΙΟΣ, ΠΑΙΜΩΝ, ΠΡΟΚΕΛ, ΡΑΟΥΜ, ΣΟΛΑΣ, ΦΟΡΝΕΥΣ, ΦΟΥΡΚΑΣ
Τιμές καί ἀξιώματα	ΒΕΛΙΑΛ, ΒΕΡΙΘ, ΒΟΥΑΛ, ΓΟΥΣΙΩΝ, ΝΑΒΕΡΙΟΣ, ΟΡΙΑΣ, ΟΡΟΒΑΣ, ΠΑΙΜΩΝ, ΡΟΝΟΒΕ

Φιλία κ.λ.π.	ΒΑΡΒΑΤΟΣ, ΒΕΛΙΑΛ, ΒΟΤΙΣ, ΓΟΥΣΙΩΝ, ΟΡΟΒΑΣ, ΡΑΟΥΜ, ΦΟΡΝΕΥΣ
Φιλοσοφία	ΒΟΥΕΡ, ΒΑΠΟΥΛΑ, ΓΑΑΠ, ΜΟΥΡΜΟΥΡ, ΦΟΥΡΚΑΣ
Φωτιά	ΑΙΝΙ, ΕΛΑΥΡΟΣ
Χρεωκοπία	ΑΓΑΡΗΣ, ΡΑΟΥΜ

3.
Τό « 'Αλμαδήλ » ή ή ἐπίκληση τῶν 'Αγγελικῶν Πνευμάτων

Τό *'Αλμαδήλ* εἶναι τό τελευταῖο μέρος τοῦ *Λεμέγεθον*. Ὅπως καί γιά τίς ἄλλες τελετουργίες, ὁ μάγος πρέπει ν' ἀντιγράψει μέ τό χέρι του τίς ἐπικλήσεις πάνω σέ περγαμηνή.

Ἄν καί ὑπάρχουν πολλά ἀντίγραφα σέ χειρόγραφο αὐτοῦ τοῦ ἔργου στίς βιβλιοθῆκες τῆς 'Οξφόρδης, τοῦ Λονδίνου καί τοῦ Παρισιοῦ, παραδόξως ἀπ' ὅλες τίς ἔντυπες ἐκδόσεις τοῦ *Λεμέγεθον* (πού ἀλήθεια οὔτε πολλές οὔτε πρόσφατες εἶναι), τό 'Αλμαδήλ ἔχει παραλειφθεῖ. 'Αποσπάσματα ἀπ' αὐτό τό βιβλίο (μέ διατύπωση κάθε ἄλλο παρά σωστή) δημοσιεύθηκαν στήν 'Αγγλία στά 1911 ἀπό τόν Γουαίητ σ' ἕνα 'Εγχειρίδιο Τυπολογικῆς Μαγείας. Μόνο στά 1957 ἐμφανίζεται μιά πλήρης καί πιστή ἔκδοση, παρμένη ἀπό ἕνα ἔγγραφο τοῦ 17ου αἰώνα, κι αὐτή στήν 'Αγγλία, ἀπό τόν Σάχ. Κι ἔτσι, αὐτή πού θά παρουσιάσουμε στίς ἑπόμενες σελίδες εἶναι ἡ *πρώτη* μετάφραση στή γλώσσα μας αὐτοῦ τοῦ σπάνιου κειμένου, πού τυπώνεται ὥς τώρα.

Μέ λίγα λόγια, τό *'Αλμαδήλ* εἶναι μιά μέθοδος Τελετουργικῆς Μαγείας μέ τήν ὁποία ἕν' 'Αγγελικό Πνεῦμα πού κυριαρχεῖ σ' ἕνα σημεῖο τοῦ ὁρίζοντα μπορεῖ νά ἐπικληθεῖ καί νά τεθεῖ στή διάθεση τοῦ μάγου. Εἶναι μιά ἱεροτελεστία πού ἀνήκει σ' αὐτό πού συμβατικά ὀνομάζεται « Λευκή Μαγεία » · εἴτε γιατί δέν περιλαμβάνει βλάσφημες δραστηριότητες ἤ ἐπικλήσεις δαιμόνων, εἴτε γιατί ὁ μάγος ξέρει ἐκ τῶν προτέρων ὅτι οἱ πράξεις του δέν μποροῦν νά ἔχουν ἀθέμιτους σκοπούς. 'Η τελετουργία ἔχει 'Εβραϊκή προέλευση. 'Αντίθετα ἀπό κεῖνες πού διαδόθηκαν στήν Εὐρώπη τόν Μεσαίωνα, σ' αὐτήν δέν βρίσκονται χριστιανικές παρεμβολές.

'Η ἐξέλιξη τῆς ἱεροτελεστίας γίνεται ὡς ἑξῆς: Πρῶτα ὁ μάγος

προμηθεύεται κερί καί χρωστικές ούσίες. Μ' αύτές κατασκευάζει τό φυλαχτό πού λέγεται 'Αλμαδήλ, καί τέσσερα κεριά. Έπειτα χαράζει τίς σφραγίδες σέ χρυσάφι ή άσήμι. Πρέπει νά'χει μαζί του μαστίχα σέ σκόνη, γιά νά τή χρησιμοποιήσει σάν θυμίαμα, καί φορεσιά τοῦ ἴδιου χρώματος μέ τόν « χῶρο » ή τό « ὕψος » τῶν πνευμάτων πού θέλει νά καλέσει. Άγραφη περγαμηνή, ένα θυμιατήρι κι ένα μαγκάλι μ' άναμμένα κάρβουνα συμπληρώνουν τά σύνεργά του.

Όταν κατασκευαστοῦν τό 'Αλμαδήλ κι οί σφραγίδες, ό μάγος καλεῖ τόν Άγγελο ή τούς 'Αγγέλους πού θέλει, οί όποῖοι κυβερνοῦν τή μέρα καί τήν ὥρα κατά τήν όποία γίνεται ή ίεροτελεστία.

Μετά τήν έπίκληση, πού διαβάζεται άπό τήν περγαμηνή, τό Πνεῦμα έμφανίζεται κι άρχίζει ό διάλογος.

Ό Μάγος χαιρετᾶ κι έξυμνεῖ τόν Άγγελο, κι ὕστερα τόν παρακαλεῖ νά τοῦ δώσει βοήθεια: έκεῖνος δέχεται. Άν ύπάρξουν δυσκολίες στήν ύλοποίηση τοῦ Πνεύματος, πρέπει ν' άγγιχτοῦν μέ τή σφραγίδα τά κεριά, όπότε ή 'Οντότητα αύτή έμφανίζεται.

'Ακολουθεῖ τό πλῆρες κείμενο τοῦ τελευταίου κεφαλαίου τοῦ *Λεμέγεθον*:

'Εδῶ άρχίζει ή Τέχνη τοῦ 'Αλμαδήλ τοῦ Σολομώντα

Μ' αύτή τήν τέχνη ό Σολομών άπόχτησε μεγάλη σοφία άπ' τούς 'Αγγέλους πού κυβερνοῦν τά τέσσερα Ύψη τοῦ Κόσμου: γιατί πρέπει νά ξέρεις πώς ύπάρχουν Τέσσερα Ύψη, τῆ Δύσης, τῆς 'Ανατολῆς, τοῦ Βορρᾶ καί τοῦ Νότου, καί πώς ό κόσμος χωρίζεται σέ δώδεκα μέρη: δηλαδή κάθε Ύψος χωρίζεται σέ τρία μέρη. Καί οί Άγγελοι πού τά κυβερνοῦν έχουν ό καθένας τίς δικές του δυνάμεις κι ίκανότητες, ὅπως θ' άναφέρουμε παρακάτω.

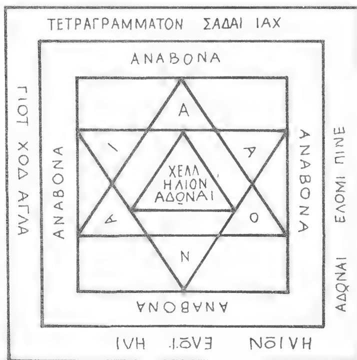
Κατασκευή τοῦ Φυλαχτοῦ

Αύτό τό 'Αλμαδήλ γίνεται άπό άγνό άσπρο κερί (άν θέλεις νά καλέσεις τά Πνεύματα τῆς 'Ανατολῆς)' ὅμως τά άλλα πρέπει νά έχουν τό χρῶμα πού άνήκει στό κάθε Ύψος. Πρέπει νά εἶν' ένα τετράγωνο δέκα έκατοστῶν, κομμένο άπό ένα έπίπεδο κομμάτι κερί μέ πλευρά δεκαπέντε έκατοστά. Καί σέ κάθε γωνία άνοίγεις μιά στρογγυλή τρύπα, κι άνάμεσα σέ δύο τρύπες χαράζεις μέ μιάν άμεταχείριστη πέννα τίς άκόλουθες λέξεις κι όνόματα τοῦ Θεοῦ. Αύτό ὅμως πρέπει νά γίνει μόνο τή μέρα καί τήν ὥρα τοῦ Ήλιου. Γράψε στό πρῶτο μέρος, πρός τήν 'Ανατολή, ΑΔΩΝΑΪ, ΕΛΩΜΙ, ΠΙΝΕ. Στό δεύτερο, πρός τό Νότο, ΗΛΙΩΝ, ΕΛΩΪ, ΗΛΙ. Πρός τή Δύση, γράψε ΓΙΩΤ, ΧΟΔ, ΑΓΛΑ. Καί στό τελευταίο πρός τό Βορρᾶ, ΤΕΤΡΑΓΡΑΜΜΑΤΟΝ, ΣΑΔΑΪ, ΓΙΑΧ. Κι άνάμεσα στό πρῶτο καί στ' άλλα μέρη, χάραξε τήν πεντάλφα τοῦ Σολομώντα, ώς έξῆς:

Σχ. 85

Ἀνάμεσα στό πρῶτο καί τό τέταρτο μέρος γράψε τή λέξη ΑΝΑ-ΒΟΝΑ, καί στό κέντρο τοῦ Ἀλμαδήλ σχεδίασε τό σχῆμα τοῦ Ἑξαγώνου, καί μέσα του ἕνα τρίγωνο, στό ὁποῖο πρέπει νά γραφτοῦν αὐτά τά ὀνόματα τοῦ Θεοῦ: ΧΕΛΛ, ΗΛΙΩΝ, ΑΔΩΝΑΪ, κι αὐτό τό τελευταῖο ἐπίσης γύρω ἀπ᾽ τό Ἑξάγωνο στίς ἕξη γωνίες του, ὅπως φαίνεται στό σχῆμα 86.

Σχ. 86.

Κατασκευή τῶν κεριῶν

Ἀπ᾽ τό ἴδιο κερί πρέπει νά γίνουν τέσσερα ἁγιοκέρια. Καί πρέπει νά ἔχουν τό ἴδιο χρῶμα μέ τό Ἀλμαδήλ. Χώρισε τό κερί σου σέ τρία μέρη: ἕνα γιά νά κάνεις τό Ἀλμαδήλ, καί τ᾽ ἄλλα δυό γιά τά ἁγιοκέρια. Καί φρόντισε ὥστε ἀπό κάθε ἁγιοκέρι νά ἐξέχει ἕνα στήριγμα ἀπ᾽ τό ἴδιο κερί γιά νά στηριχθεῖ ἐκεῖ πάνω τό Ἀλμαδήλ.

Κατασκευή τῆς σφραγίδας

'Αφοῦ γίνουν αὐτά, πρέπει τώρα νά κάνεις μιά σφραγίδα ἀπό χρυσάφι ἤ ἀσῆμι (ἀλλά καλύτερα ἀπό χρυσάφι), πάνω στήν ὁποία θά χαράξεις αὐτά τά τρία ὀνόματα: ΗΛΙΩΝ, ΕΛΛΟΥΙΟΝ, ΑΔΩΝΑΪ.

Τό Πρῶτο Ὕψος τῶν 'Αγγέλων κι ἡ 'Επίκλησή τους

Μάθε πώς τό Πρῶτο Ὕψος ὀνομάζεται *Χώρα 'Ανατολῆς*. Κι οἱ τελετουργίες γι' αὐτή τή Χώρα πρέπει νά γίνουν τή μέρα καί τήν ὥρα τοῦ Ἥλιου. Οἱ δυνάμεις κι οἱ ὑπηρεσίες αὐτῶν τῶν 'Αγγέλων εἶναι νά κάνουν τό κάθε τι καρποφόρο, νά αὐξήσουν τό μεγάλωμα καί τή γονιμοποιό ἱκανότητα τῶν φυτῶν καί τῶν ζώων, νά εὐνοήσουν τή γέννηση τῶν παιδιῶν, νά κάνουν γόνιμες τίς στεῖρες γυναῖκες.

Καί τά ὀνόματά τους εἶναι: ΑΛΙΜΙΗΛ, ΓΑΒΡΙΗΛ, ΒΑΡΑΧΙΗΛ, ΛΕΒΕΣ, ΕΛΙΖΩΝ.

Μάθε πώς δέν πρέπει νά παρακαλέσεις ἄλλους 'Αγγέλους ἐξόν ἀπ' αὐτούς πού ἀνήκουν στό Ὕψος πού θέλεις νά ἐπικαλεσθεῖς.

Κι ὅταν κάνεις αὐτό τό ἔργο, τοποθέτησε τά τέσσερα κεριά πάνω στά στηρίγματα πού ἐξέχουν ἀπ' αὐτά, κι ἀκούμπησε τή χρυσῆ σφραγίδα πάνω στό 'Αλμαδήλ, κι ἑτοίμασε τήν ἐπίκληση πού εἶναι γραμμένη στήν παρθένα περγαμηνή · ἔπειτα, ἄναψε τά κεριά κι ἄρχισε τό διάβασμα.

'Εμφάνιση τοῦ 'Αγγέλου

Ὅταν αὐτός ἐμφανισθεῖ, ἔχει τή μορφή ἑνός ἀγγέλου πού κρατᾶ στό χέρι μιά σημαία ἤ ἕνα φλάμπουρο μ' ἕνα λευκό σταυρό, ἐνῶ τό σῶμα του εἶναι ζωσμένο μέ μιάν ἀνάλαφρη ὀμίχλη, καί τό πρόσωπό του ὑπέροχο καί φωτεινό, μ' ἕνα στεφάνι ἀπό τριαντάφυλλα στό κεφάλι.

Στήν ἀρχή προβάλλει πάνω στίς ἐπιγραφές τοῦ 'Αλμαδήλ σάν ἕνα μικρό συννεφάκι.

Τότε ὁ ἐξορκιστής πρέπει νά ἔχει ἕτοιμο ἕνα θυμιατήρι ἤ ἕνα κεραμιδένιο δοχεῖο τοῦ ἴδιου χρώματος μέ τό 'Αλμαδήλ καί τῶν ἄλλων σύνεργων, σέ σχῆμα λεκάνης, καί θά βάλει μέσα λίγα κάρβουνα ἀναμμένα, ὄχι πολλά, γιά νά μή λειώσουν τό 'Αλμαδήλ. Καί θά ρίξει πάνω τους τρία σπειριά ἀπό κοπανισμένη μαστίχα, ὥστε ὁ καπνός καί ἡ εὐωδιά ν' ἀνεβαίνουν πρός τά πάνω μές ἀπ' τίς τρύπες τοῦ 'Αλμαδήλ, πού ἀπό κάτω του θά εἶναι τοποθετημένη ἡ λεκάνη ἤ τό θυμιατήρι.

Μόλις ὁ Ἄγγελος τ' ἀναπνεύσει, θ' ἀρχίσει νά μιλᾶ χαμηλόφωνα, ρωτώντας σε ποιά εἶν' ἡ ἐπιθυμία σου καί γιά ποιό λόγο κάλεσες τούς Πρίγκηπες καί Κυβερνῆτες αὐτοῦ τοῦ Ὕψους.

Κι ἐσύ θ' ἀποκριθεῖς μ' αὐτά τά λόγια:

« *'Επιθυμῶ νά ἱκανοποιηθοῦν ὅλα ὅσα ζητάω, καί νά εἰσακουσθεῖ*

ἡ παράκλησή μου: ὥστε ἡ ἱκανότητά σου νά ἐκδηλωθεῖ καί νά ἀνακοινώσει αὐτό πού πρέπει νά ἐπιτελέσεις, μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ».

Ἔπειτα θά προσθέσεις τίς λεπτομέρειες γι αὐτό πού ζητᾶς, παρακαλώντας ταπεινά γιά κάτι σωστό καί δίκαιο: καί θά τό ἀποκτήσεις.

Ἄν ὅμως δέν ἐμφανισθεῖ τό Πνεῦμα, θά πρέπει νά πάρεις τή χρυσή σφραγίδα καί νά κάνεις μ' αὐτήν τρία - τέσσερα σημάδια στά κεριά. Τότε ὁ Ἄγγελος θά ἐμφανισθεῖ ὅπως εἴπαμε.

Κι ὅταν φύγει ὁ Ἄγγελος, θ' ἀφήσει στό μέρος ἐκεῖνο μιά γλυκειά κι εὐχάριστη εὐωδιά, πού θά μείνει γιά πολύ καιρό.

Ἔχε ὑπ' ὄψη σου πώς ἡ χρυσή σφραγίδα θά χρειάζεται καί θά χρησιμοποιεῖται σ' ὅλες τίς τελετουργίες γιά τά τέσσερα Ὕψη.

Τό χρῶμα τοῦ πρώτου Ὕψους, ἤ Χώρας, εἶναι ἄσπρο σάν τό κρῖνο. Ἡ δεύτερη Χώρα ἔχει ἕνα ἀνοικτό ὡραῖο κόκκινο χρῶμα. Ἡ τρίτη ἔχει ἕνα πράσινο ἀνακατωμένο μέ λευκό ἀσημί. Καί ἡ τέταρτη ἔχει μαῦρο μέ λίγο πράσινο ἤ γκρίζο.

Τό Δεύτερο Ὕψος ἤ Χώρα

Μάθε ὅτι τά ἄλλα τρία Ὕψη, μέ τά σύμβολα καί τούς Πρίγκηπές τους, ἔχουν ἐξουσία στά ὑλικά ἀγαθά καί τά πλούτη, καί μποροῦν νά κάνουν τόν καθένα πλούσιο ἤ φτωχό.

Κι ὅπως ἡ πρώτη Χώρα εὐνοεῖ τήν ἀνάπτυξη καί τήν καρποφορία, ἔτσι κι αὐτές ἐδῶ προκαλοῦν λιμούς κι ἔλλειψη γονιμότητας. Ἄν ἐπιθυμεῖς νά ἐνεργήσεις σέ μιάν ἀπό τίς τρεῖς ἑπόμενες Χῶρες ἤ Ὕψη, πρέπει νά τό κάνεις Κυριακή, μέ τόν τρόπο πού περιγράψαμε.

Χρόνοι Ἐπικλήσεως κι Ἀπαγορεύσεως

Μήν παρακαλέσεις γιά τίποτα ἐνάντιο στόν Θεό καί στούς Νόμους του, ἀλλά μόνο γιά ὅ,τι ὁ Θεός παρέχει σύμφωνα μέ τά ἤθη ἤ τούς νόμους τῆς Φύσης: αὐτό μπορεῖς νά τό ζητήσεις καί νά τ' ἀπαιτήσεις.

Ὅλα τά σύνεργα πού θά χρησιμοποιηθοῦν πρέπει νά ἔχουν τό ἴδιο χρῶμα μέ τό Ἀλμαδήλ.

Πρίγκηπες τοῦ Δεύτερου Ὕψους

Τά ὀνόματα τῶν Πριγκήπων τοῦ Δεύτερου Ὕψους εἶναι: ΑΦΡΙΖΑ, ΓΕΝΩΝ, ΓΕΡΩΝ, ΑΡΜΩΝ, ΓΕΡΕΙΜΩΝ. Ὅταν γίνεται ἡ ἱεροτελεστία, γονάτισε μπροστά στό Ἀλμαδήλ, ντυμένος μέ ροῦχα τοῦ ἴδιου χρώματος σέ δωμάτιο πού οἱ τοῖχοι του ἔχουν κι αὐτοί τό ἴδιο χρῶμα· γιατί ἡ ἁγία ἐμφάνιση θά ἔχει τά ἴδια χρώματα.

Ὅταν προβάλει, βάλε ἕνα κεραμικό δοχεῖο κάτω ἀπ' τό Ἀλμαδήλ, μέ φωτιά ἤ ἀναμμένα κάρβουνα, καί τρία σπειριά μαστίχα, γιά νά θυμιατίσεις ὅπως εἴπαμε παραπάνω.

Κι ὅταν ὁ Ἄγγελος τ' ἀνασάνει, θά γυρίσει τό βλέμμα του πάνω

σου, ρωτώντας χαμηλόφωνα γιατί κάλεσες τούς Πρίγκηπες αὐτῆς τῆς Χώρας ἤ τοῦ Ὕψους. Τότε θ' ἀποκριθεῖς ὅπως πρωτήτερα:

« Ἐπιθυμῶ νά ἱκανοποιηθοῦν ὅλα ὅσα ζητάω, καί νά εἰσακουσθεῖ ἡ παράκλησή μου: ὥστε ἡ ἱκανότητά σου νά ἐκδηλωθεῖ καί νά ἀνακοινώσει αὐτό πού πρέπει νά ἐπιτελέσεις, μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ».

Δέν πρέπει νά δειλιάσεις, ἀλλά μίλησε ταπεινά, λέγοντας:

« Ἔχω ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στήν ἱκανότητά σου, καί σέ παρακαλῶ, ὦ Πρίγκηπα αὐτοῦ τοῦ Ὕψους, νά κάνεις ὥστε νά μπορέσω ν' ἀποκτήσω τό κάθε τι σύμφωνα μέ τή θέλησή μου καί τήν ἐπιθυμία μου ».

Καί θά μπορέσεις ν' ἀνοίξεις τήν καρδιά σου στήν προσευχή σου καί νά κάνεις τό ἴδιο καί μέ τά ὑπόλοιπα δυό Ὕψη.

Ὁ Ἄγγελος τῆς δεύτερης Χώρας παρουσιάζεται σάν ἕνα ἀγόρι μέ μεταξωτό ροῦχο πού ἔχει ἀνοιχτό κόκκινο χρῶμα, μ' ἕνα στεφάνι ἀπό βιολέττες στό κεφάλι. Τό πρόσωπό του εἶναι ὑψωμένο στόν οὐρανό, κι εἶναι κόκκινο καί τριγυρισμένο ἀπό φῶς σάν τίς ἀχτίδες τοῦ Ἥλιου.

Πρίν φύγει, λέει στόν ἐξορκιστή:

« Εἶμαι φίλος σου κι ἀδελφός σου ».

Καί φωτίζει γύρω τήν ἀτμόσφαιρα μέ τή λάμψη του, κι ἀφήνει φεύγοντας μιά γλυκειά εὐωδιά πού μένει ἐκεῖ γιά πολύ καιρό.

Τό Τρίτο Ὕψος ἤ Χώρα

Σ' αὐτή τή χώρα ὅλα πρέπει νά γίνουν ὅπως καί στίς προηγούμενες.

Οἱ Ἄγγελοί της εἶναι οἱ ἑξῆς: ΕΛΙΦΑΝΙΑΣΑΙ, ΓΕΛΟΜΙΡΟΣ, ΓΕΔΟΒΟΝΑΪ, ΤΑΡΑΝΑΒΑ, ΕΛΟΜΙΝΑ.

Ἐμφανίζονται σάν νέοι ἤ νέες, ντυμένοι μέ χρῶμα πράσινο κι ἀσημί, πανέμορφοι στήν ὄψη, στεφανωμένοι μέ φύλλα δάφνης. Καί τά πρόσωπά τους εἶναι σκυμμένα ἐλαφρά πρός τή γῆ· μιλοῦν ὅπως κι οἱ ἄλλοι στόν ἐξορκιστή κι ἀναδίνουν μιάν ἔντονη εὐωδιά.

Τό Τέταρτο Ὕψος ἤ Χώρα

Σ' αὐτό τό Ὕψος θά κάνεις τά ἴδια ὅπως στ' ἄλλα, κι οἱ Ἄγγελοί του ὀνομάζονται: ΒΑΡΚΑΧΙΗΛ, ΓΕΔΙΗΛ, ΓΕΔΟΗΛ, ΔΕΛΙΗΛ, ΚΑΠΙΤΙΗΛ.

Ἐμφανίζονται σάν νέοι ἤ σάν ἀγόρια, μέ φορέματα μαῦρα μέ πράσινο σκοῦρο· στά χέρια τους κρατοῦν ἕνα πουλί χωρίς φτερά· καί τά κεφάλια τους εἶναι ζωσμένα μ' ἕνα πολύχρωμο φῶς.

Ἀφήνουν κι αὐτοί ὅταν φύγουν ἕνα γλυκό ἄρωμα, ἀλλά κάπως διαφορετικό ἀπό τῶν ἄλλων.

Οἱ Χρόνοι γιά τίς Ἐπικλήσεις

Μάθε ὅτι ὑπάρχουν δώδεκα Πρίγκηπες, ἐκτός ἀπό κείνους πού ἀνήκουν στά τέσσερα Ὕψη: κι αὐτοί μοιράζονται τά καθήκοντα μεταξύ τους, καθώς ὁ καθένας τους βασιλεύει τριάντα μέρες κάθε χρόνο.

Λοιπόν, θά εἶν' ἀνώφελο νά καλέσεις ἕναν Ἄγγελο πού δέν τόν κυβερνοῦν αὐτοί. Ἐπειδή γιά κάθε Χώρα ὑπάρχει ἕνα περιορισμένο χρονικό περιθώριο, σύμφωνα μέ τά δώδεκα Σημεῖα τοῦ Ζωδιακοῦ Κύκλου. Κι ὅταν ὁ Ἥλιος βρίσκεται σ' ἕνα ὁρισμένο Ζώδιο, τότε κυβερνοῦν οἱ Ἄγγελοι πού ἀνήκουν σ' αὐτό τό Ζώδιο. Π.χ. ἄς ποῦμε πώς θέλω νά καλέσω δύο ἀπ' τούς 5 Ἀγγέλους τῆς πρώτης Χώρας.

Θά διαλέξω τότε τήν πρώτη Κυριακή τοῦ Μαρτίου μετά τήν εἴσοδο τοῦ Ἥλιου στόν Κριό *: καί τότε θά κάνω τήν τελετουργία. Καί θά τήν ἐπαναλάβω, ἄν θέλω, τήν ἑπόμενη Κυριακή.

Κι ἄν θελήσω νά καλέσω τά δεύτερα 2 Πνεύματα τῆς πρώτης Χώρας, θά διαλέξω τήν πρώτη Κυριακή τοῦ Ἀπριλίου μετά ἀπ' τήν εἴσοδο τοῦ Ἥλιου στόν Ταῦρο (ὁ *Ἥλιος μπαίνει στόν Ταῦρο στίς 21 Ἀπριλίου*). Ἄν ὅμως θέλω νά καλέσω τό τελευταῖο ἀπ' τά 5, θά πρέπει νά τό κάμω στό ἑπόμενο Ζώδιο, τούς Διδύμους, καί νά διαλέξω τίς Κυριακές μετά τήν εἴσοδο τοῦ Ἥλιου σ' αὐτό τό Ζώδιο (*πού γίνεται κάθε χρόνο στίς 22 Μαΐου*).

Παρόμοια θά ἐνεργήσω καί γιά τ' ἄλλα Ὕψη, ἐπειδή ὅλα λειτουργοῦν μέ τόν ἴδιο τρόπο. Τά Ὕψη ἔχουν ὀνόματα καί χαρακτῆρες, πού δημιουργήθηκαν ξεχωριστά γιά τό καθένα στούς Οὐρανούς. Γιατί ὅταν οἱ Ἄγγελοι ἀκοῦν τά Ὀνόματα πού τούς ἔδωσε ὁ Θεός, τ' ἀκοῦν χάρη σ' αὐτόν τό χαρακτῆρα.

Κατά συνέπεια εἶν' ἀνώφελο νά καλέσεις ἕναν Ἄγγελο ἤ Πνεῦμα ἄν δέν ξέρεις τ' ὄνομα μέ τό ὁποῖο νά τόν ζητήσεις.

Διάβασε λοιπόν προσεχτικά αὐτή τήν ἐπίκληση:

Ἐπίκληση γιά πρόσκληση τῶν Ἀγγέλων ἤ Πνευμάτων

« Ὦ ἐσύ, μεγάλε, εὐλογημένε καί ἔνδοξε Ἄγγελε τοῦ Θεοῦ (ὄνομα τοῦ Ἀγγέλου) πού βασιλεύεις καί κυβερνᾶς τό (ἀριθμός τοῦ Ὕψους) Ὕψος ἤ Χώρα ! Ἐγώ εἶμαι ὁ δοῦλος τοῦ Ὑπέρτατου καί Ἴδιου σου Θεοῦ ΑΔΩΝΑΪ, ΕΛΩΜΙ καί ΠΙΝΕ, στόν ὁποῖο ὑπακούεις, καί πού σοῦ ἀναθέτει τά καθήκοντά σου κι ἐξουσιάζει τά πάντα στόν οὐρανό, τή Γῆ, καί τήν Κόλαση· στ' ὄνομά Του σέ καλῶ, σ' ἐπικαλοῦμαι καί σέ ἱκετεύω, ὤ (ὄνομα τοῦ Ἀγγέλου) νά παρουσιαστεῖς ἀμέσως μέ τή χάρη καί τή δύναμη τοῦ ἴδιου Θεοῦ ΑΔΩΝΑΪ, ΕΛΩΜΙ καί ΠΙΝΕ· καί σέ προστάζω γιά Κεῖνον στόν ὁποῖο ὑπακούεις, καί πού ἔχει τοποθετηθεῖ σάν Ἄρχοντάς σου ἀπό τήν Θεία Δύναμη, νά κατέβεις ἀμέσως ἀπό τήν τά-

* Τό ἀστρολογικό ἔτος ἀρχίζει στίς 22 Μαρτίου, μέ τήν εἴσοδο τοῦ Ἥλιου στόν Κριό. Σ.τ.Σ.

ξη ἤ τήν ἔδρα σου καί νά 'ρθεις σέ μένα, καί νά φανερωθεῖς ἐδῶ, σ' αὐτή τήν κρυστάλινη πέτρα, μέ τήν ἀληθινή σου μορφή καί δόξα, μιλώντας μου σέ γλῶσσα πού νά τήν καταλαβαίνω.

» Ὦ μεγάλε καί δυνατέ Ἄγγελε (ὄνομα τοῦ 'Αγγέλου), στόν ὁποῖο ἡ Θεία Δύναμη ἔδωσε ἐξουσία σ' ὅλα τά ζῶα, τά φυτά καί τά ὀρυκτά, καί φροντίζεις ὥστε ὅλα τά πλάσματα τοῦ Θεοῦ ν' αὐξάνονται καί νά πληθύνονται σύμφωνα μέ τό εἶδος καί τήν φύση τους ! Ἐγώ, δοῦλος τοῦ Ὑπέρτατου Θεοῦ στόν ὁποῖο ὑπακούεις, σέ ἱκετεύω καί σ' ἐξορκίζω ταπεινά νά βγεῖς ἀπ' τήν οὐράνια κατοικία σου καί νά μοῦ δείξεις αὐτό πού ἐπιθυμῶ, στά ὅρια τῆς ἐξουσίας πού σοῦ ἔχει δοθεῖ, πού εἶσαι σέ θέση καί μπορεῖς νά τό ἐκτελέσεις, ἄν θέλει κι ὁ Θεός.

» Ὦ ἐσύ, πού ὑπηρετεῖς τήν εὐσπλαχνία (ὄνομα τοῦ 'Αγγέλου), ἐγώ ταπεινά σέ ἱκετεύω καί σ' ἐξορκίζω μ' αὐτά τ' ἅγια κι εὐλογημένα Ὀνόματα τοῦ Θεοῦ σου ΑΔΩΝΑΪ, ΕΛΩΜΙ, ΠΙΝΕ.

» Κι ἀκόμα σέ προσκαλῶ, μέ τήν ἀξία καί χάρη αὐτοῦ τοῦ τρανοῦ ὀνόματος ΑΝΑΒΟΝΑ, νά ἐμφανισθεῖς μέ τρόπο ὁρατό καί πλήρη μέ τή δική σου μορφή καί δόξα, μές ἀπ' αὐτή τήν κρυστάλλινη πέτρα, ὥστε, σάν ὁρατός πού θά εἶσαι, νά μπορέσω νά σέ ἰδῶ, καί, σάν ἀκουστός, νά μπορέσω ν' ἀκούσω αὐτό πού θά μοῦ πεῖς, καί ν' ἀξιωθῶ νά ἔχω τήν εὐλογημένη σου καί ἔνδοξη ἀγγελική βοήθεια, τήν ἐγκάρδιά σου φιλία καί τήν μόνιμη συντροφιά, ἐπικοινωνία καί φώτιση, τώρα καί σέ κάθε ὥρα, γιά νά μέ πληροφορήσεις καί νά μέ διδάξεις σωστά μέσα στήν ἀμάθεια καί στήν φτωχή μου γνώση, κρίση κι ἀντίληψη, καί γιά νά μοῦ παρασταθεῖς σ' αὐτήν καί σ' ὅλες τίς ἄλλες ἀλήθειες, χάρη στόν Παντοδύναμο ΑΔΩΝΑΪ, Βασιλέα τῶν Βασιλέων, χορηγό κάθε ἀγαθοῦ, ὥστε νά καταδεχτεῖ νά μοῦ χαρίσει τό μεγαλόψυχο καί πατρικό Του Ἔλεος.

» Γι αὐτό, ὦ εὐλογημένε Ἄγγελε (ὄνομα), δεῖξε μου τή φιλία σου, ὥστε ὁ Θεός νά σοῦ δώσει δύναμη κι ἱκανότητα νά ἐμφανιστεῖς, γιά νά μπορέσω νά ψάλλω μέ τούς ἁγίους Του 'Αγγέλους. « Ὦ ΜΑΠΠΑ ΛΑΜΑΝ, 'Αλληλούϊα. 'Αμήν ».

Χαιρετισμός στό Πνεῦμα

Ὅταν ἐμφανιστεῖ, νά τόν ὑποδεχτεῖς μέ μεγάλη εὐγένεια· κι ὕστερα νά τοῦ ζητήσεις αὐτό πού εἶναι δίκαιο καί τίμιο, κι αὐτό πού εἶναι ἁρμονισμένο μέ τήν ὑπηρεσία του. Καί θά τό ἀποχτήσεις.

Μέρος Τρίτο

Τό χέρι Τους ἔχει πιάσει τό λαιμό σας: κι ὅμως δέν τούς βλέπετε. Ἡ κατοικία τους τό προφυλαγμένο κατώφλι τοῦ σπιτιοῦ σας. Τό *Γιώγκ Σοθώθ* εἶναι τό κλειδί τῆς πόρτας, ἐκεῖ πού οἱ σφαῖρες ἀνταμώνονται. Ὁ ἄνθρωπος σήμερα κυβερνᾶ ἐκεῖ πού κυβερνοῦσαν κάποτε Ἐκεῖνοι· ἀλλά σύντομα Ἐκεῖνοι θά κυβερνήσουν ἐκεῖ πού κάποτε κυβερνοῦσε ὁ ἄνθρωπος. Μετά τό καλοκαίρι ἔρχεται ὁ χειμώνας· καί μετά τόν χειμώνα καλοκαίρι. Ἐκεῖνοι προσμένουν ὑπομονετικοί καί παντοδύναμοι, γιατί Ἐκεῖνοι θά ξαναγυρίσουν.

ΑΒΔΟΥΛ ΑΛΧΑΖΡΕΔ: *Νεκρονομικόν*

῾Η Διαθήκη τοῦ Σολομώντα

Αὐτό τό παράδοξο ἔργο ἀποτελεῖ ἕναν ἐνδιαφέροντα σύνδεσμο ἀνάμεσα στά ἑβραϊκά μαγικά συστήματα ἀπ᾽ τή μιά, καί στά βαβυλωνιακά κι αἰθιοπικά συστήματα ἀπ᾽ τήν ἄλλη. Στίς σελίδες του βρίσκουμε νά γίνεται μνεία τοῦ δαχτυλιδιοῦ μέ τό ὁποῖο ὁ Βασιλιάς τῆς ῾Ιερουσαλήμ καλοῦσε καί ἀνάγκαζε σέ ὑπακοή τά πνεύματα˙ γιά τήν ἄνοδο καί τή μεταγενέστερη πτώση τοῦ Σολομώντα˙ καί γιά τίς δυνάμεις τῶν ἴδιων τῶν πνευμάτων.

Εἶναι γνωστά δυό τουλάχιστον χειρόγραφα πού περιέχουν καί τή *Διαθήκη* καί τό *Κλειδί τοῦ Σολομώντα*. Κι ὑπάρχουν λόγοι νά ὑποθέσουμε πώς πραγματικά τά δυό κείμενα ἀποτελοῦσαν μέρος ἑνός τελετουργικοῦ μαγικοῦ συγγράμματος πού ἀποδίδεται στό γιό τοῦ Δαυίδ.

῾Η πρώτη μετάφραση τῆς *Διαθήκης* σέ σύγχρονη γλώσσα (στά γερμανικά) ἔγινε ἀπό τόν Φλέκ, κατά τά μέσα τοῦ περασμένου αἰώνα, ἀπό ἕν᾽ ἀρχαῖο ἑλληνικό χειρόγραφο. ᾽Απ᾽ αὐτή τήν ἔκδοση, ὁ Κονυμπήαρ στά 1898 ἔκανε μιά δική του προσαρμογή στ᾽ ἀγγλικά, πού ἐλάχιστα διαδόθηκε. Στήν μυστικιστική φιλολογία τῆς Δύσης τό ἔργο δέν ξαναεκδόθηκε: ἡ μοναδική ἄλλη ἔκδοσή του πού ἀναφέρουν οἱ βιβλιογράφοι εἶναι αὐτή πού ἔγινε στά ρωσικά ἀπό τόν ᾽Ιστρίν, πού κυκλοφόρησε λίγο πρίν τήν ᾽Οκτωβριανή ᾽Επανάσταση. Αὐτή πού δίνουμε ἐδῶ εἶναι λοιπόν (ὅπως καί γιά τό *Λεμέγεθον*) ἡ πρώτη δημοσίευση τοῦ κειμένου στή γλώσσα μας.

Χειρόγραφα τῆς *Διαθήκης* ὑπάρχουν σέ μερικά ἑλληνικά μοναστήρια (ἕν᾽ ἀπ᾽ αὐτά φυλάγεται ἀπό τούς μοναχούς στόν ῎Αθω) κι ἕνα βιβλίο στά ἑλληνικά, σέ κριτική ἔκδοση ἀπό τέτοιους κώδικες, τυπώθηκε στή Λειψία ἐδῶ καί κάπου 45 χρόνια: κι ἔτσι ἐξαντλεῖται ὁ κατάλογος τῶν « πηγῶν » πού διαθέτουμε.

Σχετικά μέ τήν ἡλικία τοῦ ἔργου, ὑπάρχουν σημαντικές διαφωνίες. Εἶναι ἀσφαλῶς ἕνα ἀπό τ᾽ ἀρχαιότερα συγγράμματα τῆς Μεσογει-

ακῆς μαγείας. 'Από λεκτικές καί γλωσσικές μελέτες, οἱ εἰδικοί λένε πώς τά ἑλληνικά κείμενα τοποθετοῦνται μεταξύ τοῦ ἔτους 100 καί 400 μ.Χ. 'Αλλά κι αὐτά εἶναι ἀσφαλῶς μεταφράσεις ἀπό κάποιο προγενέστερο « πρωτότυπο », συνταγμένο σ ' ἄγνωστη γλώσσα.

Πάντως ἕνα εἶναι βέβαιο: ἡ *Διαθήκη* περιέχει δαιμονολογικό ὑλικό ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἄν γράφτηκε ἀπ' τό Βασιλιά Σολομώντα, ἤ ἀπό ἕνα Ραββίνο Σολομώντα, ἤ — ὅπως λέει μιά παράδοση — ἀπ' τούς ἴδιους τούς δαίμονες, ἡ καταχώρησή της σ' αὐτές τίς σελίδες εἶναι ἀπόλυτα δικαιολογημένη: πρόκειται γιά μιάν ἀπό τίς πηγές τῆς μαγείας πού ἐμεῖς γνωρίζουμε.

Περίληψη τοῦ περιεχομένου

Τό κείμενο ἀναφέρει μέ πλῆθος λεπτομέρειες τήν ἱστορία τοῦ Σολομώντα, ἀπό τήν ἐποχή τῆς κατασκευῆς τοῦ Ναοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ ὥς τόν καιρό πού ξέπεσε ἀπό τή χάρη τοῦ Θεοῦ. 'Αρχίζει μέ τόν Πατριάρχη αὐτόν ἀπασχολημένον στά ἔργα του. Ξάφνου, ἕνα πνεῦμα - βρυκόλακας ἀρχίζει νά βασανίζει ἕνα νέο τῆς αὐλῆς τοῦ Βασιλιᾶ. Αὐτό τό πλάσμα (πού θυμίζει ἀπό πολλές ἀπόψεις τά *τζίνια*, ἤ στοιχειά, ἀπό τίς *Χίλιες καί Μία Νύχτες*). ἔκλεβε ἀπ' τό νέο τό μισό μισθό του, τό μισό φαΐ του, καί τή νύχτα τοῦ ἔπινε τό αἷμα ἀπό τόν ἀντίχειρά του.

Τό θῦμα ζητάει τή βοήθεια τοῦ Σολομώντα, κι ὁ Βασιλιάς μπαίνει στόν μισοτελειωμένο Ναό, γιά νά ἐπικαλεσθεῖ τή συνδρομή τοῦ Κυρίου τῶν Δυνάμεων (τοῦ ΣΑΒΑΩΘ, ἑνός ὀνόματος πού χρησιμοποιεῖται συχνά στίς μαγικές ἱεροτελεστίες, προπάντων τό *Κλειδί*). Ἡ ἀπάντηση δόθηκε ἀμέσως. Παρουσιάστηκε ὁ 'Αρχάγγελος Μιχαήλ, κρατώντας ἕνα μαγικό δαχτυλίδι πού τό ἔδωσε στόν Σολομώντα. Πάνω του ἦταν χαραγμένο τό τρανό ἄστρο μέ πέντε ἀκτῖνες, ἡ Πεντάλφα, πού ἔχει τή δύναμη νά κυβερνᾶ ὅλα τά πνεύματα.

Τό δαχτυλίδι τοῦ Σολομώντα

Καλό θά εἶναι σ' αὐτό τό σημεῖο νά κάνουμε μιά μικρή παρέκβαση, γιά νά ρίξουμε μιά λεπτομερῆ ματιά σ' αὐτό τό δαχτυλίδι ἀπ' ὅσα μᾶς λέει ἡ *Διαθήκη*. Σύμφωνα μ' αὐτήν, οἱ δυνάμεις τοῦ δαχτυλιδιοῦ ἦταν ἀρχικά νά καλέσει ἕνα πνεῦμα, ἔπειτα ὅλα ὅσα εἶχε ἐκεῖνο στήν ἐξουσία του, καί οὕτω καθεξῆς (κι ἐδῶ βρίσκουμε ἀκόμα μιάν ἀπήχηση ἀπό τίς *Χίλιες καί Μία Νύχτες*). Ὅταν ἐμφανιζόταν ὁ δαίμονας, ἐμποδιζόταν νά κάνει κακό ἄν γύριζες τό δαχτυλίδι πρός τό στῆθος του. 'Επίσης μποροῦσες νά τόν ἀναγκάσεις νά μπεῖ σ' ἕναν ἀμφορέα, ὥστε νά μείνει αἰχμάλωτος τοῦ ἱεροτελεστῆ, φέρνοντας τό δαχτυλίδι κοντά στό στόμιο τοῦ δοχείου, πού ἔπρεπε ὕστερα νά κλειστεῖ μέ πίσσα κι ἕνα βούλωμα ἀπό μάρμαρο· κατόπιν ἔπρεπε νά πιεστεῖ τό δαχτυλίδι σάν

σφραγίδα πάνω στήν πίσσα πού μόλις ἄρχιζε νά κρυώνει, γιά ν' ἀποτυπωθεῖ ἐκεῖ ἡ Πεντάλφα.

Οἱ γνῶμες σχετικά μέ τό πραγματικό σχῆμα καί τά χαραγμένα σύμβολα τοῦ δαχτυλιδιοῦ εἶναι ὡστόσο κάπως διαφορετικές μεταξύ τους. Οἱ μάγοι τῶν ἀραβικῶν σχολῶν τῆς Ἱσπανίας ἐπιδίωξαν νά κατασκευάσουν ἕνα παρόμοιο δαχτυλίδι πού νά ἔχει τίς ἴδιες δυνατότητες πίστευαν πώς ἡ Πεντάλφα, μόνη της, εἶχε μεγάλη μαγική δύναμη.

Ὅπως λέει ὅμως ἕνα ἀποκρυφιστικό κείμενο, « θά χρειαστεῖ νά δοκιμάσει κανείς ὅλες τίς παραλλαγές πού ὑποδεικνύονται, ὥσπου νά βρεῖ ἐκείνην πού ἔχει ἀποτελέσματα ».

Ἀπό ὡρισμένες πηγές μαθαίνουμε πώς τό δαχτυλίδι ἦταν μικρό, καί φτιαγμένο ἀπό ἐναλλασσόμενες δέσμες χαλκοῦ κι ἀργύρου. Σύμφωνα μ' ἄλλα κείμενα ἦταν σιδερένιο, γιατί αὐτό εἶναι τό μέταλλο πού οἱ δαίμονες φοβοῦνται περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλο. Ἄν καί σύμφωνα μέ τή γενική ἄποψη ἦταν διακοσμημένο μέ τήν Πεντάλφα, μερικά συριακά φυλαχτά, πού ὑποτίθεται ὅτι ἔχουν πάνω τους χαραγμένα τά σχήματα τοῦ σολομωνικοῦ δαχτυλιδιοῦ, ἐμφανίζουν « ἕν' ἄστρο μέ ὀχτώ ἀκτῖνες, πού ἔχει στό κέντρο του χαραγμένο ἕν' ἄλλο ἄστρο μέ τέσσερις ἀκτῖνες ».

Ἕνα χειρόγραφο ἀναφέρει ὅτι ἡ πέτρα πού εἶχε πάνω του τό δαχτυλίδι ἦταν τό *Σαουζίν*, πού ἦταν στήν πραγματικότητα ἕνα διαμάντι. Σύμφωνα μέ τίς ἀρχαιότερες μαρτυρίες, δέν ἦταν παρά ἡ ρίζα — ἤ ἕνα κομμάτι ἀπό τή ρίζα — τοῦ *μανδραγόρα*, ἑνός φυτοῦ πού ἡ δύναμή του πάνω στά πνεύματα ἦταν πολύ γνωστή στή μαγική παράδοση.

Ὑπάρχουν ἐξάλλου δυό παραλλαγές σχετικά μέ τά ὀνόματα πού εἶναι χαραγμένα στό δαχτυλίδι. Ἡ πρώτη λέει ὅτι στήν ἐσωτερική του ὄψη, ἀνάμεσα σέ δυό κύκλους, ἦταν γραμμένα ἑφτά Ὀνόματα ἤ μαγικές λέξεις, σέ μιά γλώσσα συγγενική μέ τά φοινικικά. Κι ἦταν αὐτά ἐδῶ: ΣΛΥΤ, ΣΠΥΛΤ, ΤΡΥΚΤ, ΠΠΜΡΥΤ, ΧΛΠΤ, ΑΛΥΠΤ καί ΗΛΥΠΤ. Ἡ σημασία τῶν λέξεων αὐτῶν στό σύνολό τους εἶναι ἄγνωστη. Εἶναι ἐνδεχόμενο νά ἀντιστοιχοῦν σέ ἄλλες λέξεις, μέ βάση ἑνός κρυπτογραφικοῦ ἄγνωστου Κώδικα πού ἀλλάζει τά γράμματα. Πάντως, ὅπως συμβαίνει σ' ὅλες τίς σημιτικές γλῶσσες, ὅλα τά γράμματα εἶναι σύμφωνα κι ὄχι φωνήεντα.

Ἡ δεύτερη ἄποψη ἀναφέρει εἰκοσιεννιά ὀνόματα χαραγμένα στό ἐσωτερικό τοῦ δαχτυλιδιοῦ: ΧΑΑΠΣ, ΣΧΛΤ, ΤΒΡΣΠ, ΧΣΠΤ, ΜΠΡΒΛΧΤ, ΑΛΥΛΤ, ΠΤΠΝΤ, ΡΧΜΤ, ΚΠΥΔΤ, ΣΧΠΛΤ, ΧΚΥΚΤ, ΠΠΑΫΣΧΝΤ, ΛΜΠΣ, ΒΧΛΥΜΠΤ, ΔΜΠΣΤ, ΚΤΥΒΤ, ΤΡΡΛΤ, ΥΣΡΥΕΤ, ΔΚΣΤ, ΛΜΣΤΜΠΣ, ΜΡΥΠΤ, ΠΣΥΤ, ΠΠΤ, ΠΣΔΜΣΤ, ΣΧΚΛΛΤ, ΠΣΥΤ, ΔΜΠΣ, ΠΡΥΣΧΤ, ΠΛΙΣΧΤ.

Ἡ προέλευση αὐτῶν τῶν « λέξεων » μπορεῖ νά ὀφείλεται στούς Γνωστικούς φιλόσοφους ἤ νά προέρχεται ἀπό ἰσοδύναμα κρυπτογραφήματα, ὅπως συνηθιζόταν στά ἑβραϊκά ἤ ἀραβικά μαγικά συστήματα. Ὡστόσο δέν ἦταν κάτι τό ἀσυνήθιστο γιά τίς μαγικές λέξεις νά μήν ἔχουν κανένα συγκεκριμένο νόημα.

Ὁ Σολομών καί τό μαγικό δαχτυλίδι

Ὅταν ἀπόκτησε τό δαχτυλίδι (κι ὑποτίθεται καί τίς « ὁδηγίες χρήσεως »), ὁ Σολομών ἄρχισε ἀμέσως νά καλεῖ τά πνεύματα καί νά τ' ἀναγκάζει σέ ὑπακοή. Ἡ μέθοδος ἦταν ἁπλῶς νά καλεῖ ἕνα δαίμονα, νά ρωτᾶ τ' ὄνομά του καί τίς ἱκανότητές του, καί νά μαθαίνει ἀπ' αὐτόν τή μαγική λέξη μέ τήν ὁποία θά μποροῦσε νά τόν ὑποτάξει · συχνά ἐπρόκειτο γιά τό ὄνομα ἑνός Ἀγγέλου ἤ Ἀρχαγγέλου. Ὅλ' αὐτά συμφωνοῦν μέ τίς παραδοσιακές μαγικές διδασκαλίες, καί γιά πολλούς δαίμονες μποροῦν ν' ἀναγνωριστοῦν βαβυλωνιακές ἤ σημιτικές καταγωγές. Ὀνόματα ὅπως Ἀσμοδαῖος καί Βεελζεβούλ εἶναι γνωστά τόσο στούς ἀποκρυφιστές ὅσο καί σέ κείνους πού διαβάζουν τή Βίβλο. Ὑπάρχουν δαίμονες τοῦ μίσους καί τῆς καταστροφῆς, ἀρσενικοί καί θηλυκοί, πνεύματα τῶν πλανητῶν, ὀντότητες πού ἐμφανίζονται μ' ἀνθρώπινα σώματα καί ἄλλες μέ μορφή ζώων, « ἐφιάλτες » καί « ὑφιάλτες ». *

Ὅλους αὐτούς ὁ Σολομών τούς κάλεσε, τούς πῆρε σημαντικές ἀποκαλύψεις, κι ὕστερα τούς ἔστειλε νά δουλέψουν γιά τό χτίσιμο τοῦ Ναοῦ.

---

* Στά λατινικά, incubus καί succubus, ἀπό τά ρήματα incubo = κοιμᾶμαι *πάνω* σέ κάτι, καί succumbo = κείτομαι *κάτω* ἀπό κάτι. Ἀντίστοιχοι ἑλληνικοί ὅροι δέν ὑπάρχουν, γιατί κατά τόν Μεσαίωνα πού εἶχε ἀναπτυχθεῖ ἡ μαγεία στή Δύση, τόσο οἱ Βυζαντινοί ὅσο καί οἱ Τοῦρκοι πού τούς διαδέχθηκαν, ἦταν φονατικοί στό Χριστιανισμό ἤ στόν Ἰσλαμισμό, καί δέν εὐδοκιμοῦσε ἔτσι ἡ μαγεία στήν Ἑλλάδα. Ὅμως ἡ λέξη « ἐφιάλτης » ἔφτασε ὥς ἐμᾶς, ἀπό τό ἐπί καί ἅλμα, κάτι πού ὁρμᾶ πάνω σου, ἀλλά μόνο μέ τήν ἔννοια τοῦ « βραχνᾶ ». Ἀντίστοιχα γιά τό succubus θά δεχτοῦμε τό ὑπό καί ἅλμα, κάτι πού κείτεται ἀπό κάτω, καί συνεπῶς προκύπτει ἡ λέξη « ὑφιάλτης ». Πάντως στή Δύση τό incubus σημαίνει ἀρσενικό δαίμονα πού ἔρχεται σ' ἐπαφή μέ μιά γυναίκα, καί τό succubus, θηλυκό δαίμονα πού ἔρχεται σ' ἐπαφή μέ ἄντρα. Κι ἀκόμη πιστεύεται πώς αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ δαίμονες μποροῦν νά μποῦν μέσα στόν ἄνθρωπο καί νά ἐξουσιάζουν τό σῶμα του, μ' ἐκδηλώσεις τέτοιες πού τά θύματα ν' ἀποκαλοῦνται *δαιμονισμένοι*, κυρίως ὅταν ἐπρόκειτο γιά τούς — ἀνεξήγητους τότε — σχιζοφρενικούς. Σ.τ.Μ.

Χαρακτηριστικά ὁ μεταφραστής παίρνει τήν ἐλευθερία νά παραθέσει ἐδῶ τήν ἀρχή ἀπό ἕνα ποίημα τοῦ γνωστοῦ μας ποιητῆ Ἄγγελου Σημηριώτη:

Τή μαγική μή χάσει δύναμή του
καί πεθαμένος,
βύσσον ἐντύθη καί πορφύρα,
καί τή χρυσῆ κορῶνα φορεμένος
στήν κεφαλή του,
ἀτράνταχτη σάν ἦλθε ἡ Μοῖρα,
ὀρθός ὁ Σολομώντας στό ραβδί του
ἀκουμπισμένος,
ξεψύχησε σέ στάση προσταγῆς.

Καί τά πού κρύβονται στή γῆς
στά σπήλια πέρα
δαιμονικά·
καί τά π᾿ οὐρλιάζουνε μές στόν ἀγέρα
τρομαχτικά
τελώνια τοῦ συννέφου καί τῆς μπόρας,
κακιᾶς μιᾶς ὥρας
ἀνεμικά·
κι ἀκόμα τά ἀνομάτιστα
πού μέ τραγίσια
πόδια λοξά
πηδοῦνε ξώρας — ποτές ἴσια ! —
βαθιά καί βγάζουνε βωδίσια
τό σούρουπο στ᾿ ἀκρόβραχα
μουγκαλητά.

Τῆς ἄβυσσος κοπάδι όλ᾿ ὀργισμένο
ἀπ᾿ τοῦ νεκροῦ δεμένο
τήν προσταγή
τοῦ βασιλιᾶ, πού δέ σαλεύει,
τυφλά, βουβά δουλεύει
μ᾿ ὑποταγή.

Μέ τόν ἥλιο, μέ τ᾿ ἄστρα,
ναούς, παλάτια, κάστρα,
τά θαμαστά
πυργώνοντας τά χτίσματα στήν πλάση,

τό μάρμαρο, τήν πέτρα στά βουνά,
τά ξύλα κόβουνε στά δάση ·
σφυροκοποῦν τό σίδερο
σκυφτοί στ' ἀμόνι,
κι ὀρθοί στίς σκαλωσιές ἀνάερα
χτίζουν καί χτίζουν οἱ δαιμόνοι...

Αὐτή τήν παράδοση, πού βασίζεται στό Κοράνι, τήν ἀναφέρει ὁ περίφημος περσικῆς καταγωγῆς φιλόσοφος, μυστικιστής καί ποιητής Τζελάλ - έντ - Ντίν Ρουμί (1207 — 1273), πασίγνωστος σ' ὅλο τόν ἰσλαμικό κόσμο, προσθέτοντας ὅτι ὕστερ' ἀπό ἕνα χρόνο ἡ γῆ ἔστειλε ἕνα σκουλήκι κι ἔφαγε τό ραβδί: ὁ βασιλιάς γκρεμίστηκε, κι οἱ δαίμονες πῆραν τή λευτεριά τους.

Καί τώρα ξαναγυρίζουμε στό θέμα μας.

Στήν ἀραβική φιλολογία ὑπάρχουν ἄφθονοι μύθοι γιά τά *Τζίνια* πού βοήθησαν τόν Σολομώντα, καί πάμπολλες ἀφηγήσεις γιά τό πῶς ἔσκαβαν σ' ὑπόγειες στοές χωρίς φῶς καί ἐργαλεῖα. Στίς δύο ὄχθες τῆς 'Ερυθρᾶς Θάλασσας ὑπάρχουν παράξενα ὀρυχεῖα, ὅπου δέν ὑφίσταται κανένα ἴχνος καπνιᾶς ἤ στάχτης ἀπό τή χρήση δαυλῶν ἤ φανῶν. Αὐτή ἡ διαφορά τά ξεχωρίζει ἀπό τά ἄλλα τοπικά ὀρυχεῖα, καί γι αὐτό ὁ λαός πιστεύει ὅτι εἶναι στοές σκαμμένες γιά λογαριασμό τοῦ Σολομώντα ἀπό τούς δαίμονες, πού δέν χρειάζονται φῶς γιά νά βλέπουν. 'Ωστόσο, ἀκόμα καί στή μεγάλη πυραμίδα τοῦ Χέοπος (τοῦ Φαραώ πού πέθανε στά 3075 π.Χ), ὑπάρχουν ὑπόνομοι καί διάδρομοι πού, σέ ἀντίθεση μέ ἄλλους, δέν ἔχουν στά τοιχώματά τους κανένα ἴχνος καπνιᾶς ἀπό δαυλούς, οὔτε στό δάπεδο κανένα ὑπόλειμμα ἀπό καύση: γεγονός πού προβληματίζει πολύ τούς ἀρχαιολόγους.

'Η *Διαθήκη* περιγράφει καταλεπτῶς τά 36 πνεύματα τῶν δεκάνων * τοῦ Ζωδιακοῦ Κύκλου, κι ὕστερα ἀφηγεῖται τόν πειρασμό καί τήν κατάπτωση στήν εἰδωλολατρεία τοῦ βιβλικοῦ Βασιλιᾶ.

Στό ἔργο ὑπάρχουν ἐνδιαφέρουσες ἀντιστοιχίες μέ τίς παραδοσιακές μαγικές τελετές, ἀλλά κι ὡρισμένες διαφορές: συγκεκριμένα, δέν ἀναφέρεται καθόλου ὁ Μαγικός Κύκλος (βλέπε σχετικά τό ἀντίστοιχο κεφάλαιο στό *Κλειδί*).

---

* 'Ο δέκανος (decan) εἶναι ὁ κυβερνήτης στό ⅓ κάθε Ζωδίου ἤ καί τό τμῆμα αὐτό ἑνός Ζωδίου, πού περιέχει 10 μοίρες, ἐνῶ ὁλόκληρο τό Ζώδιο ἔχει 3 δεκάνους, καί τά 12 Ζώδια 36 δεκάνους.
Σ.τ.Μ.

Οἱ ἱεροτελεστίες πού ἔκαναν οἱ σημιτικοί λαοί ἀπαιτοῦσαν, ὅπως μαθαίνουμε ἀπό τίς βαβυλωνιακές πινακίδες κι ἀπό ἄλλες πηγές, νά στήνεται ἕνας προστατευτικός κύκλος ἐνάντια στούς δαίμονες πού ὁ μάγος ἐπικαλεῖται μέ τά ἰσχυρά Ὀνόματα τοῦ Θεοῦ. Ἀντίθετα, ἡ *Διαθήκη* ἀναφέρει μόνο τήν Πεντάλφα πού πρέπει νά ἔχει μαζί του ὁ ἱερουργός.

Εἶναι ἐνδεχόμενο, τό δαχτυλίδι στήν πραγματικότητα ν' ἀντιπροσωπεύει τόν Κύκλο. Ὁ Ἴντριες Σάχ, γνωστός ἀποκρυφιστής, παρατηρεῖ ὅτι καί στά δυό ἔπρεπε νά εἶναι χαραγμένα, τόσο ἡ Πεντάλφα ὅσο καί τά μαγικά Ὀνόματα, κι ἔτσι τό δαχτυλίδι ἴσως νά μήν ἦταν παρά ἡ συμβολική παράσταση τοῦ Κύκλου.

Ὅπως καί σ' ἄλλα μαγικά κείμενα, τό ἔργο κάνει λόγο γιά τήν « ἀποπομπή » τοῦ πνεύματος: « *Ὕπαγε ἐν εἰρήνη* », καθώς καί τήν ἐπίκληση: « *Σέ προστάζω στ' Ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν Δυνάμεων* »· αὐτή κάποτε συνοδεύεται, ὅπως σ' ὡρισμένες μεσαιωνικές τελετουργίες, μέ τή φράση: « *Στό Πανίσχυρο Ὄνομα ΑΓΛΑ !* ».

Δέν ἀποκλείεται ἡ *Διαθήκη* νά συνόδευε τό *Κλειδί*, στό ὁποῖο βρίσκονται οἱ ἀναγκαῖες ὁδηγίες γιά νά χαραχτεῖ ὁ Προστατευτικός Κύκλος· ἤ καί τά δύο κείμενα νά εἶναι μέρη ἑνός μεγαλύτερου καί πολυπλοκώτερου τελετουργικοῦ Ἔργου, πού τό ὑπόλοιπό του ἔχει χαθεῖ.

Στή συνέχεια δίνουμε ἕνα πλῆρες κείμενο τῶν οὐσιαστικῶν σημείων τοῦ ἔργου.

Ἡ Διαθήκη τοῦ Σολομώντα

Υἱοῦ τοῦ Δαυίδ, Βασιλέως τῆς Ἱερουσαλήμ, Κυρίου ὅλων τῶν Πνευμάτων, πού μέ τή βοήθειά τους ἔχτισε τόν Ναό. Σ' αὐτήν ἀναφέρεται ποιές εἶναι οἱ ἱκανότητές τους, καί πῶς μποροῦμε νά τά ὑποτάξουμε.

Ὅταν χτιζόταν ὁ Ναός, ἕνας δαίμονας πού λεγόταν ΟΡΝΙΑΣ ἦρθε τ' ἀπόβραδο κι ἔκλεψε ἀπό ἕνα νέο τό μισό του μισθό καί τό μισό του φαΐ. Κάθε νύχτα πήγαινε καί τοῦ ρουφοῦσε τό αἷμα ἀπ' τόν ἀντίχειρα τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ του, ὥσπου στό τέλος ὁ εὐνοούμενος τοῦ Βασιλιᾶ ἀρρώστησε.

Καί πῆγε νά πεῖ τό κακό πού τόν βρῆκε στόν Σολομώντα, κι ἐκεῖνος ταράχτηκε, κι ἀφοῦ μπῆκε στό Ναό πού ἀκόμα ἦταν ἀτελείωτος, προσευχήθηκε ἕνα ὁλόκληρο μερονύχτι νά δοθεῖ ἐξουσία πάνω σέ κεῖνον τόν δαίμονα.

Καί πρόβαλε ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ, κρατώντας ἕνα μικρό δαχτυλίδι στολισμένο μέ μιά χαραγμένη πέτρα, καί εἶπε:

« Ὦ Βασιλιᾶ Σολομώντα, γιέ τοῦ Δαυίδ, πάρε αὐτό τό δῶρο τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου τῶν Δυνάμεων. Μ' αὐτό θά ἐξουσιάζεις ὅλα τά πνεύματα στόν κόσμο, ἀρσενικά καί θηλυκά. Καί μ' αὐτά θά χτίσεις τήν Ἱερουσαλήμ. Βάλε στό δάχτυλό σου τοῦτο δαχτυλίδι: Πάνω του εἶναι χαραγμένη ἡ Πεντάλφα ».

Τήν ἄλλη μέρα, ὁ δαίμονας ἦρθε ξανά γιά νά κλέψει τό νέο. Μά ὁ Σολομών τοῦ εἶχε ἐμπιστευθεῖ τό δαχτυλίδι, καί τοῦ εἶχε πεῖ τί νά κάνει. Ὅταν τό πνεῦμα ἐμφανίστηκε, ὁ νέος τοῦ τὄδειξε, λέγοντας: « Ἔλα μαζί μου, σοῦ τό προστάζει ὁ Βασιλιάς Σολομών ».

Ὁ δαίμονας ἔσκουξε ἀπό φόβο, καί πρόσφερε στό νέο ὅλο τοῦ κόσμου τό χρυσάφι γιά νά τόν ἐλευθερώσει ἀπ' τήν ἐξουσία τοῦ δαχτυλιδιοῦ.

᾿Αλλά ὁ νέος ἀρνήθηκε, κι ὁδήγησε τόν ἐχθρό του πού οὔρλιαζε στό παλάτι τοῦ Σολομώντα, καί παρουσιάστηκε μπρός στόν Βασιλιά. ᾿Εκεῖνος ρώτησε τό πνεῦμα:

« Ποιός εἶσαι; ».

« Εἶμαι ὁ ᾿Ορνίας ».

« Ποιό εἶναι τό Ζώδιό σου; ».

*« ῾Ο ῾Υδροχόος, ὁ Νεροκουβαλητής. Στραγγαλίζω τούς ἀνθρώπους καί μεταμορφώνομαι σ᾿ ἄνθρωπο, σάν γυναίκα, γιά νά ἔρθω σέ συνουσία μέ τούς ἄντρες στόν ὕπνο τους. * Μπορῶ νά ἐμφανιστῶ σάν λιοντάρι, κι εἶμαι ὁ ἀνώτερος ἀπ᾿ ὅλους τούς δαίμονες: Εἶμαι γιός τοῦ ῎Αγγελου ΟΥΡΙΗΛ, πού τ᾿ ὄνομά του σημαίνει « ῾Η Δύναμη τοῦ Θεοῦ ! ».*

Τότε ὁ Σολομών πρόσταξε τόν ᾿Ορνία, μέ τή δύναμη τοῦ μαγικοῦ δαχτυλιδιοῦ, νά φέρει μπροστά του ἄλλα πνεύματα. Κι ἐκεῖνος πῆγε στό Βασιλιά τους, τόν ἀρχηγό ὅλων τῶν ἄλλων, τόν Βεελζεβούλ. ᾿Αναγκασμένος νά πάει, ὁ Βεελζεβούλ παρουσιάστηκε.

Λέει ὁ Σολομών:

« Κι ὅταν εἶδα τόν ῎Αρχοντα τῶν δαιμόνων, δόξασα τόν Κύριο καί Θεό μου, τόν Ποιητήν Οὐρανοῦ καί Γῆς, κι εἶπα: Εὐλογητός, Κύριος ὁ Θεός, ὁ Παντοδύναμος, πού μοῦ ἔδωσε αὐτή τήν ἐξουσία... Καί ρώτησα τό πνεῦμα:

« Ποιός εἶσαι; ».

« Εἶμαι ὁ Βεελζεβούλ, ὁ ῎Αρχοντας τῶν Δαιμόνων. ᾿Εγώ εἶμαι πού κάνω τά πνεύματα ὁρατά στούς ἀνθρώπους ».

» Κι αὐτός δέχτηκε νά μοῦ στείλει ὅλα τά πνεύματα ».

῾Ο Σολομών τόν ρώτησε ἄν ὑπῆρχαν θηλυκά πνεύματα, κι ὁ Βεελζεβούλ τοῦ εἶπε πώς ὑπῆρχαν, καί πώς θά τοῦ ἔδειχνε ἕν᾿ ἀπ᾿ αὐτά.

Κι ἔτσι παρουσιάστηκε ἡ ᾿Ονοσκελίς, μέ μορφή μιᾶς γοητευτικῆς κι ὡραίας γυναίκας. Αὐτή ζεῖ συνήθως σέ μιάν ὁλόχρυση σπηλιά περνάει τόν καιρό της στραγγαλίζοντας ἀνθρώπους, καί μπορεῖ νά τή συναντήσει κανείς στά σπήλαια καί στά βαθειά φαράγγια. Συνταιριάζεται μ᾿ ἄντρες μελαψούς, καί τούς χωρίζει στά δυό τόν ἀστερισμό. * ᾿Αλλά ὅταν ρωτήθηκε ἐπίμονα, διαβεβαίωσε πώς δέν ἔδινε ὑπερφυσικές δυνάμεις σέ κείνους πού τή λατρεύουν, ὅπως κάνουν τ᾿ ἄλλα πνεύματα.

῾Η ᾿Ονοσκελίς πλάστηκε « ἀπό μιάν ἠχώ πού ἔπεσε μέσα σ᾿ ἕνα δάσος », κι ἐξασκεῖ τήν δράση της ὅταν εἶναι πανσέληνος. Μπορεῖ

* *Βλέπε προηγούμενη ὑποσημείωση. Σ.τ.Μ.*

* Αὐτό μᾶλλον σημαίνει πώς πρόκειται γιά ἕνα πνεῦμα πού ἀνήκει στόν ἀστερισμό τῶν Διδύμων. Λέγεται πώς ὅσοι γεννιοῦνται κάτω ἀπ᾿ αὐτό τό Ζώδιο ἔχουν μελαψό δέρμα. Σ.τ.Σ.

νά τήν ὑπερνικήσει μόνο τ' ὄνομα τοῦ ἀγγέλου ΙΩΗΛ, κι ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Σολομών τήν ἔστειλε νά πλέκει σκοινιά γιά τίς ἐργασίες τοῦ Ναοῦ.

Μετά ἦρθε ὁ ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ: εἶναι μισός ἄγγελος καί μισός ἄνθρωπος, κι ὁ ἀστερισμός του εἶναι ἡ Ἄρκτος. Μανιασμένος κι οὐρλιάζοντας, προεῖπε στόν Σολομώντα τόν ξεπεσμό καί τήν τελική του ταπείνωση.

Ὁ Ἀσμοδαῖος κάνει κακό στούς παντρεμένους, καί περνάει τόν καιρό του καταστρέφοντας τήν ὀμορφιά τῶν παρθένων. Ἐξάλλου προκαλεῖ τήν τρέλλα καί τήν ἀκολασία, σπρώχνει τούς ἄντρες νά παρατήσουν τίς γυναῖκες τους γι' ἄλλες γυναῖκες. Τόν ἐξουσιάζει ὁ ἄγγελος Ραφαήλ. Ὅποιος θέλει νά τόν ὑποτάξει (καί νά γλυτώσει ἔτσι ἀπ' ὅλες τίς συμφορές πού φέρνει) πρέπει νά ζητήσει τή βοήθεια αὐτοῦ τοῦ Ἀγγέλου, καίγοντας κάποιο θυμίαμα. Στήν ἀρχή ὁ Ἀσμοδαῖος ἀρνιόταν ν' ἀποκαλύψει τά συστατικά του: ἀλλά ὁ Σολομών τόν φοβέρισε μέ μεγάλα καί τρανά Ὀνόματα, κι ὁ δαίμονας ὑπέκυψε. Τό θυμίαμα πού διαλύει τίς κακουργίες αὐτοῦ τοῦ πνεύματος ἀποτελεῖται ἀπό χολή καί τό σηκώτι τοῦ ψαριοῦ *γλάνου* ὅταν καίγονται πάνω σέ ξύλα ἀπό ταμαρινιά.

Τό λιβάνισμα δοκιμάστηκε ἀμέσως, κι ὁ Σολομών ξανακάλεσε τόν Βεελζεβούλ γιά νά μάθει κι ἄλλες λεπτομέρειες. Ἔτσι πληροφορήθηκε ὅτι ἀνάμεσα στίς ἄλλες του ἀσχολίες εἶναι κι ἡ ἐκθρόνιση τῶν βασιλιάδων, καθώς κι ἡ βοήθεια πού δίνει στούς ξένους ἐχθρούς. Στέλνει ἐπίσης δαίμονες γιά νά τυραννοῦν τόν κόσμο, καί κάνει τούς ἀνθρώπους νά ξεστρατίζουν ἀπ' τόν σωστό δρόμο, προπάντων τούς θεοσεβούμενους.

Μέ σκοπό νά καταστρέψει τόν κόσμο, ὁ Βεελζεβούλ προκαλεῖ ἐπίσης δολοφονίες, ραδιουργίες, πολέμους κι ἐγκλήματα ἀφύσικα.

Τόν νικᾶ ἡ λέξη ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, καί τ' Ὄνομα πού ἀντιπροσωπεύεται ἀπ' τόν ἀριθμό 644. Ἐξάλλου ἐξαφανίζεται στό ὄνομα ΕΛΕΕΘ.

Ἔπειτα ὁ δαίμονας δίνει αὐθόρμητα κι ἄλλες μαγικές πληροφορίες στόν Σολομώντα:

« Ἄκουσε, Βασιλιᾶ: ἄν κάψεις ρετσίνι, λιβάνι καί θαλάσσιους βολβούς, μαζί μέ νάρδο καί ζαφορά, κι ἀνάψεις ἑφτά λαμπάδες στή σειρά, θά στεριώσεις τά θεμέλια τοῦ σπιτιοῦ σου. Κι ἄν, ὅταν βρίσκεσαι ἁγνός, τίς ἀνάψεις τήν αὐγή, τότε θά δεῖς τούς οὐράνιους δράκοντες,

καθώς πετοῦν σέρνοντας τό ἅρμα τοῦ Ἥλιου ! ». *

Ὁ Σολομών τόν ἔστειλε πίσω στά ἔργα του, καί κάλεσε ἕναν ἄλλον δαίμονα. Ἐμφανίστηκε τό Πνεῦμα τῆς Στάχτης, ὁ Τεφρός, πού παρουσιάζεται σάν ἕνας ὁρμητικός ἄνεμος. Φέρνει σκοτάδι, προκαλεῖ πυρκαγιές στούς κάμπους, καί βρίσκεται κάτω ἀπό τήν ἀστρολογική ἐξουσία τῆς ἡμισελήνου.

Δέν εἶναι ὁλότελα κακοποιό πνεῦμα, γιατί ὅταν τόν καλέσουν μέ τά ὀνόματα ΒΟΥΛΤΑΛΑ, ΘΑΛΛΑΪ καί ΜΕΛΧΑΛ, γιατρεύει τόν πυρετό, μέ τή δύναμη τοῦ Ἀρχάγγελου Ἀζαήλ.

Ὅταν τό'μαθε αὐτό ὁ Σολομών ἐπικαλέσθηκε τόν Ἀζαήλ, προστάζοντάς τον νά ὑποτάξει τόν Τεφρό. Μετά τήν ὑποταγή του, τό πνεῦμα στάλθηκε ἀπ' τόν Σολομώντα νά προμηθεύει πέτρες στούς ἐργάτες πού ἀσχολοῦνταν μέ τό χτίσιμο τοῦ ἐπάνω μέρους τοῦ Ναοῦ.

Ὅταν καλέσθηκε ἕνας ἄλλος δαίμονας, ἐμφανίσθηκαν ἐφτά, ἐνωμένοι μεταξύ τους, κι ὅλοι μέ μορφή γυναίκας. Αὐτές πληροφόρησαν τόν Βασιλιά πώς ὅλες μαζί ἀποτελοῦν τά τριαντατρία στοιχεῖα τοῦ Ἄρχοντα τοῦ Σκότους, κι εἶναι μιά ὁμάδα ἀπό ἄστρα.

Ἡ πρώτη ὀνομάζεται *Ἀπάτη*. Προκαλεῖ τίς παράνομες πράξεις, καί μπορεῖ νά ὑποταχθεῖ ἄν ἐπικληθεῖ ὁ ἄγγελος Λαμεχιάλ. Ὅταν ξεσπάει μιά διαμάχη, προέρχεται ἀπό τήν δεύτερη, πού λέγεται *Πάλη*, καί διώχνεται ἀπό τόν ἄγγελο Βαρουχιαχήλ. Ὁ τρίτος γυναικεῖος δαίμονας ὀνομάζεται *Πόλεμος*, καί μπορεῖ νά κατανικηθεῖ μόνο ἀπό τόν ἄγγελο Μαρμαράθ. Ἡ τέταρτη δεσπόζει στό *μῖσος* καί στό *χωρισμό*. Χωρίζει τόν σύζυγο ἀπ' τή γυναίκα του, τούς γονεῖς ἀπ' τά παιδιά τους, τούς συγγενεῖς μεταξύ τους. Οἱ ἐπιδράσεις της μποροῦν νά σταματήσουν μόνο μέ τήν ἐπίκληση τῆς δύναμης τοῦ ἀγγέλου Βεχιάλ.

Δύναμις εἶναι τ' ὄνομα τοῦ πέμπτου πνεύματος τοῦ σκότους. Σπέρνει τήν τυραννία καί τόν σφετερισμό· οἱ δραστηριότητές της μποροῦν νά τερματισθοῦν μόνο μέ τή λέξη ΑΣΤΕΡΑΩΘ.

Οἱ ἄνθρωποι παραστρατοῦν ἐξ αἰτίας τοῦ ἕκτου πνεύματος, πού ὀνομάζεται *Λάθος*. Αὐτό μπόρεσε νά προμαντέψει γιά τόν Σολομώντα πώς τελικά θά κατόρθωνε νά τόν ἀπομακρύνει ἀπό τόν ἴσιο δρόμο, θυμίζοντάς του ἐξάλλου πώς αὐτό εἶχε ἐπιτύχει νά τόν κάνει νά σκοτώσει τόν ἴδιο τόν ἀδερφό του. Αὐτό καταφέρνει τούς ἀνθρώπους νά γίνουν νεκρομάντεις. Ὁ ἄγγελος πού τόν ὑποτάσσει εἶναι ὁ Οὐριάλ.

Τό ἕβδομο καί τελευταῖο πνεῦμα τῆς ὁμάδας εἶναι τό χειρότερο ἀπ' ὅλα: τόσο φοβερό, πού δέν ἀνακοινώνονται οὔτε τ' ὄνομα οὔτε οἱ ἱκανότητές του.

* Αὐτό τό τελευταῖο θυμίζει τήν ἑλληνική μυθολογία, σύμφωνα μέ τήν ὁποία τό ἅρμα τοῦ Ἥλιου σέρνεται ἀπό τέσσερα φλογερά ἄτια, μέ τά ὀνόματα Αἴθων, Φλέγων, Πυρόεις καί Ἠῶος. Σ.τ.Μ.

Ὅταν ἐξαφανίστηκε αὐτή ἡ σειρά τῶν πνευμάτων, ὁ Σολομών συνεχίζει:

« Τότε ἐγώ, ὁ Σολομών, δόξασα τόν Κύριο καί ζήτησα νά ἐμφανιστεῖ ἕνας ἄλλος δαίμονας. Πρόβαλε μπρός μου μιά μορφή πού ἔμοιαζε μ' ἄνθρωπο, ἀλλά χωρίς κεφάλι.

» Κι ἐγώ τόν ρώτησα: « Ποιός εἶσαι; » ἀποκρίθηκε. « Εἶμ' ἕνας δαίμονας ». Τόν ρώτησα ποιός, καί μοῦ εἶπε: « Εἶμαι ὁ Φθόνος. Καταβροχθίζω τά κεφάλια, ἐπειδή ἀναζητῶ ἕνα κεφάλι σάν τό δικό σου ».

» Τότε ἐγώ, ὁ Σολομών, ἀκούμπησα πάνω του τή σφραγίδα, ὁδηγώντας τό χέρι μου πρός τό στῆθος του. Ὁ δαίμονας πήδηξε ψηλά, ξανάπεσε καί βόγγηξε, κι εἶπε: « Ὠιμένα, τί ἔπαθα ! Ὀρνία, μέ πρόδωσαν ! Δέν ἔχω πιά τήν ἱκανότητα νά βλέπω ! ».

» Τότες εἶπα: « Ἐγώ εἶμαι ὁ Σολομών. Πές μου πῶς μπορεῖς νά βλέπεις χωρίς κεφάλι ! » Μοῦ ἀποκρίθηκε: « Μές ἀπό τίς αἰσθήσεις ».

» Τόν ρώτησα πῶς μποροῦσε νά μιλάει. Ἀπάντησε: « Ὦ Σολομών Βασιλιᾶ, ἐγώ ὁ ἴδιος εἶμαι μιά φωνή, γιατί ἔχω ἀποχτήσει τίς φωνές ἀναρίθμητων ἀνθρώπων. Σπάζω τά κεφάλια ἐκείνων πού λέγονται βουβοί, τήν ὄγδοη μέρα μετά τή γέννησή τους. Ρίχνω μάγια στά σταυροδρόμια, κι εἶμ' ἐπικίνδυνος. Ἁρπάζω καί κόβω τό κεφάλι ἑνός ἀνθρώπου, σάμπως μ' ἕνα σπαθί, καί τό στήνω στό λαιμό μου. Κι ἀκόμα, στέλνω ἀρρώστιες στά πόδια καί προξενῶ πόνους ... ».

Ὁ Σολομών ἀνακάλυψε ἀπ' αὐτόν ὅτι μόνο ὁ ἄγγελος τοῦ κεραυνοῦ μπορεῖ νά ὑποτάξει τόν δαίμονα *Φθόνο*.

Τό ἑπόμενο πνεῦμα ἐμφανίστηκε σάν ἕνα μεγάλο σκυλί μέ βαθειά φωνή. Ἄλλοτε ἦταν ὁ Ἑρμῆς, * ἕνας μεγάλος σοφός, καί τώρα ὀνομάζεται ΡΑΒΔΟΣ (βέργα) καί σφάζει τόν κόσμο. Μπορεῖ νά ὑποταχθεῖ μόνο ἀπ' τή δύναμη τοῦ ἀγγέλου Βριέως.

Ὕστερα ἦρθε ἕνα τρομερό φάντασμα, ὅμοιο μέ λιοντάρι, ἀρχηγός μιᾶς λεγεώνας. Τ' ὄνομά του δέν ἀναφέρεται. Μ' ἄγριο ὕφος εἶπε πώς ὑποτάσσεται στόν ἀριθμό 644 καί στ' ὄνομα ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ. Ἡ δουλειά του εἶναι νά κάνει κακό σ' ἐκείνους πού ἀρχίζουν νά γιατρεύονται ἀπό μιάν ἀρρώστεια.

Ἕνας τρικέφαλος δράκοντας μέ χέρια ἀνθρώπου ἦταν τό ἑπόμενο φάντασμα, πού ἀμέσως διατάχθηκε νά πιάσει δουλειά μέ τούς ἄλλους πού ἐργάζονταν στό Ναό. Οἱ ἱκανότητές του εἶναι νά βλάφτει τά παιδιά πρίν γεννηθοῦν, καί νά προκαλεῖ τήν ἐπιληψία. Μπορεῖς νά τόν νικήσεις γράφοντας τή λέξη ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ.

* Ἐδῶ δέν πρόκειται γιά τόν ἀρχαῖο ἑλληνικό θεό Ἑρμῆ, ἀλλά γιά τόν Αἰγυπτιακό θεό *Θώθ*, πού οἱ νεοπλατωνικοί τόν ὀνόμασαν *Ἑρμῆ Τρισμέγιστο*, καί πού τοῦ ἀποδίδονται πολλά καί σπουδαῖα μαγικά συγγράμματα. Σ.τ.Μ.

Μετά ἐμφανίσθηκε ἕνα γυναικεῖο πνεῦμα. Τό κορμί του ἦταν σκοῦρο, τά μάτια πράσινα καί λαμπερά, τά μέλη ἀόρατα. Εἶπε ὅτι λεγόταν ΟΒΙΖΟΥΘ. Περνοῦσε τόν καιρό της μέ τίς γυναῖκες πού ἦταν κλεισμένες στά σπίτια τους, ζητώντας νά πνίξει τά παιδιά τους. « *Ὅλο μου τό ἔργο εἶναι νά ἐξοντώνω τά παιδιά, στό σῶμα καί στήν ψυχή* ». Τήν νικᾶ μόνο ὁ ἄγγελος Ἀφαρώφ, πού ὀνομάζεται καί Ραφαήλ. « *Ἄν ἕνας ἄντρας δώσει αὐτό τ' ὄνομα γραμμένο σέ μιά γυναίκα πού εἶναι στό κρεββάτι μέ τό μωρό της, ἐγώ δέ μπορῶ νά τή πλησιάσω* », ὁμολογεῖ τό πνεῦμα. « *Ὁ ἀριθμός αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος εἶναι 640* ».

Σ' αὐτό τόν ἀριθμό φτάνουμε ἄν δώσουμε μιάν ἀριθμητική ἀξία σέ κάθε γράμμα, δηλαδή: Ρ (100), Α (1), Φ (500), Α (1), Η (8), Λ (30). *

Μετά τήν Ὀβιζούθ πρόβαλε ἕνας φτερωτός δράκοντας, μέ πρόσωπο καί χέρια ἀνθρώπου. Κάνει τίς γυναῖκες νά ἀπατήσουν τούς ἄντρες τους, καί διώχνεται ἀπ' τόν ἄγγελο Βαζαζάθ.

Ἕν' ἄλλο θηλυκό πνεῦμα, ἡ ΕΝΕΨΥΓΟΣ, μπορεῖ νά ἐμφανιστεῖ μέ λογῆς μορφές. Μποροῦμε νά σταματήσουμε τίς διάφορες κακοποιές της δραστηριότητες ἄν ἐπικαλεσθοῦμε τόν ἄγγελο Ραθαναήλ.

Ὁ ἑπόμενος ἐπισκέπτης ἦταν ἕνα πλάσμα πού ἔμοιαζε μέ ψάρι. Εἶναι θαλάσσιο πνεῦμα, καί ἀποζητᾶ χρυσάφι κι ἀσῆμι. Καταστρέφει τά πλοῖα καί προκαλεῖ ἐπιδημίες στά πληρώματα. Ὀνομάζεται ΚΥΝΟΣΠΑΣΤΟΝ, καί καμιά φορά βγαίνει καί στή στεριά. Ὁ ἄγγελος πού τόν νικᾶ εἶναι ὁ Ἰαμήθ. Ὅταν ὁ Σολομών πῆγε νά τόν φυλακίσει, εἶπε πώς δέν μπορεῖ νά ζήσει χωρίς νερό: κι ἔτσι ἔφεραν ἕνα γεμᾶτο ἀμφορέα, καί τό πνεῦμα σφραγίστηκε μέσα του καί τοποθετήθηκε στά ὑπόγεια τοῦ Ναοῦ.

Τελευταῖος ἀπ' ὅλη αὐτή τήν παρέλαση τῶν δαιμόνων ἦταν ἕνας γίγαντας ὁπλισμένος μ' ἕνα πελώριο σπαθί: εἶχε, λέει, ξεμείνει ἀπό τήν ἐποχή πού βασίλευαν οἱ γίγαντες στή γῆ. Αὐτό τό πνεῦμα προκαλεῖ τούς δαιμονισμούς, τή φαλάκρα, κι ἕνα εἶδος τρέλλας πού κάνει τόν ἄνθρωπο νά τρώει τίς ἴδιες του τίς σάρκες. Ὑποτάσσεται ἄν τοῦ γράψεις ἕνα ὡρισμένο ἀριθμό στό μέτωπό του. Κι αὐτός κλείστηκε σ' ἕνα ἀμφορέα.

Ὕστερ' ἀπ' αὐτό, ἐμφανίστηκαν πνεύματα ἄλλου εἴδους: οἱ *δέκανοι* τῶν πλανητῶν, καθένας μέ τήν ἀστρολογική περιοχή του.

Ὁ *Ρούαξ* ἀνήκει στό Ζώδιο τοῦ Κριοῦ. Δραστηριοποιεῖ τήν ἀνθρώπινη σκέψη καί ἐλέγχεται ἀπ' αὐτήν τήν ἐπίκληση: « ΜΙΧΑΗΛ, πιάσε τόν ΡΟΥΑΞ ! ».

Ὁ *Βαρσαφήλ* προκαλεῖ τήν ἡμικρανία, καί νικιέται μέ τήν ἐπί-

* Ἐπειδή τά ἑλληνικά γράμματα ἔχουν προέλθει ἀπό τά σημιτικά, ἡ ἀριθμητική τους σειρά εἶναι ἴδια, ὥστε ἄν γράψουμε μέ ἑλληνικούς ἀριθμούς τό 640, θά προκύψει τό Ρ΄ Α΄ Φ΄ Α΄ Η΄ Λ΄.

Σ.τ.Μ.

κληση: « ΓΑΒΡΙΗΛ, πιάσε τόν ΒΑΡΣΑΦΗΛ ! ».

Ὁ *Ἀρατοσαήλ* φέρνει πονόματο. Ὅποιος ἔχει τέτοια ἐνοχλήματα, γιά νά γιατρευτεῖ πρέπει μόνο νά ἐπαναλάβει αὐτή τήν ἐπίκληση: « ΟΥΡΙΗΛ, πιάσε τόν ΑΡΑΤΟΣΑΗΛ ! ».

Ὁ *Ἰουδάλ* προξενεῖ κουφαμάρα. Τό ἀντίδοτο εἶναι: « ΟΥΡΙΗΛ, πιάσε τόν ΙΟΥΔΑΛ ! ».

Ὁ *Σφενδοναήλ* εἶναι ὁ δαίμονας πού προσβάλλει τίς ἀμυγδαλές, καί μπορεῖ νά διωχθεῖ μέ τή φράση: « ΣΑΒΡΑΗΛ, πιάσε τόν ΣΦΕΝΔΟΝΑΗΛ ! ».

Ὁ *Σφανδώρ* φέρνει ἀρρώστειες καί πόνους στούς ὤμους, τά χέρια, τό λαιμό καί τό μεδούλι. Ἐνάντια του χρησιμοποιεῖται ἡ ἴδια ἐπίκληση, μέ τ' ὄνομα τοῦ ἀγγέλου ΑΡΑΗΛ.

Ὁ *Βελβέλ* προσβάλλει τήν καρδιά καί τό μυαλό. Καί γι αὐτόν, ὁ ἄγγελος πού θά τόν ὑποτάξει εἶναι ὁ ΑΡΑΗΛ.

Ὁ Κουρταήλ φέρνει πόνους, προπάντων στήν κοιλιά. Διώχνεται μέ τό ὄνομα τοῦ ἀγγέλου ΙΑΩΘ.

Ὁ *Μεταθίαξ* προκαλεῖ διαταραχές στά νεφρά, κι ἀπομακρύνεται μέ τή δύναμη τοῦ ΑΔΩΝΑΗΛ.

Ὁ *Κατανικοταήλ* φέρνει διχόνοια στήν οἰκογένεια. Ἀποκάλυψε στόν Σολομώντα πώς ἄν ἕνας ἄνθρωπος θέλει γαλήνη κι ἁρμονία στό σπιτικό του, πρέπει νά γράψει πάνω σ' ἑφτά φύλλα δάφνης αὐτή τή φράση: « ΙΑΕ, ΙΕΩ, γυιοί τοῦ Σαβαώθ, στ' ὄνομα τοῦ Ὑπέρτατου Θεοῦ αἰχμαλωτίστε τόν ΚΑΤΑΝΙΚΟΤΑΗΛ ! ». Ἔπειτα τά φύλλα πρέπει νά ξεπλυθοῦν σέ νερό, καί τό νερό νά ραντιστεῖ τό σπίτι, ἀπό τά μέσα πρός τά ἔξω.

Ὁ *Σαφαθοαραήλ* προκαλεῖ πεσίματα καί κάνει τόν ἄνθρωπο μέθυσο. Γιά νά τόν ἀντικρούσεις, πρέπει νἄχεις κρεμασμένο στό λαιμό σου ἕνα φύλλο μέ τήν ἐπιγραφή: ΙΑΕΩ, ΙΕΑΛΩ, ΙΟΕΛΕΤ, ΣΑΒΑΩΘ, ΙΘΩΘ, ΒΑΕ.

Ὁ *Βοβήλ*, ἤ Βοθωθήλ, κάνει ν' ἀρρωσταίνουν τά νεῦρα. Τό κακό διώχνεται μέ τήν ἐπίκληση: « ΑΔΩΝΑΗΛ, πιάσε τόν ΒΟΘΩΘΗΛ ! ».

Ὁ *Κυμεατήλ* φέρνει ρίγη κι ὑπνηλία ἀρρώστειας. Ἡ ἐπίκληση ἐναντίον του εἶναι: « ΖΟΡΟΗΛ, πιάσε τόν ΚΥΜΕΑΤΗΛ ! ».

Ὁ *Ροκλήδ*, πού κάνει νά νοιώθεις κρύο καί πόνο στό στομάχι, διώχνεται μ' αὐτά τά λόγια: « ΙΑΓ, φεύγα, εἶσαι κρύος, ὁ Σολομών εἶναι πιό σοφός ἀπ' τούς ἕντεκα πατέρες ! ».

Ὁ *Ἀτράξ* εἶναι τό κακό πνεῦμα πού φέρνει τόν πυρετό. Γιά νά ἀπαλλαγεῖς, κοπάνισε σέ σκόνη κορίανδρο, λέγοντας αὐτή τήν ἐπίκληση: « Ἐξορκίζω αὐτόν τόν κακό πυρετό, στό ὄνομα τοῦ Θρόνου

τοῦ Παντοδύναμου Θεοῦ ! Σηκώσου, σκόνη, κι ἄφησε αὐτό τό πλάσμα τοῦ Θεοῦ ἥσυχο ! ».

῾Ο *῾Ιεροπαήλ* φέρνει κράμπες καί συσπάσεις. Πρέπει νά εἰπωθοῦν τρεῖς φορές στό δεξί αὐτί τοῦ ἀρρώστου αὐτά τά λόγια: « ΙΟΥΔΑΡΙΖΕ, ΣΑΒΟΥΝΕ, ΔΕΝΟΕ ! ».

῾Ο *Βαλδουμέχ* φέρνει διχόνοια στούς συζύγους. Τόν ἀπομακρύνεις ἄν γράψεις σ' ἕνα φύλλο καί τό φυλάξεις στό σπίτι σου αὐτή τήν ἐπίκληση: « Σέ προστάζει ὁ Θεός τοῦ ᾿Αβραάμ, κι ὁ Θεός τοῦ ᾿Ισαάκ, κι ὁ Θεός τοῦ ᾿Ιακώβ: ἄφησε ἥσυχο αὐτό τό σπίτι ! ».

῾Ο *Ναώθ* προσβάλλει τά γόνατα. Διώχνεται μόνο μέ τήν ἐπίκληση τῶν ὀνομάτων ΦΝΟΥΝΟΒΟΗΛ, ΝΑΘΑΘ.

῾Ο *Μαρδέρος* εἶν' ἄλλος ἕνας δαίμονας τοῦ πυρετοῦ. ᾿Ενάντιά του πρέπει νά γραφεῖ σέ χαρτί καί νά δεθεῖ στό λαιμό ἡ ἐπίκληση: « ΣΦΕΝΕΡ, ΡΑΦΑΗΛ, μή μέ κρατᾶτε, μή μέ προκαλεῖτε ! ».

῾Ο *᾿Αλάθ* φέρνει βήχα στά παιδιά. Μπορεῖς νά τόν ἐμποδίσεις μέ τά λόγια: « ΡΟΡΕΘ, κυνήγα τόν ΑΛΑΘ ! ».

῾Ο *Νεφθαδά* φέρνει πόνους στά νεφρά καί δυσουρία. Τόν διώχνεις ἄν ζώσεις στή μέση σου ἕνα φυλαχτό μέ τήν ἐπιγραφή: « ΙΑΘΑΩΘ, ΟΥΡΟΥΕΛ, ΝΕΦΘΑΔΑ ».

῾Ο *᾿Ακτών* κάνει νά πονᾶ ἡ ράχη καί τά πλευρά. Αὐτά τά ἐνοχλήματα μποροῦν νά γιατρευτοῦν μέ ἕνα φυλαχτό ἀπό χαλκό, παρμένο ἀπ' τό μέταλλο ἑνός πλοίου πού δέν ἔχει ρίξει ἄγκυρα, μέ χαραγμένη τήν ἐπίκληση: « ΜΑΡΜΑΡΩΘ, ΣΑΒΑΩΘ, κυνηγῆστε τόν ΑΚΤΩΝΑ ! ».

῾Ο *᾿Ανατρέθ* εἶν' ὁ δαίμονας πού προκαλεῖ τούς ἐσωτερικούς πυρετούς. ῾Η θεραπεία εἶν' ἁπλή: ἐπαναλάβετε « ΑΡΑΡΑ ΧΑΡΑΡΑ ».

῾Ο *Φέθ* εἶναι τό κακό πνεῦμα στό ὁποῖο ὀφείλεται ἡ φυματίωση κι οἱ αἱμορροΐδες. ῾Ο ἀσθενής πρέπει νά πιεῖ γλυκό κρασί, στό ὁποῖο ν' ἀπευθυνθοῦν αὐτά τά λόγια: « Σ' ἐξορκίζω, μά τόν ἑνδέκατο αἰώνα, νά σταματήσεις ἐκεῖ ὅπως προστάζω, ΦΕΘ, ΑΞΙΟΦΕΘ ! ».

῾Ο *᾿Ανοστήρ*, προκαλεῖ διαταραχές στήν κύστη. Γιά θεραπεία, ὥστε νά διωχτεῖ τό πνεῦμα, πρέπει νά κοπανιστοῦν μέσα σέ λάδι τρία δαφνοκούκουτσα, καί ν' ἀλειφτοῦν στό μέρος πού πονάει, λέγοντας: « Σ' ἐξορκίζω, ΑΝΟΣΤΗΡ ! Σταμάτα, μά τόν ΜΑΡΜΑΡΑΘ ! ».

῾Ο *᾿Εφεσιμιρέθ* προκαλεῖ τίς ἀρθρίτιδες. Σ' αὐτή τήν περίπτωση πρέπει νά πάρεις ἁλάτι, νά τό τρίψεις στά χέρια σου, νά τά βουτήξεις στό λάδι κι ἔπειτα νά κάνεις μασσάζ στόν ἄρρωστο, λέγοντας: « ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ΧΕΡΟΥΒΕΙΜ, βοηθῆστε με ! ».

῾Ο *᾿Ιχθύων* φέρνει παράλυση, καί διώχνεται μέ τήν ἐπίκληση:

« ΑΔΩΝΑΕΘ, βοήθα με ! ».

Ὁ *Ἀχονίων* εἶν᾽ ἐχθρός τῶν μικρῶν παιδιῶν. Ὅποιος καταδιώκεται ἀπ᾽ αὐτόν τό δαίμονα, πρέπει νά γράψει σ᾽ ἕνα φύλλο συκιᾶς: « ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ, ΥΚΟΥΡΓΟΣ, ΚΟΥΡΓΟΣ, ΥΡΓΟΣ, ΓΟΣ, ΟΣ ».

Ὁ *Αὐτοθίθ* προκαλεῖ ἔχθρα καί κάθε λογῆς στενοχώριες. Γιά ν᾽ ἀπελευθερωθεῖς, πρέπει νά γράψεις τίς λέξεις ΑΛΦΑ καί ΩΜΕΓΑ.

Ὁ *Φθεβώθ* ματιάζει. Μπορεῖ νά διωχτεῖ μέ τό σχεδίασμα ἑνός ματιοῦ (ματόχαντρο).

Ὁ *Βιανακίθ* προκαλεῖ ἀποσύνθεση καί μόλυνση. Μπορεῖς νά προστατευθεῖς ἀπ᾽ αὐτόν γράφοντας στήν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ σου: ΜΕΛΤΟ, ΑΡΔΟΥ, ΑΝΑΑΘ.

* * *

Ἐδῶ τελειώνει ὁ κατάλογος τῶν σπουδαίων δαιμόνων πού ἐμφανίσθηκαν στόν Σολομώντα. Καθώς πρόβαλε ὁ καθένας τους, ἐκεῖνος τούς ἀνάθετε δουλειές στό Ναό. Ἡ φήμη του μεγάλωσε, κι ἀπό ὅλα τά μέρη τοῦ κόσμου ἦρθαν ἄρχοντες καί βασιλιάδες γιά νά θαυμάσουν τό χτίσιμό του, φέρνοντας πολύτιμα δῶρα.

Ἀργότερα, ὕστερα ἀπό πολλές μαγικές δραστηριότητες, ὁ Σολομών ἐρωτεύτηκε μιάν ὄμορφη Σουλαμίτιδα. * Γιά τήν ἀγάπη της ἐκεῖνος ἄρχισε νά λατρεύει τόν Μολώχ, κι ἔχτισε ἕνα Ναό στόν Βάαλ, τόν Μολώχ, κι ἄλλους ξένους θεούς. Αὐτό ἔγινε ἡ αἰτία τῆς πτώσης του, κι ἡ *Διαθήκη* τελειώνει ὥς ἑξῆς:

« Γι αὐτό ἔγραψα τήν Διαθήκη μου, ὥστε ἐκεῖνοι πού τήν διαβάζουν νά προσεύχονται γιά μένα, καί νά σκέφτονται τό τέλος κι ὄχι τήν ἀρχή, ὥστε ν᾽ ἀποκτήσουν τήν Θεία Χάρη στόν αἰώνα. Ἀμήν ».

---

* Τό ἑβραϊκό κείμενο, στό « *Ἆσμα Ἀσμάτων* », τήν ὀνομάζει *Σουλαμίτιδα* (προφέρεται Shulamith) κι ὄχι Σουνλαμίτιδα, ὅπως στή μετάφραση τῶν Ο΄ πού ἔτσι τή συσχετίζουν μέ τήν *Ἀβισάγ* πού καταγόταν ἀπό τό Σουνάμ κι εἶχε πλαγιάσει μέ τόν Δαυίδ στά γεράματά του γιά νά τόν ξανανιώσει. Τό Shulamith, ἀντίθετα, εἶναι τό θηλυκό τοῦ Shelomo, ὅπως προφέρεται στά ἑβραϊκά ὁ Σολομών. Σ.τ. Μ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι.

Οἱ ἀστρολογικές συνθῆκες τῆς μαγικῆς τελετουργίας

Τό Σύμπαν κι ὁ Ἄνθρωπος, ὁ Μακρόκοσμος κι ὁ Μικρόκοσμος, συνδέονται σύμφωνα μέ τίς δοξασίες τῆς Ὑψηλῆς Μαγείας, μ' ἄγγιχτους κι ἀόρατους δεσμούς, ἀλλά πολύ συστηματικούς. Τίποτα δέν συμβαίνει στή Γῆ, πού νά μήν ἔχει ἀντύκτυπο σέ μιά πλατύτερη πραγματικότητα, ὅπως ἀληθεύει καί τό ἀντίστροφο: τίποτα δέ συμβαίνει στόν Οὐρανό πού νά μήν ἐπηρεάζει αἰσθητά τή ζωή, τό περιβάλλον καί τή συμπεριφορά τῶν ἀνθρώπων.

Κάθε μαγική ἐργασία πρέπει νά τό ἔχει αὐτό ὑπ' ὄψη της, κι ὅποιος ἑτοιμάζεται νά τήν ἐκτελέσει πρέπει νά διαλέγει κατάλληλες μέρες, τόπους καί σύνεργα, ὥστε νά μήν ἔρχεται σ' ἀντίθεση μέ τήν ἀνώτερη Τάξη τῶν πραγμάτων. Ὁποιοδήποτε λάθος τιμωρεῖται μέ τήν ἀποτυχία' καί συχνά, μᾶς προειδοποιοῦν τά κείμενα, μπορεῖ νά ἔχει τίς πιό τρομερές συνέπειες γιά τόν ἀπρόσεχτο ἱερουργό.

Σ' αὐτό ἐδῶ τό ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ἔχουν συγκεντρωθεῖ οἱ ἀπαραίτητες βασικές γνώσεις γιά νά ἐκτελεστοῦν, χωρίς τούς « σοβαρούς κινδύνους » μέ τούς ὁποίους μᾶς ἀπειλεῖ ὅλη ἡ μαγική φιλολογία, ἱεροτελεστίες κι οἱ γοητεῖες πού περιγράφονται στά Γριμόρια πού ἀποδίδονται στό Βασιλιᾶ Σολομώντα.

Οἱ μαγικές ὧρες

Στό Πρῶτο Μέρος, κεφ. Α΄, εἴδαμε ὅτι κάθε μέρα τῆς ἑβδομάδας κυβερνᾶται ἀπό ἕναν ξεχωριστό πλανήτη. Κι ἀκόμα, οἱ διάφορες ὧρες τῆς μέρας ὑπόκεινται κι αὐτές στήν κυριαρχία τῶν ἄστρων: αὐτή τήν ἐπίδραση πρέπει νά ὑπολογίσουμε γιά νά διαλέξουμε τή στιγμή πού θ' ἀρχίσουμε μιά μαγική τελετουργία.

Γιά τό μάγο, ἡ μέρα ἀρχίζει μέ τήν ἀνατολή τοῦ ἡλίου, κι ἡ νύχτα μέ τήν δύση του: *συνεπῶς οἱ μαγικές ὧρες δέν συμπίπτουν μέ τίς ὧρες τοῦ ρολογιοῦ*. Γιά νά τίς καθορίσουμε, διαιροῦμε τόν χρόνο πού περνᾶ ἀπό τήν αὐγή ὥς τό ἡλιοβασίλεμα σέ δώδεκα ἴσα μέρη: καθένα ἀπ' αὐτά εἶναι *μιά ὥρα τῆς μέρας*· τό ἴδιο γίνεται ἀντίστοιχα καί γιά τή νύχτα *.

Ἄρα οἱ μαγικές ὧρες δέν εἶναι πάντα ἴσες, ἀλλά, μέ τό γύρισμα τοῦ χρόνου, ἔχουν διαφορετική διάρκεια, ἀνάλογα μέ τή μικρότερη ἤ μεγαλύτερη διάρκεια τῆς μέρας καί τῆς νύχτας.

Ἄς πάρουμε ἕνα παράδειγμα. Ἀφοῦ καθοριστεῖ ἡ κατάλληλη μέρα γιά μιά τελετή, γνωρίζουμε (π.χ. διαβάζοντας τίς « *ἐφημερίδες* » πού δημοσιεύονται στά περισσότερα περιοδικά κι ἡμερολόγια) ὅτι σ' αὐτήν ἀπ' τήν αὐγή ὥς τό δεῖλι περνοῦν 16 ὧρες μέ τό ρολόϊ μας.

Αὐτές συνολικά ἀντιστοιχοῦν σέ 960 λεπτά, πού διαιρούμενα μέ τό 12 μᾶς δίνουν τή διάρκεια κάθε *μαγικῆς ὥρας τῆς μέρας ἐκείνης*: 80 λεπτά. Ἡ πρώτη ἀπ' αὐτές τίς ὧρες ἀρχίζει τήν αὐγή, καί διαρκεῖ γιά τά 80 λεπτά πού ὑπολογίζουμε· ὕστερα ἀρχίζει ἡ δεύτερη ὥρα, καί οὕτω καθ' ἑξῆς ὥς τό ἡλιοβασίλεμα, ὁπότε ἀρχίζουν οἱ *ὧρες τῆς νύχτας*. Ἡ διάρκεια κι αὐτῶν τῶν ὡρῶν λογαριάζεται μέ τόν ἴδιο τρόπο, καί προκύπτει συνήθως διαφορετική ἀπό τήν προηγούμενη, ἀφοῦ μόνο δύο μέρες κάθε χρόνο (στίς 21 Μαρτίου καί στίς 23 Σεπτεμβρίου, τίς ἐαρινές καί φθινοπωρινές ἰσημερίες), ἡ διάρκεια τῆς μέρας εἶναι ἴδια μέ τή διάρκεια τῆς νύχτας.

---

* Σέ μερικές παραλλαγές τοῦ *Κλειδιοῦ* λέγεται πώς τό χρονικό αὐτό διάστημα διαιρεῖται σ' ἑφτά μέρη. — Σ.τ.Σ.

Για κάθε μέρα τῆς ἑβδομάδας, ἡ πρώτη ὥρα κυβερνᾶται πάντα ἀπό τόν πλανήτη πού κυριαρχεῖ ὁλόκληρη τή μέρα, κι οἱ πλανῆτες ἀκολουθοῦν πάντα τήν ἴδια σειρά (Ἥλιος, Ἀφροδίτη, Ἑρμῆς, Σελήνη, Κρόνος, Ζεύς, Ἄρης),πρᾶγμα πού μᾶς ἐπιτρέπει νά καταστρώσουμε τούς ἀκόλουθους πίνακες:

ΜΑΓΙΚΕΣ ΩΡΕΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ὥρα	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
1.	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος
2.	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς
3.	Ἑρμῆς	Ζεῦς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης
4.	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος
5.	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη
6.	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς
7.	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη
8.	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος
9.	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς
10.	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης
11.	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος
12.	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεῦς	Ἀφροδίτη

ΜΑΓΙΚΕΣ ΩΡΑΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

ὥρα	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
1.	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς
2.	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη
3.	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος
4.	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς
5.	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης
6.	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος
7.	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη
8.	Ζεῦς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρής	Ἑρμῆς
9.	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεῦς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη
10.	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος
11.	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς
12.	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης

Τά Πνεύματα τῶν Πλανητῶν

Τά στοιχεῖα πού ἀναγράφονται στούς ἀνωτέρω πίνακες ἔχουν πολύ μεγάλη σημασία: δέν πρέπει ποτέ νά τολμήσει κανείς, ὅπως πράγματι συμφωνοῦν ὅλα τά Γριμόρια, νά ἐκτελέσει ὁποιαδήποτε μαγική ἐργασία παρά μόνο τή μέρα καί τήν ὥρα πού τῆς εἶναι εὐνοϊκές. Αὐτό ἰσχύει προπάντων γιά τίς τελετές ἐπικλήσεων, ὅπως αὐτές περιγράφονται στό *Κλειδί* καί στό *Λεμέγεθον*, στίς ὁποῖες, ἄν δέν σεβαστεῖ τίς ἀστρολογικές συνθῆκες, ὁ μάγος θά βρισκόταν μπροστά σ' ἀνεπιθύμητες 'Οντότητες, πού δέν διαθέτει ἐναντίον τους τήν κατάλληλη ἄμυνα.

Ἡ ἐπίδραση τῶν Μαγικῶν Δυνάμεων πού συμβολίζονται ἀπό τόν κάθε πλανήτη προσωποποιεῖται στά Πλανητικά Πνεύματα ἤ 'Αγγέλους. Αυτοί εἶναι ἑφτά, κι ὅπως τ' ἄστρα πού τούς ἀντιστοιχοῦν, κυβερνοῦν τίς μέρες τῆς ἑβδομάδας καί τίς ὧρες κάθε μέρας, μέ τή σειρά πού ἀναφέρουν αὐτοί οἱ πίνακες. Τά ὀνόματά τους εἶναι:

Ἄγγελος τοῦ Ἥλιου: *Μιχαήλ* (ποιός σάν τόν Θεό;)
Ἄγγελος τῆς 'Αφροδίτης: *'Αναήλ* (Εἰσάκουσόν με, ὁ Θεός)
Ἄγγελος τοῦ Ἑρμῆ: *Ραφαήλ* (Θεός θεραπευτής)
Ἄγγελος τῆς Σελήνης: *Γαβριήλ* (Δύναμη τοῦ Θεοῦ)
Ἄγγελος τοῦ Κρόνου: *Κασσιήλ* (Θρόνος τοῦ Θεοῦ)
Ἄγγελος τοῦ Διός: *Σαχιήλ* (Θεία Δίκη)
Ἄγγελος τοῦ Ἄρη: *Σαμαήλ* (Φαρμάκι τοῦ Θεοῦ)

Ὁ μάγος τούς καλεῖ, μέ τίς τελετουργίες πού περιγράφονται στό *Κλειδί*, γιά ν' ἀποκτήσει τίς ὑπηρεσίες τους καί νά τούς βάλει νά ὑπογράψουν τό Liber Spirituum (*Βιβλίο τῶν Πνευμάτων*, πολύ σημαντικό ἐξάρτημα, γιά τό ὁποῖο ἔγινε λόγος στό Πρῶτο Μέρος, Κεφ. 6). Στήν τελετή τῆς ἐπικλήσεως νά μή λησμονηθεῖ ἡ χάραξη στόν Κύκλο καί σέ φυλαχτά ἀπ' τό κατάλληλο μέταλλο, τῶν σφραγίδων τῶν Πνευμάτων. Ἄν θέλουμε, μποροῦμε νά μεταχειριστοῦμε παρθένα περγαμηνη ἀντίς γιά μέταλλο· ἀλλά τότε πρέπει νά τηρήσουμε τίς πλανητικές ἀντιστοιχίες σχετικά μέ τά χρώματα.

Νά τώρα οἱ Δυνάμεις τῶν Πνευμάτων, ὅπως ἀναγράφονται στά Γριμόρια:

Μιχαήλ: ἔργα ἐλπίδας, χρωμάτων, τύχης, κληρονομιᾶς.
'Αναήλ: φιλία, ἔρωτας, κοινωνικές σχέσεις.
Ραφαήλ: ἀπώλειες, χρέη, συναλλαγές.
Γαβριήλ: πολιτική, ὄνειρα, φόβος, κλοπές.
Κασσιήλ: ζωή, κτίρια, σοφία, διαλογισμός.
Σαχιήλ: τιμές, ἐπιθυμίες, πλούτη, φορεσιές.
Σαμαήλ: πόλεμος, φυλάκιση, γάμος, ἔχθρα.

Τέλος, καταγράφουμε τίς σφραγίδες κάθε 'Αγγέλου:

Μιχαήλ : Γαβριήλ :

'Αναήλ : Καφιήλ :

Sachiel:

Ραφαήλ : Σαμαήλ :

Σχ. 87.

Τά 'Ολυμπιακά Πνεύματα

Οἱ 'Οντότητες πού περιγράψαμε ὥς τώρα δέν ἐξαντλοῦν τόν κατάλογο τῶν 'Ανωτέρω Πλασμάτων. Τό σύγγραμμα De Magia Veterum (Περί τῆς Μαγείας τῶν 'Αρχαίων), πού εἶναι γνωστό καί μέ τ' ὄνομα *'Αρβατήλ*, πού δημοσιεύθηκε στήν Βασιλεία στά 1575, ἀναφέρει ἄλλες ἑφτά Οὐράνιες Παρουσίες πού λέγονται 'Ολυμπιακά Πνεύματα, καί πού ἀξίζει νά τ' ἀναφέρουμε γιά ἕνα λόγο πού θά δοῦμε ἀμέσως.

Τό *'Αρβατήλ* μᾶς λέει ὅτι ὁ Κόσμος διαιρεῖται σέ 196 'Ολυμπιακές 'Επαρχίες, πού τίς κυβερνοῦν ἑφτά 'Οντότητες, προικισμένες μέ τά ἀντίστοιχα χαρακτηριστικά καί δυνάμεις, ὅπως φαίνεται στόν κατάλογο πού ἀκολουθεῖ:

'Αρατρών, πνεῦμα τοῦ Κρόνου, κυβερνᾶ 49 ἐπαρχίες. Μπορεῖ νά μετατρέψει τά πάντα (καί μαζί τά ζωντανά πλάσματα) σέ πέτρα ἤ χρυσάφι, παρέχει ἐξυπηρετικά πνεύματα, διδάσκει τήν 'Αλχημεία καί τή Μαγεία, ἀποκαλύπτει τά μυστικά τῆς ἀφάνειας καί τήν μακροζωΐα.

Βεθώρ, πνεῦμα τοῦ Διός, κυβερνᾶ 42 ἐπαρχίες. Οἱ Δυνάμεις του ἀφοροῦν θησαυρούς, τιμές, πλούτη, ἰατρική καί μακροζωΐα.

Φαλέγκ, πνεῦμα τοῦ Ἄρη, κυβερνᾶ 35 ἐπαρχίες. Ἡ ἐπιρροή του φτάνει, ὅπως εἶναι ἑπόμενο, σ' ὅλα τά πολεμικά καί στρατιωτικά ζητήματα.

Ὄχ, πνεῦμα τοῦ Ἥλιου, ἔχει 28 ἐπαρχίες. Δίνει μακροζωΐα, σοφία, μεγάλες τιμές, διδάσκει πῶς γίνονται οἱ μετατροπές καί πῶς βρίσκεται τό χρυσάφι μέσα στά ἔγκατα τῆς γῆς.

'Αγίθ, πνεῦμα τῆς 'Αφροδίτης, κυβερνᾶ 21 ἐπαρχίες. Χαρίζει στό μάγο ἔρωτα, ὀμορφιά, μυστικά τῶν μεταμορφώσεων, καί ὑπηρετικά πνεύματα.

'Οφιήλ, πνεῦμα τοῦ Ἑρμῆ, κυβερνᾶ 14 ἐπαρχίες. Προσφέρει ὑπηρετικά πνεύματα καί τήν γνώση γιά κάθε πρᾶγμα· μετατρέπει τόν ὑδράργυρο σέ χρυσάφι.

Φούλ, πνεῦμα τῆς Σελήνης, κυβερνᾶ 7 ἐπαρχίες. Χαρίζει τή δύναμη τῶν μετατροπῶν, ὑπηρετικά πνεύματα, μακροζωΐα, καί τά μυστικά τῆς ἰατρικῆς.

Αὐτές οἱ 'Οντότητες εἶναι ἐνδιαφέρουσες γιατί εἶναι γνωστό ἕνα ἱστορικό γεγονός σχετικά μέ τίς συνέπειες πού εἶχε ἡ ἐπίκληση μιᾶς ἀπ' αὐτές.

Συνέβη στή Γερμανία, κοντά στήν πόλη τῆς 'Ιένας, τήν παραμονή Χριστουγέννων τοῦ 1715. Τρεῖς ἄντρες, ὀνομαζόμενοι Βέμπερ, Γκέσσνερ καί Ζέννερ, συναντήθηκαν σέ μιά μοναχική καλύβα γιά νά ἐπικαλεστοῦν ἕνα πνεῦμα πού, καθώς ἐλπίζανε, θά τούς ὁδηγοῦσε ὁπωσδήποτε σ' ἕνα κρυμμένο θησαυρό.

'Αφοῦ λοιπόν χάραξαν τούς Μαγικούς Κύκλους καί τά προστατευτικά σημάδια, ἄρχισαν τά τυπικά λιβανίσματα καί πρόφεραν τίς ἐπικλήσεις πού ἔπρεπε. Ὕστερα ἀπό μιά πρώτη προσπάθεια χωρίς ἀποτέλεσμα, ὁ Βέμπερ πρόφερε μιάν ἐπίκληση μέ τήν ὁποία πρόσταζε τό 'Ολυμπιακό Πνεῦμα τοῦ 'Ηλίου, τόν Ὄχ, νά ἐμφανιστεῖ, χρησιμοποιώντας τά 'Ονόματα Τετραγράμματον, 'Αδωναΐ, Ἄγλα καί 'Ιεχωβᾶ. Οἱ καπνοί ἀπ' τό θυμίαμα ἄρχισαν νά ὑψώνονται πυκνότεροι, ὥσπου τύλιξαν ὁλότελα τούς τελετουργούς. Ὕστερα ἀπ' αὐτό κανείς δέν ξέρει τί ἀκριβῶς συνέβη.

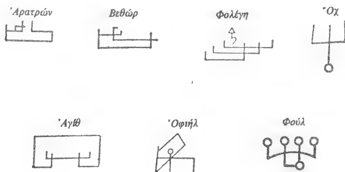
Οἱ τρεῖς ἄνθρωποι βρέθηκαν τό ἑπόμενο πρωΐ. 'Ο Γκέσσνερ κι ὁ Ζέννερ ἦταν νεκροί. Τό κορμί αὐτοῦ τοῦ τελευταίου ἦταν γεμᾶτο φοβερές πληγές καί βαθειές γρατζουνιές· ἡ γλώσσα του εἶχε σχεδόν ἐντελῶς ξεῤῥιζωθεῖ ἀπ' τό στόμα του. Ὅταν ἐξέτασαν τά ἐσώρρουχα αὐτοῦ καί τοῦ Γκέσσνερ, εἶδαν πώς καί τῶν δυό ἦταν βρωμισμένα, ὅπως παθαίνει ἐκεῖνος πού ὑφίσταται ἕναν ξαφνικό καί τρομερό κλονισμό. 'Ο Βέμπερ, ὁ μόνος πού ἐπέζησε, ἔμοιαζε σάν ἑτοιμοθάνατος. Κατάφεραν νά τόν συνεφέρουν, ἀλλά δέν ἦταν πιά ἄξιος νά μιλήσει, κι ἔβγαζε μόνο τρομαγμένους κι ἀσυνάρτητους φθόγγους.

Τή νύχτα, οἱ ἀρχές πού ἐρευνοῦσαν τήν ὑπόθεση ἄφησαν τρεῖς σκοπούς νά φρουροῦν μπρός στήν πόρτα. Τό ἑπόμενο πρωΐ ὁ ἕνας τους ἦταν νεκρός, κι οἱ ἄλλοι δύο εἶχαν λιποθυμήσει. 'Αργότερα, διηγήθηκαν πώς τούς εἶχαν ἐπιτεθεῖ τά πνεύματα. Καί ὁ Βέμπερ ὕστερα ἀπό λίγες μέρες συνῆλθε, ἀλλά ἔμεινε ὥς τό τέλος τῆς ζωῆς του σακάτης στό σῶμα καί στό πνεῦμα. Αὐτός διηγήθηκε τό πρῶτο μέρος τῆς ἱστορίας, ἀλλά εἶπε πώς δέν θυμόταν τίποτα ἀπ' ὅ,τι εἶχε συμβεῖ μετά πού τούς τύλιξε ὁ καπνός πού τόν εἶχε πνίξει καί τόν εἶχε κάνει νά χάσει τίς αἰσθήσεις του.

'Η καλύβα ἔμεινε « στοιχειωμένη ». Συγκεκριμένα, λένε πώς τό φάντασμα ἑνός νέου ἐμφανίζεται πότε - πότε, ξύνοντας τήν πόρτα καί μισανοίγοντάς την γιά νά κοιτάξει μέσα.

Σάν ἐπιμαρτυρία τοῦ συμβάντος μένουν τά ἐπίσημα ἔγγραφα πού εἶχαν συνταχθεῖ ἀπό τούς ἁρμόδιους τῆς ἀστυνομίας. Ὁ καθηγητής Μ. Ε. Βάλτερ, ἀδιαφιλονίκητη αὐθεντία σ' αὐτά τά θέματα, πού ἐξέτασε τά ἔγγραφα καί τ' ἀνέφερε ἀργότερα στό βιβλίο του Ritual Magic (*Τελετουργική Μαγεία*, Νεά Ὑόρκη, 1959), βεβαιώνει ὅτι ὅλη ἡ ὑπόθεση φαίνεται « πειστικά ἀληθινή ».

Γιά τούς ἀναγνῶστες πού ἡ ἀφήγηση τῶν γεγονότων αὐτῶν δέν τούς ἐντυπωσίασε ἀρκετά, δίνουμε ἐδῶ τά σχέδια τῶν σφραγίδων τῶν Ὀλυμπιακῶν Πνευμάτων, πού εἶναι ἀπαραίτητες γιά τήν ἐπίκληση τους μέ μιάν ἀπό τίς συνηθισμένες τελετές. Ὡστόσο δέν παραλείπουμε νά προειδοποιήσουμε πώς σύμφωνα με τό σύγγραμμα *Πνευματική Θεοσοφία* (Φραγκφούρτη, 1686), πού εἶναι ὁλόκληρο ἀφιερωμένο στ' ἀγγελικά Πνεύματα * ὁ μάγος πρέπει νά ὑποβληθεῖ σέ βαθύ διαλογισμό σχετικά μέ τή σημασία τοῦ ἔργου του, νά εἶναι βέβαιος γιά τήν ἀγνότητα τῶν σκοπῶν του, νά προσευχηθεῖ μέ θέρμη, νά ἐξαγνιστεῖ στό σῶμα καί στό πνεῦμα. Δέν τοῦ ἐπιτρέπεται νά διατυπώσει περισσότερες ἀπό τρεῖς ἐρωτήσεις κι ἀπαιτήσεις.

Σχ. 88

Οἱ πλανητικές ἀντιστοιχίες

Ἡ σωστή ἐκλογή τῆς μέρας, τῆς ὥρας καί τοῦ πνεύματος πού ἀπαιτοῦνται γιά μιά μαγική τελετή, ἄν κι εἶναι βασικά στοιχεῖα, δέν εἶναι ὡστόσο ἀρκετά γιά τήν ἐξασφάλιση τῆς ἐπιτυχίας.

Ὁ μάγος πρέπει πάντα νά ζητᾶ νά στήσει τό ἔργο του στό κέντρο μιᾶς σειρᾶς ἀπό συγκλίνουσες δυνάμεις, πού ἀπό τήν συγκέντρωσή τους ὠφελεῖται μέ σκοπό νά ἐνισχύσει τήν δική του δύναμη. Γι αὐτό, στήν ἐκλογή τῶν ὑλικῶν, τῶν σύνεργων καί τῶν ἐπικλήσεων πού θά χρησιμοποιήσει, πρέπει νά ἀσχοληθεῖ μ' ἐπιμονή στό νά σεβαστεῖ μιά σειρά συσχετισμῶν, συνδυασμῶν, ἀναλογιῶν καί συμβολισμῶν πού νά

* Αὐτές οἱ Ἀνώτερες Ὀντότητες βρίσκονται πολύ κοντά στόν Θεό.

τόν συνδέουν μέ τίς Μαγικές Δυνάμεις χάρη στίς όποίες, σύμφωνα μέ τό πιστεύω του, ὅλα τά πράγματα εἶναι συγχρόνως ὑπόσταση καί ἐκδήλωση.

Ἔχουμε κιόλας δεῖ δυό ἀπ' αὐτές τίς ἀντιστοιχίες, ὅταν μιλούσαμε γιά τά πεντάγραμμα: ἐκεῖνες πού συνδέουν τούς πλανῆτες (καί συνεπῶς τίς Δυνάμεις πού ἀντιπροσωπεύουν) μέ τά μέταλλα καί τά χρώματα. Ὑπάρχουν κι ἀναρίθμητες ἄλλες στή Μαγεία, καί κάθε ἀποκρυφιστής φρόντιζε νά παρατηρεῖ καί νά σημειώνει ὅσο περισσότερες μποροῦσε.

Οἱ τρόποι συσχετισμοῦ πού συνδέουν μεταξύ τους πράγματα φαινομενικά τελείως ἄσχετα μεταξύ τους, εἶναι πανάρχαιοι, καί συχνά ἀκατανόητοι. Ὡστόσο πότε - πότε ἀνακαλύπτονται οἱ βάσεις τῆς εἰδικῆς λογικῆς σύμφωνα μέ τήν ὁποία προκύπτουν αὐτές οἱ ἀντιστοιχίες. Ἔτσι, ὁ Ἥλιος συνδέεται μέ τό κίτρινο καί τόν χρυσό, κι ἡ Σελήνη μέ τό γκριζόλευκο καί τ' ἀσῆμι, γιά τόν ἁπλούστατο λόγο: τό φῶς πού στέλνουν αὐτά τά δυό ἀστέρια. Τό πράσινο εἶναι τό χρῶμα τῆς Ἀφροδίτης ἐπειδή αὐτή ἡ θεά ἀντιπροσωπεύει τήν ἄποψη τοῦ ζωοποιοῦ ἔρωτα, τῆς ζωῆς πού συνεχίζεται ἀπό γενεά σέ γενεά: καί σύμβολό της εἶναι ἡ πρασινάδα τοῦ χόρτου πού φυτρώνει ἀπό τή γόνιμη γῆ κάθε ἄνοιξη, μετά τόν χειμωνιάτικο « θάνατο ». Τό σίδερο εἶναι τό μέταλλο τοῦ Ἄρη γιατί μ' αὐτό ἀπό πολύ παλιά κατασκευάζονταν τά πιό τρομερά ὅπλα.

Στίς ἑπόμενες σελίδες παρουσιάζουμε μιά σειρά « ἀντιστοιχιῶν ». Ὁ μάγος πρέπει ἀπαραιτήτως νά τίς ἔχει ὑπόψη του. Ἔτσι, γιά παράδειγμα, σ' ἕνα ἔργο σχετικό μέ τόν ἔρωτα, πού συνδέεται μέ τήν Ἀφροδίτη, θά διαλέξει τό κατάλληλο ἄρωμα, θά χρησιμοποιήσει ἄφθονο πράσινο χρῶμα, θά στολιστεῖ μέ τούς λίθους τοῦ πλανήτη, δεμένους σέ χάλκινα δαχτυλίδια, πού εἶναι τό μέταλλό της, κ.λ.π.

Εἰδική προσοχή καί σημασία πρέπει νά δοθεῖ στά συστατικά γιά τά τελετουργικά θυμιάματα. Σ' αὐτά μποροῦν ν' ἀναγνωριστοῦν πανάρχαιοι συμβολισμοί, πού συχνά ὑπάρχουν ἀκόμη. Ἔτσι, τό θυμίαμα τοῦ Ἑρμῆ ἀπαιτεῖ ἕνα μυαλό ἀλεποῦς, ζώου πού ἀνέκαθεν θεωρεῖται σάν σύμβολο τῆς πονηριᾶς, μιᾶς ἰδιότητας πού συνδέεται μ' αὐτόν τόν πλανήτη. Ἡ Ἀφροδίτη χρειάζεται τόν μόσχο, ἕν' ἄρωμα πού ἀκόμα πιστεύεται πώς ἔχει διεγερτικές ἱκανότητες, καί μυαλά (ἤ αἷμα) σπουργιτιῶν, πού εἶναι πουλιά ἀφιερωμένα στήν Ἀφροδίτη καί πού, σύμφωνα μέ τούς Ἕλληνες καί Λατίνους ποιητές, ἔσερναν τό ἅρμα της. Τό θειάφι χρειάζεται γιά τό θυμίαμα τοῦ Ἄρη ἐξ αἰτίας τοῦ κιτρινοκόκκινου χρώματός του, τῆς ἐνοχλητικῆς καί διαπεραστικῆς μυρωδιᾶς του, καί τῆς καταστροφικῆς του ἐπίδρασης.

Δέν πρέπει νά νομίζουμε πώς αὐτά τά συστατικά εἶναι ὁριστικά

καθωρισμένα, καί μιά γιά πάντα. Τό κάθε τι πού ἀφορᾶ τή Μαγεία εἶναι ρευστό, ἐναλλασσόμενο, ἀντικαταστατό. Τά διάφορα ὑλικά διαλέχτηκαν ἐπειδή ταίριαζαν μέ τόν πλανήτη πού κάτω ἀπό τήν κυριαρχία του θά πρέπει νά ἐκτελεστεῖ ἡ τελετουργία, μέ τό σκοπό νά δημιουργηθεῖ μιά ὅσο γίνεται πιό συμπαγής συγκέντρωση δυνάμεων. 'Αλλά, φυσικά, στή θέση ἑνός συστατικοῦ μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ ἕν' ἄλλο, ἀρκεῖ κι αὐτό νά διατηρεῖ τόν πλανητικό συσχετισμό. Π.χ., ὅποιος τό θεωρεῖ δύσκολο νά βρεῖ αἷμα ἤ μυαλό ἀετοῦ (τυπικό « ἡλιακό » πουλί) γιά νά τ' ἀνακατέψει μέ τό σχετικό θυμίαμα, μπορεῖ νά βρεῖ ἕν' ἄλλο ζῶο πού ὅμως κι αὐτό νά κυβερνᾶται ἀπ' τόν Ἥλιο, ὅπως τόν κορυδαλλό, τό ἀηδόνι, τόν κύκνο, τόν ἄσπρο κόκκορα. Ἡ ὠφέλεια τοῦ νά προτιμηθεῖ ἕνα ἄλλο συστατικό στή θέση τοῦ πρώτου, εἶναι ὅτι αὐτό μπορεῖ νά τύχει νά ἔχει στενώτερη συσχέτιση μέ τόν ἀντίστοιχο πλανήτη: κι ἔτσι προκύπτει, ἀπ' ὅτι λένε οἱ μάγοι, μιά μεγαλύτερη δύναμη τοῦ τελικοῦ « προϊόντος ». 'Ακόμα κι ἡ δυσκολία νά βρεθοῦν ὡρισμένες οὐσίες (οἱ μαγικές συνταγές εἶναι γεμᾶτες ἀπό τίς πιό ἀπίθανες ἀπαιτήσεις) παίζει τό ρόλο της στό ἔργο. Πραγματικά, λένε πώς ὅσο πιό δύσκολο εἶναι νά βρεθεῖ ἕνα κάποιο συστατικό, τόσο μεγαλύτερη ἀποτελεσματικότητα ἔχει· ἀλήθεια, ὁ μάγος, γιά νά τό βρεῖ, πρέπει νά νιώθει πολύ μεγάλη ἀποφασιστικότητα νά φτάσει στό σκοπό του, καί μιά ἀκλόνητη θέληση εἶναι ὁ κυριώτερος συντελεστής σέ κάθε μαγική διεργασία.

Ὁ κατάλογος τῶν « πλανητικῶν ἀντιστοιχιῶν » πού ἀκολουθεῖ, δέν ἐξαντλεῖ καθόλου τό θέμα. Γιά παράδειγμα, ὁ Ἄγγλος Λίλλυ ἀναφέρει 240 φυτά σχετικά μέ τήν 'Αφροδίτη, 200 μέ τήν Σελήνη, 172 μέ τόν Δία κ.λ.π. Καί σήμερα ἀκόμα αὐτοί οἱ συσχετισμοί ἀναφέρονται στά πιό σημαντικά βιβλία 'Αστρολογίας. 'Αλλά ἀντί νά προστρέξει σ' αὐτά, ὁ μάγος προτιμᾶ ν' ἀνακαλύψει μόνος του, μέ βάση τήν πεῖρα καί τήν μέθοδό του, τίς πιό ἀποτελεσματικές ἀντιστοιχίες.

Πλανητικές ἀντιστοιχίες

ΚΡΟΝΟΣ, κυριαρχεῖ τό Σάββατο, στό Ζώδιο τοῦ *Τοξότη*.
Θυμίαμα: σπόροι μαύρης παπαρούνας, ὑοσκύαμος, ρίζα μανδαγόρα, μύρρα, ρινίσματα μαγνητισμένου σίδερου, σέ ἴσα μέρη. Κάνεις μιάν ἀλοιφή μέ τό μυαλό ἤ τό αἷμα ἑνός μαύρου γάτου, τήν ἀφήνεις νά στεγνώσει, καί τήν χωρίζεις σέ κόκκους μέ γόμμα ἀπό τραγάκανθο.
Ξύλο γιά κάψιμο στίς θυσίες: Δρῦς.
Φυτά: ἀκόνιτο, ἀσφόδελος, κάκτος, κώνειο, κόκα, κυπαρίσσι, μάλαθρο, ὑοσκύαμος (δαιμοναριά), μανδραγόρας, παπαροῦνα, κέδρος.
Ζῶα: γάτος, τράγος, νυχτερίδα, κουκουβάγια, χέλι, ἀστερίας.
Λίθοι καί ὀρυκτά: τυρκουάζ, χαλκηδόνιος, ὀψιδιανός, καλαμίτης.
Μέταλλο: μολύβι.

Χρῶμα: Μαῦρο.
῎Αγγελοι: ΚΑΣΣΙΗΛ, Μαχατάν, Οὐριήλ.
᾿Ολυμπιακό Πνεῦμα: ᾿Αρατρών.

ΖΕΥΣ, κυριαρχεῖ τήν Πέμπτη, στό Ζώδιο τοῦ *Τοξότη*.
Θυμίαμα: σπόροι φράξου, ξύλο ἀλόης, στύραξ, ρετσίνι, σκόνη ἀπό κύανο, σέ ἴσα μέρη. Κάνεις μιάν ἀλοιφή μέ τίς ἄκρες τῶν φτερῶν παγωνιοῦ καί τό αἷμα δύο - τριῶν χελιδονιῶν ἤ τό μυαλό ἑνός ἐλαφιοῦ.
Ξύλο γιά θυσίες: πεῦκο.
Φυτά: ἀλόη, ἀμάραντος, φράξος, γιασεμί, φτελιά, λεύκα, πλάτανος, σουσάμι, βιόλα.
Ζῶα: βόδι, ἐλέφαντας, παγῶνι, φασιανός, δελφίνι, χελιδόνι, ἐλάφι.
Λίθοι κι ὀρυκτά: σάπφειρος, κύανος, κορναλίνης, τσακμακόπετρα.
Μέταλλο: κασσίτερος (καλάϊ).
Χρῶμα: Γαλάζιο.
῎Αγγελοι: ΣΑΧΙΗΛ, Κασσιήλ, ᾿Ασαϊήλ.
᾿Ολυμπιακό Πνεῦμα: Βεθώρ.

ΑΡΗΣ, κυριαρχεῖ τήν Τρίτη, στό Ζώδιο τοῦ *Σκορπιοῦ*.
Θυμίαμα: εὐφόρβιο, βδέλλιο (ρετσίνι ἀπό βαλσαμόδεντρο), ρίζα ἀπό ἐλλέβορο, ἀμμωνιακόν ἅλας, ρινίσματα σίδερου, θειάφι, σέ ἴσα μέρη. Κάνε μιάν ἀλοιφή μέ τό μυαλό ἤ τό αἷμα ἑνός μαύρου γάτου καί μερικές σταγόνες ἀπό ἀνθρώπινο αἷμα.
Ξύλο γιά θυσίες: κέδρος.
Φυτά: ἄψινθος, ἄκανθα, ἄτροπος (μπελλαντόνα), σκόλυμος (ἀγριοαγγινάρα), ἐλλέβορος, εὐφόρβιο, ραφανίδα, ραβέντι.
Ζῶα: λύκος, γάτος, γεράκι, κοράκι, γύπας, τίγρη, ἄλογο.
Λίθοι καί ὀρυκτά: ρουμπίνι, ἴασπις, ἀντιμόνιο, θειάφι.
Μέταλλο: σίδερο.
Χρῶμα: Κόκκινο.
῎Αγγελοι: ΣΑΜΑΗΛ, Σαταήλ, ᾿Αμαβιήλ.
᾿Ολυμπιακό Πνεῦμα: Φαλέγκ.

ΗΛΙΟΣ, κυριαρχεῖ τήν Κυριακή, στό Ζώδιο τοῦ *Λέοντος*.
Θυμίαμα: μοσχοκάρφια, μύρρα, λιβάνι, ἄμβρα, μόσχος, ξύλο ἀλόης, σέ ἴσα μέρη. Κάνε μιάν ἀλοιφή μέ τό αἷμα ἤ τό μυαλό ἑνός ἀετοῦ.
Ξύλο γιά θυσίες: δάφνη.
Φυτά: βάλσαμο, κιννάμωμο, ἀλόη, γαρύφαλο, δάφνη, μόσχος, σάνδαλο, ἡλιοτρόπιο, πορτοκαλιά.
Ζῶα: λιοντάρι, ἀετός, κορυδαλλός, ἀηδόνι, κύκνος, ἄσπρος κόκκορας.
Λίθοι καί ὀρυκτά: διαμάντι, ὑάκινθος (ζιρκόνιον), λυχνίτης.
Μέταλλο: χρυσάφι.
Χρῶμα: χρυσό ἤ κίτρινο.
῎Αγγελοι: ΜΙΧΑΗΛ, Δαρδαήλ, Οὐρταπήλ.

'Ολυμπιακό Πνεῦμα: Ὄχ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ, κυριαρχεῖ τήν Παρασκευή, στό Ζώδιο τοῦ *Ζυγοῦ*.
Θυμίαμα: μόσχος, ἄμβρα, ξύλο ἀλόης, σκόνη ἀπό κοράλλι, σέ ἴσα μέρη. Φτιάχνεις μιάν ἀλοιφή μέ τό αἷμα ἤ τό μυαλό δυό - τριῶν σπουργιτιῶν καί μέ « αἷμα δράκοντος », (μιά ρητίνη πού χρησιμοποιεῖται γιά τίς χορδές τῶν βιολιῶν, τό γνωστό κολοφώνιο).
Ξύλο γιά θυσίες: μυρτιά.
Φυτά: χελιδόνιο, κορίανδρος, μυρτιά, μόσχος, μυοσωτίς, κληματῖτις, ἱεροβοτάνη, ρῶδι.
Ζῶα: ταῦρος, κόκκορας, φώκια, σπουργίτι, περιστέρι, πάνθηρας, κατσίκα.
Λίθοι καί ὀρυκτά: σμαράγδι, ἀμέθυστος, χρυσόλιθος, βηρύλλιος.
Μέταλλο: χαλκός.
Χρῶμα: Πράσινο.
Ἄγγελοι: ΑΝΑΗΛ, Ραχιήλ, Σαχιήλ.
'Ολυμπιακό Πνεῦμα: 'Αγίθ.

ΕΡΜΗΣ, κυριαρχεῖ τήν Τετάρτη, στό Ζώδιο τῶν *Διδύμων*.
Θυμίαμα: μαστίχα, λιβάνι, μοσχοκάρφι, πεντάφυλλο, σκόνη ἀπό ἀχάτη, σέ ἴσα μέρη. Κάνε μιάν ἀλοιφή μέ μυαλό κι αἷμα μιᾶς ἀρσενικῆς ἀλεποῦς.
Ξύλο γιά θυσίες: καρυδιά.
Φυτά: ἀκακία, γλυκάνισο, πεντάφυλλο, ἁγιόκλημα, γαρύφαλο, μαστίχα, σμίλαξ (ἀρκουδόβατος, σαρσαπαρίλη).
Ζῶα: πίθηκος, παπαγάλλος, ἀλεποῦ, σκύλος, νυφίτσα, κίσσα.
Λίθοι καί ὀρυκτά: ἀχάτης, σάρδως, ὀπάλιος, ὄνυξ.
Μέταλλο: ὑδράργυρος.
Χρῶμα: πολύχρωμο ἤ πορφυρό.
Ἄγγελοι: ΡΑΦΑΗΛ, Μιήλ, Σεραφιήλ.
'Ολυμπιακό Πνεῦμα: 'Οφιήλ.

ΣΕΛΗΝΗ, κυριαρχεῖ τή Δευτέρα, στό Ζώδιο τοῦ *Καρκίνου*.
Θυμίαμα: σπόροι ἄσπρης παπαρούνας, καμφορᾶ, λιβάνι, « ὄρχεις βατράχου » (δηλ. βατράχιον), « μάτια ταύρου » (δηλ. κόκκινα γαρύφαλα), σέ ἴσα μέρη. Κάνεις μιά ἀλοιφή μέ λίγες σταγόνες ἐμμηνόρροιας.
Ξύλο γιά θυσίες: ἰτιά.
Φυτά: καμφορᾶ, νυμφαία, παπαροῦνα, γαρύφαλο, βατράχιο, σάνδαλο, τίλιο.
Ζῶα: σκύλος, γάτα, χήνα, καραβίδα, φασιανός, γελάδα.
Λίθοι καί ὀρυκτά: μαργαριτάρι, σεληνίτης, κρύσταλλο, ρόζ χαλκοπυρίτης.
Μέταλλο: ἀσῆμι.

Χρῶμα: Ἀσημί ἤ γκριζόλευκο.
Ἄγγελοι: ΓΑΒΡΙΗΛ, Βιλέθ, Μισσάλνι
Ὀλυμπιακό Πνεῦμα: Φούλ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ.

Τά μαγικά σύνεργα

Οἱ τελετουργίες πού περιγράφονται στό *Κλειδί* καί στό *Λεμέγεθον* ἀπαιτοῦν νά μεταχειριστεῖ ὁ μάγος διάφορα σύνεργα. Σ᾽ αὐτά πρέπει νά δοθεῖ ἰδιαίτερη προσοχή.

Ἡ πρώτη προϋπόθεση εἶναι νά μήν ἔχουν ἄλλοτε χρησιμοποιηθεῖ, νά εἶναι *ὁλοκαίνουρια*. Ὁ μάγος πρέπει νά τά κατασκευάσει ἤ τουλάχιστον νά τά προμηθευτεῖ προσωπικά ὁ ἴδιος, τίς μέρες καί τίς ὧρες πού κυβερνοῦνται ἀπό τόν πλανήτη πού ταιριάζει στήν ἱεροτελεστία. Κατόπιν θά τά καθιερώσει μέ μιά κατάλληλη τελετή, γιά τήν ὁποία θά μιλήσουμε ἀργότερα.

Μερικά ἀπ᾽ αὐτά τά σύνεργα δέν ἔχουν ἀνάγκη ἀπό ἰδιαίτερη περιγραφή˙ π.χ. ἡ *βελόνα* μέ τήν ὁποία θά κεντηθοῦν στίς φορεσιές τά μαγικά σύμβολα, ἤ τό *κοπίδι* πού χρειάζεται γιά τήν χάραξη τῶν σχεδίων στό μέταλλο τῶν πενταγράμμων˙ αὐτά εἶναι παρόμοια μ᾽ ἐκεῖνα πού χρησιμοποιοῦνται συνήθως γιά τέτοιες δουλειές. Στήν ἴδια κατηγορία ἀνήκουν τά *θυμιατήρια* καί τά *μαγκάλια* (πού πρέπει νά εἶναι κεραμικά, ἤ ἀπό κατάλληλο μέταλλο σύμφωνα μέ τίς Πλανητικές Ἀντιστοιχίες), ἡ *πέννα* (προτιμώτερο ἀπό ἀρσενικιά χήνα), τό *θυσιαστήριο μαχαῖρι*, ἡ *παρθένα περγαμηνή* κ.λ.π.

Ἄλλα ὅμως σύνεργα πρέπει νά γίνουν ἀπό τόν ἴδιο τόν μάγο. Δηλαδή:

Τά *θυμιάματα*, τῶν ὁποίων εἴδαμε τήν σύνθεση στό Παράρτημα Ι.

Τό *μελάνι γιά τά πεντάγραμμα*, γιά τό ὁποῖο τά συγγράμματα, ἄν καί μέ διάφορες παραλλαγές, δίνουν μιά συνταγή σάν κι αὐτήν: *Πάρτε δυό μέρη ἀπό κικκίδες (ἤ κυπαρισσόμηλα),* ἕνα μέρος θειϊκό σίδηρο, κι ἕνα μέρος ἀπό ἀραβική γόμμα˙ κοπανίστε λίγο τίς κικκίδες κι ἀφῆστε τίς νά βράσουν σέ νερό γιά μιά ὁλόκληρη μέρα˙ ὕστερα προσθέστε τόν

θειϊκό σίδηρο καί τή γόμμα, καί χρωματίστε αὐτό τό μῖγμα μέ τό κατάλληλο χρῶμα.

Τό *λάδι γιά τίς ἐπαλείψεις*, πού ἀναφέρεται στό *Λεμέγεθον* κι ἀλλοῦ, ἀποτελεῖται ἀπό μύρρα, κινάμωμο, γκαλάγκα (μιά ἀρωματική ρίζα), καί τελείως καθαρό ἐλαιόλαδο.

Τά *κεριά τῆς Τέχνης* εἶναι ἀπό ἁγνό κερί: ὁ μάγος μπορεῖ νά τ' ἀγοράσει, ἀλλά πρέπει νά τά συμπληρώσει μπήγοντάς τους ἑφτά καρφιά φτιαγμένα ἀπό τά ἑφτά πλανητικά μέταλλα.

Δυό σύνεργα, τέλος, ἀπαιτοῦν ἰδιαίτερη προσοχή.

Ἡ *Ἀρθάμη*, ἤ τό *Σπαθί τῆς Τέχνης*, εἶναι μιά λεπίδα ἀπό ἀτσάλι στερεωμένη σέ ξύλινη λαβή. Ἡ κατεργασία της ἤ ἡ ἀγορά της γίνεται τή μέρα καί τήν ὥρα τοῦ Διός (πλανήτη τῆς ἐπιτυχίας καί τῆς εὐδοκιμίας), σέ γέμιση φεγγαριοῦ. Σύμφωνα μέ τόν Πιέρ Πιόμπ (Formulaire de Haute Magie), τό σπαθί μπορεῖ νά γίνει κι ἀπό μιά μακρυά ἀτσαλένια αἰχμή στερεωμένη σέ μιά μονωτική λαβή, ὅπως ἕνα βερνικωμένο ξύλο. Χρησιμεύει γιά τήν « διάλυση τῶν ἠλεκτρικῶν συμπυκνώσεων καί τῶν συστοιχιῶν τῶν πλανητικῶν δυνάμεων ».

Πολυπλοκώτερη εἶναι ἡ κατασκευή τοῦ *Ραβδιοῦ τῆς Τέχνης*. Τά Γριμόρια περιγράφουν γενικά διάφορες μεθόδους. Διαλέγουμε καί περιγράφουμε αὐτήν πού περιλαμβάνεται στό Grand Grimoire:

Τό Ραβδί ἀποτελεῖται ἀπό μιά βέργα καρυδιᾶς μάκρους ὥς 50 ἑκατοστῶν, κομμένη μ' ἕνα χτύπημα ἀπ' ἕνα ἄγριο δέντρο· αὐτό δέν πρέπει νά ἔχει ποτέ καρπίσει. Γιά νά τήν κόψεις χρειάζεται ἕνα χρυσό μαχαῖρι ματωμένο, κι ἡ κοπή πρέπει νά γίνει Κυριακή ξημερώματα, καί σέ γέμιση φεγγαριοῦ. Ὁ μάγος πρέπει νά προσευχηθεῖ στόν Ἀδωνάϊ, Ἐλωΐμ, Ἀριελ καί Ἰεχωβᾶ νά δώσουν στό ραβδί τήν ἱκανότητα πού εἶχαν οἱ βέργες τοῦ Ἰακώβ, τοῦ Μωϋσῆ καί τοῦ Ἰωσῆ, τήν δύναμη τοῦ Σαμψών, τή δίκαιη ὀργή τοῦ Ἐμμανουήλ, τίς ἀστραπές τοῦ Ζαριατναμίκ, πού θά τιμωρήσει τίς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων στήν Ἡμέρα τῆς Κρίσεως.

Στίς ἄκρες τοῦ ἐργαλείου στερεώνονται κατόπι δυό αἰχμηρά καπάκια ἀπό μαγνητισμένο σίδερο. Τέλος ὁ μάγος προστάζει τό Ραβδί στά ὀνόματα Ἀδωνάϊ, Ἐλωΐμ, Ἄριελ καί Ἰεχωβᾶ νά ὑπακούσει στή θέλησή του, νά προσελκύει ἐκεῖνο πού αὐτός ἐπιθυμεῖ νά προσελκύει, καί νά καταστρέφει ἐκεῖνο πού αὐτός θέλει νά καταστρέφει.

Σύμφωνα μέ τόν Πιόμπ, τό Ραβδί χρησιμεύει « στή συγκέντρωση τῶν ἠλεκτρικῶν συμπυκνώσεων καί τῶν συστοιχιῶν τῶν πλανητικῶν δυνάμεων· εἶν' ἕνα ἐργαλεῖο *πολώσεως τῶν ρευστῶν* ».

Ὅλα τά σύνεργα πρέπει νά φυλάγονται μέ μεγάλη φροντίδα, τυλιγμένα σέ μετάξινο ὕφασμα (ὁποιουδήποτε χρώματος ἐξόν ἀπό μαῦρο) καί να χρησιμοποιοῦνται μόνο κατά τήν διάρκεια τῶν μαγικῶν ἐργασιῶν.

Πρίν ἀπό τήν χρήση ἐξαγνίζονται μέ τήν φωτιά καί καθιερώνονται μέ μιάν εἰδική τελετουργία, πού γίνεται μέ νερό καί λιβάνι, μαζί φυσικά μέ τίς ἐπικλήσεις πού ἀπαιτοῦνται γι αὐτόν τό σκοπό.

Πρῶτα - πρῶτα καθαγιάζεται τό νερό, μέ τήν ἑξῆς ἐπίκληση:

«Κύριε καί Θεέ, Πάτερ Παντοκράτωρ, καταφυγή μου καί ζωή μου, βοήθησέ με, Ἅγιε Πατέρα, γιατί λατρεύω Ἐσένα, τόν Θεό τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαάκ, τοῦ Ἰακώβ, τῶν Ἀγγέλων τῶν Ἀρχαγγέλων καί τῶν Προφητῶν, τόν Πλάστη τοῦ Παντός. Σέ ἱκετεύω νά γίνει αὐτό τό νερό εὐλογημένο γιά νά μπορέσει νά καθαγιάσει τά σώματα καί τίς ψυχές μας, χάρη σέ Ἐσένα, Ἁγιώτατε Ἀδωνάϊ, Αἰώνιε Κύριε. Ἀμήν».

Μ' αὐτόν τόν ἁγιασμό ραντίζονται τά σύνεργα. Τό ἔργο γίνεται μ' ἕνα ραντιστῆρι (κατασκευασμένο τή μέρα καί τήν ὥρα τοῦ Ἑρμῆ σέ γέμιση φεγγαριοῦ), πού ἀποτελεῖται ἀπό ἕνα κλαδάκι μέντας, ἕνα μαντζουράνας κι ἕνα δεντρολίβανου, δεμένα μαζί, μέ μιά κορδελλίτσα πλεγμένη ἀπό μία νεαρή παρθένα.

Κατά τή διάρκεια τῆς τελετῆς, λέμε:

« Στ' ὄνομα τοῦ Ἀθάνατου Θεοῦ, σέ ραντίζω (ὄνομα τοῦ ἐργαλείου) καί σέ ἐξαγνίζω ἀπό κάθε ἀπάτη κι ἀναξιότητα, καί θά εἶσαι πιό ἄσπρο ἀπ' τό χιόνι. Ἀμήν ».

Τώρα ἐρχόμαστε στό θυμιάτισμα, γιά τό ὁποῖο χρειάζεται ἕνα μαγκάλι μέ κάρβουνα πρόσφατα ἀναμμένα μέ καινούρια φωτιά.

Μέσα σ' αὐτό καίγεται ἕνα μῖγμα ἀρωματικό πού συνίσταται ἀπό ξύλο ἀλόης, λιβάνι καί μαστίχα, πού ἔχει εὐλογηθεῖ ἀπό πρίν μέ τήν ἑξῆς παράκληση:

« Καταδέξου, Κύριε, νά καθαγιάσεις τά στοιχεῖα αὐτοῦ τοῦ μίγματος, ὥστε νά προστατεύσουν τό ἀνθρώπινο γένος, καθώς καί τίς ψυχές καί τά κορμιά μας, μέ τήν ἐπίκληση τοῦ Ἱεροῦ Ὀνόματός Σου.

» Κάνε ὥστε ὅλα τά πλάσματα πού ἀνασαίνουν τό θυμίαμα νά δεχτοῦν τή σωτηρία τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς τους: δόξα στόν Κύριο πού δημιούργησε τήν αἰωνιότητα τῶν χρόνων. Ἀμήν ».

Ὅταν θά δέχονται τόν καπνό τά διάφορα σύνεργα, λέμε:

« Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, ἐλάτε νά μᾶς βοηθήσετε, καί εἴθε τοῦτο τό ἔργο νά εἶναι δικό σας !

» Ὦ Ἀδωνάϊ, δόσε σ' αὐτό τό (ὄνομα τοῦ συνέργου) τήν ἱκανότητα ὥστε μέ τή βοήθειά του νά ἐπιτύχει τό ἔργο μας ».

Πάντως σ' αὐτές τίς ὁδηγίες γιά τήν καθαγίαση ὑπάρχουν πάρα πολλές παραλλαγές.

* * *

Οἱ ἐργασίες πού περιγράψαμε ἐκτελοῦνται γιά κάθε ἀντικείμενο ἤ ὑλικό πού χρησιμοποιεῖ ὁ μάγος, κι ἐπαναλαμβάνονται πρίν ἀπό κάθε ἱεροτελεστία.

Ὅταν γίνονται οἱ τελετές, πρέπει πάντα νά τηρεῖται ἡ συνθήκη τῆς ἐκλογῆς τῶν ἡμερῶν καί τῶν ὡρῶν πού θεωροῦνται εὐνοϊκές γιά τά πνεύματα πού ζητᾶμε νά μᾶς ἐξυπηρετήσουν.

(Περισσότερες καί πιό ἀναλυτικές πληροφορίες γιά τήν ἑτοιμασία τῶν μαγικῶν σύνεργων θά περιληφθοῦν στόν δεύτερο τόμο αὐτῆς τῆς συλλογῆς).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Συμβουλές τοῦ Κορνηλίου Ἀγρίππα γιά τούς Μάγους

Τά Γριμόρια, πού διαβιβάστηκαν ὥς ἐμᾶς ἀπό διαδοχικές ἀντιγραφές χειρογράφων πού εἶναι δυσεύρετα, παρουσιάζουν κείμενα πού συχνά δέν συμφωνοῦν πολύ μεταξύ τους, τόσο πού, μετά τήν μελέτη τους, μᾶς μένει πάντα ἡ ἐντύπωση πώς « κάτι λείπει ». Γι᾽ αὐτό θεωροῦμε χρήσιμο νά κλείσουμε τήν ἀφήγησή μας μέ τό ἀκόλουθο ἀπόσπασμα, παρμένο ἀπ᾽ τό Τέταρτο Βιβλίο τοῦ De Occulta Philosophia (Περί Ἀποκρύφου Φιλοσοφίας), πού ἀποδίδεται στόν Κορνήλιο Ἀγρίππα, καί πού ἀποτελεῖ ἕνα εἶδος « γενικῆς ἀνακεφαλαίωσης » ὅλων τῶν μαγικῶν ἐργασιῶν πού χρειάζονται γιά τήν ἐπίκληση τῶν Πνευμάτων.

Ἄν θέλεις νά καλέσεις μπροστά στόν Κύκλο ἕνα ὁποιοδήποτε κακοποιό Πνεῦμα, πρέπει πρῶτ᾽ ἀπ᾽ ὅλα νά ἐξετάσεις καί νά γνωρίσεις τή φύση του, μέ ποιόν πλανήτη συνδέεται, καί ποιές εἶναι οἱ ἱκανότητες πού τοῦ δίνει αὐτός ὁ πλανήτης.

Μετά ἀπ᾽ αὐτό, θά διαλέξεις ἕνα μέρος ὅσο γίνεται πιό κατάλληλο κι εὐνοϊκό γιά τήν ἐπίκληση, ἀνάλογα μέ τήν φύση τοῦ πλανήτη καί τίς ἰδιότητες τοῦ Πνεύματος.

Παραδείγματος χάρη, ἄν αὐτό ἔχει ἐξουσία στή θάλασσα, στούς ποταμούς ἤ στά ρεύματα, πρέπει νά διαλέξεις ἕνα μέρος κοντά στήν παραλία, κ.ο.κ.

Ἀντίστοιχα, θά διαλέξεις τόν κατάλληλο καιρό, τόσο σχετικά μέ τήν ἀτμοσφαιρική κατάσταση — πού πρέπει νά εἶναι αἴθρια καί γαλήνια, ὥστε τά Πνεύματα νά μπορέσουν νά ὑλοποιηθοῦν — ὅσο καί μέ τήν ποιότητα καί τήν φύση τοῦ πλανήτη, καί συνεπῶς τοῦ Πνεύματος. Δηλαδή, στήν κατάλληλη μέρα του, θά προσέξεις τίς ὧρες πού αὐτό ἐπικρατεῖ, καί θά διαπιστώσεις ἄν εἶναι εὐνοϊκές ἤ δυσμενεῖς, σύμφωνα μέ τούς νόμους τῶν ἄστρων καί τίς ἀπαιτήσεις τῶν Πνευμάτων.

'Αφοῦ γίνουν ὅλα αὐτά, στόν τόπο πού διάλεξες θά χαράξεις ἕνα Κύκλο πού χρειάζεται γιά προστασία τοῦ μάγου καί γιά σύνδεσμο τοῦ Πνεύματος. Μέσα σ' αὐτόν θά γραφτοῦν τά πιό ἰσχυρά Θεϊκά 'Ονόματα, κι ὅλα τά προστατευτικά σύμβολα: τά εἰδικά Θεῖα 'Ονόματα πού κυβερνοῦν αὐτόν τόν πλανήτη, μέ τίς ἱκανότητες τοῦ ἴδιου τοῦ Πνεύματος· καί τέλος, τά ὀνόματα τῶν ἀγαθῶν Πνευμάτων πού κυβερνοῦν κι εἶναι σέ θέση νά αἰχμαλωτίσουν καί ν' ἀναγκάσουν σέ ὑπακοή τό Πνεῦμα πού θέλεις νά καλέσεις.

Ἄν ἐπιθυμεῖς νά ἐνισχύσεις περισσότερο ἀκόμα τόν Κύκλο, μπορεῖς νά προσθέσεις γράμματα καί πεντάγραμμα κατάλληλα γιά τόν σκοπό σου. 'Εξάλλου, ὁ μάγος πρέπει νά προμηθευτεῖ φῶτα, ἀρώματα, ἀλοιφές καί βάλσαμα ἀντίστοιχα μέ τόν πλανήτη καί τό Πνεῦμα, ὥστε ἀπ' τή μιά νά εἶναι σύμφωνα μέ τή φύση του χάρη στίς οὐράνιες καί πλανητικές του ἀρετές, κι ἀπ' τήν ἄλλη νά τοῦ δειχτοῦν γιά νά ἐπωφεληθεῖ κανείς τ' ἀποτελέσματα πού σχετίζονται μέ τήν θρησκεία καί τίς δεισιδαιμονίες.

'Επίσης ὁ μάγος δέν πρέπει νά παραβλέψει τά ἅγια καί καθαγιασμένα ἀντικείμενα πού χρειάζονται, τόσο γιά τήν ὑπεράσπιση τοῦ ἑαυτοῦ του καί τῶν βοηθῶν του, ὅσο καί γιά ν' ἀναγκάσει καί νά προστάξει τά Πνεύματα. Αὐτά τ' ἀντικείμενα εἶναι ἐπιγραφές, εἰκόνες, πεντάγραμμα, σπαθιά, σκῆπτρα, φορεσιές μέ κατάλληλο χρῶμα καί ὕφασμα, καί τά παρόμοια.

Ὅταν ὅλα αὐτά εἶν' ἕτοιμα, κι οἱ ἱερουργοί βρίσκονται μέσα στόν Κύκλο μαζί μ' ὅλα τους τά σύνεργα, ὁ Μάγιστρος ἀρχίζει νά προσεύχεται μέ δυνατή φωνή καί μέ τόν κατάλληλο τόνο καί ὕφος. Θά κάνει μιά παράκληση στό Θεό, κι ὕστερα θ' ἀπευθυνθεῖ στ' ἀγαθά Πνεύματα. Ἄν θέλει νά διαβάσει προσευχές, ψαλμούς ἤ ἀποσπάσματα ἀπό ἱερά κείμενα γιά προστασία του, πρέπει νά τό κάνει ἀπ' τήν ἀρχή.

Ὕστερα θ' ἀρχίσει νά ἐπικαλεῖται τό Πνεῦμα πού ζητᾶ, μ' εὐγενικό καί φιλικό ὕφος, ἀπευθυνόμενος στά τέσσερα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντα καί τονίζοντας τήν ἐξουσία του καί τή δύναμή του. Ἔπειτα θά ἀναπαυτεῖ γιά λίγο, κοιτάζοντας γύρω του γιά νά διαπιστώσει τήν ἄφιξη κάποιου Πνεύματος. Ἄν αὐτό δέν συμβεῖ, θά ἐπαναλάβει τήν ἐπίκλησή του, ὥς τρεῖς φορές.

Ἄν τό Πνεῦμα ἐπιμένει νά μήν ἔρχεται, θ' ἀρχίσει νά τό καλεῖ στ' ὄνομα τῆς Θείας Δυνάμεως, ἀλλά μέ ἐπικλήσεις σύμφωνες μέ τή φύση καί τίς ἰδιότητες αὐτοῦ τοῦ Πνεύματος.

Τό ξανακάνει τρεῖς φορές, μέ ὕφος ὅλο καί πιό ἔντονο, χρησιμοποιώντας ἀπειλές, προσβολές, κατάρες, τιμωρίες, στέρηση τῶν δυνάμεών του, κι ἄλλα.

Ὅταν τελειώσουν ὅλες οἱ κατάρες, θά πάψει πάλι νά μιλᾶ. Ἄν κάποιο Πνεῦμα ἐμφανισθεῖ, ὁ μάγος θ' ἀπευθυνθεῖ σ' αὐτό, ὑποδεχόμενός το εὐγενικά, καί μέ εἰλικρινές ὕφος θά τό ρωτήσει τ' ὄνομά του. Ὕστερα θ' ἀρχίσει νά τοῦ διατυπώνει τίς ἐπιθυμίες του.

Ἄν σέ κάποιο ζήτημα τό Πνεῦμα πεισμώσει ἤ πεῖ ψέματα, θά τοῦ ἀπευθυνθοῦν οἱ κατάλληλες ἀπειλές, κι ἄν ἀκόμα ὑπάρχουν ἀμφιβολίες, θά πρέπει ν' ἀναγκαστεῖ νά μπεῖ μέσα σ' ἕνα τρίγωνο ἤ πεντάγραμμο χαραγμένο μέ τήν αἰχμή τοῦ καθαγιασμένου Σπαθιοῦ ἔξω ἀπ' τόν Κύκλο. Ἄν θεωρηθεῖ ἀναγκαῖο νά ἐπιβεβαιώσει τήν ὑπόσχεσή του μ' ἕναν ὅρκο, θά προτείνουμε τό Σπαθί ἔξω ἀπ' τόν Κύκλο λέγοντάς του νά ὁρκιστεῖ ἀκουμπώντας τό χέρι του πάνω στή λεπίδα.

Ὅταν πετύχουμε αὐτό πού ζητᾶμε, ἤ γενικά ἄν μείνουμε ἱκανοποιημένοι, θά διώξουμε τό Πνεῦμα μ' εὐγενικά λόγια, προστάζοντάς το νά μή βλάψει κανένα.

Ἄν δέν θελήσει νά ἐξαφανιστεῖ, θά τό ἐξαναγκάσουμε μέ πανίσχυρες ἐπικλήσεις, καί στήν ἀνάγκη, μ' ἕναν ἐξορκισμό καί μέ θυμιάσματα πού νά τοῦ εἶναι ἀντίθετα κι ἀποκρουστικά.

Ὅταν φύγει, θά πρέπει νά μείνουμε ἀκόμα μέσα στόν Κύκλο, προσευχόμενοι για τήν ὑπεράσπιση καί τήν ἀκεραιότητά μας, κι ἀπευθύνοντας εὐχαριστίες στόν Θεό καί στούς ἀγαθούς Ἀγγέλους. Ἀφοῦ γίνει καί τοῦτο σωστά, θά μπορέσουμε νά βγοῦμε.

Ἄν οἱ ἐλπίδες σου δέν πραγματοποιηθοῦν καί κανένα Πνεῦμα δέν ἐμφανισθεῖ δέν πρέπει ν' ἀπελπιστεῖς, ἀλλά φεύγοντας ἀπ' τόν Κύκλο θά ξανάρθεις σέ μιάν ἄλλη κατάλληλη στιγμή καί θά ἐπαναλάβεις τίς ἱερουργίες. Κι ἄν νομίσεις ὅτι ἔκανες κάποιο λάθος, φρόντισε νά τό διορθώσεις προσθέτοντας ἤ ἀφαιρώντας ἐκεῖνο πού θά κρίνεις σωστό, γιατί ἡ ἐπιμονή στίς προσπάθειες συχνά αὐξάνει τήν ἐξουσία καί τήν δύναμή σου, καί τρομοκρατεῖ τά Πνεύματα, κάνοντάς τα νά ὑπακούσουν.

Πάντως ἄς μήν ξεχνᾶμε πώς ἄν κανένα Πνεῦμα δέν ἐμφανισθεῖ, κι ὁ Μάγιστρος, κουρασμένος, ἀποφασίσει νά διακόψει τό ἔργο του, δέν θά πρέπει ποτέ νά παραλείψει νά διώξει πίσω τά Πνεύματα, γιατί ὅποιος τό ἀμελήσει διατρέχει μεγάλο κίνδυνο, ἐξόν ἄν τόν προστατεύει κάποια ἀνώτερη δύναμη.

Ὅταν θέλουμε νά ἐκτελέσουν τά Πνεύματα κάποιο Μαγικό Ἔργο γιά τό ὁποῖο ἡ ἐμφάνισή τους δέν εἶναι ἀπαραίτητη, θά πρέπει πρῶτα νά ἑτοιμάσουμε τό σύνεργο ἤ ἀντικείμενο τῆς μαγικῆς ἐργασίας, εἴτε πρόκειται γιά εἰκόνα, γιά δαχτυλίδι, γιά γραφή, γιά κερί, γιά θυσία ἤ γιά ὁτιδήποτε ἄλλο παρόμοιο.

Πάνω σ' αὐτό πρέπει νά χαραχτοῦν τ' ὄνομα κι ἡ σφραγίδα τοῦ

Πνεύματος, ἀνάλογα μέ τόν χαρακτῆρα τοῦ ἔργου, μέ αἷμα ἤ μέ κάποιο βάλσαμο πού τοῦ εἶναι εὐχάριστο, ἀπευθύνοντας, μετά, πολλές προσευχές στόν Θεό καί τούς ἀγαθούς Ἀγγέλους πρίν ἐπικαλεστοῦμε τό κακοποιό Πνεῦμα, κι ὕστερα νά τό καλέσουμε μέ τήν Δύναμη τῶν Ὀνομάτων τοῦ Θεοῦ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Πρόλογος

Ὁ δεύτερος τόμος τῆς Πρακτικῆς Μαγείας *περιέχει, ὅπως ὁ πρῶτος, κείμενα παρμένα ἀπ' τά παλιά Γριμόρια, τά βιβλία τῶν μαγικῶν συνταγῶν πού μέ τή βοήθειά τους οἱ ἀποκρυφιστές τῶν περασμένων αἰώνων ἐκτελοῦσαν τίς τελετουργίες τους. Τά συγγράμματα πού διαλέχτηκαν γιά δημοσίευση θεωροῦνται γενικά μεταγενέστερα ἀπό τά « Σολομωνικά » (τό* Κλειδί, *τό* Λεμέγεθον, *τή* Διαθήκη *) πού εἶχαν περιληφθεῖ στόν πρῶτο τόμο, ἀλλά παρουσιάζουν καί αὐτά ἐξαιρετικό ἐνδιαφέρον. Ὁ κυριώτερός τους σκοπός εἶναι ἡ ἐπίκληση τοῦ Σατανᾶ νά προσφέρει τίς ὑπηρεσίες του στόν μάγο. Τό καταχθόνιο ὄν πού αὐτά τά Γριμόρια ἐπιδιώκουν νά τό κάνουν νά ἐμφανισθεῖ πάνω στή γῆ, δέν εἶναι, ὅπως στά προηγούμενα κείμενα, ἡ προσωποποίηση τῆς πολώσεως τῶν δυνάμεων τοῦ κακοῦ μιᾶς παγκόσμιας παρουσίας, πού ἡ ἴδια εἶναι ἀδιάφορη πρός τό ἀγαθό ἤ τό πονηρό: ἀντίθετα, πρόκειται γιά μιά ὀντότητα πολύ πιό κοντά μας, στή σύλληψή της, γιά τόν Διάβολο τῶν Χριστιανῶν. Πραγματικά, εἶναι ἔντονες οἱ ἐπιδράσεις τοῦ Χριστιανισμοῦ, προπάντων στό κείμενο πού περιέχεται στό* Γριμόριο τοῦ Πάπα Ὀνωρίου, *πού παρουσιάζεται σάν ἕνα γνήσιο Βούλευμα τοῦ Ποντίφηκα Ὀνωρίου Γ', στό ὁποῖο διδάσκεται, μεταξύ ἄλλων, ἡ χρησιμοποίηση τῆς Θείας λειτουργίας γιά μαγικούς σκοπούς.*

Διαβάζοντας τά κείμενα πού δημοσιεύονται ἐδῶ, πρέπει νά ἔχετε ὑπόψη σας πώ οἱ διάφοροι συγγραφεῖς ἔχουν συντάξει τά συγράμματά τους, ἐκτός ἀπό τό κατανοητό ὕφος, σέ μιάν ἀλληγορική γλῶσσα, χρησιμοποιώντας μιά σειρά ἀπό συμβολισμούς στούς ὁποίους περιέχονταν, μαζί μέ τίς ὁδηγίες γιά τήν πρακτική κι ἐξωτερική ἐξέλιξη τῆς τελετουργίας, οἱ ὑποδείξεις γιά τήν ἀπαραίτητη πνευματική προετοιμασία τοῦ ἱερουργοῦ. Προσέξτε γιά παράδειγμα τό Grimorium Verum *(τό* Ἀληθινό Γριμόριο *), πού δημοσιεύεται ἐδῶ ὁλόκληρο, τό ὁποῖο ἐμφανίζεται σάν ἕνα ἐγχειρίδιο γιά « ἀρχαρίους » τῆς Τελετουργικῆς Μαγείας, ὅπου περιγράφεται καταλεπτῶς καί ἡ παραμικρότερη λεπτομέρεια τῶν τελετῶν γιά τίς διαβολικές ἐπικλήσεις, ἀλλά, στίς συστάσεις πού κάνει νά διαβάσετε καί νά ξαναδιαβάσετε τίς σελίδες του, ὑποδεικνύει οὐσιαστικά νά προσέξετε τήν ἀπόκρυφη σημασία τοῦ κειμένου, ἐκτός ἀπ' τήν φανερή ἔννοια τῶν λέξεων. Μέ τήν ἴδια μέθοδο ἑρμηνεύεται τό* Βιβλίο τῆς Δυνάμεως, *τοῦ ἀγνώστου Μάστρο – Ἀπτολκάτερ, ὅπου περιέχονται ἐσωτερικές διδαχές σημαντικοῦ ἐνδιαφέροντος.*

Ὅπως καί στόν προηγούμενο τόμο, διαλέξαμε κι ἐδῶ τίς ἐκδοχές πού « ἐκσυγ-

*χρονίζουν » κατα κάποιο τρόπο τήν γενικά μπερδεμένη διατύπωση τῶν παλιῶν Γριμορίων (μιάν ἀπ ' τίς κυριώτερες αἰτίες τῆς περιορισμένης διάδοσής τους), χωρίς νά παραποιοῦν τήν ἐξωτερική κι ἀπόκρυφη ἔννοιά τους. Μέ τή βοήθεια ἀρκετῶν ὑποσημειώσεων καί ἐξηγήσεων προσπαθήσαμε νά διευκολύνουμε ὅσο εἶναι δυνατόν τήν κατανόηση τῶν κειμένων. **

῾Ο τρίτος τόμος τῆς συλλογῆς αὐτῆς ἀφιερώνεται στήν Μαγεία τῆς Φύσης καί στήν Μαγεία τοῦ ῎Ερωτα, καί περιέχει ἔργα πού ἀποδίδονται στόν διάσημο φιλόσοφο καί μάγο Μέγα ᾿Αλβέρτο, καθώς καί μιά σειρά ἐπικλήσεων, φίλτρων, μαγειῶν, καί γητεμάτων πού συγκεντρώθηκαν ἀπό κάθε λογῆς πηγές.

σ.φ.

---

* *῞Οπου θεωρήθηκε σκόπιμο, ὁ μεταφραστής στά ῾Ελληνικά πρόσθεσε δικές του ὑποσημειώσεις πού θεώρησε ἀπαραίτητες γιά τήν ἐπεξήγηση ὡρισμένων σημείων τοῦ κειμένου καί γιά τήν κατανόηση κάποιων σημαντικῶν λεπτομερειῶν πού δέν διευκρινίζονται στήν ξενόγλωσση ἔκδοση τοῦ βιβλίου.*

Μέρος Πρῶτο

Τό μεγαλεῖο αὐτοῦ τοῦ θεοῦ ἐμφανίζεται ἀφοῦ πάρει τή θέση του σ' αὐτήν τήν Ἔδρα, καί δίνει προστάγματα στούς ἄλλους θεούς πού βρίσκονται ἐκεῖ: *«Ἀνοῖξτε μου τίς πόρτες σας κι ἀφῆστε με νά μπῶ στίς Ἔδρες σας! Δῶστε μου φῶς καί γίνετε ὁδηγοί μου, ἐσεῖς πού πήρατε τήν ὑπόστασή σας ἀπό τά μέλη μου! Ὁ λόγος μου εἰπώθηκε γιά σᾶς, ἐσεῖς ἀνήκετε στό σῶμα μου κι ἐσᾶς ἔχω δημιουργήσει πλάθοντάς σας στή σκέψη μου. Ἐγώ σᾶς ἔχω δημιουργήσει, ἐγώ σᾶς κατασκεύασα μέ τά μάγια μου, κι ἦρθα νά ἐκδικηθῶ τά μέλη πού ξεσηκώθηκαν ἐνάντιά μου, καί θά φέρω τήν καταστροφή σ' αὐτόν πού εἶναι ὁ φταίχτης! Θά κάνω τά ὁμοιώματά μου σάν τόν Ὄσιρι, τόν ἄρχοντα τοῦ Ἀμέντι.*[1] *Ἀνοῖξτε μου τίς πόρτες μέ τά χέρια σας, ὦ ἱεροί πίθηκοι, καί προσκυνῆστε τίς θεότητες πού πῆραν ὑπόσταση ἀπό τήν ψυχή μου! Πάρτε κι ἐσεῖς ὑπόσταση στ' ὄνομα τοῦ Χεπρί, τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ὑπερπέραν! Ἀναδυθῆτε στόν Οὐρανό, ἐγκατασταθῆτε στίς μυστικές ὄχθες, κι ἐργαστῆτε γιά τούς θεούς τοῦ Ντουάτ στήν Ἔδρα πού ἐπιτηρεῖτε! Ἀποχτῆστε τά σχέδιά σας στίς κατοικίες σας, στά κτήματά σας, στούς κάμπους σας!»*

(ἀπό τό *Αἰγυπτιακό Βιβλίο τῶν Ὑποχθονίων*: κείμενο τῆς πρώτης Ὥρας).

[1] Τό Ἀμέντι ἀντιπροσωπεύει τόν Ἅδη τῶν Αἰγυπτίων, καί θεωρεῖται σάν μιά χώρα σκοτεινή κάτω ἀπό τή γῆ, ἀλλά παρόμοια μέ τή χώρα τῶν ζωντανῶν πάνω στή γῆ. — Σ.τ.Μ.

Τό «Grand Grimoire»

᾿Ανάμεσα στά Μαῦρα Βιβλία, τό Grand Grimoire, τό*Μέγα Γριμόριο*, θεωρεῖται τό πιό αὐθεντικό σ᾿ ὅ,τι ἀφορᾶ τά « συμβόλαια μέ τόν Διάβολο ». Δέν εἶναι δυνατό νά ἐξακριβωθεῖ ἡ χρονολογία τῆς συγγραφῆς του, γιατί δέν ἀνευρέθηκαν χειρόγραφα πού νά προηγοῦνται μέ βεβαιότητα ἀπό τήν πρώτη του τυπωμένη ἔκδοση, πού ἔγινε στή Γαλλία στίς ἀρχές τοῦ ΙΗ΄ αἰώνα. Θά πρέπει νά εἶναι μεταγενέστερο ἀπό τό περίφημο Grimorium Verum (τό *᾿Αληθινό Γριμόριο* πού περιέχεται ὁλόκληρο σ᾿ αὐτόν τόν τόμο), ἐπειδή ἐπαναλαμβάνει κι ἐπεκτείνει τίς λεπτομέρειες τῆς Καταχθόνιας ῾Ιεραρχίας ˙ ὡστόσο, πολλοί ἀποκρυφιστές ὑποστηρίζουν τό ἀντίθετο, ἐπιμένοντας πώς αὐτός πού ἀνέπτυξε αὐτό τό τελευταῖο πῆρε τό ὑλικό του ἀπό τό Grand Grimoire. ῎Αλλη πηγή πού ἀσφαλῶς ἦταν γνωστή στόν συγγραφέα τοῦ κειμένου εἶναι τό *Λεμέγεθον*, ἤ τό « Μικρό Κλειδί » τοῦ Σολομώντα˙ καί συγκεκριμένα ἐκεῖνο τό μέρος τοῦ βιβλίου πού ἀσχολεῖται μέ τήν ἐπίκληση τῶν Δαιμονικῶν ᾿Οντοτήτων (βλέπε στόν πρῶτο τόμο αὐτῆς τῆς συλλογῆς) ˙ αὐτό τό ἔργο, ξέρουμε θετικά πώς ἦταν ἤδη γνωστό ἀπ᾿ τό 1500 μ. Χ. περίπου.

Τό Γριμόριο ἀποδίδεται σέ κάποιον « ᾿Αντώνιο ντέλ Ραββίνο », βενετσιάνο, πού κατά τά λεγόμενά του, εἶχε ἑτοιμάσει τό σύγγραμμα βασιζόμενος σέ κείμενα αὐτόγραφα τοῦ Βασιλιᾶ Σολομώντα. Τό ἔργο χωρίζεται σέ δύο μέρη. Στό πρῶτο, πού δημοσιεύουμε, περιγράφεται λεπτομερειακά ἡ τελετουργία τῆς ἐπικλήσεως τοῦ ῾Εωσφύγου [1] Ροφοκάλε, ὑπασπιστοῦ τοῦ Σατανᾶ στίς Καταχθόνιες στρατιές. Τό δεύτερο μέρος ἀσχολεῖται μέ τά συμβόλαια πού θά πρέπει νά γίνουν μέ τούς λογῆς δαίμονες, παραδίνοντάς τους ψυχή καί σῶμα ὕστερ᾿ ἀπό ἕνα ὡρισμένο χρονικό διάστημα, σάν ἀντάλλαγμα γιά τίς ὑπηρεσίες τους. ῾Ο συγγραφέας τοῦ Γριμόριου, ἔχοντας ἀσφαλῶς ὑπ᾿ ὄψη του τά μειονεκτήματα ἑνός τέτοιου συμβολαίου, πού δέχεται μιάν αἰωνιότητα μαρτυρίων γι᾿ ἀντάλλαγμα λίγων χρόνων εὐδαιμονίας, ἔστω κι ὑπερβολικῆς, φαίνεται νά διατυπώνει « συμβόλαια » πού τό κείμενό τους,

[1] ᾿Ατίθετο τοῦ ῾Εωσφόρου. — Σ.τ.Μ.

γεμᾶτο διφορούμενα κι ὑπεκφυγές, ἐπιτρέπει νά κοροϊδέψει κανείς τόν Διάβολο ὅταν παρουσιάζεται γιά ν' ἀπαιτήσει τό συμφωνημένο ἀντίτιμο.

Τό ἔργο συμπληρώνεται μέ μιά σειρά « μαγικῶν μυστικῶν », κάπως ἀφελῶν καί χοντροκομμένων, πού θεωρήσαμε περιττό νά τ' ἀναφέρουμε, μιά καί τά πιό ἐνδιαφέροντα ἀπ' αὐτά θά δημοσιευθοῦν στόν ἑπόμενο τόμο, ὅπου περιέχονται στά βιβλία πού ἀποδίδονται στόν Μέγα 'Αλβέρτο, τά ὁποῖα θ' ἀνατυπωθοῦν στό σύνολό τους.

’Από τό «Grand Grimoire»
’Επίκληση τοῦ ‘Εωσφύγου Ροφοκάλε

Προετοιμασία

Γιά ἕνα τέταρτο φεγγαριοῦ, δέ θά ὑποκύψεις σέ σαρκικούς πειρασμούς, δέ θά στολιστεῖς μέ μετάλλινα περιδέραια, δέ θ’ ἀπασχοληθεῖς παρά μόνο μέ τή σκέψη τοῦ ἔργου σου.

‘Η τροφή σου θά εἶναι λιτή θ’ ἀποφύγεις τό κρέας, καί δέ θά γευματίζεις περισσότερο ἀπό δυό φορές τή μέρα, τό μεσημέρι καί τά μεσάνυχτα, ἤ στίς 7 τό πρωί καί στίς 7 τ’ ἀπόγεμα. ῞Υστερ’ ἀπό κάθε γεῦμα, θά λές αὐτή τήν προσευχή:

« ’Αδωνάϊ, ’Ελοΐμ, ’Ιεχωβᾶ, *σέ ἱκετεύω, αὐθέντα καί κύριε ὅλων τῶν πνευμάτων, καί σοῦ προσφέρω τήν ψυχή μου, τήν καρδιά, τά σπλάχνα, τά χέρια, τά πόδια, τό πνεῦμα μου, ὅλη μου τήν ὕπαρξη. ῏Ω* ’Αδωνάϊ, *εὐλόγησε τήν προσπάθειά μου.* ’Αμήν. ».

Θά κοιμᾶσαι ὅσο γίνεται λιγώτερο, κι ὁπωσδήποτε ὄχι πάνω ἀπό 6 ὧρες τή μέρα. Θά προμηθευτεῖς ἕνα λίθο ἀπό αἱματίτη, καί θά τόν φυλάξεις μέ μεγάλη προσοχή.

‘Η Θυσία

Τό Θῦμα τῆς Τέχνης εἶναι ἕνα κατσικάκι παρθένο. Θά τό προμηθευτεῖς, καί τήν τρίτη ἡμέρα τοῦ Φεγγαριοῦ θά τοῦ κόψεις τό κεφάλι μ’ ἕνα μόνο χτύπημα, μ’ ἕνα μαχαίρι πού ποτέ μέχρι τότε δέν χρησιμοποιήθηκε. Προηγουμένως θά τοῦ ἔχεις στολίσει τό λαιμό μ’ ἕνα στεφάνι ἀπό βερβένα [2], δεμένο μέ πράσινη κορδέλλα.

Θά πᾶς σ’ ἕναν τόπο ἀπόμερο, μακριά ἀπ’ τά σπίτια, φορώντας ἕνα μανδύα πού σοῦ ἀφήνει γυμνό τόν δεξί σου ὦμο. Θἄχεις μαζί σου ἕνα μεγάλο μαγκάλι, ὅπου θά καίει μιά φωτιά ἀπό ἰτιά, καί τ’ ἀμεταχεί-

[2] ‘Η βερβένα (ἤ σταυροβότανο) είν’ ἕνα φυτό πού ἡ παράδοση λέει πώς ἔχει τή δύναμη νά διώχνει τ’ ἀκάθαρτα πνεύματα. Σ.τ.Σ.

ριστο καί καθαγιασμένο μαχαίρι πού θά χρησιμοποιήσεις γιά τή θυσία.

Πρίν ἀρχίσεις, θά προφέρεις μέ εἰλικρίνεια κι αἴσθημα αὐτή τήν ἐπίκληση:

« Προσφέρω αὐτό τό πλάσμα σέ Σένα, ὦ μεγάλε 'Αδωνάϊ, 'Ελωίμ, "Αριελ, 'Ιεχωβᾶ, *γιά τήν Τιμή, τό Μεγαλεῖο καί τή Δύναμη τοῦ 'Ονόματός Σου, πού εἶναι πιό τρανό ἀπ' ὅλα τά πνεύματα.* *Ὦ μεγάλε* 'Αδωνάϊ, *εὐδόκησε νά τό δεχτεῖς, ἄν σοῦ εἶναι εὐπρόσδεκτο.* 'Αμήν. ».

Σ' αὐτό τό σημεῖο, θά κόψεις τό λαιμό τοῦ ἐρίφιου. Ὕστερα θά τό γδάρεις καί θά ρίξεις τό κορμί του στό μαγκάλι, ὡσότου γίνει στάχτη. Θά πάρεις μιά φουχτα ἀπ' τή στάχτη αὐτή, καί θά τή σκορπίσεις πρός τό μέρος πού ἀνατέλλει ὁ Ἥλιος, ἐπικαλούμενος ξανά τή Θεότητα, μ' αὐτά τά λόγια:

« Γιά τήν Τιμή, τή Δόξα καί τό Μεγαλεῖο τοῦ 'Ονόματός Σου, ὦ μεγάλε 'Αδωνάϊ, 'Ελωίμ, "Αριελ, 'Ιεχωβᾶ, *χύνω τό αἷμα αὐτῆς τῆς Θυσίας ! Δέξου, ὦ μεγάλε* 'Αδωνάϊ, *αὐτή τή Θυσία, ἄν σοῦ εἶναι εὐπρόσδεκτη.* 'Αμήν. ».

Θά φυλάξεις προσεκτικά τό δέρμα τοῦ ἐρίφιου, πού θά σοῦ χρειαστεῖ ἀργότερα γιά νά κάνεις τόν Κύκλο τῶν 'Επικλήσεων.

Κατασκευή τῆς « Κεραυνοβόλου Ράβδου »

Θά πᾶς νά βρεῖς, σ' ἕνα ἔρημο μέρος, μιάν ἄγρια καρυδιά πού δέ θά ἔχει καρπίσει ποτέ. Θά διαλέξεις ἀπ' αὐτήν ἕνα κλαρί μακρύ ὥς μισό μέτρο, ἀλλά θά προσέξεις νά μήν τ' ἀγγίξεις πρίν τό κόψεις. Θά 'χεις μαζί σου τό μαχαίρι μέ τό ὁποῖο εἶχες σφάξει τό κατσικάκι, λεκιασμένο ἀκόμα ἀπό τό αἷμα του. 'Ακριβῶς τή στιγμή πού προβάλλει ὁ Ἥλιος, θά κόψεις τό κλαρί μ' ἕνα μόνο χτύπημα, στρεφόμενος πρός τό ἄστρο πού ἀνατέλλει καί θά πεῖς αὐτή τήν

'Επίκληση τῆς κοπῆς

« Σέ ἱκετεύω, ὦ μεγάλε 'Αδωνάϊ, 'Ελωίμ, "Αριελ, 'Ιεχωβᾶ, *νά ἐξασκήσεις πάνω μου τήν εὔνοιά Σου, καί νά δώσεις σ' αὐτή τή βέργα, καθώς τήν κόβω, τή δύναμη καί τίς ἰδιότητες τῶν ράβδων τοῦ 'Ιακώβ, τοῦ Μωϋσῆ καί τοῦ 'Ιωσῆ, τοῦ ἰσχυροῦ !*

» Σέ ἱκετεύω, ὦ μεγάλε 'Αδωνάϊ, 'Ελωίμ, "Αριελ, 'Ιεχωβᾶ, *νά βάλεις σ' αὐτή τή βέργα ὅλη τή δύναμη τοῦ Σαμψών, τήν ὀργή τοῦ 'Εμμανουήλ, τήν καταστρεπτική δύναμη τοῦ Ζαριατναμίχ, πού θά τιμωρήσει τίς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων τήν Ἡμέρα τῆς Κρίσεως.* 'Αμήν ».

Ὕστερα, στραμμένος πάντα πρός τόν Ἥλιο πού ἀνατέλλει, θά γυρίσεις στό σπίτι σου.

Ἄλλος κανείς δέν θά πρέπει ν' ἀγγίξει ποτέ τό ραβδί σου. Καί γιά

νά τό συμπληρώσεις, θά κάνεις αὐτό:

Θά βρεῖς ἕνα ραβδί μέ τίς ἴδιες ἀκριβῶς διαστάσεις καί θά τό πᾶς σ' ἕνα καλό σιδερά. Αὐτός, μέ τό μαχαίρι πού χρησιμοποιήθηκε γιά τή θυσία, θά φτιάξει δυό μυτερά καλύμματα, πού νά ταιριάζουν στίς ἄκρες τοῦ ψεύτικου ραβδιοῦ. Ὕστερα, θά τά τοποθετήσεις ἐσύ ὁ ἴδιος στ' ἀληθινό ραβδί. Μ' ἕνα δυνατό μαγνήτη θά φροντίσεις νά τά μαγνητίσεις, καί τό σύνεργο θά εἶναι ἕτοιμο γιά χρήση, ἀφοῦ ἐκφωνήσεις πάνω του αὐτή τήν προσευχή:

« Σέ προστάζω, στ' Ὄνομα τοῦ μεγάλου 'Αδωνάϊ, 'Ελωίμ, Ἄριελ, 'Ιεχωβᾶ, *νά τραβᾶς σέ σένα αὐτό πού θέλω νά τραβήξεις, μέ τή δύναμη τοῦ μέγιστου* 'Αδωνάϊ, 'Ελωίμ, Ἄριελ, 'Ιεχωβᾶ.

» Σέ προστάζω, μέ τό ἀσυμβίβαστο τῆς φωτιᾶς καί τοῦ νεροῦ, νά ξεχωρίζεις αὐτό πού θέλω νά ξεχωριστεῖ, ὅπως τά πάντα ἦταν ξεχωρισμένα τήν 'Ημέρα τῆς Δημιουργίας. 'Αμήν ».

Ὅταν ἑτοιμαστεῖ τό δέρμα καί τό ραβδί [3], θά εἶσαι σχεδόν ἕτοιμος γιά τήν Τελετουργία. 'Επίσης θά χρειαστεῖς δυό κεριά, φτιαγμένα ἀπό μιά νεαρή παρθένα μέ μελισσοκέρι πού ποτέ ὥς τότε δέ χρησιμοποιήθηκε. Κι ἀκόμα, δυό κηροπήγια, δυό στεφάνια ἀπό βερβένα, ἀτσαλένιο τσακμάκι καί τσακμακόπετρα, ἁγιασμό, λιβάνι, ἕνα μπουκάλι οἰνόπνευμα, καμφορά. Τέσσερα καρφιά βγαλμένα ἀπ' τό φέρετρο ἑνός παιδιοῦ.

Τό δέρμα τοῦ ἐρίφιου θά πρέπει νά εἶναι κομμένο σέ λουρίδες, καί θά'χεις μαζί σου ἕνα χρυσό ἤ ἀσημένιο νόμισμα γιά ν' ἀνταμείψεις τό πνεῦμα ὅταν ἐμφανιστεῖ. Μπορεῖς νά συνοδεύεσαι ἀπό δυό Βοηθούς, πού θά κουβαλοῦν ὅλ' αὐτά τά σύνεργα, ἀλλά θά πρέπει νά μή μιλοῦν, καί νά ὑπακούουν αὐστηρά στίς προσταγές σου.

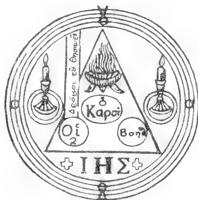
'Η Κατασκευή τοῦ Κύκλου

'Ο Καρσιστής (le Kersiste, δηλαδή *ὁ 'Επικαλούμενος*) θά τοποθετήσει κυκλικά τίς λουρίδες ἀπό τό δέρμα τοῦ ἐριφιοῦ τῆς θυσίας, στερεώνοντάς τις στό ἔδαφος μέ τά καρφιά τοῦ φέρετρου. Ὕστερα, μέ τόν λίθο τοῦ αἱματίτη, θά χαράξει ἕνα τρίγωνο μέσα στόν κύκλο, πού νά τόν ἀγγίζει καί μέ τίς τρεῖς κορυφές του, πού ἡ πρώτη τηους θά πρέπει νά διευθύνεται πρός τήν 'Ανατολή. Ὕστερα, αὐτός (καί οἱ Βοηθοί του, ἄν τόν συνοδεύουν) θά μπορέσει νά μπεῖ στο σχῆμα. Θά στήσει τά κεριά στά κηροπήγια καί θά τά βάλει στό ἔδαφος στίς δυό πλευρές τοῦ τριγώνου, μέσα στόν κύκλο, τριγυρίζοντας τίς βάσεις τους μέ στεφάνια βερβένας.

[3] Σχετικά μέ τίς τυχόν ἐπιγραφές πού θά χαραχτοῦν πάνω στό σύνεργο, δέ συμφωνοῦν ὅλες οἱ ἐκδόσεις τοῦ Γριμόριου. Τό κείμενο δέν τίς ἀναφέρει, ἀλλά μερικά βιβλία ἔχουν εἰκόνες πού δείχνουν ἕνα ραβδί, ὅπου εἶναι χαραγμένες οἱ λέξεις *Ἄγλα* στή μιάν ἄκρη, *'Αδωνάϊ* στήν ἄλλη, και *Τετραγράμματον* στή μέση. Σ.τ.Σ.

Δέν πρέπει μέ κανένα τρόπο νά λησμονήσεις μετά νά χαράξεις τά παρακάτω γράμματα· γιατί αὐτό θά σοῦ ἐξασφαλίσει προστασία ἐνάντια στούς δαίμονες πού θά προβάλουν. Πρός τήν 'Ανατολή, ἔξω ἀπ' τόν κύκλο, θά χαραχτεῖ ἕνα κεφαλαῖο Α, ἀνάμεσα σ' ἕνα *α* κι ἕνα *ι* μικρό. Μέσα στόν κύκλο, στή βάση τοῦ τριγώνου, θά χαραχτεῖ ἀνάμεσα σέ δυό σταυρούς τό ΙΗΣ, τό μονόγραμμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ.

Μπροστά του, μέσα στό τρίγωνο, ὁ 'Επικαλούμενος θά στήσει κατόπιν τό μαγκάλι μέ τά κάρβουνα ἀπό ξύλο ἰτιᾶς.

Σχ. 1.

'Η ἐπίκληση

Θ' ἀνάψεις τά κεριά καί τή φωτιά στό μαγκάλι, τροφοδοτώντας την μέ λίγο οἰνόπνευμα καί καμφορά. Μόλις οἱ φλόγες ζωηρέψουν καί σταθεροποιηθοῦν, θ' ἀπευθύνεις αὐτή τήν προσευχή στή Θεότητα:

« *Αὐτό τό λιβάνι, ὦ μεγάλε* 'Αδωνάϊ, *εἶναι τό πιό ἁγνό πού μπόρεσα νά βρῶ: εἶν' ἐξαγνισμένο, καθώς κι αὐτά τά κάρβουνα, καμωμένα ἀπ' τό καλύτερο ξύλο.*

» *Σοῦ τά προσφέρω, ὦ μεγάλε* 'Αδωνάϊ, 'Ελωίμ, "Αριελ, 'Ιεχωβᾶ, *μαζί μέ τήν ψυχή καί τήν καρδιά μου. Δέξου τα, ὦ μεγάλε 'Αδωνάϊ, καί δέξου τα σάν θυσία.* 'Αμήν ».

Πολλά πνεύματα θά βρίσκονται τώρα γύρω ἀπό τόν κύκλο, καί θά κάνουν μεγάλο θόρυβο. Θά τ' ἀγνοήσεις, κι οἱ Βοηθοί σου δέν θά βγάλουν λέξη, ἀφήνοντάς σου τό χρέος νά προφέρεις τίς ἐπικλήσεις. 'Ωστόσο θά φροντίζουν ὥστε ἡ φωτιά νά καίει καλά, ἐνῶ ἐσύ θά πεῖς τήν ἀκόλουθη προσευχή:

« *'Ω μεγάλε Θεέ πού ζεῖς, πού εἶσαι Ἕνας κι εἶσαι ὁ ἴδιος Πατήρ, Υἱός καί Ἅγιο Πνεῦμα, Σέ λατρεύω μέ τήν πιό βαθειά ταπεινοσύνη, κι ἀφήνομαι μέ ἀληθινή πίστη στήν ἅγια Σου προστασία: καί μέ τήν πιό βαθειά κι*

ἀπόλυτη πίστη πιστεύω πώς 'Εσύ εἶσαι ὁ Δημιουργός μου, ὁ Προστάτης μου καί Βοηθός μου καί Κύριός μου: καί δέν ἔχω ἄλλη ἐπιθυμία παρά ν' ἀνήκω σ' 'Εσένα στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων. 'Αμήν ».

'Εδῶ θά σταματήσεις λίγο, θά σιγουρευτεῖς ὅτι ἡ φωτιά καί τά κεριά καῖνε καλά· καί θά συνεχίσεις τήν Προσευχή σου:

« Ὦ μεγάλε Θεέ πού ζεῖς, πού ἔπλασες τόν ἄνθρωπο γιά νά βρίσκει εὐτυχία στή ζωή του· πού φρόντισες νά ἔχει ὅσα τοῦ χρειάζονται γιά κάθε του ἀνάγκη· πού ὑποσχέθηκες ὅτι τό κάθε τι θά εἶναι ὑποταγμένο στόν ἄνθρωπο· καί πού δέν ἐπέτρεψες στ' ἀκάθαρτα πνεύματα νά κυριέψουν τούς θησαυρούς πού ἔγιναν γιά τίς ἀνάγκες μας σ' αὐτόν τόν κόσμο:

» Χάρισέ μου, μεγάλε Θεέ, ἀρκετή δύναμη νά τά ὑποτάξω, μέ τά φοβερά ὀνόματα τοῦ Κλειδιοῦ: 'Αδωνάϊ, 'Ελωΐμ, 'Ιεχωβᾶ, Τάγλα. 'Αμήν ». [4]

Ὕστερα θά πάρεις τήν καμφορά καί θά τή ρίξεις στό μαγκάλι, λέγοντας:

« Σοῦ προσφέρω αὐτό τό θυμίαμα, ἀπ' τό πιό ἁγνό πού βρῆκα, ὦ μεγάλε 'Αδωνάϊ, 'Ελωΐμ, Ἄριελ, 'Ιεχωβᾶ. Εὐδόκησε νά τό δεχτεῖς σάν εὐγνώμονη θυσία, ὦ μεγάλε 'Αδωνάϊ. Κι εὐνόησέ με μέ τή Δύναμή Σου, καί δός μου ἐπιτυχία σ' αὐτό μου τό δύσκολο ἔργο. 'Αμήν ».

'Αφοῦ συμπληρωθοῦν οἱ τελετές τῆς προετοιμασίας, ἀκολουθεῖ τώρα ἡ ἀληθινή

'Επίκληση τοῦ 'Εωσφύγου

« Αὐτοκράτορα 'Εωσφόρε, Ἄρχοντα καί Κύριε τῶν ἀνυπάκουων πνευμάτων, σοῦ ζητῶ ν' ἀφήσεις τό θρόνο σου, ὅπου στόν κόσμο κι ἄν βρίσκεται, καί νά 'ρθεῖς νά μιλήσεις μαζί μου.

» Σοῦ δίνω διαταγή καί σέ προστάζω, στ' Ὄνομα τοῦ Μεγάλου Θεοῦ πού ζεῖ: Πατρός, Υἱοῦ καί 'Αγίου Πνεύματος: νά ἔρθεις χωρίς καμιά δυσάρεστη μυρουδιά· ν' ἀποκριθεῖς μέ καθαρή κι ἀντιληπτή φωνή, λέξη - λέξη, στά ρωτήματά μου. Κι ἄν δέν τό κάνεις, θά σ' ἀναγκάσει ἡ δύναμη τοῦ Μεγάλου 'Αδωνάϊ, 'Ελωΐμ, Ἄριελ, 'Ιεχωβᾶ, Τάγλα, Μαθών, κι ὅλων τῶν ἄλλων ἀνώτατων πνευμάτων, πού θά σέ ὑποχρεώσουν παρά τή θέλησή σου. Ἔλα, ἔλα, ἔλα ! Submiritillor *'Εωσφύγον, εἰδ' ἄλλως θά βασανίζεσαι στήν αἰωνιότητα μέ τή δύναμη αὐτῆς τῆς Κεραυνοβόλου Ράβδου ! »* [5]

[4] Στίς διάφορες τυπωμένες ἐκδόσεις τοῦ Γριμορίου, ὑπάρχουν παραλλαγές σχετικά μ' αὐτά τά ὀνόματα. Ἕνα κείμενο ἀναφέρει: *'Αδωνάϊ, Ἄριελ, 'Ιεχωβᾶ, Τάγλα,* κι ἕν' ἄλλο, *'Αδωνάϊ, 'Ελωΐμ, Γάγλα, Μαθών, Ἄριελ.* — Σ.τ.Μ.

[5] Κατά τόν 'Ελιφάς Λευί, τό τέλος αὐτῆς τῆς ἐπίκλησης ἀλλοιώθηκε σκόπιμα κατά τήν ἐκτύπωση. 'Αμέσως μετά τίς λέξεις: *« ...θά σ' ἀναγκάσει ... »*, ἀκολουθεῖ: *« ὁ 'Αδωνάϊ, 'Ελωΐμ, ὁ 'Αδωνάι 'Ιεχωβᾶ, ὁ 'Αδωνάϊ Σαβαώθ, Μετατρών Ὤν Ἄγλα, 'Αδωνάϊ Μαθών,* verbum pytonicum, mysterium salamandrae, conventuw sylphorum, antra gnomorum, demonia Coeli, (τά λόγια τῆς Πυθίας, τό μυστήριο τῆς σαλαμάνδρας, ὁ συρφετός τῶν συλφίδων, τ' ἄντρα τῶν στοιχειῶν, τά δαιμόνια τ'

῞Υστερ᾽ ἀπ᾽ αὐτά τά τρομερά λόγια, σίγουρα τό πνεῦμα θά ἐμφανισθεῖ. ῎Αν ὅμως ἀρνηθεῖ νά προβάλει, θά προσφύγεις στήν ἀκόλουθη ἐπίκληση:

« Σέ προστάζω καί σ᾽ ἀναγκάζω, Αὐτοκράτορα ῾Εωσφόρε, μέ τή θέληση τοῦ Μεγάλου Θεοῦ πού ζεῖ, τοῦ ῾Υιοῦ καί τοῦ ῾Αγίου Πνεύματος,... (ἐπαναλαμβάνονται τά προηγούμενα), κι ὁρκίζομαι πώς σ᾽ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας θά ρίξω πάνω σου τά πιό φριχτά μαρτύρια μ᾽ αὐτή τή φοβερή Κεραυνοβόλο Ράβδο. ᾽Αμήν. ».

῞Υστερ᾽ ἀπ᾽ αὐτή τήν προειδοποίηση τοῦ Πνεύματος, θά περιμένεις νά περάσει ὁ χρόνος πού εἶπες, κρατώντας ἀπόλυτη σιωπή. Κατόπιν θ᾽ ἀκουμπήσεις τό ραβδί σου στίς φλόγες τοῦ μαγκαλιοῦ: καί θ᾽ ἀκούσεις τά φριχτά οὐρλιαχτά τοῦ Πνεύματος πού βασανίζεται. ᾽Εκείνη τή στιγμή, ὁ ῾Εωσφύγος θά ἐμφανισθεῖ, ρωτώντας σε γιατί τόν βασανίζεις.

Θά τοῦ πεῖς τότε αὐτά πού ζητᾶς, ἀπειλώντας τον μέ τό ραβδί σου ἄν ἀρνηθεῖ νά δεχτεῖ τούς ὅρους σου. Κι αὐτός θά σοῦ δείξει τό δρόμο γιά τόν πιό κοντινό θησαυρό.

Γιά νά βγεῖς ἀπ᾽ τόν κύκλο καί ν᾽ ἀκολουθήσεις τόν δαίμονα ὥς τόν θησαυρό, θά προσέξεις νά διαβεῖς τό πέρασμα πού εἶναι χαραγμένο στόν Μαγικό Κύκλο (σχ. 1). Οἱ Βοηθοί σου θά μείνουν ἀσφαλισμένοι μέσα στήν καθαγιασμένη περιοχή. Θά πρέπει νά ἔχεις μαζί σου τό ραβδί, πού ἀκόμα θά σοῦ χρειαστεῖ γιά ν᾽ ἀπομακρύνεις τίς ὀντότητες πού φρουροῦν τό θησαυρό: ἕνα πνεῦμα μέ τή μορφή ἄγριου σκύλου, ἤ ἄλλες κακοποιές ἐμφανίσεις. Μπορεῖς ν᾽ ἀνταμώσεις τόν ἴσκιο ἐκείνου πού εἶχε θάψει ἀρχικά τόν θησαυρό, καί θά χρειαστεῖ νά τόν ἀπομακρύνεις. Θά τοῦ δώσεις ἕνα χρυσό νόμισμα ἀπ᾽ τά δικά σου γι᾽ ἀντάλλαγμα μιᾶς φούχτας ἀπ᾽ τό σωρό, γιά ἀπόδειξη τοῦ δικαιώματός σου στήν ἰδιοκτησία. ῞Υστερα θά τοποθετήσεις πάνω στό χρυσάφι τήν περγαμηνή ὅπου εἶναι γραμμένη ἡ ἐπίκληση πού ἔχεις προφέρει, καί θά γυρίσεις στόν κύκλο σου χωρίς κανένα κίνδυνο: ἀλλά θά προσέξεις νά περπατᾶς πρός τά πίσω.

῞Οταν γυρίσεις ἐκεῖ ἀπ᾽ ὅπου ξεκίνησες, θά ἐπιτρέψεις στό πνεῦμα νά φύγει ὡς ἑξῆς:

῎Αφεση

« Εἶμαι ἱκανοποιημένος κι εὐχαριστημένος ἀπό σένα, ῎Αρχοντα ῾Εωσφύγε, πρός τό παρόν. Πήγαινε τώρα ἐν εἰρήνη, ἀπομακρύνσου χωρίς θό-

Οὐρανοῦ), *Γάδ, ᾽Αλμουσίν, Γιβόρ, ᾽Ιωσῆς, ᾽Εβάμ, Ζαριατναμίκ, ἔλα, ἔλα, ἔλα* ». Πρβλ. *Δόγμα και Λειτουργία Ὑψηλῆς Μαγείας*, Atanor, Ρώμη, 1949, σελ. 229. ῾Ο ὅρος « Submiritillor » εἶναι μᾶλλον λατινικά τυπωμένα λάθος: Submitte mihi illum Lucifuge, δηλ. « ὑπόταξε στίς προσταγές μου τον Ἑωσφύγον ». — Σ.τ.Σ.

ρυβο καί ἀναταραχή. Μήν ξεχάσεις τή συμφωνία μας, ἀλλιῶς θά σέ βασανίσω μέ τό ραβδί μου. 'Αμήν ».

Τέλος, θ' ἀπευθύνεις στόν Θεό τήν ἀκόλουθη ἁπλή προσευχή, εὐχαριστώντας τον γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου σου:

Προσευχή εὐχαριστίας

« Ὦ Παντοδύναμε Θεέ, πού ἔπλασες τό κάθε τι γιά χάρη τῶν ἀνθρώπων, Σ' εὐχαριστῶ γιατί μᾶς ἔδωσες ἱκανοποίηση στίς ἐπιθυμίες μας. 'Αμήν ».

Μιά τελετουργία γιά τή διαβολική ὀντότητα μέ τοῦτο τ' ὄνομα — Ἑωσφύγος Ροφοκάλε — θά δοθεῖ ἀργότερα ἐδῶ, στό Grimorium Verum. Εἶναι ἀδύνατο νά καθοριστεῖ ποιά ἀπ' τίς δυό μεθόδους εἶναι προγενέστερη. Πράγματι, οἱ ἔντυπες ἐκδόσεις τῶν παλιῶν κειμένων τῆς Μαγείας δέν εἶναι χρονολογημένες, κι ὅταν ἀκόμα εἶναι, ἡ χρονολογία συνήθως εἶναι πλαστή. Ὅσο γιά τά χειρόγραφα, γιά κανένα Γριμόριο δέ στάθηκε ποτέ δυνατό ν' ἀνακαλυφτοῦν ἐκεῖνα πού χρησιμοποιήθηκαν στήν πραγματικότητα γιά τήν ἐκτύπωση τῶν βιβλίων. Ὡστόσο, εἶναι γενικά παραδεκτό ὅτι τό Grand Grimoire, τό *Μέγα Γριμόριο* εἶναι μεταγενέστερο ἀπό τό Grimorium Verum, τό *'Αληθινό Γριμόριο*, καί μάλιστα ὅτι χρησιμοποιήθηκε ἐν μέρει σάν βάση ἀπό τό συγγραφέα τοῦ δεύτερου.

'Ανάμεσα στίς δυό τελετουργίες, αὐτή πού ἀναφέρεται στό *'Αληθινό Γριμόριο* εἶναι πλουσιώτερη σέ λεπτομέρειες σχετικά μέ τούς ἀκρι[illegible]ους τῆς συμφωνίας μέ τό πνεῦμα, ἐνῶ τό *Μέγα Γριμόριο*, ὅπως εἴ[illegible] ἐπεκτείνεται στήν περιγραφή τῶν λεπτομερειῶν γιά κάθε φάση τ[illegible] προετοιμασίας καί τῆς τελετουργίας, καί γι αὐτό θεωρεῖται ἀπό πο[illegible]ύς ἀποκρυφιστές « πιό αὐθεντικό ». Συγκρίνοντας τά 2 κείμενα, ὁ ἀναγνώστης θά μπορέσει νά διαπιστώσει τήν πλήρη διαδικασία πού ἀπ[illegible]τεῖται γιά μιά συμφωνία μέ τόν δαίμονα.

Ὁ Μάρλοου κι ὁ Γκαῖτε, μέ τά ἔργα τους γιά τόν Δόκτορα Φάουστ, σκέφτηκαν νά περιγράψουν τίς συνέπειες μιᾶς τέτοιας συμωνίας.

Πίναξ Ι.

Ἀπό τό ἔργο ὁ Μάγος, τοῦ Μπάρρετ, εἰκόνες δυό καταχθόνιων πνευμάτων, σχεδιασμένες ἀπό τόν συγγραφέα: ὁ Ἀπολλύων κι ὁ Βελιάλ.

Μέρος Δεύτερο

Dies mies jeschet, [16] Boenedoesef
Douvema enitemaus

(Ἡ Μεγάλη Ἐπίκληση, κατά τόν Ἀγρίππα)

---

[16] Ἄς παίξω στά ζάρια τίς μέρες μου.

Τό « Grimorium Verum »

Ἡ προέλευση κι ἡ ἱστορία τῶν ἐκδόσεων γιά τή Μαγεία εἶναι πάντα — ἐκτός ἀπό σπανιώτατες ἐξαιρέσεις — δύσκολο νά διαπιστωθοῦν μέ βεβαιότητα.

Τά κείμενα πού ἀναφέρουν γητέματα, μαγικές συνταγές, τελετουργίες ἐπικλήσεων, ὅποιος κι ἄν εἶναι ὁ τίτλος τους, περνοῦν πάντα ἀπό λογῆς μετατροπές κι ἀνασυντάξεις, διαδοχικές μεταφράσεις σέ δυό ἤ τρεῖς γλῶσσες ἀπό ἄγνωστα πρωτότυπα, προσαρμογές στή μιά ἤ τήν ἄλλη μυστικιστική δοξασία ἀπό μέρους ἐκείνου πού ἑτοιμάζει τά χειρόγραφα ἤ τά ἀντίγραφα γιά τήν ἐκτύπωση.

Ἔτσι, κανένα Γριμόριο δέ μπορεῖ νά μελετηθεῖ ἀπ' τήν συνηθισμένη ἄποψη τῆς βιβλιογραφικῆς κριτικῆς, μιά καί λείπει ὁλότελα κάθε κριτήριο ἱκανό νά καθορίσει τή χρονολογία τῶν χειρόγραφων ἤ ν' ἀναγνωρίσει τίς « πηγές » τοῦ κειμένου πού ἔχει φτάσει ὥς ἐμᾶς. Οἱ σχολιαστές πού ἐπεδίωξαν σοβαρά ν' ἀναλύσουν ἐπιστημονικά τό θέμα, κατέληξαν γενικά σ' ἀποτελέσματα τόσο ἀβέβαια κι ἀντιφατικά ὥστε νά μή μπορεῖ κανείς νά τά παραδεχτεῖ. Γιά παράδειγμα, ἄν συγκρίνουμε τίς τελετές κι ἐπικλήσεις τοῦ *Ἀληθινοῦ Γριμόριου* πού δίνουμε στίς ἑπόμενες σελίδες, μέ τίς ἀντίστοιχες στό *Κλειδί τοῦ Σολομῶντα* πού δόθηκαν στόν πρῶτο τόμο αὐτῆς τῆς σειρᾶς, θά συναντήσουμε σέ πολλά σημεῖα ἀξιόλογες ὁμοιότητες. Αὐτό ὅμως δέν μᾶς ἐπιτρέπει νά συμπεράνουμε πώς ἀντιμετωπίζουμε μιά « σύνθετη τελετουργία », πού ἔχει προκύψει ἀπό τόν συνδυασμό τμημάτων ἀπό προϋπάρχοντα κείμενα: ἀπ' ὅ,τι ξέρουμε, θά μποροῦσε ν' ἀληθεύει τό ἀντίθετο, δηλαδή ὅτι τό *Κλειδί* περιέχει παρεμβολές ἀπό τό *Ἀληθινό Γριμόριο*, καί πώς αὐτό εἶναι ἡ τελική μορφή μέ τήν ὁποία ἔφτασε ὡς ἐμᾶς, ὕστερ' ἀπό διαδοχικές ἀλλαγές, ἕν' ἀπ' τά θρυλικά « βιβλία τοῦ Ἑρμῆ » [6] ἤ ὅτι καί τά

[6] Πρόκειται γιά τά βιβλία στά ὁποῖα, σύμφωμα μέ μιάν Ἀλεξανδρινή παράδοση, οἱ Αἰγύπτιοι ἱερεῖς εἶχαν καταγράψει ὅλη τους τή μαγική γνώση. Ὅπως μᾶς λέει ὁ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς,

δυό κείμενα ἔχουν ἐπιδράσεις ἀπό ἀρχαῖες τελετουργίες πού εἶχαν διαδοθεῖ μέ διάφορες μορφές στίς χῶρες τῆς Μεσογείου (κι αὐτή τήν ὑπόθεση ἐμεῖς τή θεωροῦμε σάν πιό σωστή).

Ἡ πιό παλιά μορφή μέ τήν ὁποία ἔφτασε ὥς ἐμᾶς τό *Ἀληθινό Γριμόριο* εἶναι μιά γαλλική μετάφραση, τυπωμένη πιθανόν στή Ρώμη, σύμφωνα μέ τήν ἐπικεφαλίδα, « *ἀπό τόν Αἰγύπτιο Ἀλιμπέκ, στή Μέμφιδα, 1517* ».

Αὐτή ἡ χρονολογία εἶναι ἀπαράδεκτη: τά τυπογραφικά στοιχεῖα πού χρησιμοποιήθηκαν, καθώς κι ἡ φρασεολογία, τοποθετοῦν τή δημοσίευση στά μέσα τοῦ ΙΖ΄ αἰώνα. Παρόμοια τεχνάσματα ὑπάρχουν συχνά, καί δέν ὀφείλονται τόσο στήν πρόθεση νά ἐξαπατήσουν τόν ἀναγνώστη, ὅσο στήν ἀνάγκη νά προφυλαχτοῦν ἀπ' τούς κινδύνους τῆς δημοσίευσης ἑνός βιβλίου Μαύρης Μαγείας σέ περιόδους θρησκευτικοῦ κατατρεγμοῦ (καί μάλιστα, σ' αὐτή τήν περίπτωση, στή Ρώμη). Αὐτή ἡ ἀνάγκη ἀπόκρυψης τῆς χρονολογίας καί τοῦ τόπου ἐκτύπωσης προσθέτει ἀκόμα ἕνα στοιχεῖο σύγχυσης στό ἤδη περίπλοκο πρόβλημα τῆς διαπίστωσης τῶν πηγῶν τῶν Γριμόριων.

Τό βιβλίο ἀνήκει σ' αὐτό πού ἀπό τόν Μεσαίωνα ὀνομάσθηκε Μαύρη Μαγεία, μιά καί διδάσκει τόν ἀναγνώστη πῶς νά καλέσει καί νά ὑποτάξει ὑπερφυσικά ὄντα πού ταυτίζονται ἀσυζήτητα μέ τούς δαίμονες. Μιά τελετουργία (αὐτή πού ἐπικαλεῖται τόν Ἑωσφύγο Ροφοκάλε, πού συναντήσαμε στό Grand Grimoire) ἀφορᾶ εἰδικά τήν ἐκχώρηση τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου στόν Διάβολο, παίρνοντας σάν ἀντάλλαγμα τήν προστασία του. Αὐτός ὁ ἰδιαίτερα διαβολικός χαρακτήρας τοῦ βιβλίου μαρτυρᾶ ὅτι γράφτηκε πολύ ἀργότερα, ὅταν δηλαδή, κάτω ἀπό τήν ἐπίδραση τοῦ Χριστιανισμοῦ, οἱ Μαγικές Δυνάμεις πού ἐπικαλοῦσαν οἱ τελετουργίες τῆς Ὑψηλῆς Μαγείας ταυτίσθηκαν μέ τούς διαβόλους, μιά κι ἔξω. Ἐξάλλου, αὐτή ἡ — λανθασμένη — ἑρμηνεία τῶν μαγικῶν τελετῶν, μαζί μέ τή χρήση χριστιανικῶν ἐπικλήσεων στίς διάφορες προσευχές, μπορεῖ νά ἦταν μιά μεταγενέστερη προσαρμογή ἑνός ἀρχικοῦ κειμένου πού ἦταν πιό κοντά στό πνεῦμα τῆς Ὑψηλῆς Μαγείας. Κι ἐδῶ, ὅπως πάντα, βρισκόμαστε στήν περιοχή τῶν ὑποθέσεων.

Τό Γριμόριο δίνει στόν μάγο ὅλες τίς ἀπαραίτητες ὁδηγίες γιά τήν προετοιμασία καί τήν καθαγίασή του· ἐξηγεῖ λεπτομερειακά πῶς πρέπει νά κατασκευαστοῦν τά σύνεργα (μαχαῖρι, λόγχη, πέννα κ.λ.π.) καί τά χρειώδη (περγαμηνή, μελάνι, ἀρώματα) πού ἀπαιτοῦνται γιά

πού περιγράφει μιά θρησκευτική παρέλαση τῶν ἱερέων πού κρατοῦσαν τά βιβλία, αὐτά ἦταν συνολικά 42, χωρισμένα σ' ἕξη μέρη ἀπό 7 βιβλία τό καθένα: Τελετές τῶν Ναῶν, κι Ὁδηγίες γιά τούς Ἄρχοντες, Ἐκπαίδευση τοῦ Κλήρου, Ἰατρική, Ὕμνοι πρός τούς Θεούς,καί Ἀστρολογία. Ὁ Ἑρμῆς Τρισμέγιστος θεωρεῖται ὁ μυθικός ἱδρυτής τῆς μεσογειακῆς μαγείας. — Σ.τ.Σ.

τίς τελετές· περιγράφει τήν τελετουργία τῆς θυσίας πρός τό πνεῦμα πού ἐπιθυμοῦμε νά καλέσουμε· δίνει περιγραφές καί χαρακτηριστικά αὐτῶν τῶν πνευμάτων, τά ὀνόματά τους, τίς σφραγίδες καί τίς ἱκανότητές τους (πού μοιάζουν πολύ μ' ὅσα ἀναφέρει τό *Λεμέγεθον* τοῦ Σολομῶντα)· τέλος ἀναφέρει ἕνα σωρό μαγικά μυστικά καί γητέματα, καθώς καί τίς κατάλληλες διεργασίες γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ βοήθεια τῶν « στοιχειακῶν πνευμάτων ».

Σχετικά μέ ἄλλα παρόμοια ἔργα, τό *'Αληθινό Γριμόριο* εἶναι πιό ἁπλό, περιέχει λιγώτερους περιορισμούς γιά τόν μάγο, καί προπάντων ξεκινᾶ ἀπό τήν ἄποψη ὅτι ὅποιος τό διαβάζει *δέν ἔχει ἰδέα* ἀπό Μαγικές Τέχνες: συνεπῶς ξεκινᾶ ἀπ' τήν ἀρχή καί δίνει ὅλες τίς λεπτομέρειες. Ἴσως γι αὐτό τό λόγο, τοῦτο τό βιβλίο χρησιμοποιήθηκε σάν « βάση » ἀπό τούς εὐρωπαίους μάγους, κ εἶναι γνωστές διάφορες ἐκδόσεις του, εἴτε στά γαλλλικά, — ἐκτός ἀπ' αὐτήν μέ τή χρονολογία 1517 — εἴτε στά ἰταλικά. Περιζήτητες ἀπό τούς ἀποκρυφιστές εἶναι οἱ ἐκδόσεις τοῦ 1868 καί τοῦ 1880.

Ὡστόσο, τά κείμενα δέ συμφωνοῦν πάντα μεταξύ τους (πρᾶγμα ἄλλωστε ἀρκετά φυσικό σέ τέτοιου εἴδους ἔργα). Ἐξάλλου, τό γαλλικό κείμενο μοιάζει νά ἔχει τυπωθεῖ σ' ἕνα βιβλίο ἀσυμπλήρωτο, ὅπως θά συνέβαινε, ἄς ποῦμε, μέ τίς σημειώσεις ἑνός μάγου παρμένες ἀπό ἕνα πλῆρες χειρόγραφο. Ἀντίθετα, οἱ ἰταλικές ἐκδόσεις μοιάζουν νά ἔχουν βασισθεῖ σ' ἕνα ἀρχικό κείμενο πιό συμπληρωμένο, δέν ξέρουμε ποιό.

Τό κείμενο πού παρουσιάζουμε ἐδῶ εἶναι τό πρῶτο στή γλῶσσα μας πού συγκεντρώνει ὑλικό ἀπό διάφορες ἐκδόσεις τοῦ βιβλίου, πού συγκρίνοντάς τις μπορέσαμε ν' ἀπομακρύνουμε πολλές ἀντιφάσεις πού ὑπῆρχαν στίς χωριστές ἐκδόσεις, ἀποκαθιστώντας ἕνα κείμενο ὅσο γίνεται πιό πλῆρες. Οἱ μόνες ἀλλαγές πού κάναμε εἶναι ἕνας κάποιος « ἐκσυγχρονισμός » τῆς φρασεολογίας, προσαρμοσμένος στίς ἀπαιτήσεις τοῦ σημερινοῦ ἀναγνώστη, καί μερικές συμπτύξεις παραγράφων μικρῆς σημασίας, ἤ περιγραφῶν τελετῶν πού ἔχουν διατυπωθεῖ ἀκριβέστερα σ' ἄλλα Γριμόρια πού ἔχουμε δώσει στόν ἀναγνώστη.

Grimorium Verum

Μεταφρασμένο ἀπό τόν Πλανζιέρ,
Δομηνικανό 'Ιησουΐτη[7]
Μέ μιά συλλογή ἀπό Παράξενα Μυστικά
Τό 'Αληθινό Κλειδί τοῦ Σολομώντα

Εἰσαγωγή

Τοῦ Α Μέρους

Περιέχει τούς διάφορους χαρακτῆρες καί σφραγίδες, μέ τίς ὁποῖες οἱ δυνάμεις τῶν πνευμάτων, ἤ μᾶλλον οἱ διάβολοι, καλοῦνται κι ἐμφανίζονται ὅταν θελήσεις, καθένας μέ τίς ἱκανότητές του, φέρνοντας αὐτό πού τούς ζητᾶς: κι αὐτό χωρίς καμιά ἐνόχληση, γιατί κι αὐτοί ἀπό μέρους τους εἶν' εὐχαριστημένοι· γιατί ποτέ τέτοιου εἴδους ὄντα δέν δίνουν τίποτα χάρισμα.[8] 'Επίσης ὁ μάγος θά βρεῖ ἐδῶ τούς τρόπους γιά νά καλέσει τά στοιχειακά πνεύματα: τοῦ 'Αγέρα, τῆς Γῆς, τῆς Θάλασσας, καί τῆς Κόλασης (*δηλαδή, προφανῶς, τοῦ Νεροῦ καί τῆς Φωτιᾶς*),[9] ἀνάλογα μέ τίς ἀντιστοιχίες τους.

---

[7] 'Η πρόσθεση αὐτῆς τῆς « ἰδιότητας » ὑποδηλώνει φανερά μιάν ἀντι - καθολική στάση. 'Ωστόσο ὑπῆρχαν ἐκεῖνο τόν καιρό πολλοί ἱερωμένοι πού καταγίνονταν μέ τίς Μαῦρες Τέχνες. — Σ.τ.Σ.

[8] Αὐτή ἡ παρατήρηση ἀφήνει γιά πρώτη φορά νά ὑπονοηθεῖ ἡ δυνατότητα νά συνάψει κανείς ἀφύσικες σχέσεις μέ τά πνεύματα: δηλαδή νά κάνει συμφωνίες πού μ' αὐτές ἀποκτᾶ ὠφέλη ἀπό τίς ὑπερφυσικές ὀντότητες, δίνοντάς τους κάτι γι ἀντάλλαγμα. "Ομως δέν φτάνουμε ἀκόμα στό « συμβόλαιο μέ τό Διάβολο » πού ἡ παράδοση λέει γιά τόν Φάουστ (μόνο στήν ἐπίκληση τοῦ 'Εωσφίγου Ροφοκάλε ὁ μάγος ὑπόσχεται νά παραδώσει σ' αὐτόν τήν ψυχή του)· ἀπ' ὅ,τι φαίνεται, τά πνεύματα ζητοῦν συνήθως νά τούς θυσιασθεῖ ἕνα ἐρίφιο ἤ ἕνα μικρό ζῶο, ἤ ἐξορκισμένη τροφή ἤ ἀρώματα, ἀνάλογα μέ τή σχετική τελετουργία, πού περιγράφεται καί στό *Κλειδί τοῦ Σολομώντα*

[9] Σύμφωνα μέ τίς πιό ἀρχαῖες δοξασίες, ὁ Κόσμος ἦταν πλασμένος ἀπό τέσσερα « στοιχεῖα », τόν 'Αέρα, τό Χῶμα, τό Νερό καί τή Φωτιά. — Σ.τ.Μ.

Τοῦ Β΄ Μέρους

Θά γνωρίσεις τά φυσικά κι ὑπερφυσικά μυστικά πού μποροῦν νά φέρουν ἀποτέλεσμα μέ τή δύναμη τῶν δαιμόνων. Θά βρεῖς μέ ποιόν τρόπο νά τούς μεταχειριστεῖς, καί πάντα χωρίς νά σέ ξεγελάσουν. Γιατί στή φύση τῶν δαιμόνων ὑπάρχει ἡ τάση νά ἐξαπατοῦν τούς ἀνθρώπους, καί θά πρέπει ν᾽ ἀντιμετωπίσεις τήν πονηριά καί τήν ἀνυπακοή τους μέ θάρρος καί γνώση ἀνώτερη ἀπ᾽ τήν δική τους. Γι αὐτό ἔχε ὑπ᾽ ὄψη σου νά εἶσαι πάντα ἐπιφυλακτικός.

Τοῦ Γ΄ Μέρους

Θά βρεῖς τά κλειδιά τοῦ ἔργου, καί τό πῶς νά τά χρησιμοποιήσεις. Ἀλλά πρίν ἀρχίσεις, εἶναι ἀνάγκη νά διαβάσεις προσεκτικά καί νά κατανοήσεις αὐτά πού ἀκολουθοῦν.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Μάθε πώς ὑπάρχουν τρεῖς Δυνάμεις, πού εἶναι: ὁ Ἑωσφόρος, ὁ Βεελζεβούλ κι ὁ Ἀσταρώθ. Θά πρέπει νά χαράξεις τίς σφραγίδες τους σωστά καί στήν κατάλληλη ὥρα. Πίστεψέ με, τό κάθε τί ἔχει σημασία, καί δέν πρέπει νά παραμεληθεῖ τίποτα.

Θά πρέπει αὐτή τή σφραγίδα νά τήν κρατᾶς πάνω σου. Ἄν εἶσαι ἄντρας, στή δεξιά τσέπη, καί θά εἶναι γραμμένη μέ τό αἷμα σου ἤ μέ τό αἷμα μιᾶς θαλάσσιας χελώνας. Ἀνάμεσα στά δύο ἡμικύκλια, θά γράψεις τά ἀρχικά ἀπ' τό ὄνομα καί τό ἐπίθετό σου. Κι ἄν ἐπιθυμεῖς μεγαλύτερη ἐπιτυχία, θά χαράξεις τή σφραγίδα σ' ἕνα σμαράγδι ἤ ρουμπίνι, γιατί αὐτοί οἱ λίθοι ἔχουν μεγάλη συνάφεια μέ τά πνεύματα, προπάντων αὐτά πού ἀνήκουν στόν Ἥλιο, πού εἶναι πιό προσιτά καί πιό καλόγνωμα ἀπ' τά ἄλλα.

Ἄν, ἀντίθετα, εἶσαι γυναίκα, θά κρεμάσεις τή σφραγίδα ἀνάμεσα στά στήθια σου, σάν μενταγιόν· καί θά προσέξεις πολύ, ὅπως κι ὁ ἄντρας, νά χαράξεις τή σφραγίδα τή μέρα καί τήν ὥρα τοῦ Ἄρη.[10] Ἔτσι ὑπακούεις στά πνεύματα, κι αὐτά θά σέ ὑπακούουν.

Αὐτά τά ὄντα πού εἶναι τρανά καί δυνατά, θά δεχτοῦν νά ὑπηρετήσουν ἐκείνους πού τούς ἐμπιστεύονται καί τούς νιώθουν σάν στενούς φίλους, μέ βάση συμφωνίες πού ὑπογράφονται ἤ θά ὑπογραφοῦν μέ τή θέληση τοῦ Σιγκαμπούθ ἤ τοῦ Γραμματέα του.

Ὁ Ἀαβιδάντης, πού ἀργότερα θά σᾶς ποῦμε γι αὐτόν,[11] εἶναι ἀπ' τά καλύτερα μεσολαβητικά πνεύματα πού μπορεῖς νά ἐπικαλεσθεῖς καί

[10] Ἡ μέρα τοῦ Ἄρη εἶναι ἡ Τρίτη· ὅσο γιά τίς « μαγικές ὧρες » τῆς μέρας καί τῆς νύχτας, ὁ πίνακάς τους κι ὁ τρόπος τοῦ ὑπολογισμοῦ τους ἀναφέρονται ἀναλυτικά στόν προηγούμενο τόμο αὐτῆς τῆς σειρᾶς. — Σ.τ.Σ.

[11] Γι αὐτήν τήν ὀντότητα, ὡστόσο, δέν ξαναγίνεται λόγος. Εἶναι κι αὐτή μιά ἀπ' τίς πολλές ἀσάφειες τοῦ βιβλίου. Τό πνεῦμα πού στό ἑξῆς θά εἶναι ὁ μεσολαβητής μέ τίς ἀνώτερες δυνάμεις, λέγεται Σιρλίν. — Σ.τ.Σ.

νά ὑποτάξεις, ὅπως θά δεῖς στό Κλειδί, ὅπου μαθαίνεις πῶς νά κάνεις τή συμφωνία μέ τά πνεύματα.

Οἱ συμφωνίες

῾Υπάρχουν δυό εἰδῶν συμφωνίες: ἡ σιωπηλή κι ἡ φανερή (διατυπωμένη). Θά μάθεις πῶς νά τίς ξεχωρίζεις, διαβάζοντας ὥς τό τέλος αὐτό τό βιβλίο. Μάθε ὡστόσο πώς ὑπάρχουν πολλά εἴδη πνευμάτων, ἄλλα εὐχάριστα κι ἄλλα δυσάρεστα.

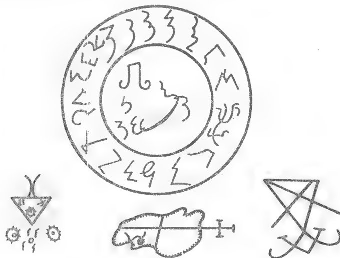
Κι ὅταν κάνεις συμφωνία μ' ἕνα πνεῦμα, καί πρέπει νά τοῦ δώσεις κάτι πού σοῦ ἀνήκει, πρέπει νά εἶσαι πολύ ἐπιφυλακτικός ἀπέναντί του.

Τά εἴδη τῶν πνευμάτων

Σχετικά μέ τά πνεύματα, ὑπάρχουν τά ἀνώτερα καί τά κατώτερα. Τ' ἀνώτερα ὀνομάζοντα: ῾Εωσφόρος, Βεελζεβούλ, ᾽Ασταρώθ. ῞Οσα ὑπακούουν στόν ῾Εωσφόρο βρίσκονται στήν Εὐρώπη καί τήν ᾽Ασία, ὁ Βεελζεβούλ βρίσκεται στήν ᾽Αφρική, καί ὁ ᾽Ασταρώθ στήν ᾽Αμερική. [12]

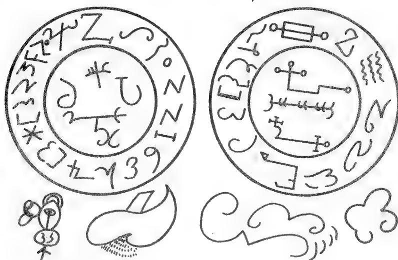
Καθένας ἀπ' αὐτούς ἔχει δύο ὑπασπιστές πού προστάζουν τούς ὑποτακτικούς του νά κάνουν αὐτό πού ἀποφάσισε ὁ Αὐτοκράτορας.

᾽Ακολουθοῦν οἱ χαρακτῆρες (σφραγίδες) τοῦ Βεελζεβούλ καί τοῦ ᾽Ασταρώθ, ἔξω ἀπό τούς κύκλους τους.

Σχ. 2

[12] Κι αὐτό τό σημεῖο δείχνει πώς τό σύγγραμμα ἔχει συμπληρωθεῖ μεταγενέστερα, μιά καί τό ἑβραϊκό κείμενο δέν μποροῦσε νά μιλᾶ γιά τήν ᾽Αμερική πού τότε ἦταν ἄγνωστη. — Σ.τ.Μ.

Σχ. 3

Γιά νά καλέσεις τά πνεύματα

Τό μόνο πού χρειάζεται, ὅταν θέλεις νά τά καλέσεις, εἶναι νά τά φωνάξεις μέ τή βοήθεια τῶν χαρακτήρων τους, πού τά ἴδια τούς ἔχουν ἀποκαλύψει. Κι ὅταν θέλεις νά τά καλέσεις, ζήτησέ τους νά σέ ὑπηρετήσουν, ὅπως σοῦ διδάσκει τό Τρίτο Μέρος τοῦ βιβλίου.

Ἡ ὄψη τῶν πνευμάτων

Τά πνεύματα δέν ἐμφανίζονται πάντα μέ τήν ἴδια μορφή. Καί αὐτό γιατί δέν εἶναι οὔτε ὕλη οὔτε σχῆμα, καί πρέπει νά προμηθευτοῦν ἕνα σῶμα γιά νά προβάλουν, πού νά ταιριάζει μέ τό χαρακτήρα τους καί τήν ὄψη πού θέλουν νά πάρουν.

Ὁ Ἑωσφόρος ἐμφανίζεται μέ σχῆμα καί μορφή ἑνός ὡραίου νέου. Ὅταν θυμώνει, γίνεται κόκκινος. Ἡ ὄψη του δέν ἔχει τίποτα τό τερατόμορφο.

Ὁ Βεελζεβούλ ἐμφανίζεται πότε σάν τέρας, σάν μιά πελώρια ἀγελάδα, ἤ σάν τράγος μέ μακρυά οὐρά, ἤ συχνά σάν μιά τεράστια μυῖγα. Ὅταν ὀργίζεται, γίνεται φλόγα.

Ὁ Ἀσταρώθ προβάλει μ' ἀνθρώπινη μορφή, ἀλλά εἶναι μαῦρος.

Καί νά οἱ σφραγίδες τοῦ Ἑωσφόρου, ἔξω ἀπό τόν Κύκλο του.

Σχετικά μέ τά κατώτερα πνεύματα

Ὁ Ἑωσφόρος ἔχει δύο δαίμονες στίς διαταγές του: τόν *Σατανάκια* καί τόν *Ἀγαλιεράπ*. Οἱ ὑπασπιστές τοῦ Βεελζεβούλ εἶναι ὁ *Ταρχιμάχης* κι ὁ *Φλερούτυ*. Οἱ χαρακτῆρες τοῦ Σατανάκια καί τοῦ Φλερούτυ εἶναι:

Σχ. 4

Οἱ δύο ὑποτελεῖς τοῦ Ἀσταρώθ εἶναι ὁ *Σαγατάνα* κι ὁ *Νεσβίρος*, μέ τούς ἑξῆς χαρακτῆρες:

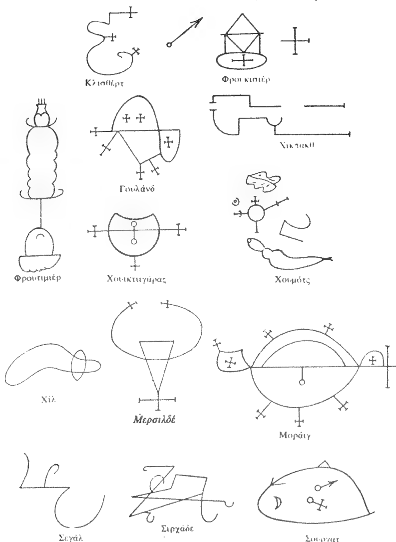

Σχ. 5

Ὑπάρχουν κι ἄλλοι δαίμονες, ἐκτός ἀπ' αὐτούς στήν ὑπηρεσία τοῦ Δούκα Συράχ. Εἶναι 18, μέ τά ἑξῆς ὀνόματα:

Κλαουνέκ	1	Σεγάλ	10
Μουσισίν	2	Χικπάκθ	11
Βεχαούδ	3	Χουμότς	12
Φριμόστ	4	Φρουκισιέρ	13
Κλεπόθ	5	Γουλάνδ	14
Χίλ	6	Σουργάτ	15
Μερσιλόε	7	Μοράϊγ	16
Κλισθέρτ	8	Φρουτιμιέρ	17
Σιρχάδε	9	Χουϊκτιιγάρας	18

Νά κι οἱ χαρακτῆρες τῶν 13 κατωτέρων πνευμάτων: [13]

Σχ. 6

[13] Οἱ σφραγίδες τῶν Φριμόστ καί Κλεπόθ θά δοθοῦν πιό πέρα. Οἱ σφραγίδες τοῦ Κλάουνεκ, Μουσισίν καί Βεχαούδ δέν ὑπάρχουν στό κείμενο.

Σχετικά μέ τούς « χαρακτῆρες » ἤ « σφραγίδες » τῶν πνευμάτων, καλό εἶναι νά διευκρινίσουμε ὅτι δέν πρόκειται γιά προϊόντα γραφικῆς φαντασίας ἐκείνου πού σύνταξε τά παλιά Γριμόρια. Ἡ ὕπαρξή τους προέρχεται ἀπό τήν θεωρία τῆς μαγείας ὅτι ἡ λέξη — ἤ μᾶλλον ὁ « Λόγος », μέ τή μεταφυσική του ἔννοια — δέν εἶναι ἁπλῶς τό μέσον ἐκφράσεως γιά τόν ὁρισμό ἑνός πράγματος, ἀλλά ἔχει κι ὑπερβατική ἀξία σχετικά μέ τό ἴδιο τό πρᾶγμα· ἀντίστοιχα, τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τίς σφραγίδες κι ὅλες τίς συμβολικές παραστάσεις. — Σ.τ.Σ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ἐπίκληση:

ΑΓΛΑ ✠ ΑΔΩΝΑΪ ✠ ΙΕΧΩΒΑ ✠

Ὑπάρχουν κι ἄλλοι δαίμονες, ἀλλά ἐπειδή δέν ἔχουν μεγάλες ἱκανότητες, δέ θά μιλήσουμε γι αὐτούς. Οἱ ἱκανότητες τῶν 18 πού ἀναφέραμε εἶναι οἱ ἑξῆς:

ΚΛΑΟΥΝΕΚ, ἔχει δύναμη γιά πλούτη καί μπορεῖ νά ὁδηγήσει στήν ἀνακάλυψη θησαυροῦ. Μπορεῖ νά κάνει πολύ πλούσιο κάποιον πού θά κάνει συμφωνία μαζί του, γιατί τόν ἀγαπᾶ πολύ ὁ Ἑωσφόρος. Ἐκεῖνος προμηθεύει τά χρήματα.

ΜΟΥΣΙΣΙΝ, ἔχει δύναμη στούς μεγάλους Ἄρχοντες, διδάσκει τό κάθε τι πού συμβαίνει στίς Δημοκρατίες καί στίς ὑποθέσεις τῶν Συμμάχων.

ΒΕΧΑΟΥΔ, ἔχει δύναμη σέ κυκλῶνες καί θύελλες, βροχή καί χαλάζι, κι ἄλλες δυνάμεις τῆς Φύσης.

ΦΡΙΜΟΣΤ, ἔχει δύναμη σέ γυναῖκες καί κορίτσια, καί θά σέ βοηθήσει νά τίς ἔχεις πάντα πρόθυμες στίς ἐπιθυμίες σου.

ΚΛΕΠΟΘ, θά σοῦ παρουσιάσει κάθε λογῆς ὄνειρα κι ὀπτασίες.

ΧΙΛ, προκαλεῖ μεγάλους σεισμούς.

ΜΕΡΣΙΛΔΕ, μπορεῖ νά μεταφέρει τόν καθένα, σέ μιά στιγμή, ὅπου κι ἄν θέλει νά πάει.

ΚΛΙΣΘΕΡΤ, μπορεῖ νά σοῦ φέρει τή μέρα ἤ τή νύχτα, ὅποτε νά 'ναι, ἄν ζητᾶς τή μιά ἤ τήν ἄλλη.

ΣΙΡΧΑΔΕ, θά σοῦ δείξει ὁποιοδήποτε πλάσμα, φυσικό ἤ ὑπερφυσικό.

ΣΕΓΑΛ, θά κάνει νά προβάλουν κάθε λογῆς θαύματα.

ΧΙΚΠΑΚΘ, θά όδηγήσει μπροστά σου ὅποιον θέλεις, ὅσο μακριά κι ἄν αὐτός βρίσκεται.

ΧΟΥΜΟΤΣ, θά σοῦ φέρει ὅποιο βιβλίο θελήσεις.

ΦΡΟΥΚΙΣΙΕΡ, ξαναδίνει ζωή στούς νεκρούς.

ΓΟΥΛΑΝΔ, προκαλεῖ κάθε εἴδους ἀρρώστεια.

ΣΟΥΡΓΑΤ, ἀνοίγει ὁποιαδήποτε κλειδαριά.

ΦΡΟΥΤΙΜΙΕΡ, ἑτοιμάζει γιά σένα κάθε εἴδους γιορτή ἤ διασκέδαση.

ΧΟΥΙΚΤΙΙΓΑΡΑΣ, μπορεῖ νά φέρει ὕπνο, ἤ, ἄν θέλεις, ἀϋπνία.

Ὑποτελεῖς τοῦ Σατανάκια εἶναι 45 δαίμονες (ἤ, κατά ἄλλους, 54). Οἱ 4 ἀρχηγοί τους εἶναι:

Ὁ ΣΕΡΓΟΥΤΘΥ, ὁ ΧΕΡΑΜΑΗΛ, ὁ ΤΡΟΥΜΑΖΑΗΛ, κι ὁ ΣΟΥΣΤΟΥΓΡΙΗΛ.

Οἱ ἄλλοι δέν ἔχουν μεγάλη σημασία, ἐκτός ἀπ' ὅσους θ' ἀναφέρουμε.

Αὐτά τά πνεύματα εἶναι πολύ χρήσιμα, κι ἐνεργοῦν σωστά καί γρήγορα, πάντα ἄν ἔχουν καλές σχέσεις μέ τόν μάγο.

Ὁ ΣΕΡΓΟΥΤΘΥ ἔχει δύναμη πάνω στίς παρθένες καί τίς παντρεμένες, ὅταν οἱ συνθῆκες εἶναι εὐνοϊκές.

Ὁ ΧΕΡΑΜΑΗΛ διδάσκει τήν τέχνη τῆς νοσηλείας καί τῆς θεραπείας, μαζί μέ τήν τέλεια γνώση κάθε ἀρρώστειας, μέ τήν ἀντίστοιχη γιατριά της. Ἐπίσης ἀποκαλύπτει τίς ἰδιότητες τῶν φυτῶν, ποῦ μποροῦν νά βρεθοῦν, πότε πρέπει νά κοποῦν, καί πῶς νά τά χρησιμοποιήσεις γιά νά κάνεις γιατρικά.

Ὁ ΤΡΟΥΜΑΖΑΗΛ διδάσκει τή χημεία, καθώς κι ὅλα τά θέματα πού ἀφοροῦν ἀπάτες καί ταχυδακτυλουργίες. Ἀπ' αὐτόν μπορεῖς ἐπίσης νά μάθεις τό μυστικό τῆς παρασκευῆς τῆς Σκόνης Μεταστοιχειώσεως, μέ τήν ὁποία μπορεῖς νά μετατρέψεις τά φτηνά μέταλλα σέ ἀσήμι καί χρυσάφι.

Ὁ ΣΟΥΣΤΟΥΓΡΙΗΛ διδάσκει τίς μαγικές τέχνες. Προσφέρει ἐξυπηρετικά πνεύματα γιά κάθε δουλειά, καί σοῦ δίνει φυτά τοῦ μανδραγόρα.

Τώρα ἔχε ὑπόψη σου τά ἑξῆς πνεύματα:

Ὁ ΑΓΑΑΙΕΡΑΠ κι ὁ ΤΑΡΙΧΙΜΑΧΗΣ ἔχουν ὑποτελῆ τους τόν ΕΛΕΓΟΛΑΠ, ὁ ὁποῖος ἔχει δύναμη πάνω σέ ὅ,τι σχετίζεται μέ νερό.

Ὁ ΝΕΣΒΙΡΟΣ προστάζει τόν ΧΑΗΛ καί τόν ΣΕΡΓΟΥΛΑΘ. Ὁ Χαήλ κάνει ὁποιονδήποτε ἱκανό νά μιλᾶ ὅλες τίς γλῶσσες, καί δι-

δάσκει πῶς γράφεται ὁποιοδήποτε γράμμα. Ἐξάλλου ἀποκαλύπτει τά πιό ἀπόκρυφα καί μυστικά πράγματα.

Ὁ ΣΕΡΓΟΥΛΑΘ διδάσκει κάθε λογῆς ὑπολογισμό. Ἐπίσης σέ μαθαίνει πῶς ἀναπτύσσονται οἱ στρατιές κι ἐξουδετερώνεται ἡ στρατηγική τῶν ἀντιπάλων.

Ὁ ΣΑΤΑΝΑΚΙΑΣ μπορεῖ νά πείσει τίς γυναῖκες, ὅταν θέλει, νά κάνουν ὅ,τι ἐπιθυμεῖ ὁ μάγος.

Ὁ ΦΛΕΡΟΥΤΥ ἔχει τήν ἱκανότητα νά κάνει τή νύχτα αὐτό πού τοῦ ζητᾶς· κάνει ἐπίσης νά πέσει χαλάζι.

Ὁ ΣΑΡΓΑΤΑΝΑ σέ κάνει ἀόρατο, σέ μεταφέρει πετώντας ἀπ' τό ἕνα μέρος στό ἄλλο, ἀνοίγει τίς πόρτες, κάνεις νά δεῖς ὅ,τι συμβαίνει στά σπίτια τῶν ἄλλων, διδάσκει τίς πονηριές.

Ὁ ΝΕΣΒΙΡΟΣ κάνει κακό σ' ἐκεῖνον πού ὁ μάγος τόν μισεῖ, προλέγει τό μέλλον, διδάσκει τίς μαγικές ἰδιότητες τῶν ὀρυκτῶν, τῶν φυτῶν καί τῶν ζώων.

Ὑποτελῆ στίς ὀντότητες πού ἀναφέραμε, ὑπάρχουν καί τά ἑξῆς πανίσχυρα πνεύματα:

Ὁ ΠΡΟΚΟΥΛΟΣ, πού κάνει κάποιον νά πέσει σέ βαθύν ὕπνο γιά 48 ὧρες, καί δίνει τή γνώση πού ἀφορᾶ τίς σφαῖρες τοῦ ὕπνου.

Ὁ ΧΑΡΙΣΤΟΥΜ, πού σοῦ ἐπιτρέπει νά περάσεις ἀνάμεσ' ἀπ' τή φωτιά χωρίς νά καεῖς.

Ὁ ΒΡΟΥΛΕΦΕΡ, πού κάνει νά σ' ἀγαπήσουν οἱ γυναῖκες.

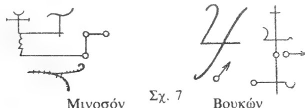
Ὁ ΠΕΝΤΑΓΝΟΝΥ, πού παρέχει δυό ὠφέλειες: τήν ἀορατότητα καί τήν καλή διάθεση τῶν ἀρχόντων.

Ὁ ΑΓΛΑΣΙΣ, πού μπορεῖ νά μεταφέρει κάποιον ἤ κάτι, σ' ὁποιοδήποτε μέρος τοῦ κόσμου.

Ὁ ΜΙΝΟΣΟΝ, πού σέ κάνει νά κερδίζεις σέ κάθε παιχνίδι.

Ὁ ΒΟΥΚΩΝ, πού κάνει νά γεννιέται μῖσος καί ζήλεια ἐπίμονη ἀνάμεσα σ' ἄτομα τῶν δυό φύλων.

Καί νά οἱ χαρακτῆρες δύο ὑποτελῶν πνευμάτων.[14]

Σχ. 7

[14] Καί σ' αὐτή τήν περίπτωση, αὐτοί εἶναι οἱ μόνοι πού μᾶς δίνει τό Γριμόριο. — Σ.τ.Σ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Αὐτή εἶναι ἡ ἐπίκληση:

ΕΛΩΪ ✠ ΤΑΥ ✠ ΒΑΡΑΦ ✠ ΠΑΝΘΩΝ ✠ ΟΜΝΟΡΚΟΥΜ ΧΕΛΕΜΙΑΘ ✠ ΣΕΡΟΥΓΕΑΘ ✠ ΑΓΑ ✠ ΩΝ ✠ ΤΕΤΡΑΓΡΑΜΜΑΤΟΝ ✠ ΚΑΣΙΛΥ

Ἡ ἐπίκληση πρέπει νά γραφτεῖ σέ Παρθένα Περγαμηνή, μέ τόν χαρακτῆρα τοῦ πνεύματς πάνωθέ της, πρᾶγμα πού θά κάνει νά σπεύσει νά ἐμφανισθεῖ ὁ ἐνδιάμεσος ΣΙΡΛΙΝ. Πραγματικά, ἀπ' αὐτόν ἐξαρτῶνται οἱ ἄλλοι, γιατί αὐτός εἶναι ὁ ταχυδρόμος τους, καί μπορεῖ νά τούς ἀναγκάσει νά ἐμφανισθοῦν ἔστω καί παρά τήν θέλησή τους, γιατί τοῦ τό ἐπιτρέπει ὁ Αὐτοκράτορας.[15] [Κάθε φορά πού ἐμφανίζεται στό κείμενο τό σύμβολο ✠, ὁ τελετουργός θά πρέπει νά κάνει τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ].

Προκαταρκτική Προσευχή (Νίψιμο τοῦ Μάγου)

« Κύριε Θεέ 'Αδωνάϊ, πού ἔπλασες ἀπ' τό μηδέν τόν ἄνθρωπο κατ' εἰκόνα και ὁμοίωσή Σου ! 'Εγώ ὁ ἄθλιος ἁμαρτωλός πού εἶμαι, Σέ ἱκετεύω νά δεχτεῖς νά εὐλογήσεις καί νά καθαγιάσεις αὐτό τό νερό, γιά νά γίνει νερό σωτηριας γιά τό κορμί καί τήν ψυχή μου, καί μ' αὐτό νά διώχνεται κάθε κακό.

» Κύριε Θεέ, Παντοδύναμε κι 'Ασύλληπτε, πού ὁδήγησες τήν Ἔξοδο τοῦ Λαοῦ Σου ἀπό τή Γῆ τῆς Αἰγύπτου, ἐπιτρέποντάς του νά διαβεῖ τήν 'Ερυθρᾶ θάλασσα ἀβρόχοις ποσί ! Εὐδόκησε νά ἐξαγνιστῶ μ' αὐτό τό νερό ἀπ' ὅλες μου τίς ἁμαρτίες, καί νά μπορέσω νά παρουσιαστῶ μπροστά Σου ἀθῶος ! 'Αμήν ».

Ὅταν ἐξαγνιστεῖ ἔτσι ὁ μάγος, θά μπορέσει νά καταπιαστεῖ μέ τήν κατασκευή τῶν Σύνεργων τῆς Τέχνης.

15 Παρόμοιες ἱκανότητες εἶχε, στή *Διαθήκη τοῦ Σολομώντα*, πού δημοσιεύθηκε στόν προηγούμενο τόμο, ἡ ὀντότητα πού ὀνομάζεται *'Ορνίας*.

Τό Μαχαῖρι

Εἶναι ἀνάγκη νά ἔχεις ἕνα μαχαῖρι ἤ λεπίδα ἀπό καινούργιο ἀτσάλι, σφυρηλατημένο τήν ὥρα τοῦ Διός, σέ περίοδο νέας Σελήνης, ἤ Γέμισης Φεγγαριοῦ. Ἄν δέν μπορεῖς νά βάλεις νά τό κατασκευάσουν, μπορεῖς καί νά τ' ἀγοράσεις· ἀλλά πάντα στήν περίοδο πού ἀναφέραμε.

Ἀφοῦ γίνει αὐτό, θά πεῖς τήν ἀκόλουθη Προσευχή ἤ Ἐπίκληση, πού χρειάζεται γιά τό μαχαῖρι:

Ἐπίκληση τοῦ Σύνεργου

« Σ' ἐπικαλοῦμαι, ὦ σχῆμα τοῦ Σύνεργου, μέ τήν αὐθεντία τοῦ Πατρός ἡμῶν Παντοδύναμου Θεοῦ, μέ τήν ἀρετή τοῦ Οὐρανοῦ καί μέ τ' Ἄστρα, μέ τήν ἀρετή τῶν Ἀγγέλων καί τῶν Στοιχείων, μέ τίς ἀρετές τῶν λίθων καί τῶν χόρτων, καί τῆς μπόρας, τῶν ἀνέμων καί τοῦ κεραυνοῦ: ὥστε νά σοῦ μεταδοθεῖ ὅλη ἡ ἀπαιτούμενη δύναμη, γιά τήν τελειοποίηση καί τήν ἐκτέλεση τῶν πραγμάτων πού μοῦ χρειάζονται ! Κι αὐτό χωρίς δόλο, ἀτιμία ἤ ψευτιά ὁποιουδήποτε εἴδους, μά τόν Θεό τόν Δημιουργό τοῦ Ἥλιου καί τῶν Ἀγγέλων ! Ἀμήν ».

Κατόπιν θ' ἀπαγγείλεις τούς Ἑφτά Ψαλμούς,[16] κι ὕστερα τά ἑξῆς λόγια:

« Δαλμαδέϋ Λάμεκ Καντάτ Πάντσια Βάλους Μερρόε Λαμιδέκ Κουλδουρέχ Ἀνεροτών Μιτρατόν: Πάναγνοι Ἄγγελοι, ἄς γίνετε οἱ Προστάτες αὐτῶν τῶν σύνεργων, πού εἶναι χρήσιμα γιά πολλά πράγματα ».

Τό Μαχαῖρι τῆς Θυσίας

Τή Μέρα τοῦ Ἄρη, μέ Νέα Σελήνη, φτιάξε ἕνα μαχαῖρι ἀπό καινούριο ἀτσάλι, πού νά εἶναι ἀρκετά γερό γιά νά μπορεῖ νά κόψει τό κεφάλι ἑνός ἐρίφιου μ' ἕνα μόνο χτύπημα. Κατασκευασέ του μιά ξύλινη λαβή τήν ἴδια μέρα καί ὥρα, καί μ' ἕνα κοπίδι χάραξε πάνω του αὐτούς τούς χαρακτῆρες:

§233

Σχ. 8

Ἔπειτα ράντισέ το μ' ἁγιασμό καί λιβάνισέ το, καί τότε θά'χεις ἕνα σύνεργο πού θά χρησιμέψει στήν ὥρα καί στό μέρος πού θέλεις.

---

[16] Πρόκειται πιθανώτατα γιά τούς Ἑφτά Ψαλμούς Μετανοίας (6, 32, 38, 51, 102, 130, 143) πού βρίσκονται συγκεντρωμένοι, μαζί μέ τίς σχετικές λιτανεῖες πού τούς συνοδεύουν, στή Σύνοψη τῶν Καθολικῶν ἱερέων. Ὅπως καί στόν προηγούμενο τόμο, ἔτσι κι ἐδῶ πληροφοροῦμε τόν ἀναγνώστη ὅτι ἡ ἀρίθμηση τῶν Ψαλμῶν ἴσως νά μήν συμπίπτει ἀπόλυτα μέ τήν ἀρίθμησή τους στό κείμενο τῆς Βίβλου τῶν Ο΄. — Σ.τ.Σ.,Μ.

Πῶς να ραντίσεις καί νά λιβανίσεις

Πρῶτα πές τήν προσευχή γιά τό ράντισμα, πού εἶναι ἡ ἑξῆς:

« Στ' Ὄνομα τοῦ Ἀθανάτου Θεοῦ, ὦ (ὄνομα τοῦ σύνεργου), σέ ραντίζω καί σ' ἐξαγνίζω ἀπό κάθε κακό ἤ ψευτιά, καί θά εἶσαι λευκότερο ἀπ' τό χιόνι. Ἀμήν ».

Ἔπειτα τό ραντίζεις μ' ἁγιασμό λέγοντας:

« Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν ».

Αὐτά τά ραντίσματα εἶν' ἀπαραίτητα γιά κάθε σου σύνεργο, καθώς καί τό λιβάνισμα πού ἀκολουθεῖ.

Γιά νά λιβανίσεις, χρειάζεται νά'χεις ἕνα πήλινο δοχεῖο, στό ὁποῖο θά βάλεις κάρβουνα πού ἀνάβουν γιά πρώτη φορά μέ μιά νέα φωτιά, καί θ' ἀφήσεις ν' ἀνάψουν ὅλα. Πάνω τους θά σκορπίσεις ἀρώματα, κι ἐνῶ ἀφήνεις νά καπνιστεῖ τό ἀντικείμενο, λές αὐτά τά λόγια:

« Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, ἐλᾶτε νά μᾶς βοηθήσετε, ὥστε μέ τή δική σας βοήθεια νά ἐκτελεστεῖ τό ἔργο μας. Ζλάϋ, Σαλμάϋ, Δαλμάϋ, Ἀγκρεκτών, Λεδριών, Ἀμισόρ, Εὐχέϋ, Ὀρ. Μεγάλοι Ἄγγελοι, καί Σύ, Ἀδωνάϊ, ἔλα καί δῶσε σ' αὐτό τό (ὄνομα τοῦ σύνεργου) δύναμη τέτοια ὥστε αὐτό τό πρᾶγμα ν' ἀποκτήσει μορφή, καί μέ τή βοήθειά του νά ἐκτελεστεῖ τό ἔργο μας. Εἰς τό Ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν ».

Ἔπειτα ἀπάγγειλε τούς 7 Ψαλμούς πού ἀκολουθοῦν μετά τό *Εὐλογητόν τό ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τόν αἰῶνα*, καί *Αἰνεῖτε τόν Κύριον πάντα τά ἔθνη.*[17]

Ἡ Παρθένα Περγαμηνή

Αὐτή μπορεῖ νά κατασκευαστεῖ μέ πολλούς τρόπους. Γενικά γίνεται μέ τό δέρμα ἑνός μικροῦ κατσικιοῦ ἤ ἀρνιοῦ, ἤ καί ἄλλου ζώου, πού πρέπει νά εἶναι παρθένο.

Ἀφοῦ χαράξεις πάνω στό μαχαίρι τῆς θυσίας τή λέξη ΑΓΛΑ, καί τό λιβανίσεις, αὐτό θά σοῦ χρησιμεύσει καί γι αὐτόν τό σκοπό.

Θυμήσου πώς ὅταν τελεῖς τή Θυσία γιά ν' ἀποκτήσεις τό δέρμα τοῦ κατσικιοῦ γιά τήν περγαμηνή, ὅλα τά σύνεργα πρέπει νά βρίσκονται πάνω στό Θυσιαστήριο.

Τά Ραβδιά

Θ' ἀποχτήσεις τό Ραβδί τῆς Τέχνης ἀπό ἕνα κλαδί καρυδιᾶς πού δέν κάρπισε ποτέ, κομμένο μ' ἕνα μόνο χτύπημα τή μέρα καί τήν ὥρα τοῦ Ἑρμῆ, σέ γέμιση Φεγγαριοῦ. Καί θά χαράξεις μέ τή βελόνα, τήν

[17] Ψαλμοί ΟΒ' καί ΡΙΖ'. — Σ.τ.Σ.

τέννα ή τό λεπίδι, αὐτούς τούς χαρακτῆρες:

Σχ. 9

πού εἶναι ή Σφραγίδα τοῦ **ΦΡΙΜΟΣΤ** καί θά γραφτεῖ στό πρῶτο Ραβδί.

Ὕστερα θά κόψεις ἄλλη μιά βέργα ἀπό ἄκαρπη καρυδιά, πού νά εἶναι χωρίς κόμπους, τή μέρα καί τήν ὥρα τοῦ Ἥλιου, καί πάνω τους θά χαράξεις αὐτούς τούς χαρακτῆρες:

Σχ. 10

πού εἶναι ή σφραγίδα τοῦ ΚΛΕΠΟΘ καί θά γραφτεῖ στό δεύτερο Ραβδί.

Ὅταν γίνει αὐτό, θά προσφέρεις πάνω στό ραβδί αὐτή τήν *Προσευχή*

« Παντογνώστη, Παντοδύναμε 'Αδωνάϊ, καταδέξου νά εὐλογήσεις, νά καθαγιάσεις καί νά προστατέψεις αὐτό τό ραβδί, ὥστε νά κλείσει μέσα του τήν δύναμη πού τοῦ χρειάζεται· Σ' εὐχαριστῶ, 'Αγιώτατε 'Αδωνάϊ, καί σοί ή δύναμις καί ή δόξα εἰς τούς αἰῶνας. 'Αμήν. ».

Σοῦ χρειάζεται μιά λεπίδα καινούρια, φτιαγμένη καί καθαγιασμένη σάν τό μαχαῖρι τῆς θυσίας. Φτιάξε την τήν μέρα καί τήν ὥρα τοῦ Ἑρμῆ, σέ γέμιση Φεγγαριοῦ.

Ἔρχεται τώρα τή στιγμή τῆς *Θυσίας τοῦ 'Εριφίου.*

Πάρε τό κατσικάκι σου κι ἀκούμπησέ το σέ μιάν ἐπίπεδη ἐπιφάνεια, μέ τό λαιμό πρός τά πάνω, γιά νά τόν κόψεις εὐκολώτερα. Μέ τό μαχαῖρι τῆς Θυσίας κόψε τό λαιμό μ' ἕνα μόνο χτύπημα, προφέροντας τ' ὄνομα τοῦ πνεύματος πού θέλεις νά καλέσεις.

Γιά παράδειγμα, πές αὐτά:

« Σέ θανατώνω στ' ὄνομα καί πρός τιμήν τοῦ (ὄνομα τοῦ Πνεύματος) ».

Βεβαιώσου πώς τά ἔχεις ὅλα καταλάβει καλά, γιατί τό κάθε τί ἔχει σημασία, καί πρόσεξε μή χρειαστεῖ νά χτυπήσεις δεύτερη φορά, ἀλλά τό ἐρίφιο νά σκοτωθεῖ μέ τήν πρώτη.

Πάρε το ὕστερα μέ τό μαχαῖρι, καί κάνοντάς το πές αὐτή τήν *'Επίκληση*

« 'Αδωνάϊ, Δαλμάϋ, Λαουδάϋ, Τετραγράμματον, 'Αναίρετον, κι ἐσεῖς

όλοι, Άγιοι Άγγελοι τοῦ Θεοῦ, ἐλᾶτε καί παρευρεθῆτε, καί δεχτῆτε νά δώσετε σ' αὐτό τό δέρμα τήν ἀρετή πού χρειάζεται γιά νά διατηρηθεῖ σωστά, ὥστε ὅλα ὅσα γραφοῦν πάνω του νά εἶναι τέλεια ».

Ὕστερα πάρε ψιλό ἀλάτι καί σπεῖρε το πάνω στό δέρμα, πού πρέπει νά εἶναι τεντωμένο, ὥστε νά σκεπαστεῖ καλά ὁλόκληρο. Πρίν χρησιμοποιήσεις τό ἀλάτι, πρέπει νά προφέρεις πάνω του αὐτή τήν

Εὐλογία τοῦ Ἁλατιοῦ

« Σ' ἐξορκίζω, ὦ Πλάσμα τοῦ Ἁλατιοῦ, στ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ζῶντος, τοῦ Θεοῦ τῶν Θεῶν, τοῦ Κυρίου τῶν Κυρίων, ὥστε ὅλα τά ξωτικά καί τά φαντάσματα νά φύγουν ἀπό πάνω σου, καί νά μπορεῖς νά εἶσαι κατάλληλο γιά τήν Παρθένα Περγαμηνή ».

Ὅταν τελειώσεις, ἄφησε τό δέρμα μέ τ' ἀλάτι γιά μιάν ὁλόκληρη μέρα στόν ἥλιο.

Ὕστερα προμηθέψου ἕνα σταμνάκι ἀπό ἀλειφωτό κεραμίδι, καί γράψε γύρω του, μέ τήν Πέννα τῆς Τέχνης, αὐτά τά σημεῖα:

Σχ. 11

Πάρε φρέσκο ἀσβέστη, σβῆσε τον μ' ἁγιασμό καί βάλε τον στό σταμνί. Ὅταν θά ὑγροποιηθεῖ, βούτηξε μέσα τό δέρμα τοῦ ἐρίφιου γιά τόσο μόνο, ὅσο χρειάζεται γιά νά ἀποσπασθεῖ μόνο του.

Μόλις ὅλο τό τρίχωμα καταντήσει νά ξεκολλᾶ στό παραμικρό ἄγγιγμα, βγάλε τό δέρμα ἀπ' τό δοχεῖο καί ξύσε το μέ μιά σπάτουλα ἀπό βέργα καρυδιᾶς. Πάνω της θά πεῖς αὐτά τά λόγια:

« Ὦ Ἁγιώτατε Ἀβοέζρα [18] *δῶσε σ' αὐτό τό ξύλο τήν δύναμη νά καθαρίσει αὐτό τό δέρμα, στ' ὄνομά σου τό Ἅγιο, Ἀγασών. Ἀμήν ».*

Ἀφοῦ ξύσεις τό δέρμα, πρέπει νά τό τεντώσεις πάνω σ' ἕνα καινούριο ξύλινο τραπέζι, στερεώνοντάς το μέ πέτρες παρμένες ἀπό τήν ὄχθη ἑνός ποταμοῦ. Πρίν τίς χρησιμοποιήσεις θά πεῖς πάνω τους αὐτή τήν

Προσευχή γιά τίς Πέτρες

« Ὦ Ἀδωναΐ, Παντοδύναμε Κύριε, κάνε ὥστε αὐτές οἱ πέτρες νά μπορέσουν νά τεντώσουν αὐτό τό δέρμα, καί νά πάρουν ἀπό πάνω του κάθε κακό, ὥστε νά δεχτεῖ τήν ἀρετή πού τοῦ χρειάζεται. Ἀμήν ».

---

[18] Σύμφωνα μ' ἄλλες ἐκδόσεις τοῦ κειμένου, « Ἀδωναΐ ».

Τό ράντισμα τοῦ Ἁγιασμοῦ

Ὅλο τό νερό πού θά χρησιμοποιηθεῖ σ' αὐτές τίς ἐργασίες πρέπει νά ραντιστεῖ, καθώς θά τοῦ λές τά ἑξῆς:

« Κύριε Θεέ, Πατέρα Παντοδύναμε, καταφυγή μου καί ζωή μου, βοήθησέ με, Ἅγιε Πατέρα, γιατί σέ λατρεύω, Ἐσένα τόν Θεό τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαάκ, τοῦ Ἰακώβ, τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἀρχαγγέλων καί τῶν Προφητῶν, Δημιουργέ τοῦ παντός. Ταπεινά, καί προφέροντας τό Ἅγιο Ὄνομά Σου, Σέ ἱκετεύω νά εὐλογήσεις αὐτό τό νερό, ὥστε νά καθαγιάσει τά σώματα καί τίς ψυχές μας χάρη σ' Ἐσένα, Ἁγιώτατε Ἀδωναΐ, Αἰώνιε Κύριε. Ἀμήν ».

Ὕστερ' ἀπ' ὅλ' αὐτά, θ' ἀφήσεις τό δέρμα νά στεγνώσει, καί πρίν φύγεις, θά πεῖς στήν περγαμηνή:

« Ἰέ, Ἄγλα, Γιώτ, Χόϊ, Χέ, Ἐμμανουήλ ! Ἐπιβλέψετε αὐτή τήν περγαμηνή, ὥστε νά μήν μπεῖ μέσα της κανένα στοιχειό ! ».

Ὅταν τό δέρμα στεγνώσει, θά τό βγάλεις ἀπ' τό ξύλινο τραπέζι, κι ἀφοῦ τό εὐλογήσεις καί τό θυμιάσεις, θά εἶναι ἕτοιμο γιά χρήση.

Ἔχει πολύ μεγάλη σημασία τό νά μήν τό δεῖ καμμιά γυναίκα, προπάντων ὅταν ἔχει τήν περίοδό της, γιατί ἀλλιῶς θά χάσει τή δύναμή του. Μάθε ἀκόμα ὅτι, ὅταν κατασκευάζεις καί χρησιμοποιεῖς τήν περγαμηνή, θά πρέπει νά εἶσαι ἁγνός, καθαρός, καί νά μήν ἔχεις πλησιάσει γυναίκα.

Τό Ράντισμα

Θά κάνεις ἕνα ραντιστῆρι μ' ἕνα κλαδάκι ἀπό μέντα, ἕνα ἀπό μαντζουράνα κι ἕνα ἀπό θυμάρι, καί θά τά δέσεις μαζί, μέ μιά κορδελίτσα ὑφασμένη ἀπό μιά νεαρή παρθένα.

Θά τό κατασκευάσεις τή μέρα καί τήν ὥρα τοῦ Ἑρμῆ, σέ γέμιση Φεγγαριοῦ.

Τά ἀρώματα

Αυτά εἶναι ξύλο ἀλόης,λιβάνι καί μαστίχα. Ὅσο γιά τή μαστίχα, αὐτή μόνο θά χρησιμοποιήσεις γιά τόν Κύκλο, καί πάνω στ' ἀρώματα θά πεῖς τήν ἀκόλουθη

Προσευχή τῶν Ἀρωμάτων

« Εὐδόκησε, Κύριε, νά καθαγιάσεις τό πλάσμα αὐτοῦ τοῦ ἀρώματος, ὥστε νά μπορεῖ νά προστατεύει τό ἀνθρώπινο γένος, καθώς καί τίς ψυχές καί τά σώματά μας, μέ τήν ἐπίκληση τοῦ Ἁγίου Ὀνόματός Σου ! Κάνε ὥστε ὅλα τά πλάσματα πού θ' ἀναπνεύσουν αὐτό τό ἄρωμα νά βροῦν τή σωτηρία τῶν σωμάτων καί τῶν ψυχῶν τους: μέ τή βοήθεια τοῦ Κυρίου πού ἔπλασε τήν αἰωνιότητα τῶν καιρῶν. Ἀμήν ».

'Η Πέννα τῆς Τέχνης

Βγάλε ἕνα φτερό ἀπό τήν φτερούγα μιᾶς ἀρσενικῆς χήνας,[19] ράντισε καί θυμίασέ την ὅπως ἔκανες καί γιά τ' ἄλλα σύνεργα, κι ἐνῶ ξύνεις τήν ἄκρη της, πές:

« 'Αβαβαλόϋ, Σαμόϋ, 'Εσκαβώρ, 'Αδωνάϊ, ἀπ' αὐτή τήν πέννα ἔχω διώξει ὅλες τίς γητειές ὥστε νά μπορέσει νά κρατήσει μέσα της ἀποτελεσματικά τή δύναμη πού χρειάζεται γιά ὅλα ὅσα ἀπαιτοῦνται στήν Τέχνη, τόσο γιά τίς τελετουργίες ὅσο καί γιά τούς χαρακτῆρες καί τίς ἐπικλήσεις. 'Αμήν »

Τό Καλαμάρι

Προμηθέψου ἕνα καινούριο καλαμάρι τή μέρα καί τήν ὥρα τοῦ 'Ερμῆ. Καί τήν ἴδια μέρα γράψε πάνω του αὐτούς τούς χαρακτῆρες:

ΓΙΩΤ ΧΕ ΒΑΥ ΧΕ ΜΕΤΑΤΡΩΝ ΓΙΩΤ ΚΑΔΟΣ ΕΛΩΪ ΣΑΒΑΩΘ

Μετά, βάλε μέσα καινούριο μελάνι καθαγιασμένο ἀπό πρίν μ' αὐτόν τόν ἐξορκισμό:

« Σ' ἐξορκίζω, Πλάσμα αὐτοῦ τοῦ Μελανιοῦ μέ τά ὀνόματα ΑΝΣΤΩΝ, ΣΕΡΡΕΘΩΝ, ΣΤΙΜΟΥΛΑΤΟΡ, ΑΔΩΝΑΪ, καί τ' ὄνομα 'Εκείνου πού ἔπλασε τό πᾶν μέ μιά του λέξη, καί πού μπορεῖ τά πάντα, ὥστε νά μέ βοηθήσεις στό ἔργο μου πού ἔτσι νά ἐκτελεστεῖ σύμφωνα μέ τήν ἐπιθυμία μου, καί νά καταλήξει σ' ἐπιτυχία μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, πού κυβερνᾶ τά πάντα μές μές ἀπ' τά πάντα, πανταχοῦ παρών καί αἰώνιος. 'Αμήν ».

Ὕστερα θά πεῖς αὐτή τήν *Εὐλογία τοῦ Μελανιοῦ*:

« Κύριε Παντοδύναμε Θεέ, αἰώνιε Ἄρχοντα τῶν πάντων. 'Εσύ πού ἔκανες τά μεγαλύτερα θαύματα στήν δημιουργία Σου, δέξου νά στείλεις τή χάρη τοῦ 'Αγίου Πνεύματός Σου σ' αὐτό τό μελάνι. Εὐλόγησέ το καί καθαγίασέ το, καί δός του ξέχωρη δύναμη, ὥστε ὅλα ὅσα ποῦμε καί συζητήσουμε νά πραγματοποιηθοῦν: Σ' εὐχαριστῶ, 'Αγιώτατε Ἄρχοντα, 'Αδωνάϊ. 'Αμήν ».

'Η Προετοιμασία τοῦ Μάγου

Ὅταν γίνουν ὅλα τά σύνεργα, ὁ μάγος θά πρέπει νά προετοιμάσει τόν ἑαυτό του. Αὐτό γίνεται μέ τήν ἀκόλουθη *Εὐχή τῆς Προετοιμασίας*:

« Κύριε Θεέ, 'Αδωνάϊ, πού ἔπλασες τόν ἄνθρωπο κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωσή σου, 'Εγώ, ἀνάξιος κι ἁμαρτωλός, Σέ ἱκετεύω νά καθαγιάσεις αὐτό τό νερό γιά χάρη τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς μου, ὥστε νά μπορέσω νά καθαριστῶ ... ».

Λέγοντας αὐτά, ὁ μάγος θά πλύνει τό πρόσωπο καί τά χέρια του μέ τό νερό πού εὐλογεῖ.

19 Σ' ἄλλες ἐκδόσεις: « Προμηθεύσου μιά πέννα καινούρια ... ». — Σ.τ.Σ.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Αὐτό τό νερό θά τό χρησιμοποιήσεις γιά νά πλύνεις χέρια καί πόδια, καί μάθε ἀκόμα — καί θυμήσου το καλά — πώς εἶν᾽ ἀναγκαῖο κι ἀπαραίτητο ν᾽ ἀποφύγεις γιά 3 μέρες τήν ἁμαρτία: προπάντων τό θανάσιμο ἁμάρτημα, ὅσο ἀδύνατη κι ἄν εἶναι ἡ φύση τοῦ ἀνθρώπου· καί εἰδικά θά πρέπει νά διατηρήσεις τήν ἁγνότητά σου.

Σ᾽ αὐτές τίς 3 μέρες, διάβασε καί ξαναδιάβασε τό βιβλίο, καί σέ ὅλο αὐτό τό διάστημα προσευχήσου 5 φορές τήν μέρα καί 4 φορές τήν νύχτα, μ᾽ αὐτά τά λόγια:

« Ἀστρόσκιο, [20] *Ἀσάθ, ἱερέ Βεδριμουβάλ, Φελούτ, Ἀνάβοτος, Σεραβίλιεμ, Σεργέν, Γεμέν, Δόμος: ὦ Κύριε καί Θεέ μου, Ἐσύ πού ἑδρεύεις στά ὕψη τῶν Οὐρανῶν, Ἐσύ πού φτάνεις νά βλέπεις ὥς τά βάθη τῆς ἀβύσσου, σέ ἱκετεύω νά μοῦ δώσεις αὐτά πού ἔχω στό νοῦ μου, καί νά ἐξασφαλίσεις ἐπιτυχία στό ἔργο μου: μέ τή χάρη σου, ὦ Ὑπέρτατε Αἰώνιε Θεέ, πού βασιλεύεις στούς αἰῶνες. Ἀμήν ».*

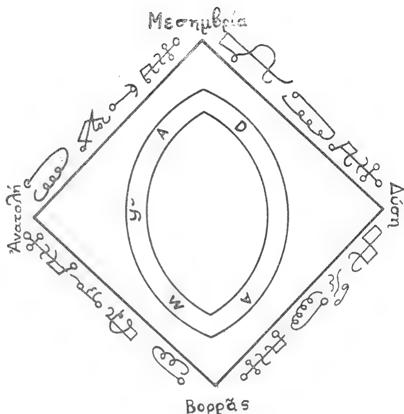
Ὅταν γίνουν ὅλ᾽ αὐτά σωστά, σοῦ μένει μόνο νά χαράξεις τίς ἐπικλήσεις καί τούς χαρακτῆρες πού θά διαλέξεις, καί θά κάνεις ὡς ἑξῆς:

Τή μέρα καί τήν ὥρα τοῦ Ἄρη, σέ γέμιση Φεγγαριοῦ, καί τήν πρώτη ὥρα τῆς μέρας — πού εἶναι σχεδόν ἕνα τέταρτο πρίν τήν αὐγή — θά ἑτοιμάσεις ἕνα κομμάτι παρθένας περγαμηνῆς, πού θά περιέχει ὅλους τούς χαρακτῆρες καί τίς ἐπικλήσεις τῶν Πνευμάτων πού θέλεις νά ἐμφανιστοῦν.

Π.χ., τήν μέρα καί τήν ὥρα πού εἴπαμε θά δέσεις στό μικρό δαχτυλάκι τοῦ χεριοῦ σου (πού εἶναι τό δάχτυλο τοῦ Ἑρμῆ), μιά κορδέλλα πλεγμένη ἀπό μιά παρθένα, καί θά τρυπήσεις τό δάχτυλο μέ τή λόγχη τῆς Τέχνης, γιά νά βγάλεις λίγο αἷμα, μέ τό ὁποῖο θά γράψεις τόν χαρακτῆρα τοῦ Σιρλίν, ὡς ἑξῆς:

---

[20] ... ἄλλη ἔκδοση, τά ὀνόματα εἶναι μέ τήν σειρά: « Ἀστράχιος, Ἀσάχ, Ἀσκάλα, Ἀβεδουμαβάλ, Σιλάτ, Ἀνάβοτος, Ἰεσουβιλίν, Σινγίν, Γενεών, Δόμολ ... ». — Σ.τ.Σ.

Σχ. 12

῞Υστερα γράψε ἀπό πάνω τήν ἐπίκλησή σου, πού εἶναι ἡ ἑξῆς:

Ἐπίκληση τοῦ Σιρλίν

« Ἐλωΐ✠Ταῶ✠Βαράφ✠Πανθών✠Ὀμνόρκουμ✠Ἐλεμιάθ✠Σερουγεάθ ✠ Ἄγλα ✠ Ὤν✠ Τετραγράμματον ✠ Καζίλυ ».

Πρέπει νά γράψεις τό ἀρχικό τοῦ ὀνόματός σου στή σφραγίδα, στή θέση τοῦ γράμματος Α, καί τό ἀρχικό τοῦ ἐπιθέτου σου στή θέση τοῦ Δ. Τό πνεῦμα στό ὁποῖο ἀνήκει αὐτός ὁ χαρακτήρας εἶναι πολύ δυνατό, καί θά σέ ὑπηρετήσει, καί θά σοῦ δώσει ἐξουσία σ' ὅλα τ' ἄλλα πνεύματα.

Χάραξε ἀπό πάνω τή σφραγίδα τοῦ Πνεύματος πού θέλεις νά καλέσεις, καί κάψε θυμίαμα πρός τιμή του. ῞Υστερα, ἐκφώνησε τήν ἐπίκληση τοῦ Πνεύματος πού θέλεις νά ἐμφανισθεῖ, καί κάψε θυμίαμα πρός τιμή του.

'Επίκληση τοῦ 'Εωσφόρου

« 'Εωσφόρε, Οὐγιάρ, Χαμερών, 'Αλισεών, Μανδουσίν, Πρεμύ, 'Οριέτ, Νάϋδρε, 'Εσμονύ, 'Επαρινεσόντ, 'Εστιότ, Δουμοσσόν, Δοναχάρ, Κασμιήλ, Χαϋράς, Φαβελλερονθού, Σοδίρνο, Πεαθάμ, 'Ελᾶτε, 'Εωσφόρε, 'Αμήν ».

'Επίκληση τοῦ Βεελζεβούλ

« Βεελζεβούλ, 'Εωσφόρε, Μαδιλόν, Σολύμο, Σαρόϋ, Θέου, 'Αμεκλώ, Σαγραήλ, Πραρεδούν, 'Αδρικανορόμ, Μαρτίνο, Τίμο, Κάμερον, Φορσύ, Μετεωσίτη, Προυμοζύ, Δουμάσο, 'Ελιβίσα, 'Αλφρουά, Φουβεντροτύ, 'Ελᾶτε, Βεελζεβούλ, 'Αμήν ».

'Επίκληση τοῦ 'Ασταρώθ

« 'Ασταρώθ, 'Αδώρ, Καμέζο, Βαλουεριτούφ, Μαρέζο, Λοδίρ, Καδομίρ, 'Αλουϊήλ, Καλνίζο, Τέλυ, Πλωρίμ, Βιορδύ, Κουρεβιορβάς, Κάμερον, Βεστουριήλ, Βουλναβίζ, Μπενές μου Καλμηρών, Νοάρδ, Νίζα Χενιμπράνμπο Καλεβόδιον, Βράζο Ταβρασόλ, 'Ελᾶτε, 'Ασταρώθ, 'Αμήν ».

"Οταν προφέρεις 7 φορές τίς ἐπικλήσεις γιά τά 'Ανώτερα Πνεύματα, θά τά δεῖς νά ἐμφανισθοῦν ἀμέσως, γιά νά κάνουν ὅλα ὅσα ἐπιθυμεῖς.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

"Αφεση τοῦ Πνεύματος

"Οταν ἔχεις γράψει τήν ἐπίκληση στήν παρθένα περγαμηνή, ἔχεις προφέρει τά λόγια κι ἔχεις δεῖ τό πνεῦμα, ἀφοῦ ἱκανοποιηθεῖς θά μπορέσεις νά τό διώξεις λέγοντας:

« Ite in pace ad loca vostra, et pax sit inter nos. Redituri sitis ad me cum vos invocavero, in Nomine Patris + et Filii + et Spiritus Sancti + Amen ». [21]

'Επίκληση τῶν Κατωτερων Πνευμάτων

« 'Οσούρνυ + δελμουζάν + ἀταλσλόϊμ + χαρουσιχόα + μελάνυ + λιαμίνθο + κολεχόν + παρών + μαδοῖν + μερλόϋ + βουλερατόρ + δονμέδο + χόνε + πελοῖμ + ἰβασίλ + μεών + ἀλυμδρικτέλς + περσόν + κριζολσάϋ + λεμόν σέσσλε νιδάρ χοριέλ πέουντ + ἀλμών + ἀσοφιήλ + ἰλνόστρεον + βανιήλ + βερνίας + σλεβόρ + νοέλμα + δορσαμότ + λχβάλα + ὀμόρο + φράνγαμ + βελδώρ + δραγίν + 'Ελᾶτε, "Ο... »

Σ' αὐτή τήν ἐπίκληση τ' ὄνομα τοῦ Πνεύματος ἐκφωνεῖται στή θέση τοῦ « "Ο », καί θά ἐμφανιστεῖ μπρός σου, καί θά σοῦ δώσει αὐτό πού ζητᾶς. "Υστερα θά τό ἀφήσεις νά φύγει, λέγοντας:

[21] « Πηγαίνετε ἐν εἰρήνη στά μέρη σας, κι ἄς ὑπάρχει εἰρήνη ἀνάμεσά μας. Φροντῖστε νά ξανάρθετε σ' ἐμένα ὅταν σᾶς καλέσω, στ' "Ονομα τοῦ Πατρός + καί τοῦ 'Υιοῦ + καί τοῦ 'Αγίου Πνεύματος + 'Αμήν ». — Σ.τ.Μ.

Ἄφεση τοῦ Κατωτέρου Πνεύματος

« Πήγαινε ἐν εἰρήνῃ (Ὁ) ..., καί γύρνα ἀπό κεῖ πού ἦρθες. Ἡ εἰρήνη ἄς εἶναι μαζί σου, καί γύρισε κάθε φορά πού θά σέ καλέσω, στ' Ὄνομα τοῦ Πατρός + τοῦ Υἱοῦ + καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος + Ἀμήν ».

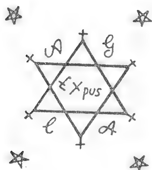
Ὕστερα θά κάψεις τούς χαρακτῆρες, γιατί σοῦ χρειάζονται μόνο γιά μιά φορά.

Ἄλλη Ἐπίκληση

« Σέ καλῶ, (Ὁ)... στ' ὄνομα τοῦ Μεγάλου Ζῶντος Θεοῦ, Δημιουργοῦ καί Κυρίου τῶν πάντων, νά ἐμφανιστεῖς μ' ἀνθρώπινη μορφή, ὡραία κι εὐχάριστη, χωρίς θορύβους καί πειράγματα, γιά ν' ἀπαντήσεις εἰλικρινά σέ ὅλες μου τίς ἐρωτήσεις. Σ' ἐξορκίζω νά τό κάνεις, μέ τή δύναμη τῶν Ἁγίων καί Ἱερῶν Ὀνομάτων ».

Πεντάγραμμα τῶν Δακτυλίων τοῦ Σολομῶντα, ὑιοῦ Δαβίδ

Ἐδῶ σχεδιάζουμε τό σχῆμα τοῦ Πεντάγραμμου τοῦ Σολομῶντα, ὥστε νά τό δεῖς καλά, γιατί ἔχει μεγάλη σημασία:

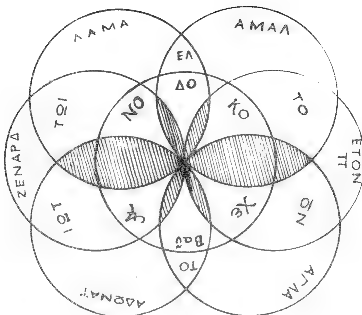

Σχ. 13

Ὅταν χαράξεις τόν Κύκλο, προτοῦ μπεῖς, πρέπει νά τόν ἀρωματίσεις μέ μόσχο, ἄμβρα, ξύλο ἀλόης καί λιβάνι. Ἀλλά τό ἄρωμα πού θά χρειαστεῖς στίς ἐπικλήσεις, εἶναι μόνο τό λιβάνι.

Τό φυλαχτό τοῦ Σολομῶντα, γιά τήν ἐπίκληση τῶν Δαιμονικῶν Πνευμάτων

Σοῦ τό δείχνω, καί νά τό ἔχεις μαζί σου, γιατί τά πνεύματα τό φοβοῦνται πάρα πολύ:

Σχ. 14

Θυμήσου πώς χρειάζεσαι πάντα μιά φωτιά κατά τή διάρκεια τῶν ἐπικλήσεων, κι ὅταν θά σκορπίζεις τ' ἀρώματα, θά τό κάνεις στ' ὄνομα τοῦ Πνεύματος πού θές νά καλέσεις. 'Ενῶ βάζεις τό ἄρωμα στή φωτιά, ἐπαναλάμβανε διαρκῶς:

« Καίω αὐτό τό (ὄνομα τοῦ ἀρώματος), στ' ὄνομα καί πρός τιμήν τοῦ (Ὁ) ... ».

Θυμήσου ἀκόμα πώς θά κρατᾶς σφιχτά τήν περγαμηνή μέ τήν ἐπίκληση στ' ἀριστερό χέρι, καί στό δεξί μιά βέργα κουφοξυλιᾶς: ἕνα ποτῆρι κι ἕνα μαχαῖρι πρέπει νά βρίσκονται στά πόδια σου.

Ὅταν ἑτοιμαστοῦν ὅλ' αὐτά, στάσου στό κέντρο τοῦ Κύκλου, ὄρθιος. Ἄν ἔχεις μαζί σου συντρόφους, αὐτοί θά πρέπει νά κρατιοῦνται ἀπ' τό χέρι. 'Από μέσα, χάραξε τό σχῆμα τοῦ Κύκλου μέ τό Μαχαῖρι τῆς Τέχνης. Ὕστερα ὕψωσε τά ραβδιά, τό ἕνα μετά τό ἄλλο, προφέροντας τόν Ψαλμό Ν΄. ('Ελέησόν με ὁ Θεός ...). Ὅταν συμπληρωθεῖ ὁ Κύκλος, ἀρωμάτισέ τον καί ράντισε τριγύρω του ἁγιασμό. Στίς 4 γωνιές πρέπει νά γραφοῦν χαρακτῆρες (*ἐννοοῦνται γενικά πεντάγραμμα πού ἀντιστοιχοῦν στά 4 σημεῖα τοῦ ὁρίζοντα*) καί θά πρέπει ν' ἀπαγορευτεῖ αὐστηρά στό πνεῦμα νά περάσει τά ὅρια τοῦ Κύκλου.

Ἔπειτα οἱ ἐπικλήσεις θά πρέπει νά ἐπαναληφθοῦν 7 φορές. Ὅταν ἐμφανιστεῖ τό πνεῦμα, βάλε το νά ὑπογράψει τόν χαρακτῆρα πού κρα-

τᾶς στό χέρι, μέ τήν ὑπόσχεση νά ἐπιστρέφει κάθε φορά πού θά τό καλεῖς. Ζήτα αὐτό πού νομίζεις πώς χρειάζεσαι, κι ἐκεῖνο θά σοῦ τό δώσει.

Ἄφεση τοῦ Πνεύματος

« Πήγαινε ἐν εἰρήνῃ στήν ἕδρα σου, κι ἡ εἰρήνη ἄς εἶναι μαζί σου, ὥσπου νά σέ ξανακαλέσω. Στ' Ὄνομα τοῦ Πατρός + καί τοῦ Ὑιοῦ + καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος + Ἀμήν ».

Ἡ Ἐπίκληση τοῦ Ἑωσφύγου Ροφοκάλε

Πρῶτα - πρῶτα, ὅπως πάντα, θά φροντίσεις γιά τήν προετοιμασία σου. Μιά Κυριακή, ἀκριβῶς τή στιγμή πού ὁ Ἥλιος προβάλλει ἀπ' τόν ὁρίζοντα, θά σύρεις ἕνα ὁλοκαίνουριο μαχαῖρι πού ποτέ δέν χρησιμοποιήθηκε, καί θά κόψεις μιά βέργα ἀπό ἕνα δέντρο καρυδιᾶς. Τό δέντρο θά πρέπει νά εἶναι ἄγριο, καί παρθένο πού νά μήν ἔχει ποτέ καρπίσει.

Θά φυλάξεις τή βέργα μαζί μέ τ' ἄλλα σύνεργα πού θά σοῦ χρειαστοῦν γιά τό ἔργο: δυό κεριά καθαγιασμένα, ἕναν αἱματίτη λίθο, καί τά ἔγγραφα.

Τά ἔγγραφα εἶναι δύο. Τό πρῶτο εἶν' ἕνα φύλλο πού περιέχει τήν ἐπίκληση τοῦ πνεύματος, καί πού θά τή διαβάσεις ἀπ' αὐτό· τό δεύτερο εἶναι τό αἴτημά σου ἀπ' τό πνεῦμα, πού καθορίζει λεπτομερῶς αὐτό πού ζητᾶς. Ἐκτός αὐτῶν, πρέπει νά 'χεις μαζί σου πεντάγραμμα γιά τήν προστασία σου, ἕνα δοχεῖο γιά τό λιβάνι, ὅ,τι χρειάζεται γιά γράψιμο, κι ἕνα μαγκάλι μέ κλαδιά ἰτιᾶς, πού θά καῖνε ὅσο διαρκεῖ ἡ τελετουργία.

Θά διαλέξεις ἕναν τόπο ἀπόμερο κι ἀπρόσιτο, ὅπου ἡ ἐπίκληση θά μπορέσει νά γίνει ἀνεμπόδιστα, καί θά πᾶς ἐκεῖ μέ τούς Βοηθούς σου. Τά παλιά ἐρειπωμένα κάστρα εἶναι ὅ,τι πρέπει γι αὐτή τήν δουλειά, γιατί στά πνεύματα ἀρέσουν αὐτοῦ τοῦ εἴδους κτίρια· ἀκόμα κι ἕνα παράμερο δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ σου μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ θαυμάσια.

Μέ τόν κόκκινο λίθο τοῦ αἱματίτη θά χαράξεις ἕνα τρίγωνο στό ἔδαφος· στή βάση θά γράψεις τό Ὄνομα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί στίς πλευρές θά βάλεις τά δυό ἀναμμένα κεριά, καί θά χαράξεις τά ὀνόματα *Ἐλωΐμ, Τετραγράμματον.*

Ὄρθιος μέσα στό σχῆμα, θ' ἀρχίσεις χωρίς φόβο τήν ἐπίκληση τοῦ πνεύματος ὡς ἑξῆς:

« Ὦ Αὐτοκράτορα Ἑωσφόρε, ἀρχηγέ ὅλων τῶν ἐπαναστατικῶν πνευμάτων, σέ παρακαλῶ νά μ' εὐνοήσεις σ' αὐτή τήν ἐπίκληση, πού ἀπευθύνω στόν Ὑπασπιστή σου Ἑωσφύγο Ροφοκάλε. Ὦ Ἄρχοντα Βεελζεβούλ, σέ ἱκετεύω νά μέ προστατέψεις σ' αὐτό τό ἔργο.

῾Ω Κόμητα ᾿Ασταρώθ, εὐνόησέ με, καί δῶσε τήν συγκατάθεσή σου ὥστε ὁ Μέγας ῾Εωσφύγος νά προβάλει μπροστά μου, μ᾿ ἀνθρώπινη ὄψη καί χωρίς καμμιά βλαβερή ἐπίδραση. Καί νά μοῦ δώσει, σ᾿ ἀντάλλαγμα τοῦ συμβολαίου πού θά ὑπογράψω, τά πλούτη πού μοῦ χρειάζονται.

» ῾Ω Μεγάλε ῾Εωσφύγε, σέ παρακαλῶ νά βγεῖς ἀπ τήν κατοικία σου, ὅπου κι ἄν βρίσκεται, καί νά᾿ρθεῖς σ᾿ αὐτό ἐδῶ τό μέρος γιά νά μοῦ μιλήσεις. ῎Αν δέν ἔρθεις, θά σ᾿ ἀναγκάσω νά ἐμφανιστεῖς, μέ τή δύναμη τοῦ Μεγάλου Θεοῦ τοῦ Ζῶντος, τοῦ ῾Υιοῦ του καί τοῦ Πνεύματός του. Κάνε ἀμέσως τήν ἐπιθυμία μου, εἰδ᾿ ἄλλως θά βασανίζεσαι στούς αἰῶνες μέ τή δύναμη τῶν ᾿Ονομάτων ᾿Ισχύος τοῦ Μεγάλου Κλειδιοῦ τοῦ Σολομῶντα, πού ἐκεῖνος χρησιμοποίησε γιά ν᾿ ἀναγκάσει τά ἐπαναστατικά πνεύματα νά τόν ὑπακούσουν καί νά δεχτοῦν τή συμφωνία του.

᾿Εμφανίσου, λοιπόν, χωρίς πονηριά, εἰδ᾿ ἄλλως θά σέ βασανίσω μ᾿ αὐτά τά Λόγια ᾿Ισχύος τοῦ Κλειδιοῦ τοῦ Σολομῶντα !

᾿Αγλών – Τετραγράμ – Βαϋχέον Στιμουλάτον ᾿Εζφάρες Τετραγραμματον ᾿Ολυαράμ ᾿Ιρίων ᾿Εσυτίων ᾿Εξιστίων ᾿Ερυόνη ᾿Ονέρα ᾿Ορασύμ Μόϋν Μεσσίας Σωτήρ ᾿Εμμανουήλ Σαβαώθ ᾿Αδωνάϊ, Σέ λατρεύω – καί Σέ Καλῶ. ᾿Αμήν ».

῞Οταν τό πεῖς αὐτό, ὁ ῾Εωσφύγος θά ἐμφανισθεῖ ἀμέσως, καί θά σοῦ πεῖ αὐτά τά λόγια:

« ᾿Εδῶ εἶμαι ! Τί θέλεις; Γιατί ταράζεις τή γαλήνη μου; ᾿Αποκρίσου ! ».

Πρόσεξε καλά τώρα νά μή βγεῖς ἀπ᾿ τό τρίγωνο, γιατί ἀλλιῶς ὁ θάνατός σου εἶναι βέβαιος. ᾿Αλλά συγκέντρωσε τό θάρρος σου, καί πές:

« Θέλω νά κάνω ἕνα συμβόλαιο μαζί σου, γιά ν᾿ ἀποχτήσω ἀμέσως μεγάλα πλούτη. ῎Αν δέν δεχτεῖς, θά σέ κεραυνώσω μέ τά Λόγια ᾿Ισχύος τοῦ Κλειδιοῦ ».

Θά σοῦ ἀπαντήσει:

« Θά δεχτῶ μόνο ἄν μοῦ ὑποσχεθεῖς τό σῶμα καί τήν ψυχή σου μέσα σέ 20 χρόνια, γιά νά τά κάνω ὅ,τι θέλω ».

Τότε, θά ρίξεις στά πόδια του τό συμβόλαιο, γραμμένο ἀπ᾿ τό χέρι σου σέ παρθένα περγαμηνή, καί μέ τήν ὑπογραφή σου. Πάνω του θά ἔχεις γράψει:

« ῾Υπόσχομαι στόν Μεγάλο ῾Εωσφύγο νά τόν ἀνταμείψω σέ 20 χρόνια γιά τά πλούτη πού θά μοῦ δώσει. Καί ὑπογράφω ... »

Τό πνεῦμα ὡστόσο δέν θά δεχτεῖ αὐτή τήν πρόταση, κι ἴσως νά ἐξαφανιστεῖ. ῎Αν αὐτό συμβεῖ, πρέπει νά τό ξανακαλέσεις μέ τά λόγια τῆς Μεγάλης ᾿Επίκλησης:

« Σέ καλῶ, ῾Εωσφύγε, μέ τή δύναμη τοῦ Μεγάλου ᾿Αδωνάϊ: ἐμφανίσου ἀμέσως. Σέ καλῶ μά τόν ᾿Αδωνάϊ, ᾿Ελωΐμ, ῎Αριελ, ᾿Ιεχωβᾶ, ῎Ακουα,

Τάγλα, Μαθών, Όριος, Άλμοαζίν, Άριος, Μεμβρώθ, Βάριος, Μαγιόντς, Σούλφαι, Γαβότς, Σαλαμάνδραι, Ταβότς, Τζίνκουα, Γιάννα, Έτιτναμούζν, Ζαριατνάτμις. ΑΕΑΙΑΤΜΟΑΑΜΒΜΣΓΣΤΖΓΕΖ ». [22]

Μέ τή δύναμη αὐτῶν τῶν πανίσχυρων Ὀνομάτων, ὁ Ἑωσφύγος θά ξαναφανεῖ ἀμέσως, καί θά σοῦ πεῖ:

« Γιατί μέ βασανίζεις ἔτσι; Ἄφησέ με στήν ἡσυχία μου καί γι' ἀντάλλαγμα θά σοῦ δώσω τόν πιό κοντινό θησαυρό, ὑπό τόν ὅρο νά μοῦ δίνεις ἕνα νόμισμα κάθε πρώτη τοῦ μηνός. Ἐξ ἄλλου, δέ θά μέ καλεῖς πιότερο ἀπό μιά φορά τήν ἑβδομάδα, καί μόνο ἀνάμεσα στίς 10 τό βράδυ καί στίς 2 τήν αὐγή.

Πάρε τό συμβόλαιό σου πού τό'χω ὑπογράψει. Ἄν δέν τό τηρήσεις, θά εἶσαι ὁλότελα δικός μου σέ εἴκοσι χρόνια ».

Τότε θά τοῦ μιλήσεις καί θά δεχτεῖς τούς ὅρους του, ζητώντας του νά σοῦ δείξει τό δρόμο γιά τόν πιό κοντινό θησαυρό. Τότε θά μπορέσεις νά βγεῖς ἀπ' τό τρίγωνο, ἀλλά θά κρατᾶς τό ραβδί σου.

Θ' ἀκολουθήσεις τόν δαίμονα ὥς τόν θήσαυρό, καί πάνω ἐκεῖ θά ρίξεις τό συμβόλαιο. Θ' ἀγγίξεις τό χρυσάφι μέ τό ραβδί, κι ὕστερα θά εἶσαι ἐλεύθερος νά πάρεις ὅσα μπορεῖς νά σηκώσεις, καί θά μπορέσεις νά γυρίσεις μ' ἀσφάλεια στό τρίγωνο: ἀλλά πρόσεξε νά διασχίσεις ὅλο τό δρόμο περπατώντας πρός τά πίσω.

Ὅταν γυρίσεις, θά διώξεις τό πνεῦμα λέγοντάς του:

« Πήγαινε ἐν εἰρήνῃ, κι ἡ εἰρήνη ἄς εἶναι μαζί σου. Νά ἐπιστρέφεις κάθε φορά πού θά σέ καλῶ. Ἀμήν ».

Τά « Πνεύματα τῶν Στοιχείων ».

Τό *Ἀληθινό Γριμόριο* ἀναφέρει στό κείμενο μιά σειρά ἐπικλήσεων προοριζόμενων νά ἐξασφαλίσουν τίς ὑπηρεσίες τῶν πνευμάτων πού κυβερνοῦν τά στοιχεῖα τοῦ Ἀέρα, τοῦ Νεροῦ, τῆς Φωτιᾶς καί τῆς Γῆς. Σ' αὐτές τίς συνταγές θεωρήσαμε σκόπιμο ν' ἀφιερώσουμε ἕνα χωριστό κεφάλαιο, ἐπειδή τό βιβλίο δέν δίνει ἀρκετές πληροφορίες γιά τίς ὀντότητες πού κυβερνᾶ, καί χρειαζόταν ἕνα συμπλήρωμα σχετικά μ' αὐτό.

Σάν βάση χρησιμοποιήσαμε τό Dogme et Rituel de la Haute Magie (Δόγμα καί τελετουργία τῆς Ὑψηλῆς Μαγείας) τοῦ Ἐλίφας Λευΐ, πού ἀφιερώνει ἕνα ὁλόκληρο κεφάλαιο στά Στοιχειακά Πνεύματα, βασισμένο ἀκριβῶς στίς ἐπικλήσεις τοῦ Grimorium Verum.

22 Αὐτά τά γράμματα δέν εἶναι παρά τά ἀρχικά τῶν ὀνομάτων πού καλέστηκαν ἐδῶ. Αὐτός ὁ τρόπος τῆς σύνθεσης « λέξεων ἰσχύος » εἶναι πολύ συνηθισμένος στήν καβαλιστική μαγεία. — Σ.τ.Σ.

Προσευχή τῶν Συλφίδων (Ἀέρας)

« *Πνεῦμα φωτός, πνεῦμα σοφίας, πού ἡ πνοή σου δίνει καί ξαναπαίρνει τό σχῆμα κάθε πράγματος, πού γιά σένα ἡ ζωή τῶν πλασμάτων εἶναι σκιά πού ἀλλάζει καί καταχνιά πού σβήνει, ἐσύ πού ὑψώνεις τά σύννεφα καί πετᾶς στά φτερά τῶν ἀνέμων, ἐσύ πού ἀνασαίνεις καί εἰσδύεις στ' ἀτέλειωτο διάστημα, ἐσύ πού πνέεις καί τά πάντα πού ἀπό Σένα πλάστηκαν σ' Ἐσένα γυρνοῦν, κίνηση αἰώνια στήν αἰώνια γαλήνη, ἄς εἶσαι γιά πάντα εὐλογημένο. Σέ ὑμνοῦμε καί σ' εὐλογοῦμε στό ἐναλλασσόμενο βασίλειο τοῦ φωτός πού πλάστηκε, τῶν σκιῶν, τῶν ἀνταύγειων, τῶν εἰκόνων· λαχταροῦμε ὁλόψυχα τό μεταβλητό κι αἰώνιό σου μεγαλεῖο. Ἄφησε νά φτάσει ὡς ἐμᾶς ἡ σπίθα τῆς διάνοιάς σου κι ἡ ζεστασιά τῆς ἀγάπης σου· τότε αὐτό πού κινεῖται θά σταματήσει, ἡ σκιά θά γίνει σῶμα, ἡ πνοή τοῦ ἀγέρα, ψυχή, τ' ὄνειρο σκέψη. Καί δέν θά μᾶς ξεσέρνει πιά ἡ τρικυμία, ἀλλά θά κρατᾶμε γερά τά γκέμια στά φτερωτά ἄλογατα τῆς αὐγῆς, καί θά κατευθύνουμε τήν πορεία τῶν ἀνέμων γιά νά πετάξουν μπρός σου. Ὦ Πνεῦμα ὅλων τῶν Πνευμάτων, αἰώνια ψυχή τῶν ψυχῶν, ἀθάνατη πνοή ζωῆς, δημιουργική ἀνάσα, στόμα πού εἰσπνέεις κι ἀνασαίνεις τήν ὕπαρξη τῶν πάντων στό κύλημα καί ξανακύλημα τοῦ αἰώνιου Λόγου σου, πού εἶναι ὁ θεϊκός ὠκεανός τῆς κίνησης καί τῆς ἀλήθειας. Ἀμήν* ».

Προσευχή τῶν Ὠκεανίδων (Νερό)

« *Φοβερέ Βασιλιᾶ τῆς θάλασσας, πού κρατᾶς τά κλειδιά ἀπ' τούς καταρράκτες τ' Οὐρανοῦ, καί κλείνεις τά ὑπόγεια νερά στίς σπηλιές τῆς γῆς, Βασιλιᾶ τοῦ κατακλυσμοῦ καί τῆς ἀνοιξιάτικης βροχῆς.*

Ἐσύ πού ἀνοίγεις τίς πηγές στά ποτάμια καί τίς βρῦσες, πού προστάζεις τήν ὑγρασία, τό αἷμα τῆς γῆς, νά μεταμορφωθεῖ σέ λύμφη τῶν φυτῶν, σέ ἱκετεύουμε καί σέ καλοῦμε, ἐμεῖς τά ἄστατα καί μεταβλητά σου πλάσματα. Μίλησέ μας γιά τούς μεγάλους κυματισμούς τῆς θάλασσας, κι ἐμεῖς θά τρέμουμε μπροστά σου· μίλησέ μας γιά τό μουρμούρισμα τῶν καθάριων νερῶν, κι ἐμεῖς θά γυρέψουμε τήν εὔνοιά σου.

Ἀπεραντοσύνη ὅπου ἀνταμώνουν ὅλα τά ποτάμια τῆς ὕπαρξης πού αἰώνια ξαναγεννιοῦνται ἐντός σου ! Ὠκεανέ ἀπό ἀμέτρητες τελειοποιήσεις ! Ὕψος ἰλλιγγιῶδες πού καθρεφτίζεσαι στήν ἄβυσσο ! Πανύψηλη ἄβυσσο, ὁδήγησέ μας στήν ἀληθινή ζωή μέ τή γνώση καί τήν ἀγάπη ! Ὁδήγησέ μας στήν ἀθανασία μές ἀπό τή θυσία, ὥστε μιά μέρα νά κριθοῦμε ἄξιοι νά σοῦ προσφέρουμε τό νερό, τό αἷμα καί τά δάκρυα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ἀμήν ».

Προσευχή στίς Σαλαμάνδρες (Φωτιά)

« *Ἀθάνατε, Αἰώνιε, Ἀσύλληπτε κι Ἀδημιούργητε Πατέρα ὅλων τῶν πραγμάτων, πού ἀκούραστα διαβαίνεις στό περιστρεφόμενο ἅρμα τῶν κό-*

σμων σ ' αἰώνιο στριφογύρισμα. Κυρίαρχε τῶν αἰθέριων βασιλέων ὅπου εἶναι στημένος ὁ θρόνος τῆς δύναμής σου, ἀπ' ὅπου τό φοβερό σου βλέμμα ἀτενίζει τά πάντα, καί τά τόσα αὐτιά σου ἀκοῦνε τά πάντα, βοήθησε τά παιδιά σου, πού τ' ἀγάπησες ἀπ' τήν ἀρχή τῶν αἰώνων: γιατί ἡ τρανή, χρυσή κι αἰώνια μεγαλοπρέπειά σου λάμπει στόν κόσμο, τόν οὐρανό καί τ' ἄστρα, γιατί στέκεις πάνω ἀπ' ὅλα, ὦ φῶς ἀστραφτερό, καί φωτίζεις τόν ἑαυτό σου μέ τήν λάμψη σου, κι ἀπ' τήν ἄφθαρτη οὐσία σου στέλνεις ἀχτίδες φωτεινές πού τροφοδοτοῦν τό ἀπέραντό σου Πνεῦμα. Αὐτό τό ἄπειρο Πνεῦμα πού δημιουργεῖ τά πάντα, κι ἑτοιμάζει τόν ἀνεξάντλητο θησαυρό τῆς οὐσίας πού εἶναι πάντα ἕτοιμη γιά τή δημιουργία πού σέ περιβάλλει, κι ἀποκτᾶ τίς μορφές πού ἐσύ ὁ ἴδιος τῆς ἔδωσες ἀπ' τήν ἀρχή.

'Απ' αὐτό τό πνεῦμα κατάγονται οἱ 'Αγιώτατοι Βασιλεῖς πού τριγυρίζουν τόν θρόνο σου κι ἀποτελοῦν τήν Αὐλή σου, ὦ Παγκόσμιε Πατέρα !

» Ὦ Μοναδικέ, Πατέρα τῶν εὐτυχισμένων θνητῶν κι ἀθανάτων ! 'Εσύ δημιούργησες εἰδικά τίς δυνάμεις πού μοιάζουν θαυμάσια μέ τήν Αἰώνια Σκέψη, ἀπό τή λατρευτή σου οὐσία !

» 'Εσύ τίς τοποθέτησες πάνω ἀπ' τούς 'Αγγέλους. Δημιούργησες μιά τρίτη τάξη ἀρχόντων στά στοιχεῖα.

» Αἰώνια μας ἐξάσκηση εἶναι νά λατρεύουμε τίς ἐπιθυμίες σου. Φλεγόμαστε ἀπό τόν πόθο νά σ' ἔχουμε δικό μας Πατέρα, ἤ Μητέρα, τήν πιό τρυφερή ἀπ' τίς μητέρες. Ὦ θαυμαστό ὑπόδειγμα τοῦ αἰσθήματος καί τῆς τρυφερότητας τῆς μητέρας ! Ὦ Υἱέ, ἄνθος ὅλων τῶν Υἱῶν ! Ὦ Μορφή ὅλων τῶν Μορφῶν ! Ψυχή, Πνεῦμα, 'Αρμονία κι Ὄνομα ὅλων τῶν πραγμάτων, προφύλαξε κι εὐλόγησέ μας ! 'Αμήν ».

Προσευχή τῶν Στοιχειῶν (Γῆ)

« Ὦ ἀόρατε Ἄρχοντα πού πῆρες τή Γῆ γιά στήριγμα κι ἔσκαψες τίς ἀβύσσους της γιά νά τίς γεμίσεις μέ τήν 'Υπέρτατη Δύναμή σου πού τ' ὄνομά σου κάνει νά τρέμουν οἱ θόλοι τοῦ κόσμου, πού ἀποστάζεις τά ἑφτά μέταλλα ἀπ' τίς φλέβες τῆς πέτρας, Μονάρχη τῶν ἑφτά χρωμάτων καί τῶν ἑφτά φώτων, πού ἀνταμοίβεις τούς ὑπόγειους ἐργάτες, ὁδήγησέ μας στόν ποθητό ἀγέρα καί στό βασίλειο τοῦ φωτός.

» 'Εμεῖς ξαγρυπνοῦμε καί δουλεύουμε ἀσταμάτητα, ἀναζητᾶμε κι ἐλπίζουμε μέ τίς 12 πέτρες τῆς 'Αγίας Πόλεως, μέ τά θαμμένα φυλαχτά, μέ τήν ψυχή τοῦ μαγνήτη πού διασχίζει τό κέντρο τοῦ κόσμου.

» Κύριε, Κύριε, Κύριε, λυπήσου ὅσους ὑποφέρουν, φάρδυνε τά στήθεια μας, λευτέρωσε κι ἀνύψωσε τήν κεφαλή μας, μεγάλυνέ μας !

» Ὦ σταθερότητα καί κίνηση, ὦ μέρα τριγυρισμένη ἀπ' τή νύχτα, ὦ σκοτάδι θαμπωμένο ἀπό φῶς ! Ὦ 'Αφέντη πού δέν κρατᾶς ποτέ γιά τόν ἑαυτό σου τή χάρη πού ἀξίζει στούς δουλευτάδες σου. Ὦ ἀσημένια λευκό-

τητα ! Ὦ χρυσαφένια ἀναλαμπή ! Ὦ στέμμα ἀπό ζωντανά κι ἁρμονικά διαμάντια ! Ἐσύ πού ἔχεις στό δάχτυλό σου τόν οὐρανό σάν ζαφειρένιο δαχτυλίδι, πού κρύβεις μές στῆς γῆς τά σπλάχνα, στό βασίλειο τῶν πολύτιμων λίθων, τή θαυμαστή σπορά τῶν ἄστρων ! Ζῆσε, βασίλευε, καί προμήθεψε αἰώνια τά πλούτη πού μᾶς διάλεξες γιά φύλακές τους ! Ἀμήν ».

Οἱ τέσσερις στοιχειακές μορφές — γράφει ὁ Ἐλιφάς Λευΐ — δηλαδή τά 4 στοιχεῖα, ξεχωρίζουν καί σχηματοποιοῦν σάν σ' ἕνα σκίτσο τά δημιουργημένα πνεύματα πού ἡ παγκόσμια κίνηση τ' ἀπολυτρώνει ἀπό τήν κεντρική φωτιά. Τό πνεῦμα ἐπιδρᾶ παντοῦ, γονιμοποιώντας τήν ὕλη μέσῳ τῆς ζωῆς. Κάθε ὕλη ἔχει ψυχή. Ἡ ψυχή κι ἡ σκέψη ὑπάρχουν παντοῦ.

Γινόμαστε κυρίαρχοι τῶν μορφῶν, καί τίς ὑποτάσσουμε στή θέλησή μας, ὅταν κατακτήσουμε τή σκέψη πού τίς δημιουργεῖ.

Τά στοιχειακά πνεύματα εἶναι σάν ἀγοράκια: βασανίζουν προπάντων ἐκεῖνον πού ἀσχολεῖται μαζί τους, ἐκτός ἄν αὐτός τά δαμάσει μέ σταθερή καί δυνατή θέληση. (Κι αὐτός είν' ἕνας ἀπ' τούς λόγους γιά τούς ὁποίους συνιστοῦμε πολύ μεγάλη προφύλαξη στίς μαγικές διεργασίες).

Αὐτά ἀκριβῶς τά πνεύματα τά ὀνομάζουμε « ἀπόκρυφα στοιχεῖα ».

Αὐτά συχνά προκαλοῦν ὄνειρα τρομακτικά καί φανταστικά, αὐτά δίνουν κίνηση στό ραβδί πού χρησιμοποιοῦν οἱ ραβδομάντεις, αὐτά προκαλοῦν τούς χτύπους στούς τοίχους ἤ στά ἔπιπλα. Ὡστόσο, δέ μποροῦν ποτέ νά ἐκδηλώσουν μιά σκέψη ἀλλιώτικη ἀπ' τή δική μας· κι ἄν ἐμεῖς δέ σκεφτόμαστε, ἐκεῖνα μᾶς μιλοῦν μέ τό καλό καί τό κακό, γιατί δέν ἔχουν ἐλευθερία θελήσεως, κι ἔτσι τούς λείπει ἡ ὑπευθυνότητα. Ἐμφανίζονται στούς ὑπνοβάτες, καί σ' ὅσους πέφτουν σ' ἔκσταση, μ' ἀτελεῖς καί φευγαλέες μορφές.

Αὐτά ἴσως νά προκάλεσαν τούς πειρασμούς τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου καί πιθανόν τίς ὀπτασίες τοῦ Σβέντενμποργκ. Δέν εἶναι κακόβουλα οὔτε ἔνοχα, εἶναι ἁπλῶς περίεργα κι ἀθῶα, μπορεῖ κανείς νά τά μεταχειριστεῖ καί νά τά ἐκμεταλλευτεῖ, ὅπως ἄν ἐπρόκειτο γιά ζῶα ἤ παιδιά. Ἔτσι ὁ μάγος πού τά χρησιμοποιεῖ ἀναλαμβάνει μιά τρομερή εὐθύνη, γιατί αὐτός θά ξεπληρώσει ὅλο τό κακό πού θά τά βάλει νά κάνουν, καί τά μαρτύριά του θά εἶναι τόσο πιό μεγάλα, ὅσο μεγαλύτερη θά εἶναι κι ἡ δύναμη πού θά ἔχει ἀποχτήσει μέ τή βοήθειά τους.

Γιά νά κυριαρχήσει κανείς πάνω στά στοιχειακά πνεύματα καί νά ὑποτάξει τ' ἀπόκρυφα στοιχεῖα, πρέπει πρῶτ' ἀπ' ὅλα νά ἔχει ὑποστεῖ τίς τέσσερις δοκιμασίες τῆς ἀρχαίας Μύησης. Ἐπειδή ἡ Μύηση αὐτή δέν ὑπάρχει πιά, θά πρέπει ν' ἀντικατασταθεῖ μ' ἀνάλογες πράξεις:

π.χ. ν' ἀντιμετωπίσεις χωρίς φόβο μιά πυρκαγιά, νά διασχίσεις μιά ρεματιά πάνω σέ μιά τάβλα ἤ ἕνα κορμό δέντρου, νά σκαρφαλώσεις ἕν' ἀπόκρημνο βουνό μέσα στή μανία μιᾶς θύελλας, νά βγεῖς κολυμπώντας μές ἀπό ἕναν καταρράκτη ἤ μιάν ἐπικίνδυνη ρουφήχτρα.

Ὅποιος φοβᾶται τά κύματα δέν θά ὑποτάξει ποτέ τίς Ὠκεανίδες· ὅποιος τρέμει τή φωτιά δέν θά κυβερνήσει ποτέ τίς Σαλαμάνδρες, καί κεῖνοι πού ὑποφέρουν ἀπό ἰλίγγους πρέπει νά μήν ἀσχοληθοῦν μέ τίς Συλφίδες καί νά μήν ἐξοργίσουν τά Στοιχειά, γιατί τά κατώτερα πνεύματα ὑπακούουν μόνο ἐκείνους πού ἔχουν μεγαλύτερη δύναμη, ἀκόμα καί στό δικό τους στοιχεῖο.

Ὅταν ἀποκτήσεις, μέ τήν τόλμη καί τήν ἐξάσκηση, μιά τέτοια ἀκατανίκητη δύναμη, τότε θά μπορέσεις νά ἐπιβάλεις στά στοιχειά τήν θέλησή σου μέ εἰδικές καθαγιάσεις στόν Ἀέρα, τό Νερό, τή Φωτιά καί τή Γῆ. Κι αὐτή εἶναι ἡ ἀπαραίτητη βάση ὅλων τῶν μαγικῶν δραστηριοτήτων.

Ὁ Ἀέρας ἐξορκίζεται ἄν φυσήξεις στά 4 σημεῖα τοῦ ὁρίζοντα, λέγοντας: [23]

« *Ἡ πνοή τοῦ Θεοῦ ἄς διαβεῖ πάνω ἀπ' τά νερά κι ἄς ἀνοίξει στόν ἄνθρωπο τό φεγγίτη τῆς ζωῆς. Ἄς γίνει ὁ* Μιχαήλ *ὁδηγός μου, καί ὁ* Σταβταβιήλ *ὑποταχτικός μου, στό φῶς καί μέ τό φῶς.*

» *Ἄς γίνει ἀναπνοή μου ὁ Λόγος· καί θά κυβερνήσω τά πνεύματα τοῦ Ἀέρα, καί θά ὑποτάξω τ' ἄλογα τοῦ Ἥλιου στίς ἐπιθυμίες τῆς καρδιᾶς μου, καί στούς στοχασμούς τοῦ νοῦ μου, καί στό γνέψιμο τῶν ματιῶν μου.*

» *Σ' ἐξορκίζω λοιπόν, πνεῦμα τοῦ Ἀέρα, μέ τό Πεντάγραμμο καί στ' ὄνομα Τετραγράμματον, πού κλείνουν σταθερή θέληση καί σωστή πίστη. Ἀμήν.* Γένοιτο ».

Ὕστερα ἀπαγγέλλεις τήν προσευχή τῶν Συλφίδων.

Τό Νερό ἐξορκίζεται μέ τ' ἀκούμπισμα τῶν χεριῶν, μέ τό φύσημα καί μέ τά λόγια, ἐνῶ ρίχνεις μέσα του καθαγιασμένο ἁλάτι μαζί μέ λίγη στάχτη ἀπ' αὐτήν πού ἔχει μείνει στό μαγκάλι τῶν ἀρωμάτων. Τό ραντιστῆρι ἀποτελεῖται ἀπό κλαδάκια βερβένας, ἀγράμπελης, σάλβιας, μέντας, βαλεριάνας, φράξου καί βασιλικοῦ, δεμένα μέ μιά κορδέλλα πλεγμένη ἀπό μιά νεαρή παρθένα. Θά ἔχει μιά λαβή ἀπό καρυδιά παρμένη ἀπό κλαδί πού δέν ἔχει καρπίσει. Προηγουμένως θά καθαγιστοῦν καί θά εὐλογηθοῦν τό ἁλάτι κι ἡ στάχτη ἀπό ἀρώματα, λέγοντας:

---

[23] Ὅλα τά παρακάτω κείμενα δίνονται στά λατινικά, ἀλλά κρίναμε σκόπιμο νά τά δώσουμε σε ἑλληνική μετάφραση, μιά καί σ' ὁποιαδήποτε ἐπίκληση δέν ἔχει σημασία ἡ μορφή, ἀλλά τό περιεχόμενό της. — Σ.τ.Μ.

Εὐλογία τοῦ ἁλατιοῦ

« Σ' αὐτό τ' ἁλάτι ἄς δοθεῖ σοφία, καί ἄς προστατεύει τό νοῦ καί τό σῶμα μας ἀπό κάθε διαφθορά, μά τόν Χοχμαήλ *καί μέ τή δύναμη τοῦ* Ρουάχ — Χοχμαήλ, *ἄς διωχθοῦν ἀπ' αὐτό τά φαντάσματα τῆς ὕλης ὥστε νά γίνει ἅλας οὐράνιο, ἅλας γῆς καί γῆ ἅλατος, σπορά θρεπτική στά βόδια, καί νά δώσει στίς ἐλπίδες μας τά κέρατα τοῦ φτερωτοῦ ταύρου. 'Αμήν ».*

Εὐλογία τῆς Στάχτης

« Ἄς μεταβληθεῖ ἡ στάχτη σέ πηγή ζωντανῶν νερῶν, κι ἄς γίνει καρποφόρα γῆ, κι ἄς γεννήσει τό δέντρο τῆς ζωῆς μέ τά τρία ὀνόματα, πού εἶναι Νετσάχ, Χόδ καί *'Ιεσόδ,* σ' ἀρχή καί τέλος, μέ τ' Ἄλφα καί τό 'Ωμέγα πού βρίσκονται στό πνεῦμα ΑΖΩΘ. 'Αμήν ».

'Ανάμιξη 'Αλατιοῦ καί Στάχτης

Νετσάχ, Χόδ *καί* 'Ιεσόδ, *σ' ἀρχή καί τέλος, μέ τ' Ἄλφα καί τό 'Ωμέγα πού βρίσκονται στό πνεῦμα ΑΖΩΘ. 'Αμήν ».*

'Ανάμιξη 'Αλατιοῦ καί Στάχτης

« Στ' ἁλάτι τῆς αἰώνιας σοφίας, καί στό νερό τῆς ἀναγέννησης, καί στή στάχτη πού γεννᾶ καινούριο χῶμα, ἄς γίνουν ὅλα μέ τή βοήθεια τοῦ 'Ελωίμ, Γαβριήλ, Ραφαήλ *καί* Οὐριήλ, *εἰς τούς αἰῶνες τῶν αἰώνων. 'Αμήν ».*

Ὕστερα ἐξορκίζεις τό Νερό, λέγοντας:

« Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καί διαχωρισθήτω τό ὕδωρ τό ὑποκάτω αὐτοῦ καί τό ἐπάνω αὐτοῦ. Καί ἔστω τό κάτω ὡς τό ἄνω, εἰς πραγμάτωσιν θαυμάτων τοῦ Μόνου Ὄντος. Ἥλιος ὁ πατήρ αὐτοῦ, Σελήνη ἡ μήτηρ, καί ἄνεμος ἐξέθρεψεν αὐτό ἐν τῇ μήτρᾳ του, ἀνέβη ἐκ γῆς εἰς οὐρανόν καί ὀπίσω ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν κατέβη. Σ' ἐξορκίζω, πλάσμα τοῦ νεροῦ, νά εἶσαι γιά μένα ἡ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ πού ζεῖ στά ἔργα του, καί πηγή ζωῆς, καί καθαρμός τῶν ἁμαρτωλῶν. 'Αμήν ».

Ὕστερα διαβάζεται ἡ προσευχή τῶν 'Ωκεανίδων.

'Η Φωτιά ἐξορκίζεται ρίχνοντάς της ἁλάτι, λιβάνι, ρετσίνα λευκή καί θειάφι, καί προφέροντας τρεῖς φορές τά ὀνόματα τῶν τριῶν πνευμάτων τῆς φωτιᾶς. *Μιχαήλ,* Βασιλέα τοῦ Ἥλιου καί τῆς ἀστραπῆς. *Σαμουήλ,* Βασιλέα τῶν ἡφαιστείων. *'Αναήλ,* Ἄρχοντα τοῦ φωτός τῶν ἄστρων. Κατόπιν διαβάζεται ἡ Προσευχή στίς Σαλαμάνδρες.

'Η Γῆ ἐξορκίζεται μέ τό ράντισμα τοῦ νεροῦ, μέ τό φύσημα, καί μέ τή φωτιά, μέ λιβάνισμα ἀπό κατάλληλα ἀρώματα γιά τήν μέρα ἐκεί-

νη [24], καί τέλος μέ τό διάβασμα τῆς Προσευχῆς τῶν Στοιχειῶν.

Σημειώνουμε πώς τό βασίλειο τῶν Στοιχειῶν βρίσκεται στόν Βορρᾶ, τῆς Σαλαμάνδρας στόν Νότο, τῶν Συλφίδων στήν 'Ανατολή καί τῶν 'Ωκεανίδων στή Δύση. Οἱ ἀντίστοιχοι ἄρχοντές τους εἶναι οἱ *Γώβ, Διίν, Παράλδα, Νίξα.*

Ὅταν ἕνα στοιχειακό Πνεῦμα ἔρχεται νά ἐνοχλήσει τούς ἀνθρώπους, θά πρέπει νά τό ἐξορκίσουμε μέ τόν 'Αέρα, τό Νερό, τή Φωτιά καί τή Γῆ, μέ τό φύσημα, τό ράντισμα, καί τό κάψιμο ἀρωμάτων. 'Επίσης θά πρέπει νά χαραχθεῖ στή γῆ τό ἄστρο τοῦ Σολομώντα, καί τό ἱερό Πεντάγραμμο. Αὐτά τά σχήματα πρέπει νά εἶναι τελείως κανονικά, καί σχεδιασμένα εἴτε μέ κάρβουνο ἀπ' τήν καθαγιασμένη φωτιά, εἴτε μέ βρῦο βουτηγμένο σέ διάφορα χρώματα, ἀνακατωμένα μέ σκόνη ἀπό μαγνήτη. Ὕστερα, κρατώντας στό χέρι τό Πεντάγραμμο τοῦ Σολομώντα, θά προφέρεις μέ δυνατή φωνή τόν *'Εξορκισμό τῶν Τεσσάρων:*

« Κεφαλή νεκρῶν, σέ προστάζει ὁ Κύριος μέ τό ζωντανό κι ἀφοσιωμένο φίδι.

» Χερούβ, *σέ προστάζει ὁ Κύριος μέ τόν* 'Αδάμ Γιωτχαβάχ ! *'Αετέ πού πλανιέσαι, σέ προστάζει ὁ Κύριος μέ τά φτερά τοῦ Ταύρου. Φίδι, σέ προστάζει ὁ Κύριος Τετραγράμματον, μέ τόν ἄγγελο καί τό λιοντάρι !*

» *Μιχαήλ, Γαβριήλ, Ραφαήλ, 'Αναήλ.*

» *Ἄς κυλᾶ τό Νερό μέ τό πνεῦμα τοῦ 'Ελωΐμ.*

» *Ἄς μένει ἡ Γῆ μέ τόν* 'Αδάμ Γιώτ — Χαβάχ *!*

» *Ἄς γίνει τό Στερέωμα μέ τόν* Γιαχουβεχού — Ζεβαώθ.

» *Ἄς γίνει ἡ Κρίση μέ τή φωτιά ἀπό τή δύναμη τοῦ* Μιχαήλ.

» *Ἄγγελε μέ τά νεκρά μάτια, ὑπάκουσε ἤ κύλησε μ' αὐτόν τόν ἁγιασμό.*

» *Φτερωτέ Ταῦρε, ἐργάσου ἤ γύρνα στήν Γῆ, ἄν δέν θέλεις νά σέ τρυπήσω μ' ἐτοῦτο – δῶ τό σπαθί.*

» *'Αετέ ἀλυσσοδεμένε, ὑπάκουσε σ' αὐτό τό σύμβολο ἤ ἀποτραβήξου μπροστά σ' αὐτή τήν πνοή μου.*

» *Φίδι κινούμενο, γλίστρισε μπρός στά πόδια μου, ἀλλιῶς τυραννίσου ἀπό τήν ἱερή φωτιά κι ἐξαφανίσου σάν καπνός μές στ' ἀρώματα πού σοῦ καίω.*

» *Ἄς γυρίσει τό νερό στό νερό· ἄς καεῖ ἡ φωτιά· ἄς πλανιέται ὁ ἀέρας· ἄς γυρίσει ἡ γῆ στή γῆ μέ τή δύναμη τοῦ Πεντάγραμμου πού εἶναι τ' ἄστρο τῆς αὐγῆς, καί στ' ὄνομα τοῦ Τετράγραμμου, πού εἶναι γραμμένο στή μέση τοῦ φωτεινοῦ σταυροῦ. 'Αμήν ».*

[24] Γιά τ' ἀρώματα πού ἁρμόζουν στίς μέρες καί τούς πλανῆτες, κοίταξε τό Παράρτημα I στόν προηγούμενο τόμο αὐτῆς τῆς συλλογῆς. — Σ τ Σ.

Γιά νά ὑποτάξεις καί νά 'χεις στήν ὑπηρεσία σου τά στοιχειακά πνεύματα, δέν πρέπει ποτέ νά ὑποπέσεις στά ἐλαττώματα πού τά χαρακτηρίζουν. Ἔτσι, ἕνα ἄτομο ἐπιπόλαιο κι ἰδιότροπο δέν θά μπορέσει ποτέ νά ὑποτάξει τίς Συλφίδες. Μιά φύση ἀδύνατη, ψυχρή κι ἄστατη δέν θά μπορέσει νά κυβερνήσει τίς 'Ωκεανίδες. Ἡ ὀργή ἐξερεθίζει τίς Σαλαμάνδρες, κι ἡ μικροπρέπεια σέ ρίχνει λεία στά Στοιχειά. 'Αντίθετα, πρέπει νά εἶσαι γρήγορος καί δραστήριος σάν τίς Συλφίδες, εὐλύγιστος καί προσεχτικός στίς ὀπτασίες σάν τίς 'Ωκεανίδες, ἐνεργητικός καί δυνατός σάν τίς Σαλαμάνδρες, ἐργατικός κι ὑπομονετικός σάν τά Στοιχειά. Πρέπει δηλαδή νά τά ξεπεράσεις στίς ἀρετές τους, χωρίς ν' ἀφήσεις νά νικηθεῖς ἀπ' τίς ἀδυναμίες τους.

Ὅταν ἐνισχυθεῖ μ' αὐτές τίς ἱκανότητες ὁ μορφωμένος μάγος, ὁλόκληρος ὁ κόσμος θά εἶναι δικός του. Θά περάσει μέσ' ἀπ' τή θύελλα, κι ἡ βροχή δέν θά μουσκέψει τό κεφάλι του. Ὁ ἄνεμος δέν θ' ἀγγίξει οὔτε μιά πτυχή ἀπ' τό φόρεμά του. Θά περάσει ἀπ' τή φωτιά χωρίς νά καεῖ. Θά περπατήσει πάνω στό νερό, καί θά διακρίνει πετράδια καί θησαυρούς στά βάθη τῆς γῆς.

Αὐτές οἱ ὀντότητες ἐξασκοῦν ἐπίδραση σέ 4 ἀνθρώπινες ἰδιοσυγκρασίες, δηλαδή: τά Στοιχειά στούς μελαγχολικούς, οἱ Σαλαμάνδρες στούς αἱματώδεις, οἱ 'Ωκεανίδες στούς φλεγματικούς κι οἱ Συλφίδες στούς χολερικούς.

Τά σύμβολά τους εἶναι: τά ἱερογλυφικά τοῦ Ταύρου γιά τά Στοιχειά, καί τά προστάζεις μέ τό σπαθί' τοῦ Λέοντα γιά τίς Σαλαμάνδρες, καί τίς κυβερνᾶς μέ τή μαγική ράβδο ἤ τρίαινα' τοῦ 'Αετοῦ γιά τίς Συλφίδες, καί τίς κυβερνᾶς μέ τά καθαγιασμένα Πεντάγραμμα' τέλος, τοῦ Ὑδροχόου γιά τίς 'Ωκεανίδες, καί τίς κυβερνᾶς μέ τό ποτῆρι τῶν προσφορῶν.

Οἱ μαγεῖες τοῦ Grimorium Verum

Τό κείμενο πού ἀκολουθεῖ εἶναι σέ συνέχεια, χωρίς διακοπή, μέ τό Τρίτο Μέρος τοῦ βιβλίου, ἀλλά στήν πραγματικότητα δέν ἔχει καμμιά σχέση μέ τό περιεχόμενο τοῦ Γριμορίου. Ὥς τώρα τό κείμενο δίδασκε πῶς νά καλεῖ κανείς καί ν' ἀποκτᾶ τήν ἐξυπηρέτηση διαφόρων ὑπερφυσικῶν ὀντοτήτων· ἀντίθετα, ἀπό δῶ καί πέρα ἀρχίζει νά περιγράφει μιά σειρά « μαγικῶν μυστικῶν » παρόμοιων μ' ἐκεῖνα πού διαδόθηκαν ἀπό βιβλία τοῦ *Μεγάλου 'Αλβέρτου* ἤ *Τά Θαυμάσια τοῦ Κόσμου* (πού θά δημοσιεύσουμε στόν τρίτο τόμο αὐτῆς τῆς συλλογῆς): δηλαδή πρόκειται γιά γητειές πού βασίζονται στήν « φυσική μαγεία » καί τή « λευκή μαγεία », συνεπῶς σέ σαφή ἀντίθεση μέ τίς ἀναμφίβολα διαβολικές τελετουργίες πού ἀναφέρθηκαν στίς προηγούμενες σελίδες. Τό πιθανώτερο εἶναι ὅτι πρόκειται γιά μεταγενέστερη προσθήκη στήν ἀρχική σύνταξη τοῦ Γριμορίου, πού ἴσως ἔγινε κατά τήν ἔντυπη ἔκδοση τοῦ χειρογράφου. Νομίσαμε σκόπιμο λοιπόν νά παρουσιάσουμε χωριστά αὐτό τό κείμενο:

1. Ἕνα Σπάνιο κι 'Εκπληκτικό Μαγικό Μυστικό

Πῶς νά κατασκευαστεῖ ὁ Καθρέφτης τοῦ Σολομώντα, πού εἶναι χρήσιμος σ' ὅλες τίς μαντεῖες.

Εἰς τό Ὄνομα τοῦ Κυρίου, *'Αμήν*. Θά ἰδεῖς σ' αὐτόν τόν καθρέφτη ὁτιδήποτε ἐπιθυμεῖς. Εἰς τό Ὄνομα τοῦ Κυρίου, εἴη εὐλογημένο. Εἰς τό Ὄνομα τοῦ Κυρίου, *'Αμήν*.

Πρῶτα ἀπ' ὅλα, θ' ἀποφύγεις τίς σαρκικές ἡδονές καθώς καί κάθε ἁμαρτία μέ λόγια ἤ ἔργα, γιά ὅλη τήν περίοδο αὐτῆς τῆς ἐπιχείρησης. Δεύτερον, θά ἐκτελέσεις πράξεις ἀγαθοεργίας κι εὐσπλαχνίας. Τρίτον, θά προμηθευτεῖς ἕνα φύλλο ἀπ' τό πιό καθάριο ἀτσάλι, γυαλισμένο κι ἐλαφρά καμπύλο, καί μέ τό αἷμα ἑνός ἄσπρου πιτσουνιοῦ θά γρά-

ψεις στίς τέσσερις γωνιές του τά ὀνόματα: ΙΕΧΩΒΑ, ΕΛΩΪΜ, ΜΕΤΑΤΡΟΝ, ΑΔΩΝΑΪ.

Τύλιξε τό ἀτσάλινο φύλλο σ' ἕνα ἄσπρο καθαρό πανί. Περίμενε νά προβάλει τό φεγγάρι, καί τήν πρώτη ὥρα μετά τήν δύση τοῦ Ἥλιου, μόλις τό δεῖς, πήγαινε στό παράθυρό σου, ὕψωσε μέ σεβασμό τό βλέμμα στόν οὐρανό, καί πές:

« Ὦ Αἰώνιε Θεέ καί Κύριε ! Ἀσύλληπτε Θεέ ! Σύ πού ἔπλασες τά πάντα γι' ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων στ' ἀπόκρυφό σου σχέδιο γιά τήν εὐτυχία τους, εὐδόκησε νά ρίξεις τό βλέμμα σου πάνω σέ μένα, τόν (ὀνομά σου) ..., πού εἶμαι ὁ ἀνάξιος καί ταπεινός σου δοῦλος, καί νά μέ βοηθήσεις στόν σκοπό μου.

» Εὐδόκησε νά στείλεις σέ μένα τόν Ἄγγελό Σου, Ἀναήλ, σ' αὐτόν τόν καθρέφτη τόν Ἄγγελο πού κυβερνᾶ καί προστάζει τούς συντρόφους του – τούς δούλους Σου – πού Ἐσύ ἔχεις πλάσει, Παντοδύναμε Κύριε, Ἐσύ πού Ὑπῆρξες, πού Ὑπάρχεις, καί πού θά Ὑπάρχεις στούς αἰῶνες γιατί στ' Ὄνομά Σου αὐτοί θά μπορέσουν νά ἐργαστοῦν μέ δικαιοσύνη, δίνοντάς μου ἐπίγνωση σ' ὅλα ὅσα ζητῶ μέ τή βοήθειά Τους ».

Ὕστερα, θά ρίξεις ἀρώματα σ' ἕνα μαγκάλι μ' ἀναμμένα κάρβουνα, λέγοντας:

« Σ' αὐτό καί μ' αὐτό, πού σκορπίζω μπροστά στήν Ὄψη Σου, ὦ Θεέ μου, Σύ πού εἶσαι εὐλογημένος, Τρεῖς σ' Ἕναν, καί στήν πιό ὑπέρτατη ἔκσταση, πού ἑδρεύεις πάνω ἀπό τά Χερουβείμ καί τά Σεραφείμ, πού θά δικάσεις τή γῆ μέ τή φωτιά, ἄκουσέ με ! ».

Αὐτό θά πρέπει νά τό ἐπαναλάβεις τρεῖς φορές. Ὕστερα φύσηξε ξανά τρεῖς φορές στήν ἐπιφάνεια τοῦ καθρέφτη καί πές:

« Ἔλα, Ἀναήλ, ἔλα: κι εὐδόκησε νά μέ ἱκανοποιήσεις καλόγνωμα: στό Ὄνομα + τοῦ Πατρός, τῆς Θείας Δύναμης, στ' Ὄνομα + τοῦ Υἱοῦ, τῆς Ἀνώτατης γνώσης στ' Ὄνομα + τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς Πρώτης Ἀγάπης !

» Ἔλα, Ἀναήλ, στό φοβερό Ὄνομα τοῦ Ἰεχωβᾶ ! Ἔλα, Ἀναήλ, μέ τή δύναμη τοῦ αἰώνιου Ἐλωΐμ ! Ἔλα, μέ τό δεξί χέρι τοῦ τρανοῦ Μετατρόν !

» Ἔλα σέ μένα, τόν (ἐπανάλαβε τό ὄνομά σου πάνω στόν καθρέφτη), καί πρόσταξε τούς ὑποτελεῖς σου νά μέ κάνουν νά ξέρω, χάρη στήν ἀγάπη τους, τή χαρά τους, τή γαλήνη τους, ὅλα ὅσα εἶναι κρυμμένα ἀπ' τά μάτια μου ».

Ὅταν τελειώσεις, ὕψωσε τό βλέμμα στόν Οὐρανό, καί πές πάλι:

« Ὦ Παντοδύναμε Κύριε, πού κινεῖς τά πάντα σύμφωνα μέ τή Θέλησή Σου, ἄκουσε τήν προσευχή μου, εἰσάκουσε μέ εὐμένια τήν παράκλησή

μου! Κύριε, ἄν εἶναι τό θέλημά Σου, δέξου νά ρίξεις τό βλέμμα Σου σ' αὐτόν τόν καθρέφτη καί νά τόν καθαγιάσεις, ὥστε ὁ δοῦλος Σου 'Αναήλ νά μπορέσει νά κατέβει μ' ὅλους τούς συντρόφους του, καί νά εἶναι καλός σέ μένα τόν (πές τό ὄνομά σου), τόν ἄθλιο καί ταπεινό Σου δοῦλο. Κύριε Θεέ, εὐλογημένε κι 'Υπέρτατε ἀπ' ὅλα τά Πνεύματα τοῦ Οὐρανοῦ, Σύ πού ζεῖς καί βασιλεύεις στούς αἰῶνες. 'Αμήν»

Ὕστερα, κάνε τό Σημεῖο τοῦ Σταυροῦ στόν ἑαυτό σου καί πάνω στόν καθρέφτη· κι αὐτό θά τό ἐπαναλάβεις γιά ἄλλες 45 μέρες. Ὅταν συμπληρωθεῖ αὐτό τό διάστημα, ὁ ἄγγελος *'Αναήλ* θά προβάλει μπρός σου, σάν ἕνας νέος μέ ὑπέροχη ὀμορφιά. Θά σέ χαιρετήσει, καί θά προστάξει τούς συντρόφους του νά σέ ὑπακούσουν.

'Ωστόσο, δέν εἶναι πάντα ἀπαραίτητο νά περάσει τόσος καιρός ὡσότου ἐμφανιστεῖ ὁ ἄγγελος. Μπορεῖ νά'ρθεῖ τήν 14η ἡμέρα, αὐτό ὅμως ἐξαρτᾶται ἀπό τό βαθμό τῆς ἐπιμέλειας καί τῆς αὐθόρμητης πίστης τοῦ ἱερουργοῦ.

Ὅταν ἔρθει, ζήτησέ του αὐτό πού ἐπιθυμεῖς, καί παρακάλεσέ τον νά ξανάρθει, ὑπακούοντας στή θέλησή σου, ὅποτε τόν καλέσεις.

Ὅταν ξαναχρειαστεῖς τόν 'Αναήλ, μετά τήν πρώτη φορά, τό μόνο πού ἔχεις νά κάνεις εἶναι ν' ἀρωματίσεις τόν καθρέφτη καί νά πεῖς αὐτά τά λόγια: « *Ἔλα,* 'Αναήλ, *ἔλα κι εὐδόκησε νά μέ ἱκανοποιήσεις καλόγνωμα...*» καί τό ὑπόλοιπο τῆς προσευχῆς ὅπως σοῦ διδάχτηκε, ὥς τό *'Αμήν.*

Ἄφεση τοῦ Πνεύματος

Ὅταν ἀπαντήσει στίς ἐρωτήσεις σου καί μείνεις ἱκανοποιημένος, μπορεῖς νά τ' ἀφήσεις νά φύγει, λέγοντας:

« Σ' εὐχαριστῶ, 'Αναήλ, γιατί ἐμφανίστηκες καί γιατί ἔκαμες ὅσα σέ παρακάλεσα. Μπορεῖς νά φύγεις ἐν εἰρήνῃ, καί νά ξανάρθεις ὅταν σέ καλέσω ».

Τό ἄρωμα τοῦ 'Αναήλ εἶναι ἡ ζαφορᾶ.

2. Μαντεία μέ τά λόγια τοῦ Οὐριήλ

Γιά νά ἐπιτύχει αὐτό τό ἔργο, πρέπει ἐκεῖνος πού τό ἐπιχειρεῖ νά συμμορφωθεῖ ἀκριβῶς μ' αὐτά πού θά ὑποδείξουμε. Θά διαλέξει ἕνα κάπως μικρό δωμάτιο, ὅπου γιά ἐννιά μέρες δέν ἔχει μπεῖ γυναίκα σέ ἀκάθαρτη κατάσταση.

'Ο χῶρος πρέπει νά ἐξαγνιστεῖ καί νά καθαγιαστεῖ μέ ἐξορκισμούς καί ραντίσματα. Στό κέντρο τοῦ δωματίου θά πρέπει νά βρίσκεται ἕνα τραπέζι σκεπασμένο μ' ἕνα λεπτό πανί. Πάνω του θά ὑπάρχει

ἕνα γυάλινο δοχεῖο μέ νερό ἀπό πηγή, φερμένο λίγο πρίν ἀρχίσει τό ἔργο, μέ τρία μικρά κεριά ἀπό παρθένο κερί ἀνακατωμένο μέ ἀνθρώπινο λίπος˙ ἕνα φύλλο περγαμηνῆς καί μιά πέννα γραψίματος ἀπό φτερό κορακιοῦ˙ ἕνα καλαμάρι γεμάτο μέ καινούργιο μελάνι˙ ἕνα μετάλλινο μαγκάλι μ᾽ ὅ,τι χρειάζεται γιά τό ἄναμμα τῆς φωτιᾶς.

Θά πρέπει νά βρεῖς κι ἕν᾽ ἀγοράκι ἐννιά - δέκα χρονῶν, καλοντυμένο καί μ᾽ εὐγενικούς τρόπους. Θά τ᾽ ὁδηγήσεις κοντά στό τραπέζι.

Θά προμηθευτεῖς ἕνα καινούργιο κηροπήγιο, θά στήσεις πάνω του τό ἕνα κερί, καί θά τό βάλεις μπρός στό δοχεῖο σ᾽ ἀπόσταση κάπου 20 ἑκατοστῶν. Τ᾽ ἄλλα δυό κεριά θά μποῦν τό ἕνα πρός τά δεξιά καί τ᾽ ἄλλο πρός τά ἀριστερά, στήν ἴδια ἀπόσταση.

Κάνοντάς τό αὐτό, θά λές:

« Γαβαμία, 'Αδωναΐ, Ἄγλα, Θεέ καί Κύριε τῶν Δυνάμεων, βοήθησέ μας ! ».

Τοποθέτησε τήν παρθένα περγαμηνή στά δεξιά τοῦ δοχείου, τήν πέννα καί τό καλαμάρι στ᾽ ἀριστερά. Πρίν ἀρχίσεις, κλεῖσε τίς πόρτες καί τά παράθυρα.

Δυνάμωσε τή φωτιά κι ἄναψε τά κεριά. Βάλε τό παιδί νά γονατίσει, μέ τά μάτια προσηλωμένα στό γυάλινο δοχεῖο. Θά πρέπει νά ἔχει τό κεφάλι ξέσκεπο καί τά χέρια ἑνωμένα.

Τότε, θά τό προστάξεις νά κοιτάζει προσεκτικά τό δοχεῖο, καί, μιλῶντας σιγανά στό δεξί του αὐτί, θά πεῖς αὐτή τήν

'Επίκληση

« Οὐριήλ, σεραφείμ: 'Ιωσατᾶ, 'Αβλατί, Ἄγλα, Καΐλα, σέ καλῶ καί σέ ἱκετεύω, μέ τίς τέσσερις λέξεις πού ὁ Θεός εἶπε μέ τό στόμα Του στό δοῦλο Του Μωϋσῆ: 'Ιωσατᾶ, Ἄγλα, Καΐλα, 'Αβλατί˙ καί μέ τά ὀνόματα τῶν 'Εννιά Οὐρανῶν ὅπου ζεῖς, καθώς καί μέ τήν παρθενικότητα αὐτοῦ τοῦ ἀγοριοῦ πού βρίσκεται μπροστά σου, νά ἐμφανιστεῖς ἀμέσως, ὁρατός, καί ν᾽ ἀποκαλύψεις καθαρά τήν ἀλήθεια πού θέλω νά μάθω. Ὅταν αὐτό γίνει, θά σ᾽ ἀφήσω νά φύγεις ἐν εἰρήνῃ καί μέ καλωσύνη, στό Ἁγιώτατο Ὄνομα τοῦ 'Αδωναΐ ».

Ὅταν τελειώσει ἡ ἐπίκληση, ρώτησε τό παιδί ἄν βλέπει τίποτα μέσα στό δοχεῖο. Ἄν ἀπαντήσει ὅτι βλέπει ἕναν ἄγγελο ἤ κάποια ἄλλη ὑλοποίηση, θά πεῖς μέ φιλικό ὕφος:

« Πνεῦμα εὐλογημένο, καλῶς ἦλθες. Σέ ἱκετεύω ξανά, στό Ἁγιώτατο Ὄνομα τοῦ 'Αδωναΐ, νά μοῦ ἀποκαλύψεις ἀμέσως... » (κι ἐδῶ θά ζητήσεις ἀπό τό Πνεῦμα αὐτό πού ἐπιθυμεῖς).

Ὕστερα θά πεῖς:

« Ἄν, γιά κάποιο λόγο, δέν θέλεις νά ἀκούσουν ἄλλοι ὅσα λές, σέ ἱκε-

τεύω νά γράψεις τήν ἀπάντηση σ' αὐτή τήν παρθένα περγαμηνή ἀπό τώρα ὥς τό πρωί. 'Αλλιῶς, θά μπορέσεις νά μοῦ ἀποκαλύψεις στ' ὄνειρό μου αὐτό πού ζητῶ».

"Αν ὁ ἄγγελος *Οὐριήλ* ἀπαντήσει μ' ἀκουστή φωνή, πρέπει νά τόν ἀκούσεις μέ σεβασμό. "Αν δέ μιλήσει, ἀφοῦ ἐπαναλάβεις ξανά τήν παράκλησή σου, σβῆσε τά κεριά καί βγές ἀπ' τό δωμάτιο ὥς τό ἑπόμενο πρωί. "Οταν γυρίσεις, θά βρεῖς τήν ἀπάντηση γραμμένη πάνω στήν περγαμηνή, ἐκτός ἄν σοῦ τήν ἔχει ἀποκαλύψει στ' ὄνειρό σου τή νύχτα [25].

3. Μαντεία τοῦ Αὐγοῦ

'Η ἐργασία τοῦ Αὐγοῦ ἐπιτρέπει νά μάθει κανείς τί θά συμβεῖ σ' ἕνα ἄτομο πού παρευρίσκεται στό πείραμα.

Πάρε τ' αὐγό μιᾶς μαύρης κλώσσας, πού νά ἔχει ξεκλωσσήσει ἐκείνη τή μέρα, σπάσε το καί βγάλε τό ἔμβρυο.

Πρέπει νἄχεις μαζί σου ἕνα γυάλινο ποτηράκι πολύ λεπτό καί καθαρό. Γέμισέ το διαυγές νερό, καί ρίξε μέσα τό ἔμβρυο.

Βάλε τό ποτήρι στόν "Ηλιο, σέ ὥρα μεσημεριοῦ τό καλοκαίρι. "Υστερα πές τίς προσευχές καί τίς ἐπικλήσεις ἐκείνης τῆς μέρας.

Αὐτές οἱ προσευχές κι οἱ ἐπικλήσεις εἶναι ὅμοιες μέ ἐκεῖνες πού θά βρεῖς στό Κλειδί, ἐκεῖ πού γίνεται λόγος γιά τά πνεύματα τοῦ ἀέρα [26].

Μέ τόν δείκτη τοῦ χεριοῦ σου, ἀνακάτωσε τό νερό καί δῶσε περιστροφική κίνηση στό ἔμβρυο. Βγάλε τό δάχτυλο, καί κοίταξε μές ἀπ' τό γυαλί χωρίς νά τ' ἀγγίξεις. Τότε θά δεῖς τήν ἀπάντηση. Θά ἐπιχειρήσεις αὐτή τήν προσπάθεια μιάν ἐργάσιμη μέρα, γιατί αὐτοῦ τοῦ εἴδους τά πνεύματα ἐμφανίζονται τίς μέρες τῆς καθημερινῆς ἀπασχόλησης.

"Αν θές νά μάθεις ἄν ἕνα κορίτσι ἤ ἀγόρι εἶναι παρθένοι, τό ἔμβρυο θά πέσει στόν πάτο· ἄν δέν εἶναι, δέ θά συμβεῖ τίποτα.

4. Γιά νά δεῖς τά Πνεύματα τοῦ 'Αέρα

Πάρε τό μυαλό ἑνός κόκκορα, λίγη σκόνη ἀπ' τόν τάφο ἑνός νεκροῦ (ἀπό κείνην πού ἀγγίζει τό φέρετρο), λάδι καρυδιᾶς καί παρθένο κερί.

---

[25] 'Η μέθοδος αὐτή ἐπαναλαμβάνει, ἔστω καί κάτω ἀπό τόν πέπλο τῆς δεισιδαιμονίας, μιάν ἀπ' τίς μαγικές ἐργασίες « μέ δύο δοχεῖα », πού διδάσκει ὁ ΑΒΡΑΞΑΣ στό ἔργο του Εἰσαγωγή στή Μαγεία. Τονίζουμε τίς συστάσεις του στό νά προσέχει κανείς πολύ, γιατί αὐτή ἡ δουλειά εἶναι ἐπικίνδυνη. "Ελεγαν γιά τόν Καλιόστρο ὅτι συχνά μεταχειριζόταν αὐτή τήν μαντική μέθοδο.

[26] Προφανῶς ὁ συγγραφέας τοῦ Γριμορίου ἐννοεῖ τήν Προσευχή στίς Συλφίδες πού ἀναφέραμε προηγουμένως. — Σ.τ.Σ.

᾿Ανακάτεψέ τα ὅλα, καί τύλιξέ τα σέ παρθένα περγαμηνή, στήν ὁποία θά ἔχεις γράψει τά λόγια:

« ΓΟΜΕΡΓ, ΚΑΙΟΛΕΘ », μαζί μέ τή σφραγίδα τοῦ *Χίλ*.

Κάψε τά ὅλα μαζί, καί θά δεῖς θαυμαστά πράγματα. Αὐτή ὅμως ἡ δουλειά πρέπει ν᾿ ἀποτολμηθεῖ μόνο ἀπό κάποιον πού δέ φοβᾶται καθόλου.

5. Γιά νά κάνεις νά ἐμφανιστοῦν τρεῖς Κοπέλλες ἤ τρεῖς Κύριοι στό δωμάτιό σου μετά τό δεῖπνο.

Μεῖνε ἁγνός γιά τρεῖς μέρες, καί θά νιώσεις ἔξαρση.

α) *Προετοιμασία.* Τήν τέταρτη μέρα, πολύ πρωί, καθάρισε τό δωμάτιό σου, ἀμέσως μόλις ντυθεῖς. Πρέπει νά νηστέψεις. Βεβαιώσου ὥστε νά μή μπεῖ κανείς στό δωμάτιο ὁλόκληρη τήν ἑπόμενη μέρα. Πρόσεξε νά μήν ὑπάρχει μέσα τίποτα πού νά κρέμεται, οὔτα πράγματα πού νά διασταυρώνονται, οὔτε κρεμαστές τέντες καί ταπετσαρίες, οὔτε καπέλλα, οὔτε κλουβιά πουλιῶν, κουρτίνες κρεββατιῶν, κ.λ.π.

Πρό πάντων πρέπει ὅλα νά εἶναι πεντακάθαρα.

β) *῾Η Τελετή.* ᾿Αφοῦ δειπνήσεις, πήγαινε κρυφά στήν κάμαρά σου, πού πρέπει νά εἶναι καθαρή κι ἑτοιμασμένη ὅπως εἴπαμε. Στό τραπέζι πρέπει νά εἶναι ἕν᾿ ἄσπρο πανί, καί γύρω τρεῖς καρέκλες. Μπροστά σέ κάθε θέση, βάλε ἕνα ψωμί σταρένιο κι ἕνα βάζο μέ δροσερό καθαρό νερό. ῞Υστερα βάλε ἕν᾿ ἄλλο κάθισμα πλάϊ στό κρεββάτι σου, καί συγκεντρώσου, λέγοντας αὐτή τήν

γ) *᾿Επίκληση*

«Besticitum consolatio venit ad me vertat Creon, Creon, Creon, cantor laudem omnipotentis et non commentur. Stat superior carta bient laudem omviestra principiem da montem et inimicos meos o prostantis vobis et mihi dantes que passium fieri sincisibus » [27].

Μόλις ἔρθουν τά τρία πρόσωπα, θά καθήσουν μπροστά στήν φωτιά, τρώγοντας καί πίνοντας, καί θά εὐχαριστήσουν αὐτόν πού τά προσκάλεσε. ῎Αν εἶσαι ἄντρας, θά᾿ρθοῦν τρεῖς κοπέλες. ῎Αν εἶσαι γυναίκα, θά ἔχεις καλέσει τρεῖς κυρίους.

῞Υστερα οἱ καλεσμένοι τους θά τραβήξουν κλῆρο γιά νά δοῦν

[27] Πολλές ἀπ᾿ τίς λατινικές αὐτές λέξεις εἶναι ἀκατανόητες, ἴσως γιατί ὁ ἐκδότης ἤ ὁ τυπογράφος ἔκαμαν λάθη στήν ἀντιγραφή τοῦ κειμένου. Μέ πολύ δισταγμό καί χωρίς καμιάν εὐθύνη, δίνουμε τούτη τή μετάφραση τοῦ κειμένου: « Καλόγνωμη παρηγοριά, ἔλα σέ μένα· ἄς γυρίσει ὁ Κρέων, Κρέων, Κρέων, εἰλικρινής ὑμνητής τοῦ Παντοδυνάμου. ῎Ας ξεκινήσει ὁ ὕμνος ἀπ᾿ τήν κορφή τοῦ βουνοῦ κι ἄς ἐκμηδενίσει τούς ἐχθρούς μου. ῎Ας ὁδηγηθοῦν ὥς ἐμέ τά βήματά σας, ὦ προστάτες μου, γιά νά μοῦ χαρίσετε τή συντροφιά σας » — Σ.τ.Μ.

ποιός θά πρέπει νά μείνει μαζί σου. Ἄν εἶσαι ἄντρας, ἡ κοπέλα πού θά κερδίσει θά καθήσει στήν καρέκλα πλάϊ στό κρεββάτι, καί θά μείνει ἐκεῖ μαζί σου ὥς τά μεσάνυχτα. Ἐκείνη τήν ὥρα θά φύγει μέ τίς δύο ἄλλες χωρίς νά τήν διώξεις.

Ὅσο ἡ πρώτη μιλάει μαζί σου, οἱ δύο ἄλλες θά μένουν πλάϊ στή φωτιά.

Ὅσην ὥρα σέ συντροφεύει, θά μπορεῖς νά τῆς κάνεις ὁποιαδήποτε ἐρώτηση γιά ὅλες τίς τέχνες κι ἐπιστῆμες, καί θά σοῦ δίνει ἀμέσως τή σωστή ἀπάντηση. Θά μπορεῖς νά τή ρωτήσεις ποῦ βρίσκονται κρυμμένοι θησαυροί, κι αὐτή θά σοῦ πεῖ, προσθέτοντας πῶς καί πότε θά μπορεῖς νά τούς ἀποκτήσεις. Ἄν ὁ θησαυρός φυλάγεται ἀπό δαιμονικά πνεύματα, αὐτή θά 'ρθει ἡ ἴδια μέ τίς συντρόφισσές τις, γιά νά σέ προστατέψουν ἀπ' αὐτά.

Φεύγοντας, θά σοῦ δώσει ἕνα δαχτυλίδι, πού μ' αὐτό θά εἶσαι πάντα τυχερός στό παιχνίδι. Ἄν τό φορέσεις στό δάχτυλο μιᾶς γυναίκας ἤ ἑνός κοριτσιοῦ, θά μπορέσεις ν' ἀποκτήσεις ἀπ' αὐτήν ὅ,τι θέλεις.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: τό παράθυρο πρέπει νά τό 'χεις ἀφήσει ἀνοιχτό. Μπορεῖς νά ἐπαναλάβεις αὐτό τό πείραμα ὅσες φορές θέλεις.

6. *Γιά νά κάνεις νά 'ρθεῖ σέ σένα μιά κοπέλα, ὅσο ντροπαλή κι ἄν εἶναι.*

Κατόρθωμα πού δείχνει τή θαυμαστή δύναμη τῶν Ἀνωτέρων Ὄντων.

Περίμενε τή γέμιση Φεγγαριοῦ, κι ὅταν τή δεῖς, κοίταξε τό ψηλότερο ἄστρο πού βρίσκεται στόν οὐρανό ἀνάμεσα στίς 11 ἡ ὥρα καί στά μεσάνυχτα. Πρίν ἀρχίσεις τήν ἐργασία, κάνε αὐτό:

Πάρε μιά παρθένα περγαμηνή καί γράψε πάνω της τ' ὄνομα τοῦ κοριτσιοῦ πού ἐπιθυμεῖς. Γύρω του σχεδίασε αὐτό ἐδῶ τό σχῆμα: 15

Ἀπ' τήν ἄλλη μεριά τῆς περγαμηνῆς, γράψε: ΜΕΛΧΙΔΑΗΛ, ΒΑΡΕΣΧΑΣ. Ὕστερα βάλε χάμω τήν περγαμηνή, μέ τή μεριά ὅπου εἶναι γραμμένο τ' ὄνομα πρός τό δάπεδο. Ἀκούμπησε τό δεξί σου πόδι στήν περγαμηνή, καί τ' ἀριστερό σου γόνατο στό ἔδαφος.

Σ' αὐτή τή στάση, κοίταξε τό πιό ψηλό ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ. Στό δεξί σου χέρι θά κρατᾶς μιά λαμπάδα ἀπό ἄσπρο κερί, ἀρκετά μεγάλη ὥστε νά καίει τοὐλάχιστον μιά ὥρα. Ὕστερα πές αὐτή τήν

Ἐπίκληση

« Σᾶς χαιρετῶ καί σᾶς ἐπικαλοῦμαι, λαμπρή Σελήνη, φωτεινό Ἄστρο, ζωηρό φῶς πού κρατῶ στό χέρι.

» Μέ τόν ἀέρα πού ἀναπνέω, μέ τήν πνοή πού ζεῖ ἐντός μου, μέ τή γῆ πού ἀγγίζω, σᾶς ἐπικαλοῦμαι.

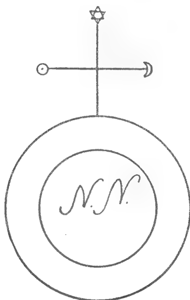
» Μ' ὅλα τά ὀνόματα τῶν μεγάλων πνευμάτων πού κατοικοῦν σ' ἐσᾶς

μέ τό ἀσύλληπτο ὄνομα ΟΝ, πού δημιούργησε τά πάντα· μ' ἐσένα, φωτεινέ Ἄγγελε Γαβριήλ, καί μέ τόν Πλανήτη Ἑρμῆ, τόν Μιχαήλ καί τόν Μελχιδαήλ.

» Σᾶς ἐπικαλοῦμαι ἀκόμα μ' ὅλα τά Ἅγια Ὀνόματα τοῦ Θεοῦ, νά στείλετε μιά δύναμη πού νά κυριέψει, νά βασανίζει καί νά τυραννᾶ τό σῶμα, τήν ψυχή καί τίς πέντε αἰσθήσεις τῆς Ν..., αὐτῆς πού τ' ὄνομά της εἶναι γραμμένο ἐδῶ κάτω, ὥστε νά ἔρθει σέ μένα καί νά ὑποταχθεῖ στόν πόθο μου, χωρίς νά μπορεῖ ν' ἀγαπήσει κανέναν ἄλλον στόν κόσμο, ὅσον καιρό θά βρίσκεται μακριά μου Γιά νἄχει μόνο αὐτή τήν σκέψη, γιά νά πονάει, νά βασανίζεται, νά μήν ἀντέχει πιά.

» Ἐμπρός λοιπόν, μήν ἀργεῖτε. Ἐμπρός, Μελχιδαήλ, Βαρεσχάς, Ζαμήλ, Φιριήλ, Μάρτσα, κι ὅλοι ὅσοι εἶναι μαζί σας. Σᾶς ἐπικαλοῦμαι, στό Ὄνομα τοῦ Μεγάλου Ζῶντος Θεοῦ, νά ὑπακούσετε στή θέλησή μου, κι ἐγώ, ὁ Ὁ ... (τό ὄνομά σου) ὑπόσχομαι νά σᾶς εὐχαριστήσω ».

Ὅταν ἐπαναλάβεις τρεῖς φορές αὐτή τήν ἐπίκληση, κάψε μέ τήν λαμπάδα τήν περγαμηνή. Τήν ἄλλη μέρα πάρε τή στάχτη, βάλε την μές στό ἀριστερό σου παπούτσι, κι ἄφησέ την ἐκεῖ ὡσότου τό πρόσωπο στό ὁποῖο ἔκανες τά μάγια ἔλθει νά σ' ἀνταμώσει. Στήν Ἐπίκληση θά πρέπει νά ὁρίσεις τή μέρα πού θέλεις νά 'ρθεῖ σέ σένα, καί θά τό κάνει.

Σχ. 15

7. Γιά νά γίνεις ἀόρατος

Μάζεψε ἑφτά μαῦρα φασόλια. Θ᾽ ἀρχίσεις τήν τελετουργία μιά Τετάρτη, πρίν τήν αὐγή. Πάρε τό κεφάλι ἑνός νεκροῦ, καί βάλε ἕνα φασόλι στό στόμα του, δύο στά μάτια, καί δύο στά αὐτιά [28]. Ὕστερα χάραξε στό κεφάλι τήν ἀκόλουθη σφραγίδα [29].

Ὕστερα, θάψε τό κεφάλι, μέ τό πρόσωπο πρός τά πάνω, καί γιά ἐννιά μέρες, πρίν τήν αὐγή, πότιζέ τό κάθε πρωΐ μέ τό καλύτερο οἰνόπνευμα πού θά βρεῖς. Τήν ὄγδοη μέρα θά βρεῖς ἐκεῖ ἕνα πνεῦμα,πού θά σέ ρωτήσει: « *Τί κάνεις ἐδῶ;* »

᾽Εσύ θ᾽ ἀπαντήσεις: « *Ποτίζω τό φυτό μου* ». Τότε τό πνεῦμα θά σοῦ πεῖ: « *Δός μου τή μποτίλια, θέλω νά τό ποτίσω κι ἐγώ* ». Μά ἐσύ θά ἀρνηθεῖς, ἔστω κι ἄν στό ξαναζητήσει.

Τότε ἐκεῖνο θά σοῦ ἁπλώσει τό χέρι του, καί θά σοῦ δείξει τήν ἴδια σφραγίδα πού εἶχες χαράξει στό κεφάλι. Ἔτσι θά εἶσαι βέβαιος πώς πρόκειται γιά τό σωστό πνεῦμα, τό πνεῦμα τοῦ κεφαλιοῦ. Πράγματι, ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νά δοκιμάσει νά σ᾽ ἐξαπατήσει κάποια ἄλλη ὀντότητα, πράγμα πού θά εἶχε πολύ ἄσχημες συνέπειες: κι ὁπωσδήποτε, ἡ προσπάθεια θά εἶχε ἀποτυχία.

Θά τοῦ δώσεις τή μποτίλια, καί τό πνεῦμα θά ποτίσει τό κεφάλι καί θά φύγει. Τήν ἑπομένη μέρα — τήν ἔνατη — ὅταν γυρίσεις, θά δεῖς νά ἔχουν ξεπηδήσει τά φύτρα ἀπ᾽ τά φασόλια. Δοκίμασε τήν ἀποτελεσματικότητά τους, βάζοντάς τα στό στόμα σου ἕνα - ἕνα, καί κοιτάζοντας τόν ἑαυτό σου σ᾽ ἕνα καθρέφτη. Ἄν δέν φαίνεσαι, τό φύτρο εἶναι ἐντάξει. Δοκίμασε καί τ᾽ ἄλλα, στό στόμα σου ἤ στό στόμα ἑνός παιδιοῦ. ᾽Εκεῖνα πού δέν σέ κάνουν ἀόρατο, πρέπει νά ξαναθαφτοῦν πλάϊ στό κεφάλι. Πρόσεξε νά μήν τά καταπιεῖς, γιατί ὁ μόνος τρόπος γιά νά ξαναγίνεις ὁρατός εἶναι νά τά βγάλεις ἀπό τό στόμα σου.

8. Γιά ν᾽ ἀποχτήσεις χρυσάφι κι ἀσῆμι, ἤ τό « Χέρι τῆς Δόξας ».

Τράβηξε μερικές τρίχες ἀπό μιά φοράδα σέ ὀργασμό, μ᾽ ὁλόκληρη τή ρίζα τους, κοντά στή φύση της, λέγοντας: « *Δράγνη, Δράγνη, Δράγνη* ». Ὕστερα δέσε τις σ᾽ ἕνα κόμπο. Πήγαινε καί ἀγόρασε χωρίς νά παζαρέψεις ἕνα καινούριο πήλινο λαγήνι μέ καπάκι. Γύρνα σπίτι σου τό γρηγορώτερο, γέμισε τό λαγήνι μέ τρεχούμενο νερό σχεδόν ὥς ἀπάνω. Βάλε μέσα τίς δεμένες τρίχες, σκέπασέ τό καί κρύψε το σ᾽ ἕνα μέρος ὅπου οὔτε σύ οὔτε ἄλλοι νά μποροῦν νά τό ἰδοῦν, γιατί εἶναι πολύ ἐπικίνδυνο.

---

[28] Τά ἄλλα δύο τοποθετοῦνται, ἀσφαλῶς, στά ρουθούνια. Φαίνεται πώς κατά τήν ἐκτύπωση τοῦ Γριμόριου παραλείφθηκε μιά ἀράδα. — Σ τ Σ

[29] Πρόκειται γιά τή σφραγίδα τοῦ *Μοράιγ* (σχ. 6) Ὅμως, σύμφωνα μέ μιά ἄλλη ἔκδοση τοῦ βιβλίου, αὐτός πού κάνει τή μαγεία πρέπει να χαράξει στό κεφάλι ὁποιοδήποτε σχέδιο θέλει ὁ ἴδιος.

Ὕστερα ἀπό ἐννιά μέρες τήν πιό σκοτεινή ὥρα, πάρε τό λαγήνι καί ἄνοιξέ το. Μέσα θά βρεῖς ἕνα μικρό ζωάκι σάν φίδι, πού θά ξεπηδήσει. Ἐσύ ἀμέσως θά πεῖς: « *Δέχομαι τήν συμφωνία* ».

Μήν ἀγγίξεις τό ζῶο μέ τά χέρια σου. Κάνε το νά γλιστρήσει σ᾽ ἕνα καινούριο κουτί πού θἄχεις ἀγοράσει γι᾽ αὐτό τό σκοπό, καί πάλι χωρίς παζάρια. Θά πρέπει νά τρέφεις τό ζωάκι μόνο μέ πίτουρα, κάθε μέρα.

Ὅταν σοῦ χρειαστεῖ χρυσάφι ἤ ἀσῆμι, βάλε μέσα στό κουτί τόσα χρήματα ὅσα σοῦ χρειάζονται. Πήγαινε στό κρεβάτι, μέ τό κουτί πλάϊ στό στρῶμα σου. Κοιμήσου, ἄν θέλεις, δύο - τρεῖς ὧρες. Ὕστερα σήκω καί θά δεῖς πώς τά χρήματα πού ἔβαλες στό κουτί διπλασιάστηκαν. Ἀλλά ἐκεῖνα πού εἶχες βάλει ἀρχικά πρέπει νά τ᾽ ἀφήσεις μέσα.

Ἄν τό ζωάκι μοιάζει μ᾽ ἕνα κοινό φίδι, δέν πρέπει νά ζητᾶς πάνω ἀπό ἑκατό φράγκα κάθε φορά. Ἄν ὅμως ἔχει πρόσωπο ἀνθρώπου, μπορεῖς νά ζητήσεις καί χίλια φράγκα.

Ὅταν θελήσεις νά σκοτώσεις αὐτό τό πλάσμα, βάλε στό κουτί του, ἀντί γιά τά συνηθισμένα πίτουρα, λίγο ἀλεύρι ἀπ᾽ αὐτό πού χρησιμοποιήθηκε γιά νά γίνει ἡ Ὄστια (ἡ μετάληψη τῶν Καθολικῶν) πού ἔχει καθαγιαστεῖ ἀπ᾽ ἕναν ἱερέα στήν πρώτη του λειτουργία. Ὅταν φάει τό ἀλεύρι θά ψοφήσει.

Προπάντων, μήν ξεχάσεις καμιά λεπτομέρεια ἀπ᾽ ὅσα σοῦ εἶπα, γιατί δέν παίζει κανείς μ᾽ αὐτά τά πράγματα !

9. Γιά νά κάνεις μιά κοπέλλα νά χορέψει γυμνή

Γράψε σέ παρθένα περγαμηνή τόν χαρακτήρα τοῦ *Φρουτιμιέρ*, μέ τό αἷμα μιᾶς νυχτερίδας. Ὕστερα ἀκούμπησέ την σέ μιάν ἁγιασμένη πλάκα, πού πάνω της νά ἔχει διαβαστεῖ μιά Λειτουργία. Ὕστερα, ὅταν θελήσεις νά τή χρησιμοποιήσεις, κρύψε τήν περγαμηνή μέ τή σφραγίδα κάτω ἀπ᾽ τό κατῶφλι μιᾶς πόρτας ἀπ᾽ ὅπου θά περάσει ἡ κοπέλλα.

Ὅταν περάσει τήν πόρτα καί μπεῖ μέσα, θά γδυθεῖ ἐντελῶς, καί θ᾽ ἀρχίσει νά χορεύει ἀδιάκοπα, μ᾽ ἐκφράσεις τοῦ προσώπου καί στριφογυρίσματα πού θά προκαλοῦν πιότερο τόν οἶκτο παρά τόν πόθο: καί θά ἐξακολουθήσει νά χορεύει ὥς πού νά ξεψυχήσει, ἄν δέν βγάλεις τήν περγαμηνή ἀπό κεῖ πού τήν εἶχες κρύψει.

10. Γιά νά ὁραματισθεῖς ὅτι θέλεις ἀπ᾽ τό Παρελθόν ἤ τό Μέλλον.

Τά δύο Ν.Ν. πού βρίσκονται στόν μέσα κύκλο τοῦ σχ. 15 δείχνουν τήν θέση ὅπου θά γράψεις τ᾽ ὄνομά σου [30]. Γιά νά μάθεις αὐτό πού θέ-

[30] Βλέπε τό σχῆμα πού συνοδεύει τή μαγεία Νο 6. Ἐπίσης, στό πίσω μέρος τῆς περγαμηνῆ, θά γραφτοῦν τά ὀνόματα τῶν ἀγγέλων *Μελχιδαήλ* καί *Βαρεσχάς*. — Σ.τ.Σ.

λεις, γράψε τό ὄνομα καί τό ἐπίθετό σου μέσα στόν κύκλο σέ παρθένα περγαμηνή, πρίν κοιμηθεῖς, καί ξαπλώνοντας βάλε την κάτω ἀπ' τό δεξί σου αὐτί, λέγοντας τήν ἑξῆς

Προσευχή

« Ὦ ἔνδοξο Ὄνομα τοῦ Ὑπέρτατου Αἰώνιου Θεοῦ πού ζεῖ, πού γνωρίζει τά πάντα, ἐγώ εἶμαι ὁ δοῦλος σου Ν... (πές τ' ὄνομά σου). Ὦ Αἰώνιε Πατέρα, Σέ ἱκετεύω νά μοῦ στείλεις τούς Ἅγιούς σου Ἀγγέλους, πού τά ὀνόματά τους εἶναι γραμμένα στόν Κύκλο, κι αὐτοί νά μοῦ δείξουν αὐτό πού θέλω νά μάθω, στ' ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν ».

Ὅταν τελειώσεις τήν προσευχή, κοιμήσου στό δεξί πλευρό, καί στόν ὕπνο σου θά δεῖς αὐτό πού θέλεις νά μάθεις.

11. Γιά νά καρφώσεις ἕναν ἐχθρό

Πήγαινε σ' ἕνα νεκροταφεῖο, καί βγάλε τά καρφιά ἀπό ἕνα παλιό φέρετρο, λέγοντας:

« Καρφιά, σᾶς παίρνω γιά νά μοῦ χρησιμέψετε ν' ἀναστατώσω τή ζωή καί νά βλάψω ὅλους ὅσους θέλω. Στ' ὄνομα τοῦ Πατρός, καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν ».

Ὅταν θελήσεις νά τά μεταχειριστεῖς, βρές ἕνα ἀποτύπωμα τοῦ ποδιοῦ (*φυσικά, κάποιου ἐχθροῦ σου*) καί ἀφοῦ σχεδιάσεις τίς τρεῖς σφραγίδες τοῦ *Γουλάνδ, Σουργάτ* καί *Μοράϊγ* (σχ. 6), φύτεψε στή μέση ἕνα καρφί, λέγοντας:

« Pater noster upto in terra ».

Χτύπησε τό καρφί μέ μιά πέτρα, λέγοντας:

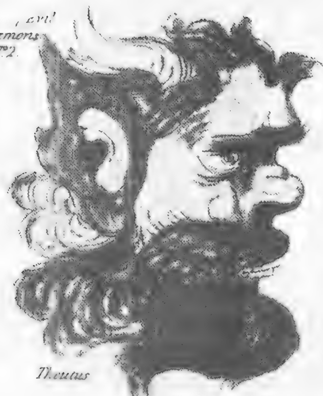
« Νά κάνεις κακό στόν Ὁ... (πές τ' ὄνομά του) ὡσότου σέ βγάλω ».

Σκέπασε τό μέρος μέ λίγη σκόνη, ἀλλά φρόντισε νά τό θυμᾶσαι καλά, γιατί, γιά νά σταματήσει τό κακό πού προκαλεῖ αὐτή ἡ μαγεία, ἕνας μόνο τρόπος ὑπάρχει: νά βγάλεις τό καρφί, λέγοντας:

« Σέ βγάζω, γιά νά πάψει τό κακό πού ἔκανες στόν Ὁ... Στ' ὄνομα τοῦ Πατρός, καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν ».

Ἔπειτα βγάλε τό καρφί καί σβῆσε τίς σφραγίδες: ὄχι μέ τό ἴδιο χέρι πού τίς εἶχες χαράξει, μά μέ τό ἄλλο. Ἔτσι δέν θά διατρέχεις κανένα κίνδυνο.

Ἐδῶ τελειώνει τό Grimorium Verum.

Θείτος

Ασμοδαιος

ὁ Ἐφιάλτης

Πρόσωπα κακῶν Δαιμόνων

ἀπό τόν «Μάγο» τοῦ Μπάρετ, ἀπεικόνιση τῶν πνευμάτων τοῦ κακοῦ: Θεῖιος, Ἀσμοδαῖος, κ' ἕνας Ἐφιάλτης.

Μέρος Τρίτο

Χεμέν - Ἐτάν! Χεμέν - Ἐτάν! Χεμέν - Ἐτάν! Ἔλ! Ἀτί* Τιτεῖπ* Ἔξε Α ΕΛ ΕΛ ΕΛ Α Χύ! Χάου! Χάου! Χάου! Χάου! Βά! Βά! Βά! Βά ΧΑΒΑΓΙΩΤ*
Ἅγιε Σαράγιε, ἅγιε Σαράγιε, ἅγιε Σαράγιε! Ἅγιε Σαράγιε, ἅγιε Σαράγιε, ἅγιε Σαράγιε! Μά τόν Ἐλωίμ, Ἀρχιμᾶ, Ραβούρ, ΒΑΘΑΣ ΣΟΥΠΕΡ ΑΒΡΑΚ ρούενς σουπερβένιενς ΑΒΕΩΡ ΣΟΥΠΕΡ ΑΜΠΕΡΕ Χαβαγιώτ! Χαβαγιώτ! Χαβαγιώτ!
Σέ κυβερνῶ μέ τό κλειδί τοῦ ΣΟΛΟΜΩΝΤΑ καί τό μέγα ὄνομα ΣΗΜΑΦΟΡΟΣ!
(Ἡ *Μεγάλη Ἐπίκληση*, κατά τόν Πιέντρο ντ' Ἄμπανο)

Τό « Βιβλίο τοῦ Πάπα 'Ονωρίου τοῦ Μεγάλου »

Τό Grimorium Honorii Magni (Γριμόριο τοῦ Μεγάλου 'Ονωρίου) φαίνεται ὅτι γράφτηκε κατά τά μέσα τοῦ ΙΕ΄ αἰώνα, καί πρωτοδημοσιεύτηκε στά λατινικά στή Ρώμη τό 1629. 'Ωστόσο εἶναι γνωστό ἀπό τή γαλλική μετάφραση, τυπωμένη ἐπίσης στή Ρώμη, στά 1670 (τουλάχιστον ἔτσι γράφει στό ἐξώφυλλο τοῦ βιβλίου).

'Ανάμεσα στά Μαῦρα Βιβλία, αὐτό ἐδῶ ἀπόκτησε μέ τόν καιρό τή φήμη ὅτι εἶναι τό πιό « διαβολικό » ἀπ' ὅλα. "Οχι μόνο γιά τήν τελετουργία πού περιγράφει, καί πού εἶναι ἰδιαίτερα ἀποκρουστική γιά τίς αἱματηρές θυσίες πού ζητᾶ: ἀλλά πρό πάντων γιατί, σ' ἀντίθεση μ' ἄλλα κείμενα πού εἶχαν ἐκδοθεῖ προγενέστερα, δέν ἀναφέρεται μόνο στήν καβαλλιστική μαγεία, ἀλλά παρουσιάζει ἔντονες χριστιανικές ἐπιδράσεις, πού, κατά τή γνώμη τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, δίνουν στό ἔργο ἕναν ἰδιαίτερα βλάσφημο χαρακτῆρα.

'Ακόμα κι ἡ δομή τοῦ βιβλίου χτυπᾶ ἄσχημα στ' αὐτιά τῶν Καθολικῶν. Πράγματι, σύμφωνα μέ τόν τίτλο του, τό βιβλίο δέν εἶναι παρά μία Παπική Βούλα πού εἶχε ἐκδώσει ὁ Πάπας 'Ονώριος Γ΄ ὁ Μέγας[31] γιά νά μποροῦν ὅλοι οἱ « 'Υπηρέται τῆς 'Εκκλησίας » νά καλοῦν καί νά προστάζουν τούς διαβόλους.

Σάν ἐπιβεβαίωση αὐτῆς τῆς δύναμης πού πρόσφερε ὁ Θεός στήν 'Αγία "Εδρα ἀναφέρεται ἡ φράση τοῦ Χριστοῦ, ὅπως διατυπώνεται στήν περίφημη περικοπή τοῦ Εὐαγγελίου: « *Καί ἐγώ δέ σοί λέγω ὅτι σύ εἶ Πέτρος, καί ἐπί ταύτης τῆς πέτρας οἰκοδομήσεις τήν ἐκκλησίαν μου' καί*

[31] Διάδοχος τοῦ 'Ιννοκέντιου Γ΄, κάθησε στήν "Αγια "Εδρα ἀπ' τό 1216 ὥς τό 1227. 'Ανάμεσα σ' ἄλλα, δέν πρόκειται ἀλήθεια γιά ἕναν Ποντίφηκα πού θά μπορούσαμε νά τόν θεωρήσουμε παραδομένο σέ ἀκατονόμαστες δοσοληψίες μέ τόν Δαίμονα. 'Ο Οὐΐλλ Ντυράν λέει πώς « ἦταν μέ τό παραπάνω καλός γιά νά συνεχίσει μέ δραστηριότητα τήν διαμάχη ἀνάμεσα στήν Αὐτοκρατορία καί τήν Παπωσύνη ». Εἶναι πιθανώτερο ὅτι αὐτός πού ἔγραψε τό βιβλίο, ὅπως ὑποστηρίζουν ὁρισμένοι συγγραφεῖς, ἦταν ὁ 'Αντιπάπας 'Ονώριος Β΄. — Σ.τ.Σ.

πύλαι ῞Αδου δέν θέλουσιν ἰσχύση κατ᾽ αὐτῆς. Καί δώσω σοι τάς κλεῖδας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καί ὅ,τι ἐάν δέσης ἐπί τῆς γῆς, θέλει εἶσθαι δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καί ὅ,τι ἐάν λύσης ἐπί τῆς γῆς, θέλει εἶσθαι λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς». (Κατά ΜΑΤΘΑΙΟΝ, ΙΣΤ´, 18 — 19). Αὐτή ἡ ἑρμηνεία τοῦ Θείου λόγου, μέ τήν ἔννοια τῆς ἐξουσίας πού δόθηκε στόν Πέτρο τόσο στόν οὐρανό *ὅσο καί στήν Κόλαση*, δίνει ἐξαιρετικά αἱρετική ἐντύπωση, σύμφωνα μέ τήν ὁποία, ἐνῶ ὁ Θεός βασιλεύει μακριά στούς οὐρανούς, ὁ Διάβολος, ὁ ἀντίπαλός του, βασιλεύει στόν κόσμο: ὥστε τό νά᾽χεις ἐξουσία «νά δένεις καί νά λύνεις πάνω στή γῆ», σημαίνει νά μπορεῖς νά καλεῖς καί νά διώχνεις τούς δαίμονες, πού ἔχουν ἀκριβῶς γιά ἕδρα τους τή γῆ.

῾Ο ξέχωρος χαρακτήρας τοῦ Γριμορίου σέ σχέση μέ τά προηγούμενα, προπάντων μ᾽ αὐτά πού ἀποδίδονται στόν Σολομῶντα, ὑπογραμμίζεται ἀπό τήν εἰδική παραχώρηση στό Διάβολο πού προκύπτει ἀπό τό κείμενο. Στήν παραδοσιακή ῾Υψηλή Μαγεία — ὅπως ἐξάλλου καί στή Βίβλο — δέν ὑπάρχει ὀντότητα ἀντίστοιχη μέ τόν Διάβολο ἀπό τήν Χριστιανική ἄποψη: πρόκειται δηλαδή γιά τόν ἐπαναστημένο ἄγγελο πού ἀπό ὑπεροψία ἀψήφισε τή δύναμη τοῦ Θεοῦ καί διώχτηκε ἀπ᾽ τόν οὐρανό, κι ὁ ὁποῖος τώρα ἀπό φθόνο ὁδηγεῖ τούς ἀνθρώπους στήν ἁμαρτία καί στήν κόλαση.[32]

Τά Πνεύματα πού ὁ μάγος καλεῖ γύρω ἀπ᾽ τόν Κύκλο του εἶναι στήν πραγματικότητα προσωποποιήσεις τῶν Μαγικῶν Δυνάμεων πού ὑπάρχουν στό σύμπαν, πού δέν εἶναι χωρισμένο σέ βασίλεια, ἀλλά θεωρεῖται σάν ᾽Αδιαίρετο Σύνολο. ῾Ο κακοποιός γενικά χαρακτήρας τους προέρχεται ἀπό διαδοχικές χριστιανικές ἑρμηνεῖες τῆς μαγικῆς διεργασίας, πού λανθασμένα τήν πιστεύουν σάν «διαβολική». Στ᾽ ἀλήθεια οἱ Μαγικές Δυνάμεις, ἀπό τήν ἀπόλυτη ἄποψη, δέν εἶναι οὔτε καλές οὔτε κακές: ὅπως ὅλες οἱ δυνάμεις, ἔχουν ἀντίθετες πολικότητες, κι ὁποιαδήποτε ἠθική κριτική πού μπορεῖ νά τίς ἀφορᾶ ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικά ἀπό τή θέληση τοῦ μάγου κι ἀπ᾽ τούς σκοπούς γιά τούς ὁποίους τίς ἐπικαλεῖται. ᾽Αντίστροφα, οἱ ὀντότητες πού ὁδηγοῦνται μπρός στόν τελετουργό μέ τή βοήθεια τῶν πράξεων πού περιγράφονται ἀπό τόν «Πάπα ῾Ονώριο» (προπάντων οἱ «δαίμονες γιά κάθε μέρα τῆς ἑβδομάδας») μοιάζουν ν᾽ ἀνταποκρίνονται στά χαρακτηριστικά τῶν ἐπαναστατημένων ἀγγέλων τῆς χριστιανικῆς πίστης, πρᾶγμα πού δίνει τελικά στό Γριμόριο μιά μορφή σκοτεινή καί ἀνησυχητική.

῾Οπωσδήποτε, στή διατύπωσή τους οἱ τελετουργίες τοῦ ῾Ονώριου δέν ἀπέχουν ἀπό τίς γνωστές τῶν ἄλλων Μαύρων Βιβλίων (ἐκτός, ὅπως εἴπαμε, ἀπό τό χριστιανικό χαρακτῆρα τῶν ἐπικλήσεων, καί ἀπό με-

[32] Σχετικά μέ τήν προέλευση τοῦ Σατανᾶ καί τίς σχέσεις του μέ τή μαγεία, ἀναφέρονται λεπτομέρειες στό 7ο κεφάλαιο τῆς Μαύρης Μαγείας τοῦ Ρ. Κάβεντις. — Σ.τ.Σ.

ρικά ἄλλα ἀσυνήθιστα κείμενα, ὅπως τό ἄκουσμα καί ἡ τελετή τῆς Λειτουργίας). Εἶναι φανερό ὅτι ὁ συγγραφέας εἶχε ὑπόψη του τό *Κλειδί τοῦ Σολομώντα* καί τό *Λεμέγεθον*· εἶναι ἐπίσης πιθανό ὅτι αὐτός ἦταν ἕνας κανονικός κληρικός, καί ὅτι τό βιβλίο γράφτηκε εἰδικά γιά ἄλλους ἱερεῖς μέ τό σκοπό νά προσαρμοστοῦν στίς χριστιανικές τελετές οἱ καθαρά ἐβραϊκές ἱεροτελεστίες τῆς καβαλιστικῆς μαγείας.[33]

Ἴσως ἐξ αἰτίας τῶν συχνῶν « καταδιώξεων » πού εἶχε ὑποστεῖ τό ἔργο ἀπό μέρους τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ἦταν πάντα δύσκολο νά βρεθοῦν ἀντίτυπα τοῦ *Βιβλίου τοῦ Ὀνωρίου* εἴτε στά λατινικά εἴτε στά γαλλικά, ἀκόμα καί στά χειρόγραφα τῶν ἴδιων τῶν μάγων. Εἶναι ἐπίσης γνωστό ὅτι κυκλοφοροῦν πολλά βιβλία πού ἔχουν στό ἐξώφυλλο τόν ἴδιο τίτλο (προπάντων στά ἰταλικά, ἀπό τόν περασμένο αἰώνα πού δόθηκαν στό ἐμπόριο ἀπό ἀνέντιμους τυπογράφους καί ἐκδότες, καί πού δέν περιέχουν τό ἀρχικό ἔργο ἀλλά μιάν ἁπλῆ συλλογή ἀπό λογῆς κείμενα πού συγκεντρώθηκαν στήν τύχη μέ τό σκοπό νά ἐξαπατήσουν τόν ἀφελή ἀναγνώστη.

Οἱ σελίδες πού ἀκολουθοῦν ἀποδίδουν στήν οὐσία τους τίς γνήσιες τελετές τοῦ Γριμόριου γιά τήν ἐπίκληση τῶν Πνευμάτων. Τό κείμενο προέρχεται ἀπό μιά γαλλική ἔκδοση τοῦ 1670. Ἔχουμε κάνει μόνο μερικές ἀλλαγές πού χρειάζονταν γιά νά γίνει πιό κατανοητό τό βιβλίο, καί προπάντων πιό *εὐανάγνωστο*, γιά τόν σύγχρονο ἀναγνώστη, προσέχοντας νά μήν παραποιήσουμε μέ κανένα τρόπο τό κείμενο τῶν ἐπικλήσεων καί τή διαδοχή τῶν περίπλοκων τελετῶν τῆς προετοιμασίας αὐτό δικαιολογεῖ, μεταξύ ἄλλων, τήν μπερδεμένη σύνταξη πού χαρακτηρίζει ὁρισμένα ἀποσπάσματα, καί προπάντων τίς « ἐπικλήσεις ».

Ὁ χριστιανός ἀναγνώστης θ᾽ ἀπορήσει μᾶλλον παρά θά ἐνοχληθεῖ μπροστά σέ τελετουργίες — ὅπως αὐτές τοῦ Ὀνώριου — πού ἐπικαλοῦνται τό Χριστό ἤ τήν Παναγία γιά νά κάνουν νά ἐμφανισθεῖ ὁ Διάβολος. Πρέπει ὅμως νά ἔχουμε ὑπόψη μας ὅτι ὁ βασικός προορισμός αὐτῶν τῶν τελετῶν εἶναι νά δημιουργήσει στόν τελετουργό μιά κατάσταση μυστικῆς ἔκστασης, παραληρήματος καί ἀπαλλαγῆς ἀπό τίς συνήθεις καταστάσεις τῆς ὕπαρξης. Ὁ θρησκευτικός συντελεστής μέ τό δυνατό συγκινησιακό τράνταγμα πού συνεπάγεται, θά μποροῦσε ἐνδεχομένως νά εἶναι ἀρκετά ἀποτελεσματικός γιά νά βοηθήσει τόν μάγο νά φέρει στήν ἐπιφάνεια τίς ἐσώτερες ἀναταραχές τῆς ψυχῆς του, πού μές ἀπ᾽ αὐτές μποροῦν νά διοχετευθοῦν οἱ ἐπιδράσεις τῶν Δυνά-

[33] Πάντως δέν εἶναι ἀπαραίτητο νά εἶναι κανείς ἱερέας γιά νά ἐφαρμόσει ἀποτελεσματικά τίς ὁδηγίες τοῦ βιβλίου· σημειώνουμε τό παράδειγμα τοῦ Ἄγγλου μάγου Ἄλιστερ Κρόουλεϋ πού κάλεσε στά 1909 μιά καταχθόνια ὀντότητα μέ τ᾽ ὄνομα Χοροντζόν, χρησιμοποιώντας ἀκριβῶς μιάν ἀπ᾽ τίς συνταγές τοῦ Γριμόριου . — Σ.τ.Σ.

μεων τοῦ Σύμπαντος. Γι αὐτό, στήν καβαλιστική μαγεία, ἑβραϊκῆς προέλευσης, γίνεται ἐπίκληση πρός τό Θεό τῆς Βίβλου, μέ τά διάφορα ὀνόματά του (*'Αδωναΐ, 'Ελωίμ, 'Ιεχωβά κ.λ.π.*) ἐνῶ στή μεσαιωνική καί χριστιανική μαγεία, πού προῆλθε στή συνέχεια ἀπ' τήν προηγούμενη, ἡ ἐπίκληση γίνεται σέ ἄτομα τῆς χριστιανικῆς λατρείας: τόν Σωτῆρα, τήν Παρθένο, τούς 'Αγίους' καί στή σύγχρονη τελετουργική μαγεία ἀπευθύνεται κανείς σέ μιά Παγκόσμια 'Οντότητα ἄσχετη μέ καθρά θρησκευτικές ἀπόψεις, ὅπως ἀναφέρεται στό βιβλίο *Εἰσαγωγή στή Μαγεία* ἀπό τήν ὁμάδα τῆς Οὔρ.

Εἶναι ἐνδιαφέρον νά σημειώσουμε πώς στίς τελετουργίες τοῦ 'Ονωρίου, ὁ μάγος καταλήγει νά ταυτίσει τόν ἑαυτό του συγχρόνως μέ τόν Θεό καί μέ τή Δύναμη πού σκοπεύει νά καλέσει (διαβᾶστε π.χ. τήν ἐπίκληση: *Γιά νά δυναμώσετε τόν Κύκλο τήν ὥρα πού τόν σχεδιάζετε,* στήν παράγραφο 4) · αὐτό συμφωνεῖ ἀπόλυτα μέ τό « πιστεύω » τῆς 'Υψηλῆς Μαγείας, σύμφωνα μέ τήν ὁποία δέν ὑπάρχουν πράγματα διαφοροποιημένα, ἀλλά ἕνα Μοναδικό Ὄν, πού εἶναι ὁ Θεός, καί πού ὅλα ὅσα ἀποτελοῦν τό σύμπαν εἶναι μέρη του. Σ' αὐτά περιλαμβάνεται καί ὁ Ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος, μέσα στήν 'Ανώτερη Τάξη τῶν πραγμάτων εἶναι μιά μικρογραφία Του, προικισμένη θεωρητικά μέ τά ἴδια γνωρίσματα καί τίς ἴδιες ἰδιότητες τοῦ 'Υψίστου.

Γιά νά μπορέσει ὁ ἀναγνώστης νά συλλάβει ἀπόλυτα τό νόημα αὐτῶν τῶν τελετῶν, θεωρήσαμε σωστό νά μήν ὑποχωρήσουμε μπρός σ' ἕναν παρεξηγημένο θρησκευτικό σεβασμό παραλείποντας τίς ἐπικλήσεις πού θά μποροῦσαν ν' ἀκουστοῦν δυσάρεστα στ' αὐτιά τῶν πιστῶν: μιά δημοσίευση ἐλλειπής τοῦ κειμένου θά μποροῦσε νά δημιουργήσει ἀμφιβολίες σχετικά μέ τή φύση τῶν ἐργασιῶν πού περιγράφονται στό Γριμόριο.

Γριμόριο τοῦ Πάπα Ὀνωρίου

Στήν Ἁγία Ἀποστολική Ἕδρα δόθηκαν τά κλειδιά τῆς Βασιλείας καί τῶν Οὐρανῶν, μ' αὐτά τά λόγια πού εἶπε στόν Ἅγιο Πέτρο ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός: « *Παραδίδωμί σοι τάς κλεῖδας τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Σοί μόνῳ δώσω ἰσχύν ἐπί τοῦ Ἄρχοντος τοῦ Κόσμου τούτου*[34] *καί ἐπί τῶν Ἀγγέλων τῶν δούλων αὐτοῦ, τῶν ὑπακουόντων πιστῶς εἰς αὐτόν* »· καί μ' αὐτά τά ἄλλα λόγια τοῦ Ἰησοῦ: « *Κύριον τόν Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει, καί αὐτόν μόνον θέλεις λατρεύσει* »[35]. Μέ τή βοήθεια αὐτῶν τῶν κλειδιῶν, ὁ Ἀρχηγός τῆς Ἐκκλησίας ἔγινε καί Ἀρχηγός τῆς Κόλασης.

Ἀλλά ὥς τή στιγμή αὐτῆς τῆς Ἀπόφασης, μόνο ὁ Ποντίφηκας τῆς Ρώμης εἶχε τήν ἱκανότητα καί τή δυναμη νά κυβερνᾶ καί νά καλεῖ τά πνεύματα. Σήμερα, ἡ Ἁγιότητά του ὁ Ὀνώριος Γ΄ ἐκτελώντας τά ποιμεναρχικά του καθήκοντα, ἔχει πρόθυμα εὐδοκήσει νά μεταδώσει τίς ἱκανότητες τῆς ἐπίκλησης καί τοῦ ἐλέγχου τῶν πνευμάτων στούς Σεβαστούς ἐν Χριστῷ Ἀδελφούς του· κι ἔχει προσθέσει τίς συνταγές πού χρειάζονται γι αὐτόν τό σκοπό: κι ὅλ' αὐτά βρίσκονται γραμμένα στή *Βούλλα* πού ἀκολουθεῖ:

Βούλλα τῆς Αὐτοῦ Ἁγιότητος τοῦ Ὀνωρίου Γ΄

Δοῦλος τῶν Δούλων τοῦ Θεοῦ.

Πρός ὅλους χωριστά τούς Σεβαστούς Ἀδελφούς τῆς Ἁγίας Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, τούς Καρδινάλιους, Ἀρχιεπίσκοπους, Ἐπίσκοπους καί Ἡγούμενους.

---

[34] Δηλ. τοῦ Σατανᾶ, ὅπως ἀποκαλεῖται στό Εὐαγγέλιο, π.χ. κατά Ἰωάννην ΙΒ΄ 31, ΙΔ΄ 30, ΙΣΤ΄ 11. — Σ.τ.Σ.

[35] Κατά Ματθαῖον Δ΄ 10: εἶναι τά λόγια μέ τά ὁποῖα ὁ Χριστός ἔδιωξε τόν Σατανᾶ πού ἦρθε νά τόν βάλει σέ πειρασμό, στήν ἔρημο, βεβαιώνοντας ἔτσι τήν κυριαρχία Του πάνω στίς Σκοτεινές Δυνάμεις, καί κατ' ἐπέκταση, τῶν Ποντίφηκων πού εἶναι οἱ ἀντιπρόσωποί Του στή γῆ. — Σ.τ.Σ.

Γιά καθένα ἀπό τούς ἐν Χριστῷ Υἱούς μας, Ἱερεῖς, Διακόνους, Ὑποδιακόνους, Ἀκολούθους, Ἐξορκιστές, Ἱερωμένους, Κληρικούς εἴτε Ἔκτακτους εἴτε Τακτικούς. Πρός ὅλους ἀπευθύνω τούς χαιρετισμούς μου καί τήν Ἀποστολική Εὐλογία.

Τόν καιρό πού ὁ Ἰησοῦς, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Σωτήρ, γεννημένος ἀπό τήν φυλή τοῦ Δαυίδ, ζοῦσε σ' αὐτή τή γῆ, ὅλοι εἶδαν τή δύναμη πού ἐξασκοῦσε πάνω στούς Δαίμονες. Αὐτή τή δυναμη τή διαβίβασε καί τή μετέδωσε στόν Ἅγιο Πέτρο μ' αὐτά τά λόγια: « *Ἐπί ταύτης τῆς πέτρας οἰκοδομήσω τήν ἐκκλησίαν μου· καί πύλαι Ἅδου δέν θέλουσιν ἰσχύσει κατ' αὐτῆς* ».

Αὐτά τά λόγια εἶχε ἀπευθύνει στόν Ἅγιο Πέτρο, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ἡ ἀρχή καί τό θεμέλιο τῆς ἐκκλησίας.

Ἡμεῖς, ὁ ἀνάξιος Ποντίφηξ, πού ὑψωθήκαμε σ' αὐτή τήν Ὑψηλή Θέση χάρη στήν εὔνοια τοῦ Κυρίου, κληρονόμοι καί διάδοχοι, ἀπό τόν Ἅγιο Πέτρο, τῶν Κλειδιῶν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, ἐπιθυμοῦμε καί σκοπεύουμε νά μεταδώσουμε τήν δύναμη πού ἔχουμε πάνω στά πνεύματα, καί πού ὥς τώρα τήν εἶχαν στήν κατοχή τους μόνο οἱ Δοῦλοι τῶν Δούλων τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀξιώματός μας ἀπό Θεία Ἔμπνευση, ἐπιθυμοῦμε νά μεταδόσουμε αὐτή τήν ἐξουσία, καί νά τή μοιραστοῦμε μέ τούς σεβαστούς ἀδελφούς μας καί τούς ἄξιους ἐν Χριστῷ κληρικούς. Πράγματι, ἀνησυχοῦμε μήπως αὐτοί, ἐξορκίζοντας ὅσους κατέχονται ἀπ' τά κακά πνεύματα, τρομοκρατηθοῦν μπροστά στίς φοβερές ἐμφανίσεις τῶν ἐπαναστατημένων Ἀγγέλων πού κατακρημνίσθηκαν στήν Ἄβυσσο γιά τίς ἁμαρτίες Τους, γιατί ἴσως νά μήν ἔχουν ἀρκετή πεῖρα τῶν πραγμάτων πού πρέπει νά ξέρουν καί νά χρησιμοποιοῦν· καί ἐμεῖς ἐπιθυμοῦμε ζωηρά ὥστε ἐκεῖνοι πού ἔχουν ἐξαγνιστεῖ μέ τό Αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νά μήν κινδυνεύουν νά βασανιστοῦν ἀπό τά μάγια ἤ νά κυριαρχηθοῦν ἀπό τά πνεύματα τοῦ κακοῦ. Γι' αὐτό ἔχουμε προσθέσει σ' αὐτή τή Βούλλα τήν ἀμετάκλητη διαδικασία μέ τήν ὁποία μποροῦν νά ἐπικληθοῦν αὐτά τά πνεύματα.

Ἐπειδή, ἐξάλλου, εἶναι δίκαιο καί σωστό αὐτοί πού πλησιάζουν μπρός στό Βωμό τοῦ Θεοῦ νά εἶναι σέ θέση νά ἐξασκήσουν τήν κυριαρχία τους ἀκόμα καί στά δαιμονικά πνεύματα, Ἐμεῖς μ' αὐτό τό ἔγγραφο τούς παραχωροῦμε αὐτή τή Δύναμη πού ὥς τώρα ἦταν μόνο Δική μας. Καί τούς προστάζουμε, μέ τήν Παπική Ἐξουσία Μας, νά ἐκτελοῦν τίς τελετουργίες πού θά περιγράψουμε χωρίς νά τούς κάνουν καμιάν ἀλλαγή, ὥστε, ἐξ αἰτίας κάποιας ἀμέλειας, νά μήν ἐπισύρουν πάνω τους τήν ὀργή τοῦ Ὑψίστου.[36]

---

[36] Ἄς προσέξει ὁ ἀναγνώστης τίς ἀνάλογες συστάσεις πού πρέπει νά τηρηθοῦν μέ πολύ μεγάλη ἐπιμέλεια σ' ὅλες τίς λεπτομέρειες τῶν τελετουργιῶν, πού ἐπαναλαμβάνονται διαρκῶς στό *Κλειδί τοῦ Σολομῶντα*, στό *Ἀιμέγιθον* καί στ' ἄλλα Γριμόρια: καί αὐτό γιά νά προληφθοῦν σοβαρώτατοι κίνδυνοι γιά τόν τελετουργό. — Σ.τ.Σ

1.
Ἡ τελετουργία τοῦ Ὀνωρίου

Προετοιμασία τοῦ μαγικοῦ δέρματος

Ὅπως γιά ὅλες τίς ἐργασίες τῆς τελετουργικῆς μαγείας, ἔτσι κ' ἐδῶ χρειάζεται μεγάλη προετοιμασία.

Ὁ μάγος, λέει ὁ Πάπας (ἤ Ψευδόπαπας) πρέπει πρῶτ' ἀπ' ὅλα νά νηστέψει τρεῖς μέρες. Ἔπειτα, θά πρέπει νά ἐξομολογηθεῖ καί νά πάει μπρός στόν Βωμό (τῆς Ἐκκλησίας, ὄχι τῆς Μαγείας). Κατόπιν, τήν ἄλλη μέρα θά σηκωθεῖ πολύ πρωΐ ἀπ' τό κρεββάτι του, καί θ' ἀπαγγείλει τούς Ψαλμούς τῶν Ἀναβαθμῶν [37] γονατιστός, μαζί μέ τίς « Λιτανεῖες καί Προσευχές » πού συνηθίζεται νά διαβάζονται μαζί τους.

Ὕστερα, τήν πρώτη Δευτέρα τοῦ μήνα, θά σηκωθεῖ τά μεσάνυκτα καί θά πεῖ μιά λειτουργία στό Ἅγιο Πνεῦμα.[38] Μετά τήν καθιέρωση, κρατώντας ψηλά μέ τ' ἀριστερό του χέρι τήν Ὄστια, θά πεῖ, πάλι γονατιστός, αὐτή τήν Εὐχή:

« Ὦ Ὑπέρτατε Σωτῆρα μου, Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ Αἰωνίου Θεοῦ, πού ὑπέστης τόν θάνατον ἐπί τοῦ Σταυροῦ, γιά νά σώσεις τήν ἀνθρωπότητα· Ἐσύ πού ὅρισες αὐτή τήν Κοινωνία τοῦ Σώματός Σου πρίν παραδοθεῖς στούς ἐχθρούς Σου, κι αὐτό ἀπό ἀνέκφραστη Ἀγάπη! Ἐσύ πού ἔχεις παραχωρήσει σέ μᾶς τούς ἀνάξιους τήν τιμή νά ἐπαναλαμβάνουμε κάθε μέρα αὐτή

---

[37] Πρόκειται γιά τούς ψαλμούς ΡΚ΄ — ΡΛΔ΄ Στό Εὐαγγέλιο ἀναφέρονται μαζί μέ τίς « Λιτανεῖες καί Προσευχές » πού τούς συνοδεύουν. — Σ.τ.Σ.

[38] Εἶναι ἡ λειτουργία τῆς Κυριακῆς μετά τήν Πεντηκοστή, πού ἀναφέρεται στήν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στούς Ἀποστόλους καί τούς φώτισε ὥστε νά μιλοῦν ὅλες τίς γλῶσσες τοῦ κόσμου. Πιθανόν ὁ μάγος πρέπει νά τήν τελέσει γιά νά ζητήσει ἀπ' τό Θεό νά δώσει δύναμη στά λόγια του. Πρέπει νά λάβουμε ὑπόψη μας πώς οἱ θρησκευτικές τελετές πού ἀναφέρονται ἐδῶ καί στή συνέχεια εἶναι προγενέστερες ἀπ' τίς Ὀρθόδοξες καί τίς Καθολικές τῆς λειτουργικῆς μεταρρύθμισης πού ἔγινε μετά τό πρόσφατο Β΄ συνέδριο τοῦ Βατικανοῦ. — Σ.τ.Σ.

τήν Πράξη ! Εὐδόκησε νά δώσεις στόν ἄθλιο δοῦλο Σου, πού τώρα κρατᾶ τό Σῶμα Σου στό χέρι, ὅλη τή δύναμη καί τήν ἱκανότητα νά τήν κατευθύνει ἐνάντια στά κακά πνεύματα, σύμφωνα μέ τήν ἐξουσία πού τώρα τοῦ δόθηκε ! Γιατί 'Εσύ εἶσαι ὁ ἀληθινός Θεός τους, καί ἐγώ θά ἐπικαλεσθῶ τ' Ὄνομά σου, καί αὐτοί θά τρέμουν στ' ἄκουσμά του, κι ἐγώ θά φωνάξω: 'Ιησοῦ Χριστέ ! 'Ιησοῦ !, *ἔλα λοιπόν καί βοήθησέ με, νῦν καί ἀεί ! 'Αμήν ».*

Γιά τήν ἐπόμενη φάση τῆς τελετουργίας, ὁ μάγος πρέπει να προμηθευτεῖ ἕνα μαῦρο κόκκορα, νά τόν σκοτώσει μόλις ξημερώσει, καί νά διαλέξει τό πρῶτο φτερό ἀπ' τήν ἀριστερή φτερούγα, καί νά τό φυλάξει μέ μεγάλη προσοχή ! Ὕστερα θά τοῦ βγάλει τά μάτια, τή γλῶσσα καί τήν καρδιά, θά τ' ἀφήσει νά ξεραθοῦν στόν ἥλιο, καί θά τά κάνει σκόνη.

Τό σῶμα τοῦ κόκκορα πρέπει μετά νά θαφτεῖ τό ἡλιοβασίλεμα σέ ἕν' ἀπόμερο τόπο. Στόν τάφο θά φυτέψει ἕνα σταυρό ψηλό ὅσο μιά πιθαμή. Ὕστερα, μέ τόν ἀντίχειρα, ὁ μάγος θά πρέπει νά χαράξει σέ κάθε γωνιά τοῦ τάφου αὐτά τά σχήματα:

Σχ. 16

Σ' ὅλο αὐτό τό διάστημα ὁ μάγος δέν θά φάει κρέας οὔτε θά πιεῖ κρασί.

Τήν Τρίτη, μέ τήν αὐγή, θά τελέσει μιά Λειτουργία πρός τούς 'Αγγέλους. [39]

---

[39] Εἶναι ἡ λειτουργία πού γίνεται τή γιορτή τῆς 'Εμφανίσεως τοῦ 'Αρχαγγέλου Μιχαήλ (8 Μαΐου). *'Ο Μιχαήλ*, σύμφωνα μέ τήν χριστιανική πίστη, ὁδήγησε τίς Οὐράνιες Στρατιές πού νίκησαν τόν Σατανᾶ καί τόν γκρέμισαν στήν Κόλαση. Παρευρίσκεται στή λατρεία πού ἀπευθύνεται στόν Ὕψιστο, γιά νά προσφέρει στόν Θεό τίς προσευχές τῶν 'Αγίων, πού συμβολίζονται ἀπό τό λιβάνι πού ὁ καπνός του ἀνεβαίνει στόν οὐρανό. Ὅταν ἕνας χριστιανός φεύγει ἀπ' αὐτό τόν κόσμο, παρακαλᾶ τον σημαιοφόρο Ἅγιο Μιχαήλ νά τόν ὁδηγήσει μέσα στόν Παράδεισο: συχνά τόν παριστάνουν νά κρατᾶ τή ζυγαριά τῆς θεία μκης, μέ τήν ὁποία ζυγίζονται οἱ ψυχές. Τ' ὄνομά του βρίσκεται στήν *'Εξομολόγηση* μετά τό ὄνομα τῆς Μαρίας, πού εἶναι ἡ *Βασίλισσα τῶν 'Αγγέλων*. Προστάτης τῆς Συναγωγῆς, ὁ ἄγγελος Μιχαήλ εἶναι καί προστάτης τῆς χριστιανικῆς 'Εκκλησίας. 'Η λειτουργία ἀποδίδει σ' αὐτόν τό φανέρωμα τοῦ μέλλοντος πού ἔγινε στόν Ἅγιο 'Ιωάννη στήν *'Αποκάλυψη*.

'Ο μάγος τελεῖ την λειτουργία πρός τιμή του γιά νά προσελκύσει τήν προστασία τῶν Οὐράνιων στρατιῶν ἐνάντια στίς ἀπειλές τῶν δαιμόνων. Στήν Καθολική τελετουργία, μετά τό Προοίμιο, λέγεται ἡ προσευχή: « 'Ω Θεέ, πού μέ θαυμαστή τάξη ὁρίζεις τίς πράξεις τῶν ἀγγέλων καί τῶν ἀνθρώπων, εὐδόκησε ὥστε ἡ ζωή μας νά προστατεύεται στή γῆ ἀπ' αὐτούς πού στούς οὐρανούς εἶναι

Τό φτερό τοῦ μαύρου κόκκορα πρέπει νά τοποθετηθεῖ πάνω στόν Βωμό, καί πλάϊ του ἕνα ἄπιαστο μαχαῖρι. Μ' αὐτό ὁ μάγος θά ξύσει τήν ἄκρη τοῦ φτεροῦ γιά νά γίνει σάν πέννα, καί, βουτώντας την στό καθαγιασμένο κρασί, θά γράψει σ' ἕνα κομμάτι παρθένο χαρτί αὐτά τά σύμβολα:

Σχ. 17

Αὐτά θά χαραχτοῦν ἐνῶ τό χαρτί θά εἶναι ἀκουμπισμένο στόν Βωμο. Ὅταν τελειώσει ἡ λειτουργία, τό χαρτί θά τυλιχτεῖ σ' ἕνα καινούριο μεταξωτό ὕφασμα, χρώματος βιολέ, μαζί μέ τήν Ἁγία Μετάληψη [40] κι ἕνα κομμάτι ἀπ' τήν καθαγιασμένη Ὄστια.

Τήν ἑπομένη Πέμπτη, ὁ μάγος θά σηκωθεῖ τά μεσάνυχτα. Θά ραντίσει γύρω - γύρω τήν κάμαρά του μέ ἁγιασμό, καί θ' ἀνάψει μιά λαμπάδα ἀπό κίτρινο κερί, φτιαγμένη τήν προηγούμενη μέρα, καί πού πάνω της εἶναι χαραγμένο τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. Μόλις ἀρχίσει νά φέγγει ἡ λαμπάδα, ὁ ἱερουργός ἀρχίζει νά διαβάζει τόν ψαλμό ΟΗ΄.

Ὕστερα διαβάζει τήν Παράκληση τῶν Νεκρῶν, καθώς καί τό Ἑωθινό καί τούς Ὕμνους. [41] Τούς στίχους τοῦ Ἐνάτου Ἀναγνώσματος, τούς ἀντικαθιστᾶ μ' αὐτή τήν Προσευχή:

« Λύτρωσέ μας, Κύριε, ἀπό τό φόβο τῆς Κόλασης ! Μήν ἐπιτρέψεις

πάντα ἀφοσιωμένοι στήν ὑπηρεσία σου, μέ τή βοήθεια τοῦ Κυρίου ». Καί μετά τήν Ἐπιστολή, λέγεται ἡ ἐπίκληση: « Ἀρχάγγελε Μιχαήλ, ὑπερασπίσου μας στήν μάχη, γιά νά μήν ἐξοντωθοῦμε ἀπ' τή φοβερή κρίση », πού εἶναι καί ἡ ἀρχική διατύπωση τῆς προσευχῆς πού ὁ Πάπας Λέων ΙΓ΄ εἶχε ὁρίσει νά μπεῖ στό τέλος τῆς λειτουργίας γιά νά ἐπικαλεσθεῖ τήν βοήθεια τοῦ Οὐράνιου Πολεμιστῆ ἐνάντια στίς δολοπλοκίες τῶν διαβόλων, καί πού καταργήθηκε στή σημερινή τελειτουργία.

Ὑπενθυμίζουμε ὡστόσο τό κείμενο, πού εἶναι γραμμένο στά λατινικά, ἀλλά πού προτιμοῦμε νά τό δώσουμε σ' ἑλληνική μετάφραση: « *Ἀρχάγγελε Μιχαήλ, ὑπερασπίσου μας στήν μάχη· ἄς εἶσαι ἡ προστασία μας ἐνάντια στήν μοχθηρία καί τή δολιότητα τοῦ διαβόλου. Ἐμεῖς οἱ ἱκέτες ζητᾶμε νά τόν προστάξει ὁ Θεός ν' ἀπομακρυνθεῖ. Κι ἐσύ, ἀρχηγέ τῆς οὐράνιας στρατιᾶς, διῶξε στήν Κόλαση μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ τόν Σατανᾶ καί τ' ἄλλα κακά πνεύματα πού τριγυρίζουν στόν κόσμο γιά νά κολάσουν τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων.* Ἀμήν ». — Σ.τ.Σ.

[40] Δηλ. τό ψωμί καί τό κρασί πού καθαγιάζεται τήν ὥρα τῆς λειτουργίας. — Σ.τ.Σ.

[41] Τό Ἑωθινό καί οἱ Ὕμνοι εἶναι τά πρῶτα μέρη τῆς Θείας λειτουργίας, πού διαβάζονται ἀντίστοιχα τή νύχτα καί τήν αὐγή. Τό κείμενο, μαζί μέ τήν Παράκληση τῶν Νεκρῶν, βρίσκεται, φυσικά, στό Εὐαγγέλιο. — Σ.τ.Σ.

στούς διαβόλους νά κυριέψουν τήν ψυχή μου ὅταν τούς καλῶ ἀπό τήν ἄβυσσο, καί τούς προστάζω νά ἱκανοποιήσουν τίς ἐπιθυμίες μου. Κάνε τήν μέρα φωτεινή, καί τόν Ἥλιο καί τήν Σελήνη νά λάμπουν ὅταν τούς καλῶ ! Αὐτοί εἶναι, ἀλήθεια, φριχτοί καί τερατόμορφοι: ἀλλά Ἐσύ δῶσε τους τίς ἀγγελικές τους μορφές, ὅταν ἔρθουν στό κάλεσμά μου ! Κύριε, σῶσε με ἀπ' αὐτούς πού ἔχουν φοβερές ὄψεις, κι εὐδόκησε νά μέ ὑπακούσουν ὅταν τούς καλέσω ἀπό τήν Κόλαση, κι ὅταν τούς προστάξω νά μέ ὑπακούσουν ».

Ὕστερα, ὁ ἱερουργός θά σβήσει τό κερί. Μόλις βγεῖ ὁ ἥλιος, θά σκοτώσει ἕνα ἀρσενικό ἀρνί κόβοντας τό λαιμό του: ἀλλά θά προσέξει τό αἷμα νά μήν στάξει χάμω. Γιά νά τό μαζέψει, θά ἔχει ἕτοιμο ἕνα δοχεῖο ἤ μιά λεκάνη. Ὕστερα θά γδάρει τό ζῶο, καί θά πετάξει στή φωτιά τή γλῶσσα καί τήν καρδιά του. Ἡ φωτιά πρέπει νά εἶναι καινούρια, νά'χει ἀναφτεῖ ἐπίτηδες γιά τήν τελετή, κι ἡ στάχτη πρέπει νά μαζευτεῖ καί νά φυλαχτεῖ γιατί θά τοῦ χρειαστεῖ ἀργότερα.

Τό δέρμα τοῦ ἀρνιοῦ θά μείνει γιά ἐννιά μέρες στή μέση ἑνός κάμπου, κι ὅλο αὐτό τό διάστημα θά πρέπει νά ραντίζεται μ' ἁγιασμό τέσσερις φορές τή μέρα.

Τή δεκάτη μέρα, πρίν φέξει, ἡ στάχτη τῆς φωτιᾶς θά σκορπιστεῖ πάνω στό δέρμα, μαζί μέ τή σκόνη ἀπ' τή γλῶσσα, τά μάτια καί τήν καρδιά τοῦ μαύρου κόκκορα.

Ὕστερα, μετά τό ἡλιοβασίλεμα (προφανῶς τῆς ἑπομένης μέρας) τό πτῶμα τοῦ ἀρνιοῦ θά θαφτεῖ σ' ἕνα μέρος ἄγνωστο σ' ὅλους, κι ὅπου « κανένα πουλί δέν μπορεῖ νά φτάσει ». Μέ τόν ἀντίχειρα τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ, ὁ μάγος θά χαράξει τά ἑξῆς σύμβολα πάνω στόν τάφο:

Σχ. 18

Μετά, γιά τρεῖς μέρες ὁ τελετουργός θά ἐπισκέπτεται τόν τάφο, ραντίζοντας τίς 4 γωνίες μέ ἁγιασμό, καί λέγοντας:

« Ραντιεῖς με ἀγιάσματι, Κύριε, καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι ».

Πρίν ἀπομακρυνθεῖ κάθε φορά, θά πρέπει νά λέει τήν ἑξῆς προσευχή:

« Ἰησοῦ Χριστέ Σωτῆρα ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας, Ἐσύ πού βασανίστηκες ἄν καί ἀθῶος, Ἐσύ πού μπόρεσες καί στάθηκες ἄξιος ν' ἀποσφραγίσεις τό βιβλίο τῆς ζωῆς, εὐδόκησε νά δώσεις σ' αὐτό τό δέρμα τή δύναμη νά κρατήσει πάνω του τά σημάδια πού θά χαράξω, καί πού θά γραφτοῦν μέ τό αἷμα Σου, ὥστε αὐτά τά σημεῖα νά ἔχουν τήν ἱκανότητα νά κάνουν αὐτό πού ἐπιθυμῶ. Καί εὐδόκησε νά διώχνουν τίς πονηρίες τῶν δαιμόνων, πού

θά τρομοκρατηθοῦν βλέποντας αὐτά τά γραψίματα, καί πού θά τρέμουν σάν καλάμια κοιτάζοντάς τα ὅταν θά ἔρχονται στό κάλεσμά μου.

» Μέ τή χάρη Σου, Ἰησοῦ Χριστέ, πού εἶσαι αἰώνιος, καί κυβερνᾶς στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν ».

Μετά ἀπ' αὐτή τήν προσευχή πρέπει ν' ἀκολουθήσουν οἱ Λιτανεῖες τοῦ Ἁγίου Ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ.[42] Ὡστόσο, ἀντί τοῦ *Ἀμνέ τοῦ Θεοῦ*, ὁ μάγος θά πεῖ:

« Ἀρνί θυσιασμένο, γίνε γιά μένα πύργος δυνάμεως ἐναντίον τῶν δαιμόνων ! Ἀρνί πού θυσιάστηκες, δός μου κυριαρχία πάνω στίς Δυνάμεις τοῦ Σκότους ! Ὦ Ἅγιο Ἀρνί, δός μου τήν εὔνοιά Σου γιά νά μπορέσω νά ὑποτάξω τά ἐπαναστατημένα πνεύματα ! Ἀμήν ».

Γιά 18 ἀκόμα μέρες τό δέρμα θα μείνει στό ὕπαιθρο, στερεωμενο στό ἔδαφος. Τήν 19η μέρα, πρέπει νά τοῦ βγεῖ τό τρίχωμα πού θά καεῖ καί θά θαφτεῖ σ' ἕνα κρυφό μέρος. Στό χῶμα πού τό σκεπάζει, ὁ μάγος θά γράψει μέ τό δάχτυλο αὐτά τά λόγια:

« VELLUS[43]. *Εἴθε αὐτό πού ἔγινε στάχτη, νά μοῦ γίνει ἀσπίδα ἐνάντια στούς διαβόλους, στ' Ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ ».*

Ὕστερα, πάντα μέ τό δάχτυλο, θά γράψει στό ἴδιο μέρος αὐτά τά σημεῖα:

Σχ. 19

Κι ὕστερα αὐτά ἐδῶ:

Σχ. 20

[42] Εἶναι ἡ γνωστή λιτανεία τοῦ *Κύριε Ἐλέησον*, πού ἕνα τμῆμα της λέγεται κατά τήν διάρκεια τῆς λειτουργιας, καί πού τελειώνει ἀκριβῶς μέ τήν ἐπίκληση « *Ἀμνέ τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τάς ἁμαρτίας τοῦ **Κόσμου*** ». Ἐδῶ παρατηροῦμε ὅτι, στή συνέχεια τῆς διατύπωσης, ὁ μάγος ταυτίζει τό ἀρνί πού θυσίασε μέ τόν Χριστό. — Σ.τ.Σ.

[43] Δορά ἤ τρίχωμα, στά λατινικά. — Σ.τ.Μ

῞Υστερα τό δέρμα θά τοποθετηθεῖ ἔτσι πού γιά τρεῖς μέρες νά φωτίζεται ἀπό τίς ἀχτίδες τοῦ ἥλιου πού ἀνατέλλει, καί πάνω του θά χαραχτοῦν, μέ μιά καινούρια λεπίδα, τά ἑξῆς σημεῖα:

Σχ. 21

Κατόπιν ὁ μάγος θά διαβάσει τόν ψαλμό ΟΑ΄ ἐνῶ θά χαράξει αὐτά τά σημεῖα:

Σχ. 22

῞Υστερα διαβάζει τόν ψαλμό 195 ,καί γράφει:

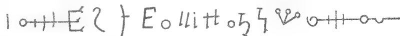
Σχ. 23

᾿Ακολουθεῖ ὁ ψαλμός ΟΖ΄ καί θά γραφτεῖ:

Σχ. 24

Τέλος ἀκολουθεῖ ἡ τελευταία σειρά τῶν συμβόλων, πού θά χαραχτοῦν ἐνῶ θά διαβάζεται ὁ ψαλμός Β΄

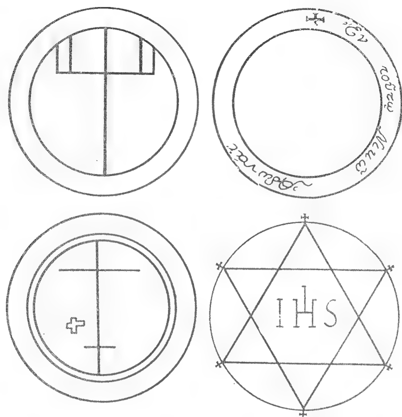

Σχ. 25

῾Η ἐργασία τελειώνει μέ τό διάβασμα τοῦ ψαλμοῦ ΡΙΣΤ

Πάνω στό μαγικό δέρμα χαράζονται ὡστόσο ἄλλα τέσσερα πανίσχυρα σχήματα: τά τρία « ἐλάσσονα πεντάγραμμα » τοῦ Σολομῶντα.

καί τό πεντάγραμμο τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου:

Σχ. 26

Τή τελευταία μέρα τοῦ μήνα, ὁ μάγος θά πρέπει νά κάνει μιά Λειτουργία γιά τούς Νεκρούς, παραλείποντας τό κείμενο καί τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Στό τέλος τῆς Λειτουργίας θά πεῖ τόν ψαλμό *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ* (ψαλμός ΡΙΖ΄), κι ἔπειτα θά ἐκφωνήσει τά 72 Ὀνόματα τοῦ Θεοῦ ὡς ἑξῆς:

« Εἰς τό Ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος, καί εἰς τό Ὄνομα τοῦ Πατρός, τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

» Τριάς, Σωτήρ, Μεσσίας, Ἐμμανουήλ, Σαβαώθ, Ἀδωνάϊ, Ἀθάνατος, Ἰησοῦς, Πένταγνος, Ἀγραγών, Ἰσχυρός, Ἐλέησον ὁ Θεός, Τετραγράμματον, Ἡλί, Σαδάϋ, Ἀετός, Μέγας Ἀνήρ, Ὅραμα, Ἄνθος, Γένεσις, Σαλβατώρ, Ἄλφα καί Ὠμέγα, Πρῶτος, Ἔσχατος, Ἀρχή καί Τέλος, Πρωτογέννητος, Σοφία, Ἀρετή, Παράκλητος, Ἀλήθεια, Ὁδός, Μεσάζων, Θεράπων, Ὑγεία, Ἀμνός, Πρόβατον,

Μόσχος, Ἐλπίς, Κριός, Λέων, Φῶς, Εἰκών, Ἄρτος, Πύλη, Πέτρα, Νύμφη, Ποιμήν, Προφήτης, Ἱερεύς, Σάνειτους, Ἀθανασία, Ἰησοῦς Χριστός, Πατήρ, Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου, Ἅγιος Πατήρ Παντοκράτωρ, Θεός, Ἅγιος, Ἀνάστασις, Μισχυρός, Χάρις, Αἰωνιότης, Δημιουργός, Λυτρωτής, Μονάς, Ὑπέρτατον Ἀγαθόν, Ἄπειρον. Ἀμήν ». [44]

Κατόπιν διαβάζεται, ὥς τόν στίχο 14, τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Ὕστερα ὁ μάγος θά πεῖ:

« Ἀπευθύνω χάριτας τῷ Θεῷ, Ὡσαννά τῷ Υἱῷ Δαυίδ. Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν Ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά τῷ Ὑψίστῳ. Σέ ὑμνοῦμε, Σέ εὐλογοῦμε, ὦ Ὑπεραγία καί Ὑπερουσία Τριάς. Εὐλογητόν τό Ὄνομα τοῦ Κυρίου. Ἀμήν.

» Εἰς τό Ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἰησοῦ Ναζωραῖε, Βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων. Ἰησοῦς Χριστός νικᾶ, βασιλεύει, κυβερνᾶ, καί εἴθε νά μέ προστατεύει ἀπ' ὅλα τά κακά. Ἀμήν ».

Ἔτσι τελειώνει ἡ μεγάλη προετοιμασία τοῦ μάγου, καί μπορεῖ τώρα ν' ἀρχίσει ἡ κυρίως τελετουργία τῆς ἐπικλήσεως.

---

44 Ἐκτός ἀπό τά Ἑλληνικά ὀνόματα, ὑπάρχουν πολλά λατινικά παρμένα ἀπό τή λειτουργία τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, καθώς καί μερικά Ἑβραϊκά, πού ὅμως θεωρήσαμε σκόπιμο νά τά μεταφράσουμε ὅλα στή γλῶσσα μας. - Σ.τ.Μ.

2.
Ἡ Διατύπωση τῆς Ἐπικλήσεως

Ἡ πολύπλοκη τελετουργία πού ὥς τώρα ἀκολούθησε ὁ μάγος ἔχει σκοπό νά ἐνισχύσει τήν ἐσωτερική του ἄμυνα καί νά τονώσει τήν ἐπίδρασή του στίς Μαγικές Δυνάμεις, προσφεύγοντας εἴτε στούς παραδοσιακούς τρόπους πού συνιστοῦν τά Γριμόρια (νηστεία, ἀποχή ἀπό τόν ὕπνο, συνεχής ἐπιμέλεια στούς σκοπούς του, κ.λ.π.) εἴτε χρησιμοποιώντας ὅλη τή δυναμικότητα πού περιέχεται στήν χριστιανική λειτουργία, πού θεωρεῖται καί αὐτή σάν μιά μαγική τελετή. Ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ σύγκριση μέ τίς τελετουργίες στό *Κλειδί τοῦ Σολομῶντα*, πού γι ἀντίστοιχους λόγους προσφεύγουν σέ τελετές τυπικά ἑβραϊκές, μέ θυμιατίσματα, νίψιμο ἱερατικό, ἀλοιφές, καί ἄλλα. Αὐτό σημαίνει, ἀνάμεσα στ᾽ ἄλλα, πώς οἱ συνταγές τοῦ Πάπα Ὀνώριου μποροῦν νά ἐκτελεστοῦν κι ἀπό λαϊκούς, ὄχι μόνο ἀπό κληρικούς: ἡ ἔντονη συγκέντρωση δυνάμεων πού χρειάζεται γιά νά ἔχουν τό ἀποτέλεσμά τους οἱ ἐπικλήσεις, μπορεῖ νά ἐπιτευχθεῖ καί μέ συστήματα διαφορετικά ἀπό τή συχνή τέλεση Λειτουργιῶν γεμάτων μέ μαγική ἔννοια: στά Γριμόρια πού ἀναφέρονται στό πρῶτο μέρος τοῦ βιβλίου καθώς καί στά παρακάτω, βρίσκονται ἄφθονες σχετικές ὑποδείξεις.

Ἡ πρώτη διατύπωση πού ἀναφέρεται στό *Γριμόριο* τοῦ *Πάπα Ὀνωρίου* ὀνομάζεται *Μεγάλη Ἐπίκληση*:

« Ἐγώ (ὄνομα τοῦ τελετουργοῦ) σ᾽ ἐπικαλοῦμαι, Πνεῦμα (ὄνομα τοῦ Πνεύματος) στ᾽ Ὄνομα τοῦ Ζῶντος, Ἀληθινοῦ, Εὐλογημένου καί Παντοδύναμου Θεοῦ, πού ἀπό τό μηδέν δημιούργησε τούς Οὐρανούς, τή Γῆ, τή Θάλασσα κι ὅσα ὑπάρχουν ἐκεῖ μέσα.

» Στ᾽ Ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγιώτατου Μυστηρίου τῆς Εὐχαριστίας, καί μέ τή δύναμη τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ πού σταυρώθηκε, ἀπέθανε καί ἐτάφη γιά χάρη μας˙ μ᾽ Ἐκεῖνον πού τήν τρίτη μέρα ἀναστήθηκε, καί κάθεται τώρα ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός Παντοδύναμου Θεοῦ, γιά νά ἔλθει ἀπό κεῖ νά κρίνει ζῶντες καί νεκρούς˙ καί μέ τήν ὑπέρτατη χάρη

τοῦ ʽΑγίου Πνεύματος, στ' ὄνομα τῆς ʽΑγίας Τριάδος: Σέ καλῶ σ' αὐτόν τόν κύκλο, ὦ καταραμένο (ὄνομα τοῦ Πνεύματος), κατά τήν κρίση σου: ἐσένα, πού τόλμησες νά παρακούσεις τόν Θεό. Σ' ἐξορκίζω, Ὄφι, καί σέ προστάζω νά ἐμφανισθεῖς ἀμέσως, μ' ἀνθρώπινη μορφή, μ' εὐχάριστη ὄψη, μέ κορμί καί ψυχή, καί νά ὑπακούσεις στίς προσταγές μου χωρίς καμιάν ἀπάτη, καί χωρίς καμιάν ἐπιφύλαξη: κι αὐτό μέ τά μεγάλα 'Ονόματα τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θεοῦ τῶν Θεῶν, τοῦ Κυρίου τῶν Κυρίων:

» 'Αδωνάϊ, Τετραγράμματον, 'Ιεχωβᾶ, Τετραγράμματον, 'Αδωνάϊ, 'Ιεχωβᾶ, ὁ Θεός, 'Αθάνατος, 'Ισχυρός, Ἄγλα, Πενταγράμματον,[45] *Σαδάϋ Σαδάϋ, Σαδάϋ, 'Ιεχωβᾶ, ὁ Θεός 'Αθάνατος, 'Αλικιάτ Τετραγράμματον, 'Αδωνάϊ, 'Ισχυρός, 'Αθάνατος, Σάδυ, Σάδυ, Σάδυ, Κάδος, Κάδος, Κάδος, 'Ελωί, Ἄγλα, Ἄγλα, Ἄγλα, Ἄγλα, 'Αδωνάϊ, 'Αδωνάϊ.*

» Σέ καλῶ, κακοποιέ καί καταραμένε ὄφι, (ὄνομα τοῦ Πνεύματος) νά ἐμφανιστεῖς στήν προσταγή καί θέλησή μου, ἐδῶ καί μπροστά σ' αὐτόν τόν Κύκλο, ἀμέσως, μόνος καί χωρίς καμιά συντροφιά, χωρίς κακοβουλία, καθυστέρηση, θόρυβο, παραμόρφωση ἤ πονηρία. Σ' ἐξορκίζω μέ τ' ἀνέκφραστα 'Ονόματα τοῦ Θεοῦ, δηλαδή Γώγ καί Μαγώγ, πού δέν εἶμαι ἄξιος νά προφέρω. Ἔλα, ἔλα, ἔλα. ʽΙκανοποίησε ἐμένα καί τίς ἐντολές μου, χωρίς ἀπάτη καί ψέμμα.

» Ἄν δέν κάνεις αὐτό πού λέω, ὁ 'Αόρατος 'Αρχάγγελος Μιχαήλ θά ἔρθει νά σέ χτυπήσει στά κατάβαθα τῆς Κόλασης. Ἔλα λοιπόν (ὄνομα τοῦ Πνεύματος) καί ὑπάκουσέ με, κι ἱκανοποίησε τίς ἐπιθυμίες μου ».

Ὕστερ' ἀπ' αὐτό, τό πνεῦμα θά ἐμφανιστεῖ, ἐκτός ἄν κάτι τό ἐμποδίζει. Πάντως, ἄν, ὕστερ' ἀπ' τή δυνατή αὐτή ἐπίκληση, τό πνεῦμα δέν ἐμφανιστεῖ, θά τοῦ ἀπευθυνθοῦν τά ἑξῆς λόγια:

Παρότρυνση πρός τόν Δαίμονα

« Γιατί ἀργεῖς; Ποῦ εἶσαι; Τί κάνεις ἐκεῖ; ʽΕτοιμάσου ν' ἀποκριθεῖς στήν προσταγή πού σοῦ ἀπευθύνω ἐγώ, ὁ 'Αφέντης σου, στ' Ὄνομα τοῦ Κυρίου, Βαθάτ, *πού στρέφεται πρός τό 'Αμπρακμένς, 'Αλχιόρ, πού στρέφεται πρός τό 'Αβερέρ ! ».*

Ἄν καί πάλι δέν δοθεῖ ἀπάντηση, ἀρχίζει ἡ ἔντονη ἐκφώνηση μέ αὐτήν τήν

Προειδοποίηση στό ἀνυπάκουο Πνεῦμα

« Ὦ Πνεῦμα (ὄνομα Πνεύματος), ἄν δέν μ' ὑπακούσεις γρήγορα καί χωρίς δισταγμό, σύντομα θά χειροτερέψω τά μαρτύριά σου γιά χίλια χρόνια στήν Κόλαση. Σέ προστάζω λοιπόν νά ἐμφανιστεῖς ἐδῶ, μ' ἀνθρώπινη μορφή εὐχάριστη στήν ὄψη, μά τά ʽΥπέρτατα 'Ονόματα τοῦ Θεοῦ Χαΐν, Λόν,

45 Τό Πενταγράμματον εἶναι τό ὄνομα τοῦ 'Ιησοῦ (Jesus). 'Αποτελεῖ τή χριστιανική ἀντιστοιχία στό ἑβραϊκό Τετραγράμματον, τό ἱερό καί ἀπρόφερτο ὄνομα τοῦ Θεοῦ ΙΧΒΧ, πού συναντοῦμε πολύ συχνά στό *Κλειδί τοῦ Σολομῶντα*. — Σ.τ.Σ.

Χιλάϋ, Σαβαώθ, Ἐλίμ, Ραδισά, Λεδιεχά, Ἀδωνάϊ, Ἰεχωβᾶ, Ὑάχ, Τετραγράμματον, Σαδάϋ, Μεσσίας, Ἅγιος, Ἰσχυρός, Ἐμμανουήλ, Ἄγλα, Ἰησοῦς πού εἶναι τό Ἄλφα καί τό Ὠμέγα, ἡ ἀρχή καί τό τέλος, γιά νά ριχτεῖς δίκαια στή φωτιά, χωρίς νά μπορεῖς νά σταθεῖς, νά μείνεις ἤ νά κατοικήσεις σ' ἄλλο μέρος ἀπό δῶ καί πέρα· κι ἑτοιμάζω τόν χαμό σου μά τή χάρη τῶν Ὀνομάτων πού ἔχω προφέρει, ὥστε ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ νά σέ γκρεμίσει στήν πιό βαθειά κολασμένη ἄβυσσο, στ' Ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Γένοιτο ».

Ὕστερα ξεσκεπάζονται τά Πεντάγραμμα, μέ τά ἑξῆς λόγια:

« Κοίταξε λοιπόν αὐτά ἐδῶ: σοῦ δείχνω τά Πεντάγραμμα τοῦ Σολομώντα ! Σέ διατάζω καί σέ προστάζω, στ' ὄνομα καί τή δύναμη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, Ἀδωνάϊ, Τετραγράμματον καί Ἰησοῦ. *Ἔλα λοιπόν, γρήγορα, καί ὑπάκουσέ με, χωρίς πονηριές καί ψευτιές, ἀλλά ξεκάθαρα, στ' Ὄνομα τοῦ Σωτῆρος, τοῦ Λυτρωτῆ, Ἰησοῦ Χριστοῦ ! ».*

Σ' αὐτό τό σημεῖο, τό πνεῦμα πρέπει ὁπωσδήποτε νά ἐμφανιστεῖ. Ὅταν θά ἔχει ὑπακούσει στόν τελετουργό σ' ὅλα ὅσα τοῦ ζητήσει, θά πρέπει νά τοῦ ἐπιτραπεῖ νά φύγει, μέ τήν ἄφεση τοῦ Πνεύματος.

Ἄφεση

« Γύρνα τώρα, ἐν εἰρήνῃ, στήν ἕδρα σου. Ἄς ὑπάρχει εἰρήνη ἀνάμεσα σέ μένα καί σέ σένα, καί νά εἶσαι ἕτοιμος νά ἔρθεις ὅταν σέ καλέσω. Στό Ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν ».

Ὅταν τό πνεῦμα ἐξαφανιστεῖ, πρέπει ν' ἀπευθυνθεῖ μιά σύντομη προσευχή στόν Θεό, εὐχαριστώντας τον γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου:

« Ἄς ἔχει Δόξα καί Τιμή Ἐκεῖνος πού κάθεται στό Θρόνο Του, Ἐκεῖνος πού εἶναι ὁ Αἰώνιος Κύριος. Ἀμήν ».

3.
Τό « Liber Spiritum » [46]

Εἴδαμε ὥς τώρα πῶς ἑτοιμάζεται τό μαγικό δέρμα, καί ποιές εἶναι οἱ ἐκφωνήσεις γιά τήν ἐπίκληση, τήν προσταγή καί τήν ἄφεση τῶν πνευμάτων.

Τό ὑπόλοιπο μέρος τοῦ *Γριμόριου τοῦ Ὀνωρίου* ἀφιερώνεται στό Liber Spirituum, στό στήσιμο τοῦ Κύκλου καί στήν ἐπίκληση ὁρισμένων πνευμάτων.

Τό Βιβλίο τῶν Πνευμάτων

Ἡ κατασκευή καί ἡ καθιέρωση αὐτοῦ τοῦ σημαντικοῦ ἐξαρτήματος εἶναι μιά ἐργασία συνηθισμένη γιά τούς μάγους. Μέ λίγα λόγια, πρόκειται γιά ἕνα βιβλιαράκι πού τό κατασκευάζει ὁ ἴδιος ὁ μάγος, φυσικά μέ παρθένα περγαμηνή. Ἐκεῖ γράφονται τά ὀνόματα τῶν πνευμάτων πού θά ἐπικληθοῦν, ἕνα σέ κάθε σελίδα. Ὅταν συμπληρωθεῖ, τό βιβλίο καθιερώνεται μέ μιά ἔντονη τελετουργία. Ὕστερα ὁ μάγος ἀναγκάζει τά πνεύματα νά ἐμφανιστοῦν καί νά ὑπογράψουν τίς σελίδες τοῦ βιβλίου μέ τά ὀνόματα καί τίς σφραγίδες τους. Ὅταν γίνει αὐτό, ὁ μάγος θά μπορεῖ νά τά καλέσει κάθε φορά πού θέλει. (Μιά παρόμοια τελετουργία ὑπάρχει καί στίς Μαγεῖες τοῦ *Κλειδιοῦ τοῦ Σολομώντα*).

Τόσο γνωστό ἦταν στούς μάγους τό Liber Spirituum, ὥστε ὁ Ὀνώριος οὔτε κἄν τό περιγράφει, ἀρκούμενος στό νά δώσει τίς τελετουργικές ἐκφωνήσεις γιά τήν καθιέρωσή του, πού ἀναφέρουμε ἐδῶ:

Ἐπίκληση πρός τό βιβλίο τῶν Πνευμάτων

Ὅταν ἑτοιμαστεῖ τό βιβλίο, ὁ μάγος τοῦ ἀπευθύνει αὐτά τά λόγια:

« Σ' ἐπικαλοῦμαι, ὦ Βιβλίο, γιά νά ἔχεις ἀξία καί χρησιμότητα σ' ὅλους ἐκείνους πού θά σέ χρησιμοποιήσουν καί θά μπορέσουν νά βροῦν ἐπιτυχία στούς σκοπούς τους. Καί σ' ἐπικαλοῦμαι ἀκόμα, μέ τή δύναμη τοῦ Αἵματος

[46] Τό « Βιβλίο τῶν Πνευμάτων ». — Σ.τ.Μ.

τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ, πού ἀντιπροσωπεύεται σ' αὐτό τό Ποτῆρι τῆς Λειτουργίας, ὥστε νά ὠφελήσεις ἐκείνους πού θά θελήσουν νά σέ μεταχειριστοῦν !

» Σ' ἐξορκίζω, ὤ Βιβλίο, στ' Ὄνομα τῆς 'Αγίας Τριάδος ». (Νά ἐπαναληφθεῖ τρεῖς φορές).

Ὕστερα τό βιβλίο σφραγίζεται, καί ποτέ δέν πρέπει νά τό ἀνοίξει ἄλλος ἀπό τόν μάγο, πού θά εἶναι προστατευμένος ἀπό τά κατάλληλα πεντάγραμμα. Πρίν σφραγιστεῖ, πρέπει νά ἐκφωνηθεῖ ἡ ἑξῆς

Προσταγή στά Πνεύματα τοῦ Βιβλίου

« Σᾶς ἐπικαλοῦμαι καί σᾶς προστάζω, ὤ Πνεύματα, ὅσα κι ἄν εἶστε, νά δεχτεῖτε ὑπάκουα αὐτό τό βιβλίο, ὥστε ὅταν θά τό διαβάζουμε καθώς εἶναι φτιαγμένο σύμφωνα μέ τήν Τέχνη καί φορτωμένο δύναμη, νά εἶσαστε ἀναγκασμένα νά ἐμφανιζόσαστε ὅταν διαταχθῆτε, μέ μορφή ἀνθρώπινη καί εὐχάριστη, ὅπως θά τό ἐπιθυμεῖ αὐτός πού διαβάζει τό βιβλίο.

» Καί μέ κανένα τρόπο νά μήν ἐνοχλήσετε τόν ἀναγνώστη, τόσο στό σῶμα ὅσο καί στήν ψυχή καί στό νοῦ του, οὔτε νά προκαλέσετε θύελλες, βροντές, ἀναστατώσεις ἤ ἀνωμαλίες κάθε λογῆς, οὔτε καί νά πειράξετε ὅποιον βρίσκεται μαζί του.

» Σᾶς προστάζω καί σᾶς ἐπικαλοῦμαι νά παρουσιαστῆτε ἀμέσως μόλις προσκληθῆτε, καί νά ἐκτελέσετε μέ προθυμία ὅλα ὅσα τυχόν εἶναι γραμμένα σ' αὐτό τό Βιβλίο. Θά ὑπακούσετε, θά ὑπηρετήσετε, θά ἀποκριθῆτε, θά ἐκτελέσετε τίς ἐντολές, μέσα στά ὅρια τῆς δυνατότητας πού σᾶς ἔχει δοθεῖ ἀπό κείνους πού σᾶς ἔχουν ὑποτάξει, καί θά τά κάνετε ὅλα αὐτά σωστά, χωρίς ἀπάτες καί ψευδαισθήσεις.

» Ἄν γιά κάποιο λόγο, ὁρισμένα Πνεύματα πού ἐπικαλοῦμαι εἶναι ἀδύνατον νά ἔρθουν ὅταν ζητηθεῖ ἡ παρουσία τους, θά πρέπει νά στείλουν ἄλλα πνεύματα μέ τήν ἐντολή νά ἐνεργήσουν γιά λογαριασμό τους, κι αὐτά θά ἐπιβεβαιώσουν μέ ὅρκο ὅτι θά ἐκτελέσουν τίς προσταγές ἐκείνου πού διαβάζει αὐτό τό βιβλίο: σ' ὅλα ἐπιβάλλεται αὐτό, μέ τήν δύναμη τῶν 'Αγιωτάτων 'Ονομάτων τοῦ Ζῶντος Θεοῦ: 'Ελωΐμ, 'Ιάχ Ἔλ, 'Ελωΐ, Τετραγράμματον ! Κι ὅλα σας θά ἐκτελέσετε γρήγορα καί σωστά τό κάθε τι, ὅπως σᾶς ἔχει διαταχθεῖ. Κάθε ἀνυπακοή σας θά ἔχει σάν συνέπεια νά σᾶς καταδικάσω σέ μαρτύρια γιά χίλια χρόναι: αὐτή θά εἶναι ἡ τιμωρία γιά ὅποιο ἀπό σᾶς δέν παραδεχτεῖ ὁλότελα αὐτό τό Βιβλίο καί τίς προσταγές του ».

Στό τέλος αὐτῆς τῆς μακρόχρονης ἐργασίας, τό Liber εἶναι ἕτοιμο γιά χρήση. Τό Γριμόριο τώρα ἀναφέρει τήν προσφώνηση πού θά κάνει νά ἔρθουν τά πνεύματα:

'Επίκληση τῶν Πνευμάτων

« Εἰς τό Ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ 'Αγίου Πνεύματος ! Προσοχή, ἐλᾶτε ὅλα ἐσεῖς, ὤ Πνεύματα ! Μέ τήν Δύναμη καί τήν 'Αξία τῶν

'Αρχηγῶν σας, σᾶς προστάζω ὅλα ἐσᾶς, Πνεύματα τῆς Κολάσεως, νά ἐμφανιστῆτε ἐδῶ, μπροστά σ ' αὐτό τό Πεντάγραμμο ἤ Κύκλο τοῦ Βασιλιᾶ Σολομώντα, ὅταν θά σᾶς καλέσω !

» 'Ελᾶτε λοιπόν στήν προσταγή μου, γιά νά κάνετε αὐτό πού θέλω, ἀνάλογα μέ τή δύναμή σας ! 'Ελᾶτε λοιπόν, ἀπ' τήν 'Ανατολή, ἀπ' τή Μεσημβρία, ἀπ' τή Δύση κι ἀπ' τό Βορρᾶ ! Σᾶς προστάζω καί σᾶς καλῶ ὅλα ἐσᾶς μέ τή Δύναμη 'Εκείνου πού εἶναι Τρεῖς σ' Ἕναν, πού εἶναι 'Αόρατος, πού εἶναι Αἰώνιος ! 'Εκείνου πού δημιούργησε τούς Οὐρανούς, τή Θάλασσα, κι ὅλα ὅσα ὑπάρχουν κάτω ἀπ ' τούς Οὐρανούς ! ».

Μόλις τελειώσει ἡ ἐπίκληση, καί τά πνεύματα θ' ἀρχίσουν νά ἐμφανίζονται μπροστά στό μάγο, θά πρέπει νά τά προστάξει νά ὑπογράψουν τό βιβλίο, βάζοντας τίς ἀντίστοιχες σφραγίδες τους σάν ἀπόδειξη καί μαρτυρία τῆς σχέσεως πού τούς ἐπιβάλλει νά προστρέξουν κάθε φορά πού καλοῦνται.

4.
῾Ο Κύκλος τῶν ἐπικλήσεων

Τό Γριμόριο ἔρχεται τώρα στήν περιγραφή τῶν ἐργασιῶν πού χρειάζονται γιά τή χάραξη ἑνός Μαγικοῦ Κύκλου, πού μέσα στήν προστατευτική του περίμετρο μπορεῖ ὁ Μάγος νά καταφύγει, ἀσφαλής ἀπό τίς κακίες τῶν πνευμάτων.

Οἱ Κύκλοι, βεβαιώνει ὁ ῾Ονώριος, χαράζονται μέ κάρβουνο, ἤ σημαδεύονται στό ἔδαφος μ᾽ ἁγιασμό πού νά ἔχει ἔρθει σ᾽ ἐπαφή μέ « Τίμιο Ξύλο ».

῞Οταν συμπληρωθεῖ τό σχῆμα, καί στό ἐσωτερικό του γραφτοῦν τά γράμματα (ὅπως, ὑποτίθεται, ἔχει ἁπλουστευθεῖ σ᾽ αὐτό ἐδῶ τό σχῆμα), τό ἐσωτερικό του ραντίζεται γύρω - γύρω μ᾽ ἁγιασμό, γιά νά ἐμποδίσει ὁρισμένα ἐχθρικά στοιχεῖα νά παρενοχλήσουν τήν τελετουργία. ῞Υστερα ὁ Μάγος μπορεῖ νά σταθεῖ στό κέντρο τοῦ Κύκλου γιά ν᾽ ἀρχίσει τήν ἐπίκληση τῶν πνευμάτων.

Σχ. 27

Ὡστόσο, ὅπως ξέρουν ὅσοι διάβασαν τίς Τελετουργίες πού εἴχαμε προηγουμένως περιγράψει, τήν ὥρα πού χαράζεται στό ἔδαφος ὁ Κύκλος προφέρονται τά λόγια κι οἱ εὐχές πού χρειάζονται γιά τή « φόρτιση » τοῦ σχήματος μέ δύναμη. Αὐτή ἐδῶ εἶναι ἡ ἐπίκληση πού προτείνει ὁ Πάπας Ὀνώριος.

Ἐνίσχυση τοῦ Κύκλου κατά τή χάραξή του

« Κύριε, προσφεύγουμε σέ Σένα γιά νά μᾶς χαρίσεις τή Δύναμή Σου ! Κύριε, βοήθησε αὐτό τό ἔργο ! Αὐτό πού δρᾶ σέ μᾶς εἶναι σά σκόνη πού τήν παίρνει ὁ ἄνεμος, καί ὁ ἄγγελος Κυρίου ἔρχεται γιά νά φύγουν τά σκοτάδια καί τά φτερά τοῦ ἀγγέλου θά μᾶς σκεπάσουν: Ἄλφα, Ὠμέγα, Ἡλί, Ἐλωί, Ἐλοΐμ, *Σαβαώθ, Ἡλιών, Σαδύ !*

» Ἰδού ὁ Λέων, ὁ νικητής τῆς Φυλῆς Ἰούδα, ὁ Κορμός δένδρου Δαυΐδ. Τώρα ἐγώ ἀνοίγω τό Βιβλίο καί τίς Ἑφτά Σφραγίδες. Βλέπω τό Σατανᾶ σάν κεραυνό νά πέφτει ἀπ' τούς Οὐρανούς. Σύ ἔδωσες τή δύναμη νά πατιοῦνται τά φίδια, οἱ σκορπιοί, κι ὅλοι Σου οἱ ἐχθροί κάτω ἀπό τά πόδια Σου. Τίποτα δέ μπορεῖ νά μᾶς βλάψει, γιατί βρισκόμαστε κάτω ἀπό τήν προστασία τοῦ Ἐλωί, Ἐλοΐμ, *Ἐλοά, Σαβαώθ, Ἡλιών, Ἐξαρχία, Ἀδωναΐ, Γιάχ, Τετραγράμματον, Σαδύ !*

» Τοῦ Κυρίου ἡ Γῆ καί τό πλήρωμα αὐτῆς, γιατί αὐτός τήν ἀνύψωσε ἀπ' τίς θάλασσες καί τήν ἔπλασε καταμεσίς στά κύματα. Ποιός θ' ἀνεβεῖ στά ὄρη τοῦ Κυρίου ; Ποιός θά ζυγώσει στήν Ἅγια Του Ἕδρα ; Ἐκεῖνος πού ἔχει ἀθῶα τά χέρια κι ἁγνή τήν καρδιά, πού δέν ἀπόκτησε ἀνώφελα τήν ψυχή του, καί δέν ψευδόρκησε. Αὐτός θά' χει τήν εὐλογία τοῦ Κυρίου καί θά βρεῖ σωτηρία. Εἶναι ἀνάμεσα σέ κείνους πού ἀναζητᾶ ὁ Θεός. Ἀνοῖχτε τά σύνορά σας ὦ Πρίγκηπες, ἀνοῖχτε τά Αἰώνια Σύνορα, γιά νά μπεῖ ὁ Βασιλεύς τῆς Δόξης. Ποιός εἶναι ὁ Βασιλεύς τῆς Δόξης ; Ὁ Παντοδύναμος Κύριος, ὁ ἰσχυρός ἐν τῇ μάχῃ. Ἀνοῖξτε τά σύνορά σας, ὦ Πρίγκηπες. Ὑψῶστε τά Αἰώνια Σύνορα. Ποιός εἶναι ὁ Βασιλεύς τῆς Δόξης; Ὁ Παντοδύναμος Κύριος. Αὐτός εἶν' ὁ Βασιλεύς τῆς Δόξης. Δόξα τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀμήν ».

Ὅταν γίνει ὁ Κύκλος, κι αὐτά τά δυνατά λόγια ἔχουν εἰπωθεῖ, μποροῦν ν' ἀρχίσουν οἱ ἐπικλήσεις, πού θά τίς ἀκολουθήσει ἡ ἐμφάνιση κι ἡ ἀναχώρηση τοῦ πνεύματος, ὅπως ἐξηγήσαμε στό προηγούμενο κεφάλαιο. Ἐδῶ παραθέτουμε μιά δεύτερη ἐκφώνηση ἀποχωρήσεως, πού χρησιμοποιεῖται γιά τά πνεύματα πού ἀντιδροῦν νά γυρίσουν στίς ἕδρες τους. Ὑψώνοντας τό Πεντάγραμμο τοῦ Σολομώντα, ὁ μάγος προφέρει αὐτά τά λόγια:

Ἄφεση τοῦ Ἐχθρικοῦ ἤ Ἀντιδραστικοῦ Πνεύματος

« Κοίταξε, νά ἡ καταδίκη σου. Δές αὐτό πού σοῦ ἀπαγορεύει νά ἀντι-

σταθεῖς στίς προσταγές μας, καί πού σ' ἀναγκάζει νά γυρίσεις ἀμέσως πίσω στήν ἕδρα σου !

» Ἄς ὑπάρχει εἰρήνη ἀνάμεσά μας, καί νά εἶσαι ἕτοιμος, ὅταν σοῦ τό ζητήσω, νά ἱκανοποιήσεις τίς ἐπιθυμίες μου ».

5.
'Επίκληση τοῦ Βασιλέως τῶν Δαιμόνων

'Επικλήσεις μέ τό Πεντάγραμμο τοῦ Σολομῶντα

Σ' αὐτήν ἐδῶ τήν παράγραφο περιγράφεται μιά τελετουργία γιά τήν ἐπίκληση τοῦ Βασιλιᾶ τῶν τεσσάρων Σημείων τοῦ 'Ορίζοντος, χάρη στή δύναμη, φαίνεται, μόνο τοῦ Πενταγράμμου, πού χαράζεται στό ἔδαφος καί πού μέσα τού καταφεύγει ὁ μάγος γιά προστασία (Σχ. 28).

Τό Γριμόριο βεβαιώνει ὅτι ἡ ἱερουργία μπορεῖ νά τελεσθεῖ ὁποιαδήποτε στιγμή, κι αὐτό εἶναι μεγάλη διευκόλυνση, ὅταν πιστεύουμε πώς τά πνεύματα μποροῦν νά καλεστοῦν μόνο σέ ὁρισμένες ὧρες, ὑπολογισμένες μέ βάση ἕνα πίνακα τῶν χρόνων πού χρησιμοποιοῦνται στίς μαγικές τελετουργίες, κι ἔχοντας ὑπ' ὄψη τά ἀστρολογικά ζώδια καί τούς πλανῆτες πού τά κυβερνοῦν. [47]

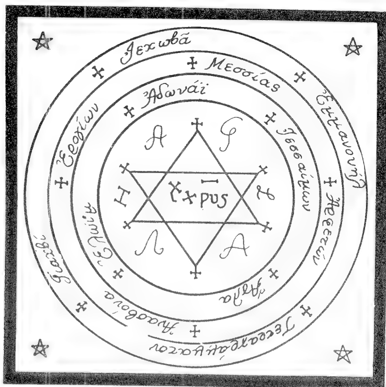
« Ἄν ἐπιθυμεῖς τήν ἐμφάνιση ἑνός ἀπ' αὐτά τά πνεύματα », λέει ὁ Πάπας 'Ονώριος, « πές τ' ὄνομά του κι αὐτό θά παρουσιαστεῖ μόνο του μπροστά σου ».

'Επίκληση τοῦ Βασιλιᾶ τῆς 'Ανατολῆς

« Σέ καλῶ καί σέ προστάζω, ὦ Μαγκόα, μεγάλε, Βασιλιᾶ τῆς 'Ανατολῆς, μέ τά 'Ονόματα τοῦ Θεοῦ καί μέ τό Ἅγιο Ἔργο. Σέ διατάζω νά μέ ὑπακούσεις, καί νά 'ρθεῖς σέ μένα, ἤ ἀλλιῶς νά μοῦ στείλεις ἀμέσως τόν Μασσαϊήλ, τόν 'Αριήλ, τό Σατιήλ, τόν 'Αρδουήλ καί τόν 'Ακορίβ γιά ν' ἀπαντήσουν στά ρωτήματά μου, καί νά ὑπακούσουν στίς προσταγές μου ! Ἔλα τώρα, ἐσύ ὁ ἴδιος: κι ἄν ἀρνηθεῖς, θά σ' ἀναγκάσω νά τό κάνεις μέ τή χάρη καί τή δύναμη τοῦ Θεοῦ ! »

---

[47] Γιά τίς ἀστρολογικές συνθῆκες τῆς μαγικῆς τελετῆς, μελετῆστε τό Παράρτημα Ι στό πρῶτο μέρος τοῦ βιβλίου. — Σ.τ.Σ.

Σχ. 28

Ἐπίκληση τοῦ Βασιλιᾶ τοῦ Νότου

« Σέ καλῶ καί σέ προστάζω, ὦ Ἐγύμ, μεγάλε Βασιλιά τοῦ Νότου, μέ τά ἰσχυρά κι εὐλογημένα Ὀνόματα τοῦ Θεοῦ, νά ἐμφανιστεῖς ἐδῶ, μ' ὅλη σου τή δύναμη ! Ἔλα μπρός σ' αὐτόν τόν Κύκλο, ἤ ἀλλιῶς στεῖλε μου ἀμέσως τόν Φαδάλ καί τόν Ναστράχε, γιά ν' ἀπαντήσουν στά ρωτήματά μου, καί νά ὑπακούσουν στίς προσταγές μου ! Ἄν δέν ἔρθεις, θά σ' ἀναγκάσω μέ τή δύναμη τοῦ Ἴδιου τοῦ Θεοῦ ! »

Ἐπίκληση τοῦ Βασιλιᾶ τῆς Δύσης

« Σέ καλῶ καί σέ προστάζω, ὦ Βαϋμών, μεγάλε Μονάρχη πού κυβερνᾶς τή Δύση, στ' Ὄνομα τοῦ Θεοῦ ! Σέ προστάζω μέ τή Δύναμη τοῦ Ὑψίστου, νά μοῦ στείλεις ἀμέσως, γιά νά προβάλει μπρός σ' αὐτόν τόν Κύκλο, τό πνεῦμα Πασιήλ Ρόζους, κι ὅλα τ' ἄλλα πνεύματα πού ἐξουσιάζεις, γιά ν' ἀποκριθοῦν σ' ὅλα μου τά ρωτήματα. Ἄν δέν τό κάνεις, θά σ' ἀναγκάσω μέ τήν Ἱερή Φλεγόμενη Ρομφαία ! Θά πληθύνουν τά μαρτύριά σου, καί θά σέ κάνω νά καεῖς μέσα στίς φλόγες ! »

'Επίκληση τοῦ Βασιλιᾶ τοῦ Βορρᾶ

« Βασιλιᾶ 'Αϋμών, Μονάρχη κι Αὐτοκράτορα τοῦ Βορρᾶ, σέ καλῶ, σ' ἐπικαλοῦμαι καί σ' ἐξορκίζω, μέ τή Δύναμη καί τ' Ὄνομα τοῦ Δημιουργοῦ τῶν πάντων, καί μέ τή Δύναμη τῶν Δυνάμεων ! Στεῖλε μου ἀμέσως τόν Μαδαήλ, τόν Λααβόλ, τόν Βαμλαχέ καί τόν Ραμάθ, κι ὅλα τ' ἄλλα πνεύματα πού κυβερνᾶς ! Κάνε τα νά 'ρθοῦν, μέ μορφή ἀνθρώπινη κι εὐχάριστη ! »

Προειδοποίηση στό Πνεῦμα

('Η ἀκόλουθη προσφώνηση συνοδεύει τίς προηγούμενες ἄν, μ' ὅλες τίς παροτρύνσεις, οἱ καλούμενες ὀντότητες δέν ἀποφασίζουν νά ἐμφανιστοῦν).

« Ὅπου κι ἄν βρίσκεσαι τούτη τή στιγμή, ἔλα καί δῶσε μου πράξη τῆς ὑποταγῆς πού χρωστᾶς στό Δημιουργό, στόν 'Αληθινό καί Μεγάλο Ζῶντα Θεό ! Στ' Ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ 'Αγίου Πνεύματος. Ἔλα, λοιπόν, ὑποταγμένος μπροστά σ' αὐτόν τόν Κύκλο· κι αὐτό χωρίς νά βλάψεις τό κορμί καί τήν ψυχή μου. Ἔλα, μ' ἀνθρώπινη καί εὐχάριστη μορφή, χωρίς τρομακτική ὄψη. Ἔλα τώρα, σ' ἐπικαλοῦμαι !

» Μ' ὅλα τ' ἅγια 'Ονόματα, Σεχιήλ, Βαραχιήλ: κι ἄν παρακούσεις, ἤ δέ δείξεις προθυμία, μέ τόν Βαλανδιέ ! Σουσπένσους, 'Ιρακούντους, 'Οριγκρατιούμγκου, Πάρτους, 'Ολεμντέμις, καί Μπαουτράτις, (ὄνομα τοῦ πνεύματος). [48]

» Σ' ἐξορκίζω, σέ καλῶ καί σέ προστάζω μέ πολύ δυνατές ἐπικλήσεις, μέ τή χάρη τοῦ Παντοδύναμου Ζῶντος Θεοῦ, τοῦ 'Αληθινοῦ Θεοῦ, ἄς εἶναι Εὐλογημένος ! Καί μέ τή Δύναμη 'Εκείνου πού μίλησε, καί δημιουργήθηκαν τά πάντα, καί μέ τήν Ἅγια Προσταγή Του ἔπλασε τόν Οὐρανό καί τή Γῆ, κι ὅλα ὅσα ὑπάρχουν μέσα τους. Σέ καλῶ στό Ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ 'Αγίου Πνεύματος, καί τῆς 'Υπεραγίας Τριάδος, καί μέ τή Δύναμη τοῦ Θεοῦ, πού δέν μπορεῖς νά τήν ἀγνοήσεις, καί μέ τή Δύναμη μέ τήν ὁποία θά σ' ἀναγκάσω.

» Σέ καλῶ, μέ τ' Ὄνομα τοῦ Πατρός Θεοῦ, καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ 'Αγίου Πνεύματος ! Μέ τ' Ὄνομα τῆς Μητρός τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ, τῆς 'Αγίας Μητρός καί Αἰώνιας Παρθένας ! Μέ τήν 'Ιερή Καρδιά Της, μέ τό 'Ιερό Γάλα Της, πού τό γεύτηκαν ὁ Πατήρ καί ὁ Υἱός, μέ τό Ἅγιο κι 'Αγιασμένο κορμί καί ψυχή Της, μέ κάθε ἕνα μέρος τοῦ κορμιοῦ τῆς Παρθένας ! Μέ τίς δοκιμασίες καί πίκρες, τούς καημούς καί τά βάσανα, τούς πόνους πού ἕνιωσε ὅλη της τή ζωή, μέ τά δάκρυα πού ἔχυσε, μέ τά δάκρια πού σκόρπισε ὅταν ὁ Υἱός της ἔκλαψε πρίν ἀπ' τά Ἅγια Πάθη, καί φώναξε πάνω στό

48 Αὐτές οἱ τελευταῖες λέξεις, φαινομενικά χωρίς νόημα, εἶναι φανερά κατάρες γιά τό πνεῦμα, εἰπωμένες λατινικα, καί ἀντιγραμμένες λανθασμένα ἀπό' κεῖνον πού τύπωσε τό Γριμόριο ἀπό ἕνα ἄγνωστο χειρόγραφο. Οἱ δυό πρῶτες λέξεις σημαίνουν « μετέωρος » καί « ὀργισμένος ». — Σ.τ.Σ.

Σταυρό ! Μ' ὅλα τ' Ἅγια Μυστήρια καί Ἔργα, καί μέ κάθε τι πού εἰπώθηκε κι ἔγινε στή Γῆ καί τόν Οὐρανό γιά τ' Ὄνομα καί τή Δόξα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς Μητρός Του Ἁγίας Παρθένου Μαρίας, τῆς Ὑπερμάχου Ἐκκλησίας κι ὅλων τῶν Ἁγίων !

» Κι ἀκόμα σέ καλῶ μέ τήν Ὑπεραγία Τριάδα κι ὅλα τά Μυστήρια, μέ τό Σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, καί μέ τό Πολυτιμώτατο Αἷμα πού χύθηκε ἀπ' τό Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί μέ τόν Ἱδρῶτα τοῦ Σώματός Του, ὅταν ἵδρωσε αἷμα στόν Κῆπο τῶν Ἐλαιῶν καί εἶπε: « Πάτερ, εἰ δυνατόν ἐστί, ἀπελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τό ποτήριον τοῦτο ».

» Καί σέ καλῶ μέ τόν Θάνατό Του, μέ τά Πάθη Του, μέ τήν Ταφή καί τήν Ἀνάστασή Του, μέ τήν Ἀνάληψη καί τόν ἐρχομό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ! Σ' ἐπικαλοῦμαι μέ τόν Ἀκάνθινο Στέφανό Του, μέ τό Αἷμα Του, μέ τά Καρφιά τοῦ Σταυροῦ Του, μέ τά Δάκρυά Του, μέ τίς Βασάνους πού ἔνοιωσε γιά τήν ἀγάπη μας !

» Σ' ἐπικαλοῦμαι μέ τούς πνεύμονες, τήν καρδιά, τά μαλλιά καί τά μέλη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Σ' ἐπικαλοῦμαι μέ τήν Κρίση ζώντων καί νεκρῶν, μέ τά λόγια τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί μέ τίς προφητεῖες Του, τούς λόγους Του καί τά θαύματά Του, καί μέ Κεῖνον βρέφος στήν ἀγκαλιά, βρέφος πού ἔκλαιγε, καί βρέφος πού πιάστηκε στά σπλάχνα τῆς Παρθένας Μητέρας Του !

» Σέ καλῶ μέ τή μεσολάβηση τῆς Παρθένας Μητέρας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ! Καί μ' ὅλα ὅσα προέρχονται ἀπ' τό Θεό καί τή Μητέρα Του, ὡς ἐν Οὐρανῷ καί ἐπί τῆς Γῆς. Σέ καλῶ μέ τούς Εὐλογημένους Ἀγγέλους κι Ἀρχαγγέλους καί μ' ὅλο τό πλῆθος τῶν Ὁσίων, τῶν Ἁγίων Προφητῶν καί Σοφῶν, τῶν Μαρτύρων καί τῶν Πιστῶν ! Καί σ' ἐπικαλοῦμαι μ' ὅλες τίς παρθένες τῆς θρησκείας καί τίς χῆρες, καί μ' ὅλους τούς Ἁγίους, ἄντρες καί γυναῖκες. Σ' ἐπικαλοῦμαι μέ τήν κεφαλή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστοῦ, καί μέ τό Γάλα τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, καί στ' ὄνομα ὅλων τῶν Ἁγίων καί Ὁσίων ! ».

6.

᾿Επικλήσεις
γιά κάθε μέρα τῆς ἑβδομάδας

Τά Πνεύματα τῶν ἡμερῶν

Τό τελευταῖο μέρος τοῦ *Γριμόριου τοῦ Πάπα ῾Ονώριου* περιγράφει μέ λεπτομέρειες ἕνα σύστημα γιά τήν ἐπίκληση ὁρισμένων πνευμάτων, πού κυβερνοῦν τίς μέρες τῆς ἑβδομάδας. Ὅσο γιά τό ὑπόλοιπο τοῦ τελετουργικοῦ, φαίνεται ὅτι αὐτό τό τμῆμα εἶναι παλαιότερο. ᾿Ιδιαίτερη προσοχή δίνεται στά χρονικά περιθώρια γιά τήν τέλεση τῶν ἱερουργιῶν σύμφωνα μέ τούς « παγκόσμιους νόμους » στούς ὁποίους ἀκόμα καί τά πνεύματα ὀφείλουν νά ὑπακούουν: ἕνα χαρακτηριστικό πού τονίζεται πολύ στά προηγούμενα Γριμόρια, ἐνῶ ὁ Πάπας ῾Ονώριος στίς τελετουργίες πού ὥς τώρα περιγράψαμε, δείχνει τήν τάση νά τά ἀγνοήσει. Κι ἔτσι τό γενικό ὕφος τῶν ἐπικλήσεων συγγενεύει πολύ περισσότερο μέ τό παραδοσιακό τῆς καβαλιστικῆς μαγείας, ἑβραϊκῆς προέλευσης, κι ἡ προσθήκη τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου εἶναι πολύ λιγότερο ἀντιληπτή.

Ἄς θυμηθοῦμε μιά σημαντική λεπτομέρεια: ὅπως σέ κάθε τελετουργία, οἱ ὧρες πού ἀναφέρει τό κείμενο *δέν* εἶναι αὐτές πού δείχνει τό ρολόϊ, ἀλλά « μαγικές ὧρες »: ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τους δίνεται στό Παράρτημα Ι τοῦ πρώτου μέρους τοῦ βιβλίου.

ΔΕΥΤΕΡΑ

(῾Εωσφόρος)

Γιά τήν ἐπίκληση αὐτῆς τῆς δυνατῆς δαιμονικῆς ὀντότητας, χαράζεται στό ἔδαφος, μέ καθαγιασμένο κάρβουνο, ἕνας διπλός κύκλος. ᾿Ανάμεσα στίς δυό περιφέρειες γράφεται ἡ φράση: *Σοῦ ἀπαγορεύω, ῾Εωσφόρε, νά μπεῖς μέσα σ᾿ αὐτόν τόν κύκλο*

῾Ο δαίμονας πρέπει νά καλεστεῖ ἀνάμεσα στήν 11η καί 12η ὥρα τῆς μέρας τῆς Δευτέρας, ἤ ἀνάμεσα στήν 3η καί 4η ὥρα τῆς ἴδιας μέρας, τῆς ὁποίας ἔχει τήν κυριαρχία. Πρίν ἀρχίσει ἡ τελετή, ὁ μάγος πρέπει

Σχ. 29

νά φορέσει τή Στολή τῆς Τέχνης (βλέπε σχετικά τό *Κλειδί τοῦ Σολομώντα* στό Α΄ μέρος τοῦ βιβλίου) καί νά ἑτοιμάσει ἕνα ποντίκι γιά τή θυσία: γιατί αὐτό τό δῶρο ἐπιθυμεῖ τό πνεῦμα. Ἕνα δοχεῖο μ' ἁγιασμό συμπληρώνει τήν ἐξάρτησή του.

Ἐπίκληση στόν Ἑωσφόρο

« Ὦ Ἑωσφόρε, σ' ἐπικαλοῦμαι καί σ' ἐξορκίζω, στ' Ὄνομα τοῦ Ἀληθινοῦ Ζῶντος Θεοῦ, στόν Ἅγιο Θεό, πού εἶπε κι ἔγιναν ὅλα, σ' Αὐτόν πού πρόσταξε, καί δημιουργήθηκαν τά πάντα !

» Σ' ἐπικαλοῦμαι μέ τά ἰσχυρά Ὀνόματα τοῦ Θεοῦ: Ὤν, Ἄλφα καί Ὠμέγα, Ἐλωί, Ἐλοΐμ, Γιά, Σαδάϋ, Φῶς, Μυκώμενος, Βασιλεύς, Σωτήρ, Ἀδωνάϊ, Ἐμμανουήλ, Μεσσίας ! Σ' ἐπικαλοῦμαι καί σέ προστάζω μέ τά Ὀνόματα πού κλείνονται στά γράμματα Β, Σ καί Χ, καί μέ τά Ὀνόματα Ἰεχωβᾶ, Σόλ, Ἄγλα, Ριφφάσορις, Ἄριστον, Ὀρφίτνη Φατών, Ἰπρετού, Ὠγία, Σπερατών, Ἰμαγών, Ἀμούν, Πενατών, Σωτήρ, Τετραγράμματον, Ἐλωί, Πρεμοτών, Σιτμών, Περιγαρών, Ἰρατατών, Πλεγατών, Ὤν, Περχιράμ, Τύρος, Ρουβιφατών, Σιμουλατών, Πέρπι, Κλάριμουμ, Τρομερόν, Μεράϋ !

» Καί μέ τά δυνατά ὀνόματα τοῦ Θεοῦ Γκάλι – Ἔγκα – Ἔλ – Χαβδανούμ, Ἰγκόντουμ – Ὀμπού – Ἐγκλαβίς: Ἔλα ἀμέσως, ἤ στεῖλε μου τό πνεῦμα πού λέγεται (ὄνομα τοῦ πνεύματος), μ' ἀνθρώπινη κι εὐχάριστη στήν ὄψη μορφή, καί καθόλου ἐπιλήψιμη˙ ὥστε νά μπορεῖ νά δώσει εἰλικρινῆ ἀπόκριση σ' ὅλα ὅσα τοῦ ζητήσω˙ καί νά μή μπορεῖ νά βλάψει ἐμένα κι ὅσους θά εἶναι μαζί μου, εἴτε στά κορμιά, εἴτε στίς ψυχές μας ».

ΤΡΙΤΗ

(Φριμόστ)

Ἡ ἐπίκληση τοῦ Φριμόστ γίνεται ἀνάμεσα στήν 9η καί 10η ὥρα

τῆς νύχτας. Ὅταν ἐμφανιστεῖ τό πνεῦμα, πρέπει ὁ μάγος νά τοῦ φερθεῖ μέ κάποιο σεβασμό. Ὅταν χαραχτεῖ ὁ Κύκλος, ἀνάμεσα στίς δυό περιφέρειες γράφεται: « Ὑπάκουσέ με, Φριμόστ », τρεῖς φορές:

Σχ. 30

Στό ἐσωτερικό γράφονται οἱ χαρακτῆρες αὐτοῦ τοῦ πνεύματος, ὅπως γίνεται καί γιά τούς ἄλλους δαίμονες τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδας.

Ἀφοῦ τά προκαταρκτικά γίνουν ὅπως συνήθως, ἀρχίζει ἡ ἐπίκληση:

Ἐπίκληση στόν Φριμόστ

« Ὦ Φριμόστ, σ' ἐξορκίζω καί σέ προστάζω, μ' ὅλα τά Ὀνόματα πού ἔχουν τή δύναμη νά σ' αἰχμαλωτίσουν καί νά σ' ἀναγκάσουν. Σ' ἐξορκίζω, Ναμπρώθ, στ' ὄνομά σου, καί μέ τήν ἐπιβολή ὅλων τῶν Πνευμάτων, μ' ὅλα τά σύμβολα, καί μέ τίς ἐπικλήσεις τῶν Ἑβραίων, τῶν Ἑλλήνων καί τῶν Χαλδαίων, μέ τίς δικές σου ἐπιμαρτυρίες τῆς κακοτροπιᾶς κι ἀναξιότητάς σου. Ἄν δέν ἔρθεις ἀμέσως ν' ἀποκριθεῖς στά ρωτήματά μου καί νά μ' ἀπαντήσεις στό κάθε τι, θά σέ κάνω νά ὑποφέρεις μέρα μέ τή μέρα τά πιό φοβερά μαρτύρια ! Κι ὅταν ἔρθεις, δέ θά μπορεῖς νά βλάψεις ἐμένα ἤ τούς συντρόφους μου, στό κορμί καί στήν ψυχή μας ».

ΤΕΤΑΡΤΗ

(Ἀσταρώθ)

Ἡ Τετάρτη, ἀνάμεσα στή 10η καί 11η ὥρα τῆς νύχτας εἶναι ἡ κατάλληλη περίοδος γιά τήν ἐπίκληση τοῦ Ἀσταρώθ, ἑνός πνεύματος πού, ὅπως μᾶς λέει τό Γριμόριο, καλεῖται εἰδικά γιά νά ἐπιτύχουμε τήν εὔνοια τῶν ἀρχόντων. Μές ἀπ' τόν ἐξωτερικό κύκλο πρέπει νά γραφεῖ τρεῖς φορές: *Ἔλα Ἀσταρώθ.*

Σχ. 31

'Επίκληση στόν 'Ασταρώθ

« 'Ω 'Ασταρώθ, κακοποιέ δαίμονα, σ' ἐπικαλοῦμαι μέ τή Δύναμη καί τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θεοῦ τῆς Δυνάμεως, τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ τῆς Ναζαρέτ, 'Εκείνου πού ὑπέταξε ὅλα τά πνεύματα, 'Εκείνου πού γεννήθηκε ἀπό τήν Παρθένο Μαρία ! Σ' ἐπικαλοῦμαι μέ τόν ἀγνώριστο 'Αρχάγγελο Γαβριήλ ! Καί στ' Ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ 'Αγίου Πνεύματος !

Σ' ἐπικαλοῦμαι στ' Ὄνομα τῆς ὁλόφωτης Παρθένου Μαρίας καί τῆς 'Υπεραγίας Τριάδος: γιατί γιά τή δόξα τους ὅλοι οἱ 'Αρχάγγελοι, οἱ Θρόνοι, οἱ Κυριαρχίες, οἱ Δυνάμεις κι οἱ Σοφοί, οἱ Προφῆτες, οἱ 'Απόστολοι κι οἱ Εὐαγγελιστές φωνάζουν ἀκατάπαυστα: « 'Ωσαννά, 'Ωσαννά, 'Ωσαννά, 'Ελωίμ, Σαβαώθ, Σύ πού 'Υπάρχεις, 'Υπῆρξες καί θά 'Υπάρχεις », σάν ἕνα ποτάμι φωτιᾶς ! Μήν παρακούσεις τίς προσταγές μου, ἀλλά ἔλα ἀμέσως !

» Σοῦ τό προστάζω, στ' Ὄνομα 'Εκείνου πού θά κάνει τήν Κρίση τοῦ πυρός σέ ζῶντας καί νεκρούς ! 'Εκείνου στόν ὁποῖο ἀνήκει κάθε Τιμή καί Δόξα !

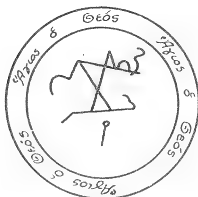
» Ἔλα λοιπόν ἀμέσως, κι ἄκουσε τίς ἐπιθυμίες μου ! Ἔλα καί τίμησε τόν 'Αληθινό Κύριο, τό Ζῶντα Θεό, κι ὅλο Του τό Ἔργο ! Μή μέ παρακούσεις, ὑποτάξου στό Ἅγιο Πνεῦμα, πού μέ τ' ὄνομά Του σέ προστάζω ! »

ΠΕΜΠΤΗ

(Σιλχάρδης)

Αὐτός ὁ δαίμονας ἐμφανίζεται μέ μορφή μονάρχη ὅταν κληθεῖ μπρός σ' ἕνα Κύκλο ἀνάμεσα στήν 3η καί 4η ὥρα τῆς νύχτας τῆς Πέμπτης. 'Αποκαλύπτει τά μέρη ὅπου βρίσκονται κρυμμένοι θησαυροί· ζητᾶ σάν θυσία ἕνα κομματάκι ψωμί, πού τό παίρνει μαζί του ἱκανοποιημένος.

Μέσα στόν Κύκλο του γράφεται τρεῖς φορές ἡ φράση: Ἅγιος ὁ Θεός, καθώς καί οἱ χαρακτῆρες τοῦ πνεύματος, ὅπως φαίνονται στό σχῆμα.

Σχ. 32

Ἐπίκληση στόν Σιλχάρδη

«Ὦ Σιλχάρδη, σ' ἐπικαλοῦμαι καί σ' ἐξορκίζω, μέ τή Μορφή καί τό Ὁμοίωμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἐκείνου πού θυσιάστηκε γιά ὅλη τήν ἀνθρωπότητα μέ τά Πάθη καί τόν Θάνατό Του! Ἐκεῖνος σέ προστάζει νά ἐμφανισθεῖς ἐδῶ καί τώρα! Ἐγώ σοῦ τό προστάζω στ' ὄνομα ὅλων τῶν Βασιλείων τοῦ Θεοῦ! Σ' αἰχμαλωτίζω καί σ' ἐξορκίζω στό Ἅγιο Ὄνομα Ἐκείνου πού πάτησε τήν Ἔχιδνα, πού ἔδιωξε τόν Δράκοντα καί τόν λέοντα! Ὑπάκουσέ με, καί ἐκτέλεσε τίς ἐντολές μου, χωρίς νά μέ βλάψεις στό κορμί καί στήν ψυχή μου».

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

(*Βεχάρδ*)

Καί αὐτός ὁ δαίμονας ζητᾶ μιά θυσία: ἕνα καρύδι, πού θά τοῦ δοθεῖ ὅταν ἐμφανιστεῖ. Ἡ ἐπίκλησή του γίνεται ἀνάμεσα στήν 11η καί 12η ὥρα τῆς νύχτας τῆς Παρασκευῆς καί μέσα στόν διπλό Κύκλο γράφεται τρεῖς φορές ἡ πρόσκληση *Ἔλα, Βεχάρδ.*

Ἐπίκληση στόν Βεχάρδ

«Ὦ Βεχάρδ, σ' ἐπικαλοῦμαι καί σ' ἐξορκίζω, μέ τά πιό ἱερά ὀνόματα τοῦ Θεοῦ, Ἐλωΐ – Ἀδωνάϊ – Ἐλωΐ – Ἄγλα – Σαμαλαβακτάϋ, γραμμένα εἴτε Ἑβραϊκά, εἴτε Ἑλληνικά ἤ λατινικά καί μέ τά Ἁγιώτατα Μυστήρια, καί μέ τά Ὀνόματα πού εἶναι γραμμένα σ' αὐτό τό βιβλίο. [49] *Καί σέ καλῶ μέ Ἐκεῖνον πού σ' ἔκανε νά γκρεμιστεῖς ἀπ' τόν Οὐρανό!*

» Σέ προστάζω, σ' ἐξορκίζω, σέ καλῶ καί σέ διατάζω, μέ τήν Δύναμη τῆς Ἁγίας Εὐχαριστίας, πού σώζει τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν ἁμαρτία! Σέ

καλῶ νά 'ρθεις αὐτή τή στιγμή καί νά ὑπακούσεις στίς προσταγές μου ! Κι αὐτό χωρίς κίνδυνο γιά τό κορμί ἤ τήν ψυχή μου, καί χωρίς νά πειράξεις τό βιβλίο μου, ἤ κάποιον ἀπ' τούς συντρόφους μου ! ».

Σχ. 33

ΣΑΒΒΑΤΟ

(Γουλάνδ)

Σ' ὅποιον τοῦ προσφέρει ἕνα κομματάκι φρυγανιά, ὁ Γουλάνδ θά δώσει γιά ἀντάλλαγμα τήν ἄμεση ἱκανοποίηση κάθε ἐπιθυμίας. Μπορεῖ νά καλεστεῖ ὁποιαδήποτε στιγμή τῆς νύχτας τοῦ Σαββάτου, ἀπό ἕνα Κύκλο μέ τούς χαρακτῆρες του, ἀλλά προστατευμένο μέ τήν τριπλή φράση: *Μήν μπεῖς, Γουλάνδ.*

'Επίκληση στόν Γουλάνδ

« Ὦ Γουλάνδ, σ' ἐπικαλοῦμαι καί σ' ἐξορκίζω, στ' ὄνομα τοῦ Σατανᾶ καί τοῦ Βεελζεβούλ, καί στ' ὄνομα τοῦ 'Ασταρώθ, καί στά ὀνόματα ὅλων τῶν ἄλλων Πνευμάτων ! Ἔλα στή στιγμή μπροστά μου ! Ἔλα, τώρα μ' αὐτά τά 'Ονόματα καί μέ τά 'Ονόματα ὅλων τῶν Δαιμόνων !

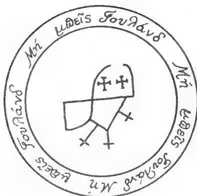
» Ἔλα, σοῦ τό προστάζω στ' Ὄνομα τῆς 'Υπεραγίας Τριάδος ! Ἔλα χωρίς νά βλάψεις τό κορμί καί τήν ψυχή μου, ἤ τά βιβλία μου ἤ ὅ,τι ἄλλο δικό μου ! Σέ προστάζω νά ἐμφανιστεῖς ἀμέσως ! 'Αλλιῶς, θά μοῦ στείλεις ἕνα ἄλλο Πνεῦμα, πού νά ἔχει τή δύναμη νά ἐνεργήσει αὐτό γιά σένα, γιά νά ὑπακούσει στίς διαταγές μου καί νά ὑποταχθεῖ στούς ὅρους πού εἶπα, καί νά μήν μπορεῖ νά φύγει ἀπό δῶ πρίν ἐκτελέσει τίς ἐντολές μου ! ».

ΚΥΡΙΑΚΗ

(Σουργκάτ)

'Ανάμεσα στίς 11 καί 12 τή νύχτα τῆς Κυριακῆς, ὁ μάγος μπορεῖ

[49] Πρόκειται ἀσφαλῶς γιά τό Liber Spirituum πού περιγράψαμε, πού ὁ δαίμονας θά εἶχε κληθεῖ νά τό ὑπογράψει γιά νά ἐπιβεβαιώσει τήν ὑποταγή του στόν μάγο. — Σ.τ.Μ.

Σχ. 34

ν' ἀπευθύνει τήν ἐπίκλησή του στόν Σουργκάτ.

῞Οπως πολλά ἄλλα πνεύματα, αὐτός θά τοῦ φέρει ὅποιο θησαυρό ἐπιθυμεῖ. Εἶν' ἕνας δαίμονας πολύ ὕπουλος κι ἀπατηλός. Θά ζητήσει νά τοῦ δοθεῖ μιά τρίχα ἀπ' τά μαλλιά τοῦ μάγου, ὁ ὁποῖος φυσικά πρέπει νά προσέξει καλά νά μήν τοῦ τήν δώσει, παραδίνοντάς του ὅμως μιά τρίχα ἀλεποῦς, λέγοντάς του πώς αὐτή εἶναι ἀρκετή γιά νά τόν ἱκανοποιήσει.

῾Ο Κύκλος του διαφέρει κάπως ἀπό τούς ἄλλους, γιατί ἔχει τρεῖς περιφέρειες. Στήν ἐσωτερική γράφονται, ὅπως συνήθως, οἱ χαρακτῆρες τοῦ πνεύματος. ᾿Ανάμεσα στούς δυό κύκλους γράφεται ἡ τριπλῆ ἐπίκληση: *῎Ελα Σουργκάτ*, κι ἀπέξω οἱ λέξεις ΤΕΤΡΑΓΡΑΜΜΑΤΟΝ, ΙΣΜΑΗΛ, ΑΔΩΝΑΪ, ΙΧΒΑ. [50]

᾿Επίκληση στόν Σουργκάτ

« ῏Ω Σουργκάτ, σ' ἐξορκίζω καί σ' ἐπικαλοῦμαι, μ' ὅλα τά ὀνόματα πού εἶναι γραμμένα σ' αὐτό τό Βιβλίο, νά'ρθεις μπρός σ' αὐτό τόν Κύκλο ἀμέσως, καί νά δεχτεῖς νά ὑπακούσεις στήν προσταγή μου ! ᾿Αλλιῶς μπορεῖς νά μοῦ στείλεις ἕνα ἄλλο Πνεῦμα, νά μοῦ φέρει μιά πέτρα πού νά μέ

50 Τό σχῆμα πού δίνει ὁ ῾Ονώριος, καί πού ἐδῶ καταγράφεται σ' ὅλες του τίς λεπτομέρειες, δέν εἶναι ἀπόλυτα ἀκριβές, ἀσφαλῶς ἀπό λάθος τυπογραφείου. Πράγματι, λείπει ὁ τρίτος κύκλος, ὁ ἐξωτερικός, γύρω ἀπό τό σχῆμα, καί τό ὄνομα πού ἀναφέρει σάν ΙΧΒΑ θά' πρεπε γιά τήν ἀκρίβεια νά εἶναι ΙΧΒΑ ἤ ΙΧΒΧ, δηλαδή τά τέσσερα ἑβραϊκά σύμφωνα πού ἀποτελοῦν τό Τετραγράμματον, καί μέ τά φωνήεντα γίνονται ᾿Ιαχβέχ ἤ ᾿Ιεχωβᾶχ. — Σ.τ.Σ καί Μ.

Σχ. 35

κάνει ἀόρατο ὅταν τό θελήσω, μόλις τή φορέσω πάνω μου. Κι ἀκόμα σέ προστάζω νά ἐμφανιστεῖς ὑποταχτικά, ἐσύ ἤ ὁ ἀπεσταλμένος σου, ὥστε νά ἐκτελεστεῖ αὐτό πού ἐπιθυμῶ, καί αὐτό χωρίς καμμιά βλάβη ἤ πείραγμα σέ μένα ἤ σ' ὅποιο ἄλλο ἄτομο ! »

Ένας ἄλλος πίνακας ἀπό τόν «Μάγο». Δείχνει τίς μορφές τοῦ 'Ασταρώθ, 'Αββαδών καί Μαμμωνᾶ.

Μέρος Τέταρτο

Φ ' νγκλούι μιγκλβ ' νάφχ Κθουλχού
Ρ ' λυέχ βγκαχ ' ναγκλ φχτάγκν

« Στ ' άντρο του στή Ρ ' λυέχ
ό νεκρός Κθουλχού προσμένει κι όνειρεύεται ... »
('Η *'Επιστροφή τοῦ Κθουλχού,* κατά τόν Χ.Π. Λάβκραφτ)

Τά « Μυστικά τοῦ 'Απτολκατέρ »

Βιβλίο Δυνάμεως τιτλοφορεῖται ἕνα ἀγγλικό χειρόγραφο τοῦ ΙΗ΄ αἰώνα, πού ἀνακαλύφθηκε ἀπό τόν ἀποκρυφιστή Σαγιέντ 'Ιντριές Σάχ, καί πρωτοδημοσιεύθηκε στό 1957.

'Η προέλευση τοῦ κειμένου εἶναι ἄγνωστη. Τό ἔργο παρουσιάζεται σάν μετάφραση ἀπ' τά ἑλληνικά, ἄν καί ἡ χρησιμοποίηση ὁρισμένων ὅρων, οἱ ἀναφορές στόν βασιλιά Σολομώντα καί οἱ φανερές ὁμοιότητες (προπάντων σχετικά μέ τίς « πλανητικές ἀντιστοιχίες ») μέ τήν Τελετουργική Μαγεία, ὑποδεικνύουν μιά μεσανατολίτικη προέλευση, δηλαδή ἀπό τήν ἴδια περιοχή ὅπου ἀναπτύχθηκε ἡ βαβυλωνιακή καί ἑβραϊκή μαγεία. 'Ο Σάχ ὑποστηρίζει ὅτι πρόκειται γιά μιά μεταγραφή ἰσλαμικοῦ πρωτοτύπου, ἀπό τό ὁποῖο ὅμως, παρ' ὅλες τίς μακροχρόνιες ἔρευνες, δέν βρέθηκε κανένα ἴχνος στίς σχετικές βιβλιογραφίες τῶν περιοχῶν ὅπου διαδόθηκε ἡ ἀραβική φιλολογία. 'Ανάμεσα στά κέντρα πού ὁ Σάχ ἐπισκέφθηκε κυνηγώντας τό ὑποθετικό πρωτότυπο κείμενο, εἶναι ἡ Μητρόπολη τῆς 'Αγίας Σοφίας στήν Κύπρο, πού εἶναι πλούσια σέ ἀραβικά καί περσικά χειρόγραφα, οἱ βιβλιοθῆκες τοῦ 'Αλ 'Αζχάρ (τοῦ ἀρχαιότερου Πανεπιστήμιου στόν κόσμο) στήν Αἴγυπτο, τοῦ Ντεομπούντ στίς 'Ινδίες, καί τῆς ἱερῆς πόλης τοῦ 'Ισλάμ, τῆς Μέκκας. Ἄκαρπη ἀποδείχτηκε κι ἡ μελέτη τῆς μεγάλης γνωστικῆς φιλολογίας, σ' ἀναζήτηση ἐνδεχομένων συσχετίσεων μέ αὐτή τή θεωρία, καθώς κι ἡ ἔρευνα τῶν συλλογῶν χειρογράφων μαγείας τῆς Bibliotheìque de l' Arsenal στό Παρίσι, τοῦ British Museum καί τῆς Oxford Bodleian Library.

'Ο Σάχ συμπαιρένει ὅτι τό ἔργο διαβιβάστηκε, γι' ἄγνωστες αἰτίες, μέ ἀπόλυτη μυστικότητα, ἀπό τούς μάγους κι ἀλχημιστές τοῦ Μεσαίωνα πού θά τό εἶχαν φυλάξει στίς βιβλιοθῆκες τους. Εἶναι ἀδύνατον νά διατυπωθεῖ κάποια ὑπόθεση σχετικά μέ τόν συγγραφέα του, ἐκτός ἀπ' τό ὅτι ὁ τίτλος « 'Απτολκατέρ » μοιάζει σάν μεταγραφή τοῦ

ἀραβικοῦ ῞Αμπντ - ἀλ - Καντίρ, δηλ. « Δοῦλος τοῦ Παντοδύναμου ».

῞Οσο γιά μᾶς, μποροῦμε νά σημειώσουμε πώς ἡ χρήση τῶν « μαγικῶν τετραγώνων » προσεγγίζει τό *Βιβλίο Δυνάμεως* μέ τό ἔργο πού εἶναι γνωστό σάν *῾Η ῾Ιερή Μαγεία τοῦ ᾿Αβραμελίν* (πλήρης τίτλος: *Τό Βιβλίο τῆς ῾Ιερῆς Μαγείας τοῦ ᾿Αβρα - Μελίν, ὅπως διαβιβάστηκε ἀπό τόν ᾿Αβραάμ τόν ῾Εβραῖο στό γιό του Λαμέχ*), χειρόγραφο τῆς Bibliothèque de l' Arsenal πού χρονολογεῖται ἀπό τό τέλος τοῦ ΙΖ´ αἰώνα (ἄν καί ἀναγράφει τήν χρονολογία 1458), καί πού εἶναι πολύ δημοφιλές ἀνάμεσα στούς σύγχρονους ἀποκρυφιστές, τόσο πού ὁ Μάκ Γκρέγκορ Μάθερς τό μετέφρασε στ᾿ ἀγγλικά, καί ὁ Ροζέ ᾿Αμπελαίν φρόντισε τή γαλλική ἔκδοση. Δέν εἶναι καθόλου ἀπίθανο, κατά τή γνώμη μας, ὅτι τό *Βιβλίο Δυνάμεως* στάθηκε μιά ἀπ᾿ τίς πηγές αὐτοῦ τοῦ πιό φημισμένου συγγράμματος.[51] Πάντως σᾶς τό δίνουμε ἐδῶ σάν μαρτυρία μιᾶς μαγικῆς τεχνικῆς ἀπό τίς πιό ἀρχαῖες καί πιό παράδοξες.

---

[51] Τοῦ *᾿Αβραμελίν*. — Σ.τ Μ.

Τό Βιβλίο τῆς Δυνάμεως

Καβαλιστικά μυστικά τοῦ σοφοῦ 'Απτολκατέρ, μάγου τῆς 'Ανδριανουπόλεως μεταβιβασμένα ἀπ' τήν πιό μακρινή ἀρχαιότητα. Μετάφραση ἀπό τά ἑλληνικά ὑπό J.D.A. ὑπό τήν ἐπίβλεψη τοῦ Σοφοῦ A.N.K.E. πού ἄρχισε τήν ἡμέρα τῆς 16ης 'Ιουνίου τοῦ ἔτους τοῦ Κυρίου 'Ημῶν 1724

1. Γιά νά νικήσεις κάθε λογῆς ἐχθρό

Γράψε τό παρακάτω τετράγωνο σ' ἄσπρο πανί, μέ μαῦρα καί κόκκινα γράμματα. Αὐτό πρέπει νά γίνει μέ τή Νέα Σελήνη. Ἔχε μαζί σου τή γητειά, καλύτερα ραμμένη πρός τή θέση τῆς καρδιᾶς. Ὅταν θελήσεις νά νικήσεις ἕναν ἐχθρό, πές τή λέξη *'Αϊακάν, μέ τό πρόσωπο στραμμένο πρός τήν 'Ανατολή, κι ἄλλες δυό φορές, πρός τόν Βορρᾶ καί τή Δύση. Καί νά τό Τετράγωνο:*

Α	Ι	Κ	Ν
Π	Ρ	Μ	Σ
Δ	Χ	Τ	Ρ
Μ	Μ	Π	Μ

2. Γιά νά ἐκδικηθεῖς ὅποιον σ' ἔχει βλάψει

'Επανάλαβε 7 φορές τή λέξη *Ραϊζίνο*, γυρίζοντας πρός τό κάθε σημεῖο τοῦ ὁρίζοντα, μετά τό ἡλιοβασίλεμα. Ὕστερα πάρε μιά ξύλινη πέννα, βάψε την γαλάζια, καί γράψε αὐτό τό τετράγωνο σ' ἕνα ξερό φύλλο δέντρου, πού νά ἔχει τριγωνικό σχῆμα:

Ρ	Α	Ι	Ζ	Ι
Ι	Ζ	Ι	Α	Ρ
Α	Ζ	Β	Γ	Δ
Β	Μ	Μ	Τ	Μ

῞Οταν τελειώσεις, πρέπει νά κάψεις τό φύλλο στή φωτιά ἑνός κεριοῦ πού δέν ἀνάφτηκε ποτέ πιότερο ἀπό τρεῖς ὧρες κάθε φορά. Καί ἐνῶ θά ἐργάζεσαι δέν πρέπει νά ὑπάρχει κανένας σέ ἀπόσταση λιγώτερη ἀπό 300 βήματα ἀπό σένα. Εἶναι προτιμώτερο νά τό κάνεις αὐτό σ' ἕνα μέρος πού κανείς ποτέ δέν συχνάζει, καί ἔχε πάντα μαζί σου ἕνα κομμάτι μαῦρο σχοινί τυλιγμένο γύρω ἀπ' τό δεξί σου μπράτσο.

3. Πῶς νά σκοτώνεις ἀνθρώπους μέ τήν μαγεία.

Εἶναι πολύ κακό νά σκοτώνεις μέ τήν μαγεία. Δέν τό θέλει οὔτε ὁ Θεός οὔτε οἱ ἄνθρωποι, καί σ' αὐτό δέν μπορεῖ νά ὑπάρχει καμμιά ἀμφιβολία. 'Αλλά τόν παλιό καιρό τό ἔκαναν, μέ τόν ἑξῆς τρόπο:

Γινόταν ἕνα τετράγωνο μέ τόν ἀριθμό ἑφτά φορές ἑφτά [52] χαραγμένο μέ σίδερο σέ μιά πλάκα ἀπό μολύβι, καί βυθιζόταν στό τρεχούμενο νερό ἑνός ποταμοῦ ἑφτά φορές γιά ἑφτά μέρες. ῞Οταν ἦταν ἕτοιμο, τό ἔφερναν τή νύχτα στό μέρος πού θά γινόταν ἡ ἐργασία. Χρειαζόταν ἀκόμα: τό δάκρυ μιᾶς χήρας, οἱ τρεῖς πρῶτες πέτρες τῆς ὄχθης ἑνός ποταμιοῦ, καί παπούτσια πού δέν εἶχαν ποτέ φορεθεῖ γιά ἕνα χρόνο. ῞Ολ' αὐτά τά ἔπαιρναν, μαζί μέ τό γήτεμα, καί τά' βαζαν σ' ἕνα ξύλινο κουτί χωρίς καρφιά. Αὐτό τό ἔθαβαν σ' ἕνα μέρος πού κανένας δέν ἤξερε. ῞Οταν ἤθελαν νά ἐπενεργήσουν τά μάγια, ὁ τελετουργός ἔκανε ἕνα σχεδίασμα αὐτῶν τῶν πραγμάτων καί τό ἔκαιγε σέ μιά φωτιά ἀπό ἄσπρα ξύλα, προφέροντας πάνω του αὐτά τά λόγια: ῞Εοο ἔοο μμοο ἀδαδβάσανα. Τά ἐπαναλάμβανε ἑφτά φορές ἑφτά, κι ὁ ἄνθρωπος πέθαινε.

Κι ἄν αὐτό γινόταν νύχτα ἦταν καλύτερα, γιατί δέν ἔπρεπε νά ἰδωθεῖ ἀπό κανέναν.

'Επίσης κάποιος εἶχε σκοτώσει ἕναν ἄλλον μ' αὐτό τό τετράγωνο:

Μ	Μ	Β	Α	Φ
Β	Α	Β	Μ	Μ
Μ	Μ	Β	Β	Α
Α	Β	Β	Μ	Μ

Τό ἔγραφαν μέ ἄσπρο μελάνι, φτιαγμένο ἀπό ἄργιλλο καί νερό, σ' ἕνα μαῦρο πανί, κ' ἔπρεπε νά τό χώσουν ἀνάμεσα στά ροῦχα κοντά στό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου πού θά σκοτωνόταν. 'Εκεῖνος πού ἤθελε νά σκοτώσει τόν ἄλλον τό ξανάγραφε, πέντε καί εἴκοσι φορές, μέ μαῦρο μελάνι πάνω σέ πράσινο μετάξι. Κι ἄν τό θῦμα δέν τό φοροῦσε πάνω του, ἀρρώσταινε μόνο, καί πέθαινε ὕστερ' ἀπό 70 μέρες. 'Αλλιῶς, πέθαινε μέσα σέ τρεῖς μέρες.

[52] Αὐτό ἦταν τό τετράγωνο τοῦ Κρόνου, πλανήτη τοῦ θανάτου, πού ἔχει γιά μέταλλό του τό μο-

4. Γιά νά ταξιδέψεις στή στιγμή ἀπό ἕνα μέρος σ ' ἄλλο, μέ τή μαγεία.

Τό πνεῦμα 'Αμφαροόλ φροντίζει γιά τά στιγμιαῖα ταξίδια σ' ὁποιοδήποτε μέρος, κι εἶναι ἡ ὀντότητα πού ὀνομάστηκε ἀπό τόν βασιλιά Σολομώντα « Ἄρχοντας τῶν Στοιχειῶν πού πετοῦν ». Καί θά' ρθεῖ σέ σένα ἄν ξέρεις τ' ἀληθινό του ὄνομα πού εἶναι:

Α	Μ	Φ	Α
Ρ	Ο	Λ	Α
Μ	Φ	Α	Ρ
Ο	Λ	Α	Μ

Κάνεις τό ἑξῆς: πέντε μέρες μετά τήν Πανσέληνο, παίρνεις πέντε πράγματα: εἶναι πέντε πέτρες, κάθε μιά τους παρμένη ἀπό ἕνα μέρος πού δέν τό βλέπει ποτέ ὁ ἥλιος. Ὕστερα ὁ μάγος, κρατώντας στό χέρι τό καπέλο καί τά παπούτσια του, πάει σέ μιά τοποθεσία ὅπου φυσοῦν ὁρμητικοί ἄνεμοι, καί φωνάζει δυνατα, γιά νά μπορέσει νά τόν ἀκούσει τό στοιχειό, τά ὀνόματα: « *Ἄμφα, Ρόλα, Μφάρ, 'Ολάμ* », ὅπως εἶναι γραμμένα στό τετράγωνο. Καί χρησιμοποιοῦνται κι οἱ ἀριθμοί τῶν λέξεων. [53]

Τό στοιχειό θά'ρθει καί θά'ναι ψηλό, μ ' ἕνα σακκί στόν ὦμο. 'Απ' τό σακκί, ἄν τοῦ τό ζητήσεις, θά βγάλει τό Δαχτυλίδι τῶν Ταξιδιῶν, καί θά στό δώσει. Αὐτό τό δαχτυλίδι πρέπει νά φυλαχτεῖ σ ' ἕνα μάλλινο σακκουλάκι, καί νά τρίβεται μ ' ὑδράργυρο κάθε τριάντα

λίβι. Σύμφωνα μέ τήν ἐκδοχή τοῦ Φράνσις Μπάρρετ, εἶναι αὐτό ἐδῶ:

4	9	2
3	5	7
8	1	6

Μπορεῖ νά προσέξει κανείς πώς τό ἄθροισμα τῶν τριῶν ἀριθμῶν, ὁριζοντίως, καθέτως καί διαγωνιως, εἶναι πάντα 15 — Σ τ Μ.

53 Τό κείμενο πιθανῶς ἀναφέρεται στό σύστημα ἀντιστοιχίας ἀριθμῶν καί γραμμάτων, εἰδικά γιά γλῶσσες ὅπως τ' ἀραβικά καί τά ἑβραϊκά. Σέ κάθε γράμμα δίνεται κι ἕνας ἀριθμός, σύμφωνα μέ τόν ἀκόλουθο πίνακα:

1	2	3	4	5	6	7	8
A	B	Γ	Δ	E	U	O	Φ
I	K	G	M	H	V	Z	Π
Q	P	Λ	T	N	W		
J		Σ			X		
Y							

Προσθέτοντας τούς ἀριθμούς τῶν γραμμάτων ἑνός ὀνόματος, βρίσκουμε ἕναν χαρακτηριστικό ἀριθμό, πού ἑρμηνεύεται σύμφωνα μέ τίς θεωρίες τῆς 'Αριθμολογίας. — Σ.τ.Σ.

Ἄν καί τά 5 πρῶτα γράμματα ἀκολουθοῦν ἀλφαβητική σειρά, τά ὑπόλοιπα εἶναι ἀνακατωμένα, καί δέν συμφωνοῦν μέ τή σειρά τοῦ ἑλληνικοῦ, ἑβραικοῦ ἤ λατινικοῦ ἀλφαβητου. — Σ τ Μ

μέρες.[54] Κι ὅταν ἔρθει τό στοιχειό, θά τοῦ ἀποδώσεις τόν τίτλο τοῦ 'Εμίρη, γιατί εἶν ' ἕνας 'Εμίρης τῶν στοιχειῶν, καί μιλᾶ ὅλες τίς γλῶσσες, κι ἀκόμα διδάσκει τόν τρόπο νά τίς μάθεις.[55]

5. Γιά νά ταξιδέψεις ἀπ ' τό ἕνα στό ἄλλο μέρος γοργότερα κι ἀπ ' τό γεράκι.

Αὐτό εἶν ' ἕνα μεγάλο μυστικό, γνωστό στούς παλιούς σοφούς, καί πού μερικοί τό ξέρουν ἀκόμα, ἔστω καί ἄν ἡ τεχνική του γιά ἕνα χρονικό διάστημα εἶχε χαθεῖ.

Πάρε χιόνι καί βράσε το μέ λάδι, σέ φωτιά ἀπό δύο λογιῶν ξύλα (ἕν' ἄσπρο, τ' ἄλλο κόκκινο), ὕστερα χύσε τό μῖγμα μέσα σέ μιά σακκούλα φτιαγμένη ἀπό τήν κύστη ἑνός ἀρνιοῦ, κι ἄφησέ την ἐκεῖ γιά ἐνάμιση φεγγάρι ' κατόπιν ρίξε την σ ' ἀναμμένα κάρβουνα, κι ὅταν ἐξατμιστεῖ ἐντελῶς, κάνε τά κάρβουνα αὐτά σκόνη πάνω σ ' ἕνα τραπέζι ἀπό ἀλάβαστρο. Αὐτή ἡ σκόνη θά φυλάγεται μέσα σ ' ἕνα κέρας, κι ὅταν θά θέλεις νά πετάξεις, πάρε μιά πρέζα, βάλε την ἀνάμεσα στίς σελίδες ἑνός βιβλίου, πού θά μπεῖ σέ μιά τσέπη εἰδικά φτιαγμένη στά ροῦχα σου.

Ὕστερα θά πᾶς νά καθήσεις μέ τό βιβλίο στό χέρι, καί θά σκεφτεῖς τόν τόπο ὅπου θές νά πᾶς πετώντας. Στήν ἀρχή θά χρειαστεῖ ἀρκετή ὥρα. Κι ὅταν θά εἶσαι ἕτοιμος νά πετάξεις, καί θά νιώσεις κούραση, τότε θά πεῖς « Σίσπι, Σίσπι », καί θά βρεθεῖς ἀμέσως ἐκεῖ πού θέλεις.

Γιά νά γυρίσεις πίσω στό μέρος ἀπ' ὅπου ἔφυγες, θά πεῖς « Ἴττςς, Ἴττςς », καί θά ἐπιστρέψεις ἀμέσως.

Λένε γιά ἕνα βασιλιά τοῦ παλιοῦ καιροῦ, πού μ' αὐτόν τόν τρόπο βασίλευε σέ δύο κράτη, καί μεταφερνόταν τόσο γρήγορα ἀπ ' τό ἕνα στό ἄλλο, πού τό γεγονός δέν ἀνακαλύφτηκε ὡσότου μιά ἐπανάσταση ξέσπασε στό ἕνα βασίλειο ἐνῶ ἐκεῖνος βρισκόταν στό ἄλλο.

6. Προστασία ἀπ ' τά κακοποιά κι ἀπατηλά πνεύματα

Ὅταν ἐκτελεῖς ἕνα μαγικό ἔργο, εἴτε πρόκειται γιά ἀλχημεία, εἴτε γιά λευκή ἤ κόκκινη μαγεία, εἶναι πάντα καλό νά ἔχεις αὐτό τό τετρά-

---

[54] 'Ο πλανήτης 'Ερμῆς, στόν ὁποῖο ἀντιστοιχεῖ ὁ ὑδράργυρος (Mercurius), εὐνοεῖ τά γρήγορα ταξίδια (ὁ ὁμώνυμος ἀρχαῖος θεός ἔφερνε στούς θνητούς τά μυνήματα τῶν ἄλλων θεῶν, κάνοντας χρέη ἀγγελειαφόρου), καθώς καί τήν ἐκμάθηση ξένων γλωσσῶν, πού εἶναι κι αὐτή μιά ἰδιότητα τοῦ στοιχιοῦ 'Αρτολκατέρ. — Σ.τ.Μ.

[55] Τό ἀρχικό κείμενο ἔχει τόν ὅρο *'Αμιῦρε* γιά τόν « 'Εμίρη », ἀντίστοιχο μέ τό ἀραβικό *'Αμίρ* ἤ *'Εμίρ*, δηλ. « διοικητή ». 'Η ὀντότητα λοιπόν πού ἐμφανίζεται εἶναι ἕνας « διοικητής » ἤ « ἀρχηγός » τῶν στοιχειῶν. — Σ.τ.Σ.

γωνο, γραμμένο σέ χαρτί, δεμένο στό δεξί σου μπράτσο:

Σ	Δ	Δ	Δ	Κ
Η	Τ	Λ	Τ	Β
Σ	Δ	Δ	Δ	Κ
Η	Τ	Λ	Τ	Β

Αὐτό εἶναι τό φυλαχτό πού ὁ Δαυίδ χάρισε στόν βασιλιά Σολομώντα, χάρη στό ὁποῖο αὐτός ἐξαγνίσθηκε καί μπόρεσε νά προσελκύσει κοντά του τό πρῶτο καλό πνεῦμα, πού ἄνοιξε τό δρόμο σ' ὅλα τά ἄλλα, κι ἔμαθε τίς μαγικές τέχνες. Ἔχει λοιπόν μεγάλη ἀξία.

7. Γιά ν' ἀκινητοποιήσεις ὁποιονδήποτε ἄνθρωπο, ζῶο, πλοῖο ἤ ἀμάξι

Αὐτό τό γήτεμα ἔρχεται ἀπ' τίς Ἰνδίες, ὅπου οἱ βασιλιάδες τῆς χώρας τό χρησιμοποιοῦσαν πολύ ἐνάντια στίς ἐπαναστατικές φυλές. Ὅταν μπόρεσαν νά μάθουν τό μυστικό, ἦταν πιά σέ θέση νά βασιλέψουν χωρίς φόβους, καί κανείς ἐχθρός δέν μπόρεσε νά τούς νικήσει.

Τό τετράγωνο γράφεται σ' ἕνα πράσινο φύλλο, μέ τή χρήση ἑνός ἄλλου φύλλου, μέ κίτρινο μελάνι, ὁποιαδήποτε ὥρα τῆς μέρας ἤ τῆς νύχτας:

1	21	63	7
21	7	1	21
9	19	91	9
12	4	6	8

Ἡ χρήση τοῦ τετραγώνου εἶναι εὔκολη καί ἔχει ἄμεσο ἀποτέλεσμα. Ὅταν θέλεις νά τό χρησιμοποιήσεις, κάνε τά ἑξῆς:

Κάρφωσε τή ματιά σου στό πουλί, ζῶο, ἄνθρωπο, βάρκα ἤ ἀμάξι, ἐνῶ σφίγγεις τό φύλλο στ' ἀριστερό σου χέρι. Πές τίς λέξεις (*ἔτσι λέει τό κείμενο*): « 1, 21, 63, 7 », κ' ὕστερα τίς λέξεις « 12, 4, 6, 8 », ὥσπου νά φέρουν ἀποτέλεσμα, πρᾶγμα πού θά γίνει γρήγορα. Πρέπει νά τίς πεῖς ὅλες βιαστικά, μέ κάπως χαμηλή φωνή. Ἄν ὅμως ἔχεις μέσα σου φόβο ἤ ἀμφιβολία, δέν θά γίνει τίποτα. Γιατί πρέπει νά ξέρεις πώς ἡ ἀμφιβολία εἶναι ὁ ἐχθρός κάθε μαγικῆς ἐργασίας: γι αὐτό πρέπει νά εἶσαι πάντα σίγουρος γιά τίς πράξεις σου καί νά νικᾶς τούς φόβους σου.

Δέν πρέπει νά λές σέ κανέναν αὐτό πού κάνεις. Κι ἄν μιλήσεις σέ κάποιον, αὐτός πρέπει νά σοῦ ὁρκιστεῖ στό αἷμα του, πώς δέν θά πεῖ ὅσα ἄκουσε σέ περισσότερα ἀπό ἕνα πρόσωπο. Ὅταν κάνεις τά ἔργα σου, πρέπει νά ἔχεις σκεπασμένο τό κεφάλι, καλύτερα μ' ἕνα κίτρινο ὕφασμα.

8. Γιά νά κάνεις δυό πρόσωπα νά ἐρωτευθοῦν μεταξύ τους

Πάρε τρεῖς κορδέλλες, μέ τά χρώματα τῆς γῆς, τοῦ ἥλιου καί τῆς

σελήνης. Δέσε τις μαζί, καί βάλε τις μέσα σ' ἕνα μικρό πήλινο σταμνάκι. Ὅταν μείνουν ἐκεῖ μέσα 6 μέρες, ρίξε τους λίγο χυμό ἀπό ἄνθη γιασεμιοῦ.

Στίψε τα ὅλα μαζί. Θά βγάλεις τότε ἕνα μελάνι, μέ τό ὁποῖο θά γράψεις τό τετράγωνο. Πάρε ὕστερα ἕνα κομμάτι ἄσπρο πανί, πού νά ἔχει βουτηχτεῖ σέ μπύρα ἀπό κριθάρι καί νά ἔχει στεγνώσει. Μέ τό μελάνι, γράψε στό πανί τό τετράγωνο. Κι αὐτό πρέπει νά γίνει τήν πρώτη ὥρα τῆς μέρας, μόλις θά μπορεῖς νά βλέπεις. Καλύτερα νά περιμένεις στό σκοτάδι, καί μόλις φανεῖ ἀρκετό φῶς, ἄρχισε νά γράφεις. Αὐτό εἶναι τό τετράγωνο:

H	B	B	N	N
P	H	B	N	P
B	P	H	B	N
N	B	H	P	B

Ὅταν τό τελειώσεις, βάλε το ἀνάμεσα σέ δυό πέτρινες πλάκες, μέσα στήν κάμαρά σου. Θά πρέπει νά μείνει ἐκεῖ ἀκόμα δύο νύχτες. Ἔπειτα θά τό βγάλεις καί θά πεῖς πάνω του μέ δυνατή φωνή τά ὀνόματα τῶν δυό ἀτόμων πού πρέπει νά ἀγαπηθοῦν. Κι αὐτό θά τό ἐπαναλάβεις καί ἄλλες τρεῖς μέρες. Τότε θά ἔχεις ἐπιτύχει τό σκοπό σου.'

9. Γιά νά προκαλέσεις θύελλες

Οἱ θύελλες κυβερνιοῦνται ἀπό τό στοιχειό τοῦ βουνοῦ, πού ὀνομάζεται *'Αρρυντού.* Ἔτσι, πρέπει νά κάνεις ἕνα τετράγωνο μέ τ' ὄνομά του, καί νά τό γράψεις σ' ὅποιο μέταλλο θέλεις, μέ πέννα καί κόκκινο μελάνι. Χρειάζεται νά καλέσεις τό πνεῦμα γιά νά τοῦ ζητήσεις νά ξεσηκώσει τή θύελλα. Κι αὐτό γίνεται ὡς ἑξῆς:

Πήγαινε σ' ἕνα ἔρημο μέρος. Γύρισε μέ τό πρόσωπο στήν Δύση. Ὕστερα πάρε ἀπό κάτω τέσσερεις πέτρες: μιά ἀπό μπροστά σου, καί τίς ἄλλες ἀπό κάθε σου πλάϊ. Βάλε τις μέσα σ' ἕνα σακκουλάκι καί δέσε το στήν ζώνη σου. Καθώς τίς σηκώνεις ἀπό χάμω, θά πεῖς: « Γιαρρίντο ». Καί μήν δώσεις σημασία σ' αὐτό πού θά τύχει νά δεῖς, μήτε νά φοβηθεῖς τίποτα ἀπ' ὅτι μπορεῖς ν' ἀκούσεις.

'Αφοῦ γυρίσεις σπίτι σου, λούσου ἀπ' τό κεφάλι ὥς τά πόδια μέ νερό στό ὁποῖο θά ἔχεις διαλύσει λίγο ἁλάτι. 'Αφοῦ σκουπιστεῖς, πάρε τίς τέσσερις πέτρες καί ἀκούμπησέ τις πάνω στό γήτεμα τοῦ στοιχειοῦ, τό ὁποῖο θά σοῦ ἐμφανιστεῖ ἀμέσως.

Μπορεῖς νά τό καλέσεις ὅποτε θέλεις, βάζοντας τίς πέτρες ὅπως σοῦ εἶπα. Μόλις ἔρθει, θά σοῦ μιλήσει χαμηλόφωνα, καί θά σοῦ φαίνεται πώς τά λόγια του βγαίνουν ἀπ' τόν ἀέρα. Τότε θά τό προσκαλέσεις νά κατέβει, καί θά τό φιλέψεις μ' ἕνα μικρό κομμάτι ψωμί πού θά ἔχεις ψήσει γιά κεῖνο.

῎Αν ἐμφανιστεῖ, θά μοιάζει σάν ἄντρας μέ μακρυά μαλλιά, ντυμένος σάν ὑπηρέτης. Θά σοῦ μιλήσει γιά πολλά πράγματα, καί θά σοῦ πεῖ πώς γνωρίζει πολλά μυστικά. Ζήτησέ του νά σοῦ πεῖ κάποιο: ὅμως αὐτός θ᾽ ἀρνηθεῖ. Τότε πές του πώς πρέπει νά κάνει κάτι γιά σένα. Θά δεχτεῖ, ἀλλά θά σοῦ τονίσει: « Δέ μπορῶ νά σοῦ πῶ τίποτα ». ᾽Αποκρίσου: « Δέν θέλω νά μάθω τίποτα, ἀλλά πρέπει νά μέ βοηθήσεις ».

Πές του τότε πώς θές νά ξεσπάσει μιά θύελλα, καί τό μέρος ὅπου θέλεις νά γίνει, καί πόση ὥρα θέλεις νά διαρκέσει.

Δέν θά φύγει προτοῦ δεχτεῖς ἀπό κεῖνον γιά δῶρο μιά πέτρα ἄσπρη καί κόκκινη. Αὐτή εἶναι τό σημάδι, ἤ ἡ σφραγίδα του, κι ὅταν φροντίσεις νά τήν δέσεις σ᾽ ἕνα χάλκινο δαχτυλίδι, τό πνεῦμα θά᾽ ρχεται σέ σένα κάθε φορά πού θά τή βουτᾶς σέ νερό. Μά ὅταν τό καλεῖς μέ τό δαχτυλίδι, δέν θά᾽ ρχεται μέ τήν δική του μορφή, καί μόνο ἐσύ θά μπορεῖς νά τό βλέπεις. Κι ἀκόμα, θά μπορεῖς νά τοῦ μιλᾶς χωρίς λόγια, καί νά τό βλέπεις ὅταν δέν φαίνεται.

῎Επειτα θά φύγει καί θά κάνει νά ξεσπάσει ἡ θύελλα ἀκριβῶς ὅπως τοῦ τό ζήτησες.

10. Γιά νά προκαλέσεις διχόνοια ἀνάμεσα σέ δύο πρόσωπα

῾Η διχόνοια εἶναι κακό πρᾶγμα, καί μπορεῖ νά γεννηθεῖ μόνο ἀνάμεσα σ᾽ ἀνθρώπους πού τούς ἀξίζει τέτοια τιμωρία. Μπορεῖς νά τό ἐπιτύχεις μ᾽ αὐτό τόν τρόπο:

Χάραξε αὐτό τό τετράγωνο σέ μολύβι, μ᾽ ἕνα σιδερένιο σουβλί[56]:

Η	Δ	Η	Δ	Η
Ι	Δ	Ι	Δ	Ι
Δ	Η	Δ	Η	Δ
Δ	Ι	Δ	Ι	Δ

Πάρε τό τετράγωνο, καί ράψε το ἀνάμεσα σέ δύο κομμάτια δέρμα. ῞Υστερα κρέμασέ το στό λαιμό σου. Μετά, πές τίς λέξεις: « *Ροῦδμο* καί *Φάρρουο* » ἑφτά φορές, πρός κάθε μεριά τοῦ κόσμου (δηλ. πρός κάθε σημεῖο τοῦ ὁρίζοντα), μέ δυνατή φωνή, ὅταν θελήσεις νά προκαλέσεις διχόνοια. Κι ὅταν θελήσεις δυό ἄτομα νά χτυπηθοῦν μεταξύ τους, πές τά ὀνόματά τους, κι ὕστερα χαμηλόφωνα: « *Χτυπηθῆτε, χτυπηθῆτε, Ροῦδμο* ». Καί θ᾽ ἀρχίσουν νά παλεύουν μεταξύ τους.

῞Οταν θέλεις νά τούς σταματήσεις, πές: « ᾽Ομδύορ », καί θά πάψουν νά παλεύουν. Μ᾽ αὐτόν τόν τρόπο προκαλέστηκαν πολλοί πόλεμοι τό παλιό καιρό, προπάντων ἀνάμεσα σ᾽ ἐχθρούς τῆς ἀληθινῆς πίστης.

---

[56] Τό σίδερο εἶναι τό μέταλλο τοῦ ῎Αρη, καί τό μολύβι τοῦ Κρόνου, πού εἶναι οἱ πλανῆτες τοῦ μίσους καί τῆς διχόνοιας. — Σ.τ.Σ.

Ἄν θέλεις νά ἐμποδίσεις νά σέ χτυπήσουν ἄλλοι, πές τήν ἴδια λέξη μέ κλειστά τά μάτια.

11. Γιά νά μιλήσεις μ᾽ ὁποιονδήποτε πού λείπει.

Αὐτό εἶν᾽ ἕνα πολύ βαθύ μυστικό τῆς Τέχνης, καί χρειάζεται μεγαλύτερη προετοιμασία ἀπό τά συνηθισμένα μαγικά ἔργα. Πρέπει νά νηστέψεις 7 μέρες, χωρίς νά πιεῖς οὔτε νερό ἀπ᾽ τήν αὐγή ὥς τό δειλινό. Ὕστερα, θά πεῖς ἀπό μέσα σου τούς παρακάτω ἀριθμούς ἑφτά φορές ἑφτά, γυρνώντας τό κεφάλι πρός ὅλες τίς δυνατές διευθύνσεις. Οἱ ἀριθμοί εἶναι: 1, 9, 2, 5, 4, 9, 6, 5, 3, 3.

Σκέψου τό πρόσωπο μέ τό ὁποῖο θέλεις νά μιλήσεις, σκέψου ἔντονα κάθε τι πού τόν ἀφορᾶ, κι ὕστερα πές τα ὅλα αὐτά στόν ἑαυτό σου μεγαλόφωνα. Ἄν τό πρόσωπο μέ τό ὁποῖο θέλεις νά μιλήσεις δέν τά ξέρει, πρέπει νά πειραματιστεῖς νύχτα, ὥστε νά μπορέσει νά σ᾽ ἀκούσει στόν ὕπνο του.

Ὕστερα, θά ἑτοιμάσεις τρεῖς στάμνες μέ νερό. Ἡ πρώτη θά εἶναι γεμάτη, ἡ δεύτερη μισή, ἡ τρίτη ἄδεια *(ἐπί λέξει)*. Πάρε τόσα βότσαλα, ὅσοι εἶναι οἱ ἀριθμοί πού σοῦ εἶπα, καί ρίξε τά πρῶτα στή μιά στάμνα, ὕστερα στή δεύτερη, κι ὕστερα στήν τρίτη, ἕνα - ἕνα, ὥστε κάθε στάμνα νά ἔχει τόν ἴδιο ἀριθμό ἀπό βότσαλα. Μετά, ἐπανάλαβε σιγανά ὅλους τούς ἀριθμούς, ἀνάμεσα στίς στάμνες.

Τότε θά μπορέσεις νά πεῖς τό μήνυμα πού σκέφτεσαι, ἀπό μιά φορά σέ κάθε στάμνα, καί θά ᾽χεις ἕτοιμη μιά τέταρτη, ἄδεια, γιά τήν ἀπάντηση.

Ἄν θέλεις ἀπάντηση, πλησίασε τ᾽ αὐτί σου σ᾽ αὐτήν τήν τέταρτη στάμνα, καί ἀφουγκράσου: ἄν τά ἔχεις κάνει ὅλα σωστά, θά τήν ἀκούσεις. Ἄν δέν ἀκούσεις τίποτα, ἀλλά νιώσεις μόνο ἕνα τερέτισμα σάν τοῦ γρύλλου, σημαίνει πώς κάποιο λάθος ἔκανες, καί θά πρέπει νά ξαναρχίσεις. Ὅταν ἐκτελέσεις τό πείραμα 7 φορές, θά εἶσαι σέ θέση νά μιλᾶς μέ τόν καθένα, μέ τήν ἴδια εὐκολία πού θά τό ἔκανες ἄν ἦταν μπροστά σου, μέρα ἤ νύχτα, κι αὐτός θά σοῦ ἀπαντᾶ, εἴτε τό θέλει εἴτε ὄχι, καί θά σοῦ πεῖ ὅλα ὅσα κάνει τήν ὥρα πού θέλεις νά τοῦ μιλήσεις. Ἀλλά πρίν ἐξασκηθεῖς σ᾽ αὐτή τήν τέχνη, θά βρεῖς στήν ἀρχή δυσκολίες. Κι ἀκόμα, πολλοί κάνουν τό λάθος νά βάλουν τ᾽ αὐτί τους κοντά στή στάμνα πρίν συμπληρώσουν τή διαδικασία, κι αὐτό εἶναι ἀνοησία, γιατί δέν εἶναι δυνατό νά τόν ἐξυπηρετήσουν τά στοιχειά ἀπ᾽ τίς στάμνες τήν ὥρα πού ἀκοῦν ἀκόμα.

12. Γιά νά ἐξουδετερώσεις τό φθόνο

Καλύτερα νά ξέρεις ποιός εἶναι ὁ ἐχθρός σου. Πάρε τότε ἕνα κομμάτι συκῶτι καί τύλιξέ το σέ μιά περγαμηνή. Κρέμασέ την κοντά στή

φωτιά, καί κοίταζέ την μ ' ὀργή, σάν νά 'ταν ὁ ἐχθρός σου. Ὕστερα γράψε σ ' ἕνα χαρτί αὐτό τό τετράγωνο, καί κάψε το ἀμέσως:

6	66	848	938
8	11	544	839
1	11	383	839
2	73	774	447

Ὅταν ὁ ἄντρας (ἤ ἡ γυναίκα) πού σέ φθονεῖ νιώσει τήν ἐπίδραση τῆς ἐνέργειάς σου, θά 'ρθεῖ νά σοῦ ζητήσει συγγνώμη. Θά δεῖ στόν ὕπνο του ὅτι ἔκανε ἕνα σφάλμα, κι ὅτι θά πρέπει νά σ' ἐπισκεφθεῖ γιά νά ἐξιλεωθεῖ, ἀλλιῶς θά νιώθει πώς εἶναι καταδικασμένος νά πεθάνει. Κι ἄν βρίσκεται μακριά, καί δέ μπορεῖ νά ἔρθει, θά μάθεις ὅτι μεταμελήθηκε, βλέποντας πώς τό κομματάκι τοῦ συκωτιοῦ πῆρε σχῆμα μισοφέγγαρου, καί τότε θά σταματήσεις τά μάγια. Αὐτό θά τό κάνεις γράφοντας ξανά σέ χαρτί τό τετράγωνο, κι ὕστερα βουτώντας το σέ νερό ὡσότου τό γράψιμο νά σβήσει. Καί θυμήσου νά σκεφτεῖς πώς τόν συγχώρεσες.

'Επίσης, μπορεῖς ν' ἀποφύγεις τόν φθόνο καί τήν ἀντιπάθεια ἄν πάρεις ἕνα ἀσημένιο νόμισμα καί τό σφυροκοπήσεις ὡσότου πάρει σχῆμα τετράγωνο, γράψεις τούς ἀριθμούς πάνω του καί τό φυλάξεις μέσα σ ' ἕνα μάλλινο ὕφασμα μακριά ἀπ ' τούς ἀνθρώπους.

13. Γιά νά μπορεῖς νά ὑποτάξεις τούς ἀνθρώπους.

Πάρε μιάν ἁλυσσίδα, ἕνα γάντζο κι ἕνα κομμάτι ξύλο χοντρό τρία δάχτυλα. Δέσε τα ὅλα μ ' ἕνα σχοινί χωρίς κόμπους. Θάψε τα σ' ἕναν λάκκο, ὥστε νά μή μπορεῖ κανείς νά τά πάρει. Ὕστερα γράψε αὐτή τήν γητειά σ ' ἕνα κομμάτι χαρτί:

Ε	ΕΕΕ	ΕΕΑ
ΑΕΕ	ΕΕΕ	ΕΑΑ
111	111	111

'Ατένιζε τή γητειά γιά μιά ὥρα κάθε νύχτα, μετά τά μεσάνυχτα, στό φῶς τῆς λάμπας σου. Ὕστερα πάρε την καί βάλ ' την νά βράσει σέ καθαρό νερό, ὥσπου νά μή μείνει πιά τίποτα.

Κοίταξε τά δάχτυλά σου, τεντωμένα μπροστά σου, καί πές « 77, 77, 77, 77, 'Ανανανάν, Κακακακακάκ ».

Θά νιώσεις ἀμέσως πώς ἡ γητειά πιάνει. Καί μόλις τό καταλάβεις, ἔβγα στό δρόμο, κι ὁ πρῶτος ἄνθρωπος μέ τόν ὁποῖο θά μιλήσεις θά δείξει σεβασμό γιά σένα, ἀκόμα κι ἄν προηγουμένως σέ θεωροῦσε ἠλίθιο.

Λένε πώς πολλοί μάγοι πού μεταχειρίστηκαν αὐτό τό σύστημα, ἀπό βλάκες πού ἦταν ἔγιναν διάσημοι, καί σύμβουλοι βασιλιάδων.

Τό μυστικό αὐτό ὀνομάζεται Θησαυρός τῆς Γνώσεως. Καί χάρη σ᾽ αὐτό θά σέ σέβωνται ὅλοι, ὅτι κι ἄν κάνεις.

14. Γιά νά κάνεις μεταστοιχείωση μετάλλων.

Τά κατώτερα μέταλλα δέν μποροῦν νά μεταμορφωθοῦν σέ χρυσάφι ἤ ἀσῆμι χωρίς τήν ἑξῆς γητειά:

1	5	8	Α	Ο
7	9	1	Ο	Α
1	8	5	Ο	Ο
8	5	1	Ο	Α

Αὐτό τό μαγικό τετράγωνο ἦταν πάντα χρήσιμο στούς ἀλχημιστές, καί βρίσκεται χαραγμένο σ᾽ ὅλα τους τά σύνεργα, καθώς καί στίς πόρτες τῶν σπιτιῶν τους.

Καί ὅσο πιό πολλές φορές τό γράψεις, τόσο μεγαλύτερη γίνεται ἡ δύναμή του. Πρέπει νά γραφτεῖ ὅταν ὁ Ἥλιος ἤ ἡ Σελήνη βρίσκονται στό ζώδιο τοῦ Λέοντα. Γράφεται σέ κάθε μέρος καί σ᾽ ὁποιοδήποτε ὑλικό, ἀλλά μέ μιά πέννα πολύ λεπτή. Ὅταν ἀρχίζεις τ᾽ ἀλχημιστικά σου πειράματα, φρόντισε νά᾽ ναι μπροστά σου ἡ γητειά κι ἔχε πάντα στό νοῦ σου τά σύμβολά της. Καί ὅταν ἀρχίζεις μιά νέα φάση τῶν πειραμάτων σου, ξαναγράψε την, ἀλλά μήν πεῖς σέ κανένα τό μυστικό.

Γιά τή μεταστοιχείωση, μπορεῖς νά χρησιμοποιήσεις τή μέθοδο πού συνιστοῦν οἱ φιλόσοφοι, ἤ αὐτήν ἐδῶ:

Πάρε μιά ποσότητα μολύβι, καί μισό ἀπ᾽ τό βάρος της μαῦρο μπαρούτι, κι ἄλλο μισό κόκκινο μπαρούτι. Ἀνακάτεψέ τα ὅλα μέ ὑδράργυρο, στό ζώδιο τοῦ Λέοντα. Γιά ὀχτώ μερόνυχτα θά τά ἔχεις στό φοῦρνο, μέ σιγανή φωτιά: τό μῖγμα πρέπει νά εἶναι τυλιγμένο σέ λουρίδες ἀπό πανί καί κλεισμένο σ᾽ ἕνα πήλινο δοχεῖο, πού νά γράφει πάνω: Δ Ζ Α Β.

Καθώς περνοῦν οἱ μέρες, ἐξάγνισε τό νοῦ, τό κορμί καί τήν ψυχή σου, γιατί ἀπ᾽ αὐτό ἐξαρτᾶται ὅλη ἡ ἐργασία. Καί διάβασε πολλές φορές τό βιβλίο πού ἔχει καθαριστεῖ.[57]

Ὅταν τελειώσεις ὅλ᾽ αὐτά κι ἡ ὥρα πλησιάζει, μή σβήσεις ἀπότομα τή φωτιά, μόνο ἄφησε νά χάνει λίγο - λίγο τή ζέστα της, καί νά σβήσει σέ 8 μέρες. Ὅταν ὅλα εἶν᾽ ἕτοιμα, πάρε μαζί σου ἕνα μάρτυρα, ὥστε νά ὑπάρχει ἐκεῖ κάποιος πού νά δεῖ τό χρυσάφι. Κι εἶναι ἀρκετό αὐτός ὁ μάρτυρας νά εἶναι ζῶο ἤ ἄνθρωπος. Ἄνοιξε τό πήλινο δοχεῖο, βγάλε ἀπό μέσα τό χρυσάφι, καί χρησιμοποίησέ το ὅπως θέλεις. Καλό εἶναι νά τό χρησιμοποιήσεις πρίν περάσει χρόνος. Αὐτό τό ἔργο δι-

57 Ἄν τό *Βιβλίο Δυνάμεως* εἶναι πραγματικά ἰσλαμικῆς προέλευσης (ὅπως φαίνεται πιθανό), αὐτή ἡ φράση ἐννοεῖ τό Κοράνι. — Σ.τ.Σ.

σκολα πετυχαίνει. Ἄν παραβλέψεις κάτι, θά ἀποτύχει· ἄν ὅμως γίνουν σωστά, θά ἔχει ἐπιτυχία. Ἄν ἀποτύχεις, πρέπει νά δοκιμάσεις ξανά καί ξανά, ὡσότου ἐπιτύχεις. Καί θυμήσου πώς ἕνα μέρος ἀπ᾽ τό χρυσάφι πρέπει νά δοθεῖ στούς φτωχούς, ὥς δυό μέρη στά ἑκατό. [58]

15. Γιά ν᾽ ἀποκτήσεις τό Ἐλιξήριο τῆς Ζωῆς

Μάθε πρῶτα πώς κανένας δέν ζεῖ περισσότερο ἀπ᾽ ὅσο τοῦ εἶναι γραφτό, ἐκτός ἄν τό θέλει ὁ Θεός. Γι αὐτό οἱ σοφοί ἔχουν γράψει ὅτι, πρίν φτιάξεις τό νερό τῆς Ζωῆς, εἶν᾽ ἀνάγκη νά ἐπικαλεστεῖς τόν Θεό. Ὁ Ἀλέξανδρος βρῆκε τήν πηγή του, κι ὅταν τήν εἶδε φοβήθηκε, γιά πρώτη φορά στή ζωή του, γιατί ἤξερε πώς ἦταν κάτι πολύ ἐπικίνδυνο. [59]

Ἄν λοιπόν ἐσύ δέ φοβᾶσαι, προετοιμάσου μέ νηστεία καί προσευχή γιά 40 μέρες, κι ὅταν ἔτσι ἀποχτήσεις δύναμη, πήγαινε στήν ἔρημο κι ἀναζήτησε τήν πέτρα πού ἀπ᾽ τό ἕνα μέρος εἶναι γαλάζια, καί ἀπ᾽ τό ἄλλο κόκκινη. Αὐτή εἶναι ἄφθονη στίς ἀφρικανικές ἐρήμους καί τή γνωρίζεις μόλις τή δεῖς, γιατί καμιά ἄλλη πέτρα δέν τῆς μοιάζει, καί τά δυό χρώματα χωρίζονται ἀπό μιάν ἄσπρη γραμμή. Αὐτή εἶναι καί δέν εἶναι πέτρα. Ὅποιος ἔχει μυαλό, καταλαβαίνει. [60]

Ὅταν βρεῖς τήν πέτρα, πρέπει νά τήν πᾶς σέ μέρος μακριά ἀπ᾽ τούς ἀνθρώπους, καί θά φτιάξεις γι αὐτήν ἕνα δέσιμο ἀπό χαλκό καί χρυσάφι ὅπου θά τή στερεώσεις, μέ χαραγμένο πάνω της τό σχῆμα ἑνός πουλιοῦ καί τίς λέξεις: ΑΙ ΑΙ ΑΙ ΝΑ ΝΑ ΑΝ.

Βάλε την ὕστερα σέ νερό πού θά᾽χεις πάρει ἀπό μιά πηγή, κι ἄφησέ την ἐκεῖ μόνη καί θαμμένη γιά ὅσον καιρό χρειάζονται 7 φεγγάρια νά γεμίσουν καί νά σβήσουν. Ἔπειτα, φέρνοντας μαζί σου τά καινούρια σου ροῦχα, ἀφοῦ κάνεις μπάνιο, καί χωρίς νά φᾶς τίποτα, πήγαινε σ᾽ ἐκεῖνο τό μέρος. Ὅταν πάρεις τήν πέτρα στό χέρι, πές καί ξαναπές τίς λέξεις, κι ἀκούμπησέ την πάνω στήν καρδιά σου. Ὅταν τελειώσεις μ᾽ αὐτά, βγάλε τά παλιά σου ροῦχα κι ἄναψε μιά φωτιά μ᾽ αὐτά. Ἀμέσως μετά φόρεσε τά καινούρια ροῦχα. Καλύτερα νά εἶναι πράσινα κι ἄσπρα. Ὕστερα πάρε τό νερό πού ἦταν μαζί μέ τήν πέτρα, κι αὐτό εἶ-

[58] Ἴσως αὐτό νά ἔχει σχέση μέ τό *Ζακάτ*, τό « φόρο τῶν φτωχῶν » τοῦ μωαμεθανισμοῦ πού εἶναι 2,5%. — Σ.τ.Σ.

[59] Σχετικά μέ τόν Ἀλέξανδρο καί τόν φόβο του μπροστά στήν « Πηγή τῆς Ζωῆς », ὑπάρχουν πολλοί μύθοι μέ βαθιά ἐσωτερική σημασία. Τό ἄρθρο τοῦ Α.Κ.Κουμαρασβάμι, *Χβάγια Καντίρ καί ἡ Πηγή τῆς Ζωῆς*, στήν Rivista Di Studi Tradizionali, ἀρ. 20 — 21 (Ἰούλιος — Δεκέμβριος 1966) περιέχει μιάν εὐρύτατη βιβλιογραφία. Ἐδῶ μπορεῖ νά συσχετισθεῖ τό « Ἀπτολκατέρ » μέ τόν Ἄλ - Καντίρ, ἅγιο καί προφήτη μιᾶς λαϊκῆς λατρείας πού ἐξασκεῖται καί τώρα ἀπό Μουσουλμάνους καί Ἰνδούς. — Σ.τ.Σ.

[60] Ἐδῶ εἶναι φανερός ὁ ἐσωτερικός συμβολισμός, ὅπως καί σ᾽ ὅλα τ᾽ ἄλλα « μαγικά » τοῦ *Βιβλίου Δυνάμεως*. Ὑπάρχουν βιβλία κατατοπιστικά σέ τέτοιου εἴδους συμβολισμούς. — Σ.τ.Σ

ναι τό Νερό τῆς Ζωῆς. Τό μισό ἀπ᾽ αὐτό πρέπει νά φυλαχτεῖ σέ μιά μικρή μποτίλια, πού θά τήν ταπώσεις καί θά τήν ἔχεις μαζί σου. Τό ἄλλο μισό θά τό πιεῖς, μόλις βγεῖ ὁ ἥλιος. Ὅταν γίνει αὐτό, θά ζήσεις γιά τή χρονική περίοδο πού ζήτησες στίς προσευχές σου.

Ἐδῶ ὅμως ὑπάρχει κάτι παράξενο. Ἄκουσα νά λένε πώς ὅσοι ἤπιαν τό Νερό τῆς Ζωῆς, ἀποθύμησαν τελικά τό θάνατο, καί δέ μπόρεσαν νά ζήσουν πάνω ἀπό 200 χρόνια. Γι αὐτό ἤπιαν τό ἄλλο μισό ἀπ᾽ τό νερό, καί ἔτσι πέθαναν στό προβλεπόμενο χρονικό διάστημα.

16. Γιά νά κάνεις νά παλέψουν μεταξύ τους δυό γκαμῆλες.

Αὐτό τό μυστικό χρησιμοποιήθηκε πολύ ἀπό τούς πολέμαρχους, πού ἤθελαν νά προκαλέσουν σύγχυση στόν ἐχθρικό στρατό.

Σχεδίασε δυό γκαμῆλες σέ δυό πέτρες μέ διαφορετικό χρῶμα. Ὕστερα ἄνοιξε μιά τρύπα σέ καθεμιά ἀπ᾽ τίς πέτρες καί δέσε τις μαζί μέ μιά κορδέλλα. Γράψε στή μιά τούς ἀριθμούς τῆς ἀντιπάθειας: 2, 3, 9, 4᾽ καί στήν ἄλλη τούς καταραμένους ἀριθμούς τῆς ἀπιστίας: 3, 33, 333. Ὕστερα, στριφογύρισέ τες κρατώντας τήν ἄλλη ἄκρη τῆς κορδέλλας, ὥστε τά στοιχειά πού ὁρίζουν αὐτούς τούς ἀριθμούς νά τούς δοῦν καί νά τούς νιώσουν, καί τότε οἱ γκαμῆλες θ᾽ ἀρχίσουν νά παλεύουν. Ἄν θέλεις νά τίς σταματήσεις, πές τούς ἀριθμούς τῆς ἑνότητας καί τοῦ μυστηρίου: 1, 5, 7. Τότε ἀμέσως θά πάψουν νά παλεύουν.

17. Γιά νά νιώθεις ζέστη ἀκόμα καί στήν παγωνιά.

Φτιάξε ἕνα φυλαχτό ἀπό δέρμα, καί δέσε το μ᾽ ἕνα δερμάτινο λουρί στό δεξί σου μπράτσο. Πάνω του πρέπει νά γραφοῦν αὐτά τά σημάδια

Ὕστερα, μέ τήν πανσέληνο, ἄφησε τό φυλαχτό κάτω ἀπ᾽ τίς ἀχτίδες τοῦ φεγγαριοῦ καί ξαναπέρασε τό δάχτυλό σου στά σημάδια πού χάραξες. Κλεῖσε τά μάτια καί σήκωσέ το ψηλά ! Ὕστερα, ὅταν τό φορέσεις, θά σέ κρατάει ζεστόν ἀκόμα καί στό πιό διαπεραστικό κρύο.

Κάποτε τό χρησιμοποιοῦσαν οἱ στρατιῶτες, ὅταν ἔπρεπε νά ξενυχτήσουν στήν ἔρημο. Μπορεῖς νά δοκιμάσεις τό ἀποτέλεσμα, ἄν γδυθεῖς ἐντελῶς ὅταν εἶσαι μόνος, καί τό δέσεις στό μπράτσο σου.

18 Γιά νά νιώθεις δροσιά ἀκόμα καί σέ μεγάλη ζέστη.

Πάρε ἕνα κομμάτι κόκκινο δέρμα, καί πάνω του χάραξε αὐτά τά σημάδια:

῞Υστερα, ὅταν μεσουρανεῖ ὁ ἥλιος, ἄφησε τό φυλαχτό κάτω ἀπ' τό φῶς του, καί κοίταξε μέ τά μάτια ἔντονα τόν ἥλιο.

Θά πρέπει νά ἔχεις τό φυλαχτό τυλιγμένο σ' ἕνα χρυσό ὕφασμα, ὥς τήν ὥρα πού θά σοῦ χρειαστεῖ. Τότε, φόρεσέ το κάτω ἀπ' τή μασχάλη σου.

19. Γιά νά εἶσαι θαρραλέος.

Πρέπει γι αὐτό νά κάνεις ἕνα φυλαχτό μ' αὐτούς τούς ἀριθμούς:

23	23	23	23
58	85	88	55
25	28	28	25
52	82	82	52

Τό φυλαχτό γίνεται ἀπό ἐλεφαντόδοντο, κι οἱ ἀριθμοί πρέπει νά γραφοῦν τήν 5η ὥρα τῆς μέρας, μέ μιά πέννα φτιαγμένη ἀπ' τό κέρατο ἑνός τράγου πού σκοτώθηκε μιά μέρα πρίν ἀπ' τή Νέα Σελήνη.

Βούτηξέ το ὕστερα σ' ἕνα δοχεῖο μέ ζεστό γάλα, ὡσότου τά λόγια *(ἔτσι λέει τό κείμενο)* νά σβηστοῦν ἐντελῶς. Πάρε τό γάλα καί πιές το, λέγοντας: « ΣΑΜΤΔΓΚΜ » μέ τό νοῦ σου. ῞Υστερ' ἀπ' αὐτό, δέ θά ὑπάρχει πιά φόβος στήν καρδιά σου.

20. Γιά νά σέ τιμοῦν στά ἐπίσημα μέρη.

Φόρα πάντα τό καπέλλο σου, κι ἀπό μέσα βάλε νά σοῦ κεντήσουν μέ κίτρινο μετάξι αὐτά τά γράμματα:

ΑΔΔ7Δ5ΔΑΔΔΑ

῾Η ἐπιτυχία θά σοῦ χαμογελάσει μετά ἀπό 7 μέρες. ᾿Αλλά κάθε νύχτα πρέπει νά ἐπαναλαμβάνεις 15 φορές τό: « Γυάρα Γυάρα ᾿Αντάρα »· γιατί αὐτά εἶναι τ' ὄνομα κι ἡ σφραγίδα τοῦ στοιχειοῦ πού κυβερνᾶ τήν ἐπιτυχία καί τήν τιμή. Καί μπορεῖ νά σοῦ ἐμφανιστεῖ. ῎Αν αὐτό γίνει, θ' ἀφήσει πλάϊ στό κρεββάτι σου ἕνα σκοῦρο φύλλο, κι ἐσύ θά τοῦ ἑτοιμάσεις ἕνα μικρό δοχεῖο μέ μέλι, πού θά τό πάρει μαζί του, ἀφήνοντας στή θέση του μιάν ἄσπρη πέτρα. Κι ὅταν ἔρθει, θά μοιάζει μ' ἕναν ἄντρα πολύ ἡλικιωμένο, μέ μεγάλο κεφάλι· ἄν τοῦ τό ζητήσεις, θά σοῦ χαρίσει μιά λόγχη μέ τήν ὁποία θά νικᾶς τόν καθένα, πού θά εἶναι φτιαγμένη μέ τά μέταλλα τῶν 7 βουνῶν. [61] Θυμήσου πώς δέν πρέπει νά τοῦ πεῖς « εὐχαριστῶ », γιατί ἀλλιῶς θά κάνει τή λόγχη νά ἐξαφανιστεῖ.

---

[61] Τά « ἑφτά βουνά » εἶναι προφανῶς οἱ 7 πλανῆτες, καί τά μέταλλα εἶν' ἐκεῖνα πού ἁρμόζουν σ' αὐτούς, σύμφωνα μέ τίς παραδοσιακές πλανητικές ἀντιστοιχίες (βλέπε σχετικά τό Παράρτημα 1 τοῦ πρώτου τόμου). ᾿Επίσης, στή γητειά ὑπ' ἀριθ. 9 ἕνα πλανητικό πνεῦμα ὀνομαζόταν « στοιχειό τοῦ βουνοῦ ». — Σ.τ.Σ.

21. Γιά νά γίνεις μορφωμένος κι ἀξιοσέβαστος.

Πάρε ἕνα κομμάτι γυαλιστερό μπροῦντζο, καί γιά τρεῖς νύχτες μέ πανσέληνο χύσε πάνω στήν ἐπιφάνειά του λίγο νερό, κι ἀμέσως μετά ξαναγυάλισέ την. Ἔπειτα πήγαινε σ᾽ ἕνα δωμάτιο κατάλληλα ἑτοιμασμένο, ὅπου θά ὑπάρχει ἕνα βιβλίο μέ λευκές σελίδες, ἕνα μελανοδοχεῖο γεμᾶτο, καί μιά πέννα φτιαγμένη ἀπό ἕνα καλαμάκι. Ὅταν θά εἶσαι ἕτοιμος γιά νά καλέσεις τό πνεῦμα, χτύπα τή γυαλιστερή ἐπιφάνεια 7 φορές μέ τήν πέννα. Θά σοῦ φανεῖ σά νά πέφτεις σέ ὕπνο, καί θά δεῖς τό στοιχειό μέσα στό μετάλλινο καθρέφτη. Ἐκεῖνο θά σέ ρωτήσει τί θέλεις, καί τ᾽ ὄνομα αὐτοῦ πού καλεῖς. Ἀπάντησε: « Καλῶ τόν *Ντούνα*, καί ζητῶ ν᾽ ἀποκτήσω γνώση ». Τότε ἐκεῖνο θά πλησιάσει καί θ᾽ ἀπαντήσει στ᾽ ὄνομά του. Ζήτησέ του αὐτό πού θέλεις, κι ἐκεῖνο θά γράψει τήν ἀπάντηση στό βιβλίο, χωρίς ν᾽ ἀγγίξει τήν πέννα. Ὕστερα, ἄν εἶναι κάποιο βιβλίο πού θέλεις ν᾽ ἀποστηθίσεις, ζήτησέ του το, καί τό ἄλλο πρωί θά τό ἔχεις μάθει, χωρίς νά τό ξεχάσεις πιά. Πές τότε: « Ἔλα *Ντούνα*, ὅποτε σέ καλέσω μ᾽ αὐτή τή μετάλλινη πλάκα. Εἶσαι σοφός, κι ἐγώ εἶμαι μόνο ἕνας μαθητής πού δέν ξέρει τίποτα ». Κι ἐκεῖνο θά δεχτεῖ νά ἔρχεται ὅποτε τό καλεῖς, καί θά σοῦ δώσει, ἄν τοῦ τό ζητήσεις, ἕνα δαχτυλίδι πού θά κάνει τούς ἄλλους νά σέ σέβονται σάν ἕνα μεγάλο σοφό. Ἄν θέλεις νά ἔχεις μόνιμα τή δύναμη τῆς γνώσεως, τρῶγε κάθε μέρα τουλάχιστον 3 αὐγά, καί μήν ξεχνᾶς νά τρῶς λίγο ἁλάτι πρίν καί μετά τό φαγητό.

Ὑπάρχει κάτι πού μπορεῖ νά σέ κάνει νά χάσεις ὅλες τίς τιμές: εἶναι τό νά ἀφήσεις νά πιστέψουν ὅτι μέ τή δική σου ἀξία ἔχεις ἀποκτήσει τή σοφία, γιατί αὐτή ἡ πράξη θά ἐξόργιζε τό στοιχειό πού σοῦ τή χάρισε.

22. Γιά ν᾽ ἀκοῦς μουσική ὅποτε θέλεις.

Φώναξε τ᾽ ὄνομα τοῦ στοιχειοῦ *Ἐλ - Ἀντρέλ*, φορώντας ἕνα μετάλλινο σκοῦφο στό κεφάλι. Αὐτό θά᾽ ρθεῖ καί θά σοῦ μιλήσει γιά ἕνα δοχεῖο μέ νερό πού θά ἔχεις βάλει κοντά σου πάνω σ᾽ ἕνα τραπέζι. Μίλησέ του μ᾽ εὐγένεια κι ἐκεῖνο θά σέ κάνει ν᾽ ἀκούσεις τή μουσική πού ἐπιθυμεῖς. Ὅταν θελήσεις νά σταματήσει, πές τ᾽ ὄνομά του ἀνάποδα, κι ἐκεῖνο θά φύγει, παίρνοντας τή μουσική μαζί του. Ἀλλά δέ θά μπορεῖς νά τό καλέσεις πάνω ἀπό μιά φορά τή μέρα.

23. Πῶς νά σοῦ προμηθέψουν τροφή τά Πνεύματα.

Πάρε ἕνα κομμάτι γυαλί μεγάλο ὅσο ὁ ἀντίχειράς σου, ἀκούμπησέ το σέ μιά πράσινη πέτρα, καί σκέπασέ το μέ τό φύλλο ἑνός δέντρου πού δέν ἔχει ποτέ καρπίσει. Ὕστερα χάραξε στήν ἄμμο μέ τό δάχτυλο αὐτά τά λόγια: ΑΜ ΜΑ ΕΣ ΟΜ. Μετά θά πεῖς: « *Ἄμεσον*, ἔλα ἀμέσως· ἔλα καί φέρε μαζί σου αὐτά πού χρειάζομαι, τό φαγητό πού θέλω καί τό

κρέας, καί τά φροῦτα, κι ὅλα ὅσα ἀπαιτοῦνται γιά νά μοῦ ἑτοιμαστεῖ ἕνα συμπόσιο ».

Τότε θά 'ρθεῖ τό στοιχειό, καί θά 'ναι μεγαλύτερο τέσσερις φορές ἀπό ἕνα ἄλογο, ἀλλά θά ἔχει ἀνθρώπινη μορφή, μαῦρο, μέ γελαστό πρόσωπο. Μίλησέ του σά σέ φίλο, καί πές του τί θέλεις νά φᾶς. Θά σοῦ ζητήσει νά πᾶς στό τραπέζι του, ἀλλά σύ θ' ἀπαντήσεις: « Ἔχω νά διαβάσω καί νά γράψω, καί δέ μπορῶ νά φύγω ἀπό 'δῶ γιατί ἔχω κάνει ἕνα Τάμα ». Τότε θά ἐξαφανιστεῖ ἀλλά θά γυρίσει ἀμέσως, μ' ὅλα ὅσα τοῦ ζήτησες, καί θά τ' ἀκουμπήσει μπροστά σου.

Ὕστερα θά κάνει πώς φεύγει, ἀφοῦ μιλήσει εὐγενικά μαζί σου. 'Αλλά δέ θά 'χει φύγει, ἔστω κι ἄν δέ μπορεῖς νά τό δεῖς. Τότε θά τοῦ ζητήσεις νά μοιραστεῖ μαζί σου τό γεῦμα σου, κι ἐκεῖνο θά ξαναεμφανιστεῖ καί θά καθήσει νά φάει. Ἄν θελήσεις νά τό καλέσεις ξανά, θά σοῦ πεῖ ἐκεῖνο τό ὄνομα πού θά ἐπικαλεστεῖς, καί θά ἔρχεται κάθε φορά πού θά τό φωνάζεις μ' αὐτό τ' ὄνομα.

24. Γιά νά γιατρεύεις κάθε ἀρρώστεια.

Πάρε ἕνα μεγάλο μαῦρο πανί, καί βάλ' το ἀνάμεσα σέ δυό ξύλα πού νά ἔχουν ἐκτεθεῖ στόν ἥλιο γιά 7 χρόνια. Γιά νά τό κάνουν αὐτό, μερικοί παλιοί Μάγιστροι διάλεγαν κομμάτια ξύλου ἀπό δένδρα πού νά ἔχουν φυτρώσει πρίν ἀπό 7 χρόνια, κόβοντάς τα ἀπό τό μέρος τοῦ κορμοῦ πού ἦταν πιό κοντά στόν ἥλιο. Κατάλληλα εἶναι καί ξύλα παρμένα ἀπ' τά ἐξωτερικά τοιχώματα ἑνός σπιτιοῦ φτιαγμένου πρίν ἀπό 7 χρόνια.

Πάρε αὐτά τά ξύλα καί τό πανί, καί βάλε τα μέσα σ' ἕνα ἄσπρο δοχεῖο μισογεμᾶτο μέ κερί ἀπό μελίσσι. Ζέστανε τα αὐτά σέ σιγανή φωτιά γιά δυό μέρες. Πρόσθεσε λίγο σιτάρι, καί βάλε νά βράσει σέ νερό τό περιεχόμενο τοῦ δοχείου. Τή μάζα πού θά προκύψει τύλιξέ τη σ' ἕνα ἄσπρο πανί, κι ἄφησέ τη κρεμασμένη ὡσότου γίνει πανσέληνος. Τότε, πάρε λίγο ἀπ' τό κερί, καί χύσε τό σέ λυωμένο μολύβι. Μ' αὐτό φτιάξε ἕνα δαχτυλίδι πού νά ταιριάζει στό δείχτη τοῦ χεριοῦ σου, καί στό ἐσωτερικό του γράψε τίς λέξεις: ΑΛ ΟΜΛ ΛΑ, μ' ἕνα σιδερένιο σουβλί.*

Αὐτό τό δαχτυλίδι εἶναι φυλαχτό γιά ὅλες τίς ἀρρώστειες. Ὅταν θέλεις νά τό χρησιμοποιήσεις, σκέπασε τό κεφάλι σου μ' ἕνα μαῦρο πανί, καί στάσου μπροστά στόν ἄρρωστο. Ἄφησέ τον νά σφίξει στό χέρι του τό δικό σου μέ τό δαχτυλίδι, καί πές του νά ἐπαναλάβει τά λόγια. Ὕστερα, βγάλε τό δαχτυλίδι σου, βούτηξέ το σέ λίγο νερό, καί δῶσε στόν ἄρρωστο νά τό πιεῖ. 'Αμέσως θά σηκωθεῖ θεραπευμένος.

25. Γιά νά γίνεις καλός ξιφομάχος.

Πάρε κερί ἀπό μελίσσι, καί πλάσε το σέ σχῆμα ἀνθρώπων καί ζώων. Θά πρέπει νά μοιάζουν μέ στρατιῶτες καί πολίτες. Ὕστερα φτι-

άξε ένα άγαλματάκι πού νά σοῦ μοιάζει, ἀλλά μεγαλύτερο ἀπό τ' ἄλλα, καί μ' ἕνα πιό μακρύ σπαθί στό χέρι. Σπάσε τά σπαθιά τῶν ἄλλων, λέγοντας στόν καθένα: « Ἄο ἄο ἄο ἄφ ».

Ὕστερ' ἀπ' αὐτό πού θάεἶσαι ἀνίκητος στό σπαθί, ὅπως οἱ παλιοί ἥρωες, πού χρησιμοποιοῦσαν αὐτή τή γητειά. Ἀλλά θά πρέπει νά ἔχεις πάντα τά κέρινα ὁμοιώματα μαζί σου.

ἀπό τόν «Μάγο»: ὁ Δαίμονας Ὄφις καί τό Πνεῦμα τοῦ Ἀντίχριστου.

Μέρος Πέμπτο

Μαύρη νυχτιά κι ολόλαμπρη Σελήνη,
σ' 'Ανατολή καί Δύση, Νότο καί Βοριά,
οί μάγισσες σᾶς τραγουδοῦν, σᾶς στήνει
πλεμάτια ἡ μαγική μας ἡ γητειά.

Νερό καί Χῶμα καί Φωτιά κι 'Αγέρα,
Πεντάγραμμο, Ραβδάκι καί Σπαθί,
ἄς ἀκουστεῖ ἡ μιλιά μου πέρα ὥς πέρα,
κι ὅ,τι ποθῶ κοντά μου εὐτύς νά 'ρθεῖ.

Ρήγισσα τ' οὐρανοῦ, Ρήγισσα τοῦ Ἅδη,
κεράτια κυνηγήτρα τῆς νυχτιᾶς,
τά μάγια τράνεψέ μου στό σκοτάδι,

τή δύναμή σου δῶσε τους μεμιᾶς.

Βασίλειο τῆς στεριᾶς καί τοῦ πελάγου,
χάρισμα τοῦ Ἥλιου, ὁρμή τοῦ Φεγγαριοῦ,
στό θέλημα ὑπακοῦστε ἐσεῖς τοῦ μάγου,
νά πιάσει ὅλ' ἡ γητειά τοῦ τραγουδιοῦ.

Ἔκο, Ἔκο 'Αζαράκ,
Ἔκο, Ἔκο Ζαμιλάκ,
Ἔκο, Ἔκο Κερνουννός,
Ἔκο, Ἔκο 'Αραδιά.

(Ὑμνωδία γιά τή μύηση τῶν μαγισσῶν στή σύγχρονη 'Αγγλία)

῾Ο «Magus» τοῦ Φράνσις Μπάρετ

῾Ο « Μάγος » ἤ Magus, *ὁ Οὐράνιος ᾿Ερευνητής ᾿ πλῆρες σύστημα ᾿Αποκρυφιστικῆς Φιλοσοφίας*, εἶν᾿ ἕνας μεγάλος τόμος, ἐξαίρετα εἰκονογραφημένος, πού κυκλοφόρησε στό Λονδῖνο, στά 1801. Πολύ εὐρύτερο σ᾿ ἐνδιαφέρον ἀπ᾿ ὅ,τι συνήθως εἶναι τά « Μαῦρα Βιβλία », παρουσιάζεται σάν μιά ἀληθινή ἐγκυκλοπαίδεια τῶν μαγικῶν δογμάτων, χωρισμένη σέ διάφορα μέρη. ῾Ο Φράνσις Μπάρετ, πού συγκέντρωσε κι ἑτοίμασε γιά ἔκδοση τό ὑλικό, θεωρήθηκε σάν γνήσιος διάδοχος, στόν ΙΘ᾿ αἰώνα, τῶν παλιῶν μάγων᾿ εἶχε τή φανερή πρόθεση ν᾿ ἀποδώσει στή μελέτη τοῦ ἀποκρυφισμοῦ τή σοβαρότητα πού τοῦ εἶχε στερήσει ἡ « διαφωτιστική » φιλοσοφία τῆς ἐποχῆς του.

῾Ο Μπάρετ ἦταν ὁ πρῶτος ἀπό τούς μελετητές αὐτῶν τῶν διδαγμάτων πού ἀπασχολήθηκε νά συλλέξει καί νά ἐμφανίσει μεθοδικά τά ἔργα τῶν ἀποκρυφιστῶν τῶν περασμένων χρόνων. Τόν κατηγόρησαν ὅτι περιορίστηκε στό ν᾿ ἀντιγράψει τό Τέταρτο Βιβλίο τοῦ De occulta Philosophia, τό *῾Επταήμερον*, τό *Λεμέγεθον* κι ἄλλα κείμενα αὐτοῦ τοῦ εἴδους, χωρίς νά δώσει τίποτα καινούριο. Αὐτό ἀληθεύει μόνο ὥς ἕνα σημεῖο. Καί μόνο τό γεγονός ὅτι συγκέντρωσε σ᾿ ἕνα μόνο βιβλίο, πού εὔκολα μπορεῖ κανείς νά τό μελετήσει, διδασκαλίες ἄλλοτε σκορπισμένες κι οὐσιαστικά ἀπρόσιτες, κι ἀκόμα ὅτι πλαισίωσε τό ἔργο του σ᾿ ἕνα συγκεκριμένο θεωρητικό διάγραμμα, εἶν᾿ ἕνα προσόν πολύ σημαντικό. Μ᾿ αὐτό τό ἔργο, ἐκτός ἀπ᾿ τή δική του ἀξία, κίνησε τό ἐνδιαφέρον ἄλλων διάσημων μελετητῶν τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, καί πρῶτ᾿ ἀπ᾿ ὅλα τοῦ ᾿Ελιφάς Λευί, πού ἔτυχε νά διάβάσει τόν *Μάγο* ὅταν εἶχε βρεθεῖ στήν ᾿Αγγλία, καί πού τοῦ ἔκανε βαθιά ἐντύπωση.

Τό κόστος τῆς παρουσίασης τοῦ βιβλίου, πού εἶν᾿ ἕνα ἀληθινό τυπογραφικό ἀριστούργημα γιά τήν ἐποχή ἐκείνη, πρέπει νά᾿ ταν πολύ μεγάλο: αὐτό τό γεγονός ἐπιβεβαιώνει τήν ὑπόθεση πολλῶν μελετητῶν, σύμφωνα μέ τήν ὁποία ὁ Μπάρετ ἐνισχύθηκε στήν ἐργασία του

ἀπό μιά ὁμάδα κεφαλαιούχων, πού γιά φανερούς λόγους ἤθελαν νά μείνουν ἄγνωστοι. Τό ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Μπάρετт ἐπεδίωξε ἀργότερα νά ἱδρύσει γύρω του μιά « σχολή » γιά τήν ἐπέκταση καί διάδοση τῆς μελέτης τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, ἀποδεικνύεται ἀπό μιά σημείωσή του μέσα στό « Magus » πού ἀναφέρει τήν διεύθυνσή του γιά ὅλους ἐκείνους πού « ἔχουν περιέργεια γιά τήν Τέχνη καί τή Φύση, καί εἰδικά γιά τή Φυσική κι ᾿Απόκρυφη Φιλοσοφία, τή Χημεία, τήν ᾿Αστρολογία, κ.λ.π. », ἀναγγέλλοντας πώς ἔδινε « ὁδηγίες καί διαλέξεις κατ᾿ ἰδίαν γιά ὅλες τίς προαναφερθεῖσες ᾿Επιστῆμες, κατά τή διάρκεια τῶν ὁποίων γίνονται πολλά περίεργα κι ἀσυνήθιστα πειράματα ». Πληροφοροῦσε ὡστόσο ὅτι δέ μποροῦσε νά δεχτεῖ πάνω ἀπό 12 μαθητές (τόν παραδοσιακό ἀριθμό τῶν μελῶν στίς « ἀδελφότητες » τῶν μάγων), ἀλλά ὅτι αὐτοί θά « μποροῦσαν νά μυηθοῦν στίς πιό προχωρημένες σπουδές τῆς Φυσικῆς Φιλοσοφίας, τῆς Φυσικῆς Μαγείας, τῆς Καβάλας, τῆς Χημείας, τῆς Τέχνης τῶν Φυλαχτῶν, τῆς ῾Ερμητικῆς Φιλοσοφίας, τῆς ᾿Αστρολογίας, τῆς Φυσιογνωμικῆς, κ.λ.π., κ.λ.π... καί θ᾿ ἀποκτοῦσαν γνώση τῶν *Τελετῶν*, τῶν *Μυστηρίων*, τῶν *῾Ιεροτελεστιῶν* καί τῶν *᾿Αρχῶν* τῶν ἀρχαίων Φιλοσόφων, Μάγων, Καβαλιστῶν, Μύστεων, κ.λ.π., κ.λ.π. ».

῾Ο Καθηγητής Μπάτλερ, στό βιβλίο του Ritual Magic (Τελετουργική Μαγεία), ἐκφράζει τή γνώμη ὅτι κυρίως ἀπό τό « Magus » καί τά λογῆς ἐνδιαφέροντα πού προκάλεσε αὐτό τό ἔργο, ξεκίνησε ἡ ἀναγέννηση τῶν μελετῶν κι ἐρευνῶν τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, πρῶτα στήν ᾿Αγγλία κι ὕστερα, μέ τόν ᾿Ελιφάς Λευί, στήν Γαλλία καί στήν ὑπόλοιπη Εὐρώπη. Τήν ἴδια γνώμη ἔχει κι ὁ Μόνταγκιου Σάμμερς, ὁ ὁποῖος στό ἔργο του History of Witchcraft and Demonology (῾Ιστορία τῆς Μαγείας καί Δαιμονολογίας) λέει: « ῎Οχι λιγώτερο σημαντικό ἀπό τ᾿ ἄλλα χαρακτηριστικά αὐτοῦ τοῦ σημαντικοῦ βιβλίου, εἶναι καί τό ὅτι τό Magus ἀποδείχνει ξεκάθαρα ὅτι στήν ἀρχή τοῦ ΙΘ΄ αἰώνα ἐπιζοῦσε ἀκόμα ἡ « ἐσωτερική » παράδοση, ἐξασκοῦνταν ἡ τελετουργική μαγεία, καί μελετιόντουσαν μέ πάθος τά μυστικά τῆς Καβάλας ».

Πάντως, τό βιβλίο τοῦ Μπάρετт θεωρήθηκε ὄχι τόσο σάν τό ξεκίνημα μιᾶς νέας ἐποχῆς γιά τήν μελέτη τῶν ἀποκρύφων δοξασιῶν, ὅσο σάν μιά τελευταία ἐκδήλωση τῆς χαρακτηριστικῆς τάσης γιά τήν διάδοση τῶν δοξασιῶν αὐτῶν: τῶν Γριμόριων, πού νοοῦνται σάν ἐγχειρίδια διδασκαλίας τῆς *πρακτικῆς* μαγείας, στίς διάφορες μορφές της. ῾Ο Μπάρετт ἦταν σέ θέση νά κάνει τήν περίφημη διατύπωσή του, πού ὁ ῎Αλιστερ Κρόουλεϋ τήν ἔβαλε σάν ἐπικεφαλίδα στό ἔργο του Magic in Theory and Practice (῾Η Μαγεία στήν Θεωρία καί τήν Πράξη): « Σ᾿ αὐτό τό βιβλίο γίνεται λόγος γιά τόν Σεφιρώθ καί τούς Δρόμους, τά Πνεύματα καί τίς ᾿Επικλήσεις. Γιά Θεούς, Σφαῖρες, ᾿Επίπεδα, καί γιά πολλά ἄλλα ἀκόμα, πού εἴτε ὑπάρχουν εἴτε ὄχι. Τό ἄν ὑπάρχουν ἤ δέν

ὑπάρχουν, δέν ἔχει σημασία. *Κάνοντας ὡρισμένα πράγματα, προκύπτουν ὡρισμένα ἀποτελέσματα.* Οἱ μελετητές προειδοποιοῦνται σοβαρά νά μήν ἀποδώσουν ἀντικειμενική πραγματικότητα ἤ φιλοσοφική ἰσχύ σέ κανέν᾿ ἀπ᾿ αὐτά ».

Κάνοντας ὁρισμένα πράγματα προκύπτουν ὁρισμένα ἀποτελέσματα. Κι ὁ Μπάρετт μ᾿ ἐπιμέλεια ἐξηγεῖ *τί* νά κάνεις, γία ν᾿ ἀποκτήσεις *τό τάδε*. Δίνει παραδείγματα, ἀναφέρει προσωπικές του ἐμπειρίες: « ᾿Εγώ, μονάχος, σ᾿ ἀνοιχτό κάμπο, προφέροντας ἁπλῶς λίγα λόγια καί κάνοντας μερικά ἄλλα πράγματα, προκάλεσα κατακλυσμιαῖες βροχές καί τρομαχτικές βροντές ». (Ἕνας διάβολος στό *Λεμέγεθον*, ὁ Φουρφούρ, κι ἕνας στό Grimorium Verum, ὁ Βεχώδ, εἶναι κατάλληλοι γιά τέτοιου εἴδους φαινόμενα).

Τά δύο βιβλία τοῦ *Μάγου* περιέχουν: τό πρῶτο, τή Φυσική Μαγεία (πηγές: ᾿Αγρίππας, Μέγας ᾿Αλβέρτος, Ρότζερ Μπέηκον)˙ τήν ἀλχημεία (Ραϋμόνδος Λοῦλλο, Τζώρτζ Ρίπλεϋ, Τζών Γκλάουμπερ)˙ τή Μαγεία τῶν Φυλαχτῶν (᾿Αγρίππας, Παράκελσος, Ζ. καί ᾿Ι. Χόλλαντ)˙ τό δεύτερο, τόν Μαγνητισμό (Παράκελσος)˙ τήν Καβαλιστική Μαγεία καί τή Νεκρομαντεία (᾿Αγρίππας, Δόκτωρ Ντῆ καί Ἔντουαρντ Κέλλυ)˙ τήν Τελετουργική Μαγεία (Πιέτρο ντ᾿ ᾿Αλμπάνο, ᾿Αγρίππας, τό *Λεμέγεθον*)˙ τήν Θεουργία, πού νοεῖται σάν ἐπίκληση τῶν ἀγγελικῶν πνευμάτων (Τριτέμιος, τό *Λεμέγεθον*).

Τό ἔργο βέβαια δέν εἶναι πρωτότυπο μέ τήν ἔννοια, πού ἤδη ἀναφέραμε, ὅτι βασίζεται ἀποκλειστικά σέ ἔργα διαφόρων συγγραφέων, ἐνῶ ὁ Μπάρετт περιορίστηκε στή συλλογή τοῦ ὑλικοῦ, τήν ταχτοποίησή του, τήν ἀνασύνθεσή του ὅπου ἦταν δυνατό, καί τήν ἀπόδοση χριστιανικῆς χροιᾶς σ᾿ ὡρισμένες τελετουργίες κι ἐπικλήσεις καθαρά ἑβραϊκῆς προέλευσης. Ὡστόσο, σχετικά μέ τά παραδοσιακά Γριμόρια, σάν αὐτά πού ἔχουμε ὥς τώρα παρουσιάσει, τό Magus ἔχει δύο ἀναμφισβήτητα προσόντα: δέν εἶναι ἐπιφυλακτικό, καί ταυτόχρονα ἔχει μεγάλη σαφήνεια. Ὁ Μπάρετт περιγράφει πολύ καθαρά ὄχι μόνο τίς τελετές, ἀλλά καί τίς *συνέπειές τους*: ἐξηγεῖ μ᾿ ἄφθονες λεπτομέρειες, παραδείγματος χάρη, τί συμβαίνει ὅταν ἐμφανίζεται ἕνα πνεῦμα, πῶς πρέπει νά διεξαχθεῖ μιά ἐνδεχόμενη συνομιλία μέ τήν ὀντότητα πού παρουσιάστηκε, πῶς ν᾿ ἀντιμετωπίσει κανείς τίς ἐνδείξεις πού προδίνουν τήν ἀντίδρασή του: ζητήματα πού χαρακτήριζαν τά παλιά κείμενα γιά τήν παράλογη ἐπιφυλακτικότητά τους. Φτάνει ὥς τό σημεῖο νά παρουσιάζει τίς μορφές, ζωγραφισμένες μέ βάση τά δικά του σκίτσα, μερικῶν δαιμονικῶν πνευμάτων, καί νά ἀνατυπώνει δυό σελίδες τοῦ πιό μυστικοῦ βιβλίου τῶν μάγων, τοῦ Liber Spirituum, γιά τό ὁποῖο πολλές φορές μιλήσαμε, καί πού κλείνει μέσα του τή δύναμη νά καλεῖ τά πνεύματα.

᾿Απ᾿ τό ἔργο αὐτό ἀναφέρουμε ἐδῶ δυό ἀποσπάσματα σημαντικά. Σ᾿ αὐτά περιγράφονται ἀντίστοιχα πῶς κάνουμε νά ἐμφανισθοῦν τά Πνεύματα τοῦ ᾿Αέρος πού κυβερνοῦν κάθε μιά ἀπό τίς μέρες τῆς ἑβδομάδας (καί πού δέν πρέπει νά συσχετίζονται μέ τούς Δαίμονες τῶν ῾Ημερῶν γιά τούς ὁποίους γίνεται λόγος στό τέλος τοῦ *Γριμορίου τοῦ ῾Ονωρίου*) καί πῶς νά βλέπεις, μές ἀπό μιά κρυστάλλινη σφαῖρα, ὁράματα τῶν ᾿Ανωτάτων ῾Ιεραρχιῶν τῶν Οὐρανίων Δυνάμεων. Στήν πρώτη ἱερουργία βρίσκονται στοιχεῖα παρμένα ἀπό τόν ᾿Αγρίππα, τόν Πιέτρο ντ᾿ Ἄμπανο, κι ἀπό τό *Λεμέγεθον*· ἡ δεύτερη βασίζεται, κατά τά λεγόμενα τοῦ ἴδιου τοῦ Μπάρετт, σέ κάποιο σύγγραμμα τοῦ Τριτέμιου (πού ὅμως δέν μπορέσαμε νά τό βροῦμε), καί σέ μιά ἐλάχιστα γνωστή παραλλαγή τοῦ *Λεμέγεθον*.

* * *

ΑΠΟ ΤΟ « MAGUS » ΤΟΥ ΜΠΑΡΕΤΤ

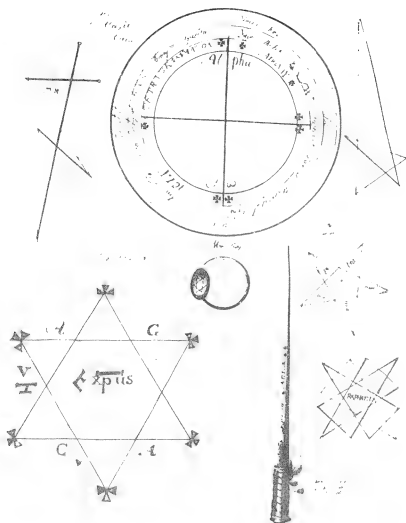
Βιβλίο Δεύτερο, Μέρος Τρίτο
Η ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΣΥΝΘΕΣΗ
Τοῦ
ΜΑΓΙΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ
ΟΙ ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΙ, ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΛΗΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ
καί
Η ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ

Οἱ ὁδηγίες πού ἀκολουθοῦν εἶναι τό κυριώτερο μέρος κι ἡ ἀνακεφαλαίωση ὅλων ὅσων εἴπαμε ὥς τώρα, μόνο πού ἐδῶ θ' ἀσχοληθοῦμε προπάντων ἀπό τήν ἄποψη τῆς πειραματικῆς ἐφαρμογῆς˙ γιατί ἐδῶ θά μπορέσεις νά γνωρίσεις τίς ξεχωριστές ἱκανότητες τῶν πνευμάτων, καί συγχρόνως ἡ σωστή περιγραφή τῶν μαγικῶν τελετῶν θά σοῦ δοθεῖ λέξη πρός λέξη.

Ἐπειδή ἡ μεγαλύτερη δύναμη ἀποδίνεται στούς κύκλους, (γιατί αὐτοί εἶναι ἀσφαλῆ ὀχυρά) θά σοῦ ἐξηγήσουμε τώρα καθαρά καί θά σοῦ δείξουμε τό σχῆμα ἑνός κύκλου.

Ἡ σύνθεση τοῦ κύκλου (Πίναξ Α)

Οἱ μορφές τῶν Κύκλων δέν εἶναι πάντα ἴδιες, ἀλλά διαφέρουν, ἀνάλογα μέ τήν τάξη τῶν πνευμάτων πού θέλουμε νά καλέσουμε, μέ τόν βαθμό τους, τίς ἐποχές, τίς μέρες καί τίς ὧρες˙ γιατί κατά τήν χάραξη ἑνός κύκλου πρέπει νά ἐξεταστεῖ σέ ποιά χρονική περίοδο, ποιά μέρα καί ποιά ὥρα πρέπει νά ἐπικληθοῦν ὡρισμένα πνεύματα, σέ ποιό ἄστρο ἤ οὐράνια περιοχή ἀνήκουν, καί ποιές εἶναι οἱ ἱκανότητές τους: λοιπόν, πρῶτα - πρῶτα χάραξε στό ἔδαφος τρεῖς ὁμόκεντρους κύκλους μέ διάμετρο κάπου 3 μέτρα, πού ν' ἀπέχουν μεταξύ τους ὥς μιά σπιθαμη. Ὕστερα, πρῶτα ἀπ' ὅλα, στόν μεσαῖο κύκλο θά γράψεις *τό ὄνομα*

Πίναξ Α

Ἄνω: Μαγικός Κύκλος προοριζόμενος γιά μιά ἐπίκληση πού θά γίνει τήν πρώτη ὥρα μιᾶς Κυριακῆς, τήν ἄνοιξη.

Κάτω: ἀριστερά, τό Πεντάγραμμο τοῦ Σολομῶντα˙ δεξιά, τό Μαγικό σπαθί, πού ἡ λαβή του δέν πρέπει νά ἔχει προφυλακτῆρα.

Στό κέντρο διακρίνεται ἕνα μαγικό δαχτυλίδι, πού ἔχει πάνω του χαραγμένα διάφορα καβαλιστικά σχήματα, μαζί μέ τό Πεντάγραμμο.

τῆς ὥρας πού ἐργάζεσαι· μετά, *τ' ὄνομα τοῦ ἀγγέλου τῆς ὥρας·* καί μετά, τή *σφραγίδα τοῦ ἀγγέλου τῆς ὥρας·* τέταρτο, *τ' ὄνομα τοῦ ἀγγέλου πού κυβερνᾶ τή μέρα* πού ἐργάζεσαι, καί τά ὀνόματα τῶν ὑπασπιστῶν του· πέμπτον, *τ' ὄνομα τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους·* ἕκτο, *τά ὀνόματα τῶν πνευμάτων πού κυβερνοῦν αὐτή τήν ἐποχή*, καί τῶν *προέδρων* τους· ἕβδομο, *τ' ὄνομα τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ζωδίου πού κυβερνᾶ τήν ἐποχή·* ὄγδοο, τό *ὄνομα τῆς γῆς, ἀνάλογα μέ τήν ἐποχή* πού ἐργάζεσαι· ἔνατο, πού συμπληρώνει τόν μεσιανό κύκλο, τά *ὀνόματα τοῦ Ἡλίου καί τῆς Σελήνης*, πάντα *σύμφωνα μέ τόν κανόνα τῶν ἐποχῶν*: γιατί τά ὀνόματά τους ἀλλάζουν μέ τήν ἀλλαγή τῶν ἐποχῶν. Καί στόν ἐξωτερικό κύκλο θά γράψεις στίς 4 γωνίες [62] τά *ὀνόματα τῶν τεσσάρων μεγάλων πνευμάτων πού κυριαρχοῦν τόν ἀέρα τῆς μέρας* πού θά ἐργαστεῖς, δηλαδή τά ὀνόματα τοῦ βασιλιᾶ καί τῶν τριῶν ὑπουργῶν του. Ἔξω ἀπό τόν κύκλο, στίς 4 γωνίες, σχεδίασε τά *πεντάγραμμα*. Στόν ἐσωτερικό κύκλο γράψε 4 θεϊκά ὀνόματα, μέ 4 σταυρούς μεταξύ τους· στή μέση τοῦ κύκλου, δηλαδή πρός τήν ἀνατολή, γράψε Ἄλφα· πρός τήν Δύση, Ὠμέγα· καί χάραξε ἕνα σταυρό πού νά χωρίζει ὁλόκληρο τόν κύκλο στά τέσσερα.

Κι ὅταν ἔτσι τελειώσει ὁ κύκλος, σύμφωνα μέ τούς κανόνες, θά τόν εὐλογήσεις καί καθαγιάσεις, λέγοντας:

« Εἰς τό ὄνομα τῆς Ἁγίας, εὐλογημένης καί ἐνδόξου Τριάδος, ἐκτελοῦμε τό ἔργο μας σ' αὐτά τά μυστήρια γιά νά ἐπιτύχουμε αὐτό πού ἐπιθυμοῦμε· ἔτσι ἐμεῖς, μ' αὐτά τά ὀνόματα πού εἴπαμε, καθαγιάζουμε αὐτό τό ἔδαφος γιά νά μᾶς προστατεύει, ὥστε κάποιο ὁποιας λογῆς πνεῦμα νά μήν μπορεῖ νά σπάσει αὐτά τά σύνορα, οὔτε νά πειράξει ἤ νά βλάψει ἐμᾶς πού βρισκόμαστε μέσα σ' αὐτά· ἀλλά τά πνεύματα νά μποροῦν νά ὑποχρεωθοῦν νά στέκουν μπρός σ' αὐτόν τόν κύκλο, γιά νά μποροῦν ν' ἀποκριθοῦν στά ρωτήματά μας ὅσο τούς ἐπιτρέπει Ἐκεῖνος πού ζεῖ στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων, καί πού λέει, Ἐγώ εἰμί τό Ἄλφα καί τό Ὠμέγα, ἡ Ἀρχή καί τό Τέλος, ὁ ὤν ὁ ἦν καί ὁ ἐσόμενος, ὁ Παντοδύναμος. Εἰμί ὁ Πρῶτος καί ὁ Ἔσχατος, ὁ ζήσας καί ὁ θανών· καί ἰδού, Ἐγώ ζῶ διά παντός καί εἰς τήν αἰωνιότητα· καί ἔχω τάς κλεῖδας τοῦ θανάτου καί τῆς κολάσεως. Εὐλόγησε, Κύριε αὐτό τό δημιούργημα τῆς γῆς, πού ἐμεῖς στέκουμε πάνω της! Χάρισε, Θεέ, τήν δύναμή Σου σέ μᾶς ἐδῶ, ὥστε κανένας ἀντίπαλος, καμιά κακόβουλη ὀντότητα νά μή μᾶς κάνει ν' ἀποτύχουμε, στ' ὄνομα καί στήν χάρη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν ». [63]

Μάθε ἀκόμα ὅτι οἱ ἄγγελοι κυβερνοῦν διαδοχικά τίς ὧρες, σύμφω-

---

62 Δηλ. στή διεύθυνση τῶν τεσσάρων σημείων τοῦ ὁρίζοντα, πού εἶναι οἱ τέσσερις Γωνιές τοῦ Κόσμου. — Σ.τ.Σ.

63 Σημειώνουμε πώς καί σ' αὐτήν τήν ἐπίκληση ὁ μάγος μιλᾶ γιά τόν Θεό στό πρῶτο πρόσωπο, ταυτίζοντας ἔτσι τόν ἑαυτό του μέ τήν θεότητα· κάτι ἀνάλογο εἴδαμε στήν Καθαγίαση τοῦ Κύκλου πού ἀναφέρει τό Γριμόριο τοῦ Ὀνώριου. — Σ.τ.Σ.

να μέ τήν περιφορά τοῦ οὐρανοῦ καί τῶν πλανητῶν πού τούς κυβερνοῦν˙ ἔτσι, τό ἴδιο πνεῦμα πού κυβερνᾶ τή μέρα, κυβερνᾶ καί τήν πρώτη ὥρα της. Τό ἀμέσως ἑπόμενο κυβερνᾶ τήν δεύτερη ὥρα, καί οὕτω καθ' ἑξῆς˙ κι ὅταν οἱ ἑφτά πλανῆτες καί ὧρες συμπληρώσουν τίς περιφορές τους, ξαναγυρίζουμε πάλι στό πρῶτο πνεῦμα πού κυβερνᾶ τή μέρα.[64]

Λοιπόν, τώρα θά σοῦ δώσουμε πρῶτα τά ὀνόματα τῶν ὡρῶν, πού θά βρεῖς στόν παρακάτω πίνακα:

ΠΙΝΑΞ τῶν μαγικῶν ὀνομάτων τῶν ΩΡΩΝ,
εἴτε τῆς ΜΕΡΑΣ εἴτε τῆς ΝΥΧΤΑΣ.

'Ονόματα τῶν ὡρῶν τῆς μέρας	'Ονόματα τῶν ὡρῶν τῆς νύχτας
1. Γιαΐν	1. Βερόν
2. Γιανόρ	2. Βαρόλ
3. Νάσνια	3. Θαμί
4. Σάλλα	4. 'Αθάρ
5. Σαδεδαλί	5. Μεθόν
6. Θαμούρ	6. Ράνα
7. Οὐρέρ	7. Νέτος
8. Θαμίκ	8. Ταφράκ
9. Νέρον	9. Σασσούρ
10. Γιαγιόν	10. Ἄγλη
11. 'Αβάϊ	11. Καλέρβα
12. Ναταλόν	12. Σαλάμ

Τά ὀνόματα τῶν ἀγγέλων κι οἱ σφραγίδες τους θά σοῦ δοθοῦν τήν κατάλληλη στιγμή (Πίναξ Β, σελ.)˙ τώρα ὅμως θά σοῦ δώσω τά ὀνόματα τῶν ἐποχῶν.

Ὅπως ξέρεις, ἕνας χρόνος εἶναι χωρισμένος σέ 4 μέρη, ἄνοιξη, καλοκαίρι, φθινόπωρο καί χειμώνα. Τά ὀνόματα εἶναι:

Γιά τήν ἄνοιξη, *Τάλβι*˙ γιά τό καλοκαίρι, *Κασμαράν*˙ γιά τό φθινόπωρο, *'Αδαρσέλ*˙ γιά τό χειμώνα, *Φαρλάς*.

Οἱ Ἄγγελοι τῆς 'Ανοίξεως: Καρακάσα, Κορέ, 'Αματιήλ, Κομμισόρος.

'Ο ἄρχοντας τῶν ζωδίων τῆς ἄνοιξης λέγεται Σπουλιουγουήλ.

[64] Ὅλες οἱ σχετικές πληροφορίες γιά τίς ἀστρολογικές συνθῆκες τῆς μαγικῆς ἐργασίας, στίς ὁποῖες βασίζεται κι ὁ Μπάρετ, ἔχουν δοθεῖ στό ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ στό πρῶτο τμῆμα αὐτοῦ τοῦ βιβλίου. — Σ.τ.Σ.

Τ' ὄνομα τῆς γῆς τήν ἄνοιξη εἶναι 'Αμαδάϊ.

Τά ὀνόματα τοῦ Ἥλιου καί τῆς Σελήνης τήν ἄνοιξη εἶναι: ὁ Ἥλιος, 'Αβραΰμ, ἡ Σελήνη 'Αγουσίτα.

Οἱ Ἄγγελοι τοῦ Καλοκαιριοῦ: Γαργατήλ, Ταριήλ, Γαβιήλ.

Ὁ ἄρχοντας τῶν ζωδίων τοῦ καλοκαιριοῦ, Τουβιήλ.

Τ' ὄνομα τῆς γῆς τό καλοκαίρι, Φεστατίβι.

Τά ὀνόματα τοῦ Ἥλιου καί τῆς Σελήνης τό καλοκαίρι: ὁ Ἥλιος, 'Αθεμάϋ' ἡ Σελήνη, 'Αρμάτους.

Οἱ Ἄγγελοι τοῦ Φθινόπωρου: Ταρκουάμ, Γουαβαρήλ.

Ὁ ἄρχοντας τῶν ζωδίων τοῦ φθινοπώρου, Τορκαρέτ.

Τ' ὄνομα τῆς γῆς τό φθινόπωρο, Ραβιννάρα.

Τά ὀνόματα τοῦ Ἥλιου καί τῆς Σελήνης τό φθινόπωρο: ὁ Ἥλιος, 'Αβραγινί' ἡ Σελήνη, Ματασίγναις.

Οἱ Ἄγγελοι τοῦ Χειμώνα: 'Αμαβαήλ, Σεταράρι.

Ὁ ἄρχοντας τῶν ζωδίων τοῦ χειμώνα, 'Ατταρίβ.

Τ' ὄνομα τῆς γῆς τόν χειμώνα, 'Ιερεμίας.

Τά ὀνόματα τοῦ Ἥλιου καί τῆς Σελήνης τόν χειμώνα: ὁ Ἥλιος, Κομμουτός' ἡ Σελήνη, 'Ασσατερίμ.

Ὅταν γραφτοῦν ὅλ' αὐτά, συμπλήρωσε τήν καθαγίαση τοῦ κύκλου λέγοντας:

« Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, Κύριε, καί καθαρισθήσομαι: πλυνεῖς με, καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι ».

Ὕστερα θά ραντίσεις μ' ἁγιασμό, καί θά προχωρήσεις στήν εὐλογία τῶν ἀρωμάτων.

Εὐλογία τῶν ἀρωμάτων

« Θεέ τοῦ 'Αβραάμ, Θεέ τοῦ 'Ισαάκ, Θεέ τοῦ 'Ιακώβ, εὐλόγησε τοῦτα τά δημιουργήματα, γιά ν' ἀναπτυχθεῖ ὅλη ἡ δύναμη κ' ἡ ἀξία τῶν ἀρωμάτων τους: διά τοῦ Κυρίου 'Ημῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ. 'Αμήν ».

Ὕστερα ράντισέ τα μ' ἁγιασμό.

'Εξορκισμός τῆς φωτιᾶς ὅπου θά καοῦν τ' ἀρώματα

« Σ' ἐξορκίζω, ὦ ὕπαρξη τῆς φωτιᾶς, μά τόν μόνο ἀληθινό Θεό 'Ιεχωβᾶ, 'Αδωνάϊ, Τετραγράμματον, γιά νά φύγει ἀπό σένα κάθε φάντασμα, καί νά μή βλάψει κανένα. Σέ ἱκετεύουμε, Κύριε, νά εὐλογήσεις τήν ὕπαρξη αὐτῆς τῆς φωτιᾶς, καί νά τήν καθαγιάσεις, ὥστε νά εἶναι ἱερή καί νά ὑψώνει

τούς ὕμνους καί τή δόξα τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος, καί κανένα κακό νά μήν βρεῖ τόν ἐξορκιστή καί τούς βοηθούς του˙ διά τοῦ Κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ. 'Αμήν ».

Τό φόρεμα τοῦ 'Εξορκιστῆ

Θά εἶναι ἀπό καθαρό ἄσπρο λινό ὕφασμα, καί θά κατεβαίνει ὥς τά πόδια, ἀλλά θά εἶναι κλειστό μπρός καί πίσω.

Τό Πεντάγραμμο τοῦ Σολομῶντα (βλέπε τό σχῆμα στόν Πίνακα Α)

Εἶναι πάντα ἀναγκαῖο νά ἔχεις ἕτοιμο αὐτό τό Πεντάγραμμο, γιά νά τό χρησιμοποιήσεις σέ περίπτωση πού τά πνεύματα θά ἔδειχναν ἀνυπακοή, γιατί αὐτά δέν εἶναι ἱκανά νά βλάψουν τόν ἐξορκιστή ὅταν τοῦ δίνει δύναμη καί προστασία αὐτό τό πεντάγραμμο, χάρη στά ἱερά ὀνόματα πού εἶναι γραμμένα πάνω του, πού κυριαρχοῦν μέ θαυμαστή ἐπίδραση πάνω στά πνεύματα.

Θά πρέπει νά τό φτιάξεις τή μέρα καί τήν ὥρα τοῦ 'Ερμῆ, σέ περγαμηνή ἀπό παρθένο κατσίκι, ἤ σέ χαρτί λευκό, καθαρό, λεπτό, παρθένο. Καί τά σχέδια καί τά γράμματα νά εἶναι ἀπό καθαρό χρυσάφι. [65] Πρέπει νά καθαγιαστεῖ καί νά ραντιστεῖ μ' ἁγιασμό. 'Αφοῦ ντυθεῖς τό φόρεμα, θά πρέπει νά πεῖς αὐτά τά λόγια:

Προσευχή ὅταν ντυθεῖς τό φόρεμα

« 'Ανοόρ, 'Αμακόρ, 'Αμίδη, Θεοδωνία, 'Αντιτώρ˙ μέ τήν ἀρετή αὐτῶν τῶν ἀγγέλων, Κύριε, ντύνομαι αὐτό τό σωτήριο φόρεμα, ὥστε νά πραγματοποιηθεῖ αὐτό πού ἐπιθυμῶ˙ σ' εὐχαριστῶ, ἁγιώτατε 'Αδωναΐ, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. 'Αμήν ».

'Ο Τρόπος τῆς 'Εργασίας

Πρόσεξε νά εἶναι γέμιση Φεγγαριοῦ ἤ Πανσέληνος, ἄν αὐτό ταιριάζει στήν ἐργασία σου. 'Αλλά προπάντων πρόσεξε νά μή βρίσκεται στόν Καμμένο Δρόμο, [66] πού βρίσκεται ἀνάμεσα στίς 14 μοῖρες τοῦ Ζυγοῦ καί στίς 14 τοῦ Σκορπιοῦ.

'Ο μάγος πρέπει νά εἶναι καθαρός κ' ἐξαγνισμένος ἀπό 9 μέρες πρίν ἀπό τήν τελετή˙ καί θά πρέπει νά 'χει μαζί του ἁγιασμό, παρμένον ἀπό ἕναν ἱερέα (ἤ καί μπορεῖ νά τόν φτιάξει μόνος του, λέγοντας τήν

---

[65] Τό γράψιμο « μέ χρυσάφι » δέ σημαίνει πάντα στήν κυριολεξία τή χρήση μελανιοῦ σέ χρυσό χρῶμα. Στόν ἑρμητικό συμβολισμό ἐννοεῖ τή χάραξη ἑνός σχήματος πού δέν εἶναι ὁρατό σάν ὕλη, ὅπως τό πέρασμα πάνω στό χαρτί τοῦ δείκτη τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ, ἀλλά ἔχοντας τή σκέψη συγκεντρωμένη στό « στοιχεῖο τοῦ ἥλιου ». Ὅσο γιά τά καθαυτό μελάνια, μιά συνταγή δίνεται στό πρῶτο μέρος τῆς *Πρακτικῆς Μαγείας*. — Σ.τ.Σ.

[66] Τόν Γαλαξία, πού οἱ ἀρχαῖοι πίστευαν πώς χαράχτηκε στόν οὐρανό ἀπό τό φλογισμένο ἅρμα τοῦ Ἥλιου ὅταν πῆρε νά τό ὁδηγήσει ὁ γιός του, ὁ Φαέθοντας. — Σ.τ.Μ.

καθαγίαση τοῦ νεροῦ γιά τήν Βάπτιση) · ἐπίσης νά ἔχει ἕνα πήλινο δοχεῖο, μέ τή φωτιά, τό φόρεμα καί τό πεντάγραμμο· κι ὅλ' αὐτά πρέπει νά εἶναι σωστά καθιερωμένα καί προετοιμασμένα. Ἕνας ἀπ' τούς βοηθούς θά κρατᾶ τό δοχεῖο μέ τή φωτιά, καθώς καί τ' ἀρώματα· ὁ ἄλλος θά ἔχει τό βιβλίο, τά ροῦχα, τό πεντάγραμμο· κι ὁ ἴδιος ὁ μάγος θά κρατᾶ τό σπαθί, πάνω στό ὁποῖο θά πρέπει νά εἰπωθεῖ μιά προσευχή καθαγιάσεως· καί στό μάκρος τῆς λεπίδας θά εἶναι χαραγμένα, ἀπ' τό ἕνα μέρος *Ἄγλα* ✠ , κι ἀπό τό ἄλλο ✠ *Ὤν* ✠ *Τετραγράμματον*. Ὅταν διαλεχτεῖ τό μέρος ὅπου θά σχεδιαστεῖ ὁ κύκλος, θά χαράξεις τίς γραμμές ὅπως σοῦ ἐξήγησα, καί θά τίς ραντίσεις μ' ἁγιασμό, καθαγιάζοντας κ.λ.π...

Ὁ μάγος θά πρέπει νά φροντίσει γιά τήν προετοιμασία του μέ νηστεία, ἁγνότητα κι ἀποχή, γιά τρεῖς μέρες πρίν ἀπ' τήν τελετή· καί τή μέρα πού θά θέλει νά ἐργαστεῖ, ντυμένος μέ τό φόρεμα πού εἴπαμε, κ' ἔχοντας τά *πεντάγραμμα, τ' ἀρώματα, τό σπαθί, τό βιβλίο,* [67] *πέννα καί μελάνι καθαγιασμένο, κι ὅλα τ' ἄλλα πού χρειάζονται*, θά μπεῖ στόν κύκλο καί θά ἐπικαλεστεῖ, γυρίζοντας στά Τέσσερα μέρη τοῦ κόσμου, τούς ἀγγέλους πού κυβερνοῦν τούς πλανῆτες, τίς 7 μέρες τῆς ἑβδομάδας, τά χρώματα καί τά μέταλλα, πού τά ὀνόματά τους θά τά μάθεις τήν κατάλληλη στιγμή [68] · καί γονατίζοντας, πρῶτα θά πεῖς τό *Πάτερ ἡμῶν*, κ' ὕστερα θά ἐπικαλεστεῖς αὐτούς τούς ἀγγέλους λέγοντας:

« Ὦ Ἄγγελοι ! Γίνετε ἐσεῖς συμπαραστάτες στήν ἐπίκλησή μου, καί βοηθῆστε με στά ἔργα καί στίς ἐπιθυμίες μου ! ».

Ὕστερα θά καλέσεις τούς ἀγγέλους ἀπ' τά 4 μέρη τοῦ κόσμου πού κυβερνοῦν τόν ἀέρα τῆς μέρας πού γίνεται ἡ ἐργασία· κι ἀφοῦ ἀπευθύνεις μέ μεγάλη δύναμη μιάν ἐπίκληση σ' ὅλα τά ὀνόματα καί τά πνεύματα πού εἶναι γραμμένα στόν κύκλο, θά πεῖς:

« Ὦ ἐσεῖς ὅλοι, βοηθοί καί συμπαραστάτες, μέ τήν πίστη τοῦ Ἀδωναΐ, μέ τόν Ἅγιο, Θεό, Ἰσχυρό, Ἀθάνατο, Παράκλητο, Ἄλφα καί Ὠμέγα, καί μ' αὐτά τά τρία μυστικά ὀνόματα, Ἄγλα, Ὤν, Τετραγράμματον, σήμερα πρέπει νά ἐκτελέσετε αὐτό πού ἐπιθυμῶ ».

(Ἡ διατύπωση τῶν δυό αὐτῶν ἐπικλήσεων εἶναι γραμμένη στά λατινικά στό κείμενο, θεωρήσαμε ὅμως σκόπιμο νά τίς μεταφράσουμε στά ἑλληνικά, γιατί ὁ ἱερουργός δέν πρέπει ἁπλῶς νά προφέρει ἀκατανόητες γι αὐτόν φράσεις, ἀλλά καί νά καταλαβαίνει τό νόημά τους,

---

[67] Πρόκειται σίγουρα γιά τό Liber Spirituum, τό *Βιβλίο τῶν Πνευμάτων*, πού περιγράψαμε στό *Γριμόριο τοῦ Ὀνωρίου*, κι ἀπ' τό ὁποῖο τό Magus δημοσιεύει δυό σελίδες σάν παράδειγμα (βλέπε τόν Πίνακα Β στή σελ.). — Σ.τ.Σ.

[68] Ὅλες οἱ σχετικές πληροφορίες γιά τίς Πλανητικές Ἀντιστοιχίες βρίσκονται ἀναλυτικά στό Α΄ μέρος αὐτοῦ τοῦ βιβλίου. — Σ.τ.Σ.

ὥστε νά εἶναι σέ θέση νά συγκεντρώσει τή σκέψη του στή βαθύτερη οὐσία τῶν λόγων του).

Ὅταν γίνουν ὅλ᾽ αὐτά, θά διαβάσεις τήν ἐπίκληση πού προορίζεται γιά᾽κείνη τή μέρα, καί πού θά σοῦ δοθεῖ στή συνέχεια. Ἄν ὅμως τά πνεύματα δείξουν πεῖσμα ἤ ἀντίσταση, καί δέ δηλώσουν ὑπακοή, οὔτε μετά τήν κατάλληλη ἐπίκληση τῆς μέρας, οὔτε μετά τίς δυό παραπάνω ἐπικλήσεις, τότε θά διαβάσεις τόν ἑξῆς ἐξορκισμό:

Γενικός Ἐξορκισμός γιά τά Πνεύματα τοῦ Ἀέρα [69]

« Ἐπειδή εἴμαστε πλασμένοι κατ᾽ ὁμοίωση τοῦ Θεοῦ, προικισμένοι μέ τήν Θεία Δύναμη καί δημιουργημένοι μέ τή θέλησή Του, σ᾽ ἐξορκίζουμε, μέ τό μεγάλο καί παντοδύναμο ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἔλ, τοῦ ἰσχυροῦ καί θαυματουργοῦ, ὦ (ὄνομα τοῦ πνεύματος πού πρέπει νά ἐμφανιστεῖ), καί σέ προστάζουμε μέ Ἐκεῖνον πού εἶπε καί ἐγένετο, καί μ᾽ ὅλα τά ὀνόματα τοῦ Θεοῦ, καί μέ τ᾽ ὄνομα Ἀδωνάϊ, Ἔλ, Ἐλωΐμ, Ἐλοέ, Σαβαώθ, Ἥλιον, Ἐζερχιέ, Ἰάχ, Τετραγράμματον, Σαδάϊ, Ὕψιστος Κύριος ὁ Θεός˙ σ᾽ ἐξορκίζουμε καί σέ προστάζουμε μ᾽ ὅλη τή δύναμη πού ἔχουμε, νά ἐμφανιστεῖς ἀμέσως μπροστά σ᾽ αὐτό τόν κύκλο μ᾽ εὐχάριστη ἀνθρώπινη μορφή, χωρίς καμιά δυσμορφία κι ἀσκήμια˙ ἔλα, ὅπως σοῦ εἴπαμε, γιά νά σέ προστάξουμε μέ τ᾽ ὄνομα Γιάχ καί Βαῦ, πού ὁ Ἀδάμ ἄκουσε καί πρόφερε˙ καί μέ τ᾽ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἄγλα, πού ἄκουσε ὁ Λώτ καί σώθηκε μέ τήν οἰκογένειά του˙ καί μέ τ᾽ ὄνομα Γιώτ πού ὁ Ἰακώβ ἄκουσε ἀπό τόν ἄγγελο μέ τόν ὁποῖο πάλεψε, καί σώθηκε ἀπό τό χέρι τοῦ ἀδελφοῦ του Ἠσαῦ˙ καί μέ τ᾽ ὄνομα Ἀναφεξεπέρ πού ὁ Ἀαρών ἄκουσε καί πρόφερε, κ᾽ ἔγινε σοφός˙ καί μέ τ᾽ ὄνομα Σαβαώθ πού εἶπε ὁ Μωϋσῆς, κι ὅλοι οἱ ποταμοί ἔγιναν αἷμα˙ καί μέ τ᾽ ὄνομα Ἐζεχιέ Ὀριστόν, πού εἶπε ὁ Μωϋσῆς, κι ὅλα τά ποτάμια ἔβγαλαν βατράχους πού κατέβηκαν στά σπίτια τῶν Αἰγυπτίων, καταστρέφοντας τά πάντα˙ καί μέ τ᾽ ὄνομα Ἥλιον, πού εἶπε ὁ Μωϋσῆς κ᾽ ἔπεσε ἕνα τέτοιο χαλάζι πού δέν ξανάγινε παρόμοιο ἀπ᾽ τήν ἀρχή τοῦ κόσμου˙ καί μέ τ᾽ ὄνομα Ἀδωνάϊ πού εἶπε ὁ Μωϋσῆς καί κατέβηκαν ἀκρίδες πού γέμισαν ὅλη τή χώρα τῆς Αἰγύπτου καί καταβρόχθισαν ὅλα ὅσα εἶχαν γλιτώσει ἀπ᾽ τό χαλάζι˙ καί μέ τ᾽ ὄνομα Σχεμά Ἀμαθία, πού ἐπικαλέστηκε ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ κι ὁ Ἥλιος σταμάτησε στήν τροχιά του˙ καί μέ τ᾽ ὄνομα Ἄλφα καί Ὠμέγα πού εἶπε ὁ Δανιήλ καί κατάστρεψε τόν Βήλ κι ἔτρεψε σέ φυγή τόν δράκοντα˙ καί μέ τ᾽ ὄνομα Ἐμμανουήλ, πού οἱ τρεῖς νέοι Σεδράχ, Μισάχ καί Ἀβδεναγώ ὕμνησαν μέσα στήν κάμινο τοῦ πυρός, καί σώθηκαν˙ καί μέ τ᾽ ὄνομα Ἅγιος καί μέ τή σφραγίδα τοῦ Ἀδωνάϊ˙ καί μέ τόν Ἰσχυρό, τόν Ἀθάνατο, τόν Παράκλητο˙ καί μέ τά τρία μυστικά ὀνόματα Ἄγλα, Ὤν, Τετραγράμματον, σ᾽ ἐπικαλοῦμαι καί σέ προστάζω˙ καί μ᾽ αὐτά τά ὀνόματα καί μ᾽ ὅλα τ᾽ ἄλλα

[69] Πρόκειται γιά μιά παραλλαγή τῆς διατύπωσης πού ὑπάρχει στό *Λεμέγεθον* σάν *Δεύτερη Διατύπωση Ἐπικλήσεως τῶν Ἀντιδραστικῶν Πνευμάτων*. — Σ.τ.Σ.

ὀνόματα τοῦ ἀληθινοῦ καί ζῶντος Θεοῦ, τοῦ Παντοδύναμου Κυρίου ἡμῶν σ' ἐξορκίζω καί σέ προστάζω, μ' Ἐκεῖνον πού εἶπε καί ἐγένετο, στόν ὁποῖο ὑπακούει κάθε πλάσμα· καί μέ τή φοβερή κρίση τοῦ Θεοῦ· καί μέ τή θάλασσα ἀπό κρύσταλλο πού βρίσκεται μπρός στό Θεῖο Μεγαλεῖο, τό ὑψηλό καί παντοδύναμο· μέ τά 4 θηρία μπροστά στό θρόνο, πού ἔχουν μάτια στό μέτωπο καί στόν τράχηλο· καί μέ τή φωτιά πού ζώνει τό θρόνο του· καί μέ τούς ἁγίους οὐράνιους ἄγγελους· μέ τήν ὑπέρτατη σοφία τοῦ Θεοῦ, σ' ἐξορκίζουμε μ' ὅλη μας τή δύναμη, νά προβάλεις μπρός σ' αὐτό τόν κύκλο, γιά νά ἐκτελέσεις τή θέλησή μας σέ κάθε τι πού νομίζουμε σωστό· μέ τή σφραγίδα τοῦ Βαλδαχία, καί μ' αὐτό τ' ὄνομα Πριμέματον, πού εἶπε ὁ Μωϋσῆς κ' ἡ γῆ ἄνοιξε γιά νά καταπιεῖ τόν Κοράχ, τόν Δαθάν καί τόν Ἀβιράμ, καί μέ τή δύναμη τοῦ ὀνόματος Πριμέματον, πού κυβερνᾶ ὅλη τήν οὐράνια στρατιά, σέ καταριόμαστε, καί σοῦ στεροῦμε τό βαθμό σου, τή χαρά σου, τή γαλήνη σου, καί σέ ρίχνουμε στό στόμα τῆς ἀπύθμενης ἀβύσσου, γιά νά μείνεις ἐκεῖ ὥς τή φοβερή μέρα τῆς τελευταίας κρίσεως· καί σέ φυλακίζουμε μέσα στήν αἰώνια φωτιά, στή λίμνη ἀπό φωτιά καί θειάφι, ἐκτός ἄν προβάλεις ἀμέσως μπρός σ' αὐτό τόν κύκλο, γιά νά ἐκτελέσεις τή θέλησή μας. Ἔλα, λοιπόν, σ' αὐτά τά ὀνόματα: Ἀδωνάϊ, Σαβαώθ, Ἀδωνάϊ, Ἀμιοράμ· ἔλα, ἔλα, ἔλα, σοῦ τό προστάζει ὁ Ἀδωνάϊ, ὁ Σαδάϊ, ὁ ὑπέρτατος Βασιλεύς τῶν Βασιλέων, πού κανένα πλάσμα δέν μπορεῖ ν' ἀντισταθεῖ στή δύναμή του, ἄς πέσει τρομακτικά πάνω σου, ἐξόν ἄν ὑπακούσεις κ' ἐμφανιστεῖς ἀμέσως καλόγνωμος μπρός σ' αὐτόν τόν κύκλο, ἄν δέ θέλεις νά γκρεμιστεῖς στήν πιό ἄθλια συμφορά, καί στή φωτιά τήν ἄσβηστη· γι αὐτό ἔλα, στ' ὄνομα τοῦ Ἀδωνάϊ, Σαβαώθ, Ἀδωνάϊ, Ἀμιοράμ· ἔλα, ἔλα, τί περιμένεις; Βιάσου! Ὁ Ἀδωνάϊ, ὁ Σαδάϋ, ὁ Βασιλεύς τῶν Βασιλέων, σοῦ τό προστάζει: Ἔλ, Ἄτυς, Τιτσίπ, Ἀζιά, Χίν, Γιέν, Μινοφήλ, Ἀχαδάν, Βάϋ, Βαάχ, Ἔυ, Ἔξε, Ἄ, Ἔλ, Ἔλ, Ἔλ, Ἄ, Χύ, Χάφ, Χάφ, Χάφ, Βαῦ, Βαῦ, Βαῦ». [70]

Προσευχή στό Θεό πού λέγεται μέσ' ἀπ' τόν Κύκλο στά τέσσερα Μέρη τοῦ Κόσμου

« Ἀμορούλε, Ταγχέα, Λατιστέν, Ραβούρ, Τενέβα, Λατιστέν, Ἔσχα, Ἀλαδία, Ἄλφα καί Ὠμέγα, Λέϋστα, Ὀρισιών, Ἀδωνάϊ, ὦ Πολυεύσπλαχνε Οὐράνιε Πατέρα! Σπλαχνίσου με, τόν ἁμαρτωλό· κάνε ὥστε τούτη τή μέρα νά μοῦ δοθεῖ τό χέρι τῆς δύναμής σου ἐνάντια στ' ἀπείθαρχα πνεύματα, γιά νά μπρέσω μέ τή χάρη τῆς θέλησής σου νά θαυμάσω τό θεῖο σου ἔργο καί νά φωτιστῶ ἀπό τή σοφία σου ὅλη, γιά τιμή καί δόξα στό ἅγιο ὄνομά σου. Ταπεινά σέ ἱκετεύω ὥστε τά πνεύματα πού καλῶ μέ τήν κρίση σου νά μπορέσουν νά ὑποταχθοῦν καί ν' ἀναγκαστοῦν νά 'ρθοῦν καί νά δώσουν τέλεια ἀπόκριση σ' ὅλα ὅσα θελήσω νά τά ρωτήσω· κι αὐτά νά μπορέσουν νά κάνουν καί νά φανερώσουν αὐτά πού θά τούς διαταχτοῦν ἀπό μένα, χωρίς νά βλά-

[70] Καί σ' αὐτή τήν ἐπίκληση, ἡ σύγχυση στά ὀνόματα πού ἀναφέρονται εἶναι σκόπιμη κι ὄχι τυχαία. — Σ.τ.Σ.

ψουν κανένα πλάσμα, χωρίς νά πειράξουν ἤ νά τρομάξουν ἐμένα καί τούς βοηθούς μου, οὔτε νά κάνουν κακό σέ κάποιο ἄλλο πλάσμα, ἤ νά τρομοκρατήσουν κανένα· ἀλλά κάνε νά δείξουν ὑπακοή σ' ὅλα ὅσα θά τούς ζητήσω».

Ὕστερα, ὄρθιος στή μέση τοῦ κύκλου, ἅπλωσε τό χέρι πρός τό πεντάγραμμο, καί πές:

«Μέ τό πεντάγραμμο τοῦ Σολομώντα σ' ἔχω καλέσει: δός μου εἰλικρινά ἀπόκριση».

Ἀκολουθεῖ ὕστερα αὐτή ἡ Ἐπίκληση:

«Βεραλανένση, Βαλδαχιένση, Παυμαχία, καί Ἕδρα Ἀπολογίας μέ τούς ἀνώτατους Βασιλεῖς καί δυνάμεις, καί μέ τίς πανίσχυρες ἀρχές καί στοιχεῖα, Λιαχίδαι, φροντιστές τῆς ἕδρας τῶν Ταρτάρων, μέ τήν ἀρχή τῆς Ἕδρας τῆς Ἀπολογίας, στήν ἔνατη λεγεῶνα, σᾶς ἐπικαλοῦμαι, σᾶς καλῶ καί σᾶς ἱκετεύω· κι ὄντας ὁπλισμένος μέ τήν ὑπέρτατη Μεγαλοσύνη, σᾶς προστάζω ἀμετάκλητα μ' Ἐκεῖνον πού εἶπε καί ἐγένετο, μπρός στόν ὁποῖον ὅλα τά πλάσματα ὑπακούουν· καί μέ τοῦτο τό ἀνέκφραστο ὄνομα Τετραγράμματον Ἰεχωβᾶ, πού στ' ἄκουσμά του τά στοιχεῖα ἀναστατώνονται, ὁ ἀγέρας συγκλονίζεται, ἡ θάλασσα ἀποτραβιέται, ἡ φωτιά σβήνει, ἡ γῆ τρέμει, καί μαζί τρέμουν ὅλες οἱ οὐράνιες, ἐπίγειος κ' ὑποχθόνιες στρατιές, πτοοῦνται καί σαστίζουν: γι αὐτό, ἀμέσως καί χωρίς καθυστέρηση, ἔλα ἀπ' ὅλα τά μέρη τοῦ κόσμου καί δῶσε κατανοητή καί λογική ἀπόκριση σ' ὅλα ὅσα σοῦ ζητήσω· κι ἔλα ἐν εἰρήνη, ὁρατός καί μ' εὐχάριστη ὄψη, τώρα, χωρίς ἀργοπορία, νά κάνεις αὐτό πού ἐπιθυμοῦμε, γιατί καλεῖσαι στ' ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ ζῶντος Θεοῦ, Ἡλιορέν· καί ὑπάκουσε στίς προσταγές μας, πέρα γιά πέρα, σύμφωνα μέ τίς προθέσεις μας, ὁρατός καί μ' εὐγενική μιλιά, μέ φωνή ξεκάθαρη, κατανοητή, καί χωρίς περιστροφές».

Ἡ ἐμφάνιση τῶν Πνευμάτων

Ὅταν ὅλ' αὐτά γίνουν σωστά, θά ἐμφανιστοῦν ἀμέτρητες ὀπτασίες, ὁράματα, φαντάσματα κ.λ.π., μέ τυμπανοκρουσία καί ἤχους μουσικῶν ὀργάνων κάθε λογῆς· αὐτό τό κάνουν τά πνεύματα πού ἐλπίζουν, προκαλώντας τρομάρα, νά σπρώξουν κάποιον βοηθό ἔξω ἀπό τόν κύκλο, γιατί δέν μποροῦν μέ κανένα τρόπο νά βλάψουν τόν ἴδιο τό μάγο. Ὕστερα θά δεῖς μιάν ἀτέλειωτη στρατιά ἀπό τοξότες, μαζί μ' ἕνα μεγάλο πλῆθος τρομακτικῶν τεράτων, πού θά μοιάζουν ἕτοιμα νά καταβροχθίσουν τούς ἐπικλητές· ἀλλά ἐσύ μή φοβᾶσαι τίποτα.

Ὕστερα, ὑψώνοντας στό χέρι τό πεντάγραμμο, πές:

«Ἄς ἀπομακρυνθοῦν αὐτές οἱ ἀπατηλές ὀπτασίες, μέ τήν δύναμη τῆς σημαίας τοῦ Θεοῦ».

Τότε τά πνεύματα θ' ἀναγκαστοῦν νά ὑπακούσουν, κι οἱ τελετουργοί δέν θά τά βλέπουν πιά.

Τότε ὁ ἐξορκιστής, κρατώντας στό χέρι τό πεντάγραμμο, θά πεῖ:

« Κοίταξε τό πεντάγραμμο τοῦ Σολομώντα, πού τό παρουσιάζω μπροστά σου˙ κοίταξε τόν ἐξορκιστή, σ' ὅλη τή μαγική του ἐμφάνιση, ὁπλισμένο ἀπ' τόν Θεό, δίχως φόβο, δυνατά προστατευμένον, πού σ' ἐπικαλεῖται καί σέ καλεῖ μέ δύναμη, μέ τή βοήθεια τοῦ ἐξορκισμοῦ του: ἔλα, λοιπόν, πολύ γρήγορα, μέ τήν χάρη αὐτῶν τῶν ὀνομάτων, Ἄγυε Σαράγυε, Ἄγυε Σαράγυε˙ μήν ἀργεῖς νά 'ρθεις μέ τά αἰώνια ὀνόματα τοῦ ἀληθινοῦ ζῶντος Θεοῦ, Ἐλωί, Ἀρχιμᾶ, Ραβούρ, καί μέ τό πεντάγραμμο τοῦτο τοῦ Σολομώντα, πού σέ κυβερνᾶ παντοδύναμο˙ καί μέ τή χάρη τῶν οὐρανίων πνευμάτων, πού σέ ὑποτάσσουν˙ καί μέ τό ἄτομο τοῦ ἐξορκιστῆ, σ' ὅλη τή δύναμη τοῦ ἐξορκισμοῦ του: ἔχεις ἐπικληθεῖ, βιάσου κι ἔλα, καί δεῖξε ὑπακοή στόν κύριό σου, πού ὀνομάζεται Ὀκτινόμος ».

Ὅταν γίνει αὐτό, ἀμέσως θ' ἀκουστοῦν σφυρίγματα καί φωνές ἀπό τίς τέσσερις ἄκρες τοῦ κόσμου, καί θά δεῖς μεγάλη κίνηση. Τότε, πές ἀμέσως:

« Γιατί ἀργεῖς; Τί κάνεις ἐκεῖ; Ἑτοιμάσου νά ὑπακούσεις στόν κύριό σου, στ' ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Βαθάτ ἤ Βαχάτ, πού τρέχει πρός τό Ἀμπράκ, Ἀβεώρ, καί πάει πρός τό Ἀβερέρ ». [71]

Τότε τά πνεύματα θά ἔρθουν μέ τίς τρομακτικές μορφές τοῦ καθενός τους˙ κι ὅταν τά δεῖς μπροστά στόν κύκλο, δεῖξε τους τό πεντάγραμμο σκεπασμένο μέ λεπτό λινό ὕφασμα˙ ξεσκέπασέ το, καί πές:

« Κοιτάξτε τή συμφορά σας, ἄν μοῦ ἀρνηθῆτε ὑπακοή ».

Ἀμέσως θά σοῦ ἐμφανιστοῦν μ' εὐχάριστη μορφή κ' ἔκφραση, καί θά σοῦ ποῦν:

« Ρώτα αὐτό πού θέλεις, εἴμαστε ἕτοιμοι νά ὑπακούσουμε στίς προσταγές σου, γιατί ἔτσι ἔχει ὁρίσει ὁ Κύριος ».

Τότε ὁ ἐξορκιστής θά πεῖ:

« Καλῶς ἤλθατε, πνεύματα, εὐγενέστατοι ἄρχοντες, γιατί σᾶς κάλεσα στ' ὄνομα Ἐκείνου πού μπρός του λυγᾶνε ὅλα τά γόνατα, εἴτε τῶν οὐράνιων εἴτε τῶν γήϊνων εἴτε τῶν ὑπόγειων ὄντων˙ πού ἔχει στά χέρια του τή δύναμη τῶν Βασιλέων, καί πού κανείς δέν μπορεῖ νά ἀμφισβητήσει τό μεγαλεῖο του. Γι αὐτό σᾶς προστάζω νά μείνετε ὁρατά καί μέ φιλική στάση μπροστά σ' αὐτόν τόν κύκλο, καί νά μή φύγετε καθόλου ὅσην ὥρα σᾶς χρειάζομαι˙ οὔτε νά φύγετε χωρίς νά σᾶς τό ἐπιτρέψω, πρίν ἐκτελέσετε ἐντελῶς

71 Ὅλο αὐτό τό τμῆμα τοῦ κειμένου τοῦ Μπάρετ ἐπαναλαμβάνεται στό *Ἑπταήμερο* τοῦ Πιέτρο ντ' Ἄλμπανο, ὅπου περιγράφονται ἀκριβῶς τά σφυρίγματα κ' ἡ « μεγάλη κίνηση » πού συνοδεύουν τήν ἐμφάνιση τῶν ἐχθρικῶν πνευμάτων, πού ἀμέσως καθησυχάζουν μέ τήν ἐμφάνιση τοῦ Πενταγράμμου. Γιά νά πάρει κανείς μιά ἰδέα τῆς ἀρχαιότητας αὐτῶν τῶν μαγικῶν τελετῶν, μπορεῖ νά [illegible]

καί χωρίς ἀπάτες τή θέλησή μου, μέ τή χάρη 'Εκείνου πού ἔδωσε στή θάλασσα τά σύνορά της, πού αὐτή δέ μπορεῖ νά τά ξεπεράσει, καί πού ὁ νόμος τῆς προνοίας Του δέ μπορεῖ ν' ἀγνοηθεῖ, δηλαδή τοῦ 'Υψίστου Θεοῦ, Κυρίου καί Βασιλέως, πού δημιούργησε τά πάντα. 'Αμήν ».

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
Μιχαήλ	Γαβριήλ	Καμαήλ	Ραφαήλ	Σαχιήλ	'Αναήλ	Κασσιήλ
Ἥλιος Λέων	Σελήνη Καρκίνος	Ἄρης Κριός Σκορπιός	Ἑρμῆς Δίδυμοι Παρθένος	Ζεύς Τοξότης Ἰχθύς	'Αφροδίτη Ταῦρος Ζυγός	Κρόνος Αἰγόκερως Ὑδροχόος
4ος οὐρανός	1ος οὐρανός	5ος οὐρανός	2ος οὐρανός	6ος οὐρανός	3ος οὐρανός	Πάνω ἀπό τόν ... οὐρανό δέν κυβερνᾶ κανένας ἄγγελος
Μαχέν	Σαμαίν	Μαχών	Ραιμέ	Ζεβούλ	Σαγκούν	

ΠΙΝΑΞ Β.

Ἄνω: πίνακας πού δείχνει, κάτω ἀπ' τίς μέρες τῆς ἑβδομάδας, ἀπό τήν Κυριακή ὥς τό Σάββατο, τά ὀνόματα τῶν 'Αγγέλων πού κυβερνοῦν τήν κάθε μέρα· τίς σφραγίδες τους· τά σύμβολα τῶν ἀντίστοιχων πλανητῶν· τά ὀνόματα τῶν οὐρανῶν τοῦ κάθε πλανήτη (ὁ ἕβδομος οὐρανός δέν ἔχει ὄνομα γιατί ἐκεῖ δέν κυβερνᾶ κανένας Ἄγγελος).

Κάτω: πανομοιότυπο δυό σελίδων ἑνός Liber Spirituum, ἀνοιγμένου στήν ἐπίκληση τοῦ Κασσιήλ, τοῦ 'Αγγέλου πού κυβερνᾶ τό Σάββατο.

Ὕστερα ἀπ' αυτα ο ἐξορκιστής μπορεῖ νά ζητήσει αὐτό πού θέλει. Καί στό τέλος θά πεῖ:

« Στ' ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γυρίστε ἐν εἰρήνῃ στίς ἕδρες σας· κι ἄς ὑπάρχει εἰρήνη ἀνάμεσα σέ σᾶς καί σέ μένα· νά εἶσαστε ἕτοιμοι νά ξαναγυρίσετε ὅταν σᾶς καλέσω ».

(Γιά τά σχήματα τοῦ κύκλου, τῶν πενταγράμμων καί τῶν ἄλλων σύνεργων, βλέπε τόν πίνακα Α).

Γιά νά ἔχεις μιάν ἰδέα τοῦ τρόπου μέ τόν ὁποῖο γίνεται ἕνας κύκλος, σοῦ δώσαμε τό διάγραμμα τοῦ κύκλου πού προορίζεται γιά τήν πρώτη ὥρα μιᾶς Κυριακῆς, τήν ἄνοιξη.

Ἀκολουθοῦν οἱ Κανόνες καί Ἐπικλήσεις γιά κάθε μέρα τῆς ἑβδομάδας:
καί πρῶτα ἔρχονται
Οἱ Κανόνες κ.λ.π. τῆς Κυριακῆς

(Γιά τά σχήματα τῶν *σφραγίδων, πλανητῶν, ζωδίων*, τά ὀνόματα τῶν ἀγγέλων τῆς κάθε μέρας, καί τά ὀνόματα τοῦ 4ου οὐρανοῦ, μέ τούς χαρακτῆρες τοῦ μαγικοῦ βιβλίου, βλέπε τόν Πίνακα Β).

Οἱ ἄγγελοι τῆς Μέρας τοῦ Κυρίου εἶναι: *ὁ Μιχαήλ, ὁ Δαρδιήλ, ὁ Χουραταπήλ.*

Οἱ ἄγγελοι τοῦ ἀέρα πού κυβερνοῦν τήν Κυριακή: *Βαρκάν*, βασιλιάς· οἱ ὑπασπιστές του *Τούς, Ἄντας, Κυναβάλ.*

Ὁ ἄνεμος ὁ ὁποῖος λένε ὅτι κυβερνᾶ τούς ἀγγέλους εἶναι ὁ *βοριᾶς.*

Οἱ ἄγγελοι τοῦ 4ου οὐρανοῦ πού κυβερνοῦν τήν Κυριακή, καί πού πρέπει νά ἐπικληθοῦν ἀπό τά 4 μέρη τοῦ κόσμου, εἶναι: ἀπ' τήν ἀνατολή, *Σαμαήλ, Βακιήλ, Ἄβελ, Γαβριήλ, Βιοντράμπα*· ἀπ' τή δύση, *Ἀναήλ, Παμπήλ, Οὐσταήλ, Βουρχάτ, Σουκέρατος, Καπάμπιλι*· ἀπ' τόν βορρᾶ, *Ἀϊήλ, Ἀριήλ, ἤ Ἀκιήλ, Μασγαβριήλ, Σαφιήλ, Ματουγιήλ*· ἀπ' τό νότο, *Χαλουδιήλ, Μαχασιήλ, Χαρσιήλ, Οὐριήλ, Ναρομιήλ.*

Τό ἄρωμα τῆς Κυριακῆς εἶναι τό *Κόκκινο Σάνταλο.*

Η ἐπίκληση τῆς Κυριακῆς

Σᾶς ἐπικαλοῦμαι καί σᾶς ἐμπιστεύομαι, δυνατοί καί ἅγιοι ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, στ' ὄνομα Ἀδωνάϊ, Ἄϊ, Ἄϊ, Ἄϊ, πού εἶναι ὁ ἦν, ὁ ὤν καί ὁ ἐσόμενος, Ἄϊ, Ἀβράϊ, καί στ' ὄνομα Σαδάϋ, Κάδος, Κάδος, πού εἶναι καθισμένος στά ὕψη πάνω ἀπ' τά Χερουβείμ· καί στό μεγάλο ὄνομα τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ, τοῦ δυνατοῦ καί ἰσχυροῦ, πού βρίσκεται στόν πιό ψηλό ἀπ' τούς οὐρανούς· Ἄϊ, Σαράϋ, πού ἔπλασε τόν κόσμο, τούς οὐρανούς, τή γῆ, τή θάλασσα, κι ὅλα ὅσα ὑπάρχουν μέσα τους, τήν πρώτη μέρα, καί τά σφράγισε μέ τό ἅγιο ὄνομά του Φάα· καί μέ τ' ὄνομα τῶν ἀγγέλων πού κυβερνοῦν τόν τέταρτο οὐρανό, κ' ὑπηρετοῦν μπρός στόν ὕψιστο Σαλαμία, τόν μεγάλο

καί τιμημένο ἄγγελο˙ καί μέ τ' ὄνομα τοῦ ἄστρου του, πού εἶναι ὁ Ἥλιος, καί μέ τό σύμβολό του, καί μέ τ' ἀπέραντο ὄνομα τοῦ ζῶντος Θεοῦ, καί μ' ὅλα τά παραπάνω ὀνόματα, σ' ἐπικαλοῦμαι, ΜΙΧΑΗΛ, ὤ μέγιστε ἄγγελε, πού εἶσαι ἀρχηγός καί κυρίαρχος αὐτῆς τῆς μέρας˙ καί μέ τ' ὄνομα τοῦ 'Αδωνάϊ, Θεοῦ τοῦ 'Ισραήλ, σ' ἐπικαλοῦμαι, Μιχαήλ! καί σ' ἐξορκίζω νά φροντίσεις γιά μένα καί νά εἰσακούσεις ὅλα μου τά αἰτήματα σύμφωνα μέ τή θέλησή μου, σ' αὐτό μου τό ἔργο καί τήν προσπάθεια ».

Τά πνεύματα τοῦ ἀέρα, γιά τήν Κυριακή, *βρίσκονται στόν ἄνεμο τοῦ βοριᾶ*, κ' ἡ φύση τους εἶναι νά προμηθεύουν χρυσάφι, πετράδια, λυχνίτες, διαμάντια καί ρουμπίνια, καί νά κάνουν, ὅποιον τό θέλει αὐτό, ν' ἀποκτήσει τιμές καί δόξες, καί νά διώχνουν τίς ἀρρώστειες. Αὐτά ἐμφανίζονται τίς περισσότερες φορές μέ κορμί μεγάλο, ψηλό καί ρωμαλέο, ζωηρό καί δυνατό, μέ χρῶμα χρυσαφί ἀλλά κοκκινωπό σάν αἷμα. Ἡ κίνησή τους εἶναι σάν τήν ἀστραπή στόν οὐρανό˙ σημάδι ὁρατό τῆς παρουσίας τους εἶναι ὅτι προκαλοῦν ἕνα διάχυτο ἱδρῶτα στό ἄτομο πού τά καλεῖ. Κ' οἱ ἰδιαίτερές τους μορφές εἶν' αὐτές ἐδῶ:

Ἕνας βασιλιάς, μέ σκῆπτρο, καβάλα σ' ἕνα λιοντάρι. [72]

Ἕνας βασιλιάς μέ στέμμα, μιά βασίλισσα μέ σκῆπτρο.

Ἕνα πουλί˙ ἕνα λιοντάρι˙ ἕνας κόκκορας.

Ἕνα κίτρινο φόρεμα.

Ἕνα σκῆπτρο.

Κανόνες τῆς Δευτέρας

(Γιά τόν ἄγγελο τῆς Δευτέρας, τή σφραγίδα του, τόν πλανήτη του, τό ζώδιό του, καί τ' ὄνομα τοῦ πρώτου οὐρανοῦ, βλέπε τόν Πίνακα).

Οἱ ἄγγελοι τῆς Δευτέρας: *Γαβριήλ, Μιχαήλ, Σαμαήλ.*

Οἱ ἄγγελοι τοῦ ἀέρα πού κυβερνοῦν τή Δευτέρα: *'Αρκάν*, βασιλιάς˙ ὑπασπιστές του: *Βιλέτ, Μισσαβού, 'Αβουχάζα.* Ὁ ἄνεμος πού τούς κυβερνᾶ τή Δευτέρα: *δυτικός ἤ πουνέντες.*

Οἱ ἄγγελοι τοῦ πρώτου οὐρανοῦ, πού κυβερνοῦν τή Δευτέρα, κ' ἐπικαλοῦνται ἀπ' τά 4 μέρη τοῦ κόσμου: ἀπ' τή Δύση *Σαχιήλ, Ζανιήλ, 'Αβιήλ, Βαχάναι, Κοροβαήλ*˙ ἀπ' τό Βορρᾶ, *Μαήλ, Οὐβαήλ, Βάλνουμ, Βαλιήλ, Βαλάϋ, Οὐμαστράϋ*˙ ἀπ' τό Νότο, *Κουρανιήλ, Δαβριήλ, Δαρκιήλ, Χανούν, Βετουήλ.*

Τό ἄρωμα τῆς Δευτέρας: *'Αλόη.*

[72] Τά πνεύματα πού ἐμφανίζονται μέ βασιλική ὄψη ἔχουν πολύ ἀνώτερο βαθμό ἀπό κεῖνα πού παίρνουν κατώτερες μορφές˙ κι αὐτά πού ἐμφανίζονται μ' ἀνθρώπινη μορφή εἶν' ἀνώτερα σ' ἐξουσία καί δύναμη ἀπό 'κεῖνα πού μοιάζουν μέ ζῶα˙ ἐπίσης, κι αὐτά τά τελευταῖα ξεπερνοῦν σέ βαθμό ἐκεῖνα πού ἐμφανίζονται σάν δέντρα ἤ ἀντικείμενα: ἔτσι μόνος σου θά μπορέσεις νά κρίνεις τή δύναμη καί τήν ἐξουσία τῶν πνευμάτων, ἀνάλογα μέ τήν ἀνώτερη ἤ κατώτερη ἐμφάνισή τους.
(Σημείωση τοῦ Μπαρέτ)

'Η 'Επίκληση τῆς Δευτέρας

« Σᾶς ἐπικαλοῦμαι καί σᾶς ἐμπιστεύομαι, δυνατοί καί καλοί ἄγγελοι, στ' ὄνομα 'Αδωνάϊ, 'Αδωνάϊ, 'Αδωνάϊ, "Αϊ, "Αϊ, "Αϊ, Κάδος, Κάδος, Κάδος, 'Αχίμ, 'Αχίμ, Γιά, Γιά, παντοδύναμε Γιά, πού ἐμφανίστηκες στό ὄρος Σινᾶ, μέ τή δόξα τοῦ "Υψιστου 'Αδωνάϊ, Σαδάϋ, Σαβαώθ, 'Αναθάϋ, 'Ιά, 'Ια, 'Ιά, Μαρανάτα, 'Αχίμ, Γέϊα, πού δημιούργησε τή θάλασσα κι ὅλες τίς λίμνες καί τά νερά, τή δεύτερη μέρα, πού εἶναι πάνω ἀπ' τούς οὐρανούς καί τή γῆ, καί σφράγισε τή θάλασσα μέ τό ὑπέρτατο ὄνομά του, καί τῆς ὥρισε τά σύνορα πού δέν μπορεῖ νά ξεπεράσει· καί μέ τά ὀνόματα τῶν ἀγγέλων πού κυβερνοῦν τήν πρώτη λεγεώνα, κ' ὑπηρετοῦν τόν 'Ορφανιήλ, τόν μεγάλο, εὐγενικό καί τιμημένο ἄγγελο, καί μέ τ' ὄνομα τοῦ ἄστρου της πού εἶναι ἡ Σελήνη, καί μ' ὅλα τά παραπάνω ὀνόματα, σ' ἐπικαλοῦμαι ΓΑΒΡΙΗΛ, πού εἶσαι ὁ πρῶτος κυρίαρχος τῆς Δευτέρας, καί σ' ἐξορκίζω νά φροντίσεις γιά μένα, κ.λ.π... ».

Τά πνεύματα τοῦ ἀέρα τῆς Δευτέρας ὑπακούουν στόν *δυτικό ἄνεμο ἤ πουνέντε*, πού εἶναι ὁ ἄνεμος τῆς Σελήνης· ἡ φύση τους εἶναι νά χαρίζουν ἀσῆμι, καί νά μεταφέρουν πράγματα ἀπ' τό ἕνα μέρος στό ἄλλο· νά κάνουν τ' ἄλογα γοργά, καί ν' ἀποκαλύπτουν τά προσωπικά μυστικά, γιά τό παρόν καί γιά τό μέλλον.

Γνωστές μορφές τῶν Πνευμάτων τῆς Σελήνης

Ἐμφανίζονται γενικά ὑψηλόσωμα καί ρωμαλέα, εὐλύγιστα καί φλεγματικά, κ' ἔχουν τό χρῶμα ἑνός σκοτεινοῦ καί θολοῦ σύννεφου· οἱ τρόποι τους εἶναι καθώς πρέπει, τά μάτια τους κόκκινα καί γεμᾶτα νερό, τό κεφάλι φαλακρό καί τά δόντια εἶναι τό τριζοβόλημα μιᾶς νεροποντῆς, κ' οἱ μορφές πού συνήθως παίρνουν εἶναι:

Ἕνας βασιλιάς, σάν τοξότης, καβάλα σ' ἕνα αἴγαγρο.

Ἕνα ἀγόρι.

Μιά κυνηγήτρα μέ τόξο καί βέλη.

Μιά γελάδα· ἕνα μικρό ἀγριοκάτσικο· μιά χήνα.

Ἕνα φόρεμα πράσινο ἤ ἀσημί.

Ἕνα βέλος· ἕνα πλάσμα μέ πολλά πόδια.

Κανόνες τῆς Τρίτης

(Γιά τόν ἄγγελο τῆς Τρίτης, τή σφραγίδα του, τόν πλανήτη, τό ζώδιο πού κυβερνᾶ τόν πλανήτη, καί τ' ὄνομα τοῦ 5ου οὐρανοῦ, βλέπε τόν Πίνακα).

Οἱ ἄγγελοι τοῦ ἀέρα τῆς Τρίτης: *Σαμάξ*, βασιλιάς· ὑπασπιστές του, *Καρμάξ*, *'Ασμόλι*, *Πασράν*.

῾Ο ἄνεμος πού κυβερνᾶ τούς ἀγγέλους εἶναι ὁ *ἀνατολικός ἤ λεβάντες*.

Οἱ ἄγγελοι τοῦ πέμπτου οὐρανοῦ, πού κυβερνοῦν τήν Τρίτη, κ᾽ ἐπικαλοῦνται ἀπό τά 4 μέρη τοῦ κόσμου, εἶναι: ἀπ᾽ τήν ἀνατολή, *Φριάγνης, Γουήλ, Δαμαήλ, Κάλζας, ᾽Αρραγών᾽* ἀπ᾽ τήν δύση, *Λάμα, ᾽Αστάγνα, Λοβκίν, Σονέας, ᾽Ιαζήλ, ᾽Ισαήλ᾽* ἀπ᾽ τόν βορρᾶ, *Ρουαμήλ, ῾Υνιήλ, Ραγιήλ, Σεραφιήλ, Φρασιήλ, Μαθιήλ᾽* ἀπ᾽ τό νότο, *Σακριήλ, Γιανιήλ, Γαλδιήλ, ᾽Οσαήλ, Βιαουνήλ, Ζαλιήλ.*

Τό ἄρωμα τῆς Τρίτης: *Πιπεριά.*

῾Η ᾽Επίκληση τῆς Τρίτης

« Σᾶς ἐπικαλοῦμαι κι ἀποτείνομαι, σ᾽ ἐσᾶς, δυνατοί καί καλοί ἄγγελοι, στά ὀνόματα Γιά, Γιά, Γιά᾽ Χέ, Χέ, Χέ᾽ Βά, Χύ, Χύ᾽ Χά, Χά, Χά᾽ ῎Αν, ῎Αν, ῎Αν᾽ ῎Αγια, ῎Αγια, ῎Αγια᾽ ῎Ελ, ῎Αϋ, ᾽Ελιβρά, ᾽Ελωίμ᾽ καί μέ τά ὀνόματα τοῦ ῾Υψίστου Θεοῦ, πού ἔκανε τήν θάλασσα καί τή στεριά, κ᾽ ἔστησε τά δέντρα, κ᾽ ἔβαλε τήν σφραγίδα του στούς πλανῆτες, μέ τό πολύτιμο, ἔνδοξο, σεβαστό καί ἅγιο ὄνομά του᾽ καί μέ τ᾽ ὄνομα τῶν ἀγγέλων πού κυβερνοῦν τήν 5η ἕδρα, πού τούς προστάζει ὁ μέγας ἄγγελος ᾽Ασημονύ, πού εἶναι ἰσχυρός, δυνατός καί τιμημένος, καί μέ τ᾽ ὄνομα τοῦ ἄστρου του πού εἶναι ὁ ῎Αρης, σέ σένα ἀπευθύνομαι, ΣΑΜΑΗΛ, μέ τά παραπάνω ὀνόματα, ὦ μέγιστε ἄγγελε ! Πού κυβερνᾶς τήν μέρα τοῦ ῎Αρη[73] καί μέ τ᾽ ὄνομα τοῦ ᾽Αδωνάϊ, τοῦ ἀληθινοῦ ζῶντος Θεοῦ, καί σ᾽ ἐξορκίζω νά φροντίσεις, κ.λ.π. (ὅπως στήν ᾽Επίκληση τῆς Κυριακῆς) ».

Τά πνεύματα τοῦ ἀέρα, τήν Τρίτη, βρίσκονται στόν *ἄνεμο τῆς ἀνατολῆς ἤ λεβάντε᾽* ἡ φύση τους εἶναι νά φέρνουν ἤ νά προκαλοῦν τόν πόλεμο, τίς ἐπιδημίες, τόν θάνατο, τίς καταστροφές ἀπό φωτιά, καί νά προμηθεύουν κάθε φορά ἀπό δύο χιλιάδες στρατιῶτες᾽ φέρνουν θάνατο κι ἀρρώστεια, ἀλλά δίνουν καί τήν ὑγεία.[74]

Γνωστές μορφές τῶν Πνευμάτων τοῦ ῎Αρη

Αὐτά ἐμφανίζονται μέ σῶμα ψηλό καί χολερικό, μ᾽ ὄψη ρυπαρή, μέ χρῶμα σκοῦρο, λαδί ἤ κόκκινο, μέ κέρατα σάν τοῦ ἐλαφιοῦ καί νύχια γρύπα, ξεφυσώντας σάν ἄγριοι ταῦροι. ῾Η κίνησή τους εἶναι σάν

---

73 ῾Η ὀνομασία τῆς Τρίτης, ἀκολουθώντας τήν βιβλική ἀρίθμηση καί δοσμένη ἀπό τούς ῞Ελληνες χριστιανούς στήν τρίτη μέρα ἀπό τήν ᾽Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἤταν στά λατινικά « Dies Martis », ἡ μέρα τοῦ ῎Αρη, ἀπ᾽ ὅπου ἔγινε στά ἰταλικά Martedi, στά γαλλικά Mardi καί στά ἰσπανικα Martes. — Σ.τ.Μ

74 Εἶναι γνωστή ἡ πρόληψη γιά τήν γρουσουζιά τῆς Τρίτης, πού οἱ ῾Ισπανοί τήν ἀποκαλοῦν « dia de mala sombra », μέρα τοῦ κακοῦ ἴσκιου. — Σ.τ.Μ.

τῆς φλόγας · τό σημάδι τους, βροντές κι ἀστραπές γύρω ἀπό τ[illegible] κύκλο.

Οἱ μορφές πού τά διακρίνουν εἶναι:

Ἕνας βασιλιάς ὁπλισμένος, καβάλα σ' ἕναν λύκο· ἕνας ἄντρ[illegible] ὁπλισμένος.

Μιά γυναίκα μέ μιάν ἀσπίδα ἀκουμπισμένη στόν μηρό της.

Μιά κατσίκα · ἕν' ἄλογο · μιά φοράδα.

Ἕνα κόκκινο φόρεμα · ἕνα μάλλινο πανί · μιά μπροστέλλα.

Κανόνες τῆς Τετάρτης

(Γιά τόν ἄγγελο τῆς Τετάρτης, τή σφραγίδα του, κ.λπ. βλέπε τό Πίνακα Β).

Οἱ ἄγγελοι τῆς Τετάρτης: *Ραφαήλ, Μεΐλ, Σεραφιήλ.*

Οἱ ἄγγελοι τοῦ ἀέρα πού κυβερνοῦν τήν Τετάρτη: *Μεδιάτ*, βασιλιάς· ὑπασπιστές: *Σουσκίνος, Σαλλάλης*· αὐτοί οἱ ἄγγελοι τοῦ ἀέρα ὑπόκεινται στόν *νοτιοανατολικό ἄνεμο ἤ σιρόκο.*

Οἱ ἄγγελοι τοῦ δεύτερου οὐρανοῦ, πού κυβερνοῦν τήν Τετάρτη καί πρέπει νά ἐπικληθοῦν, εἶναι: ἀπ' τήν ἀνατολή, *Μαθλαΐ, Ταρμιήλ, Βαραβοράτ*· ἀπ' τή δύση, *Γιερουσκούε, Μεραττρόν*· ἀπ' τό βορρᾶ, *Θιήλ, Ραήλ Γιαριχαήλ, Βεναχήλ, Βελέλ, Ἀβουοϊρόΐ, Οὐρσιμιήλ*· ἀπ' τό νότο, *Μιλλιήλ, Νελάπα, Καλβέτ ἤ Λακήλ.*

Τό ἄρωμα τῆς Τετάρτης: *Μαστίχα.*

Ἡ Ἐπίκληση γιά τήν Τετάρτη

« Σᾶς ἐπικαλοῦμαι καί ἀποτείνομαι σέ σᾶς, δυνατοί καί ἅγιοι ἄγγελοι, ἰσχυροί καί καλόγνωμοι, μ' ἕνα μεγάλο ὄνομα ἐπαίνου καί φόβου. Γιά, Ἀδωνάϊ, Ἐλωΐμ, Σαδάϋ, Σαδάϋ, Σαδάϋ· Ἔιε, Ἔιε, Ἔιε· Ἀσάμιε, Ἀσάμιε· καί στ' ὄνομα τοῦ Ἀδωνάϊ, τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ, πού ἔπλασε τούς δυό φωστῆρες τούς μεγάλους, καί χώρισε τήν μέρα ἀπ' τή νύχτα γιά τό καλό τῶν πλασμάτων του· καί μέ τ' ὄνομα ὅλων τῶν σοφῶν ἀγγέλων πού κυβερνοῦν μέ φρόνηση τήν δεύτερη ἕδρα μπροστά στόν μεγάλο ἄγγελο Τέτρα, τόν ἰσχυρό καί δυνατό· καί μέ τ' ὄνομα τοῦ ἄστρου του, πού εἶναι ὁ Ἑρμῆς[75] *καί μέ τ' ὄνομα τῆς σφραγίδας του, πού εἶναι τ' ὄνομα δυνατοῦ καί τιμημένου Θεοῦ· καί σοῦ ἀποτείνομαι, ΡΑΦΑΗΛ, μέ τά παραπάνω ὀνόματα· σέ σένα, μεγάλε ἄγγελε πού κυβερνᾶς τήν τετάρτη μέρα· καί μέ τ' ἅγιο ὄνομα πού εἶναι γραμμένο στό μέτωπο τοῦ Ἀαρών, πού ἔγινε ἀνώτατος ἀρχιερεύς,*

---

[75] Καί δῶ ἡ Τετάρτη στά λατινικά λέγεται « Dies Mercurii », μέρα τοῦ Ἑρμῆ, ἀπ' ὅπου τό ἰταλικό Meroledi, τό γαλλικό Mercredi, καί τό ἱσπανικό Miercoles. Ἐξ ἄλλου, mercurius στά λατινικά σημαίνει καί *ὑδράργυρος*. — Σ.τ.Μ.

καί μέ τά ὀνόματα ὅλων τῶν ἀγγέλων πού ὑποτάσσονται στήν χάρη του Χριστοῦ, καί μέ τ' ὄνομα καί τήν ἕδρα τοῦ 'Αμμαλουΐμ, καί σέ ἐξορκίζω νά φροντίσεις, κ.λ.π. κ.λ.π. ».

Τά πνεύματα τοῦ ἀέρα, τήν Τετάρτη, ὑπόκεινται στόν *ἄνεμο τοῦ σιρόκου*˙ ἡ φύση τους εἶναι νά δίνουν κάθε λογῆς μέταλλα, ν' ἀποκαλύπτουν ὅλα τά ἐπίγεια πράγματα, στό παρελθόν, παρόν καί μέλλον˙ νά συμβιβάζουν τίς δίκες, νά δίνουν νίκη στούς πολέμους, νά διδάσκουν τίς ἐργασίες καί ὅλες τίς λησμονημένες ἐπιστῆμες, καί ν' ἀλλάζουν τά σώματα μεταβάλλοντας τίς ἀναλογίες τους˙ νά δίνουν ὑγεία ἤ ἀρρώστεια, νά ἐξυψώνουν τούς φτωχούς καί νά ταπεινώνουν τούς πλούσιους, νά ὑποτάσσουν ἤ νά ἐλευθερώνουν τά πνεύματα, ν' ἀνοίγουν τίς κλειδαριές καί νά σπᾶνε τίς ἁλυσσίδες.

Αὐτά τά πνεύματα κάνουν ἀκόμα καί τίς δουλειές ἄλλων, ὄχι μέ τή δύναμή τους, ἀλλά μέ τή γνώση τους.

Γνωστές μορφές τῶν Πνευμάτων τοῦ 'Ερμῆ

Τά πνεύματα τοῦ 'Ερμῆ ἐμφανίζονται μέ σῶμα μεσαίου ἀναστήματος, ψυχρά, ρευστά καί ὑγρά, μιλοῦν εὐγενικά κ' εὐχάριστα, ἔχουν ἀνθρώπινη ὄψη καί σχῆμα ὅπως ἕνας ὡπλισμένος καβαλάρης, μέ χρωματισμό ἀνοιχτό καί φωτεινό. 'Η κίνησή τους μοιάζει σάν ἀσημόχρωμο σύννεφο˙ γιά σημάδι τοῦ ἐρχομοῦ τους ἔχουν τό νά προκαλοῦν φρίκη καί τρόμο σ' ἐκεῖνον πού τά καλεῖ.

Οἱ ξέχωρες μορφές τους εἶναι:

Ἕνας βασιλιάς καβάλα σέ μιάν ἀρκούδα.

Ἕνας ὄμορφος νέος˙ μιά γυναίκα μ' ἕνα ἀδράχτι.

Ἕνα σκυλί˙ μιά ἀρκούδα˙ μιά κίσσα.

Ἕνα φόρεμα μέ λογῆς ἀλλαγές χρωμάτων.

Μιά βέργα˙ ἕνα κοντό μπαστούνι.

Κανόνες τῆς Πέμπτης

(Γιά τόν ἄγγελο τῆς Πέμπτης, τή σφραγίδα του, κ.λ.π. βλέπε τόν Πίνακα).

Οἱ ἄγγελοι τῆς Πέμπτης: *Σαχιήλ, Κασσιήλ, 'Ασασιήλ.*

Οἱ ἄγγελοι τοῦ ἀέρα τῆς Πέμπτης: *Σούθ*, βασιλιάς˙ ὑπασπιστές: Μαγκούθ, Γκουτρίξ.

Οἱ ἄγγελοι τοῦ ἀέρα ὑπόκεινται στόν *ἄνεμο τοῦ νοτιᾶ* (ἤ *ὄστρια*). Πάντως, ἐπειδή δέν ὑπάρχουν ἄγγελοι πάνω ἀπ' τόν ἕκτο οὐρανό, δέν ἐπικαλοῦνται ὀνόματα πρός τά 4 μέρη τοῦ κόσμου, ἀλλά λέγονται οἱ ἀκόλουθες προσευχές:

Στήν ἀνατολή: « O Deus magne et Excelse et Honorate, pet infinita saecula »˙ ἤ, στά ἑλληνικά: « Ὦ μεγάλε καί Ὕψιστε κ' Ἔνδοξε Θεέ, (ἄς εἶναι τιμημένο τ' ὄνομά Σου) σ' ἀτέλειωτους αἰῶνες ».

Στήν Δύση: « Ὦ σοφέ, ἀγνέ καί δίκαιε Θεέ, θεία Εὐσπλαχνία, σέ ἱκετεύω, ὑπεράγιε Πατέρα, νά μπορέσω σήμερα νά νιώσω βαθειά τήν σημασία τῆς παράκλησής μου, τῆς κούρασής μου καί τοῦ ἔργου μου, καί νά τό φέρω αὐτό σέ πέρας˙ γιά τιμή καί δόξα τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος, γιά Σένα πού ζεῖς καί βασιλεύεις στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων, *Ἀμήν* »

Στό βορρᾶ: « Ὦ Θεέ, ἰσχυρέ, δυνατέ καί θαυματουργέ, ἀπ' τήν αἰωνιότητα καί στήν αἰωνιότητα, εὐδόκησε ὥστε τούτη τή μέρα νά ἐπιτύχω αὐτό πού ἐπιθυμῶ, χάρη στόν Εὐλογημένο Κύριό μας. *Ἀμήν* ».

Στό νότο: « Ὦ δυνατέ καί πολυεύσπλαχνε Θεέ, ἄκουσε τίς προσευχές μου κ' ἐκπλήρωσε τήν παράκλησή μου ».

Τό ἄρωμα τῆς Πέμπτης: *Ὁ κρόκος.*

Ἡ Ἐπίκληση γιά τήν Πέμπτη

« Σᾶς ἐπικαλοῦμαι καί σᾶς ἐμπιστεύομαι, δυνατοί καί ἅγιοι ἄγγελοι, μέ τά ὀνόματα Κάδος, Κάδος, Κάδος, Ἐσχερίας, Ἐσχερίας, Ἐσχερίας, Χατίμ, Γιά, δυνατός ἱδρυτής τοῦ κόσμου˙ Καντίνε, Γιαΐμ, Γιανίκ, Ἀνίκ, Καλβότ, Σαββάκ, Βερισάϋ, Ἀλνάϋμ˙ καί μέ τ' ὄνομα Ἀδωναΐ, πού ἔκανε τά ψάρια καί τά πλάσματα πού γλιστροῦν στό νερό, καί πού πετοῦν στόν ἀέρα, τήν πέμπτη μέρα˙ καί μέ τά ὀνόματα τῶν ἀγγέλων πού ὑπηρετοῦν στήν ἕκτη στρατιά μπροστά στόν Παστόρ, τόν ἅγιο ἄγγελο, μεγάλο καί δυνατό ἄρχοντα, καί μέ τ' ὄνομα τοῦ ἄστρου του, πού εἶναι ὁ Ζεύς,[76] *καί μέ τ' ὄνομα τῆς σφραγίδας του, καί μέ τ' ὄνομα τοῦ ὑπέρτατου Θεοῦ Ἀδωναΐ, Δημιουργοῦ τῶν πάντων, καί μέ τ' ὄνομα ὅλων τῶν ἄστρων, καί μέ τίς ἱκανότητες καί τίς δυνάμεις τους, καί μ' ὅλα τά παραπάνω ὀνόματα, σ' ἐπικαλοῦμαι, ΣΑΧΙΗΛ, μεγάλε Ἄγγελε, πού εἶσαι ἀρχηγός καί κυρίαρχος τῆς Πέμπτης, καί σ' ἐξορκίζω, κ.λπ. ».*

Τά πνεύματα τοῦ ἀέρα τῆς Πέμπτης ὑπόκεινται στόν *ἄνεμο τοῦ νοτιᾶ*˙ ἡ φύση τους εἶναι νά δίνουν τόν ἔρωτα τῶν γυναικῶν, νά κάνουν τούς ἀνθρώπους εὐτυχισμένους καί χαρούμενους, νά συμβιβάζουν τίς δίκες καί τίς διαφορές, νά συμφιλιώνουν τούς ἐχθρούς, νά γιατρεύουν τούς ἀρρώστους, ἤ νά προκαλοῦν ἀρρώστειες˙ νά δημιουργοῦν ἀπώλειες ἤ νά ξαναδώσουν τά πράγματα πού χάθηκαν.

Γνωστές μορφές τῶν Πνευμάτων τοῦ Διός

Αὐτά ἐμφανίζονται μέ σώματα αἱματώδικα ἤ χολερικά, μέσου ἀναστήματος, μέ τρομακτικές κινήσεις ἀλλά μ' ὄψη μειλίχια κ' εὐγενική, καί μέ τό χρῶμα τοῦ σίδερου˙ ἡ κίνησή τους εἶναι σάν τῆς ἀστρα-

πῆς καί τοῦ κεραυνοῦ. Σάν σημάδι τοῦ ἐρχομοῦ τους, προβάλλουν γύρω ἀπ᾿ τόν κύκλο ἄνθρωποι πού μοιάζουν ἕτοιμοι νά φαγωθοῦν ἀπό λιοντάρια. Οἱ ἀντίστοιχες μορφές τους εἶναι:

Ἕνας βασιλιάς μέ γυμνό σπαθί, καβάλα σέ μιά φοράδα.

Ἕνας ἄντρας πού φοράει μίτρα, μέ μακρύ φόρεμα.

Ἕνα κορίτσι μέ στεφάνι δάφνης, στολισμένη μέ ἄνθη.

Ἕνας ταῦρος˙ μιά φοράδα˙ ἕνα παγῶνι.

Ἕνα γαλάζιο φόρεμα˙ ἕνα σπαθί˙ ἕνα δέντρο ἀπό πυξάρι.

Κανόνες τῆς Παρασκευῆς

(Γιά τήν σφραγίδα, τόν πλανήτη, τό ζώδιο κ.λπ. βλέπε τόν Πίνακα).

Οἱ ἄγγελοι τῆς Παρασκευῆς: *᾿Αναήλ, Ραχιήλ, Σαχιήλ.*

Οἱ ἄγγελοι τοῦ ἀέρα πού κυβερνοῦν τήν Παρασκευή: *Σαραβότης*, βασιλιάς˙ ὑπασπιστές: *᾿Αμαχιήλ, Ἄβα, ᾿Αβαλιδόθ, Βλάης.* Ὁ ἄνεμος στόν ὁποῖο ὑπακούουν οἱ ἄγγελοι τοῦ ἀέρα εἶναι *ὁ δυτικός ἄνεμος.*

Οἱ ἄγγελοι τοῦ 3ου οὐρανοῦ, πού πρέπει νά ἐπικαλεστοῦν ἀπό τά 4 μέρη τοῦ κόσμου, εἶναι:

᾿Απ᾿ τήν ἀνατολή: *Σετχιήλ, Χεδουσιτανιήλ, Κοράτ, Ταμουήλ, Τεvασιήλ*˙ ἀπ᾿ τή δύση: *Τουριήλ, Κονιήλ, Βαβιήλ, Κάδιε, Μαλτιήλ, Χουφαλτιήλ*˙ ἀπ᾿ τόν βορρᾶ: *Πενιήλ, Πεναήλ, Πενάτ, Ραφαήλ, Ράνιε, Δορεμιήλ*˙ ἀπ᾿ τό νότο: *Πορόζα, Σαχιήλ, Χερμιήλ, Σαμαήλ, Σανταναήλ, Φαμιήλ.*

Τό ἄρωμα τῆς Παρασκευῆς: *Βερβένα.*

Ἡ ᾿Επίκληση τῆς Παρασκευῆς

« Σᾶς ἐπικαλοῦμαι καί σᾶς ἐμπιστεύομαι, δυνατοί κι ἅγιοι ἄγγελοι, μέ τά ὀνόματα Ὤν, Χέϋ, Χέγια, Γιά, Γιέ, Σαδάϋ, ᾿Αδωνάϊ, καί μέ τ᾿ ὄνομα Σαδάϋ, πού ἔπλασε τά τετράποδα, καί τά ζῶα πού σέρνονται στή γῆ, καί τόν ἄνθρωπο, τήν ἕκτη μέρα, κ᾿ ἔδωσε στόν ᾿Αδάμ ἐξουσία πάνω σ᾿ ὅλα τά πλάσματα˙ ἄς εἶναι λοιπόν εὐλογημένο τό ὄνομα τοῦ Πλάστη στήν ἕδρα του˙ καί μέ τά ὀνόματα τῶν ᾿Αγγέλων πού ὑπηρετοῦν στήν τρίτη στρατιά, μπρός στόν Δαγιήλ, τόν μεγάλο ἄγγελο, τόν ἰσχυρό καί δυνατό ἄρχοντα˙ καί μέ τ᾿ ὄνομα τοῦ ἄστρου του, πού εἶναι ἡ ᾿Αφροδίτη,[77] *καί μέ τήν σφραγίδα του, πού εἶναι ἱερή˙ καί μ᾿ ὅλα τά παραπάνω ὀνόματα, σ᾿ ἐπικαλοῦμαι, ΑΝΑΗΛ, πού εἶσαι ἀνώτατος κυβερνήτης τούτης τῆς μέρας, καί σ᾿ ἐξορκίζω, κ.λπ. ».*

Τά πνεύματα τοῦ ἀέρα τῆς Παρασκευῆς ὑπακούουν στόν *δυτικό*

[76] Ἡ Πέμπτη στά λατινικά λέγεται « Dies Jovis », ἡμέρα τοῦ Διός, ἀπ᾿ ὅπου ἔγινε στά ἰταλικά Giovedi, στά γαλλικά Jeudi, καί στά ἱσπανικά Jueves. — Σ.τ.Μ.

[77] Ἡ Παρασκευή ὀνομαζόταν ἀπό τούς Ρωμαίους « Dies Veneris », μέρα τῆς Ἀφροδίτης, ἀπ᾿ ὅπου ἔγινε τό ἰταλικό Venerdi, το γαλλικό Vendredi, καί τό ἱσπανικό Viernes — Σ.τ.Μ

ἄνεμο˙ ἡ φύση τους εἶναι νά δίνουν ἀσῆμι, νά ἐρεθίζουν τούς ἄντρες καί νά τούς σπρώχνουν στίς ἡδονές˙ νά εὐνοοῦν τούς γάμους, νά κάνουν τούς ἄντρες νά ἐρωτεύονται τίς γυναῖκες, νά προξενοῦν ἤ νά θεραπεύουν ἀρρώστειες, καί νά εὐνοοῦν ὅλα τά ἔργα πού ἀφοροῦν τήν κίνηση.

Γνωστές μορφές τῶν Πνευμάτων τῆς 'Αφροδίτης

'Εμφανίζονται μέ κορμιά ὄμορφα καί παχειά, μέσου ἀναστήματος, μ' εὐγενικούς καί συμπαθητικούς τρόπους, μέ χρῶμα λευκό ἤ πράσινο, καί μέ τό πάνω μέρος τοῦ σώματος χρυσαφί˙ ἡ κίνησή τους εἶναι σάν ἕνα λαμπερό ἀστέρι. Σημάδι τοῦ ἐρχομοῦ τους εἶναι ἡ ἐμφάνιση γυμνῶν παρθένων κοριτσιῶν γύρω ἀπ' τόν κύκλο, πού προσπαθοῦν νά παρασύρουν τόν μάγο νά χορέψει μαζί τους.

Οἱ ξέχωρες μορφές τους εἶναι:

Ἕνας βασιλιάς μέ σκῆπτρο, καβάλα σέ μιά γκαμήλα.

Ἕνα γυμνό κορίτσι˙ μιά κατσίκα.

Μιά γκαμήλα˙ ἕνα περιστέρι.

Ἕνα φόρεμα πράσινο ἤ ἄσπρο.

Ἄνθη˙ τό χόρτο πού λέγεται *σαβίνιον*.

Κανόνες τοῦ Σαββάτου

(Γιά τίς σφαγίδες κ.λπ. βλέπε τόν Πίνακα).

Οἱ ἄγγελοι τοῦ Σαββάτου: Κασσιήλ, Μαχατάν, Οὐριήλ.

Οἱ ἄγγελοι τοῦ ἀέρα πού κυβερνοῦν αὐτή τή μέρα: *Μαϋμών*, βασιλιάς˙ ὑπασπιστές: 'Αβουμαλήθ, 'Ασσαΐβι, Βαλιδέτ.

Ὁ ἄνεμος πού ὑπακούουν, εἶναι ὁ *νοτιάς*.

Τό θυμίαμα τοῦ Σαββάτου εἶναι *τό θειάφι*.

Δέν ὑπάρχουν ἄγγελοι πού νά κυβερνοῦν τόν ἀέρα τοῦ Σαββάτου, πάνω ἀπό τόν 6ο οὐρανό˙ συνεπῶς, στόν Κύκλο θά χρησιμοποιήσεις σάν ἐπίκληση στίς 4 γωνίες τοῦ κόσμου τίς προσευχές πού μεταχειρίζεσαι γιά τήν Πέμπτη.

Ἡ 'Επίκληση τοῦ Σαββάτου

« Σᾶς ἐπικαλοῦμαι καί σᾶς ἐμπιστεύομαι, Καφριήλ καί Κασσιήλ, Μαχατώρ καί Σερακιήλ, τρανοί καί δυνατοί ἄγγελοι˙ καί μέ τ' ὄνομά σου, 'Αδωνάϊ, 'Αδωνάϊ, 'Αδωνάϊ˙ Ἔιε, Ἔιε, Ἔιε˙ 'Ασίμ, 'Ασίμ˙ Κάδος, Κάδος, Κάδος˙ Ἴμα, Ἴμα, Ἴμα˙ Σαλάϋ, Γιά, Σάρ, Κύριε καί Δημιουργέ τοῦ Κόσμου, πού εἶσαι θρονιασμένος πάνω ἀπ' τόν ἕβδομο οὐρανό˙ καί μέ κεῖνον πού σπλαχνικός ἔδωσε τόν νόμο στούς υἱούς 'Ισραήλ γιά νά τόν τηροῦν, καί χάρη σ' αὐτόν νά πάρουν τήν ἀνταμοιβή τους στόν μελλούμενο κόσμο˙ καί μέ τά ὀνόματα τῶν ἀγγέλων πού ὑπηρετοῦν στήν ἕβδομη στρα-

τιά, μπρός στόν Βοοήλ, τόν μεγάλο ἄγγελο καί τρανό ἄρχοντα· καί μέ τό ὄνομα τοῦ ἄστρου του, πού εἶναι ὁ Κρόνος [78] καί μέ τήν ἱερή του σφραγίδα, καί μέ τά παραπάνω ὀνόματα, σ' ἐπικαλοῦμαι ΚΑΣΣΙΗΛ, πού εἶσαι ὑπέρτατος κυβερνήτης τῆς 7ης μέρας, πού εἶναι τό Σάββατο, καί σ' ἐξορκίζω, κ.λ.π. κ.λ.π. ».

Τά πνεύματα τοῦ ἀέρα, τό Σάββατο, ὑπόκεινται στόν *νοτιοδυτικό ἄνεμο* [79]· ἡ φύση τους εἶναι νά προκαλοῦν διχόνοια, μῖσος, κακές σκέψεις καί προθέσεις, νά ἐξωθοῦν σέ σφαγές καί δολοφονίες, καί νά παραλύουν ἤ νά ἀκρωτηριάζουν τά μέλη τῶν ἀνθρώπων.

Γνωστές μορφές τῶν Πνευμάτων τοῦ Κρόνου

Ἐμφανίζονται γενικά μέ σώματα ψηλά, ἀδύνατα, εὐλύγιστα, μέ ὄψη θυμωμένη, μέ 4 πρόσωπα, ἕνα στό πίσω μέρος τοῦ κεφαλιοῦ, ἕνα μπροστά, καί δύο στά πλάγια, μέ μακρυές μύτες καί ράμφη, κ' ἔχουν καί πρόσωπα πάνω στά γόνατα, μέ μαῦρο γυαλιστερό χρῶμα· ἡ κίνησή τους εἶναι σάν τήν πνοή τοῦ ἀνέμου, μ' ἕνα εἶδος σεισμοῦ, σημάδι τους εἶναι τό ξάσπρισμα τῆς γῆς, πιό πολύ κι ἀπ' τό χιόνι.

Οἱ ξεχωριστές τους μορφές εἶναι:

Ἕνας γενειοφόρος βασιλιάς, πάνω σ' ἕνα δράκοντα. [80]

Ἕνας γέρος μέ γένεια.

Μιά γριά ἀκουμπισμένη σ' ἕνα μπαστούνι.

Ἕνας χοῖρος· ἕνας δράκοντας· ἕνας λύκος.

Μιά μαύρη φούστα· ἕνας γάντζος ἤ ἕνα δρεπάνι.

Ἕνας κέδρος.

Αὐτές εἶναι οἱ μορφές πού παίρνουν γενικά τά πνεύματα, κ' εἶναι σχεδόν πάντα τρομακτικές ὅταν πρωτοεμφανίζονται. Ἀλλά ἡ δύναμή τους εἶναι περιορισμένη, γιατί δέν μποροῦν νά ξεπεράσουν τά σύνορα τοῦ κύκλου, κ' ἔχουν μόνο ὁρισμένες ἱκανότητες, πού ἐκτός ἀπ' αὐτές δέν μποροῦν νά κάνουν τίποτα· γι' αὐτό ὁ ἐξορκιστής δέν πρέπει νά φοβᾶται κανένα κίνδυνο, ὅταν εἶναι ἐνισχυμένος μ' ὅσα τοῦ διδάξαμε γιά τήν προστασία του, καί προπάντων, ὅταν ἔχει ἀκλόνητη πίστη στήν εὐσπλαχνία, σοφία καί καλοσύνη τοῦ Θεοῦ.

---

[78] Οἱ Ρωμαῖοι ὀνόμαζαν τό Σάββατο « Dies Saturni », ἡμέρα τοῦ Κρόνου, ἀφιερώνοντας ἔτσι τήν κάθε μέρα τῆς ἑβδομάδας σέ μιά θεότητα. Ἐνῶ, κατά παράδοξο τρόπο, σχεδόν ὅλοι οἱ δυτικοί λαοί ἐξακολούθησαν αὐτό τό σύστημα καί μετά τόν χριστιανισμό, ἔγινε ἐξαίρεση γιά τό Σάββατο, πού ἡ ἑβραϊκή του ὀνομασία διατηρήθηκε παντοῦ, ἐκτός ἀπό τήν Ἀγγλία, ὅπου τό Σάββατο ἔχει τήν Ρωμαϊκή ὀνομασία Saturday, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιπες μέρες εἶναι ἀφιερωμένες σέ τευτονικές εἰδωλολατρικές θεότητες, τόν Ἥλιο γιά τήν Κυριακή, καί γιά τίς ἄλλες τήν Σελήνη, τόν Βόταν, τόν Θώρ, κ.λ.π.. — Σ.τ.Μ.

[79] Ἡ ἀντίφαση ὑπάρχει στό κείμενο. — Σ.τ.Σ.

[80] Βλ. πε τήν εἰκόνα στό Liber Spirituum πού δίνει ὁ ἴδιος ὁ Μπάρεττ, στόν Πίνακα Β. — Σ.τ.Σ.

ΑΠΟ ΤΟΝ « MAGUS »

Βιβλίο Δεύτερο, Μέρος Τέταρτο

Η
ΓΝΩΣΗ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
μέ τήν
ΤΕΧΝΗ ΝΑ ΤΡΑΒΑΣ ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΜΕΣΑ
ΣΤΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ
Μετάφραση ἑνός πολύτιμου Λατινικοῦ Χειρόγραφου
ὑπό ΦΡΑΝΣΙΣ ΜΠΑΡΕΤΤ

Πῶς κατασκευάζεις τό Κρύσταλλο καί προετοιμάζεσαι γιά τό Ὅραμα

Προμηθέψου ἀπό κάποιον λιθοξόο ἕνα καλό κρύσταλλο, καθαρό καί διάφανο, μεγάλο ὅσο ἕνα μικρό πορτοκάλι, δηλαδή ὥς 5 ἑκατοστά διάμετρο˙ νά εἶναι σέ σχῆμα πολύ κανονικῆς σφαίρας˙ ὕστερα, ὅταν θά ἔχεις αὐτό τό ξεκάθαρο κρύσταλλο, χωρίς λεκέδες καί θαμπώματα, πάρε μιά λεπτή χρυσῆ πλάκα, καί ἄνοιξε στήν μέση της μιά κυκλική τρύπα, στήν ὁποία νά ἐφαρμόζει τελείως τό κρύσταλλο˙ ἔπειτα στῆσε την σέ μιά βάση ἀπό ἔβενο ἤ φίλντισι, ὅπως φαίνεται στό σχῆμα (βλέπε Πίνακα Γ).

Χάραξε πάνω στήν πλάκα γύρω ἀπό τό κρύσταλλο, αὐτά τά σημάδια:

Σχ. 36

κ᾿ ὕστερα τό ὄνομα *Τετραγράμματον*. Στό πάνω μέρος τῆς πλάκας χάραξε, μέσα σ᾿ ἕναν ἄλλο κύκλο, τά ὀνόματα: *Μιχαήλ, Γαβριήλ, Οὐριήλ, Ραφαήλ,* πού εἶναι οἱ τέσσερις ἀρχάγγελοι, πού κυβερνοῦν τόν *Ἥλιο*, τή *Σελήνη*, τήν *Ἀφροδίτη* καί τόν *Ἑρμῆ*. Καί πάνω στό τραπέζι ὅπου

υ ακουμπησεις τό κρύσταλλο, θά χαράζεις αὐτούς τούς ἄλλους χαρακτῆρες, ὥς ἑξῆς:

Πρῶτα, τά ὀνόματα τῶν 7 πλανητῶν καί τῶν ἀγγέλων πού τούς κυβερνοῦν, μέ τούς χαρακτῆρες καί τίς σφραγίδες τους, πού πιά τούς ξέρεις. Ὕστερα, τά ὀνόματα τῶν 4 βασιλιάδων στίς Τέσσερις Γωνίες τοῦ Κόσμου. Ὅλ' αὐτά θά τά χαράξεις μέσα σ' ἕνα κύκλο, μ' ἕνα διπλό τρίγωνο, πάνω σ' ἕνα τραπέζι στό ὁποῖο θ' ἀκουμπήσεις τό κρύσταλλο μέ τήν βάση του· ὅταν γίνει αὐτό, τό τραπέζι εἶναι ἕτοιμο γιά νά καλέσεις τά πνεύματα, [81] καί μπορεῖς νά συνεχίσεις τήν ἐργασία ὡς ἑξῆς:

Ὅταν θά θελήσεις νά ἐπικοινωνήσεις μέ τά πνεύματα μέ τή βοήθεια τοῦ *τραπεζιοῦ* καί τοῦ *κρυστάλλου*, θά σημειώσεις τήν πλανητική ὥρα [82], θά βρεῖς τόν πλανήτη πού κυβερνᾶ αὐτή τήν ὥρα καί θά ἐπικαλεστεῖς τόν ἄγγελο πού κυβερνᾶ αὐτόν τόν πλανήτη, ὅπως θά σοῦ ἐξηγήσω· ἀλλά πρῶτα, θά πεῖς αὐτή τήν σύντομη προσευχή:

« Ὦ Κύριε καί Θεέ μου, πού δημιούργησες κάθε τί καλό, ἐνίσχυσε, σ' ἐξορκίζω, τόν ἄθλιο δοῦλο σου, γιά νά μπορέσει νά ἐπιτύχει, σῶος καί δίχως φόβο, σ' αὐτό τό ἔργο κι αὐτή τή συνάντηση· φώτισε, Κύριε, σέ ἱκετεύω, τή σκοτισμένη διάνοια τοῦ πλάσματός σου, ὥστε νά μπορεῖ νά ἀνοίξει τό μάτι τοῦ μυαλοῦ του καί νά γνωρίσει τ' ἀγγελικό σου πνεῦμα πού θά κατέβει σ' αὐτό τό κρύσταλλο. (Ἔπειτα ἀκούμπησε τό χέρι στό κρύσταλλο καί πές) : Κ' ἐσύ, ὦ ἄψυχο πλάσμα τοῦ Θεοῦ, ἄς εἶσαι ἱερό καί καθαγιασμένο κ' εὐλογημένο γι αὐτόν τό σκοπό, καί εἴθε κανένα κακό πνεῦμα νά μήν ἐμφανιστεῖ μέσα σου· ἤ, ἄν κάποιο καταφέρει νά εἰσχωρήσει ἐκεῖ μέσα, ν' ἀναγκαστεῖ νά μιλήσει κατανοητά κ' εἰλικρινά, χωρίς διφορούμενα κι ἀπάτες, στ' ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν. Ὁ δοῦλος σου πού βρίσκεται ἐδῶ μπροστά σου, Κύριε, δέν ἐπιθυμεῖ ἄνομους θησαυρούς, οὔτε κακό γιά τόν πλησίον του, οὔτε βλάβη γιά κανένα ζωντανό πλάσμα: χάρισέ του λοιπόν τή δύναμη νά μπορέσει νά δεῖ αὐτά τά οὐράνια πνεύματα ἤ διανοήματα πού θά ἐμφανιστοῦν σ' αὐτό τό κρύσταλλο· κι αὐτά τά εὐεργετικά δῶρα πού ἡ μεγαλοθυμία σου θά θελήσει νά τοῦ χαρίσει (ὅπως τή δύναμη νά γιατρεύει τίς ἀρρώστειες, νά δίνει σοφία, νά ἀποκαλύπτει κάθε κακό πού μπορεῖ νά βασανίζει ἕνα ἄτομο ἤ μιά οἰκογένεια, ἤ καί ὁποιαδήποτε ἄλλη πολύτιμη ἱκανότητα) εὐδόκησε, Κύριε, νά ξέρει νά τά χρησιμοποιήσει, χάρη στή σοφία καί τήν εὐσπλαχνία σου, ὥστε νά τιμηθεῖ μέ τό ἅγιο ὄνομά σου. Κάνε μας αὐτή τή χάρη γιά τήν ἀγάπη τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν »

[81] Τό κείμενο δέν αναφέρει ὅτι τό τραπέζι ἀφιερώνεται στόν ἀρχάγγελο Μιχαήλ, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα εἶναι γραμμένο ἑβραϊκά, μέ μεγάλα γράμματα πάνω στό τραπέζι, καθώς καί στό ἐσωτερικό τοῦ διπλοῦ τριγώνου, μαζί μέ τή σφραγίδα του. — Σ.τ.Μ.

[82] Ὁ ἴδιος ὁ Μπάρετт δίνει στό τέλος τοῦ κειμένου συνοπτικές πληροφορίες γιά τήν εὕρεση τῆς « πλανητικῆς ὥρας ». Ὡστόσο, γιά κάθε λεπτομέρεια, βλέπε τό ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι στό Πρῶτο Μέρος αὐτοῦ τοῦ βιβλίου. — Σ.τ.Σ.

Πίναξ Γ

'Αριστερά: Τό Μαγικό Ραβδί.

Στό κέντρο, ἀπό πάνω πρός τά κάτω: Τά κεριά ἀπό εὐλογημένο κερί, στά κηροπήγιά τους˙ τό Κρύσταλλο γιά τά ὁράματα, στερεωμένο μέσα στή χρυσῆ πλάκα˙ ὁ μαγικός κύκλος, μέσα στόν ὁποῖο πρέπει νά σταθεῖ κανείς κατά τήν διάρκεια τοῦ ὁράματος˙ τό σχέδιο τοῦ τραπεζιοῦ ὅπου θά τοποθετηθεῖ τό Κρύσταλλο μέ τό στήριγμά του.

Δεξιά: ἡ τριπλῆ λαμπάδα γιά τό θυμίαμα, πού μπορεῖ νά κρατηθεῖ στό χέρι ἤ νά μπηχτεῖ στό ἔδαφος.

Πάρε ὕστερα τό πεντάγραμμό σου, καί φόρεσε τό δαχτυλίδι σου (σχ. 37) στό μικρό δάχτυλο τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ [83]· δέσε τό πεντάγραμμο γύρω ἀπ᾿ τό λαιμό σου. (*Σημ.* Τό πεντάγραμμο πρέπει νά εἶναι σχεδιασμένο σέ λεπτή παρθένα περγαμηνή, ἤ χαραγμένο σέ μιά λεπτή τετράγωνη ἀσημένια πλάκα, καί κρεμασμένο ἀπ᾿ τό λαιμό ὥς τό στῆθος)· ὕστερα πάρε ἕνα ραβδί ἀπό μαῦρο ἔβενο, μέ χαραγμένα πάνω του τά σύμβολα ὅπως στό σχῆμα [84], καί σχεδίασε τόν ἁπλό κύκλο πού κι αὐτός εἰκονίζεται στό σχῆμα, λέγοντας:

« Στό ὄνομα τῆς Εὐλογημένης Ὑπεραγίας Τριάδος, καθαγιάζω αὐτόν τόν κύκλο γιά τήν προστασία μου· ὥστε κανένα πνεῦμα νά μήν μπορεῖ νά σπάσει τά σύνορα πού εἶν᾿ ἐδῶ χαραγμένα. Μέ τή Χάρη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν ».

Στήριξε χάμω τήν λαμπάδα μέ τ᾿ ἀρώματα μέσα στόν κύκλο σου, καί τό ἱερό τραπέζι ὅπου εἶναι στημένο τό κρύσταλλο, κι ἀφοῦ ἀνάψεις τή φωτιά ρίξε μέσα τ᾿ ἀρώματα, λέγοντας:

« Σ᾿ ἐπικαλοῦμαι, ὦ πλάσμα αὐτῆς τῆς φωτιᾶς, μ᾿ Ἐκεῖνον πού ἔπλασε τά πάντα, στόν οὐρανό, τή γῆ καί τή θάλασσα, κι ὅποιο ἄλλο μέρος, ὥστε νά φύγει ἀπό σένα κάθε φάντασμα, καί νά μή ζυγώσει κανένα κακό. Εὐλόγησε, Κύριε, τό πλάσμα αὐτῆς τῆς φωτιᾶς, καί καθαγίασέ το ὥστε νά εἶναι ἱερό, κ᾿ ἐξύψωσε τή δύναμη καί τή χάρη αὐτῶν τῶν ἀρωμάτων· καί κανένας ἐχθρός, καμιά ἀπατηλή εἰκόνα νά μήν μπορεῖ νά μπεῖ μέσα τους· στ᾿ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν ».

Σχ. 37

[83] Ὁ Μπάρετ δέν δίνει τήν περιγραφή τοῦ δαχτυλιδιοῦ. Ὡστόσο, τό χειρόγραφο τοῦ *Λεμέγεθον*, πού ἀσφαλῶς χρησιμοποίησε ὁ Μπάρετ, ἔχει τήν ἀπεικόνισή του, ὅπως στό σχ. 37, προσθέτοντας ὅτι πρέπει νά εἶναι φτιαγμένο ἀπό ἀσῆμι. — Σ.τ.Σ.

[84] Ὅπως φαίνεται στόν Πίνακα Γ, τό ραβδί ἔχει, ἀνάμεσα στά ἑξάγραμμα καί τόν σταυρό, τίς λέξεις *Ἄγλα, Ὤν, Τετραγράμματον* ἀπ᾿ τή μιά ὄψη, καί τίς λέξεις *Ἐγώ, Ἄλφα, καί Ὠμέγα* ἀπό τήν ἄλλη. — Σ.τ.Μ.

Ὅταν γίνουν ὅλα αὐτά μέ τήν ὡρισμένη τάξη, βγάλε τό βιβλιαράκι σου πού θά πρέπει νά ἔχει μάκρος ὥς 20 ἑκατοστά, ἀπό παρθένα περγαμηνή ἤ πολύ λεπτό χαρτί, μαζί μέ πέννα καί μελάνι, πού θά τά ἔχεις ἕτοιμα γιά νά γράψεις τ' *ὄνομα, τή σφραγίδα,* καί τήν *ἰδιότητα* τοῦ πνεύματος πού θέλεις νά καλέσεις, ἤ τή σφραγίδα καί τήν εἰκόνα τοῦ πνεύματος πού θά ἐμφανισθεῖ (γιατί σέ προειδοποιῶ ὅτι δέν τυχαίνει πάντα νά παρουσιαστεῖ τό πνεῦμα πού θά καλέσεις, καί θά πρέπει νά ρωτήσεις τήν ὀντότητα πού ἐμφανίζεται γιά νά ξέρεις ἄν εἶναι ἁγνή ἤ ἀκάθαρτη: κι αὐτό θά τό μάθεις εὔκολα χάρη στήν ἀκλόνητη βαθειά σου πίστη στό Θεό).

Τώρα, ὁ πιό σύντομος τρόπος γιά τήν ἐπίκληση τῶν πνευμάτων, ἤ ἑνός συγκεκριμένου πνεύματος, εἶναι μιά σύντομη παράκληση πρός τό ἴδιο τό πνεῦμα, πρᾶγμα πολύ πιό ἄμεσο κι ἁπλό, ἀπό τό νά ἑτοιμάσεις ἕνα πίνακα ἀπό γράμματα [85]· γιατί ἀπ' ὅλες τίς μαγικές ἐργασίες, τά πνεύματα προτιμοῦν πολύ περισσότερο τίς πιό ξεκάθαρες καί οὐσιαστικές: ἔτσι, ἀφοῦ χαράξεις τόν κύκλο, κ' ἑτοιμάσεις τό βιβλίο, τά ἀρώματα, τό ραβδί κ.λπ., κάνε ὡς ἑξῆς:

Ἀφοῦ ὑπολογίσεις ἀκριβῶς τή σωστή ὥρα τῆς μέρας, καί σημειώσεις ποιός ἄγγελος κυβερνᾶ αὐτή τήν ὥρα, πές:

« Στ' ὄνομα τῆς Ὑπεραγίας κ' Εὐλογημένης Τριάδος, ἐπιθυμῶ ἀπό σένα, δυνατέ κ' ἰσχυρέ ἄγγελε Μιχαήλ (ἤ ὅποιον ἄλλον ἄγγελο), ἄν αὐτό συμφωνεῖ μέ τήν θέληση ἐκείνου πού ὀνομάζεται Τετραγράμματον, κ.λ.π., τόν Ἅγιο Θεό καί Πατέρα, νά πάρεις τήν ὄψη καί τή μορφή πού ταιριάζουν περισσότερο στήν οὐράνια φύση σου, κ' ἐμφανίσου ὁρατός σ' αὐτό ἐδῶ τό κρύσταλλο, κι ἀποκρίσου στίς ἐρωτήσεις μου, τόσο πού νά μήν ὑπερβοῦμε τά ὅρια πού ἐπιβάλλει ἡ θεία καλοσύνη κ' εὐσπλαχνία, ἄν ζητήσουμε ἀπαγορευμένες γνώσεις· ἀλλά ἐσύ θά μᾶς δείξεις καλόγνωμα τά πράγματα πού εἶναι πιό χρήσιμα γιά νά δοξάσουν καί τιμήσουν τό Θεῖο Μεγαλεῖο ἐκείνου πού ζεῖ καί βασιλεύει στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

» Ὦ Κύριε, γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καί ἐπί τῆς γῆς· καθάρισε τήν καρδιά μας, καί μή ἀπομακρύνεις ἀπό μᾶς τό Ἅγιο Πνεῦμα σου.

» Κάνε, Κύριε, νά ἔρθει σέ μᾶς ἐκεῖνος πού καλέσαμε στ' ὄνομά σου. Κ' εἴθε ὅλα νά τακτοποιηθοῦν μέ τήν τιμή καί τή δόξα σου, κι ἄς εἶναι γιά σένα, τόν Υἱόν σου καί τό Ἅγιο Πνεῦμα σου ὅλη ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα. Ἀμήν ».

Σημ. Σ' αὐτή τήν ἐργασία πρέπει νά παρευρίσκωνται δυό, γιατί

85 Δηλαδή σύμφωνα μέ τήν καβαλιστική μέθοδο, πού διδάσκει πῶς νά βρίσκωνται τά « ὀνόματα δυνάμεως » μέ τή βοήθεια πινάκων ἀπό τούς ὁποίους προκύπτουν διάφοροι συνδυασμοί τῶν ἑβραϊκῶν γραμμάτων — Σ.τ.Σ.

συχνά στό κρύσταλλο ἐμφανίζεται κάποιο πνεῦμα πού εἶναι ὁρατό στόν ἕνα, ἐνῶ ὁ ἄλλος δέν κατορθώνει νά τό διακρίνει. Λοιπόν, ἄν ἕνα πνεῦμα ἐμφανιστεῖ ὅπως εἶναι πολύ πιθανόν, στόν ἕναν ἤ καί στούς δύο, πές:

« Ὠ Κύριε, εἰλικρινά καί μ' ὅλη μας τήν καρδιά σ' εὐχαριστοῦμε πού εἰσάκουσες τήν προσευχή μας, καί μᾶς χάρισες τήν ἐμφάνιση ἑνός πνεύματος πού μέ τήν ἄδειά σου θά τό ρωτήσουμε γιά τροφή τῆς ψυχῆς μας. Μέ τή βοήθεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν ».

Ἐρώτηση 1: Στ' ὄνομα τοῦ ἱεροῦ καί ἀδιάφθορου Πνεύματος, τοῦ Πατρός, τοῦ Υἱοῦ πού γεννήθηκε ἀπ' αὐτό, καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού ἐκπορεύεται καί ἀπό τούς δύο [86], ποιό εἶναι τό ἀληθινό σου ὄνομα; [87]

Ἄν τό πνεῦμα ἀπαντήσει *Μιχαήλ*, τότε συνέχισε:

Ἐρώτηση 2: Ποιά εἶναι ἡ ἀποστολή σου; 3: Ποιά εἶναι ἡ ἀληθινή σου σφραγίδα ἤ χαρακτῆρας; 4: Ποιοί εἶναι ἀπό τή φύση σου οἱ πιό κατάλληλοι χρόνοι γία νά μιλήσεις μαζί μας; 5: Ὁρκίζεσαι στό αἷμα καί στήν δικαιοσύνη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτι εἶσαι πραγματικά ὁ Μιχαήλ;

(Φρόντισε νά ὁρκιστεῖ, κ' ὕστερα γράψε τή σφραγίδα ἤ τόν χαρακτῆρα του στό βιβλίο σου, κι ἀπέναντι τήν ἀποστολή του καί τίς ὧρες του, στίς ὁποῖες θά μπορεῖς νά τόν καλέσεις, στ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ' γράψε ἐπίσης ὅλα ὅσα θά θελήσει νἄ σοῦ διδάξει, κάθε ἀπάντηση στίς ἐρωτήσεις καί ἀπαιτήσεις σου, σχετικά μέ τή ζωή ἤ τό θάνατο, τίς τέχνες κ' ἐπιστῆμες, ἤ ὁτιδήποτε ἄλλο)' κατόπιν θά πεῖς:

« Ὠ μεγάλο καί ἰσχυρό πνεῦμα: ὅπως ἦρθες ἐν εἰρήνῃ στό παντοτινά εὐλογημένο ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἔτσι στό ἴδιο ὄνομα μπορεῖς νά φύγεις, καί νά ξανάρθεις ὅταν σέ καλέσω στ' ὄνομα Ἐκείνου μπρός στόν ὁποῖο λυγοῦν ὅλα τά γόνατα. Χαῖρε, Μιχαήλ, κι ἅς ὑπάρχει εἰρήνη ἀνάμεσά μας, μέ τόν εὐλογημένο Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό. Ἀμήν ».

Ὅταν φύγει τό πνεῦμα, θά πεῖς:

---

[86] Ἀντίθετα μέ τήν Καθολική ἐκκλησία, ἡ Ὀρθόδοξη δική μας δέχεται ὅτι τό Ἅγιο Πνεῦμα « ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ Πατρος » μόνο, κι αὐτό στάθηκε ἡ κυρία ἀφορμή γιά τό *σχίσμα* ἀνάμεσα στίς δυό ἐκκλησίες. — Σ.τ.Μ.

[87] Σημειώνουμε ὅτι σ' αὐτή τήν ἐρώτηση, ἕνα τέταρτο Ὄν προστίθεται στήν Ἁγία Τριάδα. Αὐτό ἀνάγεται στόν συμβολισμό πού κρύβεται πίσω ἀπ' τό ἑβραϊκό *Τετραγράμματον*, τό ΙΧΒΧ, τό ἱερό ὄνομα τοῦ Θεοῦ (Ἰαχβέχ ἤ Ἰεχωβᾶ) καί, μέ βάση τούς δεσμούς πού συνδέουν τόν Μικρόκοσμο μέ τόν Μακρόκοσμο, τήν παραδοσιακή θεωρία τῆς τετραπλῆς φύσης τοῦ ἀνθρώπου (σῶμα, ψυχή, πνεῦμα, νοῦς). Σχετικά βλέπε τήν *Εἰσαγωγή* στήν Μαγεία, τόμος ΙΙ, σελ. 113, τοῦ Ἐλίφας Λευί, τό *Δόγμα καί Τελετές τῆς Ὑψηλῆς Μαγείας*, τόμ. Ι, κεφ. 4, καί τή *Μαύρη Μαγεία* τοῦ Ρ. Καβεντις, κεφ.5, μέρος 2. — Σ.τ.Σ.

« Στόν Πατέρα Θεό, αἰώνιο Πνεῦμα, πηγή φωτός· στόν Υἱό· καί στό Ἅγιο Πνεῦμα, δόξα καί τιμή, στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν ».

Καί τώρα θά σοῦ δώσω τόν πίνακα τῶν ὀνομάτων τῶν Πνευμάτων καί τῶν Πλανητῶν πού κυβερνοῦν τίς Ὧρες· ἐξετάζοντάς τα, θά ξέρεις ποιό Πνεῦμα καί ποιός Πλανήτης κυβερνᾶ κάθε ὥρα τῆς μέρας καί τῆς νύχτας μέσα στήν βδομάδα (ὁ Πίνακας βρίσκεται στήν ἑπόμενη σελίδα).

Σημείωση γιά τήν ἑρμηνεία τοῦ Πίνακα. Ἡ μέρα χωρίζεται σέ 12 ἴσα μέρη, πού ὀνομάζονται Πλανητικές Ὧρες, κι ἀριθμοῦνται ἀπ' τήν αὐγή ὥς τό ἡλιοβασίλεμα, καί γιά τήν νύχτα ἀπ' τό ἡλιοβασίλεμα ὥς τό πρωί· γιά νά βρεῖς τήν πλανητική ὥρα, διαιρεῖς ἁπλῶς τίς φυσικές ὧρες μέ τό 12, καί τό πηλίκον θά σοῦ δώσει τήν διάρκεια κάθε ὥρας, καί ἐπί πλέον τά λεπτά: κι αὐτό σοῦ λέει γιά πόσο διάστημα ἐπικρατεῖ κάθε πνεῦμα ἐκείνη τή μέρα. Ἀφοῦ ὁ Μιχαήλ κυβερνᾶ τήν πρώτη καί τήν ὄγδοη ὥρα τῆς Κυριακῆς, τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τόν Ἥλιο.

Ὅταν ξέρεις τήν διάρκεια τῆς πρώτης ὥρας, δέν ἔχεις παρά νά κοιτάξεις τόν πίνακα· ἄν, π.χ., βρίσκεσαι στήν 4η ὥρα τῆς Κυριακῆς, θά δεῖς ὅτι ἐκεῖ κυριαρχοῦν ὁ Γαβριήλ καί ἡ Σελήνη.

Τό ἴδιο θά κάνεις καί γιά τίς ὑπόλοιπες ὧρες. Εἶναι τόσο ἁπλό, πού δέν μπορεῖς νά λαθέψεις.

Τό παρόν ἔργο ὁλοκληρώνεται μέ τόν τρίτο τόμο πού ἑτοιμάζεται καί θά κυκλοφορήσει προσεχῶς.

Γιά τούς ἀγοραστές πού θά θελήσουν νά τόν προμηθευτοῦν, (ὅταν κυκλοφορήσει) θά προσφέρουμε μιά ἔκπτωση (20%) ἐπί τῆς ὀνομαστικῆς του τιμῆς.

ΑΓΓΕΛΟΙ ΚΑΙ ΠΛΑΝΗΤΕΣ

πού κυβερνοῦν τίς διάφορες ὧρες τῆς μέρας καί τῆς νύχτας
γιά κάθε μέρα τῆς ἑβδομάδας [89]

Ὧρες τῆς μέρας

ὥρα	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
1.	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ
2.	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ
3.	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ
4.	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ
5.	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ
6.	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ
7.	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ
8.	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ
9.	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ
10.	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ
11.	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ
12.	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ

Ὧρες τῆς νύχτας

ὥρα	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
1.	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ
2.	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ
3.	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ
4.	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ
5.	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ
6.	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ
7.	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ
8.	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ
9.	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ
10.	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ
11.	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ
12.	☿ Ραφαήλ	♃ Σαχιήλ	♀ Ἀναήλ	♄ Κασσιήλ	☉ Μιχαήλ	☽ Γαβριήλ	♂ Σαμαήλ

[89] Γιά διευκρίνιση, ἡ διάρκεια τῆς πλανητικῆς ὥρας ἄς ποῦμε σέ μιά μέρα τοῦ Ἰουλίου, ἀπ' τήν αὐγή ὥς τήν δύση περνοῦν 15 « φυσικές » ὧρες, ἄρα ἡ διάρκεια κάθε « πλανητικῆς » ὥρας τῆς μέρας εἶναι 15/12 = 1,25 ἤ 1ω : 15', ἐνῶ τῆς νύχτας, πού διαρκεῖ 9 « φυσικές » ὧρες, ἡ διάρκεια τῆς « πλανητικῆς » εἶναι 9/12 = 0,75 ἤ 0ω : 45'. — Σ.τ.Μ.

'Επίλογος

Μιά ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ γιά ὅποιον εἶναι ἀρχάριος σ ' αὐτή τήν τέχνη, καί μερικές συμβουλές γιά ὅσους θά ἤθελαν νά μυηθοῦν.

ὑπό Φράνσις Μπάρετ

ΑΔΕΛΦΕ ΜΟΥ,

Εἶναι ἀνάγκη νά σοῦ πῶ πώς ἀνάλογα μέ τίς ἐπιθυμίες σου νά ἀφοσιωθεῖς σ ' αὐτήν τήν τέχνη, πού ἐμεῖς τήν λέμε Μαγεία, θά εἶναι καί τά ἀποτελέσματα πού θά ἐπιτύχεις ἀπ ' αὐτήν. Ἄν ζητᾶς ἐκδίκηση, πρέπει νά ξέρεις πώς, ἐφαρμόζοντας μιάν ἀπό τίς μεθόδους πού σοῦ ἔχω περιγράψει, θά προσελκύσεις πάνω σου ἕναν ἐκδικητικό δαίμονα, ἤ ἕνα μανιασμένο καταχθόνιο πνεῦμα, πού ὑπηρετεῖ τήν Θεϊκή ' Οργή' ἄν ἐπιθυμία σου εἶναι τά ἐγκόσμια πλούτη καί οἱ ἀνώτερες κοινωνικές θέσεις, τότε θά ἔχεις ἕνα πνεῦμα τῆς γῆς ἤ τῆς φωτιᾶς, πού θά σ ' ἀπογοητέψει μέ τίς μάταιες ἀνέσεις αὐτοῦ τοῦ κόσμου ' ἄν ἀποζητᾶς φήμη ἤ μεγαλεῖα καί δόξες, τότε θά σοῦ σταλοῦν τά πνεύματα τῆς ἀλαζονείας, πού θά σοῦ μεταδώσουν τήν τρελή κι ἀκράτητη ἐπιθυμία τῆς πιό μάταιης δόξας ' γιατί σ ' ὅλες αὐτές τίς περιπτώσεις ὑπάρχουν καθορισμένα πνεύματα, πού ἐπιδιώκουν μέ κάθε τρόπο νά κυριεύσουν τό δικό σου πνεῦμα: κι ὅποιο ἀποκτήσει δύναμη πάνω σου, θά σέ παρασύρει στήν δική του φύση, καί θά ἐξυπηρετήσει τούς σκοπούς σου μέσα στά ὅρια πού τοῦ ἐπιτρέπει ἡ θεία βούληση ' κι ἀνάλογα μέ τίς ἐπιθυμίες σου καί τίς προθέσεις ἀπ ' ὅπου γεννιοῦνται, θά ἔχεις καί τήν ἀντίστοιχη ἀπάντηση. Ἄν ὅμως δέν ζητᾶς παρά νά γνωρίσεις τήν τιμή καί τή δόξα τοῦ Θεοῦ, τότε θά κατέβει ὥς ἐσένα ἕνα ἀγνό πνεῦμα, πού θά δώσει ἱκανοποίηση (μέ τήν ἄδεια τοῦ Θεοῦ) στίς ἐπιθυμίες σου. Ζήτησε λοιπόν καί κυνήγησε μόνο τό καλό ' ἀπόφυγε κάθε κακό στή σκέψη, στά λόγια καί στήν πράξη ' παρακάλα τόν Θεό νά σοῦ χαρίσει σοφία, καί θά κερδίσεις μιά πλούσια συγκομιδή.

' Η Μαγεία σοῦ ἀνοίγει δύο δρόμους. Διάλεξε ὅποιον θέλεις: θά πάρεις τήν ἀνταμοιβή πού σοῦ ἀξίζει.

Λονδίνο, 1800

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΜΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΟΜΟΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΑΓΕΙΑ

ΣΟΛΟΜΩΝΙΚΗ

JORG SABELLICUS

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΑΓΕΙΑ

ΣΟΛΟΜΩΝΙΚΗ

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

Μετάφραση:
Ν.ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ
Ἐκδοτική Ἐπιμέλεια:
Σ.Λ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόλογος

Τό τρίτο βιβλίο τῆς Πρακτικῆς Μαγείας *ξεχωρίζει ἀπό τά δυό προηγούμενα γιά ν' ἀσχοληθεῖ μ' ἕνα κλάδο τῶν Ἀπόκρυφων Ἐπιστημῶν διαφορετικό ἀπ' αὐτόν πού περιγράψαμε ὥς τώρα γιά τήν Τελετουργική Μαγεία καί τίς Ἐπαναλήψεις.*

Πολύ συχνά, ἰδίως στά ἔργα μέ ἀποκαλυπτικό χαρακτῆρα, οἱ ἐργασίες πού θά συναντήσει ὁ ἀναγνώστης σ' αὐτές τίς σελίδες κατατάσσονται σέ μιά ὁμάδα μέ γενικό τίτλο «Χαμηλή Μαγεία». Ὁ ὅρος εἶναι σίγουρα ἀκατάλληλος, καί προέρχεται ἁπλῶς ἀπό τό γεγονός ὅτι γιά νά ἐφαρμοστοῦν τά ἔργα πού περιγράφονται ἐδῶ δέν χρειάζεται ὅλη ἡ ἐξάρτηση πού προβλέπουν οἱ τελετές τῶν ἐπικλήσεων: ἔτσι ἡ μαγική τελετουργία φαίνεται, στόν ἀμύητο παρατηρητή, λιγότερο ἐντυπωσιακή κ' ἐπίσημη. Οἱ παγκόσμιες ἀρχές τίς ὁποῖες ἐπικαλεῖται ἡ ἀποκαλούμενη Χαμηλή Μαγεία εἶναι ὡστόσο οἱ ἴδιες πού συνιστοῦν τή βάση τῶν μεγάλων τελετῶν πού χαρακτηρίζουν τή Μαύρη Μαγεία (κι ἄλλος ἄστοχος ὁρισμός), κ' οἱ σκοποί της δέν εἶναι λιγότερο σημαντικοί ἤ ἐνδιαφέροντες καί πολύμορφοι. Κι ἀκόμα, οἱ δυό κλάδοι Μαγείας ἔχουν τόν ἴδιο βασικό χαρακτῆρα πού ἀφορᾶ τήν προετοιμασία τοῦ τελετουργοῦ, σχετικά μέ τήν προϋπόθεση ὅτι ἡ μαγική διεργασία δέ μπορεῖ νά πραγματοποιηθεῖ στή συνηθισμένη κατάσταση τῆς συνείδησης, οὔτε ἀπό ἄτομα πού δέν εἶναι, ἀπό προδιάθεση κι ἀπό μελέτη, κατάλληλα νά κατανοήσουν ὅλη τή σημασία τοῦ ἀπόκρυφου. Ἀξιοπρόσεχτα εἶναι σ' αὐτό τό θέμα τά λόγια τοῦ Γιούλιους Ἔβολα: «Ἔτσι, μπροστά σέ ἀπόψεις πού ἀφοροῦν τή μύηση καί τή «Μαγεία», δέν πρέπει νά ξεγελιόμαστε. Χρησιμεύουν σάν καθοδηγητικές γραμμές, σάν οροθετικά σημεῖα συσχετίσεως – ὥστε νά καθορίζονται σωστά οἱ ἀποστάσεις – κι ὄχι σάν ὄργανα δελεασμοῦ καί ματαιοδοξίας. Ὅτι μαζί μ' αὐτές τίς διδαχές παρευρίσκονται πάντα κ' οἱ ἄλλες, ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ ἀπαγόρευση τοῦ ἀπόκρυφου καί τό λεγόμενο «δέ μπορεῖς νά δεῖς τό Θεό χωρίς νά πεθάνεις» κι ὅτι ἐκεῖνος «πού δαγκώθηκε ἀπ' τό φίδι τοῦ κόσμου τῶν πνευμάτων» χαρακτηρίζεται

σάν καταραμένος. Ἂν ὑπάρχει τό δικαίωμα τῆς ἀναζήτησης, ἐκτός ἀπ' αὐτήν, μιᾶς ἀνώτερης ἀλήθειας, αὐτό τό δικαίωμα μετριέται ἀναπόδραστα μέ τήν ἱκανότητα μιᾶς μεταμορφωτικῆς ἀναπροσαρμογῆς, μιᾶς ἀποξένωσης καί μιᾶς ἀπόλυτης ὑπεροχῆς. Εἶν' ἕνα δικαίωμα ἀριστοκρατικό». *Ἡ μαγεία, ὡστόσο, μέ τήν κατηχητική της ἔννοια, προορίζεται γιά λιγοστούς: γιά τούς ἐκλεκτούς. Μέ τό ἴδιο πνεῦμα ἀντιμετωπίζονται κ' οἱ προειδοποιήσεις πού ἀπευθύνει συχνά στόν ἀναγνώστη ὁ Μέγας Ἀλβέρτος στά ἔργα του πού ἀναφέρουμε σ' αὐτό τό βιβλίο.*

Καί σ' αὐτό, ὅπως στά προηγούμενα, ὁ χαρακτήρας τοῦ βιβλίου εἶναι πρακτικός, *διδάσκοντας πῶς νά ἐκτελοῦνται συγκεκριμένα οἱ μαγικές τελετές καί* κατατοπιστικός, *μέ τήν προϋπόθεση ὅτι προσφέρει ἕνα ὅσο γίνεται πιό ξεκάθαρο πανόραμα ὡρισμένων ἀπόψεων τῶν Ἀπόκρυφων τεχνῶν, πού ἔχουν ἀντληθεῖ κατ' εὐθεῖαν ἀπό τίς πηγές. Ὡστόσο τό πληροφοριακό στοιχεῖο συχνά ἐπικρατεῖ, κυρίως στό μέρος πού ἀφορᾶ συνταγές, γητειές. Στήν παρουσίαση αὐτοῦ τοῦ ὑλικοῦ δέν ἀποσκοποῦμε ἀσφαλῶς στό νά προτείνουμε στόν ἀναγνώστη νά ἐφαρμόσει τίς ὑποδείξεις πού περιέχει, τόσο γιά τούς παράξενους σκοπούς ὡρισμένων μαγικῶν ἐργασιῶν, ὅσο καί γιά τόν ἐντελῶς ἀπίθανο τρόπο μέ τόν ὁποῖο πρέπει νά ἐφαρμοστοῦν αὐτές οἱ ἐργασίες. Τά περίφημα γριμόρια τοῦ Μεγάλου Ἀλβέρτου παρουσιάζονται, πράγματι, γιά τόν ἀνεπηρέαστο σύγχρονο ἀναγνώστη, σά μιά συλλογή δεισιδαιμονιῶν καί συνταγῶν πού οἱ περισσότερες εἶναι ἀπραγματοποίητες. Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά πλῆθος ἄλλες μαγικές ἐφαρμογές. Ὁ βασικός μας στόχος ἦταν νά δώσουμε πληροφορίες γιά τήν ὕπαρξη ὡρισμένων τελετῶν κ' ἐφαρμογῶν, μέ βάση τά σχετικά κείμενα, γιά τή φύση τους καί τίς κυριώτερες ἀπόψεις τους. Γι' αὐτό, χρησιμοποιήσαμε μιά μεγάλη ποικιλία πηγῶν, καθώς καί μερικά παραδείγματα τῆς Ἀνατολικῆς Μαγείας (ὅπως τό* Κάμα Σάστρα, τό Ραούντ - άλ -ατίρ, *καί τά* Μυστικά τῶν χαρεμιῶν τοῦ Μαρόκου*) καί τῆς ἀκόμα ζωντανῆς στόν καιρό μας μαγικῆς παράδοσης πού ἐφαρμόζεται ἀπό τίς σύγχρονες μάγισσες.*

Μέρος Πρῶτο

ΦΥΣΙΚΗ ΜΑΓΕΙΑ

Εἶμ' ὁ σύντροφός σου, εἶμ' ὁ ἄνθρωπος σου,
Γίδα ἀπ' τό κοπάδι σου, εἶμαι χρυσάφι, εἶμαι θεός.
Σάρκα τῶν ὀστῶν σου, ἀνθός στή βέργα σου.
Μ' ἀσημένιες ὁπλές τρέχω πάνω στά βράχια.
Πεισματικά, ἀπ' τό ἡλιοστάσιο ὥς τήν ἰσημερία.
Καί παραληρῶ καί βιάζω, σκίζω, σπάζω.
Αἰώνιος, κόσμος δίχως τέλος,
Σκιάχτρο, κορίτσι, μαινάδα, ἄντρας,
Στήν ἐξουσία τοῦ Πᾶνα.
Ἐγώ, ὁ Πάν! ἐγώ, ὁ Πάν, ὁ Πάν! Ὁ Πάν! Ἐγώ, ὁ Πάν!
(ΑΛΙΣΤΕΡ ΚΡΟΟΥΛΕΫ Ὕμνος στόν Πᾶνα)

ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΩΤΟ

Οἱ μαγικές δυνάμεις μερικῶν φυτῶν

Ἡ Μαγεία δέν εἶναι ἀθέμιτη

Ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Ἄρχων τῶν Φιλοσόφων, ἔγραψε σέ πολλά του ἔργα ὅτι κάθε ἐπιστήμη ἀνήκει στόν τομέα τῶν καλῶν πραγμάτων ἀλλά, παρόλ' αὐτά, οἱ ἐφαρμογές της εἶναι πότε καλές καί πότε κακές: δηλαδή, ὅτι ἡ ἐπιστήμη στρέφεται πρός τό καλό ἤ τό κακό, ἀνάλογα μέ τό σκοπό γιά τόν ὁποῖο τή χρησιμοποιοῦν.

Ἀπ' αὐτό προκύπτουν δυό πράγματα: τό πρῶτο εἶναι ὅτι ἡ Ἐπιστήμη τῆς Μαγείας δέν εἶναι κακόβουλη, γιατί χάρη σ' αὐτήν μποροῦν ν' ἀποφύγουμε τό κακό, καί μέ τή βοήθειά της μποροῦμε νά κάνουμε τό καλό.

Τό δεύτερο συμπέρασμα εἶναι ὅτι, ὅπως τό μέσο εἶν' ἐπαινετό κι ἀποκτᾶ καλή φήμη ἐπειδή ὁ σκοπός του εἶναι καλός, ἔτσι κ' ἡ ἐπιστήμη καταδικάζεται ὅταν δέ στρέφεται πρός τό καλό καί τό σωστό. Συνεπῶς κάθε ἐπιστήμη ἤ γνώση, ἀνάλογα μέ τή χρησιμοποίησή της, εἶναι πότε καλή καί πότε κακή.

Κατά συνέπεια, ἀφοῦ ἡ ἐπιστήμη τῆς Μαγείας εἶναι ἡ ἴδια μιά καλή μάθηση (ὅπως προϋποτίθεται), ἀλλά σέ μερικές περιπτώσεις στρέφεται πρός τό κακό ἄν λάβουμε ὑπ' ὄψη μας τίς φυσικές αἰτίες κι ὀντότητες, ὅπως τό ἔχω διαβάσει σέ πλῆθος ἀρχαίους συγγραφεῖς, ἐγώ ὁ ΑΛΒΕΡΤΟΣ προσπάθησα νά φέρω σέ φῶς τήν ἀλήθεια, κ' ὑποθέτω ἤ φαντάζομαι ὅτι τή βρῆκα προπάντων σ' ὡρισμένα σημεῖα τοῦ Βιβλίου τοῦ Χειράνδρου, καθώς καί στό Βιβλίο τοῦ Ἀλκοράθ.

Πρῶτα-πρῶτα, λοιπόν, θά μιλήσω γιά μερικά βότανα, κ' ἔπειτα γιά μερικούς λίθους, καί γιά τίς ἱκανότητές τους.

ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΩΝ 16 ΜΑΓΙΚΩΝ ΦΥΤΩΝ

(Γιά τήν ἀκριβή ὀνομασία, κοινή καί ἐπιστημονική, κάθε φυτοῦ, βλέπε τόν ΠΙΝΑΚΑ I)

Ὅλα τά βότανα, πού ἀναφέρουμε θά τά βρεῖς σέ πολλά μέρη, μέ τίς θαυμαστές ἰδιότητες καί γνωρίσματά τους, ἀλλά ἄν δέν τηρήσεις κάθε φορά τούς καιρούς καί τίς ἐποχές πού ὁρίζονται γιά τήν ἑτοιμασία καί τήν ἐφαρμογή τους, ὅλος ὁ κόπος σου θά πάει χαμένος ([1]).

1. Τό πρῶτο φυτό ὀνομάζεται *Ἔλιος* ἀπό τούς Χαλδαίους, *Ἥλιος* ἀπό τούς Ἕλληνες, καί Heliotropium ἀπό τούς Λατίνους, πού προέρχεται ἀπό τό ἑλληνικό «ἥλιος» καί «τρέπω», πού σημαίνει στρέφω, γιαυτό τό ἄνθος του γυρίζει πάντα πρός τό μέρος τοῦ ἥλιου. Ἡ ἀξία τοῦ φυτοῦ αὐτοῦ εἶναι μεγάλη, γιατί ἄν τό μαγέψεις τόν Αὔγουστο, ὅταν ὁ ἥλιος βρίσκεται στό ζώδιο τοῦ Λέοντα, καί τό τυλίξεις σέ φύλλα Δάφνης ἤ Ἀσπράγκαθου, μαζί μ᾽ ἕνα δόντι λύκου, ὅταν τό ἔχεις μαζί σου δέν ἔχεις τίποτα νά φοβηθεῖς ἀπό τήν κακογλωσσιά, καί δέ θ᾽ ἀκοῦς νά σοῦ λένε παρά φιλικά λόγια. Ἄν σοῦ κλέψουν κάτι, βάλε το κάτω ἀπ᾽ τό κεφάλι σου ὅταν κοιμᾶσαι, καί θά ὀνειρευτεῖς τόν κλέφτη καί τό μέρος ὅπου βρίσκεται.

Τό ἡλιοτρόπιο εἶναι μιά γητειά γιά ν᾽ ἀποκαλύψει τήν ἀνηθικότητα.

(1). Ἐπίσης, ἄν τό βάλεις μέσα σ᾽ ἐκκλησιά, ὅπου νά βρίσκωνται γυναῖκες πού ἔχουν ἀπατήσει τούς ἄντρες τους, αὐτές δέ θά μποροῦν νά βγοῦν ἀπό κεῖ μέσα ἄν δέν πάρεις ἔξω τό φυτό: κι αὐτό ἔχει ἀποδειχτεῖ, κ᾽ εἶναι ὁλότελα ἀλήθεια.

2. Τό δεύτερο φυτό ὀνομάζεται ἀπό τούς Χαλδαίους *Ροΐμπρα*, ἀπό τούς Ἕλληνες Κνίδη κι ἀπό τούς Λατίνους καί Γάλλους Urtica.

1) Ὅπως εἴδαμε στά προηγούμενα βιβλία, γιά κάθε μαγική ἐργασία χρειάζονται οἱ κατάλληλες ὧρες καί συνθῆκες πού ὑπαγορεύει ἡ Ἀστρολογία. Ὁ ἴδιος ὁ Μέγας Ἀλβέρτος δίνει, στό τελευταῖο του κεφάλαιο, τίς ἀπαραίτητες πληροφορίες. Πιό ἐκτεταμένες λεπτομέρειες βρίσκονται στό ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I τοῦ πρώτου μέρους αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ βιβλίου. – Σ.τ.Σ.

ΠΙΝΑΚΑΣ Ι

Τά δεκαέξη μαγικά φυτά

Ὀνομασία ἀπό τόν Μέγα Ἀλβέρτο	Κοινό ὄνομα	Ἐπιστημονικός ὅρος
1) Ἡλιοτρόπιον	Χρυσανθεμάκι, ἥλιος ἤ Καλένδουλα	Calendula Officinalis
2) Κνίδη	τσουκνίδα	Urtica Dioica
3) Σκόλυμος	Βέργα τοῦ Βοσκοῦ ἤ Ἀγριαγγινάρα	Dipsacus
4) Χελιδωνία	Χελιδονιά, στροῦνος ἤ κληματσίδα	Chelidonium Majus ἤ Clematis
5) Βοράγιον	Βόραξ	Vinca Minor
6) Σισύμβριον	Ἡδύοσμος ὁ γλήχων, ἤ φλυσκοῦνι	Mentha Pulegium
7) Κυνόγλωσσον	Σκυλόγλωσσα ἤ γοργόγιανο	Cynoglossum
8) Ὑοσκύαμος	Δαιμοναριά ἤ γεροῦλι	Hyoscyamus Niger
9) Κρῖνος	Κρῖνο	Lilium
10) Ἰξία ἡ λευκή	Ἰξός ἀπό δρῦ	Viscum Album
11) Ἐρυθραία τό κενταύριον	Θερμοβότανο	Erythraea Centaurium
12) Ἐλελίφασκον	ἀλιφασμικά ἤ φασκόμηλο	Salvia Officinalis
13) Ἱεροβοτάνη	Σταυροβότανο ἤ βερνένα	Verbena Officinalis
14) Σέλινον	Ἀγριοσέλινο	Apium Graveolens
15) Ρόδον	Τριαντάφυλλο	Rosa Canina
16) Πεντάφυλλον	Πεντάφυλλο ἤ πενταδάχτυλο (Ποτεντίλλη ἡ ἕρπουσα)	Polygonum Bistorta

Σημ. Ἐπειδή οἱ ὀνομασίες πού δίνει σάν ἑλληνικές γι' αὐτά τά φυτά ὁ Μέγας Ἀλβέρτος εἶναι σχεδόν ὅλες φανταστικές, ὁ μεταφραστής θεώρησε σκόπιμο νά δώσει τίς πραγματικές ὀνομασίες τους μέ βάση τούς λατινικούς ἐπιστημονικούς ὅρους πού ἔχουν δοθεῖ σέ καθένα ἀπ' αὐτά, καθώς καί τά κοινά ὀνόματα μέ τά ὁποῖα εἶναι γνωστά στόν τόπο μας.

Η Κνίδη καί τό Μυριόφυλλο εἶναι μιά γητειά πού διώχνει κάθε φόβο.

(2) Ὅποιος σφίξει στό χέρι αὐτό τό φυτό, μαζί μ' ἕν' ἄλλο πού λέγεται Μυριόφυλλο[2], προστατεύεται ἀπό κάθε φόβο καθώς κι ἀπό κάθε φάντασμα ἤ ὀπτασία[2α].

Μιά μέθοδος πού προσελκύει τά ψάρια.

(3) Ἄν στό χυμό τῆς Κνίδης προστεθεῖ χυμός ἀπό Πράσσα[3], καί τρίψεις πρῶτα μέ τό μῖγμα τά χέρια σου, κ' ὕστερα χύσεις τό ὑπόλοιπο σ' ἕνα ποτάμι ἤ ρυάκι μέ ψάρια, αὐτά θά βγοῦν στήν ἐπιφάνεια καί θ' ἀφήσουν νά τά πιάσεις μέ τά χέρια. Κι ἄν τραβήξεις τά χέρια ἀπ' τό νερό, τά ψάρια θά γυρίσουν ξανά στό βυθό ἀπ' ὅπου ἦρθαν.

Ἕνα πείραμα μέ τή Βέργα τοῦ Βοσκοῦ.

3. Τό τρίτο βότανο ὀνομάζεται ἀπό τούς Χαλδαίους *Λορουμπόρορ*, ἀπ' τούς Ἕλληνες *Σκόλυμος*[3α], κι ἀπό τούς Λατίνους Verga Pastoris.
(4) Πάρε αὐτό τό βότανο, καί ξέπλυνέ το μέ τόν χυμό τοῦ Μανδραγόρα. Δῶσε ἔπειτα νά τό φάει ἕνα πουλί, ἤ ὁποιοδήποτε ἄλλο θηλυκό ζῶο. Θά μείνει ἀμέσως ἔγκυο, καί θά γεννήσει ἕν' ἀρσενικό τῆς ἴδιας ράτσας.

Πῶς νά προκαλέσεις διχόνοια μέ τό ἴδιο βότανο.

(5) Ἄν βουτήξεις στό χυμό του ἕνα δόντι ἀπό τραπεζίτη μιᾶς θηλυκῆς ὕαινας, κι ἀγγίξεις μ' αὐτό κάποιο φαγητό ἤ ποτό, αὐτοί πού θά τό φᾶνε ἤ θά τό πιοῦν, θ' ἀρχίσουν νά μαλώνουν ἄγρια μεταξύ τους. Κι ἄν θελήσεις νά σταματήσουν, δῶσε τους χυμό Βαλεριάνας[5], κι ἀμέσως θά ξαναγίνουν φίλοι ὅπως πρῶτα.

4. Τό τέταρτο βότανο λέγεται *Βάλλιας* ἀπό τούς Χαλδαίους *Χελιδονία* ἀπό τούς Ἕλληνες καί *Ἀκουϊλλάρις* ἀπό τούς Λατίνους, ἐπειδή φυτρώνει τήν ἐποχή πού ὁ ἀετός (aquila) φτιάχνει τή φωλιά του, ἤ τότε πού κάνουν τίς φωλιές τους τά χελιδόνια[5α].

2) Ochillea Millefolium – Σ.τ.Σ.

2α) Ὑποτίθεται ὅτι αὐτός πού θά σφίξει μιά τσουκνίδα, πρέπει τουλάχιστο νά φορᾶ γάντια, γιατί ἀλλιῶς θά πρηστεῖ τό χέρι του! – Σ.τ.Μ.

3) Allium Porrum – Σ.τ.Σ.

3α) Τό κείμενο ἀναφέρει σάν ἑλληνική τήν ἀνύπαρκτη λέξη *Ἀλλαμόρ*. – Σ.τ.Μ.

4) Atropa Mandragora. – Σ.τ.Σ.

5) Valeriana Officinalis. – Σ.τ.Σ.

5α) Στό κείμενο ἀναφέρεται γιά τούς Χαλδαίους ἡ λατινική λέξη *Aquilloris*, γιά τούς Ἕλληνες ἡ ἀνύπαρκτη λέξη *Vallias*, καί γιά τούς Λατίνους ἡ ἑλληνική λέξη *Χελιδονία*. – Σ.τ.Μ.

(6). Ὅποιος τό ἔχει πάνω του, ἀντάμα μέ τήν καρδιά ἑνός ἀρουραίου, θά μπορεῖ νά νικᾶ τούς ἐχθρούς του, νά θριαμβεύει σέ κάθε συμπλοκή, καί ὅλες οἱ δουλειές του θά προκόβουν.

Γιά νά ξέρεις ἄν ἕνας ἄρρωστος πρόκειται νά πεθάνει.

(7) Ὅταν βάλεις αὐτό τό βότανο στό κεφάλι ἑνός ἀρρώστου, ἄν πρόκειται νά πεθάνει θ' ἀρχίσει νά τραγουδᾶ μέ δυνατή φωνή· ἄν, ἀντίθετα πρόκειται νά γίνει καλά, θ' ἀρχίσει νά κλαίει.

Τό πέμπτο χόρτο, καί μιά ἐρωτική γητειά.

5. Τ' ὄνομα τοῦ πέμπτου βότανου γιά τούς Χαλδαίους ἦταν *Ἰτερίζι*, γιά τούς Ἕλληνες *Βοράγιον*, γιά τούς Λατίνους Provinca ἤ Provinsa
(8). Ὅταν τό κάνεις σκόνη καί τ' ἀνακατέψεις μέ σκουλήκια καί μέ πράσα, μπορεῖ νά προκαλέσει ἔρωτα ἀνάμεσα σ' ἄντρα καί γυναίκα ὅταν τ' ἀναμίξεις στό φαγητό τους.

Ἄλλες χρήσεις τοῦ φυτοῦ.

(9) Ἄν τό βάλεις μέσα στό στόμα ἑνός ταύρου, αὐτός θά ὁρμήσει ἐνάντια σ' ὅποιον βρεθεῖ μπροστά του. Κι αὐτό ἀποδείχθηκε καί πρόσφατα. ἄν τό ρίξεις στή φωτιά θά πάρουν γαλάζιο χρῶμα ὅσοι βρίσκονται ἐκεῖ τριγύρω.

Πείραμα μέ τό ἔκτο χόρτο.

6. Τό ἔκτο χόρτο ὀνομάζεται ἀπό τούς Χαλδαίους *Βλιέθ* ἀπό τούς Ἕλληνες *Σισύμβριον*[56] κι ἀπό τούς Λατίνους Mepeta
(10) Πάρε κι ἀνακάτεψέ το μέ τήν πέτρα πού βρίσκεται στή φωλιά τοῦ πουλιοῦ πού λέγεται Ἔποψ, ἤ τσαλαπετεινός· ἄν τρίψεις μ' αὐτό τήν κοιλιά ἑνός ζώου, θά μείνει ἔγκυο, καί θά γεννήσει ἕνα μικρό τῆς ἴδιας ράτσας, μέ χρῶμα κατάμαυρο. Κι ἄν τό βάλεις στά ρουθούνια τῶν ζώων, αὐτά θά πέσουν χάμω σάν νεκρά: ἀλλά ὕστερ' ἀπό λίγο θά γιατρευτοῦν.
(11) ἄν βάλεις σέ μιά κυψέλη τό παρασκεύασμα πού εἴπαμε, οἱ μέλισσες δέ θά βγοῦν πιά ἀπ' τά κελλιά τους, ἀλλά θά μείνουν μέσα. Ἀντίθετα, ἄν κάποια μέλισσα πού κοντεύει νά πάθει ἀσφυξία ἤ νά ψοφήσει ἔρθει σ' ἐπαφή μέ τό βότανο, σέ λίγο διάστημα, τό πολύ σέ μιά ὥρα (ἀνάλογα μέ τίς δυνάμεις πού ἔχει χάσει), θά συνέλθει.

56) Τό κείμενο ἀναφέρει τήν ἀνύπαρκτη «ἑλληνική» λέξη *Κίτους*. – Σ.τ.Μ.

Κι ἄν θέλεις μιά σίγουρη ἀπόδειξη γι' αὐτό τό ἀποτέλεσμα βάλε μύγες μέσα σέ ζεστή στάχτη, κι' ὕστερ' ἀπό λίγο θά συνέλθουν κι αὐτές.

Πειράματα γιά νά ὑποτάξεις τά σκυλιά

7. Τό ἕβδομο χόρτο λέγεται *Ἀλγκεΐλ* ἀπ' τούς Χαλδαίους *Κυνόγλωσσον*[5γ] ἀπό τούς Ἕλληνες, καί Lingua canis ἀπό τούς Λατίνους.
(12) ἀνακάτεψέ το μέ τήν καρδιά μιᾶς μικρῆς βατραχίνας, καί μέ τή μήτρα της. Βάλε τό μῖγμα κάπου, καί σέ λίγο θά ἔχουν μαζευτεῖ ἐκεῖ ὅλα τά σκυλιά τῆς πόλης. Κι ἄν τό δέσεις γύρω ἀπ' τό δάχτυλό σου, ὅλα τά σκυλιά θά σωπάσουν, καί δέ θά μποροῦνε πιά νά γαυγίσουν.
(13) ἄν πάλι τό κρεμάσεις στό λαιμό ἑνός σκυλιοῦ, ἔτσι πού νά μή μπορεῖ νά τό φτάσει μέ τά δόντια του, ἐκεῖνο θ' ἀρχίσει νά στριφογυρνάει γύρω ἀπ' τόν ἑαυτό του σά ρόδα, ὥσπου νά πέσει χάμω σάν ψόφιο. Κι αὐτό ἔχει ἀποδειχτεῖ καί στόν καιρό μας.

Τρεῖς παράξενες ἰδιότητες τοῦ Ὑοσκύαμου

8. Τό ὄγδοο βότανο ὀνομάζεται *Μανσέλα* ἀπ' τούς Χαλδαίους *Ὑοσκύαμος* ἀπ' τούς Ἕλληνες καί Giusquianus ἀπό τούς Λατίνους.
(14) ἄν τ' ἀνακατέψεις μέ τό φαγητό ἑνός λυσσασμένου σκυλιοῦ, μαζί μέ γλυκόρριζα καί κολχικό (σπασόχορτο)[6], τό σκυλί θά ψοφήσει ἀμέσως[6α].
(15) ἄν χύσεις τό χυμό του, μαζί μέ τ' ἄλλα πού εἴπαμε, σ' ἕν' ἀσημένιο ποτῆρι, αὐτό θά γίνει χίλια κομμάτια.
(16). Ἐξάλλου, ἄν τ' ἀνακατέψεις μέ τό αἷμα ἑνός λαγοῦ, καί τό τυλίξεις στήν προβιά του, ὅλοι οἱ γύρω λαγοί θά μαζευτοῦν κοντά σ' αὐτό.

Πῶς νά γίνουν αὐτόματες γεννήσεις κι ἀϋπνία

9. Τό ἔνατο χόρτο λέγεται *ἄγκο* ἀπ' τούς Χαλδαίους *Κρῖνος* ἀπ' τούς Ἕλληνες[6β], καί Lillium ἀπό τούς Λατίνους.
(17) ἄν τό κόψεις ὅταν ὁ Ἥλιος βρίσκεται στό ζώδιο τοῦ Λέοντα, ἀνακατέψεις τό χυμό του μέ χυμό ἀπό Δάφνη, καί τά βάλεις κάτω ἀπό κοπριά, ὕστερ' ἀπό λίγον καιρό θά γεννηθοῦν σκουλήκια. Αὐτά, ἄν τά ξεράνεις καί τά κάνεις σκόνη, θά στερήσουν τόν ὕπνο ἀπό ἕναν ἄνθρωπο ὅταν κρεμαστοῦν γύρω στό λαιμό του ἤ κρυφτοῦν μέσα στά ροῦχα του.

5γ) Τό κείμενο κ' ἐδῶ τ' ὀνομάζει *Ὀρουμ*, λέξη πού δέν εἶναι ἑλληνική. – Σ.τ.Μ.

6) Colchicum Autumnalis. – Σ.τ.Σ.

6α) Τό «φθινοπωρινόν κολχικόν» εἶναι πολύ δηλητηριῶδες. – Σ.τ.Μ.

6β) Τό κείμενο ἀναφέρει τήν ἀνύπαρκτη ἑλληνική ὀνομασία «Βεντοζίν». – Σ.τ.Μ.

Πολλά ἄλλα πράματα μποροῦν νά γίνουν μέ τίς ἰδιότητες αὐτοῦ τοῦ φυτοῦ.

Μιά γητειά γιά νά προκαλέσεις πυρετό καί νά «κόψεις τό γάλα»

(18) ἄν, μ᾽ αὐτά τά σκουλήκια πού ἀναφέραμε, τρίψεις τό δέρμα ἑνός ἀνθρώπου, θά τόν πιάσει πολύ δυνατός πυρετός.
(19) Ἄν τά βάλεις σ᾽ ἕνα δοχεῖο μέ γάλα ἀγελάδας, καί τό σκεπάσεις μ᾽ ἕνα δέρμα ἀπό ἀγελάδα μ᾽ ἕνα ὁρισμένο χρῶμα, ὅλες οἱ ἀγελάδες τῆς περιοχῆς πού ἔχουν παρόμοιο χρῶμα θά χάσουν τό γάλα τους.

Οἱ γητειές τοῦ δέκατου χόρτου

10. Τό δέκατο χόρτο ὀνομάζεται *Λουπεράϊ* ἀπ᾽ τούς Χαλδαίους *Ἰξία* ἀπ᾽ τούς Ἕλληνες[6γ] καί Usicus Querci ἀπ᾽ τούς Λατίνους. Φυτρώνει στίς κουφάλες τῶν δέντρων.

Γιά ν᾽ ἀνοίγεις τίς κλειδαριές

(20) Αὐτό τό βότανο, ἀνακατωμένο μ᾽ ἕν᾽ ἄλλο πού λέγεται πολύγονο (ἤ πολυγόνατο)[7], ἀνοίγει ὅλες τίς κλειδαριές.

Ἄλλες γητειές

(21) ἄν στήσεις ἕνα κλαδί ἀπό ἰξό, κι ἀπάνω του κολλημένη μιά φτεροῦγα χελιδονιοῦ, πάνω σ᾽ ἕνα δέντρο, ὅλα τά πουλιά ἀπό πέντε μίλια τριγύρω θά μαζευτοῦν στό δέντρο.
Κι αὐτό ἔχει ἀποδειχθεῖ στούς καιρούς μου.

Ἡ θαυμαστή ἰδιότητα τοῦ ἐνδέκατου χόρτου.

11. Τό ἐνδέκατο χόρτο λέγεται *Χίφιλο* ἀπό τούς Χαλδαίους *Ἐρυθραία* ἀπ᾽ τούς Ἕλληνες Centaurus ἀπ᾽ τούς Λατίνους, καί λένε πώς ἔχει καταπληκτικές ἰδιότητες[7α].
(22) Πράγματι, ἄν ὁ χυμός του ἀνακατευτεῖ μέ τό αἷμα Τσαλαπετεινοῦ, καί χυθεῖ στό λάδι μιᾶς λυχνίας, ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι θά νομίσουν πώς γητεύτηκαν, γιατί θά βλέπουν τό κεφάλι τους στόν οὐρανό, καί τά πόδια τους στή γῆ.

6γ) Κ᾽ ἐδῶ τό καθόλου ἑλληνικό ὄνομα στό κείμενο εἶναι *Ἀσσισένα*. – Σ.τ.Μ.
7) Polygonum Avicolare. – Σ.τ.Σ.
7α) Γιά ἑλληνική ὀνομασία τό κείμενο ἀναφέρει τή λέξη «δίγελον». – Σ.τ.Μ.

Κι ἄν αὐτό τό μῖγμα ριχτεῖ στή φωτιά μιά νύχτα ξάστερη, τ' ἄστρα θά φαίνονται νά ὁρμοῦν τό ἕνα πάνω στ' ἄλλο γιά νά συγκρουστοῦν. Ἄν βάλεις αὐτή τήν ἀλοιφή κάτω ἀπ' τά ρουθούνια ἑνός ἀνθρώπου, αὐτός θ' ἀρχίσε νά τρέχει κατατρομαγμένος, κι αὐτό ἔχει ἀποδειχθεῖ.

Γητειά γιά νά χάσει τίς αἰσθήσεις του ἕνας ἄνθρωπος γιά 15 μέρες.

12. Τό δωδέκατο χόρτο ὀνομάζεται *κολόρις ἤ Χολερικόν* ἀπό τούς Χαλδαίους[7β], *Ἐλελίφασκον* ἀπό τούς Ἕλληνες[7γ], καί στούς Λατίνους ἔχει τό κοινό ὄνομα *Σάλβια*.
(23) ἄν τό βάλεις σ' ἕνα γυάλινο δοχεῖο καί τό θάψεις σέ κοπριά, τό βότανο αὐτό θά γεννήσει ἕνα σκουλήκι, ἤ ἕνα πουλί μέ οὐρά ὅμοια μέ τοῦ κότσυφα. Ἄν τό αἷμα του ἀγγίξει τό στῆθος ἑνός ἀνθρώπου, αὐτός θά χάσει τίς αἰσθήσεις του γιά παραπάνω ἀπό δεκαπέντε μέρες.

Πῶς νά προκαλέσεις ἕνα οὐράνιο τόξο, καί κεραυνό.

(24) ἄν κόψεις τό σκουλήκι πού εἴπαμε, καί ρίξεις τή στάχτη του στή φωτιά, ἀμέσως θά προβάλει ἕνα ὑπέροχο οὐράνιο τόξο, καί θ' ἀκουστεῖ μιά τρομερή βροντή.

Οἱ θεραπευτικές ἰδιότητες τοῦ 13ου χόρτου.

13. Τό δέκατο τρίτο χόρτο ὀνομάζεται ἀπ' τούς Χαλδαίους *Ὀλφάντης*, ἀπ' τούς Ἕλληνες *Ἱεροβοτάνη*[7δ], κι ἀπ' τούς Λατίνους *Βερμπένα*. Ἄν, ὅπως λένε οἱ μάγισσες, τό μαζέψεις ὅταν ὁ Ἥλιος βρίσκεται στό ζώδιο τοῦ Κριοῦ καί τ' ἀνακατέψεις μέ σπόρους Πεόνιας (πηγουνιᾶς) πού νά ἔχουν ἡλικία ἑνός χρόνου, συνέρχονται οἱ λιποθυμισμένοι.

Γητειά θανάτου.

(26) ἄν τό βάλεις σέ μέρος σίγουρο κι ἀσφαλισμένο, ὕστερ' ἀπό 8 ἑβδομάδες θά γεννηθοῦν σκουλήκια: κι ὅποιος τ' ἀγγίξει, θά πεθάνει ἀμέσως.

Γιά νά προσεγγίσεις τά περιστέρια, νά χρωματίσεις τόν Ἥλιο, καί νά προκαλέσεις καυγάδες.

7β) Ἡ λέξη Coloris εἶναι ἀσφαλῶς λατινική, καί *Χολερικόν* ἑλληνική, καί φυσικά δέν ἔχουν καμιά σχέση μέ τούς Χαλδαίους. – Σ.τ.Μ.

7γ) Τό κείμενο ἀναφέρει τή λέξη *Κάραμον* γιά ἑλληνική, πού ὅμως δέν ὑπάρχει στή γλῶσσα μας. – Σ.τ.Μ.

7δ) Τό κείμενο ἀναφέρει τήν ἀνύπαρκτη στά ἑλληνικά λέξη *Χιλίριον*. – Σ.τ.Μ.

(27) ἄν τό 6ότανο αὐτό τοποθετηθεῖ μέσα σ' ἕνα περιστεριῶνα, θά προσελκύσει ὅλα τά περιστέρια καί τά πιτσούνια πού ὑπάρχουν τριγύρω. Ἄν κάνεις σκόνη τά σκουλήκια καί τή ρίξεις πρός τόν Ἥλιο, αὐτός θά φανεῖ γαλάζιος. Ἄν τήν ἴδια σκόνη τή σκορπίσεις στό μέρος ὅπου πλησιάζουν δυό ἐραστές, αὐτοί θ' ἀρχίσουν νά μαλώνουν χωρίς ἀφορμή.

Τό 14ο μαγικό Βότανο

14. Οἱ Χαλδαῖοι ὀνομάζουν τό χόρτο αὐτό *Σελάγιος*, οἱ Ἕλληνες *Σέλινον*[7ε] κ' οἱ Λατίνοι Milisopholos,

Πῶς νά καλλιτερέψεις τήν ἐμφάνισή σου καί νά νικᾶς τούς ἐχθρούς.

(28) Ὅταν τό χόρτο αὐτό μαζευτεῖ ὅταν εἶναι πράσινο, ἀνακατευτεῖ μέ χυμό κυπαρισσιοῦ ἑνός χρόνου, καί τοποθετηθεῖ σ' ἕνα 6άζο, θά τό κάνει νά φαίνεται γεμάτο κόκκινα σκουλήκια. Ὅποιος ἔχει μαζί του ἕνα τέτοιο 6άζο, θά φαίνεται ὡραῖος καί μεγαλόπρεπος, καί θά ἐξουδετερώνει τούς ἐχθρούς του.
(29) ἄν κρεμάσεις αὐτό τό χόρτο στό λαιμό τῶν 6ωδιῶν, αὐτά θά σ' ἀκολουθοῦν ὅπου κι ἄν πηγαίνεις.

Τό 15ο Μαγικό Βότανο

15. Οἱ Χαλδαῖοι τ' ὀνομάζουν *κλερίζα*, οἱ Ἕληνες *Ρόδον*[7ζ], κ' οἱ Λατίνοι Rosa. Κ' εἶν' ἕνα φυτό μέ τό πασίγνωστο ἄνθος του.
(30) Πάρε σπόρους τριαντάφυλλου μαζί μέ σπόρους σιναπιοῦ, καί τό πόδι μιᾶς νυφίτσας: ἄν τά κρεμάσεις ὅλα μαζί σ' ἕνα δέντρο, δέ θά καρπίσει ποτέ.

Ἄλλες γητειές μέ τό τριαντάφυλλο

(31) ἄν τό 6άλεις σ' ἕνα δίχτυ, θά προσελκύσεις τά ψάρια. Ἄν κάνεις σκόνη τό μῖγμα πού ἀναφέραμε πιό πάνω καί τήν ἀνακατέψεις μέ λάδι ἐλιᾶς καί θειάφι, ὅταν ἀλείψεις, ἕναν τοῖχο σπιτιοῦ μ' αὐτό, τήν ὥρα πού τόν χτυπᾶ ὁ ἥλιος θά μοιάζει σάν ἕνα κτίριο πού πῆρε φωτιά.

Γιά νά κάνεις νά γεννηθοῦν πράσινα καί κόκκινα φίδια

16. (32) Τό 16ο χόρτο λέγεται *Καταρλίν* ἀπ' τούς Χαλδαίους, *Πεντάφυλ-*

7ε) Τό κείμενο ἀναφέρει τήν παράξενη λέξη *Καζίνι*. – Σ.τ.Μ.
7ζ) Τό κείμενο δίνει σάν ἑλληνική τή λέξη *Χάφιμους*. – Σ.τ.Μ.

λον ἀπ' τούς Ἕλληνες, καί serpentina ἀπ' τούς Λατίνους. Μᾶς εἶναι πολύ γνωστό. Ἄν τό θάψεις μαζί μέ τριφύλλι, θά γεννήσει πράσινα καί κόκκινα φίδια. Ἄν αὐτά τά κάνεις σκόνη καί τή βάλεις σέ μιά φλόγα λάμπας ἤ κεριοῦ, ὅσοι βρίσκονται ἐκεῖ θά νομίσουν πώς βλέπουν ἕνα πλῆθος ἀπό κουλουριασμένα φίδια. Κι ἄν σκορπίσεις τή σκόνη κάτω ἀπ' τό κεφάλι ἑνός ἀνθρώπου, αὐτός δέ θά μπορεῖ πιά νά δεῖ στόν ὕπνο του τόν ἑαυτό του.

Ὁ τρόπος τῆς ἐργασίας κ' οἱ παρατηρήσεις.

(33) ἄν θέλεις νά ἐπωφεληθεῖς ἀπό τά μυστικά πού σοῦ ἐξήγησα, γιά νά ἐπιτύχεις ὅλα τ' ἀποτελέσματά τους, πρέπει νά θυμᾶσαι νά κάνεις αὐτές τίς ἐργασίες κάτω ἀπό τήν ἐπίδραση τοῦ ἀντίστοιχου πλανήτη, προσέχοντας τίς παρατηρήσεις σχετικά μέ τούς οἴκους, τίς μέρες καί τίς ὧρες τῶν πλανητῶν[8].

ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΤΩΝ ΠΛΑΝΗΤΩΝ

Ὑπάρχουν ἐφτά φυτά πού ἔχουν μεγάλη δύναμη, σύμφωνα μέ τή γνώμη τοῦ Αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρου, πού προέρχεται ἀπό τίς ἐπιδράσεις τῶν 7 πλανητῶν.

Ἔτσι, καθένα ἀπ' αὐτά δέχεται τή δύναμή του ἀπό τίς ἀνώτερες δυνάμεις τῆς φύσεως.

1. Τό βοτάνι τοῦ Κρόνου

(35) τό πρῶτο εἶναι τό φυτό τοῦ Κρόνου, πού ὀνομάζεται *Μαύρη Ἰτιά*. Ὁ χυμός του εἶναι ἀποτελεσματικός γιά νά παύουν οἱ πόνοι στά νεφρά καί στίς γάμπες. Ἄν βράσεις τή ρίζα του γιά λίγη ὥρα, δίνεις τό ρόφημα σ' ὅποιον ὑποφέρει ἀπό τήν κύστη του.

(36). Ἐπίσης, ὅταν μέσα σέ κάποιον μποῦνε κακά πνεύματα, πρέπει νά ἔχει πάνω του τό φυτό μέσα σ' ἕνα μαντῆλι, καί θά ἐλευθερωθεῖ ἀπ' αὐτά. Ἄν τό ἔχει σπίτι του δέ θά μποροῦν νά μποῦν ἐκεῖ μέσα κακά πνεύματα. Ἄν τά παιδάκια πού τούς φυτρώνουν τά δόντια τό ἔχουν κρεμασμένο στό λαιμό τους, δέ θά αἰσθάνονται πόνους.

8) Σχετικά μέ τίς ἀστρολογικές προϋποθέσεις γιά τίς Μαγικές Ἐργασίες, βλέπε τό ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι στό Α΄ μέρος τοῦ βιβλίου. Στό *Κλειδί τοῦ Σολομῶντα* πού περιέχεται στό ἴδιο μέρος, δίνεται ὁ πίνακας τῶν μαγικῶν ἐργασιῶν τίς ὁποῖες κυβερνᾶ ὁ κάθε πλανήτης. – Σ.τ.Σ.

(37). Καλό εἶναι νά ἔχει κανείς τή ρίζα μαζί του τή νύχτα, γιατί ἔτσι δέ θά νιώθει φόβους, οὔτε θ' ἀνησυχεῖ μήπως τόν βλάψουν οἱ ἄλλοι.

2. Τό βοτάνι τοῦ Ἥλιου

Τό δεύτερο εἶναι τό φυτό τοῦ Ἥλιου, πού λέγεται *Πολυγόνατο ἤ Κρῖνο τοῦ ἀγροῦ*, πού παίρνει τ' ὄνομά του ἀπό τόν ἥλιο.
(38) Μερικοί τ' ὀνομάζουν Ἀλκυόνη, πού εἶναι ὁ Οἶκος τοῦ Ἥλιου. Αὐτό τό φυτό γιατρεύει τίς παθήσεις καί τούς πόνους τῆς καρδιᾶς καί τοῦ στομαχιοῦ. Ὅποιος τ' ἀγγίξει ἀποκτᾶ τή δύναμη πού προέρχεται ἀπ' τό ζώδιό του ἤ τόν πλανήτη του. Ἄν ἕνας ἄντρας πιεῖ τό χυμό του, γίνεται ἱκανός νά ἐκτελέσει πολλές φορές τήν πράξη τῆς γονιμοποίησης. Ὅποιος ἔχει μαζί του τή ρίζα τοῦ φυτοῦ δέν κινδυνεύει ἀπό πονόματο: ἄν τό ἔχει πάνω του πρίν αἰσθανθεῖ πόνο, δέ θά πάθη τίποτα· ἄν τό βάλει μετά, ὁ πόνος θ' ἀνακουφιστεῖ. Βοηθᾶ ἐπίσης ὅποιον προσβληθεῖ ἀπό παραλήρημα, ἄν τό ἀκουμπήσουν στό στῆθος του.
(39) Θεραπεύει ὅποιον ἔχει πάθηση στούς πνεύμονες καί διευκολύνει τήν ἀναπνοή. Διώχνει τήν καοῦρα πού φέρνει τό αἷμα τῆς μελαγχολίας.

3. Τό βοτάνι τῆς Σελήνης

(40) Τρίτο ἔρχεται τό φυτό τῆς Σελήνης, ἡ *Νυμφαία*. Ὁ Χυμός της ἀνακουφίζει τούς πόνους στό στομάχι καί τό στῆθος. Τό ἄσπρο της χρῶμα μαρτυρᾶ πώς εἶναι σεληνιακό φυτό.
(41) Τό ἄνθος αὐτοῦ τοῦ φυτοῦ καθαρίζει τούς κακούς χυμούς τοῦ σώματος καί τούς κάνει ρευστούς, γιατί μεγαλώνει καί μικραίνει σάν τό Φεγγάρι. Ἐπίσης εἶναι ἀποτελεσματικό γιά τίς ἀρρώστιες τῶν ματιῶν, καί δυναμώνει πολύ τήν ὅραση. Τό ζουμί ἀπό βρασμένες ρίζες του, ὅταν τό χρησιμοποιήσεις γιά κομπρέσες στά μάτια, τά κάνει πολύ λαμπερά, γιατί τό φῶς τῶν ματιῶν προέρχεται ἀπ' τή Σελήνη. Τό ρόφημά του κάνει καλό σ' ὅσους ὑποφέρουν ἀπό στομάχι καί δέ μπορεῖ νά χωνέψει, καθώς καί σ' ὅσους πάσχουν ἀπό ἀνεμοβλογιά.

4. Τό βοτάνι τοῦ Ἄρη

(42) Τό τέταρτο φυτό εἶναι ἡ *Ἄκανθος*. Ἡ ρίζα της εἶναι πολύ εὐεργετική γιά τόν πονοκέφαλο: γιατί τό ζώδιο τοῦ Κριοῦ θεωρεῖται σάν ὁ Οἶκος τοῦ πλανήτη Ἄρη πού εἶναι ἐπικεφαλῆς ὅλου τοῦ κόσμου. Ὠφελεῖ ἐπίσης στις

ἀσθένειες τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, γιατί ὁ Οἶκος του βρίσκεται στό ζώδιο τοῦ Σκορπιοῦ, πού τά κυβερνᾶ, καθώς καί τό σπέρμα, πού εἶναι ὁ σπόρος ἀπό τόν ὁποῖο ὅλα τά ζωντανά πλάσματα γεννιοῦνται καί σχηματίζονται.

(43). Ὁ Χυμός εἶναι ὠφέλιμος καί γιά ὅποιον πάσχει ἀπό ἐντερικές αἱμορραγίες, μέ πληγές κι ἀδιάκοπους πόνους, κι ὅποιος τόν πιεῖ ἀνακουφίζεται ἀπό τή δυσεντερία, τίς αἱμορροΐδες, καί τίς παθήσεις τοῦ στομαχιοῦ.

5. *Τό βοτάνι τοῦ Ἑρμῆ.*

Τό πέμπτο εἶναι τό φυτό τοῦ Ἑρμῆ, πού ὀνομάζεται *Πεντάφυλλο.*

(44). Ἡ ρίζα του, ὅταν τή βράσεις καί τή χρησιμοποιήσεις σάν κατάπλασμα, γιατρεύει τίς πληγές καί τά πρηξίματα.

(45). Ἐπίσης, θεραπεύει γρήγορα τήν ἀρρώστια πού λέγεται χαράδωσις ἤ χελώνια, ἄν πιεῖ κανείς τό χυμό του μαζί μέ νερό. Ἐξάλλου ἀνακουφίζει τούς πόνους στό στῆθος κ᾽ ἐξαφανίζει τόν πονόδοντο ἄν ξεπλύνεις τό στόμα σου μέ τό χυμό του, περνοῦν οἱ ἐρεθισμοί. Ὅποιος ἔχει τό φυτό πάνω του, θά βρίσκει βοήθεια ἀπ᾽ τούς ἄλλους.

Ἡ εὔνοια τῶν ἀρχόντων

(46). Ὅποιος ἀπευθύνει αἰτήσεις καί βοήθεια ἀπό τούς ἄρχοντες, ἄν ἔχει πάνω του τό Πεντάφυλλο, θά ἔχει εὐγλωττία καί πειστικότητα, καί θ᾽ ἀποκτήσει αὐτό πού ζητᾶ.

(47). Ὁ χυμός γιατρεύει ἐπίσης ἀπό τίς πέτρες στά νεφρά, κι ἀπ᾽ τήν ἀρρώστια πού ἐμποδίζει τήν οὔρηση.

6. *Τό βοτάνι τοῦ Διός*

Ἕκτο ἔρχεται τό φυτό τοῦ Διός, πού ὀνομάζεται *Ὑοσκύαμος.*

(48). Ἡ ρίζα του, ὅταν κοπανιστεῖ καί τοποθετηθεῖ σέ πληγές, τίς γιατρεύει, καί προστατεύει ἀπό τίς μολύνσεις τοῦ αἵματος ἄν τό βάλεις ἀμέσως μόλις ἀρχίσει ὁ πόνος ἤ πληγή δέ θά σχηματισθεῖ ποτέ.

(49). Ἡ ρίζα ἀκόμα θεραπεύει τήν ποδάγρα, ἄν κοπανιστεῖ καί τριφτεῖ στά πόδια. Αὐτό γίνεται ἐξ αἰτίας τῶν δυνάμεων πού ἔχουν τά ζώδια τῶν ποδιῶν. Κι ἄν πιεῖς τό χυμό της μέ μέλι, ἤ μέ κρασί καί μέλι ἀνακατωμένα,

ἀνακουφίζονται οἱ πόνοι κ' οἱ παθήσεις τοῦ σηκωτιοῦ, γιατί ὁ Ζεύς κυβερνᾶ αὐτά τά σπλάχνα.

(50). Ἀντίστοιχα, βοηθᾶ ὅποιον θέλει νά κάνει συχνά τή σεξουαλική πράξη, κι ὅποιον θέλει νά τόν ἐρωτεύονται οἱ γυναῖκες, γιατί τά φύλλα του, ὅταν κανείς τά φοράει πάνω του, τόν κάνουν εὐχάριστο κ' ἑλκυστικό.

7. Τό βοτάνι τῆς Ἀφροδίτης

Τό ἕβδομο εἶναι τό φυτό τοῦ πλανήτη Ἀφροδίτη, κι ὀνομάζεται *Ἱεροβοτάνη ἤ Βερβένα.*

(51). Ἡ ρίζα τοῦ φυτοῦ αὐτοῦ, ὅταν κρεμαστεῖ στό λαιμό, γιατρεύει τή χοιράδωση, τίς πληγές πίσω ἀπ' τά αὐτιά καί τά πρηξίματα τοῦ λαιμοῦ. Ἐπίσης θεραπεύει τήν ἀκράτεια τῶν οὔρων. Κάνει τίς πληγές νά κλείνουν, τά οἰδήματα πού προέρχονται ἀπό ἐσωτερικά αἴτια νά ὑποχωροῦν, καί διευκολύνει τήν ἀπαλλαγή ἀπό τίς αἱμορροΐδες.

(52). Ἄν πιεῖς τό χυμό του μαζί μέ νερό καί μέλι, σταματᾶ ἡ δυσκολία τῶν πνευμόνων ν' ἀνασάνουν.

(53). Βοηθᾶ πολύ καί στίς ἐρωτικές πράξεις. Ἐξάλλου, ἄν κάποιος τό ἔχει σπίτι του, ἤ στόν κῆπο ἤ τό χωράφι του, θ' ἀποχτήσει μεγάλα κέρδη.

Ἡ ρίζα κάνει νά προκόβουν τ' ἀμπέλια καί τά δέντρα. Τά παιδιά πού τό ἔχουν πάνω τους, θά εἶναι πάντα χαρούμενα κ' εὐτυχισμένα.

Πῶς νά μαζεύονται τά χόρτα

(54) Πρέπει νά τονισθεῖ ὅτι τά φυτά πού ἀναφέραμε μαζεύονται ἀνάμεσα στήν τρίτη καί τήν εἰκοστή μέρα τῆς Σελήνης, μιά τετάρτη, καί τό μάζεμα δέν πρέπει νά συνεχίζεται μετά τήν 29η μέρα. Κι ὅταν τά μαζεύεις, πρέπει νά πεῖς τόν πόνο πού σκοπεύεις ν' ἀνακουφίσεις, ἤ τό σκοπό γιά τόν ὁποῖο τά μαζεύεις, καθώς καί τ' ὄνομα τοῦ κάθε φυτοῦ.

Ἄφησε μιά πίττα ἀπό σιτάρι ἤ κριθάρι πάνω στή θέση ἀπ' ὅπου ἔχεις ξερριζώσει τό φυτό, κ' ὕστερα χρησιμοποίησέ τό ὅπως θέλεις.

ΒΙΒΛΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Οἱ μαγικές δυνάμεις διαφόρων λίθων

Θαυμαστές ἱκανότητες τῶν Μαγικῶν λίθων.

Τώρα, μιά καί στό προηγούμενο κεφάλαιο ἔκαμα λόγο γιά τίς ἰδιότητες ὡρισμένων φυτῶν, ἐδῶ θά μιλήσω γιά μερικές πέτρες, γιά τίς ἰδιότητές τους, καί γιά τά θαυμαστά ἀποτελέσματα πού ἐπιτυγχάνονται μ' αὐτές.

Ἄν θέλεις νά μάθεις ἄν μιά σύζυγος εἶναι πιστή

Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Μάγνης[8α]. Ἔχει γαλάζιο χρῶμα καί βρίσκεται στή Θάλασσα τῶν Ἰνδιῶν, καί κάποτε σέ μερικά μέρη τῆς Γερμανίας, καί στήν ἐπαρχία πού λέγεται Caste Fraunce.
(55). Βάλε τήν πέτρα κάτω ἀπό τό μαξιλάρι μιᾶς παντρεμένης. Ἄν εἶναι πιστή θ' ἀγκαλιάσει τόν ἄντρα της. Ἄν ὅμως δέν εἶναι, θά πέσει ἀμέσως ἀπ' τό κρεββάτι.

Ἄλλο πείραμα μέ τήν ἴδια πέτρα

(56) Ἐξάλλου, ἄν τήν κάνεις σκόνη, τήν ἀνακατέψεις μέ καρβουνόσκονη, καί τή σκορπίσεις στίς τέσσερις γωνίες ἑνός σπιτιοῦ, ὅλοι οἱ κοιμισμένοι ἐκεῖ μέσα θά ξυπνήσουν ἄξαφνα, θά σηκωθοῦν καί θά φύγουν βιαστικά, παρατώντας τό κάθε τί.

8α) Σχετικά μέ τά γνωστά ὀνόματα τῶν λίθων, βλέπε τόν πίνακα 2. – Σ.τ.Μ.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2
Οἱ σαρανταπέντε Μαγικοί Λίθοι

Ονομασία *ἀπό τόν Μέγα Ἀλβέρτο*	Γνωστό ὄνομα *(ἄν ὑπάρχει)*	*Ὀνομασία ἀπό τόν Μεγα Ἀλβέρτο*	Γνωστό ὄνομα (ἄν ὑπάρχει)
Μάγνης	Μαγνητίτης	*Καρατίδης*	
Ὀφετάλμιος	Ὀφθάλμιος (;)	*Νιχομάϋ*	Ἀλάβαστρος
Ὄνυξ	Ὄνυξ	*Κουΐρίμ*	
Σερπιένδαμος	Σερπεντίνης (;)	*Ραδιανός*	
Συλονίτης		*Ραδιανός*	
Τοπάζιον	τοπάζι	*Λουπέριος*	
Μηδόρα		*Οΰγκης*	
Μεμφίτης		*Κύανος*	Λαζουρίτης
Ἄβαστον		*Σμάραγδος*	Σμαράγδι
Ἀδάμις	Ἀδάμας	*Ἴρις*	
Ἀλεκτωρία		*Γαλλασία*	
Ἀγάθης	Ἀχάτης	*Γαλερίτης*	
Ἐσμοΰνδος		*Δρακονίτης*	
Ἀμάρικτος		*Ἐχίτης*	Ἀετίτης
Βερίλος	Βήρυλλος	*Τεπιστίτης*	
Χελωνίτης		*Ὑάκινθος*	Ὑάκινθος
			(Ζιρκόνιον)
Κόραλλος	Κοράλλι	*Ὀρίθης*	
Κρύσταλλον	Κρύσταλλος	*Σάφιρος*	Σάπφειρος
Ἡλιοτροπία	Ἴασπις	*Σαΰνος*	
Ἐπιδράκτης			
Χαλκηδόνιος	Χαλκηδόνιος		
Χελιδόνιος			
Βαγάτης			
Μπένα			
Χίμιος			
Ταυρίκης			
Χρυσόλιθος	Χρυσόλιθος		

Ἄν θέλεις νά γίνεις ἀόρατος

(57). Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Ὀφετάλμιος, καί τύλιξέ την μέ φύλλα Δάφνης. Αὐτή ἡ πέτρα λέγεται καί Lapis Obtelmicus καί δέ λέω τό χρῶμα

της, γιατί ἔχει πολλά, κ' ἔχει τήν ἰδιότητα νά τυφλώνει αὐτούς πού τήν ἀντικρύζουν. Ὁ Αὐτοκράτωρας Κωνσταντῖνος, ὅταν τήν κρατοῦσε στό χέρι του, γινόταν ἀόρατος.

Ἄν θέλεις νά προκαλέσεις πόνο, τρομάρα, φρικτά ὁράματα καί διχόνοια.

(58) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Ὄνυξ, κ' ἔχει μαῦρο χρῶμα (ἐκεῖνες πού ἔχουν μαῦρες φλέβες εἶναι καλύτερες). Προέρχεται ἀπό τίς Ἰνδίες καί τήν Ἀραβία: κι ἄν τή δέσουν στό λαιμό ἤ σ' ἕνα δάχτυλο, προκαλεῖ στόν ἄνθρωπο πόνο καί βάρος, καθώς καί τρόμους καί διάθεση γιά καυγᾶ. Αὐτό ἔχει ἀποδειχτεῖ πρόσφατα.

Ἄν θέλεις νά κάψεις τό χέρι ἑνός ἀνθρώπου, χωρίς φωτιά.

(59) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Σερπιένδαμος, κ' ἔχει κίτρινο χρῶμα· ἄν κρεμαστεῖ στό λαιμό, γιατρεύει τούς πόνους τῶν ἀρθρώσεων· κι ἄν σφιχτεῖ δυνατά στό χέρι, θά τό κάψει. Γι' αὐτό πρέπει νά τήν ἀγγίξει κανείς ἐλαφρά καί μέ προσοχή.

Ἄν θέλεις νά γεμίσεις χαρά ἕνα ἄνθρωπο, καί νά ὀξύνεις τή διάνοιά του

(60) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Συλονίτης, καί ἀναπτύσσεται στό στομάχι ἑνός φιδιοῦ τῶν Ἰνδιῶν, πού λέγεται Κοκούσης· εἶναι διαφόρων εἰδῶν, μέ χρῶμα λευκό, κόκκινο καί πορφυρό.

Ἄλλοι πάλι λένε πώς εἶναι πράσινη καί βρίσκεται στά μέρη τῆς Περσίας. Σύμφωνα μέ τούς ἀρχαίους φιλόσοφους, ἄν τήν καταπιεῖς σέ κάνει ἱκανό νά ξέρεις τό μέλλον. Ἄν τήν βάλεις κάτω ἀπ' τή γλῶσσα σου, προπάντων μόλις βγεῖ τό φεγγάρι, ἡ δύναμή της διαρκεῖ μόνο γιά μιά ὥρα.

Ἄν, ἐνῶ τήν ἔχει κάτω ἀπ' τή γλῶσσα σου, σκεφτεῖς κάτι, θά ξέρεις ἀμέσως ἄν αὐτό εἶναι ἀλήθεια ἤ ὄχι: κι ἄν εἶναι ἀλήθεια, θά σοῦ μείνει ἄσβηστα στή μνήμη σου, ἀλλιῶς θά ξεφύγει ἀπ' τήν καρδιά σου [9]. Ἐξάλλου, λένε οἱ φιλόσοφοι, αὐτή ἡ πέτρα θεραπεύει τούς φυματικούς, κι ὅσους πάσχουν ἀπό γενετήσια ἀνικανότητα.

9) Ἡ καρδιά, σύμφωνα μέ τίς ἀρχαῖες δοξασίες, ἦταν ἡ ἕδρα τῆς διανοητικῆς δραστηριότητας, τῆς ἱκανότητας ἀληθινῆς κατανόησης, ἀσχέτως μέ τή συνηθισμένη σκέψη πού τή θεωροῦσαν σάν ὀργανική λειτουργία τοῦ ἐγκεφάλου. – Σ.τ.Σ.

Ἄν θέλεις νά ταράξεις τά στάσιμα νερά ὅταν βουτήξεις ἐκεῖ τό χέρι σου.

(61) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Τοπάζιον (ἴσως ἐπειδή προέρχεται ἀπ᾽ τό νησί Τοπάζυς, ἤ γιατί μοιάζει μέ χρυσάφι). Ὑπάρχουν δύο εἴδη: ἕνα πού εἶναι ἐντελῶς ὅμοιο μέ τό χρυσάφι, κ᾽ εἶναι πιό ἀκριβό· τό ἄλλο ἔχει θειάφινο χρῶμα, πιό λαμπερό ἀπ᾽ τό χρυσάφι, κ᾽ εἶναι πιό ἀποτελεσματικό.

Ἀποδείχτηκε στόν καιρό μας ὅτι, ἄν τή βάλεις μέσα σέ στάσιμο νερό, τό κάνει νά ἀναβράζει. Ἄν ὅμως βουτήξεις ἐκεῖ τό χέρι σου, τό νερό γρήγορα ἀποτραβιέται: κι αὐτό τό ἔκαμε ἕνας ἀπό τούς ἀδελφούς μας στό Παρίσι. Ἐπίσης γιατρεύει τίς αἱμορροΐδες καί τίς πληγές, καί κάνει νά σταματᾶ τό παραλήρημα.

Ἄν θέλεις νά βγάλεις τό δέρμα ἀπ᾽ τό χέρι σου ἤ τό χέρι ἑνός ἄλλου.

(62) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Μηδόρα καί προέρχεται ἀπό τή Μηδία, τή χώρου ὅπου κατοικοῦν οἱ Μῆδοι. Ὑπάρχουν δυό εἴδη, μαύρη καί πράσινη. Τόσο οἱ παλιοί, ὅσο κ᾽ οἱ νέοι φιλόσοφοι, βεβαιώνουν πώς ἄν ἡ μαύρη πέτρα γίνει σκόνη καί διαλυθεῖ σέ ζεστό νερό, θά πέσει τό δέρμα ἀπό τό χέρι ἐκείνου πού θά τό βουτήξει ἐκεῖ μέσα.

Λένε ἀκόμα πώς εἶναι ἀποτελεσματική γιά τήν ποδάγρα καί τήν τύφλωση· ἐξάλλου τονώνει τά ἄρρωστα ἤ ἀδύνατα μάτια.

Ἄν θέλεις ν᾽ ἀποφύγεις βάσανα καί πόνους.

(63) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Μεμφίτης, ἀπό τήν πόλη τῆς Μέμφιδας. Αὐτή ἔχει τέτοια δύναμη, ὅπως λένε ὁ Ἀαρών κι ὁ Ἑρμῆς (10),(64) ἄν τή διαλύσεις σέ νερό καί δώσεις νά τήν πιεῖ κάποιος πού νιώθει καοῦρα, ἤ ὑποφέρει ἀπό βάσανα καί πόνους, δέ θά αἰσθάνεται πιά τίποτα· κι ὅποιος τυραννιέται, θά πάψει νά πονᾶ.

Ἄν θέλεις ν᾽ ἀνάψεις μιάν ἄσβηστη φωτιά

(64)Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Ἄβαστον κ᾽ ἔχει τό χρῶμα τοῦ σίδερου. Αὐτή βρίσκεται κυρίως στήν Ἀραβία. Ἄν τήν πέτρα τούτη τήν ἀνάψεις ἤ τή

10) Πιθανόν νά πρόκειται γιά τόν Ἀαρών Ἰσαάκ, μάγο τῆς αὐλῆς καί διερμηνέα τοῦ Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορα Μανουήλ Α΄. Κομνηνοῦ (1143 – 1180). Φημίζεται πώς αὐτός εἶχε ἕνα μαγικό βιβλίο τοῦ Σολομώντα (ἴσως τό περίφημο *Κλειδί*, πού ἔχουμε δώσει στό πρῶτο μέρος τοῦ βιβλίου αὐτοῦ), μέ τό ὁποῖο κυβερνοῦσε τούς δαίμονες. Ὁ Ἑρμῆς εἶναι ὁ Ἑρμῆς Τρισμέγιστος, μυθικός ἱδρυτής τῶν μαγικῶν τελετουργιῶν στή Μεσόγειο. – Σ.τ.Σ.

ρίξεις στίς φλόγες, θά εἶναι ἀδύνατο νά τή σβήσεις. Γιατί ἡ φύση της εἶναι παρόμοια μέ τά πρῶτα λέπια τῆς Σαλαμάνδρας, ἐξ αἰτίας τοῦ λιπαροῦ ἱδρῶτα της πού τρέφει τή φωτιά καί τήν ἀνανεώνει.

Ἄν θέλεις νά νικᾶς τούς ἐχθρούς σου.

(65) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Ἀδάμις. Εἶναι λαμπερή καί πολύ σκληρή, τόσο πού δέ μπορεῖ νά κοπεῖ παρά μόνο μέ τό αἷμα ἑνός ἀγριόχοιρου, καί βρίσκεται στήν Ἀραβία καί τήν Κύπρο.
(66) Κι ἄν τήν ἔχεις πάνω στ' ἀριστερό μέρος τοῦ σώματός σου, θά σέ βοηθάει ἐνάντια στούς ἐχθρούς σου, τά φαρμακερά ζῶα, τούς σκληρούς ἀνθρώπους, κ' ἐνάντια στά δηλητήρια καί τίς ἐπιδρομές τῶν δαιμόνων καί τά κακά φαντάσματα. Μερικοί τήν ὀνομάζουν Διαμάντι.

Ἄν θέλεις ν' ἀποφύγεις τούς κινδύνους κι ἄλλα τρομερά πράγματα, καί νά 'χεις δυνατή καρδιά

(67) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Ἀγάθης: εἶναι μαύρη κ' ἔχει λευκές φλέβες. Ὑπάρχει καί μι' ἄλλη παρόμοια, ἀλλά μέ πιό ἀνοιχτό χρῶμα. Μιά τρίτη, πού βρίσκεται σέ κάποιο νησί, ἔχει μαῦρες φλέβες, καί σέ κάνει ν' ἀποφεύγεις τούς κινδύνους, σοῦ δίνει θάρρος, καί σοῦ δίνει ὡραία ὄψη, εὐχάριστη συμπεριφορά, καθώς καί τό νά εἶσαι ἀνίκητος ἀπ' ὁποιονδήποτε ἀντίπαλο.

Ἄν θέλεις ν' ἀποκτήσεις ὁτιδήποτε, ἀπ' ὁποιονδήποτε.

(68) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Ἀλεκτωρία, πού εἶναι ἡ πέτρα τοῦ πετεινοῦ, εἶναι λευκή σάν κρύσταλλο, καί βρίσκεται στό στομάχι τῶν ἀγωνιστικῶν κοκκοριῶν πού ἔχουν εὐνουχιστεῖ πρίν πάνω ἀπό τέσσερα χρόνια. Κ' εἶναι μεγάλη ὅσο ἕνα φασόλι.
(69) Διευκολύνει τή χώνεψη, κι ἄν τοποθετηθεῖ κάτω ἀπ' τή γλῶσσα, σοῦ κόβεται ἡ δίψα. Κι αὐτό τό τελευταῖο ἀποδείχθηκε καί στούς καιρούς μας, κ' ἐγώ ὁ ἴδιος τό δοκίμασα χωρίς καμιά δυσκολία.

Ἄν θέλεις νά ὑποτάζεις τά ζῶα, καί νά ἐξηγεῖς ὅλα τά ὄνειρα καί τίς προφητεῖες γιά τό μέλλον

(70) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Ἐσμοῦνδος ἤ Ἀτασμοῦνδος. Ἔχει διάφορα χρώματα, ἐξουδετερώνει τά δηλητήρια, κάνει ὅποιον τήν ἔχει πάνω του ἀνίκητο ἀπ' ὁποιονδήποτε ἀντίπαλο, καί τοῦ χαρίζει τήν ἱκανότητα τῆς προφητείας καί τῆς ἑρμηνείας τῶν ὀνείρων. Ἐξάλλου, κάνει εὔκολη τήν κατανόηση θεμάτων πολύ πιό περίπλοκων καί δύσκολων.

Ἄν θέλεις νά ἔχεις ξάστερο μυαλό, καί νά μή μεθᾶς ποτέ.

(71) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Ἀμάρικτος. Ἔχει πορφυρό χρῶμα καί βρίσκεται κυρίως στίς Ἰνδίες. Εἶναι ἱκανή νά ἐμποδίσει τό μεθύσι, καί διευκολύνει τήν κατανόηση κάθε ζητήματος.

Ἄν θέλεις νά νικᾶς τούς ἐχθρούς σου καί ν' ἀποφεύγεις τίς διχόνοιες

(72) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Βερίλος (ἔχει χρῶμα χλωμό, κ εἶναι διάφανη σάν τό νερό), ἔχε την πάνω σου, καί σέ κάθε διαμάχη θά βγαίνεις νικητής, θά ξεφεύγεις ἀπ' τούς ἐχθρούς σου, καί θά κάνεις νά σέ φοβᾶται ὁ ἀντίπαλός σου. Σοῦ δίνει ἐπίσης ἐξιοπρεπῆ ἐμφάνιση, κι ὅπως λέει ὁ Ἀαρών, δυναμώνει τίς διανοητικές ἱκανότητες.

Ἄν θέλεις νά κρίνεις σωστά καί νά προβλέπεις τό μέλλον.

(73) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Χελωνίτης. Εἶναι πορφυρή ἤ ἔχει κι ἄλλα χρώματα, καί βρίσκεται στό κεφάλι μερικῶν γυμνοσαλιάγκων.

Ὅποιος τήν ἔχει κάτω ἀπό τή γλώσσα του ἀποκτᾶ σωστή κρίση, καί προφητεύει τό μέλλον. Ἀλλά μ' ὅλ' αὐτά, ἡ ἴδια δέν ἔχει ἄλλη ἀξία παρά πώς λάμπει. Ὁ Ἀαρών, στό βιβλίο του γιά τά βότανα καί τίς πέτρες, λέει: «Primacum fuerit, accensa et crescens monytes in Ultima oefoendente». (10α).

Ἄν θέλεις νά γαληνεύεεις τίς θύελλες καί νά διασχίζεις τά κύματα.

(74) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Κόραλλος, κ' εἶναι πότε κόκκινη, πότε λευκή. Ἔχει ἀποδειχθεῖ ὅτι σταματᾶ τή ροή τοῦ αἵματος, δίνει σ' αὐτόν πού

10α) «Ἀρχικά λάμπει καί μεγαλώνει τό νοῦ, τελικά βλάφτει». Αὐτή εἶναι ἡ πιθανώτερη ἀπόδοση τοῦ λατινικοῦ παραποιημένου πρωτοτύπου. – Σ.τ.Μ.

τήν ἔχει πνευματική ὑγεία καί σοφία. Κι αὐτό δοκιμάστηκε ἀπό πολλούς στήν ἐποχή μας. Ἐπίσης, εἶναι ἀποτελεσματική ἐνάντια στίς τρικυμίες καί στούς κινδύνους τῆς θάλασσας.

Ἄν θέλεις ν' ἀνάψεις φωτιά

(75) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Κρύσταλλον, καί βάλε την κατ' εὐθεῖαν κάτω ἀπ' τόν Ἥλιο· μ' αὐτήν θά μπορεῖς νά κάψεις τό κάθε τί, μέ τή βοήθεια τῆς θερμότητας τοῦ ἄστρου, πού κάνει ν' ἀνάψει ἡ φωτιά. Ἄν μιά λεχώνα τήν πιεῖ μαζί μέ μέλι, πληθαίνει τό γάλα της.

Ἄν θέλεις νά φανεῖ ὁ Ἥλιος μ' αἱμάτινο χρῶμα.

(76) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Ἡλιοτροπία. Εἶναι πράσινη σάν τήν πολύτιμη πέτρα πού ὀνομάζεται Σμάραγδος, ἀλλά ἔχει μικρά στίγματα μ' αἱμάτινο χρῶμα. Οἱ νεκρομάντεις τήν ἀποκαλοῦν gemma Babilonica, πολύτιμο λίθο τῆς Βαβυλώνας.

Ἄν ὅμως τήν ἀλείψεις μέ τό χυμό τοῦ φυτοῦ πού ἔχει τό ἴδιο ὄνομα, καί τή βάλεις σ' ἕνα δοχεῖο μέ νερό, θά δεῖς τόν Ἥλιο νά γίνεται κόκκινος σάν αἷμα, ὅπως σέ μιάν ἔκλειψη. Αὐτό συμβαίνει ἐπειδή ἡ πέτρα κάνει τό νερό ν' ἀναβράζει, γεννώντας ἕνα μικρό σύννεφο πού, κάνοντας γύρω πιό σκοῦρο τόν ἀέρα, ἐμποδίζει τίς ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου ὥστε αὐτός νά φαίνεται κοκκινωπός. Ὕστερ' ἀπό λίγο τό συννεφάκι χάνεται, ἀφήνοντας σταγόνες δροσιᾶς, σά νά εἶχε πέσει βροχή.

Ἡ ἴδια πέτρα, ἄν τήν ἔχει πάνω σου, σοῦ δίνει καλή φήμη, ὑγεία καί μακροζωΐα.

Οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι ἔλεγαν πώς ἄν ἕνας ἄνθρωπος ἀλειβόταν μέ τό συνώνυμο βοτάνι, θά 'βλεπε νά κατεβαίνει πάνω του κάθε ἀρετή. Ἡ Ἡλιοτροπία βρίσκεται προπάντων στήν Κύπρο καί στίς Ἰνδίες.

Ἄν θέλεις νά παγώσεις τό νερό πού βράζει στή φωτιά.

(77) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Ἐπιδράκτης, ἡ ὁποία ὅταν βουτηχτεῖ σέ νερό κάτω ἀπ' τόν Ἥλιο, ἐκπέμπει τίς φλογερές ἀκτῖνες τοῦ ἄστρου αὐτοῦ.

Οἱ παλιοί καί νέοι φιλόσοφοι λένε πώς ἄν τή ρίξεις σέ βραστό νερό, ἀμέσως ὁ βρασμός θά σταματήσει, καί σέ λίγο τό νερό θά παγώσει. Εἶναι μιά λαμπερή πέτρα μέ κοκκινωπό χρῶμα.

Ἄν θέλεις ν' ἀποφύγεις κάθε ψευδαίσθηση καί φαντασία, καί νά ὑποτάξεις κάθε Ἐνέργεια καί Ὕλη.

(78) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Χαλκηδόνιος κ' ἔχει χρῶμα καφετί ἀνοιχτό, ἤ κάποτε σκοῦρο. Ἄν τήν τρυπήσεις καί τήν κρεμάσεις στόν λαιμό, μαζί μέ τήν πέτρα πού λέγεται Σινερίπ, διώχνει ὅλες τίς ἀπατηλές φαντασίες, δίνει ἐξουσία πάνω σέ κάθε Ἐνέργεια καί Ὕλη, καί σ' ἐξασφαλίζει σωματικά ἀπό κάθε ἐχθρική ἐπιβουλή.

Ἄν θέλεις νά γίνεις εὐχάριστος.

(79) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Χελιδόνιος, ἀπό τήν ὁποία ὑπάρχει μιά ποικιλία μαύρη καί μιά κόκκινη, καί βρίσκεται κάποτε στήν κοιλιά τῶν χελιδονιῶν. Ἄν ἡ κόκκινη πέτρα τυλιχτεῖ σ' ἕνα ἄσπρο λινό πανί ἤ σέ δέρμα μοσχαριοῦ, καί τοποθετηθεῖ κάτω ἀπ' τήν ἀριστερή μασχάλη, θεραπεύει ὅλες τίς ἀρρώστιες καί τά ἐνοχλήματα, τίς ἀμνησίες καί τίς λιποθυμίες, καθώς καί τήν ἐπιδημία πού εἶναι ἕνα εἶδος ψώρας πού γεμίζει ὅλο τό σῶμα.

Ὁ Ἔβαρ λέει ὅτι αὐτή ἡ πέτρα δίνει στόν ἄνθρωπο εὐγλωττία, ὡραία ὄψη κι εὐχάριστους τρόπους. Ἡ μαύρη ποικιλία βοηθᾶ στήν ἐπιτυχία ὅλων τῶν ἐπιχειρήσεων. Ἄν τήν τυλίξεις μέ τά φύλλα τοῦ φυτοῦ πού λέγεται Χελιδονιά, λένε πώς ἡ ὅραση θολώνεται. Οἱ πέτρες πρέπει νά ἀφαιρεθοῦν Αὔγουστο μῆνα, καί συχνά βρίσκονται κ' οἱ δυό τους στό ἴδιο χελιδόνι.

Ἄν θέλεις νά νικᾶς τούς ἀντιπάλους σου.

(80) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Βαγάτης, κ' ἔχει διάφορα χρώματα. Σύμφωνα μέ τους παλιούς φιλόσοφους, ὁ Ἡρακλῆς τήν εἶχε πάνω του, κι ὅσο τήν φοροῦσε ἡ νίκη ἦταν μέ τό μέρος του. Κ' εἶναι μιά πέτρα πολύχρωμη, σάν τό τομάρι πού ἔχει ἕνα κατσικάκι.

Ἄν θέλεις νά γνωρίσεις τά μελλούμενα.

(81) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Μπένα, καί μοιάζει μ' ἕνα δόντι ἄγριου ζώου, καί βάλε την κάτω ἀπ' τή γλώσσα σου. Ὅπως λέει ὁ Ἀαρών κ' οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι, ὅσο τήν ἔχεις μαζί σου θά μπορεῖς νά προμαντέψεις τά μελλοντικά γεγονότα, καί δέ θά πέσεις ποτέ σέ λάθος.

Ἄν θέλεις νά μήν καίγονται τά ροῦχα σου.

(82) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Χίμτος, ἡ ὁποία, ὅπως λέει ὁ Ἰσίδωρος, μοιάζει μέ τόν κρόκο (ζαφορά), καί βρίσκεται στούς κάμπους τῆς Ἱσπανίας. Αὐτή ἡ πέτρα ξεφυσᾶ σάν τό φυσερό, ἐξ αἰτίας τοῦ ἀέρα πού περιέχει. Βρίσκεται κοντά στίς Στῆλες τοῦ Ἡρακλέους, πού εἶναι δυό νησιά, στίς πιό μακρινές περιοχές τῆς Ἱσπανίας, πέρ' ἀπό τή Γρενάδα. Λάμπει σάν φωτιά, ἄν ὅμως τήν ἔχεις κάτω ἀπό τά ροῦχα σου, αὐτά δέ θά μποροῦν νά καοῦν μέ κανένα τρόπο. Μερικοί βεβαιώνουν ὅτι ἡ πέτρα πού λέγεται Ἄσπρο Κάρβουνο εἶναι ὅμοια μ' αὐτήν.

Ἄν θέλεις ν' ἀποκτήσεις εὔνοια καί τιμές.

(83) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Ταυρίκης καί μοιάζει μέ τό κρύσταλλο. Οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι λένε, καί τό ἐπιβεβαιώνει ὁ Ἔβαρ κι ὁ Ἀαρών, πώς αὐτή χαρίζει εὐγλωττία, εὔνοιες καί τιμές· ἐπίσης ἀπ' ὅ,τι φαίνεται, θεραπεύει τήν ὑδροπικία.

Ἄν θέλεις νά διώξεις τίς ψευδαισθήσεις καί τήν τρέλλα.

(84) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Χρυσόλιθος, κ' ἔχει τίς ἴδιες ἰδιότητες μέ τόν Ἀρτεμικό, ὅπως βεβαιώνουν ὁ Ἔβαρ κι ὁ Ἀαρών, στό βιβλίο γιά τή φύση τῶν φυτῶν καί τῶν χόρτων. Αὐτή ἡ πέτρα, ἄν δεθεῖ μέ χρυσάφι καί φορεθεῖ στό δάχτυλο, ἀπομακρύνει κάθε τρέλλα καί κάθε ψευδαίσθηση. Λένε πώς χαρίζει σοφία, καί διώχνει τούς φόβους.

Ἄν θέλεις νά σ' ἐκτιμοῦν οἱ ἄλλοι.

(85) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Καρατίδης, κ' ἔχει μαῦρο χρῶμα. Ὅποιος τήν ἔχει στό στόμα του, θά εἶν' εὐτυχισμένος, καί θά ἔχει ξεχωριστή θέση στήν εὔνοια καί τήν ἐκτίμηση τῶν ἄλλων.

Ἄν θέλεις τή νίκη καί τή φιλία.

(86) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Νιχομάϋ, πού μερικοί τήν ὀνομάζουν Ἀλάβαστρο, κ' εἶναι ἕνα εἶδος μάρμαρου λευκοῦ καί λαμπεροῦ.
Μ' αὐτήν γίνονται καί ἀλοιφές γιά τήν ταφή τῶν νεκρῶν.

Ἄν θέλεις ἕνας κοιμισμένος νά σοῦ πεῖ ὅλα ὅσα ἔκανε.

(87) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Κουϊρίμ, πού βρίσκεται συνήθως στή φωλιά τοῦ τσαλαπετεινοῦ.

Ἄν θέλεις ν' ἀποκτήσεις ὁτιδήποτε ἀπό κάποιον.

(88) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Ραδιανός, εἶναι μαύρη καί γυαλιστερή, καί βρίσκεται μέσα στό κεφάλι ὡρισμένων κοκκοριῶν. Μερικοί τήν λένε καί Τονατίδη.

Ἄν θέλεις νά μή μποροῦν οἱ κυνηγοί ἤ τά σκυλιά νά πληγώσουν τά ζῶα πού πᾶν νά κυνηγήσουν.

(89) Ρίξε στά σκυλιά τήν πέτρα πού λέγεται Λουπέριος, καί θά τά δεῖς νά τήν κυνηγοῦν. Αὐτή ἡ πέτρα βρίσκεται στή Λιβύη, κι ὅλα τά ζῶα τῆς περιοχῆς πᾶνε κοντά της γιά νά τά προστατέψει. Μέ τήν ἐπίδρασή της οὔτε σκυλιά οὔτε κυνηγοί μποροῦν νά τά πειράξουν.

Ἄν θέλεις νά κάψεις τά χέρια ἑνός ἀνθρώπου χωρίς φωτιά.

(90) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Οὔγκης, κάποτε γνωστή μέ τ' ὄνομα princi penapti, πού εἶναι σκληρή, κ' εἶναι σάν τή φωτιά. Ὅποιος τή σφίξει δυνατά, θά δεῖ τό χέρι του νά καίγεται σάν ἀπό φωτιά. Αὐτό εἶναι ἀπό τά πιό καταπληκτικά πράγματα.

Ἄν θέλεις νά γιατρέψεις κάποιον ἀπ' τή μελαγχολία ἤ ἀπό τόν τεταρταῖο πυρετό.

(91) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Κύανος: ἔχει τό χρῶμα τ' οὐρανοῦ, καί μέσα της ὑπάρχουν χρυσᾶ στίγματα. Εἶναι βέβαιο καί δοκιμασμένο ὅτι θεραπεύει τή μελαγχολία καί τόν τεταρταῖο πυρετό.

Ἄν θέλεις νά τονώσεις τήν ἐξυπνάδα ἑνός ἀνθρώπου, νά αὐξήσεις τά πλούτη του, καθώς νά προφητεύεις τό μέλλον.

(92) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Σμάραγδος, κ' εἶναι πολύ διαυγής, κα-

θαρή καί λαμπερή· αὐτές πού ἔχουν κιτρινωπό χρῶμα εἶναι οἱ καλύτερες. Βρίσκεται στή φωλιά τοῦ γρύπα. Δίνει εὐεξία καί φρόνηση, καί κάνει ἔξυπνο ὅποιον τή φορεῖ. Ἐπίσης τονώνει τή μνήμη, αὐξάνει τά πλούτη, κι ἄν κάποιος τή βάλει κάτω ἀπ' τή γλῶσσα του μπορεῖ νά προφητέψει τό μέλλον.

Ἄν θέλεις νά ἐμφανιστεῖ ἕνα οὐράνιο τόξο.

(93) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Ἶρις, κ' εἶναι λευκή σάν Κρύσταλλο, μέ σχῆμα τετράγωνο ἤ κερατοειδές. Ἄν τή βάλεις κάτω ἀπό τόν Ἥλιο καί τή γυρίσεις λίγο, θά δεῖς νά ἐμφανίζεται στόν τοῖχο ἕνα οὐράνιο τόξο.

Ἄν θέλεις νά ἔχεις μιά πέτρα πού νά μήν πυρώνει.

(94) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Γαλλασία, καί μοιάζει μ' ἕνα σβῶλο χαλάζι. Ἔχει τό χρῶμα καί τή σκληρότητα τοῦ διαμαντιοῦ.

Ἄν τή ρίξεις στή φωτιά, ὅσο κι ἄν κάψει αὐτή, ποτέ δέ θά πυρωθεῖ. Κι αὐτό γιατί ἔχει τόσο μικρούς πόρους, πού ἡ θερμότητα δέ μπορεῖ νά περάσει μέσα στήν πέτρα.

Ἐξάλλου, σύμφωνα μέ τόν Ἀαρών καί τόν Ἔβαρ, ἄν ἡ πέτρα βρίσκεται πάνω σου, διώχνει τή φιληδονία καί τ' ἄλλα φλογερά πάθη.

Ἄν θέλεις νά μάθεις μήπως ἡ γυναίκα σου πλαγιάζει μ' ἕναν παντρεμένο.

(95) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Γαλερίτης, ἤ ἀπό ἄλλους Κατάβρης, καί βρίσκεται στήν Λιβύη καί τή Βρετανníα. Ἔχει διπλό χρῶμα: μαῦρο καί κιτρονοπράσινο. Βρίσκεται καί σέ μιά ποικιλία γκρίζα κάπως πιό ἀνοιχτή. Θεραπεύει τήν ὑδροπικία καί στερεώνει τίς πεσμένες κοιλιές. Ὅπως λέει ὁ Ἀβικέννας, ἄν τή σπάσεις καί τή δώσεις σέ μιά γυναίκα νά τήν ξεπλύνει, ἄν δέν εἶναι τίμια θά νιώσει μιάν ἀκατανίκητη ἀνάγκη νά οὐρήσει. Ἄν εἶναι τίμια, δέ θά πάθει τίποτα.

Ἄν θέλεις νά νικᾶς τούς ἐχθρούς σου.

(96) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Δρακονίτης, καί πού θά τή βρεῖς στό κεφάλι ἑνός δράκοντα. Ἄν τή βγάλεις ὅσο εἶναι ἀκόμα ὁ δράκος ζωντανός, θά σέ προστατεύει ἐνάντια σ' ὅλα τά δηλητήρια, κι ἄν τήν ἔχεις δεμένη στ' ἀριστερό σου μπράτσο θά μπορεῖς νά νικήσεις κάθε σου ἐχθρό.

Ἂν θέλεις νά ἐρωτευθοῦν δυό ἄτομα.

(97) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Ἐχίτης, καί πού πολλοί τήν ὀνομάζουν Ἀετίτη, γιατί οἱ Ἀετοί τήν βάζουν στή φωλιά τους. Ἔχει πορφυρό χρῶμα, καί βρίσκεται στίς ὄχθες τῆς θάλασσας, τοῦ Ὠκεανοῦ, καί κάποτε στήν Περσία· μέσα της κρύβεται πάντα μιά ἄλλη πέτρα, πού ἀντηχεῖ ὅταν τήν καλοῦν.

Οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι λένε γι' αὐτή, πώς ἄν δεθεῖ στόν ἀριστερόν ὦμο, ἐξασφαλίζει τόν ἔρωτα ἀνάμεσα στούς συζύγους. Ἄν μιά γυναίκα θέλει ν' ἀποχτήσει παιδιά, αὐτή τῆς διευκολύνει τήν ἐγκυμοσύνη, κι ἀπομακρύνει τόν κίνδυνο τοῦ φόβου. Φαίνεται ἐπίσης ὅτι ὠφελεῖ τό δέρμα.

Ἄν θέλεις νά δώσεις σιγουριά.

(98) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Τεπιστίτης, καί βρίσκεται στήν θάλασσα· τό βιβλίο τοῦ Ἀλκοράθ λέει πώς ἄν τή φορᾶς πάνω στήν καρδιά σου, σοῦ δίνει σιγουριά, κι ἀπομακρύνει κάθε προδοσία καί διχόνοια. Ἐπίσης, διώχνει τίς ψεῖρες, διαλύει τά σύννεφα, ἐμποδίζει τό χαλάζι, κ' ἔχει ἐπίδραση στά φροῦτα. Ἀποδείχθηκε ἀπό τούς σύγχρονους φιλόσοφους, κι ἀπό μερικούς ἀπ' τούς συναδέλφους μας, ὅτι ἄν τή βάλεις στόν Ἥλιο, ἐκπέμπει καυτερές ἀκτῖνες. Ἐξάλλου, ἄν τή ρίξεις σέ βραστό νερό, θά κάνει ἀμέσως νά πάψει ὁ βρασμός, καί σύντομα τό νερό θά παγώσει.

Ἄν θέλεις νά ταξιδεύουν μ' ἀσφάλεια οἱ ξένοι.

(99) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Ὑάκινθος, κ' ἔχει λογῆς χρώματα. Οἱ πράσινες εἶναι οἱ καλύτερες, ὅταν ἔχουν κόκκινες φλέβες, καί πρέπει νά δεθοῦν σ' ἀσῆμι. Σύμφωνα μέ ὡρισμένα κείμενα, βρίσκεται σέ δυό ποικιλίες, μιά πού λέγεται «τοῦ νεροῦ», καί μιά ἄλλη «τοῦ ζαφειριοῦ». Ὁ Ὑάκινθος τοῦ νεροῦ εἶναι κίτρινος κι ἄσπρος. Ὁ Ὑάκινθος τοῦ ζαφειριοῦ ἔχει ἕνα πολύ ζωηρό κι ὁμοιόμορφο κίτρινο χρῶμα, κ' εἶναι ὁ καλύτερος. Σύμφωνα μ' ὡρισμένους ἀρχαίους φιλόσοφους, ἄν τή φορᾶς στό δάχτυλο ἤ στό λαιμό, κάνει τόν ξένο ἀσφαλισμένο κ' εὐπρόσδεκτο σ' ὅποιον τόν φιλοξενεῖ. Ἐξ αἰτίας τοῦ χρώματός της, φέρνει ὕπνο: κι αὐτό εἶναι μιά ἰδιότητα τοῦ εἴδους πού λέγεται «τοῦ ζαφειριοῦ».

Ἄν θέλεις ν' ἀποφύγεις τά δυστυχήματα καί τίς ἐπιδημίες.

(100) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται 'Ορίθης, ἀπό τήν ὁποία ὑπάρχουν 3 ποικιλίες: μιά μαύρη, μιά πράσινη καί μιά πού εἶναι λεία ἀπ' τή μιά μεριά καί τραχειά ἀπ' τήν ἄλλη. Αὐτή ἡ τελευταία ἔχει τό χρῶμα μιᾶς λάμας ἀπό σίδερο. Ἡ πράσινη ποικιλία εἶναι σπαρμένη μέ λευκά στίγματα. Αὐτή ἡ πέτρα, ὅταν τήν ἔχεις πάνω σου, διώχνει τίς ἀτυχίες καί τούς θανάσιμους κινδύνους.

Ἄν θέλεις νά φέρεις τήν ὁμόνοια.

(101) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Σάφιρος, καί προέρχεται ἀπ' τήν 'Ανατολή περνώντας ἀπ' τίς 'Ινδίες· τό καλύτερο εἶδος εἶναι τό κίτρινο, πού δέν εἶναι πολύ λαμπερό. Φέρνει ὁμόνοια καί εἰρήνη, χαρίζει ψυχή καθαρή καί θεοσεβούμενη. 'Εξάλλου, δυναμώνει τό μυαλό σέ πολλά πράγματα, καί προστατεύει ἀπό τήν ὑπερβολική ἐσωτερική θέρμη.

Ἄν θέλεις νά προστατέψεις μιά παρθένα.

(102) Πάρε τήν πέτρα πού λέγεται Σαῦνος, ἀπ' τό νησί τῆς Σάουνα. Δίνει θάρρος κι ἀποφασιστικότητα σ' ὅποιον τήν ἔχει, καί προπάντων στίς παρθένες· κι ἄν τή δέσεις στό χέρι μιᾶς γυναίκας πού ταξιδεύει, ἐνῶ εἶναι ἔγκυος, καθυστερεῖ τή γέννα διατηρώντας τό παιδί μές στήν κοιλιά. Γι' αὐτό, ἄν δέν εἶναι ἀνάγκη, καλό εἶναι νά μήν ἀφήνεις νά τήν ἀγγίξουν γυναῖκες πού εἶναι σ' ἐνδιαφέρουσα.

Ἡ καθαρότητα πού πρέπει νά τηρεῖται σ' αὐτές τίς μαγικές ἐργασίες.

Στά βιβλία μου, καθώς καί στά βιβλία τοῦ 'Ααρών καί τοῦ Ἔβαρ, θά βρεῖς πολλά ἀκόμα πράγματα. Ὁ τρόπος γιά νά τά ἐκτελέσεις εἶναι αὐτός ἐδῶ: ὅτι ἄν θέλεις νά ἔχουν σωστό ἀποτέλεσμα, πρέπει νά εἶσαι καθαρός ἄνθρωπος, καί εἰδικά στό κορμί σου.

ΒΙΒΛΙΟ ΤΡΙΤΟ

Οἱ μαγικές δυνάμεις μερικῶν ζώων

Ἀφοῦ μίλησα, στό προηγούμενο βιβλίο, γιά ὁρισμένα ἀποτελέσματα πού προέρχονται ἀπό τίς ἰδιότητες μερικῶν λίθων, καί γιά τίς θαυμαστές πράξεις πού μποροῦν νά γίνουν μ' αὐτούς, σέ τοῦτο τό κεφάλαιο θ' ἀσχοληθῶ μέ τίς συνέπειες πού προκαλοῦν ὡρισμένα ζῶα.

(103) Ὁ Ἀετός εἶν' ἕνα πουλί πολύ γνωστό στούς Χαλδαίους, πού τ' ὀνομάζουν Βόραξ· οἱ Ἕλληνες τό γνώριζαν μέ τ' ὄνομα *Ριμβικός*[10β]. Ὁ Ἀαρών κι ὁ Ἔβαρ λένε πώς ἔχει μιά θαυμαστή ἰδιότητα. Γιατί ἄν κάνεις σκόνη τό μυαλό του, καί τ' ἀνακατέψεις μέ τό χυμό τοῦ κώνειου, ὅποιος φάει ἀπ' αὐτό θ' ἀρχίσει νά τραβᾶ τά μαλλιά του, καί δέ θά σταματήσει ἄν δέν κάνει ἐμετό. Κι αὐτό ἐξ αἰτίας τῆς θέρμης πού προξενεῖ στόν ἐγκέφαλό του.

(104) Κάσσος εἶναι τ' ὄνομα ἑνός πολύ γνωστοῦ ζώου. Οἱ Χαλδαῖοι τ' ὀνόμαζαν *Ράπα*, κ' οἱ Ἕλληνες *Ὀργαλο*[10γ]. Ὁ Ἀαρών λέει ὅτι ὅποιος ἔχει μαζί του τά πόδια τοῦ ζώου, θά βλέπει νά ἱκανοποιεῖται ἡ κάθε του ἐπιθυμία. Ἐξάλλου, θά νικᾶ πάντα καί θά τόν τρέμουν οἱ ἐχθροί του. Καί προσθέτει ὅτι τό δεξί μάτι του, τυλιγμένο σέ δέρμα λύκου, κάνει τόν ἄνθρωπο εὐχάριστο, εὐπρόσδεκτο κ' εὐγενικό στούς τρόπους. Κι ἄν δώσεις σέ κάποιον νά φάει τό κρέας του, ἤ, ἄν τό κάνεις σκόνη, τό σκορπίσεις πάνω στό φαγητό του, αὐτός θά ἐρωτευθεῖ τρελλά ἐκεῖνον πού τοῦ τό πρόσφερε. Κι αὐτό τό γεγονός ἔχει ἀποδειχτεῖ καί στή σύγχρονη ἐποχή.

10β) Rimbicus, λέξη ἀνύπαρκτη στά ἑλληνικά. – Σ.τ.Μ.

10γ) Orgalo, κι αὐτή ἀνύπαρκτη λέξη. – Σ.τ.Μ.

ΠΙΝΑΚΑΣ 3
Τά δεκεοχτώ Μαγικά Ζῶα

Ὀνομασία ἀπό τόν 'Αλβέρτο Μάγνο	Γνωστό Ὄνομα (ἄν ὑπάρχει)
'Αετός	'Αετός
Κάσσος	–
Μποῦβος	Βύας (Μποῦφος)
Χίρκος	Τράγος
Κάμελος	Γκαμήλα
Λέπους	Λαγός (ἄρρην)
'Εξπετίολος	–
Λέων	Λέων
Φόκα	Φώκια
'Ανκίλλα	Χέλι
Μουστέλα	'Ικτίς (νυφίτσα)
Οὔπουπα	Ἔποψ (τσαλαπετεινός)
Πελλικάνος	Πελεκάνος
Κόρνος	Κοράκι
Μίλνος	'Ικτῖνος (γεράκι)
Τούρτουρ	Τρυγόνι
Τάλπας	Τυφλοπόντικας
Μερούλα	Κουκουβάγια

(105) 'Ο Μποῦβος εἶν' ἕνα πασίγνωστο πουλί, πού οἱ Χαλδαῖοι τό ἔλεγαν *Μάγις*, οἱ Ἕλληνες *Ἴσωπος*[10δ]. Νά ποιές εἶναι οἱ καταπληκτικές του ἰδιότητες:

(106) Ἄν βάλεις τήν καρδιά του καί τό δεξί του πόδι πάνω σ' ἕναν κοιμισμένο, ἐκεῖνος θά διηγηθεῖ ὅλα ὅσα θέλεις νά μάθεις ἀπ' αὐτόν. Κι αὐτό ἔχει ἀποδειχτεῖ ἀπό καιρό ἀπ' τούς συναδέλφους μας.

(107) Ἄν ἔχεις βάλει τήν καρδιά καί τό πόδι κάτω ἀπ' τή μασχάλη του, κανένα σκυλί δέ θά σέ γαυγίσει, ἀλλά θά μείνει ἀμίλητο· ἄν σ' αὐτά προσθέσεις καί μιά φτεροῦγα, κι ὅλα μαζί τά κρεμάσεις σ' ἕνα δέντρο, ὅλα τά γύρω πουλιά θά μαζευτοῦν ἐκεῖ.

(108) 'Ο Χίρκος [10ε] εἶν' ἕνα ζῶο πολύ γνωστό. Οἱ Χαλδαῖοι τό ἔλεγαν *'Ερμπίκι*, οἱ Ἕλληνες *Μάσσια*.

10δ) Ὅλες οἱ δῆθεν ἑλληνικές ὀνομασίες πουλιῶν καί ζώων πού ἀναφέρει τό κείμενο, εἶναι ἀσφαλῶς γεννήματα τῆς φαντασίας τοῦ 'Αλβέρτου Μάγνου. – Σ.τ.Μ.

10ε) Γιά τά ἀσυνήθιστα ὀνόματα τοῦ κειμένου, βλέπε τίς γνωστές τους ὀνομασίες στόν πίνακα 3. – Σ.τ.Μ.

(109) Ἄν διαλύσεις τό χλιαρό αἷμα μέ ξύδι καί χυμό ἀπό μάλαθρο, καί τό χύσεις σ' ἕνα γυάλινο ποτήρι, αὐτό θά γίνει μαλακό, τόσο πού ἄν τό πετάξεις σ' ἕναν τοῖχο δέ θά κομματιαστεῖ.
(110) Κι ἄν αὐτό τί μῖγμα φυλαχτεῖ σ' ἕνα δοχεῖο, κ' ὕστερα ἀλειφτεῖ στήν κοιλιά ἑνός ἀνθρώπου, αὐτός θά δεῖ τρομερά καί θαυμαστά ὁράματα, καί θά νομίσει πώς πέθανε. Ἄν τό ρίξεις στή φωτιά μπροστά σέ κάποιον πού παθαίνει λιποθυμίες, αὐτός θά πέσει χάμω σάν κεραυνόπληκτος, ἄν τόν ἀγγίξεις μ' ἕνα κομμάτι μαγνήτη.
(111) Κάμελος εἶναι τ' ὄνομα ἑνός ζώου ἀρκετά γνωστοῦ. Οἱ Χαλδαῖοι τό ἔλεγαν *Σιμπόϊ*, οἱ Ἕλληνες *Ἰφίμ*.
(112) Ἄν τό αἷμα του χυθεῖ πάνω στό δέρμα ἑνός ζώου πού λέγεται Στελλιόνη, καί μοιάζει μέ σαῦρα, μέ τή ράχη σπαρμένη ἀπό μαῦρα στίγματα πού μοιάζουν μ' στράκια, κ' ὕστερα τοποθετηθεῖ στό μέτωπο ἑνός ἀνθρώπου, αὐτός θά νιώσει σά νά εἶναι γίγαντας, μέ τό κεφάλι του μέσα στά σύννεφα.
(113) Καί στό βιβλίο τοῦ Ἀλκοράθ ἀναφέρεται ὅτι ἄν μέ τό αἷμα του ἀλειφτεῖ τό τζάμι ἑνός φαναριοῦ, ὅλοι ὅσοι φωτίζονται ἀπ' αὐτό θά μοιάζουν νά 'χουν κεφάλι γκαμήλας, ὥσπου ν' ἀνάψει ἕν' ἄλλο φῶς.
(114) Ὁ Λέπους εἶν' ἕνα πασίγνωστο ζῶο. Οἱ Χαλδαῖοι τόν ἔλεγαν *Βετερίλιο*, οἱ Ἕλληνες *Γκουλόζα*. Καί φαίνεται νά ἔχει μεγάλα προσόντα, γιατί ὁ Ἀαρών κι ὁ Ἔβαρ λέν πώς τά πόδια του, μαζί μέ τό κεφάλι ἑνός κότσυφα, δίνουν στόν ἄνθρωπο ἀντοχή καί θάρρος, τόσο πού νά μή φοβᾶται τό θάνατο.
(115) Ἄν αὐτό τό φυλαχτό δεθεῖ στό ἀριστερό μπράτσο, θά μπορεῖ κανείς νά ταξιδεύει μ' ἀσφάλεια καί χωρίς νά διατρέχει κινδύνους. Ἄν, μαζί μέ τό κεφάλι μιᾶς νυφίτσας, τό δώσεις νά τό φάει ἕνα σκυλί, αὐτό δέ θά μπορεῖ πιά νά γαυγίσει.
(116) Ἐξπετίολος λέγεται ἕνα ζῶο ἀρκετά γνωστό. Ἄν τό κρέας του θαφτεῖ καί ξεραθεῖ, κ' ὕστερα δοθεῖ σ' ἕν' ἄλογο νά τό φάει, αὐτό δέ θ' ἀγγίξει πιά τροφή γιά τρεῖς μέρες. Ἄν ρίξεις πάνω στό κρέας λίγο νερό, θ' ἀκουστεῖ ἕνας τρομερός κεραυνός.
(117) Λέων λέγεται ἕνα ζῶο πασίγνωστο. Οἱ Χαλδαῖοι τ' ὀνομάζουν *Βάλαμος*, οἱ Ἕλληνες *Βερούθ*. Ἄν τό δέρμα του κοπεῖ σέ λουρίδες, καί φορεθεῖ σάν ζώνη, δέ θά 'χει κανείς νά φοβηθεῖ τούς ἐχθρούς του [11]. Ὅποιος φάει τό κρέας του, θά γιατρευτεῖ ἀπ' τόν τεταρταῖο πυρετό. Ὅποιο μέρος τοῦ κορμιοῦ του, ἄν κρατιέται κάτω ἀπ' τή μασχάλη, θά κάνει ὅλα τά ζῶα νά φεύγουν τρέμοντας ἀπ' τό φόβο τους.
(118) Φώκια λέγεται ἕνα ψάρι (sic) πολύ γνωστό, πού οἱ Χαλδαῖοι τ'

11) Τό γριμόριο πού λέγεται *Λεμέγεθον* (Βλέπε τό Α΄. μέρος τοῦ βιβλίου) συνιστά στόν μάγο νά φορεῖ μιά ζώνη ἀπό δέρμα λιονταριοῦ πρίν καλέσει τούς δαίμονες, γιά νά μή φοβηθεῖ ἀπό τήν τρομακτική τους ἐμφάνιση. – Σ.τ.Σ.

ὀνομάζουν *Νταουλούμπερ* κι οἱ Ἕλληνες Λάμπορ. Αὐτό τό ψάρι ἔχει λογῆς ἰδιότητες. Ἄν τά περιττώματά του βουτηχτοῦν στό νερό μαζί μ' ἕνα κομματάκι ἀπ' τήν καρδιά του, ὅλα τά ψάρια θά μαζευτοῦν γύρω τους. Ἄν τό ἔχεις κάτω ἀπ' τό μπράτσο σου, κανείς δέ θά μπορεῖ νά σέ νικήσει, καί θά σέ θεωροῦν σάν ἄτομο εὐγενικό κ' εὐχάριστο.

(119) Ἡ Ἀνκίλλα εἶν' ἕνα ἀρκετά γνωστό ψάρι. Ἔχει ἐκπληκτικές ἰδιότητες, ὅπως λένε ὁ Ἀαρών κι ὁ Ἔβαρ. Γιατί ἄν ψοφήσει ἀπό ἔλλειψη νεροῦ, χωρίς νά πειραχτεῖ ἡ καρδιά του, καί τοποθετηθεῖ μέ δυνατό ξύδι κ' αἷμα κορακιοῦ κάτω ἀπό κοπριά, θά ξανάρθει στή ζωή. Μές στό κορμί του ὑπάρχει ἕνα σκουλήκι. Ἄν ἀφαιρεθεῖ καί τοποθετηθεῖ στό μῖγμα πού ἀναφέραμε, θά μεταμορφωθεῖ σέ μιάν ὀχιά κατάμαυρη, πού θά προκαλέσει τόν θάνατο σ' ὅποιον φάει τό κρέας της.

(120) Μουστέλα εἶναι τ' ὄνομα ἑνός ἀρκετά γνωστοῦ ζώου. Ὅποιος φάει τήν καρδιά του ὅσο ἀκόμα σπαράζει, θ' ἀποχτήσει τό χάρισμα τῆς προφητείας. Ἄν τή φάει ἕνα σκυλί, μαζί μέ τά μάτια καί τή γλῶσσα του, θά χάσει ἀμέσως τή φωνή του.

(121) Ἡ Οὔπουπα εἶν' ἕνα πουλί πού τό ξέρουν ὅλοι. Οἱ Χαλδαῖοι τ' ὀνόμαζαν *Βαρδίκτα*, οἱ Ἕλληνες *Ἰζόνα*.

Ἄν ἔχεις πάνω σου τά μάτια του, θά παχύνεις. Ἄν τά ἔχεις κρεμασμένα στό στῆθος σου, θά σέ κάνουν νά συμφιλιωθεῖς μέ τούς ἐχθρούς σου. Ἄν τά ἔχεις στό πουγγί σου, μαζί μέ τά χρήματα, οἱ ἔμποροι δέ θά μποροῦν νά σέ γελάσουν. Αὐτό ἀποδείχθηκε ἀπ' τούς συναδέλφους μας.

(122) Ὁ Πελλικάνός εἶν' ἕν' ἄλλο γνωστό πουλί. Στούς Χαλδαίους ἦταν γνωστό σάν *Βόλτρι*, στούς Ἕλληνες σάν *Ἰφαλάρι*.

Ἔχει ἐξαιρετικές ἰδιότητες: τά νεκρά πουλάκια του θ' ἀναστηθοῦν ἄν τοποθετηθεῖ μέσα στό ράμφος τους ἡ ζεστή ἀκόμα καρδιά, βγαλμένη ἀπό ἕναν ἄλλο νεαρό πελλικάνο.

Ἄν ἡ καρδιά τοῦ πελεκάνου κρεμαστεῖ στό λαιμό ὁποιουδήποτε πουλιοῦ, αὐτό θ' ἀρχίσει νά πετᾶ χωρίς σταματημό πρός ὅλες τίς διευθύνσεις, ὥσπου νά πέσει νεκρό στή γῆ. Ἄν τοποθετηθεῖ τό δεξί του πόδι κάτω ἀπό κάτι ζεστό, ὅπως ἕνας σωρός κοπριά ἀχώνευτη, ὕστερ' ἀπό τρεῖς μῆνες θά βγοῦν ἀπό 'κεῖ πουλιά τῆς ἴδιας ράτσας. Ὁ Ἑρμῆς, στό βιβλίο τοῦ Ἀλκοράθ, κι ὁ Πλίνιος, ἐπιβεβαιώνουν αὐτό τό γεγονός.

(123) Κόρνος λέγεται ἕνα ζῶο μέ θαυμαστές ἰδιότητες, ὅπως ἀναφέρουν ὁ Ἔβαρ κι ὁ Ἀαρών. Ἄν πάρεις τ' αὐγά του, κι ἀφοῦ τά βράσεις, τά ξαναβάλεις στή φωλιά, τό θηλυκό ἀρχίζει ἀμέσως νά πετᾶ πρός τήν Ἐρυθρά Θάλασσα, στό νησί πού εἶναι θαμμένος ὁ Ἀλδορίκος ἤ Ἀλοδρίος. Κι ἀπό κεῖ γυρίζει φέρνοντας μιά πέτρα μέ τήν ὁποία ἀγγίζει τ' αὐγά της, καί τά ξαναφέρνει στή φυσική τους κατάσταση.

(124) Εἶναι ἀσφαλῶς καταπληκτικό νά ξαναγίνονται φρέσκα τά βρασμένα

αὐγά. Ἂν ἡ ἴδια πέτρα δεθεῖ σέ δαχτυλίδι, μ' ἕνα φύλλο δάφνης, ἀπό κάτω, καί μ' αὐτή ἀγγίξεις ἕναν ἀλυσσοδεμένο, ἤ μιά κλειδωμένη πόρτα, ὁ δεμένος θά ἐλευθερωθεῖ, κ' ἡ πόρτα θ' ἀνοίξει μόνη της.

Ὅποιος βάλει τήν πέτρα κάτω ἀπό τή γλώσσα του, θά μπορεῖ νά καταλαβαίνει τό τραγούδι τῶν πουλιῶν. Λέγεται Πέτρα τῶν Ἰνδιῶν, ἐπειδή ἔρχεται ἀπ' αὐτή τή χώρα (ὄχι μόνο, ὅπως λένε μερικοί φιλόσοφοι ἀπό τήν Ἐρυθρά Θάλασσα). Ἔχει διάφορα χρώματα· ὅταν τή φορεῖς πάνω σου, δέν παρασύρεσαι ἀπ' τό θυμό, καί ξεχνᾶς τίς ἀδικίες πού σοῦ ἔκαναν.

(125). Μίλνος λέγεται ἕνα πουλί ἀρκετά γνωστό σ' ἐμᾶς. Οἱ Χαλδαῖοι τ' ὀνόμαζαν *Βίσκος*, κ' οἱ Ἕλληνες *Μέλος*. Τό κεφάλι του, ἄν κοπεῖ καί κρεμαστεῖ στό λαιμό, χαρίζει ἀγάπη κ' εὔνοια ἀπό κάθε ἄντρα ἤ γυναίκα. Ἂν δεθεῖ στό λαιμό μιᾶς κλώσσας, αὐτή θά μείνει ἀσάλευτη ὡσότου τῆς τό βγάλουν. Στά γόνατα τοῦ πουλιοῦ αὐτοῦ, ἄν προσέξεις καλά, θά βρεῖς μιά πέτρα. Ἂν τήν ἀνακατέψεις μέ τό φαγητό (κυρίως τό κρέας) δυό θανάσιμων ἐχθρῶν, αὐτοί θά συμφιλιωθοῦν, κι ἀνάμεσά τους θά γεννηθεῖ μιά βαθειά καί μόνιμα φιλία.

(126). Τούρτουρ λέγεται ἕνα πασίγνωστο πουλί. Ὁ Χαλδαῖοι τό ἔλεγαν *Μερλόν*, οἱ Ἕλληνες *Πίλαξ*. Ἡ καρδιά του, τυλιγμένη σέ δέρμα λύκου, καταπραΰνει, σ' ὅποιον τήν ἔχει πάνω του, τίς ξέφρενες σαρκικές ἐπιθυμίες. Ἂν τό κάψεις καί σκορπίσεις τή στάχτη του πάνω στ' αὐγά ἑνός ἄλλου πουλιοῦ, δέ θά βγοῦνε πιά ἀπ' αὐτά πουλάκια. Ἕνα του πόδι κρεμασμένο σ' ἕνα δέντρο, τό κάνει τό δέντρο ἄκαρπο.

Ἂν ἀλειφτεῖ ἕνα τριχωτό μέρος τοῦ δέρματος, ἤ τό τρίχωμα ἑνός ἀλόγου, μέ τό αἷμα του, ἀνακατωμένο μέ νερό στό ὁποῖο ἔχει βραστεῖ ζωντανός ἕνας τυφλοπόντικας, ὅλες οἱ μαῦρες τρίχες θά πέσουν.

(127). Τάλπας λέγεται ἕνα ζῶο πού ὅλοι τό ξέρουν. Σύμφωνα μέ τούς Φιλόσοφους, ἔχει θαυμαστές ἰδιότητες. Ἕνα του πόδι, τυλιγμένο σέ φύλλα δάφνης καί βαλμένο στό στόμα ἑνός ἀλόγου, θά τό κάνει ν' ἀπομακρυνθεῖ καλπάζοντας κατατρομαγμένο. Ἂν τό βάλεις στή φωλιά ἑνός πουλιοῦ, αὐτό θά πάψει νά κλωσσάει τ' αὐγά του.

(128). Μερούλα εἶν' ἕνα ἄλλο πουλί ἀρκετά γνωστό, μέ ἀπίθανες ἰδιότητες. Πράγματι, ἄν μαζέψεις σέ μιά δεσμίδα τά φτερά τῆς δεξιᾶς του φτερούγας, μαζί μ' ἕναν κόκκινο φύλλο, καί τά κρεμάσεις σ' ἕναν καινούργιο σπίτι, θά πάθει μόνιμη ἀϋπνία ὅποιος πάει νά κατοικήσει ἐκεῖ. Ἐξάλλου, ἄν ἡ καρδιά του τοποθετηθεῖ κάτω ἀπ' τό κεφάλι ἑνός κοιμισμένου, αὐτός θ' ἀποκρίνεται μεγαλόφωνα σ' ὅλες τίς ἐρωτήσεις πού θά τοῦ κάνουν.

(129). Γιά νά πραγματοποιηθοῦν ὅλα ὅσα ἀναφέραμε μέ τρόπο τέλειο κ' ἱκανοποιητικό, πρέπει ἡ ἐργασία νά γίνεται κάτω ἀπό τήν ἐπίδραση ἑνός

εὐνοϊκοῦ πλανήτη, ὅπως ὁ Ζεύς ἤ ἡ Ἀφροδίτη, στίς κατάλληλες μέρες καί ὥρες του.

(130). Ἄν κάποιος θέλει νά κάνει τά θαύματα πού περιγράψαμε, πρέπει ν' ἀκολουθήσει σχολαστικά, τίς ὁδηγίες, καί δίχως ἄλλο θά δεῖ νά πραγματοποιοῦνται ὅλα, ὅπως τά ἔχω ἐκθέσει, κι ὅπως κ' ἐγώ ὁ ἴδιος πολλές φορές τά δοκίμασα μαζί μέ τούς συναδέλφους τοῦ καιροῦ μας.

(131). Συνεπῶς, ἄς σκεφτεῖ ὁ ἀναγνώστης ὅτι χάρη σ' αὐτά πού ἀναφέρονται ἐδῶ, θά μπορεῖ νά ἐπιτύχει ἀμέτρητα θαύματα: ἄν ὅμως γιά κάποιο λόγο ἐργαστεῖ κάτω ἀπό ἕνα δυσοίωνο ζώδιο, τό ἀποτέλεσμα θά εἶναι ἀντίθετο, κι ἀντίς γιά κάτι καλό θά προκύψει κάτι κακό κι ἀξιοκατάκριτο.

Ἀπό τήν καθημερινή μας πεῖρα ἔχουμε διαπιστώσει ὅτι πολλοί μένουν ἀπογοητευμένοι: ἐνῶ ἄν ἤξεραν καί πρόσεχαν τίς ξεχωριστές ἰδιότητες τῶν ζωδίων, καθώς καί τόν ἀκριβῆ ὑπολογισμό τῶν χρόνων καί τῶν ὡρῶν, θά ἔβλεπαν τό θέλημά τους νά γίνεται ὅπως τό ἐπιθυμοῦσαν.

(132). Ὁ Ἰσίδωρος βεβαιώνει πώς ἡ στάχτη ἑνός βατράχου, ὅταν τήν ἔχει μιά γυναίκα σέ μιά τσάντα κρεμασμένη στή ζώνη της, ἐλαττώνει σημαντικά τή ροή πού ἔχει σχέση μέ τήν περίοδό της.

(133) ἀντίθετα, βεβαιώνει πώς αὐτή ἡ στάχτη, ἄν δεθεῖ γύρω ἀπ' τό λαιμό μιᾶς κόττας ἤ ἑνός ἄλλου ζώου, κάνει ὥστε ὅταν τό σφάξουν νά μή χυθεῖ καθόλου αἷμα.

(134). Ἄν ἀνακατευτεῖ μέ νερό, κι ἀλειφτεῖ στό κεφάλι ἤ σέ ὁποιοδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ σώματος, στά σημεῖα ἐκεῖνα δέ θά φυτρώσει πιά οὔτε μιά τρίχα.

(135). Ἄν κάποιος ἔχει τήν καρδιά ἑνός σκύλου στό ἀριστερό πλευρό του, κανένα σκυλί δέ θά τόν πλησιάσει, οὔτε θά τόν γαυγίσει.

(136). Ἄν κάποιος ράψει στ' ἀριστερό του μανίκι ἕνα σακκουλάκι πού νά ἔχει μέσα τό μάτι ἑνός λύκου, δέ θά μπορεῖ νά τόν πειράξει οὔτε ἄνθρωπος οὔτε σκύλος.

Ἐδῶ τελειώνουν μερικά ἀπό τά μυστικά τοῦ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΦΡΕΔΟΥ τῆς Κολωνίας
γιά τή φύση, τίς ἰδιότητες
καί τίς ἐπιδράσεις ὡρισμένων
Φυτῶν, Λίθων
καί Ζώων.

Ἀκολουθεῖ ποιά εἶναι ἡ ὥρα ὅπου ἐπικρατεῖ ὁ κάθε πλανήτης.

Μέθοδος γιά τόν ὑπολογισμό τῶν πλανητικῶν ὡρῶν γιά τίς μαγικές ἐργασίες (12)

Ὅλα ὅσα εἴπαμε ὥς τώρα, καθώς κι ὅσα θ' ἀκολουθήσουν, μποροῦν νά ἐφαρμοστοῦν σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες σου ἄν γνωρίζεις τ' ἄστρα. Μάθε λοιπόν ὅτι ὑπάρχουν δυό λογιῶν ὧρες: δηλαδή, ἴσες καί ἄνισες. Οἱ ἴσες εἶναι οἱ ὧρες τοῦ ρολογιοῦ, πού ἔχουν πάντα τήν ἴδια διάρκεια (δηλαδή ἀποτελοῦνται πάντα ἀπό 60 λεπτά).

Γιά νά καταλάβεις καλύτερα: ἄς ποῦμε πώς ὁ Ἥλιος προβάλλει στόν ὁρίζοντα ὅταν οἱ δεῖχτες τοῦ ρολογιοῦ εἶναι στήν ὥρα ὀχτώ. Ὕστερα ἄς ὑποθέσουμε πώς τό ἄστρο αὐτό δύει μετά 16 ὧρες· πολλαπλασιάζουμε αὐτό τόν ἀριθμό μέ τό 60 (ὅσα εἶναι τά λεπτά γιά κάθε ὥρα), καί ἔχουμε 960 λεπτά· διαιροῦμε τό 960 μέ τό 12 (ὅσες εἶναι οἱ ὧρες τῆς ἀστρολογικῆς μέρας), κ' ἔχουμε 80 λεπτά: αὐτή εἶναι ἡ διάρκεια τῆς ἀστρολογικῆς ὥρας γιά κείνη τή μέρα. Ἔτσι, γιά τή μέρα ἐκείνη, κάθε ἀστρολογική ὥρα θά εἶναι μεγαλύτερη κατά τό 1/3 ἀπό τήν ὥρα τοῦ ρολογιοῦ. Καί κάθε ὥρα θά βρίσκεται κάτω ἀπό τήν κυριαρχία ἑνός πλανήτη, ὅπως θά δεῖς στόν πίνακα πού ἀκολουθεῖ πιό κάτω. Ὅσο γιά τή νύχτα, οἱ ὧρες της θά ἔχουν ἀπό 40 λεπτά ἡ καθεμιά τους, ὅπως προκύπτει ἄν διαιρέσεις μέ τόν ἴδιο τρόπο τό χρονικό διάστημα πού ὁ Ἥλιος εἶναι κρυμμένος κάτω ἀπό τή Γῆ. Ἔχε ὑπ' ὄψη σου ὅταν κάνεις τούς ὑπολογισμούς σου, ὅτι ἡ περίοδος τοῦ μισόφωτου πού ὀνομάζεται χάραμα καί σούρουπο, ὅταν οἱ ἀκτῖνες τοῦ Ἥλιου φωτίζουν τόν οὐρανό πρίν προβάλουν ἤ μετά πού κρυφτοῦν, *δέν* ἀνήκουν στή μέρα. Αὐτή ἀρχίζει τή στιγμή πού ὁ ἥλιος ἐμφανίζεται στόν ὁρίζοντα, καί τελειώνει τή στιγμή πού κρύβεται ἀπ' αὐτόν.

Ἄν λοιπόν θέλεις νά ξέρεις σέ ποιές περιόδους ἐπικρατεῖ καί κυριαρχεῖ ὁ κάθε πλανήτης, ἀπ' ὅσα ἀκολουθοῦν θά μάθεις σέ ποιές ἀστρολογικές ὧρες καθένας τους ἐξασκεῖ τήν κυριαρχία του.

Χώρισε πρῶτα τή μέρα πού σ' ἐνδιαφέρει σέ ὧρες σύμφωνα μέ τή μέθοδο πού σοῦ διδάξαμε. Θεώρησε σάν ἀρχή τῆς πρώτης ὥρας τή στιγμή πού ὁ Ἥλιος ἀνατέλλει, μετά τήν αὐγή. Ἄς ποῦμε πώς ἡ μέρα εἶναι Κυριακή: οἱ 12 ὧρες πού θ' ἀκολουθήσουν, ὥς τό ἡλιοβασίλεμα, θά εἶναι οἱ ὧρες τῆς *μέρας* τῆς Κυριακῆς. Στό τέλος τῆς δωδέκατης ὥρας, θ' ἀρχίσει ἡ πρώτη ὥρα τῆς *νύχτας* τῆς Κυριακῆς, κι ὅταν τελειώσουν οἱ ὧρες τῆς νύχτας θ' ἀρχίσει ἡ πρώτη ὥρα τῆς *μέρας* τῆς Δευτέρας.

Κράτα στό νοῦ σου αὐτόν τόν πίνακα:

Ἡ Δευτέρα δεσπόζεται ἀπό τή *Σελήνη*

Ἡ Τρίτη δεσπόζεται ἀπό τόν *Ἄρη*

12) Περισσότερες σχετικές λεπτομέρειες δίνονται στό ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι. τοῦ Α'. μέρους αὐτοῦ τοῦ βιβλίου. – Σ.τ.Σ.

Ἡ Τετάρτη δεσπόζεται ἀπό τόν *Ἑρμῆ*
Ἡ Πέμπτη δεσπόζεται ἀπό τόν *Δία*
Ἡ Παρασκευή δεσπόζεται ἀπό τήν *Ἀφροδίτη*
Τό Σάββατο δεσπόζεται ἀπό τόν *Κρόνο*
Ἡ Κυριακή δεσπόζεται ἀπό τόν *Ἥλιο*

Κάθε ἐργασία πρέπει νά γίνεται τήν κατάλληλη μέρα τοῦ πλανήτη πού κυβερνᾶ τό ἀποτέλεσμα πού ἐπιδιώκουμε. Αὐτό σημαίνει ὅτι ὅλες οἱ μαγικές ἐργασίες πρέπει νά ἐκτελοῦνται τίς μέρες πού δεσπόζονται ἀπό τά ἄστρα πού τίς εὐνοοῦν, δηλαδή:

Κάτω ἀπό τόν *Κρόνο, Ζωή, κτίρια, ἐπιστήμη, μεταμόρφωση.*
Κάτω ἀπό τόν *Δία, τιμές, ἐπιθυμητά πράγματα, πλούτη ἐωτερική ἐμφάνιση.*
Κάτω ἀπό τόν *Ἄρη, Πόλεμος, φυλακή, γάμος, ἔχθρα.*
Κάτω ἀπό τή *Σελήνη, Πολιτική, ὄνειρα, ἐμπόριο κλοπές.*
Κάτω ἀπό τόν *Ἥλιο, Ἐλπίδες, κέρδη, τύχη, κληρονομιά.*
Κάτω ἀπό τήν *Ἀφροδίτη, Φιλία, ταξίδια, ἔρωτας.*
Κάτω ἀπό *τόν Ἑρμῆ, Ζημιές, χρέη, φόβος.*

Ἀκολουθεῖ τώρα ὁ πίνακας τῶν ἀστρολογικῶν ὡρῶν γιά κάθε μέρα τῆς ἑβδομάδας, ὅπου φαίνεται ἡ κυριαρχία καθενός ἀπό τούς πλανῆτες:

ΜΑΓΙΚΕΣ ΩΡΕΣ ΤΗΣ ΜΕΡΑΣ

Ὥρα	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
1.	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος
2.	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς
3.	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης
4.	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος
5.	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη
6.	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς
7.	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη
8.	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος
9.	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς
10.	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης
11.	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος
12.	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη

ΜΑΓΙΚΕΣ ΩΡΕΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

Ὥρα	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
1.	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς
2.	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη
3.	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος
4.	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς
5.	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης
6.	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος
7.	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη
8.	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ερμῆς

9.	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη
10.	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος
11.	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ἥλιος	Σελήνη	Ἄρης	Ἑρμῆς	Ζεύς
12.	Ἑρμῆς	Ζεύς	Ἀφροδίτη	Κρόνος	Ηλιος	Σελήνη	Ἄρης

Μάθε τέλος, ὅτι ὁ Ζεύς κ' ἡ Ἀφροδίτη εἶναι εὐνοϊκοί, ὁ Κρόνος κι ὁ Ἄρης δυσμενεῖς, ὁ Ἥλιος κ' ἡ Σελήνη οὐδέτεροι, ἐνῶ ὁ Ἑρμῆς εἶν' εὐνοϊκός γιά τίς ἐργασίες πού ἀποσκοποῦν στό καλό, καί κακοποιός γιά κεῖνες πού ἀποσκοποῦν στό κακό.

Τά θαύματα τοῦ κόσμου

'Εδῶ ἀρχίζει τό *Βιβλίο τῶν θαυμάτων τοῦ κόσμου* γραμμένο ἀπό τόν 'Αλβέρτο Μάγνο.

(1). Σύμφωνα μέ τούς παλιούς φιλόσοφους, ὅλα τά πράγματα κινοῦνται, καί ἀκολουθοῦν ἀντίστοιχες πορεῖες, γιατί μέσα τους ὑπάρχει μιά δραστική καί λογική ἱκανότητα, πού τά κινεῖ καί τά κατευθύνει, ὅπως ἡ φωτιά κινεῖται πρός τή φωτιά, κλπ.

Πῶς τά χαρακτηριστικά ἐξασκοῦν τή δύναμή τους

(2). Ὁ 'Αβικέννας βεβαιώνει ἐπίσης, ὅτι: ἄν κάτι μείνει πολύν καιρό κάτω ἀπό ἁλάτι, γίνεται ἁλάτι· ἄν κάτι μείνει σ' ἕνα μουχλασμένο μέρος, μουχλιάζει. Ἔτσι, κι ἄν ἕνας ἄνθρωπος ζεῖ μ' ἕναν ἄλλον θαρραλέο, γίνεται κι αὐτός θαρραλέος, ἄν ζεῖ μ' ἕναν δειλό, γίνεται δειλός.
(3). Κι ἄν ἕνα ζῶο συνοδεύεται ἀπό ἕναν ἄνθρωπο, γίνεται ἥρεμο καί κατοικίδιο. Γενικά, διαπιστώνεται μέ τή λογική καί τήν πεῖρα, ὅτι κάθε φυσική τάση κινεῖται πρός τήν ὁμοιά της: κι αὐτό φαίνεται προπάντων σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τίς πρωτοβάθμιες, ἰδιότητες, τίς δευτεροβάθμιες, καί κάποτε τίς τριτοβάθμιες.

Κι αὐτή εἶναι ἡ αἰτία κ' ἡ δεύτερη ἀρχή κάθε ἐργασίας καί μυστικοῦ. Μή γυρνᾶς ἀλλοῦ τά μάτια τοῦ νοῦ σου. Αὐτό ἦταν ξεκαθαρισμένο στή σκέψη τῶν παλιῶν φιλοσόφων.

Δυό εἴδη χαρακτηριστικῶν

(4) Κατόπιν, αὐτοί βρῆκαν τή διάθεση τῶν φυσικῶν ὄντων. Πράγματι,

ἤξεραν ὅτι σέ μερικά ὑπάρχει, π.χ., μεγάλο θάρρος· σ' ἄλλα ἔξαλλη μανία· σ' ἄλλα, φόβος· καί σ' ἄλλα, στειρότητα. Σέ μερικά γεννιέται κάποια ἰδιότητα, σ' ἄλλα μιά διαφορετική, πού μπορεῖ νά εἶναι χαρακτηριστική τοῦ εἴδους (ὅπως ἄς ποῦμε, τό θάρρος εἶναι χαρακτηριστικό τοῦ λιονταριοῦ), ἤ μπορεῖ νά ἐξαρτᾶται ἀπό τό ἄτομο (ὅπως θά μποροῦσε νά ὑπάρχει θάρρος σ' ἕνα ζῶο πού ἀπό τή φύση του εἶναι δειλό). Μ' αὐτόν τόν τρόπο τῆς σκέψης, μποροῦν ν' ἀποκαλυφθοῦν μεγάλα μυστικά.

(5). Ὅποιος δέν καταλαβαίνει αὐτά τ' ἀξιοθαύμαστα, καί τό πῶς μπορεῖ αὐτό νά συμβαίνει, εἶναι ἄτομο πού δέν παραδέχεται καί περιφρονεῖ τόν κόπο καί τή σοφία τῶν φιλοσόφων: εἶναι σίγουρο πώς αὐτοί ἐργάζονται μόνο γιά ν' ἀποχτήσουν φήμη στούς μελλοντικούς καιρούς, καί νά κάνουν ἔτσι μέ τά γραφόμενά τους, ὥστε οἱ ψεύτικοι ἰσχυρισμοί τους νά θεωρηθοῦν, ἀντίθετα, πολύ σπουδαῖοι.

(6). Δέν εἶναι φανερό σ' ὅλους ὅτι τό ὅμοιο βοηθᾶ κ' ἐνισχύει τό ὅμοιό του (12α), καί τείνει πρός αὐτό, τ' ἀγαπᾶ, κ' ἑνώνεται μαζί του.

Τ' ὅμοιο ἐπηρεάζει τ' ὅμοιό του

(7). Κ' οἱ φιλόσοφοι ἔχουν βεβαιώσει, κ' ἐπαληθεύσει στά γραφτά τους, ὅτι τό συκῶτι βοηθᾶ τό συκῶτι, καί κάθε μέλος τοῦ σώματος βοηθᾶ τ' ὅμοιό του. Αὐτοί πού λέγονται Ἀλχημιστές, καί μεταστοιχειώνουν τά μέταλλα, θεωροῦν σάν ἀναμφισβήτητη ἀλήθεια τό ὅτι στή φύση τό κάθε τί ἔχει μιά κρυφή τάση πρός τό ὅμοιό του, πρᾶγμα πού ἀποδεικνύεται σ' ὅλες τίς Ἐπιστῆμες. Πρόσεξέ το αὐτό, γιατί ἀπ' αὐτή τή διαπίστωση προκύπτουν καταπληκτικά γεγονότα.

Φυσικές ἀντιπάθειες

(8). Ὅλοι θά ἔχουν προσέξει ὅτι κάθε εἶδος στή φύση καί κάθε εἰδική ἤ γενική ἰδιότητα ἔχει φυσικούς σύμμαχους κ' ἐχθρούς. Κάθε εἶδος ἔχει κάποιον φοβερό ἐχθρό, μιά καταστροφική ὀντότητα, πού εἶναι πιό ἐπίφοβη ἀπ' ὅλες τίς ἄλλες καθώς ἔχει καί κάτι πού ἰδιαίτερα τό ὠφελεῖ, καί μέ τό ὁποῖο ταιριάζει ἀπό τή φύση. Ἔτσι τό ἀρνί φοβᾶται τόν λύκο, καί τόν ἀναγνωρίζει ὄχι μόνο ὅταν εἶναι ζωντανός, ἀλλά κι ὅταν ἔχει ψοφήσει. Καί τόν καταλαβαίνει εἴτε μέ τήν ὅραση, εἴτε μέ τήν ὄσφρηση. Ἀντί-

12α) Θεωρία τοῦ Παράκελσου γιά τήν «ὁμοιοπαθητική» στήν παλιά ἰατρική, ὅτι *similia similibus curantur*, τά ὅμοια θεραπεύονται μέ τά ὅμοια, ἀντίθετα μέ τό *Contraria contrariis curantur*, τ' ἀντίθετα θεραπεύονται μέ τ' ἀντίθετα. – Σ.τ.Μ.

στοιχα, ὁ λαγός φοβᾶται τό σκυλί, ὁ ποντικός τή γάτα, ὅλα τά τετράποδα φοβοῦνται τό λιοντάρι, ὅλα τά πετούμενα φοβοῦνται τόν ἀετό, κι ὅλα τά ζῶα φοβοῦνται τόν ἄνθρωπο. Αὐτό συμβαίνει στά εἴδη τῶν ζώων, ἀνάλογα μέ τή φύση τους· ἀλλά σέ ὁρισμένες περιπτώσεις συμβαίνει καί στά ἄτομα.

Ἡ ὕλη περιέχει καί συγκρατεῖ τή δύναμη

(9). Οἱ παλιοί φιλόσοφοι βεβαίωναν ὅτι ὅποιος ἔχει ἄλλους δεσμούς στή ζωή του, ἐχθρεύεται τούς γονεῖς του, ἀκόμα καί μετά τό θάνατό τους. Ἔτσι, τό δέρμα ἑνός ἀρνιοῦ λιώνει ἄν τριφτεῖ μέ τό δέρμα ἑνός λύκου· κ' ἕνα τύμπανο φτιαγμένο μέ δέρμα λύκου, ὅταν χτυπηθεῖ δέ δίνει τόν ἴδιον ἦχο μέ τό δέρμα ἀρνιοῦ κ' ἔτσι συμβαίνει γιά τό κάθε τί. Πρόσεξέ το αὐτό, γιατί εἶν' ἕνα μεγάλο μυστικό.

Ὁ ἀνθρώπινος χαρακτήρας κ' ἡ προβολή του

(10). Εἶναι γνωστό πώς ὁ ἄνθρωπος εἶναι στήν κορυφή ὅλων τῶν μορφῶν τῆς φύσης, ὅτι ὅλα τά φυσικά ὄντα ὑπάρχουν γιά νά τόν ἐξυπηρετοῦν, κι ὅτι ἔχει κυριαρχία σέ κάθε τί πού ὑπάρχει στή φύση. Ἡ ὑπακοή στόν ἄνθρωπο εἶναι βαθειά χαραγμένη σ' ὅλα τά φυσικά ὄντα, κι ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος εἶν' ἕνα ἐκπληκτικό θαῦμα, γιατί σ' αὐτόν ὑπάρχουν ὅλες οἱ συνθῆκες κι ὅλες οἱ ἰδιότητες κάθε πράγματος. Κάθε μυστική τέχνη ἐπιδρᾶ στό ἀνθρώπινο σῶμα, ἀπό τό ὁποῖο πηγάζουν ὅλα τ' ἀξιοθαύμαστα· ὡστόσο ὁ ἄνθρωπος δέν τά ἔχει ὅλ' αὐτά μαζί συγχρόνως, ἀλλά σέ διαφορετικούς χρόνους καί σέ διαφορετικά ἄτομα: μ' αὐτή τήν ἔννοια ὑπάρχει μέσα του τό αἴτιο ὅλων τῶν πραγμάτων.

Ἡ ἀμάθεια, πηγή χλευασμοῦ

(11). Κανείς δέν ἀγνοεῖ ὅτι τό κάθε τί στή Φύση εἶναι γεμᾶτο ἀπό θαυμαστές ἰδιότητες. Καί δέν μποροῦμε νά ξέρουμε πόσο εἶναι μεγάλη ἡ δύναμη κάθε πράγματος, ἄν δέν τήν ἔχουμε πρῶτα δοκιμάσει. Ὅμως οἱ ἄνθρωποι τά περιφρονοῦν ὅλα, ὅσα δέν ξέρουν, καί πού δέν τούς προσφέρουν κανένα ὄφελος. Κάθε τί κλείνει μέσα του ἰδιότητες, ὅπως τό ζεστό καί τό κρύο, πού εἶναι δικές του. Ἔτσι, ἡ φωτιά δέν εἶναι πιό σημαντική ἀπ' τό νερό, ἀλλά εἶναι ἁπλῶς διαφορετική στήν προέλευση καί στή φύση της.

Καί τό πιπέρι δέν περιέχει κάτι πιό θαυμαστό ἀπό τό κώνειο, ἀλλά μόνο διαφορετική ἰδιότητα. Ὅποιος πιστεύει ὅτι ἡ ἀξία τῶν πραγμάτων ὀφείλεται στίς διαφορετικές τους ἰδιότητες, δέν μπορεῖ παρά νά συμπεράνει ὅτι σέ κάθε ὀντότητα ὑπάρχει μιά διαφορετική πηγή θαυμαστῶν δυνατοτήτων.

Ἐπιδράσεις τῶν ἄστρων στή Μαγεία

(12). Κ' ἐκεῖνος πού πιστεύει ὅτι τ' ἀξιοθαύμαστο τῶν πραγμάτων προκύπτει ἀπό τ' ἄστρα, ἀπό τά ὁποῖα τό κάθε τί ἀντλεῖ τίς ἐξαιρετικές καί κρυφές του ἰδιότητες, ξέρει καλά πώς κάθε πλάσμα ἔχει τή δική του οὐράνια διαμόρφωση, μέ τήν ὁποία βρίσκεται σ' ἁρμονία, κι ἀπό τήν ὁποία παίρνει τίς θαυμαστές του δυνάμεις. Πράγματι, κάθε τί πού ἔχει μιάν ἀρχή, γεννιέται κάτω ἀπό ἕνα ὡρισμένο «ἀνατέλλον σημεῖον» (126), καί μιάν ὡρισμένη ἀστρική ἐπίδραση, κι ἀπ' αὐτά ἀποκτᾶ μιά ξεχωριστή ἱκανότητα, ἤ τή δύναμη νά ἐκτελεῖ ἤ νά καθορίζει κάτι τό ἀξιόλογο. Ἀφοῦ βεβαιώθηκαν γι' αὐτό, οἱ παλιοί φιλόσοφοι ἄρχισαν νά διαπιστώνουν καί νά μελετοῦν αὐτό πού ὑπάρχει στό κάθε πρᾶγμα.

Ἱκανότητες πού χρειάζονται γιά νά ἐξασκεῖ κανείς τή Μαγεία.

(13). Ὁ Πλάτων, στό βιβλίο τοῦ Liber Regimenti (12γ), λέει ὅτι δέν εἶναι ἔμπειρος σ' ἐκείνη τή Λογική ἀπό τήν ὁποία προέρχεται ἡ κατανόηση τῆς τελικῆς φύσεως τῶν πραγμάτων κι ὅτι ὅποιος δέ γνωρίζει τή Φυσική Φιλοσοφία, στήν ὁποία διατυπώνονται θαυμαστά πράγματα, κ' ἐξηγοῦνται οἱ ἰδιότητες τῶν καθεαυτό ὄντων, ἤ δέν ξέρει τήν ἐπιστήμη τῆς Ἀστρολογίας, καί δέν ἔχει μελετήσει τίς σχέσεις καί τούς σχηματισμούς τῶν ἄστρων, πού καθένα τους, ὅσο κι ἄν βρίσκεται ψηλά, ἔχει καί μιά δική του ἀξία κ' ἰδιοτητα, αὐτός δέ μπορεῖ νά καταλάβει οὔτε νά ἐρευνήσει καμιάν ἀπό τίς ἀλήθειες πού ἐκθέτουν οἱ φιλόσοφοι, οὔτε μπορεῖ νά εἶναι σίγουρος γιά ὅσα γίνονται ἀντιληπτά στίς ἀνθρώπινες αἰσθήσεις. Καί πώς θά περνᾶ ἀπ' τή ζωή μέ τό νοῦ του βυθισμένο στό σκοτάδι, γιατί δέ θ' ἀντιλαμβάνεται τό θαῦμα πού ὑπάρχει κ' εἶναι ὁρατό σέ κάθε πρᾶγμα.
(14). Οἱ ἀναγνωρισμένοι Ἀστρολόγοι πιστεύουν οἱ ἰδιότητες τῶν ὄντων

126) *Ascendant* λέγεται στήν ἀστρολογία τό *ἀνερχόμενο* ἤ *ἀνατέλλον* ζώδιο τή στιγμή τῆς γεννήσεως, καί θεωρεῖται ὅτι ἐπηρεάζει σημαντικά τόν χαρακτῆρα καί τή ζωή τοῦ ἀτόμου. – Σ.τ.Μ.

12γ) Ἴσως ὁ Ἀλβέρτος Μάγνος νά ἀγνοεῖ τήν *Πολιτεία* τοῦ Πλάτωνος. – Σ.τ. Μ.

κ' ἡ βάση τῆς ἐμπειρίας, πού ἐμφανίζεται σ' ὅλες τίς ὀντότητες καί στίς συσχετίσεις μεταξύ τους, προκαλοῦνται ἀπό μιά ὡρισμένη διάταξη τῶν ἄστρων πού σφραγίζει κάθε ὀντότητα τή στιγμή τῆς γέννησής της.

Κι ὅποιος ἔχει πειραματισθεῖ πάνω σ' αὐτό, ἔχει βεβαιωθεῖ ὅτι ἡ πορεία τῶν γεγονότων ἀκολουθεῖ τήν τροχιά τῶν ἄστρων. Ἡ Νίκη, ἡ χαρά, ἡ δυστυχία, ὅλα ἐξαρτῶνται ἀπ' αὐτά, κι ἀπ' αὐτά ρυθμίζονται. Ὅποιος τό ἔχει καταλάβει αὐτό, θά φροντίσει ἀναγκαστικά νά ἐκτελέσει τίς ἐργασίες του σ' ὡρισμένες μέρες, σ' ὡρισμένους Ἀστρολογικούς Οἴκους, ὡρισμένες, συζυγίες κι ἀντιθέσεις (12δ), ὡρισμένα ἀνατέλλοντα σημεῖα. Ὅλη ἡ γνώση τῶν φιλοσόφων δέ μπορεῖ νά τοῦ διδάξει τίποτα περισσότερο ἀπ' αὐτό.

Οἱ συνδυασμοί ὡρισμένων στοιχείων γιά νά προκαλέσουν Μαγικά Ἀποτελέσματα

(15). Μιά μεγάλη μερίδα φιλόσοφων πίστευε ὅτι ὅλα τά θαύματα προερχόντουσαν ἀπό τήν ἴδια τή φύση τῶν πραγμάτων, καί γινόντουσαν μέ τήν ἐπίδραση τοῦ ζεστοῦ καί τοῦ κρύου, τοῦ στεγνοῦ καί τοῦ ὑγροῦ: ἔτσι θεώρησαν βασικές αὐτές τίς τέσσερις ἰδιότητες, καί τίς θεώρησαν σάν αἰτίες ὅλων τῶν θαυμάτων. Ὁ συνδυασμός τους εἶναι ἀπαραίτητος γιά νά δημιουργηθεῖ κάθε πράγμα.

Αὐτό ἰσχυρίζονταν ἐκεῖνοι στά ἔργα τους· ἀλλά ἀπό τά πειράματα τῶν ἀρχαίων φιλόσοφων, ἀποδείχθηκε ὅτι σωστό δέν εἶναι αὐτό, ἀλλά τό ἀντίθετο.

(16). Κι αὐτοί συχνά ἔχουν τήν τάση ν' ἀγνοήσουν τήν πραγματικότητα, ἀκόμα κι ὅταν τή βλέπουν γιά νά ὑποστηρίξουν τίς ἀπόψεις τους.

Δίκιο λοιπόν εἶχε ὁ Πλάτωνας ὅταν ἔλεγε ὅτι ἐκεῖνος πού δέν ἔχει βαθειά ἐμπειρία στή Λογική, κι ἀγνοεῖ τίς φυσικές ἰδιότητες τῶν πραγμάτων, καθώς καί τῶν σχέσεων τῶν ἄστρων, δέ θά μπορέσει νά ἀντιληφθεῖ τίς πρῶτες αἰτίες τῶν ἀξιοθαύμαστων ἰδιοτήτων κάθε πράγματος, οὔτε νά τά γνωρίσει κατά βάθος, οὔτε νά κατανοήσει τούς θησαυρούς τῶν παλιῶν φιλόσοφων.

(17). Λοιπόν ἐγώ ξέρω ὅτι τό κάθε τί ἔχει ἐκεῖνο πού φυσικά του ἀνήκει ἀπ' τίς τέσσερις ἰδιότητες, ἀνάλογα μέ τίς ἄμεσες ἤ ἔμμεσες σχέσεις του με τ' ἄλλλα πράγματα, κι ὅτι ἔχει ὅλες τίς ἱκανότητες πού τοῦ δίνουν τ' ἄστρα κ' οἱ ἀστρολογικές συσχετίσεις πού ἐπικρατοῦσαν στή γέννηση του.

12δ) *Συζυγια* δύο πλανητων στην Αστρολογια, σημαινει οτι αυτοι βρισκονται [illegible] μεταξύ τους σ' ένα Ώροσκοπιο, ενω *αντιθεση* λεγεται οταν δυο πλανητες βρισκονται [illegible] τρικά ἀντίθετοι. – Σ.τ.Μ.

Οἱ σπουδαστές πρέπει νά ἔχουν ἐμπιστοσύνη καί πίστη

(18). Μιά καί τό κάθε τί ἔχει τίς φυσικές ἱκανότητες του, μπορεῖ νά προκαλέσει θαυμαστά ἀποτελέσματα. Ἀφοῦ στή φύση τό ὅμοιο τείνει πάντα πρός τό ὅμοιό του, ἀπό τ' ἀποτελέσματα μποροῦμε νά φτάσουμε στά αἴτια, κι ἀντίστροφα, κάθε φορά πού τό θέλουμε.

(19). Κι ὅσα μάθεις, θά μπορέσεις νά τά δοκιμάσεις, σύμφωνα μέ τούς φυσικούς νόμους καί τίς ἄλλες Φυσικές Ἐπιστῆμες, μ' ὅσους τρόπους σοῦ ὑποδείξει ἡ σκέψη κ' ἡ φαντασία σου. Καί θά σοῦ δείξω φανερά τό κάθε τί, γιά νά τελειοποιήσεις τήν τέχνη σου, καί νά προετοιμαστεῖς νά δεχτεῖς αὐτά πού θα σοῦ πῶ: δηλαδή τή γνώση τῶν φιλόσοφων καί τῶν παλιῶν συγγραφέων, ξεδιαλεγμένη καί συγκεντρωμένη.

(20). Γι' αὐτό, ἔχει ὑπ' ὄψη σου αὐτό τό παράδειγμα: κάτι ζεστό, ἀπ' τήν ἰδιότητα πού κλείνει μέσα του, βοηθᾶ τούς ψυχρούς ἔρωτες, κι ἀντιδρᾶ μ' αὐτές· ἄν καί δέν ταιριάζει μέ τά ζεστά πράγματα, ἐξόν ἀπό τύχη ἤ ἔμμεσα. Κι αὐτό πού γίνεται ἔξω ἀπ' τό κανονικό, ἤ κατά τύχη, μπορεῖ νά σέ ξεγελάσει στή σωστή κρίση σου γιά τίς βασικές ἰδιότητες.

(21). λοιπόν, ἄν θέλεις νά πειραματιστεῖς, πρῶτα-πρῶτα βεβαιώσου, μέ τήν παρατήρηση, ἄν κάτι εἶναι ζεστό ἤ κρύο. Ὕστερα πρόσεξε ποιές εἶναι οἱ τάσεις τους κ' οἱ φυσικές τους ἰδιότητες: γιατί ἡ φύση ἑνός πράγματος ἀντικαθρεφτίζεται σ' ἐκεῖνα πού ταιριάζουν μαζί του.

Παραδείγματα. τό θάρρος

(22). Ὁ λέων εἶναι ζῶο ἀτρόμητο, κ' ἔχει μεγάλη φυσική περηφάνεια, πού βρίσκεται προπάντων στό κεφάλι καί τήν καρδιά του. Κ' ἔτσι, ὅποιος ἔχει πάνω του τό μάτι ἤ τήν καρδιά ἑνός λέοντα, ἤ τό δέρμα πού βρίσκεται ἀνάμεσα στά μάτια του, αποχτᾶ θάρρος καί καταφρονᾶ τόν κίνδυνο, καί φέρνει τρόμο στά ζῶα καί στά θηρία πού συναντᾶ. Γενικά, στό λιοντάρι ὑπάρχει ἡ ἱκανότητα νά δίνει θάρρος καί περηφάνεια.

(23). Ἐπίσης, τά κοκκόρια ἔχουν μεγάλο θάρρος: τόσο πού, ὅπως λένε οἱ φιλόσοφοι, ἀκόμα καί τό λιοντάρι ὅταν τά δεῖ σαστίζει. Γι' αὐτό λένε πώς ὁποιος ἔχει πάνω του κάτι παρμένο ἀπό ἕνα κόκκορα, γίνεται τολμηρός.

(24). Κι αὐτό γενικά ἀληθεύει γιά κάθε ζῶο πού, ἀπό τή φύση του ἤ τυχαῖα, δείχνει μεγάλο θάρρος.

Στειρότητα

(25). Si ex eo construcietur hujusmodi (12ε), τότε δίνει θάρρος. Ἀντίστοιχα,

12ε) Ἄν καί λανθασμένη γραμματικά, ἡ λατινική αὐτή φράση μπορεῖ νά ἑρμηνευτεῖ: *Ἄν ἀπό τή φύση του αὐτό εἶναι φτιαγμένο ἔτσι..* – Σ.τ.Μ.

ἄν κάποιο ζῶο εἶναι στεῖρο, ἀπό τή φύση του ἤ ἀπό κάποιο ἀτύχημα, τοτε προκαλεῖ στειρότητα. Γι' αὐτό οἱ φιλόσοφοι ἔχουν γράψει πώς τό μουλάρι, πού ἀπό τή φύση του δέν εἶναι ἱκανό γι' ἀναπαραγωγή, κάνει στεῖρο τόν ἄντρα καί τή γυναίκα, ὅταν τῆς δώσουν νά φάει τό κρέας του.
(26). Αὐτό συμβαίνει καί σ' ὅποιον γεννιέται πρίν τήν ὥρα του, καθώς καί στούς εὐνούχους: γιατί μέσα τους ὑπάρχει ἡ στειρότητα.

Ἔρωτας

(27). Γι' αὐτό, ὅποιος θέλει νά τόν ἐρωτευτοῦν, ἄς βρεῖ κάποιο ζῶο πού κλείνει μέσα του τή μεγαλύτερη ἐρωτική διάθεση, καί προπάντων σέ ποιάν ὥρα αἰσθάνεται μεγαλύτερη ὁρμή γιά ἔρωτα: γιατί σέ τέτοιες στιγμές θά εἶναι πιό ἔντονη μέσα του ἡ ἱκανότητα νά μεταδώσει αὐτή τήν ἐρωτική ὁρμή ([13]). Τότε θά πάρει ἕνα μέρος τοῦ ζώου ὅπου ἡ σαρκική ἐπιθυμία εἶναι ἐντονώτερη (ὅπως στήν καρδιά, στούς ὄρχεις, ἤ στή μήτρα).
(28). Κ' ἐπειδή τό χελιδόνι εἶναι πολύ ἐρωτιάρικο (λένε οἱ φιλόσοφοι), γι' αὐτό συχνά τό διαλέγουν γιά νά προκαλέσουν τόν ἔρωτα.

Ἐπίσης τό περιστέρι καί τό σπουργίτι ἔχουν αὐτή τήν ἰδιότητα, προπάντων τήν ἐποχή πού ἀναπτύσσεται ἡ τάση τους γιά ζευγάρωμα: γιατί τότε αὐτά εὐνοοῦν καί προκαλοῦν τόν ἔρωτα χωρίς ἀντίσταση.

Εὐγλωττία

(29). Μέ τόν ἴδιο τρόπο, ὅποιος θέλει νά κάνει κάποιον φλύαρο ἤ νά τοῦ εὐκολύνει τήν ὁμιλία, ἄς βάλει κοντά του ἕνα κομμάτι ἀπ' τή γλῶσσα ἤ τήν καρδιά ἑνός σκύλου. Ἄν ὅμως θέλει νά τόν κάνει εὔγλωττο κ' εὐχάριστο στή συζήτηση θά τά συνδυάσει μ' ἕνα ἀηδόνι.

Μιλώντας γενικά, ἄν ἕνα ὡρισμένο πρᾶγμα ἔχει σέ ὑπερβολικό βαθμό κάποιαν ἰδιότητα, πιστεύεται ὅτι εἶναι ἱκανό νά τήν προκαλέσει ἤ νά τήν κάνει πιό ἔντονη σ' ὁτιδήποτε ἄλλο πού ἔχει τήν προδιάθεση νά τή δεχτεῖ.
(30). Πράγματι, εἶναι βέβαιο ὅτι τό ἀποτέλεσμα θά εἶναι μᾶλλον εὐνοϊκό παρά ἀντίθετο, κι αὐτό θά ἐπαληθεύεται σέ κάθε περίπτωση. Γιατί κάθε

13) Αὐτή εἶναι μιά μαγική θεωρία πού μπορεῖ νά ὁρισθεῖ σάν «συγκινησιακή συγκέντρωση»· δέν πρέπει νά συγχέεται μέ τή μιμητική μαγεία. Ὁ ὁρισμός της μπορεῖ νά εἶναι αὐτός ἐδῶ: « Ὅταν κάποια συγκίνηση εἶναι συμπυκνωμένη καί βρίσκεται σέ μιά στάθμη ἀνώτερη ἀπό τήν κανονική, γίνεται μιά δύναμη πού μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ ἀπό κάποιον πού ξέρει πώς νά τή συσχετίζει μ' ἕναν ὁρισμένο ἀντικειμενικό σκοπό». – Σ.τ.Σ.

ἰδιότητα δυναμώνει τίς ὅμοιές της, ἀνάλογα μέ τίς δυνατότητες τῶ ἀντιστοίχων σ' αὐτήν ὀντοτήτων.

Καταλαβαίνεις λοιπόν ὅτι τό θαυμαστό εἶναι συσχετισμένο μέ τή φύση τῶν πραγμάτων, τῶν ὁποίων θά σοῦ ἐξηγήσω τίς ἰδιότητες. Αὐτό τό λέω γιά νά ὁδηγήσω σωστά τή σκέψη σου.

Μυστικά καί Πειράματα

(31) Ὁ συγγραφέας τοῦ Liber Regiment ἔγραψε ὅτι συχνά διαπιστώνονται μέ τή βοήθεια τῶν αἰσθήσεων πράγματα πού δέ μποροῦμε νά βροῦμε τήν αἰτία τους. Ἐνῶ σέ ἄλλα ἡ αἰτία εἶναι φανερή. Σχετικά μέ τά πρῶτα, δέν πρέπει νά πιστεύουμε τίς γνῶμες τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά τό πείραμα· κ' οἱ αἰτίες πού ἀποδεικνύονται μέ τό πείραμα δέ σηκώνουν ἀντίρρηση.
(32) Ὅσο γιά τά δεύτερα, δέν πρέπει νά παρασύρεται κανείς ἀπ' τίς πρῶτες ἐντυπώσεις, γιατί συχνά εἶναι ἀπατηλές. Συνεπῶς, ὡρισμένα πράγματα μποροῦν νά κριθοῦν μόνο ἄν βασιστοῦμε στό πείραμα, κι ὄχι στή λογική· γιατί αὐτή συχνά εἶναι κρυμμένη ἀπ' τούς ἀνθρώπους.
(33) Ὡρισμένα ἄλλα ὡστόσο ἐξετάζονται μόνο μέ τή λογική, γιατί ἐν μέρει δέν ὑποπίπτουν στίς αἰσθήσεις μας.

Μολονότι δέν ξέρουμε καμιά φανερή αἰτία πού νά κάνει τόν μαγνήτη νά ἕλκει τό σίδερο, ὡστόσο τό πείραμα δείχνει ὅτι αὐτό γίνεται, καί κανένας δέ μπορεῖ νά τό ἀρνηθεῖ. Ὅπως ἐδῶ ἐμφανίζεται ἕνα θαυμαστό ἀποτέλεσμα, ἀποδειγμένο ἀπό τήν πεῖρα, ἔτσι μποροῦμε νά ὑποθέσουμε ὅτι κάτι ἀντίστοιχο συμβαίνει γι' ἄλλα πράγματα.

Οἱ αἰτίες τῶν θαυμάτων εἶναι πολλές

(34) Δέν πρέπει ἐκ τῶν προτέρων ν' ἀρνιόμαστε νά πιστέψουμε ἕνα θαυμαστό ἀποτέλεσμα, ἔστω κι ἄν δέν δικαιώνεται ἀπό τή λογική: τό καλύτερο εἶναι νά τ' ἀποδείξουμε μέ πειραματισμό. Πράγματι, οἱ αἰτίες τῶν θαυμαστῶν ἱκανοτήτων κάθε πράγματος εἶναι τόσο πολλές καί κρυμμένες, ὥστε ἡ ἀνθρώπινη κατανόηση (ὅπως λέει ὁ Πλάτων) δέ μπορεῖ νά τίς συλλάβει.
(35) Ὅπως ὁ μαγνήτης τραβάει τό σίδερο, καί μιά ἄλλη πέτρα τό γυαλί, ἔτσι κι ἄλλες ἐκπληκτικές ἐπιδράσεις ἔχουν ἀναφερθεῖ ἀπό τούς παλιούς φιλόσοφους, μέ βάση τό πείραμα, πού δέ μποροῦμε νά τό ἀγνοήσουμε. Καί δέν εἶναι μιά τρέλλα αὐτό πού λένε κάποιοι φιλόσοφοι: ὅτι ἡ φοινικιά εἶν' ἕνα δέντρο πού εἶναι χωρισμένο σ' ἀρσενικό καί θηλυκό· κι ὅταν τό θηλυκό βρίσκεται κοντά στ' ἀρσενικό, τό βλέπουμε νά γέρνει πρός τό μέρος του, νά λυγᾶ τόν κορμό καί τά κλαδιά γιά νά τό πλησιάσει.

(36) Οἱ ἴδιοι ἀφηγητές βεβαιώνουν ἀκόμα ὅτι μ' αὐτόν τόν τρόπο οἱ κορφές τῶν δυό δέντρων κατορθώνουν ν' ἀνταμωθοῦν. Reddit ergo erecta, super se ipsam quasi adepta fit Masculo per continuationem fumis Virtutem masculi 13α

Παράξενες ἀνακαλύψεις πού σήμερα εἶναι πασίγνωστες

(37) Ἀντίστροφα, πολλοί παλιοί συγγραφεῖς ἔχουν διδάξει θαυμαστά πράγματα, πού σήμερα ὁ κόσμος τά θεωρεῖ πολύ φυσικά, καί τά παραδέχεται ἀσυζήτητα.

Γι' αὐτό τώρα θά ὑποβάλω μερικά ἀπ' αὐτά στήν κρίση σου: κ' ἐσύ δέξου τα σάν ἀληθινά, ἔστω κι ἄν ἡ λογική δέ μπορεῖ νά τά ἐξηγήσει. Πράγματι, μόνο μέ τή δοκιμή μποροῦν ν' ἀποδειχτοῦν.

Τό *Βιβλίο τῶν Ζώων* λέει ὅτι ἄν μιά ἔγκυος φορέσει ἀνδρικά ροῦχα, κ' ὕστερα ἕνας ἄντρας τά φορέσει ἀμέσως μετά ἀπ' αὐτή, χωρίς νά τά πλύνει, ἄν αὐτός ἔχει τεταρταῖο πυρετό, θά θεραπευθεῖ.

(38) Λέει ἀκόμα τό *Βιβλίο τῶν Ζώων* ὅτι ἄν τό πτῶμα ἑνός γέρου θαφτεῖ κάτω ἀπό ἕναν περιστεριῶνα, ἤ ἄν τοποθετηθεῖ ἐκεῖ πού τά περιστέρια κάνουν τή φωλιά τους, τά πουλιά θά πολλαπλασιαστοῦν τόσο πού νά γεμίσει ὁ τόπος.

Θάνατος μέ μιά ματιά

(39) Στό βιβλίο De Ciriaca (Περί χρείας;) τοῦ Γαληνοῦ, ἀναφέρεται τό φίδι πού ὀνομαζόταν *Ρέγκουλους* ἀπό τούς Λατίνους, πού κάποτε εἶναι ἄσπρο, καί πάνω στό κεφάλι του ἔχει τρεῖς τρίχες· ὅταν κάποιος τό δεῖ, ἀμέσως πεθαίνει. Ἐπίσης πεθαίνει κι ὁ ἄνθρωπος, ἤ ὁποιοδήποτε ζωντανό πλάσμα πού θά ἀκούσει τό σφύριγμά του.

Κι ὅποιο ζῶο φάει ἀπό τό κρέας τοῦ σκοτωμένου ἀπ' αὐτή τήν αἰτία, πεθαίνει κι αὐτό.

(40) Γράφει ὁ Ἀριστοτέλης: ἐκεῖ πού τό Καλοκαίρι διαρκεῖ ἔξη μῆνες, κι ὁ Χειμώνας ἄλλους ἔξη, ὑπάρχει ἕνας ποταμός κοντά στόν ὁποῖο, ὑπάρχουν ἔχιδνες πού ἔχουν τήν παράξενη ἰδιότητα νά μή μποροῦν ν' ἀλληλοκοιταχτοῦν χωρίς νά πεθάνουν.

Κι ὁ Ἀριστοτέλης πολύ ἔξυπνα συμβούλεψε τόν Ἀλέξανδρο νά πάρει ἕναν μεγάλο καθρέφτη, καί νά τόν κρατᾶ μπροστά του καθώς θά προχωροῦσε πρός τόν ποταμό. Ἔτσι οἱ ἔχιδνες, βλέποντας τόν ἑαυτό τους στόν καθρέφτη, ψόφησαν ὅλες.

13α) Ἡ λανθασμένη κάπως λατινική αὐτή φράση σημαίνει: «Ὕστερα (τό θυλικό) ὀρθώνεται πάλι, ὑψώνοντας τήν κορφή του, ἀφοῦ γίνει ἱκανό ἀπ' τό ἀρσενικό γιά τήν ἀναπαραγωγή, ἐξ αἰτίας τῆς ἐπίδρασης τοῦ ἀρσενικοῦ». – Σ.τ.Μ.

Ἡ γνώμη τοῦ Ἀβικέννα γιά τήν ἀφήγηση τοῦ Ἀριστοτέλη

(41) Μερικοί δέν πίστεψαν αὐτό πού ἔγραψε ὁ Ἀριστοτέλης. Πράγματι, ὁ Ἀβικέννας ἰσχυρίστηκε ὅτι, ἀφοῦ μόλις ἕνας ἄνθρωπος δεῖ τό φίδι, πεθαίνει, δέ μπορεῖ νά διηγηθεῖ ὅτι τό εἶδε· ἄρα, ἡ ἱστορία αὐτή δέν εἶναι αληθινή [136].

Λένε ὅτι ἄν κάποιος πάρει τό γάλα μιᾶς γυναίκας πού θηλάζει τό κοριτσάκι της γιά δυό χρόνια, τό βάλει σ' ἕνα γυάλινο δοχεῖο, καί τό κρεμάσει σ' ἕναν περιστεριῶνα, θά δεῖ τά περιστέρια νά μαζεύωνται ὅλα σ' ἐκεῖνο τό μέρος, καί νά πολλαπλασιάζονται ὥσπου νά γίνουν ἀμέτρητα.

Εἶναι γνωστό ὅτι, ἄν ἀκουμπήσει κανείς στήν κοιλιά πού πονεῖ κάποιου ἀνθρώπου, τό στόμα ἑνός νεκροῦ, ὁ πόνος θά τοῦ περάσει.

Ἡ γητειά τοῦ Ἀλέξανδρου

(42) Ὁ Ἀλέξανδρος εἶπε ὅτι, ἄν ἕνα κομμάτι ἀπ' τό λουρί πού κόβεται ἀπ' τόν ἀφαλό ἑνός μωροῦ ἀμέσως μόλις γεννηθεῖ, τοποθετηθεῖ κάτω ἀπ' τήν πέτρα ἑνός χρυσοῦ ἤ ἀσημένιου δαχτυλιδιοῦ, ὅποιος τό φορεῖ δέ θά νιώσει ποτέ τούς σπασμούς τοῦ κωλικοῦ.

(43) Ὁ Γαληνός εἶπε ὅτι ὁ χυμός τῶν φύλλων τῆς Ὀξαλίδας (ξινήθρας) ἐλευθερώνει τά ἔντερα. Τό ἴδιο συμβαίνει ἄν πιεῖς τό ζουμί ἀπό τό βράσιμο τῶν σπόρων της. Ἐξάλλου οἱ ρίζες της, ἄν κρεμαστοῦν στό λαιμό ἑνός πού πάσχει ἀπό χελώνια, τόν ἀνακουφίζουν καί διευκολύνουν τή θεραπεία του.

Ἐπίσης οἱ φιλόσοφοι βεβαιώνουν ὅτι, ἄν θέλουμε ἕνα ζῶο νά γυρίσει στό ἄντρο του, πρέπει νά τοῦ ἀλείψουμε τό κεφάλι μέ χυμό Σκίλλας (σκιλλοκρομμύδας), καί θά γυρίσει.

Πῶς νά δαμάζεις μέ μαγικούς τρόπους τά ζῶα

(44) Ὁ Ἀριστοτέλης γράφει στό *Βιβλίο τῶν Ζώων*: ἄν κάποιος πλέξει τσουκνίδες γύρω ἀπ' τά κέρατα ἑνός μοσχαριοῦ, αὐτό θά τόν ἀκολουθεῖ παντοῦ χωρίς ἀντίσταση.

Ἄν ἀλείψεις τά ρουθούνια ἑνός βωδιοῦ μέ ξύγκι, αὐτό θά πάψει νά τρώει, καί θά ψοφήσει ἀπό πεῖνα, ἐκτός ἄν τό συνεφέρεις μέ ἁλάτι καί ξύδι.

Ἄν ἀλείψεις μέ λάδι τό πίσω μέρος ἑνός κόκκορα, αὐτός δέ θά καβαλλήσει πιά τήν κλῶσσα.

136) Ἐδῶ γίνεται σύγχυση τῆς ἀφήγησης τοῦ Ἀριστοτέλη γιά τίς Ἔχιδνες, μέ τήν περιγραφή τοῦ φιδιοῦ *Ρέγκουλους* ἀπό τόν Γαληνό (XXXIX). – Σ.τ.Μ.

Ἄν θέλεις νά μή μεγαλώσει ἕνας κόκκορας, ἄλειψέ του μέ λάδι τό κεφάλι.
(45) Κι ὁ Ἀριστοτέλης εἶπε πώς γιατρεύονται οἱ αἱμορροΐδες ἄν καθίσεις πάνω σέ τομάρι λιονταριοῦ.
(46) Ἄν κάνεις σκόνη τήν κοπριά ἑνός ἀρσενικοῦ λαγοῦ, καί τή σκορπίσεις σ' ἕνα μέρος γεμάτο μερμήγκια, αὐτά θά φύγουν ὅλα ἀπό κεῖ.
(47) Οἱ φιλόσοφοι λένε πώς ἄν κάποιος πού πάσχει ἀπό χελώνια κρεμάσει στό λαιμό του τό κεφάλι ἑνός τράγου, θά γίνει καλά.

Ἐρωτική γητειά

(48) Ἄν θέλεις μιά γυναίκα νά εἶναι πιστή, καί νά μή λαχταρᾶ ἄλλους ἄντρες, πάρε τά γεννητικά ὄργανα ἑνός λύκου, καί τίς τρίχες πού φυτρώνουν στά μάγουλα, πάνω ἀπ' τά μάτια καί κάτω ἀπ' τό ρύγχος, κάψε τα ὅλα μαζί, κι ἀνακάτεψε τή στάχη μέ τό πιοτό της χωρίς νά σέ δεῖ. Ὕστερα ἀπ' αὐτό, δέ θά ποθεῖ πιά ἄλλον ἄντρα ἐκτός ἀπό σένα.
(49) Ὅταν μιά γυναίκα δέν ποθεῖ πιά τόν ἄντρα της, ἄς πάρει αὐτός λίγο λῖπος ἀπό ἕναν τράγο οὔτε πολύ μικρό οὔτε πολύ γέρικο, κι ἄς ἀλείψει μ' αὐτό τ' ἀνδρικό του ὄργανο. Ὕστερα, ἄς κάνει ἐρωτική πράξη μέ τή γυναίκα. Αὐτή θά τόν ἀγαπήσει, καί δέ θά κάνει ποτέ πιά ἔρωτα μ' ἄλλους ἄντρες.

Ἀντίδοτα στά δηλητήρια

(50) Λένε πώς ὅταν τό σαλιγκάρι δηλητηριαστεῖ, τρώει τό φυτό πού λέγεται ρίγανη, καί γιατρεύεται. Ἀπ' αὐτό συμπεραίνεται πώς ἡ ρίγανη ἐπιδρᾶ στά δηλητήρια. Ἐπίσης λένε πώς ἡ νυφίτσα, ὅταν δαγκωθεῖ ἀπό φίδι, τρώει ραβέντι: κ' ἔτσι, αὐτό τό φυτό εἶναι ἀντίδοτο στό δηλητήριο τῶν φιδιῶν.
(51) Κι ἄν βάλεις τό μάτι ἑνός τυφλοπόντικα πάνω στήν δαγκωματιά ἑνός σκορπιοῦ, θά θεραπευθεῖς: γιατί ὁ τυφλοπόντικας εἶναι ἐχθρός τοῦ σκορπιοῦ, καί δέν τόν φοβᾶται.
(52) Οἱ φιλόσοφοι ἔχουν διαπιστώσει πώς ἄν μιά γυναίκα γίνει στεῖρα ἐπειδή ἄγγιξε κάτι πού προκαλεῖ στείρωση, μέ κανένα τρόπο δέ μπορεῖ πιά νά γονιμοποιηθεῖ.
(53). Καί λένε πώς ἄν ἕνα σφουγγάρι βουτηχτεῖ σέ νερωμένο κρασί, κ' ὕστερα στιφτεῖ, τό νερό κυλάει καί φεύγει, ἐνῶ τό κρασί μένει.

Γητειά γιά τόν βῆχα

(54) Ὁ Ταβερέκης λέει ὅτι ἄν κρεμάσεις ἕνα σφουγγάρι κ' ἕνα πετράδι στό λαιμό ἑνός μικροῦ παιδιοῦ πού τυραννιέται ἀπό δυνατό κι ἀδιάκοπο βῆχα, αὐτός θά ἐλαττωθεῖ ὥς πού νά πάψει ἐντελῶς.

(55) Ἄν τοποθετηθεῖ στό κεφάλι μιᾶς γαϊδούρας ἕνας σκαραβαῖος (τό ἔντομο μέ μαῦρα ἔλυτρα πού βρίσκεται σέ σταύλους), αὐτός θ' ἀρχίσει νά τό τρώει καί νά τό τρυπᾶ ὥς τήν ὥρα πού θά τό βγάλεις ἀπό κεῖ.
(56) Λένε ἐπίσης ὅτι ἄν δέσεις μιά πέτρα στήν οὐρά ἑνός γαϊδουριοῦ, αὐτό δέ θά μπορεῖ πιά νά γκαρίζει.
(57) Ἐπίσης εἶναι γνωστό ὅτι ἄν βγάλεις ἕνα δαχτυλίδι ἀπ' τή φλοῦδα μιᾶς πράσινης βέργας φουντουκιᾶς καί τό περάσεις στό δάχτυλο, μετριάζονται καί παύουν οἱ ἐρεθισμοί κάτω ἀπ' τίς μασχάλες.
(58) Κι ἄν ρίξεις νάτριο σ' ἕνα δοχεῖο μέ ξύδι, αὐτό θ' ἀρχίσει νά βράζει καί ν' ἀναταράζεται, χωρίς καθόλου φωτιά.
(59) Στό βιβλίο τοῦ Ἀριστοτέλη ἀναγράφεται ὅτι ἡ ρίζα τοῦ λευκοῦ Ὑοσκύαμου (δαιμοναριᾶς), ἀνακουφίζει ὅποιον ὑποφέρει ἀπό κωλικούς, ἄν κρεμαστεῖ στό λαιμό του.
(60) Ὁ Βελβίνος λέει ὅτι ἄν ἀνακατέψεις ἀσπράδι αὐγοῦ μέ στύψη, βρέξεις μέ τό μῖγμα ἕνα πανί, καί τό βουτήξεις σέ θαλασσινό νερό, ὅταν τό πανί στεγνώσει δέ θά καίγεται ἄν τό ρίξεις στή φωτιά.

Γητειά γιά νά μήν καίγονται τά χέρια σου ἀπό πυρωμένο σίδερο

(61) Ἕνας ἄλλος λέει ὅτι ἄν πάρεις κόκκινο ἀρσενικό, τό κομματιάσεις καί τό κάνεις σκόνη, τ' ἀνακατέψεις μέ τό χυμό τοῦ φυτοῦ πού λέγεται Ἀμάραντος, καί τοῦ προσθέσεις τό μάτι ἑνός ταύρου[14], θά κάνεις μιάν ἀλοιφή, πού ἄν ἀλειφτεῖ στά χέρια ἑνός ἀνθρώπου, αὐτά δέ θά καίγωνται ἔστω κι ἀπό πυρωμένο σίδερο.

Παρόμοια, ἄν πάρεις δυνατό ξύδι, στύψη, χυμό ἀπό μολόχα καί ραβέντι, τ' ἀνακατέψεις ὅλα μαζί κι ἀλείψεις τά χέρια σου, ἡ φωτιά δέ θά μπορεῖ νά τά κάψει [15]

Ψευδαισθήσεις

(62) Ἄν θέλεις ὅλοι ὅσοι βρίσκονται σέ μιάν αἴθουσα νά φαίνονται χωρίς κεφάλι, πάρε θειάφι μέ λάδι, βάλε το σέ μιά λάμπα, κι ἄναψέ την στή μέση τῶν παρευρισκόμενων· θά δεῖς κάτι τό καταπληκτικό.
(63) Ὁ Βελβίνος λέει ἀκόμα ὅτι ἐκεῖνος πού θά βάλει στό κεφάλι του τό φυτό πού λέγεται ἀντράκλα, δέ θά βλέπει ποτέ ἐφιάλτες ἤ τρομαχτικές ὀπτασίες.

14) Δηλαδή ἕνα καρεφύλλι. – Σ.τ.Σ.

15) Αὐτή μοιάζει σά γητειά γιά νά βγεῖ κανείς σῶος ἀπό τή «δοκιμασία τῆς φωτιᾶς». Στούς πρώτους χρόνους τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως, ἔδιναν σ' ὅσους ἦταν ὕποπτοι σάν μάγοι νά σφίξουν στό χέρι πυρωμένα σίδερα, γιά νά μπορέσουν ν' ἀποδειχθοῦν ἀθῶοι. Πίστευαν ὅτι ἄν ἡ κατηγορία ἦταν ψεύτικη, κάποιο θαῦμα θά μεσολαβοῦσε γιά νά τούς σώσει. – Σ.τ.Σ.

Ζώα καί γητειές

(64) Ὁ Ἀριστοτέλης βεβαιώνει ὅτι οἱ φοράδες πού μυρίζουν τόν καπνό μιᾶς λαμπάδας γεννοῦν πρόωρα τό πουλάρι τους. Καί τό ἴδιο μπορεῖ νά συμβεῖ σέ μερικές ἔγκυες γυναῖκες.

Γιά νά μάθεις ἄν μιά γυναίκα σοῦ λέει ψέματα

(65) Πάρε τή γλώσσα μιᾶς θαλάσσιας χελώνας, καί βάλε την ἄξαφνα νά γλιστρήσει ἀνάμεσα στά στήθια της.

Γιά νά δυναμώσεις τή μνήμη

(66) Ἡ καρδιά, τά μάτια καί τό μυαλό ἑνός τσαλαπετεινοῦ, ἄν κλειστοῦν σ' ἕνα σακουλάκι καί κρεμαστοῦν στό λαιμό, βοηθοῦν τή μνήμη κι ὀξύνουν τή διάνοια.

Γιά νά μείνει μιά γυναίκα ἔγκυος

(67) Πάρε τά κέρατα ἑνός ἐλαφιοῦ, κάνε τα σκόνη κι ἀνακάτεψέ τα μέ κοπριά ἀπό γελάδα· ἄν μιά γυναίκα ἔχει πάνω της αὐτό τό μῖγμα, ἀργά ἤ γρήγορα θά μείνει ἔγκυος.

Γιά νά φυτρώσουν τά δόντια

(68) Τό δόντι ἑνός πουλαριοῦ, κρεμασμένο στό λαιμό ἑνός μικροῦ παιδιοῦ, θά τό βοηθήσει νά βγάλει δόντια χωρίς νά πονέσει.

Τρέλλα

(69) Τό δόντι μιᾶς φοράδας, ἄν τοποθετηθεῖ στό κεφάλι ἑνός τρελλοῦ, κάνει τή μανία του νά ἠρεμήσει.

Γιά τά ποντίκια

(70) Ἄν κάψεις τή χαίτη ἑνός ἀλόγου μέσα στό σπίτι σου, τά ποντίκια φεύγουν ἀπό κεῖ. Τό ἴδιο γίνεται μέ τή χαίτη ἑνός μουλαριοῦ.

Γιά νά ζεστάνεις νερό σ' ἕνα δοχεῖο

(71) Πάρε ἕνα ὑλικό πού λέγεται *φράγκικο χῶμα* καί ρίξε το μέ πίσσα σέ νερό: θ' ἀρχίσει ἀμέσως νά βράζει.

Γιά νά λάμπει ἡ φωτιά μές στό νερό

(72) Πάρε τό τσόφλι ἑνός αὐγοῦ, τρύπησέ το καί χύσε μέσα θειάφι μέ λάσπη. Κλεῖσε τήν τρύπα, καί βούτηξέ το σέ νερό. Θά τό δεῖς νά λάμπει.

Γιά νά κυνηγοῦν τόν ἄνθρωπο οἱ μυῖγες

(73) Λένε πώς ἄν ἀλείψεις κάποιον μέ γάλα γαϊδούρας, ὅλες οἱ μυῖγες τοῦ σπιτιοῦ θά μαζευτοῦν τριγύρω του.

Γιά νά γράφεις μηνύματα πού μποροῦν νά διαβαστοῦν μόνο τή νύχτα

(74) Πάρε τό σάλιο ἑνός σαλιγκαριοῦ, ἤ τό γάλα μιᾶς γουρούνας, καί βάλε το στή φωτιά.

Γιά νά κάνεις μιά πέτρα νά μοιάζει μέ τοπάζι

(75) Ἄν ἀνακατέψεις πολλά ἀσπράδια αὐγοῦ, ὕστερ' ἀπό ἕνα μῆνα θά μοιάζουν μέ γυαλί σκληρό σάν πέτρα· κ' ἔτσι θά μπορεῖς νά τά πελεκήσεις σάν ἕνα πετράδι, πού θά μοιάζει μέ τοπάζι ἄν ἀπό πρίν χρωματίσεις τ' ἀσπράδια μέ ζαφορά ἤ κοκκινόχωμα.

Γιά τό μεθύσι

(76) Ἄν πάρεις τόν ἀφρό πού μαζεύεται γύρω στά δόντια τῶν ἐλαφιῶν, τῶν ἀλόγων ἤ τῶν γαϊδουριῶν, ὅταν εἶναι κουρασμένα, τόν ἀνακατέψεις μέ κρασί καί δώσεις σέ κάποιον νά τό πιεῖ, αὐτός γιά ἕνα μῆνα θά νιώθει ναυτία γιά τό κρασί.
(77) Κι ἄν μαζέψουμε πολλά χέλια σέ μιά στάμνα μέ κρασί, καί τά βγάλουμε ὅταν ψοφήσουν, ὅποιος ὕστερα πιεῖ θά νιώθει ναυτία γιά τό κρασί γιά πολύν καιρό, ἴσως γιά πάντα.

Γητειά τῆς στάμνας

(78) Λένε πώς ἄν πάρεις ἕνα κομμάτι σκοινί μέ τό ὁποῖο κρεμάσανε ἕναν κλέφτη καί λίγο πίτουρο ἀπ' αὐτό πού ὑψώνεται στόν ἀέρα γύρω ἀπ' τούς μύλους, καί τά βάλεις σέ μιά στάμνα πού βρίσκεται μαζί μ' ἄλλες παρόμοιες, αὐτή θά κάνει νά σπάσουν ὅλες οἱ ἄλλες.

Τό στοιχειωμένο ψωμί

(79) Πάρε τό σκοινί πού εἴπαμε, καί βάλε το στό φτυάρι μέ τό ὁποῖο βάζαν στό φοῦρνο τό ψωμί. Ὅταν ὁ φούρναρης θά θέλει νά τό χρησιμοποιήσει, δέ θά μπορέσει: γιατί κάθε φορά, τό ζυμάρι, μόλις τοποθετῆται πάνω του, θά πέφτει ἀμέσως χάμω.

Γιά νά φαίνωνται οἱ ἄνθρωποι χωρίς κεφάλι [16]

(90) Πάρε τομάρι ὀχιᾶς, χρῶμα χρυσαφί, πίσσα πράσινη τοῦ Ρευποντικοῦ, παρθένο μελισσοκέρι καί λῖπος γαϊδουριοῦ. Ἀνακάτεψέ τα καί ρίξε τα σέ μιά χύτρα γεμάτη νερό. Βάλε τη νά βράσει σέ σιγανή φωτιά, ἄφησε τό μῖγμα νά κρυώσει, καί ἀφοῦ τό βγάλεις, φτιάσε μ' αὐτό ἕνα κερί. Ὅταν τ' ἀνάψεις, θά σκορπίσει ἕνα φῶς πού κάτω ἀπ' αὐτό κάθε ἄνθρωπος θά μοιάζει ἀκέφαλος.

Γιά νά πάρει ἕνας ἄνθρωπος μορφή σκύλου

(81) Πάρε κερί ἀπό κεῖνο πού μαζεύεται στ' αὐτιά τῶν σκυλιῶν, καί ἄλειψε μ' αὐτό ἕνα καινούριο φυτίλι. Ἄν τό βάλεις ν' ἀνάψει σ' ἕνα φανάρι μέ πράσινο γυαλί, ἀμεταχείριστο, τό φῶς του θά κάνει τά πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων νά φαίνωνται σάν τοῦ σκυλιοῦ.

Γιά νά φανεῖ ἕνας ἄνθρωπος μέ τρία κεφάλια

(92) Πάρε τή χαίτη ἑνός ψόφιου γαϊδάρου, πλέξε μ' αὐτήν ἕνα σκοινί, κι ἄφησέ το νά στεγνώσει. Βγάλε τό μεδούλι ἀπ' τό κυριώτερο κόκκαλο τῆς πλάτης[16α] τοῦ ἴδιου γαϊδάρου. Ἀνακάτεψέ το μέ παρθένο κερί, ἄλειψε μέ τό

16) Οἱ γητειές 80 ἕως 89 δέν ὑπάρχουν στό κείμενο. – Σ.τ.Σ.
16α) Τή ραχοκοκκαλιά. – Σ.τ.Μ.

μῖγμα τό σκοινί σου καί δάλε την ἐγκάρσια στό κατῶφλι τοῦ σπιτιοῦ. Ὅποιος περνᾶ τήν πόρτα, θά φαίνεται νά 'χει τρία κεφάλια. Κι ὅποιος μπεῖ στό σπίτι, θά νομίσει πώς οἱ κάτοικοί του μοιάζουν μέ γαϊδούρια.

Ἄν θέλεις τό κεφάλι ἑνός ἀνθρώπου νά μοιάζει μέ γαϊδάρου

(93) Πάρε τόν ἱδρῶτα ἑνός γαϊδάρου, κι ἄλειψε μ' αὐτόν τό κεφάλι ἑνός ἀνθρώπου.

Πείραμα μέ τόν ὑδράργυρο

(94) Πάρε ὑδράργυρο καί ρινίσματα ἀπό μαγνήτη, καί δάλε τα σέ μιά μποτίλια καλά δουλωμένη. Βάλε τή μποτίλια σ' ἕνα χλιαρό φοῦρνο, καί θά δεῖς τόν ὑδράργυρο νά σηκώνεται καί νά χορεύει μέσα της.

Γιά νά βλέπεις αὐτό πού οἱ ἄλλοι δέν βλέπουν

(95) Πάρε τό σάλιο ἑνός ἀρσενικοῦ γάτου, καί τό λῖπος μιᾶς ἄσπρης κλώσσας· ἀνακάτεψέ τα, ἄλειψε τά μάτια σου, καί θά δεῖς πράγματα πού κανένας δέ μπορεῖ νά δεῖ.

Ἄν θέλεις νά καταλαβαίνεις τή γλώσσα τῶν πουλιῶν καί τῶν ζώων

(96) Μαζί μέ δυο φίλους, πάρε τά σκυλιά καί πήγαινε γιά κυνῆγι σ' ἕνα δάσος στίς 28 Ὀκτωβρίου. Φέρε στό σπίτι σου τά πρῶτα ζῶα πού θά μπορέσεις νά πιάσεις. Μαγείρεψέ τα μαζί μέ τήν καρδιά μιᾶς ἀλεποῦς, καί θά καταλάβεις τή μιλιά τῶν πουλιῶν καί τῶν ζώων. Ἄν θέλεις νά τήν καταλάβει καί κάποιος ἄλλος, φίλησέ τον, καί θά τήν καταλάβει.

Ἄν θέλεις νά λύσεις τά δεσμά

(97) Πήγαινε σ' ἕνα δάσος, καί δρές τή φωλιά μιᾶς κίσσας μέ τά μικρά της. Ἀνέβα στό δέντρο καί κλεῖσε τό ἄνοιγμα τῆς φωλιᾶς μ' ὅποιον τρόπο θέλεις.

Ὅταν τό πουλί γυρίσει, καί δέ μπορεῖ νά μπεῖ στή φωλιά, θά πάει ν'

ἀναζητήσει κάποιο χόρτο πού, ὅταν τ' ἀκουμπήσει στά δεσίματα, αὐτά θά κοποῦν. Γιά ν' ἀποχτήσεις αὐτό τό χόρτο, ἅπλωσε ἕνα δίχτυ στή βάση τοῦ δέντρου, κι ὅταν ἐκεῖνο πέσει στό δίχτυ, πάρε το μαζί σου.

Γιά νά γίνεις ἀόρατος

(98) Στή φωλιά τοῦ τσαλαπετεινοῦ θά βρεῖς μιά χρωματιστή πέτρα. Ὅταν τήν ἔχεις πάνω σου, θά γίνεσαι ἀόρατος.

Γιά νά ὁμολογήσει μιά γυναίκα τίς πράξεις της

(99) Πάρε ἀπ' τό βάλτο ἕνα βάτραχο, ξερρίζωσέ του τή γλώσσα καί πλύνε την μέ νερό. Βάλε την πάνω στήν καρδιά μιᾶς κοιμισμένης γυναίκας, κι ὅταν τή ρωτᾶς γιά κάτι, θά σοῦ ἀπαντᾶ εἰλικρινά.

Γιά νά τρομάξει ἕνας κοιμισμένος

(100) Βάλε κάτω ἀπ' τό κεφάλι του τό τομάρι μιᾶς μαϊμοῦς.

Ὀπτασίες

(101) Ὑπάρχει ἕνα θυμίαμα πού μ' αὐτό ὅλοι οἱ κάτοικοι ἑνός σπιτιοῦ θά μοιάζουν μ' ἐλέφαντες ἤ μέ ἄλογα.

Πάρε τό φάρμακο πού λέγεται Ἀλχασέγκι [16β], ἀνακάτεψέ το μέ λῖπος δελφινιοῦ, καί πλάσε μ' αὐτό σβωλαράκια σάν τό λιβάνι. Βάλε μερικά ἀπ' αὐτά νά καοῦν σέ φωτιά ἀπό κοτσιλιές κοράκου περιχυμένες μέ γάλα. Ὅταν ἀρχίσει νά βγαίνει ὁ καπνός, μήν κρατᾶς ἀκίνητο τό λιβανιστῆρι, ἀλλά φρόντισε ὥστε ὁ καπνός νά σκορπιστεῖ σ' ὅλο τό σπίτι. Μές ἀπ' τόν καπνό θά δεῖς τούς ἀνθρώπους ὅμοιους μέ μεγάλους ἐλέφαντες κι ἀλόγατα, πρᾶγμα ἀξιοθαύμαστο.

(102) Ἕν' ἄλλο θυμίαμα μπορεῖς νά φτιάσεις, πού μ' αὐτό θά δεῖς ἀνθρώπους πράσινους, ἀνθρώπους μέ κάθε λογῆς σχήματα, κι ἄλλα ἀμέτρητα ἀξιοθαύμαστα, τόσα πού εἶν' ἀδύνατο νά σοῦ τά περιγράψω:

Πάρε Τιμάρ - δηλαδή κιννάβαρι [16γ] – λαζουρίτη, καί βληχῶνι τοῦ

16β) Πιθανόν νά πρόκειται γιά τό χασίς, ἄν ἀπ' τή λέξη βγάλουμε τό ἀραβικό ἄρθρο «ἀλ». – Σ.τ.Μ.

16γ) Θειοῦχος ὑδράργυρος. – Σ.τ.Μ.

βουνοῦ [16δ], κάνε τα σκόνη κι ἀνακάτεψέ τα. Πρόσθεσε λῖπος ἀπό δελφίνι, ἄλογο ἤ ἐλέφαντα, πλάσε μέ τό μῖγμα σπειριά σάν ρύζι, κι ἄφησέ τα νά ξεραθοῦν στή σκιά. Θύμιασε μ' αὐτά τό μέρος πού θέλεις, καί θά δεῖς αὐτά πού σοῦ εἶπα.

Θυμίαμα γιά νά δεῖς στόν ὕπνο σου τό καλό καί τό κακό

(103) Πάρε πηγμένο αἷμα γαϊδάρου, ξύγκι λύκου καί μαλακό λιβάνι, ἤ ἄρωμα ἀπό ἀστύρακα [16ε]. Ἀνακάτεψέ τα σέ ἴσο βάρος, καί κάνε σβωλαράκια ἀπό τό μῖγμα. Ἄν μ' αὐτά θυμιάσεις τό σπίτι σου, θά δεῖς στόν ὕπνο σου ἕνα ὅραμα πού θά σοῦ φανερώνει τό κάθε τί.

Μαγικά κεριά

(104) Νά ἕνας τρόπος γιά νά φτιάσεις ἕνα κερί πού κάτω ἀπό τό φῶς του θά δεῖς τούς ἀνθρώπους μ' ὅποια μορφή θέλεις.

Πάρε τά μάτια μιᾶς κουκουβάγιας, τά μάτια ἑνός ψαριοῦ πού λέγεται Ἀσσούρης, τά μάτια τοῦ ψαριοῦ πού λέγεται λιβινικές [16ζ] καί τούς ὄρχεις ἑνός λύκου.

Λιῶσε τα ὅλα μαζί στά χέρια σου καί βάλε τό μῖγμα σ' ἕνα γυάλινο βαζάκι. Ὅταν θέλεις νά τό χρησιμοποιήσεις, πάρε τό ξύγκι ἑνός ζώου πού θά διαλέξεις, καί πού θέλεις νά δεῖς νά τοῦ μοιάσει ὅποιος βρίσκεται κοντά σου· λιῶσε τό ξύγκι καί πρόσθεσέ το στό μῖγμα. Ὕστερα ἄλειψε μ' αὐτό τό ὑλικό τό φυτίλι ἑνός κεριοῦ ἤ μιᾶς λάμπας.

Ἄναψέ την κατόπι στή μέση τοῦ σπιτιοῦ, καί θά δεῖς ὅσους βρίσκονται ἐκεῖ νά παίρνουν τή μορφή τοῦ ζώου ἀπό τό ὁποῖο πῆρες τό ξύγκι.

Ἕνα κερί πού δειχνει τούς ἀνθρώπους ὅμοιους μ' ἀγγέλους

(105) Πάρε τά μάτια ἑνός ψαριοῦ, καί τά μάτια ἑνός πιτσουνιοῦ. Λιῶσε τα στά χέρια σου, κι ὅταν γίνουν σάν μαλακή ζύμη, βάλε την σ' ἕνα γυάλινο βαζάκι, κι ἄφησέ την ἐκεῖ γιά ἑφτά μέρες. Μετά, πρόσθεσε λάδι, καί χρησιμοποίησε τό μῖγμα γιά ν' ἀνάψεις μιά πράσινη λάμπα. Στό φῶς της, οἱ ἄνθρωποι πού βρίσκονται στό σπίτι θά μοιάζουνε μ' ἀγγέλους.

16δ) Ἡδύοσμος ὁ γλήχων, φλισκοῦνι. – Σ.τ.Μ.

16ε) Ρητίνη τοῦ φυτου στύραξ (μοσχολίβανο). – Σ.τ.Μ.

16ζ) Τά ὀνόματα Ἀσσούρης καί λιβενικίς εἶναι ἐντελῶς ἄγνωστα. Μποροῦμε νά ὑποθέσουμε ὅτι εἶναι ποταμόψαρα τῆς Ἀσσυρίας καί θαλάσσια ψάρια τῆς Λιβύης. – Σ.τ.Μ.

Μιά θαυμαστή λάμπα, πού κάνει νά φανεῖ τό ὅραμα ἑνός φοβεροῦ ἀνθρώπου, ὡπλισμένου μ' ἕνα κοντάρι.

(106) Πάρε ἕναν πράσινο βάτραχο, λιῶσε του τό κεφάλι μέσα σ' ἕνα πράσινο πανί, ἄφησέ το νά σιτέψει μέσα σέ λάδι κουφοξυλιᾶς, καί βάλε το νά καίει σέ μιά πράσινη λάμπα. Θά δεῖς ἕναν ἄνθρωπο ψηλό, μαῦρο, ὄρθιον μπροστά σου. Στά χέρια θά κρατᾶ ἕνα κοντάρι, ἕνα φανάρι, κ' ἕν' ἄλλο θαυμαστό πρᾶγμα.

Μιά ἄλλη λάμπα, πού κάνει νά γίνονται μαῦρα τά πρόσωπα

(107) Πάρε μιά λάμπα μαύρη, καί μέσα της κάψε λάδι, χυμό τοῦ δέντρου πού λέγεται σκλῆθρα, ὑδράργυρο, καί λίγο ἀνθρώπινο αἷμα.

Ἕνα κερί, πού ἄν τό ραντίσεις μέ νερό ζωηρεύει ἡ φλόγα του, κι ἄν τό ραντίσεις μέ λάδι, σβήνει

(108) Πάρε ἀπ' τήν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ λίγη λάσπη, ὄχι πολύ κοντά στό νερό. Βάλε ἴσο βάρος κερί, λάδι φοινικιᾶς καί κίτρινο νέφτι, ἀπό μισό βάρος τό καθένα· πάρε ὕστερα θειάφι σέ ἴση ποσότητα, καί μέ τό μῖγμα αὐτό φτιάσε ἕνα κερί. Ἄναψέ το καί ράντισέ το μέ σταγονίδια νεροῦ σάν τῆς δροσιᾶς: ἡ φλόγα θά δυναμώσει· ρίξε λάδι πάνω της, καί θά σβήσει.

Μιά λάμπα πού κάνει νά φαίνονται τά πράγματα λευκά σάν ἀσῆμι

(109) Πάρε μιά σαῦρα, κόψε της τήν οὐρά, καί μάζεψε τό ὑγρό πού ξεχύνεται, καί πού μοιάζει μέ ὑδράργυρο. Χύσε το στό λάδι μιᾶς ἀμεταχείριστης λάμπας, ἄλειψε ἕνα φυτίλι, κι ἄναψέ την: ὅλο τό σπίτι θά σοῦ φανεῖ λευκό καί φωτεινό, ἤ ἀσημί καί χρυσαφί.

Μιά λάμπα πού στό φῶς της ὅλες οἱ γυναῖκες ἀρχίζουν νά γελοῦν καί νά χορεύουν, σάν νά ἔχουν τρελλαθεῖ ἀπό χαρά

(110) Πάρε αἷμα ἀρσενικοῦ λαγοῦ, αἷμα ἑνός πουλιοῦ πού λέγεται *σόλον*, καί μοιάζει μέ περιστέρι, κ' αἷμα ἀρσενικῆς χελώνας, σέ ποσότητα μισή ἀπ' τίς προηγούμενες.

Βάλε τό μῖγμα σέ μιά λάμπα, κι ἄναψέ την στή μέση ἑνός σπιτιοῦ ὅπου τραγουδοῦν καί χορεύουν. Θά δεῖς νά συμβαίνει κάτι τό ἀπίστευτο.

Ἄν θέλεις νά νιώσεις φλογισμένος ἀπ' τό κεφάλι ὥς τά πόδια, ἀλλά χωρίς νά πονέσεις

(111) Πάρε μεγάλα φύλλα ἀπό ἄσπρη μολόχα ἤ κουφοξυλιά, ἀνακάτεψέ τα μ' ἀσπράδια αὐγῶν κι ἄλειψε τό κορμί σου. Ὕστερα ἄφησε τήν ἀλοιφή νά στεγνώσει. Μετά, ἀλείψου ξανά, μέ στύψη, σκορπίζοντας πάνω της λίγη σκόνη ἀπό θειάφι: θά νοιώσεις νά σέ ζώνουν πυρωμένες φλόγες. Κι ἄν βάλεις κάτι ἀναμμένο στήν παλάμη σου, θά μπορεῖς νά τό σφίξεις χωρίς νά καεῖς.

Ἄν θέλεις νά βλέπεις μέσα σέ βαθιά νερά καί νά διαβάζεις βιβλία στό σκοτάδι

(112) Ἄλειψε τό πρόσωπό σου μ' αἷμα νυχτερίδας· θά μπορέσεις νά κάνεις αὐτό πού εἶπα.

Μιά λάμπα πού φέρνει τρόμο σ' ὅποιον δεῖ τό φῶς της

(113) Φτιάσε ἕνα φυτίλι ἀπό ἄσπρο λινό ὕφασμα, τυλιγμένο γύρω σ' ἕνα φιδοτόμαρο, μαζί μέ λίγο χοντρό ἁλάτι, βάλε το σέ μιά λάμπα μέ λάδι ἐλιᾶς, καί δῶσε τη σ' ὅποιο θέλεις. Αὐτός, ὅταν τήν ἀνάψει, θά νιώσει ἀφάνταστο φόβο, καί θ' ἀρχίσει νά τρέμει σύγκορμος.

Ἐδῶ τελειώνουν τά μυστικά του
ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΒΕΡΤΟΥ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

('Υπάρχουν πλῆθος ἐκδόσεις τῶν βιβλίων τοῦ 'Αλβέρτου Μάγνου, στίς πιό σημαντικές εὐρωπαϊκές γλῶσσες. Ὅπως συμβαίνει πάντα μέ τά μαγικά βιβλία, οἱ διάφορες ἐκδόσεις διαφέρουν σέ περιεχόμενο μεταξύ τους, συχνά σέ μεγάλο βαθμό. Οὐσιαστικά, σέ κάθε νέα ἔκδοση οἱ φροντιστές ἔχουν προσθέσει κι ἄλλες γητειές, παρμένες ἀπό πηγές ἄγνωστες καί δυσεύρετες. Μερικές ἀπ' αὐτές ἔχουν ἀξιόλογο ἐνδιαφέρον, καί συχνά ἀναφέρονται σέ τελετές πολύ παλαιότερες ἀπό ἐκεῖνες τίς ὁποῖες ἀντλοῦν οἱ πιό γνωστές ἐκδόσεις τῶν «Μυστικῶν» τοῦ Μεγάλου 'Αλβέρτου. Γι' αὐτό νομίζουμε σκόπιμο ν' ἀναφέρουμε σέ Παράρτημα μιάν ἐπιλογή ἀπό τίς πιό περίεργες).

1. Γιά νά κάνεις ἕναν ἄντρα ἀνίκανο

– Εἶναι μιά κακή πράξη, κι ὅμως πολλοί τήν κάνουν, μέ τήν ἑξῆς μέθοδο: παίρνουν μιά πυγολαμπίδα, τή λειώνουν στά δάχτυλά τους, καί τήν τρίβουν στό σβέρκο τοῦ θύματός τους, πού στό ἑξῆς δέ θά ἔχει πιά ἀντρίκια ἱκανότητα, γιατί θά κοποῦν οἱ ἑνώσεις ἀνάμεσα στό μυαλό καί τά γεννητικά του ὄργανα. 'Αλλά γιά νά πετύχει αὐτό χρειάζεται πολύ δυνατή θέληση.

– 'Υπάρχει κ' ἕνας ἄλλος τρόπος. Πάρε τό «ἐργαλεῖο» ἑνός λύκου πού μόλις τόν σκότωσαν, καί βάλε το στήν πόρτα τοῦ ἐχθροῦ σου. Ὕστερα, φώναξέ τον μέ τ' ὄνομά του· μόλις ἀποκριθεῖ, δέσε τό «ἐργαλεῖο» μέ ἄσπρη κλωστή. 'Από κείνη τήν ὥρα αὐτός θά γίνει ἀνίκανος.

– 'Αντίδοτο γι' αὐτή τή γητειά. Ὅποιος φοβᾶται μήν πέσει θῦμα της, ἄς φορᾶ πάντα στό δάχτυλο ἕνα δαχτυλίδι στό ὁποῖο νά ἔχει τοποθετηθεῖ τό δεξί μάτι μιᾶς νυφίτσας.

2. Γιά νά φυλαχτεῖ ἀπό τό δάγκωμα τῶν φιδιῶν

– Ἕνα ἀλάθητο μέσο γιά νά γίνει αὐτό, εἶναι νά μαζέψεις φύλλα ἀπό

φράουλα τήν πρώτη μέρα τῆς νέας Σελήνης, κάτω ἀπό τήν κυριαρχία τοῦ Διός. Βάλε τα σ' ἕνα γυάλινο βάζο πάνω σ' ἕνα φύλλο ἀπό παρθένα περγαμηνή, κι ἄφησέ τα κάτω ἀπό τίς ἀκτῖνες τοῦ φεγγαριοῦ ἀπό τήν 11η ὥς τή 15η μέρα. Ὕστερα φτιάσε μ' αὐτά μιά ζώνη πού θά τή φορᾶς κάτω ἀπ' τά ροῦχα σου. Μόλις τά φίδια μυριστοῦν τά φύλλα αὐτοῦ τοῦ φυτοῦ, ἔτσι ὅπως τά μεταχειρίστηκες, θά φύγουν μακρυά. Κι αὐτό εἶναι τόσο ἀληθινό, ὥστε ἄν χαράξεις στή γῆ ἕνα συνεχῆ κύκλο μ' αὐτά τά φύλλα, καί βάλεις μέσα σ' αὐτόν ἕνα ζωντανό φίδι, αὐτό θά προτιμήσει νά πεθάνει τῆς πείνας, παρά νά βγεῖ ἀπό τόν κύκλο.

3. Γιά νά πᾶν εὐνοϊκά οἱ δουλειές σου

– Πάρε ἕνα πράσινο βατραχάκι, κόψε του τό κεφάλι καί τά πόδια μιά Παρασκευή μετά τήν Πανσέληνο τοῦ Σεπτεμβρίου, βάλε τά κομμάτια σέ λάδι κουφοξυλιᾶς γιά 21 μέρες, καί σούρωσέ τα ἀκριβῶς τά μεσάνυχτα τῆς 21ης μέρας. Ἄφησέ τα κάτω ἀπ' τό φῶς τοῦ φεγγαριοῦ γιά τρεῖς νύχτες, ἀπανθράκωσέ τα μέσα σέ μιάν ὁλοκαίνουργια πήλινη χύτρα, καί πρόσθεσε μιάν ἴση ποσότητα ἀπό χῶμα παρμένο ἀπό ἕνα νεκροταφεῖο ὅπου εἶναι θαμμένος κάποιος συγγενής σου. Ἔτσι θά εἶσαι βέβαιος ὅτι ἡ ψυχή τοῦ νεκροῦ θά προστατεύει ἐσένα καί τίς πράξεις σου, ἐξ αἰτίας τῆς ἰνώδους φύσεως τοῦ βατράχου, ἡ ὁποία θά κρατᾶ στημένη τήν προσοχή του στίς ὑποθέσεις σου.

4. Γιά νά προστατέψεις τό σπίτι σου ἀπ' τήν πανούκλα καί τόν κεραυνό

– Πάρε ἕνα κλαδί ἀπ' τό φυτό πού λέγεται ἀρτεμισία (ἀψιθιά) τήν ἐποχή πού εἶναι ἀνθισμένη, κόβοντάς το χαμηλά κοντά στή γῆ. Ὕστερ' ἀπό τρεῖς μέρες, κρέμασέ το στό πιό ψηλό σημεῖο τῆς σοφίτας τοῦ σπιτιοῦ σου, ὥστε τό πάνω μέρος τοῦ κλαδιοῦ νά διευθύνεται πρός τό πάτωμα. Γιά ὅσον καιρό αὐτό θά μένει κρεμασμένο, ὁ κεραυνός δέ θά πέσει στό σπίτι σου, κ' ἡ πανούκλα, ἡ χολέρα ἤ ὅποια ἄλλη ἐπιδημία δέ θά τό προσβάλει.

5. Γιά νά νιώσεις ξεκούραση στά πόδια

– Τό ἴδιο φυτό, βρασμένο σέ καθαρό νερό μαζί μέ οἰνόπνευμα, σαποῦνι καί λάδι ἔχει τή θαυμαστή ἰδιότητα ν' ἀλαφρώνει τά πόδια πού ἔχουν πονέσει ἀπ' τό πολύ περπάτημα. Ἀρκεῖ νά τά πλύνεις μ' αὐτό τό μῖγμα, καί τήν ἄλλη μέρα θά ξαναπάρεις τό δρόμο ξεκούραστος ὅπως ὅταν ξεκίνησες.

6. Γιά νά μή σέ πιάνουν τά μάγια

– Ἐπίσης ἡ ἀρτεμισία σέ προστατεύει ἀπό τά κακά μάγια· ὅμως γι' αὐτό πρέπει νά μείνει βουτηγμένη γιά τρεῖς μέρες στά οὖρα μιᾶς δεκαεξάχρονης παρθένας.

7. Γιά νά ταξιδεύεις μ' ἀσφάλεια (Τό Ραβδί τοῦ Πεζοπόρου)

– Τήν ἑπόμενη μέρα ἀπ' τή γιορτή τῶν Ἁγίων Πάντων, πάρε μιά βέργα κουφοξυλιᾶς, κατάλληλη γιά νά γίνει ραβδί. Βγάλε της τήν ψίχα, κι ἀφοῦ κλείσεις τή μιάν ἄκρη μ' ἕνα σιδερένιο βούλωμα, βάλε της μέσα αὐτά τά πράγματα: τά δυό μάτια ἑνός λύκου, τή γλῶσσα καί τήν καρδιά ἑνός σκυλιοῦ, τρεῖς σαῦρες, τρεῖς καρδιές χελιδονιῶν· αὐτά πρέπει νά ἔχουν ξεραθεῖ στόν ἥλιο ἀπό πρίν, ἀνάμεσα σέ δυό φύλλα χαρτί πασπαλισμένα μέ σκόνη ἀπό νίτρο. Κι ἀκόμα ἑφτά φύλλα ἀπό βερβένα κομμένα τήν παραμονή τοῦ Ἅη Γιάννη, καί τήν πολύχρωμη πέτρα πού βρίσκεται στή φωλιά τοῦ τσαλαπετεινοῦ. Βούλωσε ὕστερα τό μπαστούνι, καί πρόσθεσε ἕνα χεροῦλι τοῦ γούστου σου. Θά σέ προστατεύει στά ταξίδια ἀπό κάθε κίνδυνο, διώχνοντας μακρυά τούς κλέφτες, τούς φονιάδες, τά θηρία, τά λυσσασμένα σκυλιά, τά φίδια, κλπ.

8. Γιά νά βλέπεις εὐχάριστα ὄνειρα

– Ὑπάρχουν διάφοροι τρόποι: μέ εἰκόνες, μέ σύμβολα, μέ λόγια ἤ ἐπικλήσεις, ἤ μέ σκευασίες σάν τό ὄπιο καί τήν ἰνδική κάνναβι (χασίς) σέ μῖγμα μ' ὡρισμένες ἀναλογίες, δηλαδή τέσσερις οὐγγιές σπόρους μέ μισή οὐγγιά στερεοῦ ὄπιου, στό ὁποῖο προστίθεται ἕνας κόκκος μόσχου, καί τό σύνολο χύνεται σέ μισή πίντα παλιό κρασί [16η].

Καμιά φορά, ἀρκεῖ νά φᾶς πρίν κοιμηθεῖς ἕνα μῆλο ρενέττα [16θ], κομμένο τή μέρα τοῦ Ἅη Γιαννιοῦ, ὅταν βγαίνει τό φεγγάρι.

9. Τό «Χέρι τῆς Δόξας»

– Δέν ξέρουμε ποιός τό ἀνακάλυψε. Εἶναι ὡστόσο βέβαιο πώς πολλοί κλέφτες τό μεταχειρίστηκαν γιά νά κάνουν τή δουλειά τους. Ἡ ἐπίδραση

16η) Ἡ οὐγγιά εἶναι 283 γραμμάρια, κ' ἡ πίντα 0.47 τοῦ λίτρου. – Σ.τ.Μ.

16θ) Ἡ φλούδα τῆς ρενέττας, κιτρινοπράσινη μέ στίγματα, θυμίζει τό δέρμα τοῦ πράσινου βάτραχου, ἀπ' ὅπου καί τ' ὄνομά της. – Σ.τ.Μ.

τοῦ Χεριοῦ εἶναι παρόμοια μέ τοῦ κεφαλιοῦ τῆς Μέδουσας: ὅποιος τό δεῖ μαρμαρώνει, κ' εἶναι πολύ εὔκολο νά τόν κλέψουν, μπαίνοντας ἀνενόχλητα στό σπίτι του καί παίρνοντας ὅ,τι θέλουν, χωρίς ν' ἀνταμώσουν κανένα ἐμπόδιο.

Γιά νά τ' ἀποχτήσουν, κάνουν τό ἑξῆς: Πρῶτα - πρῶτα πρέπει νά πάρουν τό χέρι ἑνός κρεμασμένου, πού νά ἐκτελέστηκε στόν κεντρικό δρόμο. Ὕστερα τό τυλίγουν σ' ἕνα κομμάτι ἀπό σάβανο, στιμμένο καλά γιά νά φύγει ὅλο τό αἷμα· τό βάζουν σ' ἕνα πήλινο δοχεῖο μαζί μέ τσιμάρ [17], νίτρο, ἁλάτι καί μαῦρο πιπέρι, κοπανισμένα σέ σκόνη, καί τ' ἀφήνουν ἐκεῖ γιά 15 μέρες. Ἀφοῦ τό βγάλουν, τ' ἀφήνουν στόν ἥλιο τῶν κυνικῶν καυμάτων [18] ὥσπου νά ξεραθεῖ ἐντελῶς. Ἄν ὁ ἥλιος δέν εἶναι ἀρκετός, τό ψήνουν σ' ἕνα φοῦρνο πού τόν καῖνε μέ κλαδιά ἀπό φτέρη καί βερβένα. Τέλος, φτιάχνουν ἕνα κερί μέ λῖπος κρεμασμένου, παρθένο κερί καί σουσάμι Λαπωνίας, καί τό βάζουν στά δάχτυλα τοῦ ξεροῦ χεριοῦ. Σ' ὅποιον πέσει τό φῶς του, αὐτός παγώνει ὁλόκληρος, καί δέ μπορεῖ νά σαλέψει[19].

17) Ἀκαθόριστη οὐσία, ἴσως θειϊκός χαλκός. – Σ.τ.Σ.

18) Οἱ πιό ζεστές μέρες τῆς χρονιᾶς (3 Ἰουλίου – 11 Αὐγούστου), ὅταν ὁ Σείριος, τό λαμπρότερο ἄστρο τοῦ Μεγάλου Κυνός, βρίσκεται στό ζενίθ. – Σ.τ.Σ.

19) Γιά τή μαγική θεωρία στήν ὁποία βασίζεται τό Χέρι τῆς Δόξας, μπορεῖ νά μελετήσει κανείς τό βιβλίο *Μαύρη Μαγεία* τοῦ Ρ. Κάβεντις. – Σ.τ.Σ.

'Από «Τά αἰγυπτιακά μυστικά τοῦ Μικροῦ 'Αλβέρτου».

– Πάρε μιά καρδιά περιστεριοῦ, τό σηκώτι ἑνός σπουργιτιοῦ, τή μήτρα ἑνός χελιδονιοῦ, τό νεφρό ἑνός λαγοῦ καί ἀφοῦ ξεραθοῦν, κάνε τα σκόνη· πρόσθεσε ἴσο βάρος ἀπ' τό αἷμα σου. Ἄφησέ τα πάλι νά στεγνώσουν κι ἀνακάτεψε αὐτό τό ζωϊκό μῖγμα μέ τό φαγητό ἐκείνης πού ποθεῖς: σύντομα θά τή δεῖς νά πέφτει στήν ἀγκαλιά σου.

– Τίποτα δέν ἀντιστέκεται στόν *ἱππομάνη*, ἕνα κομμάτι ἀπό κρέας καί κόκκαλο πού βρίσκεται κάποτε στό μέτωπο τῶν νεογέννητων πουλαριῶν. Πολλοί συγγραφεῖς τό βεβαιώνουν, κ' ἡ πίστη αὐτή ὑπάρχει ὥς τά σήμερα, γιατί οἱ σοφοί τοῦ καιροῦ μας τό χρησιμοποιοῦν γιά νά φτιάχνουν φίλτρα γιά τούς ἐραστές πού ὑποφέρουν. Ὁ ἱππομάνης πρέπει νά ξεραθεῖ στό φοῦρνο σ' ἕνα ὁλοκαίνουριο πήλινο δοχεῖο. Ὕστερα θά καλέσεις σέ γεῦμα τό ἄτομο πού ἀγαπᾶς καί θά φροντίσεις νά φάει ἀπ' αὐτό ἕνα κομματάκι, μαζί μέ τό φαγητό του. Τό ἀποτέλεσμα εἶναι ἄμεσο καί σίγουρο.

– Καλό εἶναι νά προκαλεῖς τόν ἔρωτα. 'Ακόμα καλύτερο νά τόν κάνεις νά διαρκεῖ. Γι' αὐτό, πάρε τό μεδοῦλι ἀπ' τ' ἀριστερό πόδι ἑνός λύκου, κάνε μιάν ἀλοιφή μαζί μέ ἄμβρα καί ποῦδρα τῆς Κύπρου, καί τρίψε τήν παλάμη σου, καθώς χαϊδεύεις τή γυναίκα πού ἀγαπᾶς. Θά δεῖς πώς θά γίνεται ὅλο καί πιό θερμή μαζί σου.

– Ἄν ὁ ἄντρας πού νιώθει νά λιγοστεύει ἡ γεννητική του ἱκανότητα ἑτοιμάσει μιάν ἀλοιφή φτιαγμένη ἀπό σκόνη μιᾶς σαύρας πού λέγεται γαλεώτης, ἀπό λάδι σπαθόχορτου κι ἀπό ζήβεθο ([19α]), κι ἀλείψει μ' αὐτήν τό μεγάλο δάχτυλο τοῦ ἀριστεροῦ ποδιοῦ καί τά νεφρά του, μιάν ὥρα πρίν τό ἐρωτικό ἀντάμωμα, θά ἐπιτύχει μιά θριαμβευτική νίκη, πού θά γοητέψει τή συντρόφισσά του.

– Μιά ἄλλη ἀλοιφή, φτιαγμένη μέ λῖπος νεαροῦ τράγου, ζήβεθο κι ἄμβρα, ἔχει σίγουρο ἀποτέλεσμα ἄν ὁ ἄντρας ἀλείψει μ' αὐτήν τή βάλανό του, προκαλῶνται στήν ἐρωμένη του μεγάλη ἡδονή.

– Ἄν μιά γυναίκα εἶναι ψυχρή, ὁ ἄντρας της ἤ ὁ ἐραστής της θά τῆς δώσει νά φάει ὄρχεις ἀρσενικιᾶς χήνας καί κοιλιά λαγοῦ, ἀρωματισμένα

19α) Ἔκκριση ἀρωματική τοῦ ζώου πού λέγεται μοσχογαλῆ. – Σ.τ.Μ.

μέ μπαχαρικά, μαζί μέ μπόλικη σαλάτα ἀπό λάχανο, ραπανάκια καί σέλινο, μέ ἁγνό λάδι καί ρόξ ξύδι.

– Ἀντίθετα, γιά νά μετριάσεις τή φλόγα μιᾶς πολύ θερμῆς γυναίκας, μετάτρεψε σέ σκόνη τό γεννητικό ὄργανο ἑνός ἥμερου ταύρου, κ' ἑτοίμασε μ' αὐτό μιά σοῦπα μέ μοσχαρίσιο κρέας, μαροῦλι καί γλιστρίδα.

– Νά πῶς νά διορθώσεις τή χαμένη παρθενιά: Πάρε οὐγγιά τρεμεντίνα τῆς Βενετίας, λίγο γάλα ἀπό φύλλα σπαραγγιοῦ (sic), 1/4 οὐγγιᾶς ὀρυκτοῦ κρύσταλλου διαλυμένου σέ χυμό λεμονιοῦ, ἕνα ἀσπράδι αὐγοῦ, λίγο ἀλεύρι ἀπό βρώμη· μ' ὅλ' αὐτά, κάνε μιάν ἀλοιφή πού θά τοποθετηθεῖ μέσα στόν κόλπο τῆς ξεπαρθενεμένης κόρης, ἀφοῦ πρῶτα ρίξεις μέσα κατσικίσιο γάλα. Δέ θά μείνει ἴχνος ἀπό τό σφάλμα πού ἔκανε.(!)

– Ἐρωτικό μυστικό: Πάρε δυό καινούρια δοχεῖα, καί πήγαινε, Παρασκευή πρωί, σ' ἕνα μέρος ὅπου εἶσαι σίγουρος πώς θά βρεῖς ἀστακούς. Πιάσε δυό ἀπ' αὐτούς, ἕνωσέ τους μαζί στό μάκρος, καί κόψε ταυτόχρονα τά δυό κεφάλια καί τίς δυό οὐρές. Κράτησε τά κορμιά, γύρισε στό σπίτι σου, ράντισέ τα μέ σπέρμα, ἄφησέ τα νά ξεραθοῦν καί κάνε τα σκόνη. Δῶσε λίγη ἀπ' αὐτήν στή γυναίκα πού ποθεῖς κι αὐτή δέ θά σοῦ ἀντισταθεῖ.

– Ἄλλο μυστικό: Πιάσε μέ τ' ἀριστερό χέρι μιά δέσμη ἀπό βερβένα, τό φυτό πού προτιμοῦν οἱ μάγοι. Καθώς τήν ξεριζώνεις, πές: «Σέ κόβω μέ τή δύναμη τοῦ Ἑωσφόρου, πρίγκηπα τῆς κόλασης, καί τῆς Βεελζεβούλ, μητέρας (sic) τῶν τριῶν διαβόλων· αὐτή νά προστάξει τόν Ἄττο, τόν Ἔφετο καί τόν Κάναβο νά πᾶνε νά παιδέψουν τήν (*ὄνομα τῆς γυναίκας*), μέ κάθε τρόπο, ὥστε μέσα σέ 24 ὧρες, νά ὑποκύψει στόν πόθο μου».

– Ἄλλο μυστικό: Πάρε τρεῖς τρίχες ἀπ' τήν ἥβη καί τρεῖς ἀπό τήν ἀριστερή σου μασχάλη· βάλε τις νά καοῦν σ' ἕνα σιδερένιο φτυαράκι πάνω στή φωτιά· κάνε τις σκόνη καί πασπάλισέ την σ' ἕνα κομματάκι ψωμί πού θά βάλεις στή σοῦπα. Ἡ γυναίκα ἤ τό κορίτσι πού θά τό φάει, θά γίνει γιά πάντα δική σου.

– Ἄλλο μυστικό, χρήσιμο γιά τίς γυναῖκες: Πάρε ἕνα ψωμί ζεστό ὅταν ἔχεις περίοδο. Κόψε μιά γωνιά του, καί ρίξε στήν ψίχα ἐννιά σταγόνες αἷμα· κάνε τή μύτη σου νά ματώσει καί ρίξε ἄλλες ἐννιά σταγόνες. Ξαναβάλε τή γωνιά στή θέση της καί ξέρανε τό ψωμί στό φοῦρνο. Κάνε το σκόνη, καί δῶσε νά πιεῖ ἀπ' αὐτήν μέσα στόν καφέ ἤ τή σοῦπα γιά 4 - 5 φορές στά κρυφά, ὁ ἀγαπημένος μέ τόν ὁποῖο θέλεις νά γνωρίσεις τίς χαρές τοῦ ἔρωτα.

– Ἄλλο μυστικό, ὥστε μιά γυναίκα νά μή θέλει κανένα ἄλλον ἀπό τόν ἄντρα της: Αὐτός πρέπει νά πάρει λίπος καί χολή τράγου, καί ν' ἀφήσει τό μίγμα νά στεγνώσει. Γιά νά τό χρησιμοποιήσει,θά τό διαλύσει μέ λάδι καί θ' ἀλείψει τά μέρη τῆς γυναίκας πού εἶναι γύρω στόν κόλπο. Αὐτή δέ θά

θελήσει πιά νά δεχτεῖ ἱκανοποίηση ἀπό ἄλλον, παρά μόνο ἀπό κεῖνον πού τῆς τήν προσφέρει συνήθως.

– Γιά νά διατηρήσεις τόν ἔρωτα μετά πού τόν ἔχεις ἀποχτήσει, μερικοί ἀναμφισβήτητα σοβαροί συγγραφεῖς συνιστοῦν αὐτή τή μέθοδο: Τήν επόμενη μέρα ἀπό τήν ἐρωτική πράξη (εἴτε μέ τήν ἔγκριση τῶν πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν ἀρχῶν εἴτε χωρίς αὐτήν), πάρε κατά τό σούρουπο δυό τρυγόνια, ἀρσενικό καί θηλυκό, σφάξε τα καί μάζεψε τό αἷμα τους σ' ἕνα ἄπιαστο ποτήρι· πρόσθεσε δικό σου αἷμα καί μιά - δυό καμμένες τρίχες τῆς γυναίκας πού ἀγαπᾶς. Πάρε τήν πρώτη λευκή σελίδα μιᾶς καινούριας Βίβλου, καί γράψε πάνω της, μέ μιά χρυσή πέννα βουτηγμένη στό αἷμα τῶν δυό τρυγονιῶν: «Ὅπου κι ἄν πᾶς, θά πάω κ' ἐγώ· ὅπου θά εἶσαι, θά εἶμαι κ' ἐγώ· ὁ λαός σου λαός μου, κι ὁ Θεός σου Θεός μου· θά πεθάνω ὅταν πεθάνεις· μόνο ὁ θάνατος θά μᾶς χωρίσει». Ὕστερα ἀρωμάτισε τό χαρτί μέ λιβάνι, καί βάλε το κάτω ἀπό τό μαξιλάρι τοῦ κρεββατιοῦ ὅπου εἴχατε ἀνταμωθεῖ. Χύσε τό ὑγρό πού ἀναφέραμε σ' ἕνα νέο ποτήρι κι ἀνακάτεψέ το μέ κρασί. Πιές τό μισό ἐσύ καί δῶσε νά πιεῖ τό ὑπόλοιπο ἡ γυναίκα πού ἀγαπᾶς. Τίποτε δέ θά μπορέσει πιά νά σπάσει τούς δεσμούς τῶν δυό ἐραστῶν.

Μέρος Δεύτερο

ΕΡΩΤΙΚΗ ΜΑΓΕΙΑ

Σ' αὐτό τό βιβλίο γίνεται λόγος γιά τόν Σεπιρώθ καί γιά τόν 'Ατραπούς, Πνεύματα καί Μάγια· γιά Θεούς, Σφαῖρες, 'Επίπεδα καί γιά πολλά ἄλλα πράγματα πού μπορεῖ νά ὑπάρχουν ἤ νά μήν ὑπάρχουν.

Εἴτε ὑπάρχουν εἴτε ὄχι, δέν ἔχει σημασία. Ὅταν γίνονται ὁρισμένα πράγματα, ἀκολουθοῦν ὁρισμένα ἀποτελέσματα· γίνεται ἀνεπιφύλακτη σύσταση στόν μελετητή νά μήν ἀποδώσει βιαστικά μιάν ἀντικειμενική πραγματικότητα ἤ μιά φιλοσοφική ἀξία σέ κανέν' ἀπ' αὐτά.

(ΑΛΙΣΤΕΡ ΚΡΟΟΥΛΕΫ)

Μαγικά μυστικά τῆς βασίλισσας Κλεοπάτρας

1. Γιά νά βρίσκει μιά γυναίκα ἱκανοποίηση ἀπ' τόν ἄντρα της

Στό βιβλίο τῆς Κλεοπάτρας εἶναι γραμμένο ὅτι ἡ γυναίκα πού δέν εἶν' εὐχαριστημένη ἀπ' τόν ἄντρα της, ὁποῖος δέν τῆς δίνει τήν ἱκανοποίηση πού θά ἤθελε, πρέπει νά πάρει τό μεδούλι ἀπό τ' ἀριστερό πόδι ἑνός λύκου, καί νά τό ἔχει πάνω της· εἶναι βέβαιο πώς τότε θά ἱκανοποιηθεῖ πλήρως, καί πώς ὁ ἄντρας δέ θ' ἀγαπάει ἄλλην ἀπ' αὐτήν, ὡσότου ἐκείνη ἀγγίξει τ' αὐτί ἑνός μουλαριοῦ ἤ ἑνός εὐνούχου, ἤ τό κορμί ἑνός βοδιοῦ ἤ ὁποιουδήποτε ἄλλου ἀνίκανου ζώου.

2. Γιά νά κάνεις μιά κοπέλλα νά πεῖ ὅλα ὅσα ἔκανε

Πάρε τήν καρδιά ἑνός περιστεριοῦ καί τό κεφάλι ἑνός βάτραχου, ξέρανέ τα, κάνε τα σκόνη καί τοποθέτησέ την κλεισμένη μέσα σ' ἕνα μεταξωτό σακουλάκι, πάνω στό στομάχι τῆς κοπέλλας τήν ὥρα πού κοιμᾶται. Μ' αὐτό τόν τρόπο θά φανερώσει ὅλα ὅσα κρύβει στό νοῦ της. Ὅταν πιά πάψει νά μιλᾶ, πρέπει νά βγάλεις μέ προσοχή αὐτό πού ἀκούμπησες στό στομάχι της, μήπως ξυπνήσει, ἤ μήπως συμβεῖ κανένα ἀπρόοπτο.

3. Γιά νά μάθεις ἄν μιά γυναίκα εἶναι ἄπιστη

Εἶναι σχεδόν βέβαιο, ὅτι ἄν βάλεις, τήν κατάλληλη στιγμή, ἕνα ὁλοκάθαρο διαμάντι στό μέτωπο μιᾶς κοιμισμένης, θά μάθεις ἄν εἶναι πιστή στόν ἄντρα της. Πράγματι, ἄν εἶναι ἄπιστη θά πεταχτεῖ ἀπ' τόν ὕπνο της· ἀντίθετα, ἄν εἶναι τίμια, θ' ἀγκαλιάσει τόν ἄντρα της μ' ἀγάπη. Ἡ δοκιμασία αὐτή πού πολλοί τήν ἔχουν ἐπιχειρήσει, πετυχαίνει πάντα, ἐκτός ἀπό ἐξαιρετικές περιπτώσεις.

4. Γιά νά ἐμποδίσεις μιά γυναίκα ν' ἀπιστήσει

Ἄν θελήσεις νά μήν προδώσει μιά γυναίκα τόν ἄντρα της, πάρε μιά τοῦφα ἀπ' τά μαλλιά της, ὅσο πιό μακρυά γίνεται. Ἀφοῦ τήν κάψεις σ'

ἀναμμένα κάρβουνα, ρίξε τή στάχτη σ' ἕνα κρεββάτι, ἕνα ντιβάνι ἤ κάτι παρόμοιο, πού πάνω του νά ἔχει ἀπό πρίν σκορπιστεῖ μέλι. Ἄν ὁ σύζυγος, ὅσο μπορεῖ πιό γρήγορα, ἀνταμωθεῖ μέ τή γυναίκα του σ' ἕνα τέτοιο στρῶμα, αὐτή στό ἑξῆς θ' ἀγαπᾶ μόνο αὐτόν, καί δέ θά βρίσκει καμιάν εὐχαρίστηση ἄν τῆς ριχτεῖ κάποιος ἄλλος.

5. Γιά ν' ἀποκτήσει ἱκανότητα ἕνας ἄντρας πού τήν ἔχει χάσει

Πάρε τούς σπόρους τοῦ φυτοῦ πού λέγεται *Βαρδάμ*, κοπάνισέ τους σ' ἕνα γουδί, μαζί μέ τόν ἀριστερό ὄρχι ἑνός τράγου τριῶν χρονῶν καί μέ τή στάχτη μιᾶς τούφας ἀπό τρίχες παρμένες ἀπ' τήν πλάτη ἑνός κάτασπρου σκύλου, πού θά τίς ἔχει κόψει τήν πρώτη μέρα τῆς νέας Σελήνης, καί θά τίς ἔχεις κάψει τήν 7η μέρα. Βάλε τό σύνολο νά διαλυθεῖ σέ μιά μποτίλια γεμάτη ὥς τή μέση μέ οἰνόπνευμα, πού θά τήν ἀφήσεις βουλωμένη 21 μέρες γιά νά δεχτεῖ τίς ἐπιδράσεις τῶν ἄστρων. Τήν 21η μέρα (πού θά εἶναι ἡ πρώτη τῆς ἑπόμενης Σελήνης), βάλε τό μίγμα στή φωτιά ὡσότου γίνει σάν ἕνας πηχτός πολτός. Πρόσθεσε τότε 4 σταγόνες ἀπό σπέρμα κροκοδείλου, παρμένες τήν κατάλληλη ὥρα, καί πέρασε τό σύνολο ἀπό ἕνα πολύ λεπτό σουρωτῆρι. Ἄν μέ τό ὑγρό πού θά μαζέψεις ἔτσι τριφτοῦν τά γεννητικά ὄργανα τοῦ ἀνίκανου ἄντρα, αὐτός ἀμέσως θά κάνει θαύματα.

Αὐτό τό φίλτρο εἶναι τόσο δυνατό, πού παρουσιάστηκαν περιπτώσεις γυναικῶν πού ἔπιασαν παιδί μόνο καί μόνο γιατί ἄλειψαν τ' ἀντίστοιχα μέρη τους μ' αὐτό, ὥστε ν' ἀλειφτεῖ ἔτσι κι ὁ ἄντρας, χωρίς νά τό πάρει εἴδηση.

Ἄν μένεις σ' ἕναν τόπο ὅπου δέν ζοῦν κροκόδειλοι, κ' ἔτσι εἶναι δύσκολο νά βρεῖς τό σπέρμα τους, μπορεῖς νά τ' ἀντικαταστήσεις μέ σπέρμα σκυλιῶν διαφορετικῆς ράτσας. Σύμφωνα μ' ὅσα λέει ἡ Κλεοπάτρα, ἡ δυνατότητα αὐτῆς τῆς ἀντικατάστασης προέρχεται ἀπό τήν ἐξαιρετική ἱκανότητα τῶν σκυλιῶν ν' ἀποφεύγουν νά τά καταβροχθίσουν οἱ κροκόδειλοι, ἀπό τούς ὁποίους εἶναι γεμάτος ὁ Νεῖλος. Ὅπως καί νά 'ναι, αὐτό τό τέχνασμα, πού ἔχει γίνει πάρα πολλές φορές,, ἔχει πάντα ἐπιτύχει, μέ τό σπέρμα εἴτε σκυλιῶν εἴτε κροκόδειλου.

6. Γιά μιά γυναίκα πού θέλει νά κάνει ἕναν ἄνδρα νά τήν ἀγαπήσει

Πάρε μερικές τρίχες ἀπό τά γένεια τοῦ ἄντρα μέ τόν ὁποῖο θέλεις νά κάνεις ἔρωτα, ὅσο γίνεται πιό κοντά στ' ἀριστερό του αὐτί. Ὕστερα πάρε ἕν' ἀσημένιο νόμισμα πού θά τό ἔχει πάνω του τουλάχιστο μισή μέρα. Βάλε τα νά βράσουν σ' ἕνα ὁλοκαίνουργιο πήλινο δοχεῖο γεμάτο κρασί, προσθέτοντας λίγο σάλιο ἀπό ἀπήγανο· μετά μιάν ὥρα, βγάλε τό νόμισμα. Ὅταν θέλεις νά κάνεις τή γητειά, σφίξε το στό δεξί χέρι, πήγαινε κοντά στόν ἄντρα ἀπό τόν ὁποῖο ζητᾶς ἔρωτα, καί πές μέ φωνή ἀρκετά δυνατή γιά νά

σ' ἀκούσει, τά λόγια: *«Ρόδο τοῦ ἔρωτα κι ἀνθός ἀπό ἀγκάθι».* Ἄγγιξέ του ἐλαφρά τόν ἀριστερό ὦμο, κι αὐτός θά σ' ἀκολουθάει παντοῦ ὅπου πᾶς.

Μήν ξεχνᾶς ὅτι τό πήλινο δοχεῖο πρέπει νά μένει κοντά στή φωτιά, γιατί ἡ θέρμη τοῦ ἄντρα θά εἶν' ἀνάλογη μέ τή θέρμη τοῦ κρασιοῦ. Ἄν τυχόν τό κρασί ξεχειλίσει, αὐτός μπορεῖ νά φτάσει σέ πολύ μεγάλο παροξυσμό.

7. Γιά νά σέ λαχταροῦν οἱ γυναῖκες

Πάρε τήν καρδιά ἑνός παρθένου περιστεριοῦ καί δῶσε την σέ μιάν ὀχιά νά τή φάει. Τό φίδι θά ψοφήσει, ἐπειδή εἶναι τό σύμβολο τῆς ἁμαρτίας καί τῆς ψευτιᾶς, ἐνῶ τό περιστέρι εἶναι τό σύμβολο τῆς ἀρετῆς καί τῆς ἀθωότητας. Κ' ἔτσι, ἀργά ἤ γρήγορα, ἡ ὀχιά θά ψοφήσει. Πάρε τότε τό κεφάλι της, ἄφησέ το νά ξεραθεῖ ὡσότου φύγει κάθε δυσάρεστη μυρωδιά,καί κοπάνισέ το σ' ἕνα γουδί μέ μιά διπλάσια δόση ἀπό καναβοῦρι. Πιές τή σκόνη πού θά προκύψει, μέσα σ' ἕνα ποτήρι κρασί παλιό ἀπό 4 χρόνια, στό ὁποῖο θά ἔχεις ρίξει μερικές σταγόνες λαύδανο. Τότε τό χρῶμα τοῦ δέρματός σου θά γίνει φωτεινό, τά χείλη σου κόκκινα, κι ὅλες οἱ γυναῖκες θά σέ ποθοῦν, ὅποια καί νά 'ναι ἡ ἡλικία σου. Αὐτή ἡ μέθοδος εἶναι ἀλάθητη, καί θά ἔχει σίγουρο ἀποτέλεσμα, ἄν βέβαια γίνει τίς κατάλληλες μέρες καί ὧρες.

8. Γιά νά μήν πιάσει παιδί μιά γυναίκα.

Ἄν μιά γυναίκα πίνει κάθε μῆνα, μετά τή μέρα πού θά σταματᾶ ἡ περίοδός της, ἕνα ποτήρι οὖρα μουλαριοῦ, δέ θά πιάσει παιδί.

9. Γιά νά γίνει μιά γυναίκα γόνιμη

Ἄν μιά γυναίκα δέν πιάνει παιδί, ἄς πιεῖ γάλα φοράδας, κ' ὕστερα ἄς πλαγιάσει μ' ἕναν ἄντρα νεώτερό της: ἔτσι, θά πιάσει ἀμέσως παιδί.

10. Μυστικά ὀμορφιᾶς

(1) Γιά νά διατηρήσεις τό δέρμα, προπάντων στά χέρια, ἁπαλό καί λευκό.

Πάρε νερό φιλτραρισμένο ἀπό τό βράσιμο φύλλων κύτισσου, βάλε το σ' ἕνα ἀνοιχτό δοχεῖο, κι ἄφησέ το γιά τρεῖς νύχτες κάτω ἀπό τήν ἐπίδραση τῆς Σελήνης, τοῦ Ἄρη καί τῆς Ἀφροδίτης, κ' ὕστερα, γιά 24 ὧρες, κάτω ἀπό τήν ἐπίδραση τοῦ Ἥλιου. Πρόσθεσε μερικές σταγόνες ἀπό γάλα γελαδίσιο ἤ κατσικίσιο (ἄν καί καλύτερο εἶναι τό γάλα γαϊδούρας), καί μετά πέντε λεπτά πλύνε μ' αὐτό τά χέρια σου ἤ ὁποιοδήποτε μέρος τοῦ σώματός σου.

(2) Λουτρό ὀμορφιᾶς

Πάρε ἕνα κιλό καθαρό κριθάρι, μισό κιλό ρύζι, ἑνάμιση κιλό ἀλεῦρι

ἀπό λούπινα, τέσσερα ἀπό πίτουρα. Πρόσθεσε δέκα φοῦχτες ἔχιον (βοϊδόγλωσσα) καί βιολέττα, καί βράσε τα ὅλα σέ νερό ἀπό πηγή. Ὕστερα ἀπό μιά ὥρα, φιλτράρισε τό ζουμί. Αὐτό τό λουτρό εἶναι ἐξαίρετο γιά νά κάνει τό δέρμα ἁπαλό καί φρέσκο.

(3) Γιά τή διατήρηση τῆς ὀμορφιᾶς

Πάρε κάθε πρωί μοσχαρίσιο κρέας, ἀπό ζῶο πού νά ἔχει σκοτωθεῖ τήν ἴδια ὥρα τοῦ Ἥλιου, κόψε το σέ λεπτές φέτες, καί βάλε τις πάνω στά μάγουλα, στά μάτια καί γενικά σ' ὅλα τά μέρη πού θέλεις νά διατηρηθοῦν καλά. Ἄφησέ τις γιά τρία τέταρτα τῆς ὥρας, καί τά μέρη πού θά προστατεύονται ἔτσι δέ θά ζαρώσουν, ἀκόμα καί σέ προχωρημένη ἡλικία.

(4) Γιά τήν ὀμορφιά τῶν ματιῶν

Ὅταν ἡ Σελήνη βρίσκεται στό τρίτο τέταρτό της, κόντηνε τά ματόκλαδά σου μέ καμπυλωτό ψαλιδάκι. Ἀφοῦ πλύνεις τά ματια σου, κάνε μιά ἐντριβή στά ματόκλαδα καί στήν ἄκρη τῶν βλεφάρων μέ ἀμυγδαλόλαδο. Γρήγορα τά ματόκλαδα θά μεγαλώσουν καί θά πυκνώσουν , κάνοντας τά μάτια νά φαίνονται μεγαλύτερα καί σκουρότερα, ἀκόμα κι ἄν οἱ κόρες τῶν ματιῶν εἶναι ἀνοιχτόχρωμες.

(5) Γιά νά σβήσεις ἀπ' τό δέρμα τά σημάδια τῆς εὐλογιᾶς

Ἡ ἀρρώστεια αὐτή προκαλεῖται ἀπό τόν πλανήτη Ἄρη. Ὅποιος ἔχει ἐξαιτίας της χαλασμένο πρόσωπο, ἄς χρησιμοποιήσει αὐτή τήν ἀλοιφή: Στίς ὧρες τοῦ Ἑρμῆ, τοῦ Κρόνου, τοῦ Δία καί τῆς Σελήνης, πάρε λιθάργυρο, ξεραμένες ρίζες καλαμιοῦ καί κάνε τα ὅλα σκόνη, προσθέτοντας μιάν ἴση ποσότητα ἀπό ρεβιθάλευρο καί ριζάλευρο. Ἀνακάτεψε τή σκόνη μέ ἀμυγδαλόλαδο καί λιωμένο πάχος ἀπό ἀρνί. Ἄλειψε μέ τό μίγμα τό πρόσωπό σου πρίν πλαγιάσεις, καί τό πρωί πλύσου μέ νερό ὅσο μπορεῖς πιό καυτό. Ἡ θεραπεία πρέπει νά διακόπτεται ὅταν ὁ Ἄρης κυριαρχεῖ στόν οὐρανό ([20]).

Ἀπό «Τά γιατροσόφια τῶν χαρεμιῶν τοῦ Μαρόκου»

– Γιά τήν ἀνδρική ἀνικανότητα, πάρε ἕνα μίγμα ἀπό ροδόσταμο, ζάχαρη καί καθαρισμένα μύγδαλα. Ὕστερα κάνε «μέ μιά γαϊδούρα ὅπως θά ἔκανες μέ μιά γυναίκα», κ' ὕστερα πήγαινε στό χαμάμ. Θά βγεῖς ἀπό κεῖ

20) Αὐτό δέν σημαίνει ὅτι ὁ πλανήτης πρέπει νά βρίσκεται στό ζενίθ, ἀλλά ὅτι πρέπει νά ἔχει κανείς ὑπ' ὄψη του τήν κατάλληλη μέρα καί ὥρα τοῦ Ἄρη, ὅπως δίνεται ἀπό τόν πίνακα στίς σελίδες 485 - 492, στό κεφάλαιο τῆς Ἀστρολογίας – Σ.τ.Μ.

δυναμωμένος. Ἐπίσης συνιστᾶται μετά τό μπάνιο ἕνα καλό γεῦμα μέ βάση τό ζιγγίβερη (πιπερόρριζα), καρεφύλλια, μοσχοκάρυδο, καρύδια τῆς Σαχάρας κι ἄγρια λεβάντα, μαγειρεμένα ὅλα μαζί.

– Γιά ν' ἀποχτήσει παιδιά, ἡ γυναίκα θά βρεῖ μιά ποντικίνα πού ἔχει γεννήσει ἑφτά μικρά. Θά τῆς τά πάρει, θά τά ἀλευρώσει καί θά τά καταπιεῖ μέ νερό ζωντανά.

– Ἄλλη μέθοδος: πάρε ἑφτά σκελίδες σκόρδο, ψῆσε τις, καί βάλες τις νά μαλακώσουν σέ λάδι. Κάθε μέρα ἡ γυναίκα θά πρέπει νά «βάζει ἕνα μέσα της». Ἀμέσως μετά, ἡ γριά πού τήν φροντίζει θά τῆς ζεστάνει τήν κοιλιά μ' ἕνα πυρωμένο τηγάνι πού θά τό κρατᾶ σέ μικρή ἀπόσταση ἀπ' τό δέρμα, χωρίς νά τ' ἀγγίξει. Ὕστερα θά τήν τρίψει μέ λάδι, θά τῆς σκεπάσει τήν κοιλιά μέ πράσινη μέντα, καί θά τήν τυλίξει μ' ἕνα μάλλινο ὕφασμα.

– Ἄν ἀντίθετα, δέν θέλει παιδιά, ἡ γυναίκα θά «βάλει μέσα της» καμφορά καί στύψη κοπανισμένες καί τυλιγμένες σ' ἕνα μικρό κομμάτι μάλλινο ὕφασμα, πού θά τό κρατήσει γιά τρεῖς μέρες, ἐνῶ κατά τή διάρκειά τους θά πίνει καμφορά μέ λίγο νερό.

– Γιά νά «κάνει νά πέσει ὁ γιός τοῦ Ἀδάμ» (δηλαδή γιά ν' ἀποβάλει), ἡ γυναίκα πρέπει νά παίρνει κάθε πρωί κόκκινη πιπεριά ψιλοκομμένη μέσα σέ ξύδι ([21]).

– Ἡ νέα πού θέλει νά παντρευτεῖ, νά κόψει ἀπ' τό πουκάμισό της μιά λουρίδα στό μάκρος τοῦ κορμιοῦ της,νά τήν χωρίσει σέ ἑφτά κομμάτια, νά βάλει στό καθένα λίγη σκόνη ἀπό ἀρσενικά μπαχαρικά κοπανισμένα ὅλα μαζί, καί νά τά κάψει τή νύχτα σ' ἕνα λυχνάρι ἀναμμένο στό κατώφλι τῆς πόρτας της, ἐπαναλαμβάνοντας ἑφτά φορές: «Ἄχ, ἄντρα μου, ἔλα σ' ἐμένα». Πολύ γρήγορα θά τήν ζητήσουν σέ γάμο.

– Γιά νά φανεῖ παρθένα μιά κοπέλλα διακορευμένη πρίν παντρευτεῖ, πρέπει νά κοπανιστοῦν μαζί κυπαρισσόμηλα, στύψη, καί σπόροι ροδιᾶς. Μ' αὐτό τό μῖγμα ἡ γριά πού φροντίζει τό χαρέμι θά «πουδράρει» τήν ὑποψήφια νύφη «ἐκεῖ πού πρέπει». Ὁ σύζυγος δέ θά πάρει χαμπάρι. Ἀντίστοιχα, ἄν ἡ γυναίκα εἶναι ἀναιμική, καί φοβᾶται πώς θά εἶναι ἀνεπαρκής ἡ ἀπόδειξη τῆς παρθενιᾶς της, πρέπει νά κοπανίσει καί νά κοσκινίσει στύψη, πού θά «βάλει μέσα της» πρίν ξεκινήσει γιά τό σπίτι του γαμπροῦ.

– Γιά νά ἔχουν οἱ παντρεμένες τή διακυβέρνηση τοῦ σπιτοῦ, οἱ γριές τίς συμβουλεύουν νά οὐρήσουν μετά τήν πρώτη νύχτα τοῦ γάμου, ἀπό λίγο

21) Οἱ γριές τοῦ Μαρόκου δίνουν κι ἄλλες πολλές συνταγές γι' αὐτό τό σκοπό, ἤ γιά νά γεννηθοῦν ἤ νά μή γεννηθοῦν παιδιά, ἤ γιά νά γίνουν ἀγόρια ἤ κορίτσια. Ὑπογραμμίζουμε πώς οἱ συνταγές αὐτές εἶν' ἐπικίνδυνες, καί τίς δίνουμε μόνο πληροφοριακά. Εἴμαστε βέβαιοι πώς κανείς ἀπό τούς ἀναγνῶστες δέ θά ἐπιχειρήσει νά ἐφαρμώσει αὐτά τά παράξενα γιατροσόφια, πού, ὅπως λέν κ' οἱ ἴδιες οἱ γριές πού τά συνιστοῦν, συχνά προκαλοῦν τό θάνατο. – Σ.τ.Σ.

κάθε φορά, γιά 7 φορές, μέσα στή φούχτα τους, χύνοντας τό ὑγρό σ' ἕνα μπουκαλάκι πού θά τ' ἀδειάσουν μέσα στό τσάϊ πού θά ἔχουν οἱ ἴδιες ἑτοιμάσει γιά τόν ἄντρα τους, λέγοντας:

Σ' ἔκανα νά πιεῖς τό νερό μου,
γιά νά μή βλέπεις παρά μέ τά μάτια μου,
νά μήν ἀκοῦς παρά μέ τ' αὐτιά μου,
νά μή μιλᾶς παρά μέ τό στόμα μου.

– Γιά νά «καλωσυνέψει» ἕναν ἄντρα πολύ βίαιο, ἤ γιά νά τόν κάνει νά τῆς εἶναι πιστός, ἡ γυναίκα πρέπει νά μετρήσει τό ἀνδρικό «ἐργαλεῖο» ὅταν αὐτός κοιμᾶται, μέ μιά κλωστή παρμένη ἀπό τό τυλιγάδι, τήν ὁποία θά τυλίξει σέ λίγο μπαμπάκι καί θά τή θάψει στόν κῆπο.

Ὑπάρχει καί μιά ἄλλη συνταγή, μᾶλλον μακάβρια: Ἡ γυναίκα νά πάει νύχτα στό νεκροταφεῖο, νά ξεθάψει ἕνα πρόσφατο πτῶμα, νά τό στήσει γονατιστό, καί κρατώντας τό χέρι του νά τό κάνει νά ζυμώσει ἕνα ψωμί. Ὅταν ὁ ἄντρας της τό φάει, θά εἶναι στήν ἀγκαλιά τῆς γυναίκας του, «φρόνιμος σάν πεθαμένος».

– Ἄν ὁ ἄντρας κακομεταχειρίζεται τή γυναίκα του, αὐτή πρέπει νά βρεῖ μουστάκια ὕαινας, νά τά κάψει καί νά τά ρίξει στόν καφέ τοῦ δύστροπου ἄντρα της. Τό γιατρικό θά εἶναι πιό ἀποτελεσματικό ἄν αὐτή βάλει μυαλό ἀπό ὕαινα στή βραδυνή *χαρίρα* ([22]).

– Ὅταν ὁ σύζυγος λείπει σέ ταξίδι, ἡ γυναίκα του πού στενοχωριέται καί θέλει νά τόν ἔχει κοντά της, θά ἐπισπεύσει τό γυρισμό του ἄν βάλει σ' ἕνα θυμιατό, ἄσπρο καί μαῦρο μοσχολίβανο, κι ἀνακαθίζοντας πάνω ἀ' τόν καπνό τόν κάνει νά μπεῖ στήν «ἐρωτική ὀπή» της, λέγοντας:

Ὁ κόσμος σέ λέει «πραματάκι μου»·
ἐγώ σέ λέω «τρέλλα μου».
Κάνε νά ἐπιστρέψει ὁ τάδε, γιός τοῦ δεῖνα
(ὄνομα τοῦ συζύγου)
ἀκόμα κι ἄν βρίσκεται σ' ἄγνωστο τόπο.

Τήν ὥρα τῆς ἀναχώρησης, ἡ γυναίκα πού λαχταρᾶ νά δεῖ τόν ἄντρα της νά γυρίσει γρήγορα, μπορεῖ νά τοῦ πεῖ ὅταν περνᾶ τό κατώφλι:

Ἄς λάμπει στό κεφάλι σου ὁ οὐρανός σάν τόν οὐρανό τῆς Ἰνδίας,
ἄς εἶναι ἡ γῆ κάτω ἀπ' τά πόδια σου σάν σηκώτι ἑνός σκυλιοῦ,
γιά νά γυρίσεις γρήγορα - γρήγορα
στή γλυκειά μου γωνίτσα.

22) Ἕνα εἶδος μανέστρας ἀρωματισμένης μέ μπαχαρικά, συνηθισμένο φαγητό τῶν Ἀράβων. – Σ.τ.Σ.

– Ἡ γυναίκα πού νιώθει νά λιγοστεύει ἡ θέρμη τοῦ ἄντρα της, πρέπει νά «βάζει μέσα της», κάθε βράδυ γιά μιάν ἑβδομάδα, ἕναν χουρμᾶ, κρατώντας τον ὅλη τή νύχτα. Τήν ἄλλη μέρα θά φροντίσει νά τόν φάει ὁ ἄντρας της χωρίς νά ὑποψιαστεῖ τήν προέλευσή του. Ἐπίσης, μπορεῖ νά «βάλει» ἕνα κομματάκι κρέας, πού θά τό κρατήσει γιά κάμποσο διάστημα· ὕστερα θά τό κρεμάσει στόν τοῖχο, καί τέλος θά τό ψήσει, καί θά τ' ἀνακατέψει μέ τό φαγητό τοῦ ἀνύποπτου συζύγου.

Ἄν, ἀντίθετα, θέλει νά μετριάσει μιά θέρμη πού πολύ συχνά τήν ἀναγκάζει νά ἐκτελεῖ «χρέη» πού τήν κουράζουν, θά μαζέψει ἀπό τό χαμμάμ λίγο ἀκάθαρτο νερό πού ἀδειάζει ἀπ' τή σωλήνα, καί μ' αὐτό θά ζυμώσει μιάν ἀπό κεῖνες τίς μικρές πίττες πού λέγονται *κερχέλ*, καί θά τή δώσει νά τή φάει ὁ ὑπερφλογερός ἄντρας της.

– Ἄν μιά ἀπό δυό συζύγους πού μόλις ἔχουν μπεῖ στό χαρέμι θέλει τό κακό τῆς ἄλλης, θά πάρει χολή βατράχου καί θά τή σκορπίσει στό κατώφλι τοῦ δωματίου της. Ὕστερα θά πάρει τρίχες ἀπό τήν κοιλιά μιᾶς σκύλας καί θά τίς βάλει κάτω ἀπό τό νυφικό κρεββάτι ἐκείνης πού μισεῖ, ἡ ὁποία ἀπό κείνη τή στιγμή θά φαίνεται σάν σκύλα στά μάτια τοῦ ἄντρα της.

– Μιά πεθερά πού θέλει νά χωρίσει τό γιός της ἀπό τή γυναίκα του πού τήν ἀγαπᾶ, θά πάρει ἕν' ἀσπρόρρουχο τῆς νύφης της, θά τό πλύνει, καί θά στίψει τό νερό στή μανέστρα πού θά φάει ὁ γιός της.

Συνταγές ὀμορφιᾶς

– Γιά νά μείνετε νέες καί φρέσκες, νά παίρνετε πρωί καί βράδυ δυό κουταλιές σιρόπι φτιαγμένο ἀπό λάδι καί μέλι, μέ προσθήκη ἑνός μίγματος ἀπό ζιγγίβερι, καρεφύλλι, καρύδια τῆς Σαχάρας καί ριζώματα γαλάγκης ([22α]) κοπανισμένα ὅλα μαζί. Ἐπίσης ἐξαίρετη συνήθεια εἶναι νά πλένεσαι κάθε πρωί μέ πολύ κρύο νερό.

– Γιά νά ἔχεις φωτεινό πρόσωπο, ἄλειψέ το μέ μιάν ἀλοιφή φτιαγμένη ἀπό κοπανισμένο τριφύλλι καί νερό. Ἤ καί μιάν ἀλοιφή φτιαγμένη ἀπό στρείδια καί οὖρα ἀνήλικου ἀγοριοῦ. Ἐπίσης μιάν ἀλοιφή ἀπό *γκάλια* ἀνακατωμένη μέ πολτό φτιαγμένο ἀπό ζαφορά, χουρμάδες καί κανέλλα, κοπανισμένα ὅλα μαζί. Ἤ ἀκόμα ἀπό ἀραβική γόμμα, ἀραιωμένη μ' αἷμα χοίρου καί ἀρώματα.

Γιά νά φέξει τό πρόσωπο, λιῶσε βούτυρο,καί πρόσθεσε ψιμμύθιο, κρεμέζι, ἄσπρο λιβάνι καί ξύλο τῶν Καναρίων, κοπανισμένα ὅλα μαζί.

– Γιά νά ὀμορφήνεις τά μάτια, πρέπει νά ἀνασηκώσεις τά βλέφαρα καί νά τά τρίψεις μέ φλοῦδες ἀπό ραπανάκια. Ἤ νά χύσεις πάνω τους μέλι στό

22α) Φυτό τῆς Κίνας, συγγενικό μέ τό ζιγγίβερι (πιπερόρριζα). – Σ.τ.Μ.

όποῖο νά ἔχει ψηθεῖ λίγη φλοῦδα κρεμμυδιοῦ. Ἄν μπορεῖς νά μαζέψεις οὖρα γάτου, τούς προσθέτεις σκόνη ἀπό στύψη καί τυλίγεις τό μίγμα σ' ἕνα πανί, μέ τό ὁποῖο θά δέσεις τά μάτια· αὐτό θά τούς δώσει μιάν «ἀκράτητη λάμψη».

– Τό καλύτερο *κόλ* πρέπει νά φτιαχτεῖ στό σπίτι, μέ καρεφύλλια, κοράλλι, κουκούτσια ἀπό μαῦρες ἐλιές, ἕνα κουκί πιπέρι καί λίγο ἀντιμόνιο. Τό μίγμα πρέπει νά κοπανιστεῖ ἀπό ἑφτά ἀνώριμα κορίτσια καί μιά γυναίκα «περασμένης ἡλικίας». Ὑγραίνεις τή σκόνη καί τήν ἁπλώνεις στά τσίνορα καί στά φρύδια.

– Ἡ ὀμορφιά τῶν δοντιῶν πετυχαίνεται μέ σκόνη ἀπό ξυλοκάρβουνο ἀνακατωμένη μέ ζάχαρη, ἤ μέ φλούδα καρυδιᾶς, ἤ ἀκόμα ἄν ἔχεις γιά μιάν ὥρα στό στόμα σου κοπανισμένο θυμάρι.

– Γιά νά μικρήνεις τό πολύ μεγάλο στῆθος, ἀρκεῖ νά τό τρίψεις 7 φορές μέ τίς παντόφλες ἑνός ἀνύπαντρου νέου. Ἀντίθετα, γιά νά μεγαλώσεις ἕνα πολύ μικρό, τό τρίβεις μέ κουκιά, πού ὕστερα τά ρίχνεις σ' ἕνα πηγάδι, λέγοντας:

Κουκιά, ὅπως ἐσεῖς φουσκώνετε,
ἔτσι κ' ἐκεῖνα θά φουσκώσουν

Ἀπό τό «Κάμα Σάστρα» (23)

1. Γιά νά ἐπισπεύσεις τόν ὀργασμό στή γυναίκα

– Πάρε *Σόπα* ἤ γλυκάνισο (pimpinella anisium) καμωμένο σκόνη πολύ λεπτή, ἅπλωσέ τη στήν παλάμη σου καί κάνε μ' αὐτή καί μέ μέλι ἕνα μαντζοῦνι. Βάλε το πάνω στό Λίγκαμ(24) ὥστε νά εἰσδύσει ὅσο τό δυνατόν πιό βαθειά, καί θά ἐπιτύχεις τόν ὀργασμό τῆς γυναίκας καί τήν ὑποταγή τους στή δύναμή σου.

2. Γιά ν' ἀργήσει ὁ ὀργασμός τοῦ ἄντρα

– Πάρε ρίζα τοῦ *Κάγκ* ἤ ἄσπρο κεχρί (panicum italicum) καί γύρη ἀπό ἄνθη λωτοῦ, κάνε τα σκόνη κι ἀνακάτεψέ την σέ μέλι. Ἄλειψε μέ τό μῖγμα τό πέλμα τῶν ποδιῶν σου πρίν ἀπό τήν πράξη.

3. Γιά ν' ἀποκαταστήσεις τή φυσική ὁρμή καί νά ξυπνήσεις τόν πόθο

– Ἀφοῦ ἀφήσεις τό χυμό τοῦ *Μπούγια- Κοχάλι* (solanum jacquini, σολανόν τό ἰασμοειδές, ἤ στρύχνος) στόν ἥλιο ὡσότου στεγνώσει, ἀνακάτεψέ τον μέ λιωμένο βούτυρο, καμένη ζάχαρη καί μέλι. Αὐτή ἡ συνταγή σοῦ δίνει δύναμη δεκαέξη ἀνδρῶν, καί μπορεῖ ἕνας μόνο νά ἱκανοποιήσει δέκα γυναῖκες.

– Πάρε τό χυμό τῆς φλούδας τοῦ *Ἀνθαλλί* (φύλλανθος, στυφοκάρυδος), κι ἄφησέ τον στόν ἥλιο νά στεγνώσει ἀνακάτεψέ τον μέ σκόνη ἀπ' τό ἴδιο

23) Τό *Κάμα Σάστρα* (Ἡ γραφή τοῦ Ἔρωτα) εἶναι ἔργο τοῦ μεγάλου ἰνδοῦ ποιητῆ Καλυάνα Μάλλα, ἀπό τόν ΙΣΤ' αἰῶνα, πού γεννήθηκε στήν Καλίγκα κ' ἦταν «ἀνώτερος βραχμάνος». Γράφτηκε γιά τή σεξουαλική διαπαιδαγώγηση τοῦ Λάδα Χάν, γιοῦ τοῦ ἀντιβασιλέα τοῦ Κουζεράτ Ἄχμα Χάν. – Σ.τ.Μ.

24) Τό ἀνδρικό ὄργανο. – Σ.τ.Σ.

δέντρο καί φάγε την μέ λιωμένο βούτυρο, καμένη ζάχαρη καί μέλι πρίν ἀπό τήν πράξη, μέ συνέπεια μιάν ἐκπληκτική μεγέθυνση, κι ἀκόμα κ' ἕνας γέρος θά ξαναγίνει σάν νεαρός.

– Βούτηξε σπόρους ἀπό *Οὐρίντ* (Phaseolus radiata, φασίολος ὁ χρυσοῦς, ἤ πρασινοφάσουλο) σέ γάλα μέ ζάχαρη, κι ἄφησέ τα γιά τρεῖς μέρες στόν ἥλιο· ὕστερα κάνε τα σκόνη, ζύμωσέ τα σάν μπισκότα, τηγάνισέ τα μέ βούτυρο, καί τρῶγε ἀπ' αὐτά κάθε πρωΐ ὅποια καί νά 'ναι ἡ ἡλικία σου, θ' ἀποχτήσεις μεγάλη δύναμη καί θά μπορεῖς νά χαρεῖς ἑκατό γυναῖκες.

4. Γιά νά τονώσεις καί ν' ἀναζωογονήσεις τό ἀνδρικό ὄργανο

– *Πάρε ἴσα μέρη ἀπό Τσικάνα* (hedysarum lagopodioides), *Λέχι*, *Κόσθ* (Costus speciusus ἤ arabicus), *Βερχάντ* (ρίζα ἀπό ἴριδα), *Γκαγιαπιμπάλι* (pothos officinalis), *Ἀσχάντ* (Physalis flexuosa) σέ ράβδους, καί *Κάνχερ ρούτ* (nerium odorum, πικροδάφνη), κοπάνισέ τα κι ἀνατάτεψέ τα μέ βούτυρο, ἄλειψε μ' αὐτά τό ὄργανο, κ' ὕστερ' ἀπό δυό *γκάρι* (48 λεπτά) αὐτό θά γίνει μεγάλο σάν ἀλογίσιο ([25]).

– Πάρε ἴσα μέρη *Ράκτα-μπόλ* σέ σκόνη (μύρρα, πού τό ἰνδικό της ὄνομα ὑποδηλώνει τήν αὔξηση τῆς ποσότητας αἵματος ([25a]) *Μανασίλ* (κόκκινο θειοῦχο ἀρσενικό), costus arabicus, γλυκάνισο καί βόρακα ἀνακάτεψέ τα μέ γνήσιο σουσαμόλαδο, ἄλειψε τό μέλος σου, καί θά ἔχεις τόν ἐρεθισμό πού ἐπιθυμεῖς.

– ἀνακάτεψε τόν καρπό τοῦ *Ντόρλι* (solanum μακρόρριζον), καρύδια (τοῦ εἴδους *ἡμίκαρπος ἀνακάρδιον*) καί φλοῦδα ρωδιᾶς μέ πικρό λάδι (ἀπό συνάπι, sinapis dichotoma), κι ἄλειψέ τα στό μέλος σου, πού θά γίνει πολύ μεγαλύτερο.

5. Γιά νά σφίξει καί νά γίνει πιό ἐλαστικό τό Γιονί ([26])

– Πάρε τό μίσχο ἤ τό ἄνθος τοῦ λωτοῦ, κοπάνισέ το μέσα σέ γάλα,

25) Εἶναι βέβαιο ὅτι οἱ Κινέζοι ἔχουν ἕνα παρόμοιο μυστικό· εἶν' ἕνα μικρό χάπι κοκκινοκίτρινο σάν τό ραβέντι, κλεισμένο σέ κέρινο περίβλημα κι ἀποτελούμενο ἀπό φυτικές οὐσίες, ὅπως ἀποδείχτηκε ἀπό πολλές ἀναλύσεις, ἄν διαλυθεῖ σέ ζεστό νερό κι ἀλειφτεῖ τό ὄργανο μ' αὐτό, προκαλεῖ μιά γενική φαγοῦρα ἀκολουθούμενη ἀπό ἔντονο ἐρεθισμό, μέ συνέπεια νά μεγαλώνει σημαντικά αὐτό τό μέλος γιατί προκαλεῖται ἔντονη συμφόρηση τοῦ αἵματος. – Σ.τ.Σ.

25α) Εἶναι μιά ἀνεκτίμητη γόμμα πού κακῶς τήν περιφρονοῦμε, ἐνῶ στήν ἰνδική καί ἀραβική φαρμακοποιΐα θεωροῦνταν σάν πανάκεια. – Σ.τ.Μ.

26) Τό γυναικεῖο μόριο. – Σ.τ.Σ.

ζύμωσέ το σέ μπαλλίτσες καί βάλε το μέσα στό Γυονί· ή γυναίκα, ἀκόμα κι ἄν εἶναι πενηντάρα, θά γίνει σάν παρθένα.

6. Γιά ν' ἀποχτήσει εὐχάριστη μυρωδιά τό Γυονί

– Πάρε λάδι ἀπό *Σιρός* (εἶδος σιναπιοῦ), κι ἀπόσταγμα τοῦ *Τζάϊ* (ἄνθος γιασεμιοῦ)· ζέστανέ τα μαζί σέ σιγανή φωτιά κι ἄλειψε τό ἐσωτερικό κάθε μέρα. Δέν ὑπάρχει φόβος γιά καμιά δυσάρεστη ὀσμή οὔτε στή διάρκεια τῆς πράξης οὔτε μετά.

7. Γιά τήν ἀποτρίχωση τοῦ σώματος

– ἀνακάτεψε ὀξείδιο σιδήρου (σκουριά) σέ σκόνη καί πικρό λάδι· ἄφησέ το στόν ἥλιο γιά 7 μέρες κι ἄλειψε μ' αὐτό τήν ἥβη (τό πρωτότυπο χρησιμοποιεῖ τή λέξη *Σμαραλάγια*, ἀπό τό *Σμάρα*, ἐπωνυμία τοῦ *Κάμα - ντέβα*, «θεοῦ τοῦ Ἔρωτα», καί τό *Ἀλάγια*, σπίτι, ὅπως στό *Ἱμαλάγια*, τήν ὀροσειρά τῶν Ἰμαλαΐων, πού σημαίνει «σπίτι τοῦ χιονιοῦ»)· ὅλο τό τρίχωμα θά φύγει.

8. Γιά νά μήν πιάσεις παιδί

– Μετά τήν 4η μέρα τῆς περιόδου (δηλ. τή μέρα τοῦ καθαρμοῦ) πάρε γιά τρεῖς μέρες ζουμί ἀπό *Τσιτράκα* (δαντελλαρία τῆς Κεϋλάνης, plumbago jelonyca), βρασμένη μέ ριζόνερο.

– Κάνε σκόνη εἴκοσι *Μάσα* ἀπό καρύδια (ἡμίκαρπος ἀνακάρδιον), βράσε τα μέ *Ντούν* (δηλ. νερό στό ὁποῖο ξεπλένεις τό ρύζι), καί πιές τό ζουμί τίς ἑφτά μέρες πού διαρκεῖ ἡ περίοδος: θά μείνεις στεῖρα γιά ὅλη σου τή ζωή.

9. Γιά νά δυναμώσουν καί νά ὀμορφήνουν τά μαλλιά

– Πάρε σπόρους ἀπό ἀνθό σουσαμιοῦ, (σπόρους καί καρπό ἀπό τρίβολο (tribolus lanuginosus, κολλητσίδα), ἀνακάτεψέ τους μέ γάλα γελαδινό, καί βάλε ἀπ' αὐτό τό μῖγμα στά μαλλιά σου γιά 7 μέρες, κι ὅσο ἀραιά κι ἄν εἶναι, θά γίνουν πυκνά καί μακρυά.

– ἀνακάτεψε μέ μέλι σπόρους τοῦ *Γκούντ* (abrus precatorius) καί βάλε

τό μῖγμα στό κεφάλι σου: θά ἔχεις ἕνα θαυμάσιο φάρμακο γιά τήν ἀσθένεια *Ἴντρα - λουπταρόγα*, τήν φαλάκρα πού δημιουργεῖται στήν κορφή τῶν μαλλιῶν.

10. Γιά τήν ἀνανέωση τῶν μαλλιῶν

– Βούτηξε καρπούς ἀπό μυροβάλανο (terminalia chebula) στό χυμό τοῦ *εὐφόρβιου τοῦ πενταγώνου*, ξεραμένους στόν ἥλιο, κοπάνισέ τους καί βάλε τους στά μαλλιά.

11. Γιά ν' ἀνορθωθοῦν καί νά σφίξουν τά πεσμένα στήθη

– Βράσε χυμό τοῦ φυτοῦ *Νάρβελ* (narweliá jeylonica) μέσα σέ σουσαμόλαδο, κι ἄλειψε μ' αὐτό τά στήθη, πού θά ξαναγίνου σφιχτά, ὅσο χαλαρά κι ἄν ἦταν.

– Βράσε φλούδα ρωδιᾶς καμωμένη σκόνη μέσα σέ λάδι ἀπό συνάπι, κι ἄλειψε τά στήθη ὁποιασδήποτε γυναίκας, ἀκόμα καί γριᾶς, πού θά ξαναγίνουν ὀρθά, ὡραῖα καί στρογγυλά!

12. Ἐρωτική ἀλοιφή

– Πάρε ξύλο ἀπό σάνταλο καί κάνε το λεπτή σκόνη, *Βάλα* (ἀνδροπώγων nuricatum, κουσκούτα), Λόδρα (σύμπλοκος racemosa) καί φλοῦδα ἀπό μάγκο· ἀνακάτεψέ τα μέ χυμό τοῦ *Χάντρα* (κίτρινη μυροβάλανο)· κάνε μ' αὐτή τήν ἀλοιφή ἐντριβή στό δέρμα, καί θά τοῦ δώσει ἕνα γλυκό ἄρωμα. Ἄν ἀλειφτεῖ τό σῶμα μετά τό μπάνιο, θά προκαλέσει αὐθόρμητη ἐρωτική διέγερση.

13. Γιά τή δυσοσμία τοῦ στόματος

– Κοπάνισε στάχτη ἀπό Ἀπαμάργκα-βρίκς (ἀχυρανθές aspera) καί ρίξε την σέ χυμό ἀπό φύλλα τοῦ μάγκο· ἄφησε τό μῖγμα νά στεγνώσει στόν ἥλιο, καί τρῶγε ἀπό λίγο κάθε πρωί μαζί μέ καρύδια ἀπό ἀρέκα ([26α]) καί φύλλα ἀπό μπετέλ. Αὐτή εἶναι ἡ καλύτερη συνταγή γιά τόν καθορισμό τῆς ἀναπνοῆς μετά τό φαγητό.

26α) Εἶδος φοινικιᾶς τῶν Ἰνδιῶν, *καχούτα* ἤ *κατσοῦ*. – Σ.τ.Μ.

Ἀπό τό «Ραούντ ἀλ Ἀτίρ»

ἤ ὁ «Μυρωμένος Κῆπος, τοῦ Σεΐχη Νεφζαουΐ»

Μαγικά μυστικά γιά τίς χαρές τοῦ ἔρωτα

Ὀχτώ εἶναι οἱ ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιά τήν ὁλοκληρωμένη ἐρωτική ἀπόλαυση: ἡ σωματική ὑγεία, ἡ ἔλλειψη κάθε θλίψης στήν καρδιά, ἀπαλλαγή ἀπό κάθε ἔγνοια τοῦ νοῦ, ἡ ἔντονη προδιάθεση γιά κέφι, ἡ καλή διατροφή, τά πλούτη, ἡ ποικιλία στά πρόσωπα τῶν γυναικῶν κ᾽ ἡ ποικιλία τοῦ χρωματισμοῦ τους.

Ἄν θέλεις νά αὐξήσεις τήν ἐρωτική σου δύναμη, πάρε καρπούς ἀπό σχῖνο (*ντερού*) ([27]), κοπάνισέ τους καί διάλυσέ τους σέ λάδι καί μέλι ξαφρισμένο· ὅταν πιεῖς νηστικός αὐτό τό μῖγμα, θά γίνεις φλογερός στό ἀντάμωμα καί θά ἔχεις ἄφθονο σπέρμα.

Παρόμοιο ἀποτέλεσμα θά ἔχεις ἄν τρίψεις τ᾽ ὄργανό σου καί τόν κόλπο μέ χολή τσακαλιοῦ. Τονώνει πολύ καί κάνει ἔντονο τόν πόθο.

Ἕνας σοφός πού λέγεται Γαλινούς ([28]) εἶπε: «Ὅταν κάποιος δέν αἰσθάνεται ἀρκετά ἱκανός γιά συνουσία, πρέπει νά παίρνει, πρίν πλαγιάσει, ἕνα ποτῆρι πηχτό μέλι καί νά τρώει εἴκοσι μύγδαλα κ᾽ ἑκατό κουκουνάρια. Αὐτό θά τό κάνει γιά τρεῖς μέρες. Μπορεῖ ἐπίσης νά κοπανίσει σπόρους ἀπό κρεμμύδι, πού θά τούς ἀνακατέψει μέ μέλι ἀφοῦ τούς κοσκινίσει. Αὐτό τό μῖγμα πρέπει νά τό παίρνει νηστικός».

Γιά νά πολλαπλασιάσεις τόν ἀνδρισμό σου, πρέπει νά λειώσεις λῖπος ἀπό τήν καμπούρα τῆς καμήλας καί ν᾽ ἀλείψεις μ᾽ αὐτό τό μέλος σου πρίν ἀπό τή διείσδυση. Αὐτό θά σέ δυναμώσει κ᾽ ἡ γυναίκα δέ θά ἔχει κανένα παράπονο.

27) Ὁ σχῖνος εἶναι ἕνα δεντράκι ἀπό τά ἀνακαρδιοειδῆ (Σχῖνος ἡ πιστάκη). Βγάζει μιά ρητίνη πού εἶναι ἡ γνωστή μας μαστίχα· οἱ καρποί παράγουν ἕνα παχύ λάδι, πού φαίνεται νά ἔχει τήν ἰδιότητα νά σφίγγει τή σάρκα. – Σ.τ.Μ.

28) Πρόκειται γιά τόν Ἕλληνα διάσημο γιατρό Κλαύδιο Γαληνό, πού γεννήθηκε στά 131 μ.Χ. στήν Πέργαμο. Ὁ πατέρας του Νίκων τοῦ ἔδωσε αὐτό τό ὄνομα ἐξ αἰτίας τοῦ γαλήνιου χαρακτῆρα του. – Σ.τ.Μ.

Ἄν θέλεις ν' ἀποκτήσεις δυνάμεις πρίν ἀπό τή συνουσία, μάσησε λίγους σπόρους ἀπό κουβέβα ([28a]) ἤ μερικούς σπόρους ἀπό καρδάμωμο. τοῦ εἴδους γίγας. Βάλε μιά ποσότητα ἀπ' αὐτό πού μάσησες στή βάλανο. Ἡ ἡδονή τῆς γυναίκας θά γίνει πολύ πιό ἔντονη μ' αὐτή τή μέθοδο· ἀνάλογο ἀποτέλεσμα ἔχει κ' ἡ ἀλοιφή ἀπό βάλσαμο τῆς Ἰουδαίας ἤ τῆς Μέκκας ([29]).

Γιά ν' αὐξήσεις τήν εὐχαρίστηση τῆς συνουσίας κοπάνισε πύρεθρον ([30]) καί ζιγγίβερι ([31]) κι ἀνακάτεψέ τα μέ ἀλοιφή ἀπό λείριο ([32])· τέλος, κάνε μιά ἐπάλειψη μέ τό μῖγμα αὐτό στούς ὄρχεις καί τό ὄργανο.

Γιά ν' ἀποχτήσεις δύναμη στή συνουσία καί νά ἔχεις ἄφθονο σπέρμα, φάγε χρυσόκολλα ([33]), σέ ποσότητα ὅσο ἕνα κουκκί ἀπό σινάπι. Μ' αὐτή τή μέθοδο, δέ θά νιώσεις ποτέ κούραση κάνοντας ἔρωτα.

Ἄν θέλεις νά ἑκατονταπλασιάσεις τή θέρμη τῆς φίλης σου, πάρε μιά μικρή ποσότητα κουβέβας, πύρεθρου, ζιγγίβερης καί φλούδας ἀπό κανέλλα, καί μάσησε καλά τό μῖγμα. Ὕστερα, πρίν ἀπό τή διείσδυση, ἄλειψε τό μέλος σου μ' αὐτό, καί θά δεῖς πώς ἡ γυναίκα θά νιώσει τέτοιον ἐρεθισμό, πού πιά δέ θά σ' ἀφήνει ἀπό κοντά της.

Ἄν κάνεις ἐντριβή στό μέλος σου μέ γάλα γαϊδούρας, ἀποκτᾶς μεγαλύτερη δραστηριότητα καί δύναμη.

Γιά νά εἶσαι πάντα ρωμαλέος κ' ἕτοιμος γιά νά κάνεις ἔρωτα, πρέπει νά τρῶς συχνά ρεβύθια καλοβρασμένα μέ κρεμμύδι, κι ἀρωματισμένα μ' ἕνα μῖγμα ἀπό κανέλλα, ζυγγίβερι, καί σπόρους ἀπό καρδάμωμο.

Γιά τή θεραπεία τῆς στειρότητας

Ἕνα φάρμακο για τή στειρότητα εἶναι τό μεδοῦλι ἀπό τήν καμπούρα τῆς καμήλας, μέ τό ὁποῖο ἡ γυναίκα πρέπει νά τρίβει τόν κόλπο της μετά τό τέλος τῆς περιόδου. Ἡ θεραπεία βελτιώνεται περισσότερο μέ τήν χρήση

28α) Εἶδος πιπεριοῦ τῆς Μαλαισίας, πού χρησιμοποιεῖται σάν μπαχαρικό, κι ὀνομάζεται στ' ἀραβικά *κουμπάμπαχ*. – Σ.τ.Μ.

29) Amyris gileadensis, ἤ τρεμεντίνη τοῦ Καναδᾶ.

30) Ἀνθεμίς τό πύρεθρον.

31) Πιπερόρριζα, τό ammonium zingiber τοῦ Λινναίου, πού ἡ ἑλληνική του ὀνομασία προέρχεται ἀπό τό σανσκριτικό *σιγγάβερα*, ἔχει διεγερτικές, ἐρυθηματικές καί ἀντιφλογιστικές ἰδιότητες. – Σ.τ.Μ.

32) Μῖγμα ἀπό λάδι καί φύλλα λειρίου (πασχαλιᾶς) κοπανισμένα. Φαίνεται ὅτι τά φύλλα αὐτά ἔχουν στυπτικές καί τονωτικές ἰδιότητες. – Σ.τ.Σ.

33) Εἶν' ἕνα ὑλικό πού χρησιμοποιεῖται στή συγκόλληση τῶν μετάλλων, καί κυρίως τοῦ χρυσοῦ· πρόκειται πιθανῶς γιά τόν βόρακα. Ἡ λέξη *τινκάλ* στά ἰνδικά, πού σημαίνει βόρακα, εἶναι ἀντίστοιχη μέ τήν ἀραβική λέξη *τεουνκάρ*. – Σ.τ.Σ.

ἑνός φυτοῦ πού λέγεται «σταφύλι τοῦ τσακαλιοῦ» ([35]), πού πρέπει νά τό πιεῖ κανείς μέ λίγες στάλες ξύδι, γιά 7 μέρες, πρίν τό φαγητό. Ὁ σύζυγος θά φροντίζει σ' αὐτό τό διάστημα νά ἔρχεται συχνά σ' ἐπαφή μέ τή γυναίκα του.

Μιά στεῖρα μπορεῖ νά κοπανίσει μιά ποσότητα σπόρους ἀπό σέλινο, νά πάρει τό χυμό τους καί νά τόν ἀνακατέψει μέ σκόνη ἀπό σανταράκη ([36]) σέ ποσότητα ὅσο τό μέγεθος ἀπό ἕνα κουκκί. Τό ὑγρό πρέπει νά τό παίρνει γιά τρεῖς μέρες, μετά τό τέλος τῆς περιόδου, κ' ὕστερα θά μπορεῖ ν' ἀγκαλιαστεῖ μέ τόν ἄντρα της.

Τό πρῶτο ἀπό τά δυό ποτά πού ἀναφέραμε πρέπει νά τό πάρει μόνο του καί πρίν ἀπό τό δεύτερο· ἐνῶ τό ἄλλο θά ἔχει θετικό ἀποτέλεσμα, ἄν εἶναι τό θέλημα τοῦ παντοδύναμου 'Αλλάχ!

Ὑπάρχει κ' ἕνα τελευταῖο φάρμακο· ἑτοιμάζεις ἕνα μῖγμα ἀπό νίτρο, χολή ἀρνιοῦ ἤ γελάδας, μιά ποσότητα τοῦ φυτοῦ πού λέγεται *ἐλ μεούσκ* ([37]), καί σπόρους ἀπό τό ἴδιο φυτό. Ἔπειτα πρέπει νά βουτήξεις σ' αὐτό τό ὑγρό ἕνα κομμάτι πανί καί νά τρίψεις τό στόμιο τοῦ κόλπου μετά τήν περίοδο: τέλος, ἡ γυναίκα ἀνταμώνεται μέ τόν ἄντρα, κι ἄν τό θέλει ὁ 'Αλλάχ, θ' ἀποχτήσει ἕνα γυιό.

Γιά τήν ἀνικανότητα

Μάθε, ὦ Βεζύρη (ὁ 'Αλλάχ νά σέ προστατεύει!) ὅτι τρεῖς εἶναι οἱ αἰτίες τῆς ἀνικανότητας:

1. Τό μπέρδεμα τῶν κορδονιῶν ([38])
2. Μιά ἀδύνατη ἰδιοσυγκρασία
3. Ἡ πρόωρη ἐκσπερμάτωση.

Γιά νά μή μπερδευτοῦν τά κορδόνια, πρέπει νά πάρεις *γκαλάγκα* ([39]), κανέλλα τῆς Μέκκας καρεφύλλια, κασού τῶν 'Ινδιῶν ([40]), μοσχοκάρυδο,

35) Τό φυτό πού λέγεται καί «σταφύλι τῆς ἀλεποῦς» καί *μεουκνίνα* εἶναι πιθανώτατα τό μαῦρο βατόμουρο, solanum nigrum, πού λανθασμένα τό μετάφραζαν «σταφύλι ἀρκούδας» (Uva urgi), πού ἀντίθετα, εἶναι τό κούμαρο, θάμνος μέ παυσίπονες ἰδιότητες. – Σ.τ.Σ.

36) ἀραβικά, *τσερνίκ ἐλ ἀχμεούρ*, κόκκινο ἀρσενικό. – Σ.τ.Σ.

37) Ἡ λέξη *μεούσκ* τοῦ Ἄραβα συγγραφέα σημαίνει καί μόσχος. Πιθανόν πρόκειται γιά τό φυτό *ὑάκινθος ὁ ἰνδικός*, πού ἀραβικά λέγεται *μεούσκ ἐλ ρουμί*, ὁ μόσχος τοῦ Ἕλληνα. – Σ.τ.Σ.

38) Μπορεῖ νά συμβεῖ ὥστε ἕνας ἄντρας πού ἀνταμώνεται μέ γυναίκα, ἔστω κι ἄν φλογίζεται ἀπό πόθο, νά μή μπορεῖ νά ἐκτελέσει τήν πράξη ἐξ αἰτίας τῆς ἀδράνειας τοῦ μέλους του, πού δέν ἀνταποκρίνεται σ' ὁποιοδήποτε ἐρέθισμα. Τότε λένε πώς «μπερδεύτηκαν τά κορδόνια» ἀντίστοιχα μέ τό μπέρδεμα τῶν κορδονιῶν ἑνός πανταλονιοῦ. – Σ.τ.Σ.

39) Ἡ *γκαλάγκα* εἶναι μιά ρίζα ἀπό τίς 'Ινδίες. Ὑπάρχουν δυό εἴδη: ἡ galanga major καί ἡ galanga minor.

40) Πρόκειται γιά τό ἰνδικό *κατσέ* ἤ τό βραζιλιανό *καχού*, μιά φυτική οὐσία στυπτική, στομαχική καί διεγερτική, πού προέρχεται ἀπό τίς 'Ινδίες. – Σ.τ.Σ.

κουβέβα τῶν Ἰνδιῶν, γλῶσσα σπουργιτιοῦ, καρδάμωμο, περσικό πιπέρι, ἰνδικό σκόλυμο ([41]), πύρεθρο, σπόρους ἀπό δάφνη κι ἄνθη γαρυφαλιᾶς. Ἀνακατεύεις αὐτά τά ὑλικά ὥστε νά γίνουν ἕνας πολτός, καί πίνεις ἀπ' αὐτόν ὅσον περισσότερο μπορεῖς νά τό πιεῖς μέ μέλι· αὐτός μάλιστα εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος, πού δίνει καλύτερα ἀποτελέσματα.

Ὅποιος πάσχει ἀπό πρόωρη ἐκσπερμάτωση πρέπει νά παίρνει μοσχοκάρυδα καί λιβάνι (*ὀλίβανον*) ἀνακατωμένα μέ μέλι.

Ὅταν ἡ ἀνικανότητα προέρχεται ἀπό ἀδυναμία, πρέπει νά πίνεις μέλι μέ πύρεθρο, σπόρους τσουκνίδας, εὐφόρβιο (ἤ σεβαδίλια), πράσινη ζιγγίβερη, κανέλλα τῆς Μέκκας καί καρδάμωμο. Τό μῖγμα αὐτό διώχνει τήν ἀδυναμία καί σέ γιατρεύει μέ τή βοήθεια τοῦ Παντοδύναμου.

Μπορῶ νά ἐγγυηθῶ γιά τήν ἀποτελεσματικότητα ὅλων αὐτῶν τῶν γιατρικῶν, πού ἡ δραστικότητά τους εἶναι δοκιμασμένη.

Ἡ ἀποτυχία τῆς συνουσίας ἀπό ἔλλειψη στύσεως συχνά ὀφείλεται καί σ' ἄλλα αἴτια. Ὅταν ἕνας ἄντρας νιώθει νά γίνεται τό μέλος του χαλαρό τή στιγμή τῆς διείσδυσης, ὑποψιάζεται πώς εἶναι ἀνίκανος· ἀντίθετα, αὐτή ἡ ἀνωμαλία προέρχεται ἀπό ἕναν ὑπερβολικό σεβασμό πρός αὐτή τή γυναίκα, ἀπό ἕνα ὑπέρμετρο αἴσθημα ντροπῆς, ἀπό τή θέα κάποιου ἄσχημου πράγματος, ἀπό μιά δυσάρεστη ὀσμή, ἤ ἀπό ἕνα εἶδος ζήλειας πού προκαλεῖται ἀπό τή σκέψη πώς ἡ γυναίκα δέν εἶναι πιά παρθένα καί πώς τήν εἶχαν κάνει κι ἄλλοι δική τους.

Πῶς νά μεγαλώσει τό ἀνδρικό μέλος ([42])

Μάθε ὦ βεζύρη (ὁ Ἀλλάχ νά σέ προστατεύει!) ὅτι τοῦτο τό κεφάλαιο ἔχει μεγάλη σημασία, τόσο γιά τούς ἄντρες ὅσο καί γιά τίς γυναῖκες. Γιά τούς πρώτους ἐπειδή ἕνα μέλος γερό καί μεγάλο εἶναι βασική προϋπόθεση γιά τήν κατάκτηση τῆς εὔνοιας καί τῆς ἀγάπης τῶν γυναικῶν, καί γιά κεῖνες, γιά νά μποροῦν νά κατευνάσουν τό πάθος τους καί νά χαροῦν τήν πιό τέλεια ἡδονή. Ἀπόδειξη τῶν ἰσχυρισμῶν μου εἶναι τό γεγονός ὅτι οἱ ἄντρες μέ μικρό μέλος συναντοῦν τήν περιφρόνηση τῶν γυναικῶν, τουλάχιστο γιά τή συνουσία· αὐτές νιώθουν παρόμοια γι' ἄντρες μέ μέλος χαλαρό, μαλακό κι ἀδύνατο. Μόνο ἕνα ὄργανο σκληρό καί γερό μπορεῖ νά δώσει πλήρη ἱκανοποίηση.

Ὅποιος ἔχει μικρό μέλος καί θέλει νά τό μεγαλώσει καί νά τό δυναμώ-

41) Τό ἀσπράγκαθο, πού φύεται καί στόν τόπο μας, ἄν καί στό κείμενο ἴσως ν' ἀναφέρεται σέ μιά ποικιλία τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν. – Σ.τ.Μ.

42) Νομίζουμε περιττό νά τονίσουμε στόν ἀναγνώστη ὅτι οἱ συστάσεις πού ἀκολουθοῦν ἀνήκουν σέ μιάν ἐποχή πολύ καθυστερημένη στήν ἰατρική, κ' ἔτσι πρέπει νά τίς θεωρήσει κανείς μόνο κάτι ἀξιοπερίεργο ἀπό ἱστορική καί φιλολογική ἄποψη. – Σ.τ.Σ.

σει, πρίν ἀπό τή συνουσία πρέπει νά τοῦ κάνει ἐντριβή μέ ζεστό νερό ὡσότου διογκωθεῖ καί κοκκινίσει ἐξ αἰτίας τῆς ἔντονης συρροῆς αἵματος· ἀπό τή θερμότητα, κ' ὕστερα νά τό ἀλείψει μέ μέλι καί ζιγγίβερη.

Ἄλλο φάρμακο ἀποκτᾶς ἄν πάρεις μιά ποσότητα πιπέρι, λεβάντα, γκαλάγκα (6λ. ὑποσημείωση 39) καί μόσχο, νά τά κάνει ὅλα σκόνη κοσκινισμένη καί νά τ' ἀνακατέψει μέ μέλι καί ζαχαρωμένη ζιγγίβερη. Ἀφοῦ τρίψεις τό μέλος μέ χλιαρό νερό, θά τό ἀλείψεις μέ τό μῖγμα αὐτό, καί θά γίνει δυνατό καί στέρεο.

Τρίτη μέθοδος εἶναι νά τρίψεις μέ τό χέρι τό μέλος μέ ζεστό νερό, ὡσότου ἐπιτύχεις τή στύση, κ' ὕστερα νά τό τυλίξεις μ' ἕνα κομμάτι λεπτό δέρμα ὅπου νά ἔχει ἁπλωθεῖ λίγο χλιαρό κατράμι. Ἄν τό ἐπαναλάβεις πολλές φορές, τό μέλος θ' ἀποκτήσει μέγεθος καί δύναμη.

Ἄλλη μέθοδος: λιῶσε βδέλλες κι ἀραίωσε τόν πολτό τους μέ λάδι· ἄλειψε μ' αὐτόν τό μέλος ἤ γέμισε μιά μποτίλια καί θάψε την σέ ζεστή κοπριά, ὡσότου ὁ πολτός συμπυκνωθεῖ, σχηματίζοντας ἕνα εἶδος ἀλοιφῆς πού θά τήν ἁπλώσεις στό μέλος.

Μπορεῖς τέλος νά χρησιμοποιήσεις ρετσίνι πεύκου καί κερί, ἀνακατωμένο μέ σωληνοπόρους ([43]), ἀσφόδελους ([44]), και τσιρίσι ([45]), καί μέ τό μῖγμα ν' ἀλείψεις τό μέλος σου γιά νά μεγαλώσει.

Ἡ ἀποτελεσματικότητα τῶν μεθόδων αὐτῶν εἶναι βέβαιη, κ' ἐγώ ὁ ἴδιος τίς ἔχω δοκιμάσει.

Συνταγές γιά τή δυσοσμία

Μάθε, ὦ βεζύρη (ὁ Ἀλλάχ νά σ' ἐλεήσει!) πώς ἡ δυσοσμία ἀπό τίς μασχάλες καί τά κρυφά μέρη τῆς γυναίκας, καθώς κι ὁ ὑπερβολικά φαρδύς κόλπος, εἶναι τά χειρότερα κακά τοῦ κόσμου.

Ἄν μιά γυναίκα θέλει νά διώξει τή δυσοσμία, πρέπει νά κοπανίσει κόκκινη σμύρνα, νά τήν κοσκινίσει καί νά τήν ἀνακατέψει μέ χυμό μυρτιᾶς ([46]). Ἄν ἀλείψει τό μῖγμα γύρω ἀπ' τήν ἥβη, γρήγορα κάθε δυσοσμία θά χαθεῖ.

43) Ὁ Ὁ σωληνοπόρος εἶναι ἀνθόζωο πού διαμορφώνει ἀσβεστολιθικοῦς κοκκινόχρωμους σωλῆνες σχηματίζοντας στό βυθό μάζες στρογγυλωπές σέ ἀρκετή συχνά ἔκταση. Βρίσκεται στήν Ἐρυθρά καί στήν Ἰνδική θάλασσα. – Σ.τ.Μ.

44) Φυτό μέ κρινοειδῆ ἄνθη λευκά ἤ κίτρινα, πού κατάγεται ἀπό τήν Ἑλλάδα καί τήν Ἰταλία. Ἡ γνωστότερη ἀπό τίς κοινές του ὀνομασίες εἶναι «σπερδούκλι». – Σ.τ.Μ.

45) Τό τσιρίσι, ἡ κόλλα τοῦ παπουτσῆ, γίνεται εἴτε μέ ἀνάμιξη ἀσφοδέλου καί σκίλλης, ἤ μέ πατσᾶ βοδινό ἤ ἀρνίσιο, πού οἱ Ἄραβες τ' ὀνομάζουν τιχάλ. – Σ.τ.Μ.

46) Ὁ συγγραφέας μεταχειρίζεται τή λέξη *ass* γιά τήν Myrtus communis τοῦ Λινναίου, πού τό κοινότερο ὄνομά της εἶναι *ρέουντ*, πού συχνά σημαίνει καί δάφνη. – Σ.τ.Σ.

Ἄλλη μέθοδος εἶναι ν' ἀλέσεις σπόρους λεβάντας καί νά τούς ἀνακατέψεις μέ ροδόσταμο, ὕστερα νά ὑγράνεις μ' αὐτό ἕνα πανί καί νά τρίψεις τό στόμιο τοῦ κόλπου. Κάθε δυσάρεστη ὀσμή θά πάψει ἀμέσως.

Γιά νά στενέψει ὁ κόλπος, πρέπει νά διαλύσεις σέ νερό λίγη στύψη καί νά πλύνεις μ' αὐτό τά κρυφά σου μέρη, προσθέτοντας καί ἕνα ζουμί ἀπό φλούδα καρυδιᾶς, πού ἔχει στυπτικές ἰδιότητες.

Γιά τό σφίξιμο τῶν γυναικείων μερῶν μπορεῖς ἐπίσης νά βράσεις μερικά χαρούπια (47) χωρίς τούς σπόρους, καί φλούδα ρωδιᾶς. Μέ τό ζουμί ὅσο πιό καυτό τό ἀντέχεις, θά κάνεις ἐκεῖ μιά πλύση. Θά πρέπει νά ἐπαναλάβεις τό μπάνιο αὐτό πολλές φορές, ξαναζεσταίνοντας τό ὑγρό ὅταν κρυώνει· ἀνάλογο ἀποτέλεσμα θά ἔχεις κι ἄν ἀφήσεις τά μέρη ἐκεῖνα ἐκτεθειμένα σέ κάπνισμα ἀπό βωδινή κοπριά.

Γιά νά διώξεις τή δυσοσμία ἀπ' τίς μασχάλες, ἀνακάτεψε μαστίχα καί ἀντιμόνιο (48), καί διάλυσέ τα μέ νερό σ' ἕνα γυάλινο δοχεῖο. Ὕστερα ἀνατάραξε τό ὑγρό στό δοχεῖο ὥς ὅτου πάρει ἕνα ὡραῖο κόκκινο χρῶμα· τότε θά εἶν' ἕτοιμο γιά νά τρίψεις μ' αὐτό τίς μασχάλες, ὁπόταν θά χαθεῖ κάθε δυσοσμία.

Ἀνάλογο ἀποτέλεσμα ἔχεις ἄν κοπανίσεις μαζί μαστίχα καί ἀντιμόνιο (*χαντίντα*) καί τά ζεστάνεις σ' ἕνα ταψί σέ σιγανή φωτιά, ὡσότου τό ὑλικό ἀποκτήσει τή σύσταση τοῦ ψωμιοῦ· γιά νά φύγει ἡ τσίπα πού θά σχηματισθεῖ, καλό εἶναι νά τήν ξύσεις μέ μιά πέτρα. Ὅταν βάλεις στίς μασχάλες τήν ἀλοιφή πού θά μείνει, νά εἶσαι σίγουρη πώς θά λείψει κάθε μυρουδιά.

Τροφές πού διεγείρουν τόν πόθο

Ὅποιος ἀποκτήσει τή συνήθεια νά τρώει κάθε πρωί νηστικός ἕνα κρόκο αὐγοῦ χωρίς τό ἀσπράδι, θά τό βρεῖ πολύ διεγερτικό. Ἀντίστοιχο ἀποτέλεσμα θά ἔχει κι ὅποιος φάει γιά τρεῖς μέρες συνέχεια μόνο αὐγά μέ κρεμμύδια.

Ὅποιος βράσει σπαράγγια (49), τά τηγανίσει μέ λῖπος καί μετά ρίξει πάνω τους κρόκους αὐγῶν μέ τριμμένα μπαχαρικά καί τρώει αὐτό τό φαγητό κάθε μέρα, θά εἶναι ὁρμητικός καί πάντα πρόθυμος γιά τή σεξουαλική πράξη.

47) Καρποί τοῦ δέντρου κερατωνία ἤ ξυλοκερατιά, πού τά ἄνθη της ἔχουν ἕνα διαπεραστικό ἄρωμα σάν τοῦ ἀνδρικοῦ σπέρματος, καί τά φύλλα του εἶναι στυπτικά. – Σ.τ.Σ.

48) Στό ἀραβικό κείμενο ἡ οὐσία αὐτή ἀποκαλεῖται *χαντίντα*, ἕνας ὅρος πού ὑποδηλώνει τό ὀξείδιο χαλκοῦ, πού ὅταν πυρωθεῖ, κονιορτοποιηθεῖ κι ἀναμιχθεῖ μέ κοπανισμένες κικκίδες, χρησιμοποιεῖται γιά νά βάφει μαῦρα τά μαλλιά. Βρίσκεται σέ φυσική κατάσταση στό ὀρυκτό πού λέγεται *μελαγκονίτης*, κ' εἶναι ὁλότελε ἄσχετο μέ τό στοιχεῖο *ἀντιμόνιο*. – Σ.τ.Μ.

49) Τό ἀραβικό κείμενο ἀναφέρει τόν ὅρο *χεϊλούν*. Τό ἰατρικό λεξικό τοῦ Ἄμπντ - ἐλ - Ρεζεούγκ λέει: «Χελιούν, μ' ἀντιμετάθεση τοῦ ι γίνεται Χεϊλούν, πού στήν ἰατρική, ἀλλά ὄχι στήν κοινή γλῶσσα, σημαίνει σπαράγγι». – Σ.τ.Σ.

Ἄν τηγανίσεις σέ λάδι κρόκους αὐγῶν καί κρεμμύδια ξεφλουδισμένα μαζί μέ μπαχαρικά, καί κάνεις αὐτή τή δίαιτα γιά κάμποσες μέρες, θά ἔχει λόγους νά καμαρώνεις γιά τά κατορθώματά σου στό κρεββάτι.

Ἄν πίνεις ταχτικά γάλα καμήλας μέ μέλι θ' ἀποχτήσεις καταπληκτική ἱκανότητα στόν ἔρωτα καί τό μέλος σου θά εἶναι ἕτοιμο μέρα νύχτα.

Ὅποιος τρώει γιά λίγες μέρες φαγητά πού νά περιέχουν αὐγά μαγειρεμένα μέ μύρρα, ἀγριοκανέλλα καί πιπέρι, θά βρεῖ καινούρια δύναμη στή στύση καί τή συνουσία. Τό μέλος του θά γίνει τόσο σκληρό πού λές καί δέ θά ξανάρθει στή φυσική του χαλαρή κατάσταση.

Ὅποιος βρεθεῖ στήν ἀνάγκη νά κάνει ἔρωτα ὅλη τή νύχτα καί δέν ἔχει καιρό ν' ἀκολουθήσει ἀπό πρίν τίς ὁδηγίες πού εἴπαμε, πρέπει νά τηγανίσει κάμποσα αὐγά μέ λῖπος καί βούτυρο, καί μετά νά τά βουτήξει σέ μέλι καί νά τ' ἀνακατέψει· ὕστερα θά φάει αὐτό τό μῖγμα μ' ἕνα κομματάκι ψωμί, κ' ἡ ἐρωτική του ἐπιτυχία θά εἶναι ἀληθινά ἀξιοζήλευτη.

Θά μποροῦσα νά ἀναφέρω κι ἄλλα ποτά πού ὠφελοῦν τή συνουσία. Σημειώνω αὐτό ἐδῶ: ἀνακάτεψε ἕνα μέρος ἀπό χυμό κρεμμυδιῶν μέ δυό μέρη ἁγνό μέλι· ζέστανε τό μῖγμα σέ σιγανή φωτιά ὡσότου ἐξατμιστεῖ ὁ χυμός τῶν κρεμμυδιῶν καί μείνει μόνο τό μέλι· ἄφησέ το νά κρυώσει καί φύλαξέ το ὡσότου ἔρθει ἡ ὥρα πού πρέπει. Τότε πάρε μιάν *ἀουκιά* ([50]) ἀπ' αὐτό κι ἀνακάτεψέ το μέ τρεῖς *ἀουκιά* νερό, ὕστερα βάλε ρεβύθια νά μουσκέψουν ἐκεῖ γιά μιά μέρα καί μιά νύχτα.

Αὐτό τό μῖγμα πίνεται τά βράδυα τοῦ χειμώνα, πρίν ἀπ' τόν ὕπνο. Πρέπει νά παίρνεις πολύ λίγο, καί μόνο μιά φορά τή μέρα. Τήν ἑπόμενη νύχτα τό μέλος σου δέ θά βρίσκει ἡσυχία. Ἄν παίρνεις τό φάρμακο γιά πολλές μέρες συνέχεια, τό μέλος σου θά εἶναι διαρκῶς ὄρθιο, χωρίς διακοπή. Ἕνας ἄντρας μέ θερμή ἰδιοσυγκρασία δέν πρέπει νά τό παίρνει, γιατί μπορεῖ νά τόν πιάσει πυρετός· ἐπίσης εἶν' ἐπικίνδυνο νά τό μεταχειρίζεται κανεί πάνω ἀπό τρεῖς μέρες στή σειρά, ἐκτός ἄν εἶναι γέρος ἤ ψυχρός. Τέλος, πρέπει ν' ἀποφεύγεται ἡ χρήση τοῦ φαρμάκου αὐτοῦ τό καλοκαῖρι.

50) ἀπό τό ἑλληνικό *οὐγγιά*, μέτρο πού διαφέρει στούς διάφορους τόπους. Στή φαρμακευτική θεωρεῖται ἴση μέ τό $^1/_{12}$ τῆς λίτρας, κ' ἔχει 12 δράμια. – Σ.τ.Σ.

Μέρος Τρίτο

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΜΑΓΩΝ

Ἐσένα ἐπικαλοῦμαι, τόν Ἀγέννητο.
Ἐσένα, πού ἔπλασες τά οὐράνια καί τή Γῆ.
Ἐσένα, πού ἔπλασες τή Νύχτα καί τή Μέρα.
Ἐσένα, πού ἔπλασες τά Σκότη καί τό Φῶς.
Ἐσύ 'σαι Ἐγώ, μά Τέλειος: Ἄνθρωπος ποτέ δέν σ' ἔχει δεῖ.
Ἐσύ 'σαι ἡ Ἀλήθεια μές στήν Ὕλη.
Ἐσύ 'σαι μές στήν Κίνηση ἡ Ἀλήθεια.
Ἐσύ ξεχώρισες ἀπ' τ' Ἄδικο τό Δίκιο.
Ἐσύ σχημάτισες Γυναίκα κι Ἄντρα.
Ἐσύ δημιούργησες τούς Σπόρους, τόν Καρπό.
Ἐσύ ἔπλασες τόν ἄνθρωπο γιά τήν Ἀγάπη καί τό Μῖσος...

(ΑΛΙΣΤΕΡ ΚΡΩΟΥΛΕΫ: Λίμπερ Σαμέχ)

Γητειές κ' ἐπικλήσεις

Ὅπως μεταδόθηκε ἀπό ἀμέτρητες γενιές, ἡ Μαγεία εἶναι πλούσια σέ τελετουργίες, προπάντων σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τόν ἔρωτα. Τά ζηλότυπα φυλαγμένα μυστικά της προσφέρουν μιά γητειά γιά μάγια, γιά τήν αὔξηση τῆς προσωπικῆς γοητείας, καθώς καί συνταγές γιά νά συνδαυλιστοῦν οἱ ξεθυμασμένοι πόθοι.

Οἱ στόχοι καί τά μέσα πού χρησιμοποιοῦνται στή φαρμακεία ἔχουν μεγάλη ποικιλία, κ' εἶναι χωριστά μελετημένα γιά μιάν εἰδική κάθε φορά μαγική χρήση· ἔχει ἀποκτηθεῖ μεγάλη πεῖρα μέ τήν ἀδιάκοπη μεταχείρησή τους, ἀρχίζοντας ἀπ' τίς καλύβες τῶν πρωτόγονων χωριῶν πρίν ἀπό μερικούς αἰῶνες, ὥς τά πολυτελῆ διαμερίσματα τοῦ καιροῦ μας.

Ἀκόμα κ' οἱ ἀρχάριοι σ' αὐτή τήν τέχνη μποροῦν νά κάνουν αὐτές τής γητειές. Ἄς ἔχουν ὡστόσο ὑπ' ὄψη ὅτι ἡ ἐπιτυχία ὁποιασδήποτε παρόμοιας ἐργασίας ἐξαρτᾶται ἀπό τήν αὐτοπεποίθηση τοῦ ἴδιου τοῦ τελετουργοῦ. (Πάνω σ' αὐτό τό θέμα, εἶναι γνωστό ὅτι οἱ παλιές μάγισσες ἰσχυρίζονταν πώς μιά σκελίδα σκόρδο ραμμένη μέσα σ' ἕνα μικρό κομμάτι μετάξι σέ σχῆμα καρδιᾶς, πιασμένο μέ μιά χρυσῆ παραμάνα μές ἀπό τά ροῦχα στ' ἀριστερό πλάϊ τοῦ σώματος, δίνει ἐμπιστοσύνη στίς ἱκανότητές τους, προστατεύει ἀπό τίς ἐπιδημίες, διώχνει τά κακά πνεύματα καί προσελκύει τούς φλογερούς ἐραστές. Στό κάτω - κάτω, ἀξίζει νά τό δοκιμάσει κανείς).

Σύμφωνα μέ τίς θεωρίες τῆς παλιᾶς μαγείας, ὁ καθένας θά 'πρεπε νά ἔχει πάνω του ἕνα φυλαχτό εὐνοϊκό, πού νά τόν προστατεύει ἀπό τίς κακόβουλες δυνάμεις. Γενικά γίνεται χρήση ἑνός δαχτυλιδιοῦ πού νά ἔχει δεμένη πάνω του τήν πέτρα πού ταιριάζει στή γέννηση κάθε ἀτόμου [51]. Γιά νά τό κατασκευάσεις, πρέπει νά ἐφαρμόσεις μιά συγκεκριμένη τελετουργία.

51) Πρόκειται γιά τούς πολύτιμους λίθους πού σχετίζονται μέ τόν πλανήτη πού κυβερνᾶ τό ζώδιο κατά τή γέννηση τοῦ ἀτόμου: Ἥλιος (Λέων): διαμάντι. Σελήνη (*Καρκῖνος*): μαργαριτάρι. Ἑρμῆς (*Δίδυμοι, Παρθένος*): σαρδόνυξ. Ἀφροδίτη (Ταῦρος, Ζυγός): σμαράγδι. Ἄρης (*Κριός, Σκορπιός*): ρουμπίνι. Ζεύς (*Τοξότης, Ἰχθύες*): ἀμέθυστος. Κρόνος (*Αἰγόκερως, Ὑδροχόος*): ὄνυξ. – Σ.τ.Σ.

1. Τό Δαχτυλίδι τῆς Πανσέληνου

Τ' ἀπόγεμα κάποιας μέρας μέ πανσέληνο, γέμισε μέ παχύ χῶμα ἕνα χάλκινο ποτῆρι, καί στῆσε το στό κέντρο ἑνός τραπεζιοῦ, πάνω σ' ἕνα τετράγωνο κρεμεζί μεταξωτό. Στίς 9 τοῦ βράδυ, βράσε νερό ἀπό πηγή σέ μιά κατσαρόλα ἀπό ἀτσάλι, καί βούτηξε μέσα τό δαχτυλίδι γιά 9 λεπτά. Σ' αὐτό τό διάστημα, τοποθέτησε 9 κεριά ἀπό μελισσοκέρι γύρω ἀπό τό ποτῆρι. Ὕστερα, θάψε τό ποτῆρι μέσα στό χῶμα. Ἄναψε τά κεριά: καθώς θά καῖνε, θά ἐξασκοῦν καθαρτήρια ἐπίδραση στό χῶμα πού εἶναι μέσα στό ποτῆρι.

Τά κεριά πρέπει νά καῖνε ζωηρά γιά 90 λεπτά [52], κι ὅταν αὐτό τό διάστημα περάσει, θά στάξεις πάνω στό χάλκινο ποτῆρι τρεῖς στάλες ἁγνό λιόλαδο τρεῖς ἀπανωτές φορές, συνολικά 9 στάλες. Κάθε φορά, ψάλε μέ δυνατή φωνή: «Ἡ δύναμή μου εἶν' ἕνα χάρισμα τοῦ σύμπαντος· ἡ ψυχή μου ἀνήκει στόν ἄνεμο. Ἐγώ εἶμαι τό σύμπαν· ἐγώ εἶμ' ὁ ἄνεμος». Αὐτό θά σέ κάνει ἰσχυρό. Τό δαχτυλίδι πρέπει νά μείνει στό ποτῆρι ὥς τά μεσάνυχτα τῆς ἑπόμενης μέρας πού θά εἶναι ξανά πανσέληνος, δηλ. δυό βδομάδες ἀργότερα [53]. Τότε βγάλε το ἀπ' τό χῶμα καί φόρεσέ το στό δάχτυλό σου. Μετά θάψε σ' ἕνα κῆπο τό ποτῆρι, τό χῶμα, τό μεταξωτό καί τά κεριά. Ὅταν γίνει αὐτό, θά εἶσαι ἕτοιμος νά ἐξασκήσεις τή μαγική τέχνη.

Ἀπό κείνη τή στιγμή θά εἶσαι προστατευμένος, καί κανείς δέ θά μπορεῖ νά σοῦ κλέψει τό δαχτυλίδι χωρίς νά πάθει συμφορά. Ἔχε το πάντα πάνω σου: ἡ ἀπόκρυφη ἐξάσκηση, μιά καί ξεκινήσει, εἶναι μιά ἀδιάκοπη απασχόληση, καί θά 'χεις ἀνάγκη ἀπό συνεχῆ προστασία. Προπάντων ὅταν κάνεις τά μάγια σου, πρέπει νά φορᾶς πάντα τό δαχτυλίδι στό δάχτυλό σου.

Ἄν χρειαστεῖ νά ξανακάνεις τά μάγια σου, διάλεξε τήν ἴδια ὥρα τῆς μέρας, κι ἄν γίνεται, τόν ἴδιο τόπο, γιατί ἀκριβῶς ἡ σωστή ἐπανάληψη τῆς ἐργασίας σου ἐξασφαλίζει τήν ἐπιτυχία της.

2. Τό Δαχτυλίδι τῆς Ἴσιδας

Στή γητειά πού περιγράψαμε, ὑπάρχει μιά παραλλαγή, ὅπου ὁ μάγος δέν ἐπικαλεῖται τό σύμπαν γενικά, ἀλλά τή Σελήνη, ἄστρο πανίσχυρο, γιά τό ὁποῖο λένε ὅτι ἐπηρεάζει τή γυναικεία εὐαισθησία (κι αὐτό, κατά βάθος, εἶναι σωστό, ἄν σκεφτοῦμε τήν ἔμμηνο ροή καί τῆς συγκινησιακές μεταπτώσεις πού μεσολαβοῦν ἀπ' τή μιά περίοδο στήν ἄλλη).

52) Ἀξιοπρόσεχτη ἡ ἐπανάληψη τοῦ ἀριθμοῦ 9 σ' ὅλη τή διαδικασία τῆς τελετουργίας. – Σ.τ.Μ.

53) Ἐδῶ προφανῶς ὑπάρχει κάποιο λάθος στό κείμενο, γιατί ἡ ἑπόμενη πανσέληνος θά εἶναι τέσσερις, κι ὄχι δυό βδομάδες ἀργότερα. – Σ.τ.Μ.

Κανένας δέ μπορεῖ νά ἐξηγήσει γιατί σέ κάθε γητειά ὑπάρχουν πάντα πλῆθος παραλλαγές. Τό γεγονός εἶναι ὅτι οἱ μάγισσες τίς ἔχουν ἀνέκαθεν χρησιμοποιήσει.

Ἡ Ἶσις εἶναι μιά πανάρχαια σεληνιακή θεότητα[53α], πού τά μάγια της, ὅταν πιά κάθε ἐλπίδα φαίνεται χαμένη, καί κάθε τί σπρώχνεται στήν ἄβυσσο, μποροῦν νά ὁδηγήσουν σέ ὑπέρτατα ὕψη. Οἱ μάγισσες πού τιμοῦν τ' ὄνομά της ἀποκτοῦν μεγάλη ἐκτίμηση. Ἡ Ἶσις εἶναι ἡ βασίλισσα τῆς Μαγείας, γνωστή γιά τίς εὐεργετικές ἐπιδράσεις της σ' αἰσθηματικές ὑποθέσεις. Ποτέ δέν ἀρνιέται τή βοήθειά της σ' ὅποιον τήν ζητᾶ.

Κανένας ἀρχάριος μάγος ἤ μάγισσα δέ θά πρέπει νά ρίξει μιά γητειά, νά ἐκτελέσει μιά τελετουργία, νά κάνει μάγια, νά ἐξασκήσει γοητεῖες, χωρίς τήν προστασία τοῦ δαχτυλιδιοῦ πού περιγράψαμε, στό ὁποῖο ἡ πέτρα τῆς γέννησης δίνει ἀκόμα μεγαλύτερη δύναμη προστασίας. (Ἐπίσης κ' ἡ πέτρα πού ἔχει σχέση μέ τό σεληνιακό ζώδιο εἶναι πολύ ἀποτελεσματική). Ἡ τελετουργία πού τό καθιερώνει ἔχει ὡστόσο μιά παραλλαγή, σχετικά μέ τή φράση πού πρέπει νά ἐκφωνηθεῖ, καί ἡ ὁποία θά εἶναι: «Στ' ὄνομα τῆς Ἴσιδας, Θεᾶς τῆς Σελήνης, προσφέρω τίς δυνάμεις μου σάν δῶρο στό σύμπαν· ἡ ψυχή μου ἀνήκει στόν ἄνεμο. Ἐγώ εἶμαι τό σύμπαν· ἐγώ εἶμ' ὁ ἄνεμος». Μ' αὐτό τόν τρόπο, ἡ ἐπίκληση πρός τήν Ἴσιδα δίνει ξεχωριστή ἔμφαση στή γητειά.

Ὅποιος ἀσχολεῖται μέ τή Μαγεία, πρέπει νά προσέχει πολύ τόν modus operandi, τόν τρόπο πού τήν ἐφαρμόζει. Ὅταν ρίχνεται μιά γητειά, γίνεται μιά τελετουργία πού ἔχει σκοπό νά προκαλέσει μιά βίαιη ἀλλαγή κάποιας στιγμῆς τοῦ ὑποκειμενικοῦ χρόνου, δημιουργώντας στό περιβάλλον ἕνα εἶδος «κραδασμοῦ» πού μέ τή σειρά του θά θέσει σέ κίνηση μιά σειρά γεγονότων πού θά ὁδηγήσουν στό ἐπιδιωκόμενο ἀποτέλεσμα. Ἡ Μαγεία, κατά βάθος, ἐκτελεῖ ἕνα γιγαντιαῖο βῆμα πέρ' ἀπό τά ὅρια τῆς θετικῆς σκέψης, διδάσκοντας πῶς νά διαμορφωθοῦν καταστάσεις πού ἀπαιτοῦν ἀντίστοιχα τή διαμόρφωση μιᾶς ἀντικειμενικῆς πράξης.

Ἄν τό θέλει κανείς, μπορεῖ νά δώσει στήν ἱεροτελεστία κάποια ρομαντική ἀτμόσφαιρα, φιλολογικῆς ἐντελῶς προέλευσης: Π.χ. χτυπώντας τρεῖς φορές ἕν' ἀσημένιο σφυράκι πάνω σ' ἕνα κρύσταλλο, ἤ κάνοντας ν' ἀντηχήσει ἐννιά φορές μιά καμπανοῦλα μέ διαπεραστικό κουδούνισμα, ἤ ἀφήνοντας νά σιγοβράζει ὅλη τή μέρα μιά τσαγιέρα. Ἀνάμεσα σ' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τίς ἐνέργειες, ἡ πιό ἀντικειμενικά ἀποτελεσματική ὡστόσο εἶναι τό τελετουργικό ἄναμμα τῶν κεριῶν.

53α) Σχεδόν κανένα στοιχεῖο δέν ἐπιβεβαιώνει τή σεληνιακή ἰδιότητα τῆς Ἴσιδας. Ἀντίθετα, πλῆθος αἰγυπτιακῶν παραστάσεων δείχνουν τή θεά μέ τόν *ἡλιακό* δίσκο ἀνάμεσα στά κέρατά της. Θεωρεῖται σάν ἡ προσωποποίηση τῆς γόνιμης γῆς στίς ὄχθες τοῦ Νείλου καί ταυτόχρονα σάν παντοδύναμη μάγισσα, πού μποροῦσε νά ὑποτάξει ἀκόμα καί τούς θεούς τῆς Αἰγύπτου, ἤ καί τόν ἴδιο τό θάνατο. – Σ.τ.Μ.

Μποροῦν ἐπίσης νά χρησιμοποιηθοῦν ἀρωματικά φυτά καί μυρωδικά. Στίς ἀρχές τῶν καιρῶν, γινόταν χρήση τῶν φυτῶν γιά νά ἐξευμενίσουν τούς θεούς. Οἱ ἄνθρωποι ἔκαιγαν χόρτα μ' ἔντονη εὐωδιά γιά νά εὐχαριστήσουν τίς αἰσθήσεις τῆς θεότητας καί νά κερδίσουν τήν εὔνοιά της. Ἀργότερα χρησιμοποιήθηκαν γιά νά ἐντείνουν τίς συγκινήσεις, νά τιμήσουν τούς ἄρχοντες, νά εὐνοήσουν τήν ἔμπνευση. Μ' αὐτά δείχνει κανείς τήν ἐκτίμηση ἤ τήν περιφρόνησή του, μπορεῖ ν' ἀδυνατίσει ἤ νά παχύνει, ν' ἀποχτήσει δύναμη, νά προστατεύεται ἀπό κάθε τί κακό, ν' ἀποφεύγει τίς ἐπιδημίες, νά σταματᾶ τίς πλημμύρες, νά κερδίζει χρήματα, νά προλαβαίνει τήν ἀπιστία. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἀποκτοῦσαν θάρρος μέ τό θυμάρι, οἱ Ρωμαῖοι γιάτρευαν τή μέθη μέ τόν μαϊντανό, κι ὁ Καρλομάγνος καλλιεργοῦσε τό δεντρολίβανο γιατί πίστευε πώς δυνάμωνε τή μνήμη. Ἡ Βίβλος λέει ὅτι ἕνα φαγητό μέ χόρτα εἶναι καλύτερο ἐκεῖ πού ὑπάρχει ἔρωτας: ἀλλά ὅλες οἱ μάγισσες ξέρουν πώς ὁ ἔρωτας εἶναι καλύτερος ἐκεῖ πού μέσα στό φαγητό ὑπάρχουν *ὡρισμένα χόρτα*.

3. Ἡ γητειά τοῦ Αἵματος

Εἶναι πασίγνωστο στή Σικελία καί σ' ὅλη τή νότια Ἰταλία πώς μερικές στάλες ἀπό αἷμα τῆς περιόδου μιᾶς κόρης, μαζί μ' αἷμα, βγαλμένο ἀπ' τόν ἀντίχειρά της, θά δέσουν γιά πάντα μαζί της τόν νέο πού θά τοῦ τίς προσφέρει μέσα σέ ζεστόν καφέ. Αὐτή ἡ γητειά θεωρεῖται τόσο δυνατή, ὥστε οἱ ἐνδιαφερόμενοι μπορεῖ νά μήν πάρουν κἄν εἴδηση πώς ἔπεσαν θύματά της. Γι' αὐτό, μπορεῖ νά καταντήσει ἐπικίνδυνη ἡ «κατάκτηση» ἑνός ἄντρα μ' αὐτόν τόν τρόπο, ἐκτός ἄν στ' ἀλήθεια τόν ἀγαπᾶ ἡ γυναίκα. Χρειάζεται προσοχή ἀπό μέρους της, γιατί ἡ γητειά δένει καί τούς δυό, καί δέν πρέπει νά γίνεται ἀψήφιστα. Πολλά ἐπιπόλαια κορίτσια διαπίστωσαν πώς ἡ Μαύρη Μαγεία δέ μπορεῖ νά «ἀκυρωθεῖ» τόσο εὔκολα, κ' ἡ ἴδια ἡ γητεύτρα, ὅπως τό δάχτυλό της, τρυπιέται ἀπό τίς συνέπειες τῆς πράξης της.

Ὅταν ἐλέγχεται, ἡ Μαγεία δίνει μιάν εὐεργετική διέξοδο στίς δημιουργικές δραστηριότητες. Στήν παραδοσιακή ἀντίληψη τοῦ κόσμου, ὅλα τά πράγματα εἶναι ἀλληλένδετα μεταξύ τους, σάν μέρη ἑνός Μοναδικοῦ Ὄντος, καί τό χάος εἶναι ἀνύπαρκτο.

Κάθε φορά πού ρίχνεται μιά γητειά, καλό εἶναι αὐτό νά γίνει σέ κλειστό χῶρο, ὥστε τό περιβάλλον νά ἐλέγχεται εὐκολώτερα. Ἄν γίνει σ' ἕνα δημόσιο πάρκο ἤ σέ μιάν αἴθουσα χοροῦ, θά ἦταν πολύ δύσκολος ὁ ἔλεγχος ὅλων τῶν κραδασμῶν πού διασταυρώνονται σέ μιά τόσο μεγάλη ἔκταση. Γι' αὐτό χρειάζεται ἕνα κάπως μικρό δωμάτιο, ὅπου νά ὑπάρχει ἕνα τραπέζι πού νά χρησιμοποιεῖται κατά προτίμηση μόνο γι' αὐτόν τό σκοπό. Τά πιό πολλά

σύνεργα πρέπει νά εἶναι καινούρια, γιατί οἱ ἐπιδράσεις πού ἐξασκοῦνται ἀπό εἴδη μεταχειρισμένα ἀπό ἄλλους θά μποροῦσαν νά διαταράξουν τό ἀποτέλεσμα τῆς γητειᾶς. Ἕνας καινούριος μάγος πρέπει νά προμηθευτεῖ ἀμεταχείριστα κεριά, ἀμεταχείριστα ποτήρια, κλπ.

Γύρω - γύρω στό δωμάτιο διαγράφεται ἕνας κύκλος μέ ἁλάτι, καλύτερα χοντρό παρά ραφφιναρισμένο, ὥστε στό ἐσωτερικό του νά προστατεύεται ἡ μαγική πράξη. Ὁ μάγος πρέπει νά βρίσκεται μέσα στόν κύκλο σ' ὅλη τή διάρκεια τῆς τελετῆς. Ἄν στό μεταξύ χτυπήσει κάποιος τήν πόρτα, ἀγνόησέ τον. Μή δίνεις σημασία σ' ὁτιδήποτε πού θά σοῦ ἀποσποῦσε τήν προσοχή. Πρέπει νά λάβεις τά μέτρα σου ὥστε νά μή συμβεῖ τίποτα πού νά διακόψει τή συγκέντρωσή σου. Ἔχει μεγάλη σημασία ἡ συνεχής διατήρησή της: πρέπει νά ἐξασκηθεῖς στό νά τή διατηρεῖς κάθε στιγμή. Ἄν τύχει κάτι πού θά μποροῦσε νά σ' ἐνοχλήσει, δέν πρέπει νά δώσεις σημασία, ἀλλά νά συνεχίσεις τήν τελετή. Πρέπει νά φροντίσεις ὥστε οἱ ἐξωτερικοί θόρυβοι ἤ κινήσεις νά μένουν *ἔξω* ἀπό τήν τελετουργία. Γι' αὐτό χρειάζεται μιά αὐτοσυγκέντρωση πού τήν ἀπαντᾶς μόνο μέ τήν ἄσκηση. Στήν ἀρχή, ἡ ἐπιτυχία θά εἶναι ὁπωσδήποτε περιορισμένη: ὅμως ἄν ἐπιμείνεις θά ἐπιτύχεις τά πρῶτα ἀποτελέσματα.

4. Ἡ γητειά τοῦ πόθου

Ἡ συνταγή τῆς γητειᾶς γιά τήν ἐξάσκηση σεξουαλικῆς γοητείας εἶναι αὐτή ἐδῶ:

1. Πάρε ἕνα φύλλο χαρτί πού τό χρῶμα κ' οἱ διαστάσεις του νά σοῦ εἶναι εὐχάριστες.

2. Γράψε πάνω του ὁλόκληρο τ' ὄνομά σου.

3. Ἀπό κάτω, γράψε τ' ὄνομα τοῦ προσώπου πού ἀγαπᾶς. (Τό ὄνομα τοῦ ἀντικείμενου τῆς γητειᾶς γράφεται πάντα *κάτω* ἀπό τ' ὄνομα τοῦ τελετουργοῦ, ὥστε νά ἐξασφαλίζει αὐτός τόν ἔλεγχο. Σ' ἀντίθετη περίπτωση, θά βρισκόταν αὐτός κάτω ἀπό ἔλεγχο).

4. Γράψε τήν ἡμερομηνία γεννήσεως τοῦ ἀτόμου πού ἀγαπᾶς, καί μετά τή δική σου.

5. Γύρω ἀπ' ὅλ' αὐτά, σχεδίασε μιά καρδιά.

6. Ξαναγράψε τρεῖς φορές τό κάθε τί ἀπ' αὐτά, πάνω στίς ἴδιες ἀράδες. (Τελικά, θά προκύψουν ἀκατανόητα, ἱερογλυφικά: κ' ἔτσι πρέπει).

7. Ὅταν τελειώσεις, δίπλωσε τό χαρτί ὅσες περισσότερες φορές μπορεῖς, καί κάψε το στή φλόγα ἑνός κεριοῦ πού νά ἔχει χρῶμα κόκκινο ἤ σκοῦρο πορτοκαλλί, ὡσότου γίνει ὁλότελα στάχτη. (Θά χρειαστεῖς γι' αὐτό τό σκοπό ἕνα χοντρό κερί μέ πλατειά βάση, ὥστε νά μπορεῖ νά καίει πολλήν ὥρα χωρίς νά λυγίσει).

8. Ἐνῶ καίγεται τό χαρτί, πές δυνατά τρεῖς φορές συνέχεια αὐτή τήν ἐπίκληση:

Ζωηρή εἶν' ἡ φλόγα
καυτερή ἡ φωτιά
καί κόκκινο τό χρῶμα
πὄχει ἡ ἀποθυμιά.

9. Θά ἐπαναλάβεις ὅλη τή διαδικασία γιά 9 συνεχόμενες μέρες, τήν ἴδια ὥρα: τό σύνολο θεωρεῖται σάν μιά μόνο γητειά. Ἀργότερα, μπορεῖς νά τό ξανακάνεις γιά νά φουντώσει πάλι ὁ πόθος.

Πολλές μάγισσες φυλάγουν σ' ἕνα εἰδικό κουτάκι τίς στάχτες πού προέρχονται ἀπ' ὅλες τίς μαγικές τους ἐργασίες. Αὐτό τό κουτί, ἐπειδή χρησιμοποιεῖται ἀδιάκοπα καί γιά πολλά χρόνια, ἀποκτᾶ στό τέλος μαγικές ἰδιότητες δικές του, καί μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ γιά νά φέρει τύχη. Δέ χρειάζεται νά πετᾶς τίς στάχτες σάν ἄχρηστο ὑλικό. Ἀντίθετα, καλό εἶναι νά τίς φυλάγεις ἐπίμονα, γιατί μέσα τους εἶναι κλεισμένη μιά μυστική δύναμη.

5. Ἡ γητειά τοῦ Ὕπνου

Οἱ μάγοι ἀναγκάζονται νά καταναλώσουν τεράστιες ποσότητες ἐνέργειας: γιά ν' ἀποχτήσουν ξανά δυνάμεις, ἔχει μεγάλη σημασία τό νά βοηθήσουν τόν ὕπνο τους μέ μιάν εἰδική γητειά. Ἡ μέθοδος εἶναι ἁπλῆ: Βάλε μιά χελώνα κάτω ἀπ' τό κρεββάτι σου. Κρύψε κάτω ἀπ' τό μαξιλάρι σου φρέσκα φύλλα μέντας, καί τοποθέτησε κοντά σου ἕνα ρόζ κρυστάλλινο δοχεῖο γεμᾶτο καθαρό νερό. Ἀκούμπησε στό κατώφλι σου τρία ἄνθη ἀσφόδελου. Ἄναψε τρία γαλάζια κεριά κι ἄφησέ τα νά καῖνε γιά μιάν ὥρα, ὅσο ἑτοιμάζεσαι νά πλαγιάσεις. Ὕστερα, χάραξε μέ κιμωλία ἕναν προστατευτικό κύκλο γύρω ἀπ' τό κρεββάτι σου. Μόλις βρεθεῖς κάτω ἀπ' τά σκεπάσματα πές «Σαντόζ» ὀχτώ φορές. Κοιμήσου ὁλόγυμνος, ἀλλιῶς ἡ γητειά δέ θά πιάσει.

Ἡ Μαγεία βασίζεται πολύ στήν ἐπιθυμία, κι αὐτό γιατί γενικά οἱ ἄνθρωποι συγκινοῦνται ἀπ' ὅ,τι ἐπιθυμοῦν κι ἀγαποῦν. Ἀντίθετα, θά ἦταν δύσκολο νά νιώσει κανείς ἀληθινή συγκίνηση γιά πράγματα ὅπως τά ροῦχα ἤ τά λεφτά. Κ' ἐδῶ βρίσκεται τό μυστικό. Ὅσοι κατάφεραν νά μαζέψουν μεγάλα πλούτη, τό κατόρθωσαν γιατί ἡ σκέψη τοῦ χρήματος στάθηκε ἱκανή νά τούς διαγείρει συναισθηματικά. Αὐτό γιά τούς περισσότερους δέν συμβαίνει. Ἄν καταφέρεις νά ξυπνήσεις ἀληθινά τίς συγκινήσεις σου, θά μπορέσεις κάτι νά ἐπιτύχεις. Μή σκέφτεσαι τό τί μποροῦν νά σοῦ προσφέρουν τά χρήματα. Πρέπει νά καταλάβεις, ὅτι μιά κι ἀποχτήσεις χρήματα, μ'

αὐτά θά μπορεῖς νά ἔχεις ὅ,τι θέλεις: λοιπόν, δέ χρειάζεται νά ξοδεύεις τήν ἐνέργειά σου συγκεντρώνοντάς την στά τελικά ἀποτελέσματα. Ἀντίς γι' αὐτό, σκέψου τό ἴδιο τό χρῆμα. Ἔτσι καί ξυπνήσει γι' αὐτό εἰδικά ἡ συγκίνησή σου, τό χρῆμα θ' ἀρχίσει νά 'ρχεται σ' ἐσένα. Ἡ «γνήσια ἐπιθυμία» γιά τό χρῆμα μπορεῖ νά ξυπνήσει μόλις μάθεις τό πῶς νά κυβερνᾶς τή συγκίνησή σου· γιά νά τό κατορθώσεις ὅμως χρειάζεσαι μακροχρόνια ἐξάσκηση. Γιά νά δημιουργήσεις τήν κατάσταση πού ἐπιθυμεῖς, πρέπει νά μάθεις νά «στέλνεις» τή δική σου συγκινησιακή ἔνταση. Ὁ καλύτερος τρόπος εἶναι ν' ἀρχίσεις μέ τό σέξ καί τόν ἔρωτα, γιά νά προχωρήσεις μετά σ' ἄλλες ἐπιδιώξεις, πού μεταξύ τους μπορεῖ νά εἶναι καί τό χρῆμα. Τό σέξ κι ὁ ἔρωτας ἀποτελοῦν γιά τούς περισσότερους ἀνθρώπους ἕνα εὔκολο ξεκίνημα, γιατί εἶναι φυσικές πηγές συγκινησιακῆς ἐνέργειας.

Ὅταν νιώθεις δυνατή ἕλξη γιά ἕνα ἄτομο, ὅταν τό ποθεῖς ἔντονα, εἶναι κάτι ὁλοφάνερο. Κάποια ἀσύλληπτη δύναμη ἐξαπολύεται ἀπό τήν ἔνταση τῆς ἐπιθυμίας. Ἡ μέθοδος πού θά ἐφαρμόσεις συνίσταται στό νά νιώσεις ἕνα παρόμοιο αἴσθημα γιά τό χρῆμα, τή δουλειά, τήν καρριέρα, ἤ ὅ,τι ἄλλο ἐπιθυμεῖς. Ἄν βάλεις σ' ἐνέργεια τήν ἴδια δύναμη, αὐτό πού ἐπιδιώκεις γίνεται, ἔρχεται ἀπό μόνο του. Μ' αὐτόν τόν τρόπο, ἡ Μαγεία μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ γιά ἄλλες ἐπιδιώξεις ἐκτός ἀπ' τόν ἔρωτα, ἀλλά γιά νά ἔχεις ἀποτελέσματα χρειάζεται πολλή προσπάθεια. Εἶν' ἕνα πρᾶγμα δύσκολο, πού ἀπαιτεῖ ἄσκηση κι ἐπιμονή.

6. Τό μασσάζ μέ μπαχαρικά

Οἱ ἀνώτερες τάξεις τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου διακρίνονταν γιά τίς ἔντονες σεξουαλικές τους ἱκανότητες καί γιά τίς γνώσεις τους σχετικά μέ τά διεγερτικά. Ἐφάρμοζαν συστηματικά τή συνήθεια νά κάνουν μασσάζ μ' ἕνα μῖγμα ἀπό βότανα στό σῶμα τῆς ἐρωμένης τους, γιά νά τῆς κάνουν ἐντονώτερη τή σεξουαλική διέγερση. Εἶν' ἀδύνατο σήμερα νά ξέρουμε ἄν ἡ ἐπιτυχία τῆς συνταγῆς προερχόταν ἀπό τό ἄρωμα τῶν βοτάνων, ἀπό τήν ἐντριβή,, ἤ ἀπό ἄλλες αἰτίες. Πάντως ἡ σύσταση τοῦ μίγματος, ὅπως ἔφτασε ὥς ἐμᾶς, εἶναι ἡ ἑξῆς: μιά κουταλιά σκόνη ἀπό *κοῦμι*, τό περίφημο βότανο πού προερχόταν ἀπό τήν Ἑλλάδα καί τήν Τουρκία· ἀπό μιά κουταλιά μαστίχα, σάλβια, θυμάρι, καρεφύλλια, μοσχοκάρυδα καί ζιγγίβερη, ὅλα κοπανισμένα· λιγάκι δεντρολίβανο. Ὅλα μαζί ἀνακατεύονται σ' ἕνα γουδί μέ μπρούντζινο γουδοχέρι. Καθέν' ἀπ' αὐτά τά συστατικά πρέπει νά εἶναι «φρέσκο», δηλαδή νά μή χρησιμοποιοῦνται μπαχαρικά πού νά ἔχουν μείνει καιρό στά ντουλάπια τῆς κουζίνας, γιατί δέ μπορεῖ κανείς ποτέ νά εἶναι βέβαιος γιά τίς ἐπιδράσεις πού ἴσως προκύψουν ἀπό προηγούμενες χρήσεις. Ἐπίσης τά

σύνεργα πρέπει νά εἶναι καινούρια, καί νά μή χρησιμοποιοῦνται παρά μόνο γιά ἐρωτικά παρασκευάσματα.

Οἱ μάγισσες τῆς Ἀγγλίας βεβαιώνουν ὅτι τό κουδούνισμα ἀπό ἕν' ἀσημένο καμπανάκι, ἄν ἐπαναληφθεῖ 9 φορές, μπορεῖ νά καλέσει ἐπισκέπτες ἀπό κάποιον ἄλλον κόσμο. Μιά τσαγιέρα πού θά βράζει ὅλη τή μέρα, θά μπορεῖ νά προσελκύσει κάποιαν ὑπερφυσική βοήθεια: γι' αὐτό, στήν κατοικία τους, ὑπάρχει πάντα μιά κατσαρόλα πού βγάζει ἀτμούς, πάνω σέ πολύ σιγανή φωτιά. Κατά τά λεγόμενά τους, αὐτό δημιουργεῖ δονήσεις εὐνοϊκές γιά τήν πραγματοποίηση τῶν ἐπιθυμιῶν. Στήν πραγματικότητα, αὐτό πού προσφέρει εἶναι μᾶλλον κάποια βοήθεια στήν προσπάθεια τῆς αὐτοσυγκέντρωσης, μέ τό σιγανό καί μονότονο γουργούρισμα τοῦ νεροῦ πού βράζει. Τό ἀδιάκοπο μουρμουρητό φέρνει στό νοῦ διαρκῶς τήν ἴδια ἰδέα, κάνοντάς την νά ἀποτυπωθεῖ ἀνεξάλειπτα στή σκέψη. Ὑπάρχει ἕνας κίνδυνος: ἡ ἔμμονη ἐπανάληψη τοῦ ἴδιου ἤχου, εἶναι γνωστό πώς μπορεῖ νά ὁδηγήσει στήν τρέλλα· ἀλλά κι αὐτό εἶναι ὑπολογισμένο: οἱ κάθε λογῆς μαγικές διεργασίες, πραγματικά, δέ μποροῦν νά διεξαχθοῦν σέ μιά συνηθισμένη διανοητική κατάσταση, κ' ἡ μέθοδος πού περιγράψαμε εἶναι μιά ἀπό τίς πολλές πού χρησιμοποιοῦν ὅσοι ἀσχολοῦνται μέ τίς μαῦρες τέχνες γιά νά φτάσουν στήν ὑπερένταση πού χρειάζεται γιά νά ἐπιτύχει ὁ σκοπός τους.

7. Τό τσάϊ τοῦ Ἔρωτα

Γιά τούς ἀρχάριους στή Μαγεία, νά ἕνα ἁπλό ἐρωτικό φίλτρο: Κάθε νύχτα γιά δυό ὧρες, ἀπ' τίς 9 ὥς τίς 11, ἄναψε ἕνα κερί ρόζ - πορτοκαλλί (ἕνα χρῶμα παρόμοιο μέ τοῦ κοραλλιοῦ: ὄχι ζωηρό κόκκινο, οὔτε σκέτο πορτοκαλλί). Ἐνῶ καίει τό κερί, πιές ἕνα φλυτζάνι τσάϊ. Αὐτή ἡ γητειά εἶναι κατάλληλη γιά τίς μοναχικές ψυχές πού ἀναζητοῦν μιά μόνιμη αἰσθηματική σχέση, τόν «ἀληθινό ἔρωτα». Εἶναι κάτι βαρετό ἀλλά ἀποτελεσματικό. Τό τσάϊ πρέπει νά εἶναι ἀπό τό εἶδος πού προτιμᾶς, ἀλλά ἀρωματισμένο μέ μοσχοκάρυδο, θυμάρι, κρασί, ροδόσταμο, μέλη καί φύλλα λεμονιᾶς, σέ πολύ μικρές ποσότητες. Αὐτός ὁ συνδυασμός τῶν συστατικῶν ἔχει μελετηθεῖ εἰδικά γιά νά προσελκύσει τόν ἔρωτα, ν' ἀπομακρύνει τό μῖσος καί τήν ἀντιπάθεια, καί νά φέρει καλή τύχη.

Ἄρχισε νά κάνεις τή γητειά μιά μονή μέρα τοῦ μῆνα, στίς 3 ἤ στίς 5 ἤ στίς 7 κλπ., καί συνέχισε κάθε νύχτα γιά *6 ἑβδομάδες*. Αὐτή ἡ μέθοδος προορίζεται γιά κείνους πού ἔχουν περάσει ἕνα μεγάλο μέρος τῆς ζωῆς τους στή μοναξιά. Μπορεῖς νά τήν ἐπαναλάβεις ὅσες φορές θέλεις, ἀλλά πρέπει πάντα νά διαρκεῖ γιά τίς ἀπαιτούμενες ἔξη ἑβδομάδες. Ἐπίσης, μπορεῖ νά «ἐνισχυθεῖ» μέ διάφορους τρόπους: π.χ. ἄν πίνεις ἕνα τσάϊ παραπάνω κάθε

Παρασκευή βράδυ. Ἡ παρασκευή εἶναι ἡ κατάλληλη μέρα γι' αὐτή τή δουλειά, γιατί κυβερνᾶται ἀπό τήν Ἀφροδίτη, πού ἀντιπροσωπεύει τή μαγική δύναμη τοῦ ἔρωτα.

Ἡ γητειά μπορεῖ νά συνδυασθεῖ μέ κείνην τῆς γοητείας πού περιγράψαμε πρωτήτερα (ὑπ' ἀριθ. 4), καί κείνη τοῦ αἰσθηματικοῦ δεσμοῦ, γιά τήν ὁποία θά μιλήσουμε πιό κάτω (ὑπ' ἀριθ. 12). Ἐπίσης ὑπάρχει κ' ἕνας «γλυκός ἔρωτας», πού αὐξάνει τή ζωτικότητα κ' ἐμποδίζει τήν ἀπιστία. Εἶν' ἕνα εἶδος ἰταλικῆς πίττας, πού ἡ συνταγή της εἶναι γνωστή πάνω ἀπό 300 χρόνια: Πρῶτα τηγανίζεις ὥς 200 γραμμάρια ἀνάλατο λουκάνικο, ὡσότου πιεῖ ὅλο τό λάδι. Τό ἀρωματίζεις μέ ζιγγίβερη, καί προσθέτεις 200 γραμμάρια φρουί γλασέ ψιλοκομμένα. Ἑτοιμάζεις μιά ζύμη μέ δυό φλυτζάνια ψιλό ἀλεῦρι, μισό φλυτζάνι σκοῦρα ζάχαρη, ἕν' αὐγό, ἕνα φλυτζάνι γάλα, καί μισό φλυτζάνι καφέ. Σ' αὐτή τή ζύμη προσθέτεις τό λουκάνικο, τά φροῦτα, τή ζιγγίβερη καί λίγη πικρή σοκολάτα, καί τήν ψήνεις στό φοῦρνο. Ἡ ποσότητα εἶν' ἀρκετή γιά 15 πιττάκια. Ὁ σύζυγος, ἤ ὁ ἐραστής, πού θά φάει ἀπ' αὐτά, θά εἶναι πιστός καί φλογερός γιά ἕνα μῆνα τουλάχιστο.

Ὅποιος ἀρχίζει νά χρησιμοποιεῖ τή Μαγεία, πρέπει νά ξέρει ποιές εἶναι οἱ κατάλληλες ἡμερομηνίες γιά νά κάνει μιά γητειά, κι ἀντίστοιχα ποιές μέρες πρέπει ν' ἀποφεύγει. Εἶναι ἀπαραίτητες κάποιες γνώσεις Ἀστρολογίας, γιατί ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου ἐπηρεάζεται ἀπό τή θέση πού βρίσκεται ἡ Γῆ μέσα στό σύμπαν. Πρέπει νά θυμᾶσαι μερικές ἡμερομηνίες πού ἀντιστοιχοῦν στίς «γιορτές» πού κάνουν οἱ μάγισσες σύμφωνα μέ τήν παράδοση: 2 Φεβρουαρίου, 30 Ἀπριλίου, 1η Αὐγούστου καί 31 Ὀκτωβρίου[54].

Ὑπάρχουν κι ἄλλες εἰδικές μέρες, πού ἡ ἡμερομηνία τους ἀλλάζει κάθε χρόνο, ἀλλά μπορεῖ νά ὑπολογισθεῖ, ὅπως τό Πάσχα τῶν χριστιανῶν, μέ τή βοήθεια τῶν κατάλληλων ἀστρονομικῶν πινάκων. Ἐπίσης πολύ σημαντικές εἶναι: ἡ 21η Μαρτίου, ἡ ἐαρινή ἰσημερία· ἡ 22 Ἰουνίου, τό θερινό ἡλιοστάσιο· ἡ 22 Σεπτεμβρίου, ἡ φθινοπωρινή ἰσημερία· ἡ 21 Δεκεμβρίου, τό χειμερινό ἡλιοστάσιο. Ἐπίσης πρέπει νά ἀναφέρουμε τίς νύχτες πού προηγοῦνται κάθε ἐποχῆς τοῦ ἔτους. Κι ἀκόμα, ἔχουν μεγάλη σημασία οἱ φάσεις τῆς Σελήνης. Ἡ περίοδος τῆς πανσέληνου καί τῆς νέας Σελήνης εἶναι ἡ πιό ἀποτελεσματική γιά νά κάνεις μάγια. Ἡ νέα Σελήνη ἰσχύει γιά πράγματα πού θέλεις νά ξεκινήσεις, ἡ πανσέληνος γι' αὐτά πού θέλεις νά διακόψεις (π.χ. ἕνα δεσμό πού σοῦ ἔγινε βαρετός). Αὐτές οἱ ἡμερομηνίες μᾶς δίνουν 24 μέρες τό χρόνο πού δίνουν ξεχωριστή δύναμη στά μάγια. Ἄλλες 8 μέρες προέρχονται ἀπό τίς «γιορτές» κι ἀπό τίς ἰσημερίες καί τά

54) Ἡ 2 Φεβρουαρίου εἶναι τῆς Ὑπαπαντῆς. Ἡ παραμονή τῆς Πρωτομαγιᾶς εἶναι ἡ Βαλπούργεια Νύχτα. Τήν 1η Αὐγούστου γιορταζόταν ἡ *Λάμμας*, ἡ ἀρχαία γιορτή τῆς συγκομιδῆς. Ἡ 31 Ὀκτωβρίου εἶναι ἡ παραμονή τῶν Ἁγίων Πάντων, πού οἱ ἀγγλοσάξωνες τή λένε *Halloween*. – Σ.τ.Σ.

ἡλιοστάσια. Συνολικά, προκύπτουν 32 γητειές τό χρόνο, ἀρκετές γιά ν' ἀπασχολήσουν τόν καθένα.

Ὅταν εἶναι νέα Σελήνη, ἀρχίζουν οἱ ἐργασίες πού μποροῦν γρήγορα νά πραγματοποιηθοῦν, γιατί τά πρῶτα ἀποτελέσματα θά ἐκδηλωθοῦν μέσα στίς δυό ἑπόμενες ἑβδομάδες, καί μέ τήν πανσέληνο θ' ἀποχτήσεις αὐτό πού ἐπιθυμεῖς. Γι' αὐτό δέν πρέπει νά χρησιμοποιεῖς τίς μέρες τῆς νέας Σελήνης γιά ἐπιδιώξεις πού προορίζονται νά ἐπηρεάσουν ὁλόκληρη τή ζωή· ἄν σκοπεύεις κάτι τέτοιο, καλύτερα νά τό κάνεις στό χειμερινό ἡλιοστάσιο.

8. Γιά ν' ἀποκτήσεις χρήματα

Αὐτή ἡ γητειά ἐκτελεῖται ἕνα λεπτό μετά τά μεσάνυχτα μιᾶς μέρας ἀπ' τίς «γιορτές» πού ἀναφέραμε. Μποροῦν ἀκόμα νά χρησιμοποιηθοῦν κ' οἱ μέρες τῆς νέας Σελήνης, ἀλλά τότε θά ὠφελήσει μόνο γιά κάτι ἐπεῖγον, π.χ. τήν ἐξόφληση ἑνός χρέους, καί δέ θά ἔχει ἀποτελέσματα πού νά διαρκοῦν.

Τήν ὡρισμένη ὥρα πρέπει νά ἔχεις ἕτοιμα τά ἑξῆς: Ἕνα τραπέζι, ἕνα ἐπίχρυσο κερί, 6 πράσινα κεριά, 9 ἄσπρα κεριά, κι ἁλάτι. Βάζεις τό χρυσό κερί στή μέση τοῦ τραπεζιοῦ, τριγύρω πρῶτα τά 6 πράσινα κεριά, κ' ὕστερα τά 9 ἄσπρα. Τέλος, τά ζώνεις ὅλα μ' ἕνα δακτύλιο ἀπό ἁλάτι. Ἀνάβεις τά κεριά, ξεκινώντας ἀπ' τό μεσαῖο, καί ψέλνεις τρεῖς φορές δυνατά:

Δία πού γυροφέρνεις,
Ἥλιε στό τρίγωνο,
Φέρε λεφτά στό συρτάρι μου[55]

Τά οἰκονομικά σου θ' ἀρχίσουν νά καλυτερεύουν ὕστερ' ἀπό 19 μέρες.

Ἡ γητειά αὐτή θά εἶναι ἀποτελεσματική γιά ὅλη σου τή ζωή. Ἀντίθετα, γιά νά ἔχεις σύντομα χρήματα, θά κάνεις αὐτό ἐδῶ:

Μιά μέρα τῆς νέας Σελήνης πάρε μιά χούφτα γυαλιστερά νομίσματα, καί πέταξέ τα ἀπ' ἔξω μές στό σπίτι σου, ὥστε νά κυλήσουν ἀπό δῶ κι ἀπό κεῖ. Γιά ἕνα ὁλόκληρο μῆνα, δέν πρέπει νά μετατοπιστοῦν ἤ νά μαζευτοῦν ἀπό χάμω. Ἡ τελετουργική φράση πού θά πεῖς εἶναι: «Λεφτά κατάχαμα, λεφτά ἀπ' τήν πόρτα». Καλύτερο εἶναι τά λεφτά νά εἶναι ὁλοκαίνουρια, πού νά μήν ἔχουν ποτέ ξοδευτεῖ, σάν αὐτό πού μπορεῖς νά πάρεις ἀπό μιά τράπεζα. Δέν ἔχει σημασία ἡ ἀξία τους. Εἶναι ἀπαραίτητο, ὅπου κι ἄν κυλήσουν, *νά μήν τ' ἀγγίξεις ποτέ*, γιά ἕνα ὁλόκληρο μῆνα. Γιά νά τά πετάξεις, ἀρκεῖ νά βρίσκεσαι μέ τήν πλάτη σου λίγο ἔξω ἀπ' τήν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ σου.

55) Ὁ Δίας εἶναι ὁ πλανήτης τῆς εὐμάρειας καί τῆς ἐπιτυχίας, ὁ Ἥλιος πάντα σχετίζεται μέ τό χρυσάφι, καί τό «Τρίγωνο» εἶν' ἕνα ἀστρολογικό σχῆμα ἐξαιρετικά εὐνοϊκό. – Σ.τ.Σ.

9. Τά Ὄργια

Ἀπό τή σεξουαλική ἕνωση ἐξαπολύεται ἕνα ἔντονο κῦμα ἐνέργειας, πού φυσικά πολλαπλασιάζεται ἀπό τόν ἀριθμό τῶν ὀργασμῶν. Οἱ μάγοι ξέρουν νά χρησιμοποιοῦν αὐτή τήν ἐνέργεια γιά τούς δικούς τους σκοπούς, καί πολλοί μετέχουν τακτικά σέ σεξουαλικά ὄργια γιά ν' ἀντλήσουν δύναμη ἀπό μιάν ἄφθονη καί δυνατή πηγή ἐνέργειας. Τό ὄργιο, σάν μαγική τελετουργία πού ἐκτελεῖται λειτουργικά, βάζει στή διάθεση ἐκείνου πού ξέρει νά τήν ἐκμεταλλευθεῖ ἕνα ἀπόθεμα δύναμης πού μπορεῖ νά χρησιμεύσει γιά τίς πιό ἀπίθανες ἐπιδιώξεις[56].

Ἡ καλύτερη στιγμή γιά ν' ἀρχίσει ἡ γητειά εἶναι λοιπόν ἡ περίοδος πού προηγεῖται ἄμεσα πρίν ἀπό τό ὄργιο. Τίς στιγμές ἐκεῖνες ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι γεμάτη ἀπό μιάν ἀκτινοβολία πού εὐνοεῖ τήν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου. Μερικοί μυημένοι στίς μαῦρες τέχνες βεβαιώνουν πώς *μόνο* τά τελετουργικά ὄργια μποροῦν νά δώσουν τήν ἀπαιτούμενη μορφή ὑπερδιέγερσης. Δέν ὑπάρχουν περιορισμοί στό εἶδος τῆς γητειᾶς πού θά γίνει: τό ὄργιο παρέχει τήν ἐνέργεια, τή φλόγα πού θά κάνει τόν μάγο νά πάρει φωτιά. Ὡστόσο, οἱ μάγισσες δέν καταφεύγουν στά ὄργια γι' ἀσήμαντους σκοπούς, ἀλλά μόνο γιά γητειές πού θά ἐπηρεάσουν ὁλόκληρες ζωές. Γιά νά διασπάσεις καταστάσεις ἀπό καιρό σταθεροποιημένες καί νά δημιουργήσεις νέες, χρειάζεται συχνά ἡ ἐνέργεια πού ἐξαπολύεται ἀπό ἕνα ὄργιο.

Σ' αὐτό τό εἶδος τελετῆς δέ μετέχει ἡ τυπική «συνεδρίαση» ἀπό 12 γυναῖκες κ' ἕναν ἄντρα. Ἀντίθετα, οἱ παρόντες εἶναι πολύ περισσότεροι, κι ἀπό τά 2 φῦλα.

Ἡ ἴδια ἡ σεξουαλική πράξη μπορεῖ νά χρησιμεύσει γιά μαγικούς σκοπούς, ξέχωρα ἀπό τή συμμετοχή σέ ὄργιο. Δέν εἶν' ἀνάγκη νά τό ξέρουν αὐτό κ' οἱ δυό *πάρτνερς*. Μιά μάγισσα ἤ ἕνας μάγος, μποροῦν νά ἐκμεταλλευθοῦν γιά μαγικές ἐπιδιώξεις τήν ἐνέργεια πού προκύπτει ἀπό τ' ἀντάμωμά τους μέ ἐραστές πού δέν ξέρουν περί τινος πρόκειται. Ὡστόσο οἱ ἐργασίες αὐτοῦ τοῦ εἴδους εἶναι πολύ δύσκολες κ' ἔχουν ἀνάγκη ἀπό μεγάλη προετοιμασία.

10. Ἡ Μαγεία τῶν Κεριῶν

Σύμφωνα μέ τίς ἀπόψεις τῶν μαγισσῶν, τά κεριά, χρωματισμένα κατάλληλα, ἀντιπροσωπεύουν ὡρισμένες παρορμήσεις, σκέψεις ἤ αἰσθήματα.

56) Εἶναι γνωστά τά ὄργια τῶν ἀρχαίων Ρωμαίων, καθώς καί τά σύγχρονα μαγικά ὄργια σέ πολλά μέρη, ὅπως στό νησί τοῦ Μάν στήν Ἀγγλία. – Σ.τ.Μ.

Τά χρώματα, ὅπως ξέρουν ὅσοι μελετοῦν αὐτά τά ζητήματα, ἔχουν μιάν εἰδική μυστική σημασία. Ἐκτός ἀπ' τίς γνωστές ἑρμηνεῖες, οἱ μάγισσες δίνουν κι αὐτές ἐδῶ:

Ἕνα ἄσπρο κερί ἐκπροσωπεῖ τήν ἔμπνευση, τήν αὔξηση τῶν γνώσεων ἤ τήν ξαφνική φώτιση πού κάνει νά λυθεῖ κάποιο ἄλυτο ὥς τότε πρόβλημα.

Τά γαλάζια κεριά προστατεύουν ἀπό τό κακό· ἄν ἔχεις ἕνα τέτοιο ἀναμμένο, τριγυρίζεσαι ἀπό μιά προστατευτική ἀκτινοβολία. Κάποτε, ὅταν ξεκινοῦσαν γιά ταξίδι, συνήθιζαν νά ἔχουν μαζί τους ἕνα γαλάζιο κερί, καί τό ἄναβαν κάθε νύχτα γιά νά εἶναι σίγουροι γιά τήν ἀσφάλεια τῆς πορείας τους.

Τό κίτρινο κερί παριστάνει τόν πνευματικόν ἔρωτα. Εἶναι, γιά νά συνεννοούμαστε, μιά σχέση πού ἀναπτύσσεται ἀνάμεσα σέ δυό ἄτομα μέ μεγάλη διαφορά ἡλικίας, χωρίς φυσικά ἕλξη ἀλλά πού βασίζεται σέ μιάν ἐπικοινωνία ἰδεῶν καί σκέψεων. Πάντως, ἕνας ἔρωτας ἄσχετος μέ τίς σαρκικές ἐπιθυμίες.

Ἀντίθετα, τά κεριά μέ κόκκινο - πορτοκαλλί χρῶμα ἀντιπροσωπεύουν τή σεξουαλική δραστηριότητα. Τό χρῶμα τους παραδοσιακά ἐξυπηρετεῖ αὐτόν τό σκοπό. Στήν ἀρχαιότητα, ἔβαφαν ἔτσι τίς προσόψεις τῶν πορνείων. Οἱ μάγισσες τό χρησιμοποιοῦν γιά τίς γητειές τῆς γοητείας καί τῆς σεξουαλικῆς ἕλξης.

Τά πράσινα κεριά χρησιμοποιοῦνταν γιά τά νέα ξεκινήματα, ὅπως εἶναι ἡ ἀρχή μιᾶς καινούριας δουλειᾶς ἤ ἡ σύναψη μιᾶς νέας φιλίας. Μερικές μάγισσες κάνουν χρήση πράσινων κεριῶν γιά νά δυναμώσουν τίς σχέσεις πού ὑπάρχουν ἀπό καιρό, γιατί ἔτσι τούς δίνουν μιά νέα ὄψη, τή φρεσκάδα. Ἐπίσης τό πράσινο εἶναι πολύ καλό γιά τήν οἰκονομική σταθερότητα.

Τά μαῦρα κεριά ἐξυπηρετοῦν τίς κακόβουλες ἐπιθυμίες. Ἐκεῖνος πού θέλει νά ἐνεργήσει μέ τίς σκοτεινές δυνάμεις, νά βλάψει κάποιον, ἤ ἁπλῶς νά ἔχει τόν ἔλεγχο σέ μιά σκοτεινή ὑπόθεση, χωρίς ἀναγκαστικά νά κάνει κακό σέ κανέναν, καταφεύγει στά μαῦρα κεριά.

Τά πορφυρᾶ κεριά σέ φέρνουν σ' ἐπαφή μέ τόν κόσμο τῶν πνευμάτων, καί χρησιμοποιοῦνται σέ πνευματιστικές σύγκεντρώσεις: Ὅποιος ζητᾶ μηνύματα ἀπό τούς νεκρούς, τά μεταχειρίζεται.

Τά ἀσημιά κεριά προστατεύουν ἀπό τίς κακογλωσσιές ἐνάντια σ' ἐσένα, στούς φίλους σου καί στήν οἰκογένειά σου. Τά χρυσᾶ εὐνοοῦν τήν ὑγεία.

Μέ τά κόκκινα κεριά δέν πρέπει νά χωρατεύει κανείς. Ἀντιπροσωπεύουν μιά δύναμη πιό πέρα ἀπό τό σέξ: τήν πρωτόγονη κτηνωδία πού κρύβεται στόν ἄνθρωπο Μ αὐτήν καλύτερα νά μήν ἔχεις δοσοληψίες: ἡ χρήση τῶν κόκκινων κεριῶν γίνεται μόνο ἀπό ἔμπειρους μάγους· γιά τά σεξουαλικά ζητήματα ἀρκοῦν τά κόκκινα - πορτοκαλλιά κεριά.

Γιά νά ἐπηρεάσεις καί ν' ἀλλάξεις ἀντικειμενικές καταστάσεις, πρέπει νά νιώθεις ἔνταση, συγκίνηση, ἱκανότητα αὐτοσυγκέντρωσης σ' ἕνα μόνο θέμα, καί νά μπορεῖς νά φτάσεις σ' ἕνα βαθμό ἐλεγχόμενης ὑπερδιέγερσης. Εἶναι ὁ μόνος τρόπος γιά νά ἐπιτύχεις. Ἐξάλλου, καλό εἶναι νά ξέρεις ἀπό πρίν πώς μιά καί ρίξεις κάποια γητειά, θά ἔχεις ξεκινήσει μιάν ἁλυσσίδα ἀπό γεγονότα πού δέ μπορεῖ νά σπάσει: στή συνέχεια, κάτι *ὁπωσδήποτε* θά συμβεῖ. Μιά καί ξεκινήσεις κάτι, δέ γίνεται νά τό γυρίσεις πίσω, καί κάθε ἐνδεχόμενη ἐξέλιξη πρέπει νά ἀντιμετωπισθεῖ μέ θάρρος καί σταθερότητα. Θά μποροῦν ν' ἀλλάξουν, σέ περιορισμένο βαθμό, τ' ἀποτελέσματα, ἀλλά δέ θά μπορέσουν νά ξαναγυρίσουν στήν ἀρχική κατάσταση. Ἔχουν τώρα ἀλλάξει καί δέ γίνεται πιά τίποτα. Ὑπάρχει μεγάλη διαφορά ἀνάμεσα στή Μαγεία καί στή θετική σκέψη. Αὐτή ἐδῶ δέ σέ βάζει σέ κίνδυνο. Ἐνῶ ἡ Μαγεία ἀπαιτεῖ *πλήρη* ὑποταγή. Εἶναι σά νά πηδᾶς ἀπό ἕνα ψηλό κτίριο. Δέ μπορεῖς νά γυρίσεις πίσω στή μέση τῆς διαδρομῆς. Ὅταν ξεκινήσεις κάτι, θέλεις - δέ θέλεις θά προχωρήσεις μπροστά.

11. Ἡ γητειά τῆς γοητείας

Ἡ τελετή πού θά ἀναφέρουμε ὁδηγεῖ ἴσια στήν καρδιά τῆς Μαγείας. Στόχος της εἶναι νά δυναμώσει τίς ἱκανότητες καί τήν ἐσωτερική ἔνταση ἐκείνου πού τήν ἐκτελεῖ. Ὅταν τήν ἐπαναλαμβάνεις τακτικά, ἀποκτᾶς τή δύναμη νά ἐπιβάλλεσαι στούς ἄλλους.

Γδύσου καί πήγαινε νά σταθεῖς μπρός σ' ἕνα καθρέφτη σ' ἕνα σκοτεινό δωμάτιο. Ἄναψε πίσω σου ἕνα κερί ὁποιουδήποτε χρώματος, ἐξόν ἀπό κόκκινο. Ὕψωσε τά χέρια σου πάνω ἀπ' τό κεφάλι καί λύγισε ρυθμικά δεξιά κι ἀριστερά, ἐπαναλαμβάνοντας κάθε φορά τό βαφτιστικό σου ὄνομα, γιά 99 φορές συνεχῶς. Γιά νά μή χάσουν τό λογαριασμό, πολλοί συνηθίζουν νά κρατοῦν στό χέρι 99 σπόρους ἤ πέταλλα λουλουδιῶν, πετώντας κι ἀπό ἕνα σέ κάθε λύγισμα. Ὡστόσο ὑπάρχουν κι ἄλλοι τρόποι πού νά σοῦ εἶναι βολικοί. Ὅμως ὁ συνολικός ἀριθμός πρέπει νά εἶναι σωστός.

Ὅταν τελειώσει ἡ ταλάντευση, ἄρχισε νά κινεῖσαι, προσπάθησε νά συγκεντρώσεις μιάν ἔνταση μέσα σου, τέντωσε τούς μυῶνες σου. Τέλος, ἐπανάλαβε τρεῖς φορές: «Ἐγώ κυβερνῶ. Ἐγώ εἶμαι ἡ δύναμη». Φύσηξε τό κερί, καί τέλειωσε. Αὐτό τό ἔργο τελεῖται κάθε Τρίτη ἤ Παρασκευή, γιά 3 μῆνες συνέχεια. Οἱ σύγχρονες μάγισσες λένε πώς εἶναι μιά πανίσχυρη βοήθεια γιά τήν καθημερινή ζωή.

Οἱ καθρέφτες εἶναι πολύ συμαντικοί στή Μαγεία. Μιά λαϊκή γητειά ἀναφέρει μιάν ἀσυνήθιστη χρήση ἑνός καθρέφτη πού γίνεται τή νύχτα τῆς

παραμονῆς τῶν Ἁγίων Πάντων. Βγές ἔξω καί πήγαινε σ' ἕνα μέρος ἀπ' ὅπου νά βλέπεις καθαρά τό φεγγάρι, καί γύρισε πρός τα ἐκεῖ τήν πλάτη σου ἔτσι ὥστε τό φῶς του νά καθρεφτίζεται σ' ἕναν καθρέφτη πού θά κρατᾶς στό χέρι. Ἄναψε ὕστερα ἕνα κερί,καί βάλε το μπροστά στό πρόσωπό σου, ὥστε νά μπορεῖς νά βλέπεις τήν ὄψη σου στόν καθρέφτη μαζί μέ τή Σελήνη πού βρίσκεται πίσω σου. Τότε, πλάϊ στόν ὦμο σου θά ἐμφανιστεῖ τό πρόσωπο τοῦ ἀτόμου πού θά παντρευτεῖς.

12. Ἡ γητειά τοῦ αἰσθηματικοῦ δεσμοῦ

Ἄν συνδεόσαστε μέ κάποιον πού νιώθει ἕλξη γιά σᾶς ἀλλά δέ μοιάζει νά δείχνει ἀρκετή θέρμη, μπορεῖτε νά δοκιμάσετε τούτη τή γητειά. Εἶν' ἐπικίνδυνη, γιατί πολύ συχνά αὐτός πού τήν κάνει πέφτει θῦμα της. Ἄν τήν ἐκτελέσετε, πρέπει νά εἴσαστε ἐντελῶς σίγουρος πώς ἀλήθεια θέλετε αὐτό πού θέλετε (καί προπάντων *ποιόν θέλετε*). Δέν πρέπει ποτέ νά δέσετε κάποιον μαζί σας ἔτσι γιά γοῦστο, οὔτε νά κάνετε τέτοιες γητειές ὅταν δέν εἴσαστε βέβαιοι πώς θά ἐπιτύχετε μιά τέλεια ἁρμονία αἰσθηματική κ' αἰσθησιακή, μέ τό ταίρι σας, γιατί αὐτές οἱ τελετουργίες δένουν γιά πάντα ἐκεῖνον πού τίς κάνει μ' ἐκεῖνον πού τίς δέχεται:

Ἄναψε τρία κεριά, ἕνα κίτρινο, ἕνα πορτοκαλλί, κ' ἕνα κόκκινο. Βάλε γύρω στή φωτογραφία τοῦ ἀτόμου πού σ' ἐνδιαφέρει τά τρία κεριά μαζί μέ 47 κίτρινα λουλούδια. Ἐπανάλαβε 47 φορές τό ἑξῆς: «Εἴμαστε ἕνα οἱ δυό μας, εἴμαστε ἕνα οἱ δυό μας», καί κοίταξε ἔντονα τή φωτογραφία ἐπί 9 ὁλόκληρα λεπτά ἐνῶ μιλᾶς. Τέλος, πιές ἕνα τσάϊ ὅπως τό περιγράψαμε στή γητειά ἀριθ. 7. Ἡ ἐργασία μπορεῖ νά ἐνισχυθεῖ ἀργότερα ἄν στάξεις μερικές σταγόνες ἀπό τό αἷμα σου στό φαγητό τοῦ προσώπου πού ἔχεις διαλέξει.

Ἄν αὐτή ἡ ἐπιμονή στή χρησιμοποίηση τῶν κεριῶν σοῦ φαίνεται ἀνόητη, σκέψου μιά στιγμή: ἑκατομμύρια ἑκατομμυρίων ἄνθρωποι, ἀπό αἰῶνες πέρασαν τίς πιό ἔντονες στιγμές τῆς ζωῆς τους κοιτάζοντας τίς φλόγες ἀπό κεριά καί δαυλούς, κι ἀκόμα πιό πρίν ἀπό φωτιές στό ὕπαιθρο. Ἄλλα ἀμέτρητα ἑκατομμύρια στίς πιό διαφορετικές θρησκευτικές τελετές κοίταζαν τίς τρεμάμενες φλογίτσες ἀπό λαμπάδες καί κεριά στήν προσπάθειά τους νά ἐπικοινωνήσουν μέ τό ὑπερφυσικό, πού τό συνταύτιζαν μέ τό Θεό. Εἶναι παράξενα ὅλ' αὐτά; Ἄν ἡ σκέψη κλείνει ἀλήθεια μέσα της μιά δύναμη πού ξεπερνᾶ τό ἄτομό μας, τότε δέν εἶναι δυνατό νά φανταστοῦμε ἕναν καλύτερο τρόπο γιά νά ἐπικοινωνήσουμε μ' αὐτή τή δύναμη πού ἔχει ἐξαπολυθεῖ ἀπό ἀμέτρητους ἀνθρώπους, ἀπό τήν ὁμαδική ἀνθρώπινη ἔκσταση μπροστά στήν ἐλεγχόμενη φωτιά.

13. Ἡ γητειά τοῦ Σκαραβαίου

Μιά τελετουργία πού ἔχει καταλυτική ἐπίδραση σ' ὅλες τίς προσωπικές σχέσεις καί στέλνει μιάν ἀκατανίκητη ἀκτινοβολία, εἶναι ἡ πανάρχαια γητειά τοῦ «σκαραβαίου».

Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι, καί πολλοί ἄλλοι λαοί ἀργότερα, θεωροῦσαν τόν σκαραβαῖο σάν σύμβολο τῆς μυήσεως στά ἀπόκρυφα μυστήρια, καθώς καί γιά τίς γονιμοποιές δυνάμεις, τήν ἐξουσία, τή γέννηση, τή ζωή καί τό θάνατο. Ἀλλά προπάντων, σάν σύμβολο τῆς Μαγείας. Οἱ μάγοι πιστεύουν ὅτι αὐτή ἐδῶ ἡ γητειά εἶναι ἰδεώδης γιά νά ἐξασφαλίσει σέ κάθε περίπτωση τήν εὐτυχία στόν ἔρωτα. Ἡ γητειά αὐξάνει τή σεξουαλική ἱκανότητα, προσελκύει τίς εὐτυχισμένες σχέσεις τονώνει τήν πίστη, στερεώνει τόν νόμιμο ἔρωτα καί προστατεύει τόν παράνομο. Συνεπῶς εἶναι κάτι πού ἀξίζει τόν κόπο νά τό δοκιμάσεις. Λένε πώς ἡ Κλεοπάτρα εἶχε μεγάλη μαστοριά σ' αὐτήν τή γητειά, ἀλλά ἡ μέθοδος πού ἀκολουθοῦσε δέν εἶναι πιά ἀκριβῶς γνωστή. Νά ὅμως αὐτή πού μᾶς ἔχουν διδάξει οἱ μάγισσες:

Παίρνεις ἕνα σκαραβαῖο (σκαθάρι) ζωντανό, καί τόν τυλίγεις σ' ἕνα τετράγωνο μεταξωτό ὕφασμα. Βάζεις τό δεματάκι σ' ἕνα μικρό ξύλινο κουτί βαμμένο ζωηρό κόκκινο, καί τό σκεπάζεις μέ μιά χούφτα ξερά μπουμπούκια ἀπό τριαντάφυλλα. Ὅταν κλείσεις τό κουτί, τό σφραγίζεις μέ μελισσοκέρι. Ὕστερα τό βάζεις στή βορειοανατολική γωνιά τοῦ σπιτιοῦ σου,καί ἀνάβεις μπροστά του ἕνα πορφυρό κερί. Τελειώνεις τή γητειά τραγουδώντας δυνατά: «Σκαραβαῖε Ὑπέροχε, Σκαραβαῖε Εὐλογημένε, Σκαραβαῖε Λατρευτέ, Σκαραβαῖε Αἰώνιε».

Τά φίλτρα καί οἱ γητειές πού ἔχουν σκοπό νά ἐπηρεάσουν μέ τόν ἕνα ἤ τόν ἄλλο τρόπο τίς «ὑποθέσεις τῆς καρδιᾶς» εἶναι ντουζίνες ὁλόκληρες, κ' οἱ περισσότερες πάρα πολύ παλιές. Ὡστόσο κ' οἱ σύγχρονες μάγισσες ἔχουν ἐφεύρει εἰδικές μεθόδους, χωρίς νά περιφρονοῦν καί τίς παραδοσιακές. Ἄς ποῦμε πώς δέχθηκες μιάν ἄρνηση καί φλέγεσαι ἀπό τόν πόθο νά ἐκδικηθεῖς. Στεῖλε σ' αὐτόν πού σέ πρόσβαλε ἕνα ἄνθος, πάντα τό ἴδιο, γιά 9 μέρες συνέχεια, χωρίς νά φαίνεται ποιός τό ἔστειλε. Δέ χρειάζεται τίποτ' ἄλλο. Ἡ πράξη αὐτή θά ἔχει σάν ἀποτέλεσμα νά ξεγίνει αὐτό πού ἔγινε. Αὐτή ἡ γητειά εἶναι γνωστή ἀπό αἰῶνες. Νά καί μιά ἄλλη, πολύ πιό πρόσφατη, πού βασίζεται στήν ἴδια ἀρχή: Ἄν θέλεις νά ξεφορτωθεῖς κάποιον, πάρε ἀπό σένα γιά νά τόν ἀπομακρύνεις λίγο χῶμα ἀπό μιάν ἄλλη πόλη, καί στέλνε του μιά πρέζα ἀπ' αὐτό γιά ἐννιά μέρες συνέχεια: Στό τέλος αὐτός θά μετακομίσει στήν πόλη ἀπό τήν ὁποία προέρχεται τό χῶμα.

Γιά νά πυκνώσουν τά μαλλιά σου νά τά κονταίνεις κάπου ἕναν πόντο κάθε νέα Σελήνη, καί θά φυτρώσουν πιό πυκνά καί πιό γερά. Μιά και-

νούργια δουλειά σου πρέπει νά τήν ξεκινήσεις στό τελευταῖο τέταρτο, μιάν ἑβδομάδα πρίν ἀπό τήν νέα Σελήνη. Αὐτή εἶναι ἡ πιό δυναμική περίοδος. Γιά ν' ἀρχίσεις μιά νέα ἐρωτική σχέση ὅμως, καλύτερα νά διαλέξεις τήν προηγούμενη ἑβδομάδα ἀπό τήν πανσέληνο ὅταν οἱ αἰσθηματικές ἐπιδράσεις εἶναι πιό εὐνοϊκές.

Ἐκτός ἀπό τίς ἡμερομηνίες πού πέφτουν οἱ «γιορτές», κ' ἐκεῖνες πού καθορίζονται ἀπό ἀστρονομικά δεδομένα, ὅπως ἔχομε ἀναφέρει, μέσα σέ κάθε ἑβδομάδα ὑπάρχουν μέρες περισσότερο ἤ λιγότερο κατάλληλες γιά νά ρίξεις μιά γητειά. Τό Σάββατο, π.χ., εἶναι καλή μέρα γιά ἐργασίες πού ἔχουν σχέση μέ χρήματα, κι ἡ Παρασκευή γιά ὅλα τά σχετικά μέ τό αἴσθημα. Ὡστόσο, ἡ καλύτερη μέρα γιά νά κάνεις μιά γητειά εἶναι ἡ Τετάρτη γιατί μές στή βδομάδα, αὐτή συνδέεται περισσότερο μέ τή διανοητική λειτουργία. Κατά τή διάρκεια μιᾶς μαγικῆς τελετῆς χρειάζεται νά πλημμυρίσεις μέσα σου ἀπό ἕνα κύμα ἐντονώτατης συγκίνησης πού ὅμως πρέπει νά ἐλέγχεται ἀπό κάποια διανοητική ψυχρότητα. Αὐτές οἱ ἀντιφατικές προϋποθέσεις μποροῦν εὐκολότερα νά συμβιβαστοῦν τήν Τετάρτη, μέρα τοῦ Ἑρμῆ, Θεοῦ τῆς ἐξυπνάδας καί τῆς διανοητικῆς ἱκανότητας.

14. Γιά νά λυτρωθεῖς ἀπό ἀνεπιθύμητο ἐραστή

Οἱ σύγχρονες μάγισσες πού τά ἐνδιαφέροντά τους στρέφονται προπάντων στό σέξ, βρίσκονται συχνά ἀντιμέτωπες μέ προβλήματα πού προκαλεῖ ἡ ἀκτινοβολία τοῦ ζωικοῦ μαγνητισμοῦ πού δημιουργοῦν γύρω τους. Ἡ σεξουαλική ἕλξη πού διεγείρουν τίς κάνει συχνά πρωταγωνίστριες ἐρωτικῶν περιστατικῶν μέ πολλή ποικιλία καί γενικά εὐχάριστων, ἀλλά μπορεῖ καί νά τούς δημιουργήσει περιπλοκές. Π.χ. μιά μάγισσα μπορεῖ νά βρεθεῖ στήν ἀνάγκη νά διώξει ἕνα ἐραστή πού πιά δέν τόν θέλει ἀλλά πού ἀντιδρᾶ πολύ στό νά ὑποταχθεῖ χωρίς δραματικότητες σέ μιάν ἀλλαγή διαθέσεως ἐκείνης πού προκάλεσε τό πάθος του. Μιά καί εἶναι ἐντελῶς ὑπεύθυνη γιατί δημιούργησε τήν ἕλξη πού εἶναι ἡ αἰτία κάθε πράγματος, ἡ μάγισσα πρέπει νά φροντίσει στό νά πάρει τά κατάλληλα μέτρα γιά νά λύσει τή γητειά, νά ἐλευθερωθεῖ ἀπό τόν ἐραστή πού δέν τῆς εἶναι πιά εὐχάριστος καί νά προετοιμάσει τόν ἐρχομό ἑνός ἄλλου. Μιά μέθοδος, ἐμπνευσμένη ἀπό κάτι ἀνατολίτικες παραδόσεις, εἶναι ἡ ἑξῆς:

Τήν τρίτη Πέμπτη τοῦ μηνός, στίς 9 τό βράδυ, ἡ μάγισσα πάει σ' ἕνα ἥσυχο μέρος· τό μοναδικό φῶς τριγύρω πρέπει νά εἶναι ἡ φλόγα ἑνός χοντροῦ μαύρου κεριοῦ. Τότε αὐτή κουδουνίζει τρεῖς φορές ἕνα ἀσημένιο καμπανάκι, καί σχεδιάζει πάνω σέ μιά περγαμηνή τά σύμβολα τοῦ Ἥλιου καί τῆς Σελήνης. Ὕστερα βρέχει τήν Περγαμηνή μέ τό χυμό ἀπό 8 σπόρους ρόδι, καί τήν καίει στήν φλόγα τοῦ κεριοῦ ὡσότου γίνει στάχτη. Μ' αὐτή

τήν στάχτη τρίβει τό μέτωπό της, μαυρίζοντάς το. Μένει τότε ἀσάλευτη κοιτάζοντας τή φλόγα γιά 3 ὁλόκληρα λεπτά, κ' ὕστερα φωνάζει πάρα πολύ δυνατά τό ὄνομα οῦ ἰαπωνικοῦ θεοῦ τοῦ σεισμοῦ: Νάι: - Νο - Κάμι.

Συνεχίζοντας τή γητειά, ἡ μάγισσα κάνει 9 πακετάκια πού ἔχουν τό καθένα μέσα λίγη ἀπό τή στάχτη, 3 καρεφύλλια, ἕνα γκρίζο φτερό καί λίγη ἄμμο. Σβήνει τό κερί. Κλείνει κάθε πακετάκι σ' ἕναν φάκελλο καί τόν σφραγίζει μέ βουλοκέρι. Τήν ἄλλη μέρα στίς 3 τό ἀπόγεμα, στέλνει τόν πρῶτο φάκελλο στόν ἀνεπιθύμητο ἐραστή καί συνεχίζει μ' ὅλους τούς ἄλλους, ἀπό ἕνα κάθε μέρα, ὥς τόν τελευταῖο. Πρίν ἀκόμα τελειώσει ἡ σειρά ὁ ἀνεπιθύμητος ἐραστής θά πάψει νά τήν θέλει.

15. Ἡ γητειά τῶν Ὀνείρων.

Θά ἤθελες νά ἐπισκεφτεῖς ἕνα φίλο ἤ ἕνα ἀγαπημένο πρόσωπο καθώς ταξιδεύεις στή Χώρα τῶν Ὀνείρων; Γιά νά γίνει αὐτό δίνουμε μιά παραλλαγή τῆς γητειᾶς ἀριθ. 5.

Σχεδίασε γύρω ἀπό τό κρεβάτι σου τόν προστατευτικό κύκλο· βάλε τή χελώνα κάτω ἀπ' τό κρεββάτι καί τα 3 φύλλα μέντας στό μαξιλάρι. Πρίν ξαπλώσεις, ἄναψε 3 γαλάζια κεριά κι' ἄφησέ τα νά καίνε γιά μιά ὥρα. Φύσηξε τά κεριά νά σβήσουν, χτύπησε μιά φορά τό καμπανάκι, καί ψιθύρισε 9 φορές: «Ὀρφέα, Ὀρφέα, Ὀρφέα».

Οἱ μαγικοί καθρέφτες

Ἀπό τήν ἀρχαιότητα, εἶχε διαδοθεῖ στούς διάφορους λαούς ἡ συνήθεια ν' ἀποζητοῦν εἰκόνες κι ὁράματα γιά τό μέλλον μέσα σέ κατάλληλους μαγικούς καθρέφτες ἤ παρόμοιες λεῖες ἐπιφάνειες. Σ' αὐτές, μέ τήν ἐπίκληση τοῦ μάγου, ἐμφανίζονταν σκηνές πού ἔδιναν ἀπάντηση στίς ἐρωτήσεις, ἤ γενικές προφητικές ὀπτασίες σχετικά μέ τό μέλλον.

Μιάν ἀκριβή περιγραφή τῆς κατασκευῆς καί χρησιμοποίησης τῶν μαγικῶν κατόπτρων μέ βάση τῶν σύγχρονων σχεδόν μεθόδων βρίσκουμε στό βιβλίο τοῦ Πασκάλ Μπὲβερλυ Ράντολφ «Magia Sexualis.([57]).

Αὐτό τό βιβλίο προοριζόταν γιά μιάν ὁμάδα μεμυημένων πού ἵδρυσε ὁ συγγραφέας, τήν Eulis Brotherhood, τήν Ἀδελφότητα τῆς Εὐλίδος.

Ἐδῶ ἀναφέρουμε μερικές σελίδες αὐτοῦ τοῦ βιβλίου σχετικές μέ τό θέμα μας:

Ὁ συγγραφές περιγράφει σ' αὐτές μερικά ξεχωριστά ἀνδρικά καί γυναικεῖα κάτοπτρα, καθώς καί εἰδικούς μαγικούς καθρέφτες.

Ὑπάρχουν διάφορα εἴδη μαγικῶν κατόπτρων.

Πρῶτα - πρῶτα ἔχουμε τά κρύσταλλα, π.χ. τόν γυαλιστερό ἄνθρακα. Ἀλλά τέτοια κάτοπτρα εἶναι σπάνια, μιά κ' εἶναι δύσκολο νά βρεθεῖ ἕνα κάρβουνο ἀρκετά σκληρό, λεῖο καί χωρίς φλέβες, ὥστε νά μπορεῖ νά τό κατεργασθεῖ ὁ τεχνίτης.

Ἀλλά ἕνας τέτοιος μαγικός καθρέφτης, ἄν ἐπιτύχει, εἶναι ἐξαίρετος. Προσελκύει καί διατηρεῖ μέ τόν καλύτερο τρόπο τά μαγνητικά ρευστά πού ἐκπέμπονται ἀπό τά μάτια τοῦ τελετουργοῦ καί σχηματίζουν τέλεια μιάν εὐδιάκριτη εἰκόνα.

Ἄς σημειωθεῖ πώς μιά τέτοια εἰκόνα δέ σχηματίζεται στήν ἐπιφάνεια οὔτε στό ἐσωτερικό τοῦ καθρέφτη, ἀλλά λίγα χιλιοστά πιό πάνω ἀπ'

57) Βλέπε σχετικά *Magia Sexualis* τοῦ Π. Ράντολφ. – Σ.τ.Σ. (Ἑτοιμάζεται στά ἑλληνικά γιά τίς ἐκδόσεις «ΔΙΔΥΜΟΙ».)

αὐτήν. Δηλαδή οἱ ρευστές ἀκτῖνες ἀνακλῶνται ἤ ἀπωθοῦνταν πρίν ἀγγίξουν τήν ἐπιφάνεια τοῦ καθρέφτη.

Προτιμότερη εἶναι ἡ ὀπτασία πού παρουσιάζεται στόν καθρέφτη κατά τίς πνευματιστικές συνεδριάσεις, γιατί ἐκεῖ ἀπαιτεῖται μιά σχέση συμπάθειας ἀνάμεσα στό μέντιουμ καί στόν ὑπνωτιστή, χωρίς τήν ὁποία δέ μπορεῖ νά ἐπιτευχθεῖ ἕνα ξεκάθαρο ὅραμα τῆς εἰκόνας καί τῶν ἰδεῶν πού ἐκπέμπονται ἀπό τή διάνοια τοῦ μέντιουμ, σά νά ἦταν μιά κινηματογραφική προβολή τῶν αἰσθητῶν βιωμάτων του.

Εἶν' ἀλήθεια πώς ὁ πνευματιστικός μαγνητισμός τόν ὁποῖο χρησιμοποιοῦν σ' αὐτές τίς συνεδριάσεις δέν προβάλλει εὔκολα τό προϊόν τῆς καθαρῆς φαντασίας τοῦ μέντιουμ ἤ τοῦ ὑπνωτιστῆ καί συνεπῶς ἡ εἰκόνα πού ἐμφανίζεται πολύ πιθανόν νά εἶναι ἀληθινή στό διανοητικό ἐπίπεδο· ἀπ' τήν ἄλλη ὅμως, πῶς εἶναι δυνατόν νά ἐξακριβωθεῖ ὅτι αὐτό πού σέ τέτοιες περιπτώσεις ἐκλαμβάνεται σάν πραγματικότητα δέν εἶναι παρά μόνο προϊόν μιᾶς διανοητικῆς ὑπερδιέγερσης, γιά νά μή μιλήσουμε γιά κάθε λογῆς ἀπάτες;

Ἀρκετά συχνά οἱ ὑπνωτιστικές ὀπτασίες δέν εἶναι παρά ἕνα ἀπατηλό προϊόν τῆς θέλησης ἤ τῆς ἐπίδρασης τῶν ἀτόμων πού, παρευρίσκονται στή συνεδρίαση, ἤ ἀκόμα ἁπλῶς ἡ συνέπεια μιᾶς νοσηρῆς κατάστασης τῶν νεύρων καί τοῦ μυαλοῦ τῶν μέντιουμ. Θά μποροῦσε ἴσως νά εἶναι, – γιατί ὄχι; – μιά φάρσα κάποιας ὀντότητας ἀπό ἄλλες σφαῖρες.

Τό ἴδιο τό μέντιουμ δέ μπορεῖ νά μᾶς βεβαιώσει γιά τήν εἰλικρίνειά του, ἐπειδή, ἀπό προϋπόθεση, αὐτό εἶναι ἁπλῶς ἕνα ὄργανο, μιά μηχανή πού ἐπηρεάζεται ἀπό μιά δύναμη τήν ὁποία ἐκεῖνο ἀγνοεῖ. Κινεῖται, μιλᾶ κ' ἐνεργεῖ σάν ἕν ἕνα τυφλό αὐτόματο.

Ἄν τά σκεφτοῦμε ὅλ' αὐτά, πρέπει νά παραδεχτοῦμε ὅτι τό ὅραμα σ' ἕνα μαγικό καθρέφτη παρέχει μεγαλύτερες ἐγγυήσεις.

Μιά δεύτερη κατηγορία μαγικῶν κατόπτρων ἀναφέρεται σ' ὅσα κατασκευάζονται σύμφωνα μ' αὐστηρά ἐπιστημονικούς νόμους. Ἀπ' αὐτούς πρῶτοι ἔρχονται ἐκεῖνοι πού σχετίζονται μέ τό σχῆμα του, κ' ἔχουν διαπιστωθεῖ ὕστερ' ἀπό πολλές ἐξακριβωμένες δοκιμασίες.

Ἔχει παρατηρηθεῖ τό περίεργο φαινόμενο, ὅτι ἡ ὁριζόντια τομή ἑνός κρανίου, ἄν γίνει ἀκριβῶς κάτω ἀπό τ' αὐτιά, δίνει γιά ὅλα τά κεφάλια, πάντα τό ἴδιο ὠοειδές σχῆμα, ἐνῶ ὁ ἐγκέφαλος, ἰδωμένος κάτω ἀπ' αὐτή τήν κοῦπα, ἀντιστοιχεῖ ἀκριβῶς μέ τό σχῆμα τῆς ὑδρογείου σφαίρας.

Προσπάθησαν νά προσαρμόσουν μ' αὐτό τό σχῆμα τόν μαγικό καθρέφτη, κ' εἶδαν πώς εἶναι τό καλύτερο ἀπ' ὅλα. Πράγματι, τό ὠοειδές σχῆμα πού προκύπτει ἔτσι εἶναι μιά *ἔλλειψη* μέ δυό ἑστίες τοποθετημένες μ' ἀκλόνητη μαθηματική ἀκρίβεια.

Τό μαγνητικό ρεῦμα πού ἐκπέμπεται ἀπό τήν πίσω ἐπιφάνεια τοῦ

ἐγκεφάλου πέφτει σέ μιάν ἀπ' τίς δυό ἑστίες, ἀνακλᾶται καί κυλᾶ γύρω ἀπ' τόν ἐγκέφαλο πρός τήν ἄλλη ἑστία, κλείνοντας ἔτσι τόν μαγικό κύκλο πού τότε διεγείρει τό ἐμπρός μέρος τοῦ ἐγκεφάλου, ἐκεῖνο πού σχετίζεται μέ τίς δυό ἀντίστοιχες ἑστίες τοῦ καθρέφτη.

Μ' αὐτόν τόν τρόπο, ἡ μαγνητική δύναμη πού κινητοποιεῖται, ἐπενεργεῖ μέ τόν καλύτερο τρόπο χάρη στά κύτταρα τοῦ ἐγκεφάλου πού διεγείρονται ἀπ' τό ρεῦμα.

Πολυάριθμα πειράματα ἔχουν ἀποδείξει ὅτι ἡ ἀπόδοση ἑνός μαγικοῦ καθρέφτη δέν ἐξαρτᾶται μόνο ἀπό τό σχῆμα του. Τό ὑλικό ἀπό τό ὁποῖο κατασκευάζεται παίζει ἐξ ἴσου σημαντικό ρόλο ἄν θέλουμε νά ἔχει ὁ καθρέφτης τίς ἰδιότητες πού ἐπιδιώκουμε.

Π.χ., ἄν ὁ καθρέφτης ἔχει ἐπίπεδη ἐπιφάνεια, παρατηροῦμε ὅτι τό ρεῦμα πού ἀνακλᾶται δέν μαγνητίζει παρά μόνο τό πρόσθιο μέρος τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ παρατηρητῆ, γιατί τά ὑπόλοιπα ρευστά, ἀφοῦ διαπεράσουν τόν καθρέφτη, χάνονται στό κενό.

Σέ μερικές περιοχές ἔγιναν χημικές ἔρευνες γιά να βρεθεῖ ἕνα ὑλικό ἱκανό νά ἐμποδίσει τή διασπορά τοῦ μαγνητικοῦ ρευστοῦ. Ἐξάλλου, βρέθηκαν ὡρισμένες μονωτικές οὐσίες, ἀλλά ἀκόμα κι ἄν χρησιμοποιηθοῦν τά καλύτερα ὑλικά, ἡ κοίλη μορφή ἀποδείχθηκε ἀκατάλληλη, γιατί ἀφήνει τό ρευστό νά ξεφεύγει καί νά χάνεται σάν σαπουνόφουσκα.

Ἡ κυρτή μορφή παρουσιάζει ἕν' ἄλλο μειονέκτημα. Ἡ ἀόρατη μπάλα τοῦ μαγνητικοῦ ρευστοῦ μένει προσκολλημένη κάτω ἀπ' τόν καθρέφτη, κ' ἔτσι χάνει τήν ἱκανότητα νά ἐπιδράσει στόν παρατηρητή.

Ὕστερα ἀπό διάφορες δοκιμαστικές ἀναζητήσεις, κατέληξαν στήν κοίλη μορφή, ἀλλά μέ τίς ἑξῆς τελειοποιήσεις:

1. – Τό περίγραμμα τοῦ καθρέφτη πρέπει νά προστατεύεται ἀπό μιά κορνίζα ἀπό καθαρό χρυσάφι, κατασκευασμένο σύμφωνα μέ τούς νόμους πού κυβερνοῦν τά πιό λεπτόρευστα ὑγρά.

2. – Τό μονωτικό ὑλικό θά ἐκλεγεῖ μέ βάση τήν ἠλεκτρική, χημική καί μαγνητική συγγένεια μέ τό ψυχικό μαγνητικό ρευστό.

Ὅλ' αὐτά ἀπαιτοῦν φανερά ἰδιαίτερη τέχνη κ' ἱκανότητα.

Διαπιστώθηκε ἀμέσως ὅτι τά μονωτικά ὑλικά γιά τόν ἠλεκτρισμό εἶναι ἀντιθέτως ἐντελῶς διαπερατά ἀπό τό μαγνητικό ρευστό.

Πειράματα πού ἔγιναν μέ λογῆς ὑλικά, δέν πέτυχαν. Οἱ συνθέσεις μέ ἀρσενικό, κασσίτερο, *ὄσμιο, νιόβιο,* ἀντιμόνιο, τιτάνιο, μολυβδαίνιο καί ταντάλιο ἔδωσαν ὗλες ἀρκετά ὅμοιες μ' αὐτές πού ἀναζητοῦσαν, ἀλλά θέλησαν νά κάνουν καί ἔρευνες μέ ἀκριβά μέταλλα ὅπως εἶναι τό ράδιο, τό ρουθήνιο, ὁ ἄργυρος, ὁ λευκόχρυσος, τό ἰρίδιο, ὁ ὑδράργυρος, τό παλλάδιο κι ὁ χρυσός. Ἐπίσης παρατηρήθηκε ἡ ἐπίδραση τοῦ θείου, τοῦ σεληνίου, τοῦ χλωρίου, τοῦ φωσφόρου, τοῦ φθορίου, τοῦ ἰωδίου καί τοῦ βρωμί-

ου. Μερικές ἀπ' αὐτές τίς ὕλες μποροῦσαν νά χρησιμοποιηθοῦν μέ κάποια ἐπιτυχία ἄν πρόσθεταν ὀξυγόνο (;), ὑδρογόνο (;), ἄνθρακα, βόριο, κερί ἤ γυαλί.

Τέλος, δυό ἀπ' αὐτές τίς συνθέσεις σέ ἀνάμιξη μέ παραναφθαλίνη, ἔδωσαν τό ἀναζητουμενο ὑλικό, δηλαδή ἰσχυρά ἠλεκτραγωγό καί πολύ λεπτόκοκκο: ὅ,τι χρειαζόταν γιά νά δώσει στήν ἐπιφάνεια τοῦ καθρέφτη ὅλες τίς μαγνητικές της ἰδιότητες.

Ἡ τεχνική

Τό ἐσωτερικό φῶς πού ἀνακλᾶται ἀπ' τόν μαγικό καθρέφτη ἑνώνεται, σ' ἕνα κανονικό ἀνθρώπινο μάτι, μέ τήν ἐξωτερική βάση, καί προκαλεῖ ἐκεῖ τό φαινόμενο πού εἶναι αἰσθητό στήν ὅραση. Ἄν ὅμως τό ἐσωτερικό φῶς δέν ἑνώνεται μέ τό ἐξωτερικό, μένει ἡ εἰκόνα σκέτη κι ἀπροσδιόριστη.

Ἀπομονωμένο ἀπ' τόν ἔξω κόσμο, τό ἐσωτερικό φῶς διαχέεται σέ μιάν ἀτμόσφαιρα ἤρεμη καί καθαρή. Αὐτή ἡ ἠρεμία κ' ἡ διαύγεια παραμένουν ὅταν γίνεται τό φαινόμενο.

Ὅποιος μεταχειρίζεται τόν μαγικό καθρέφτη δέν πρέπει νά ξεχνᾶ τούς ἑξῆς κανόνες:

1. – Ὁ καθρέφτης δέν πρέπει ν' ἀγγίζεται παρά μόνο ἀπό τόν κάτοχό του, γι' ἀποφυγή τῆς ἀνάμιξης μ' ἕναν ξένο μαγνητισμό πού θά μποροῦσε νά ἐξουδετερώσει ἐκεῖνον μέ τόν ὁποῖο εἶναι φορτισμένο τό κάτοπτρο.

Ἄλλα ἄτομα μποροῦν νά κοιτάξουν τόν καθρέφτη, ἀλλά δέν πρέπει ν' ἀγγίξουν οὔτε τήν κορνίζα οὔτε τήν ἐπιφάνειά του.

2. – Ἄν ἡ ἐπιφάνεια εἶναι θολή, ἀπομακρύνεται ἡ σκόνη μέ νερό καί σαποῦνι· ὕστερα πλένεται μέ οἰνόπνευμα, κι ὅταν ὁ καθρέφτης στεγνώσει τρίβεται ἀκόμα μέ ὀξυγονοῦχο φθόριο, καί σκουπίζεται μ' ἕνα κομμάτι βελοῦδο ἤ μετάξι, ἤ μέ δέρμα ζαρκαδιοῦ.

3. – Κάθε μέρα, γιά 5 λεπτά, ὁ καθρέφτης θά μαγνητίζεται μέ τό δεξί χέρι.

4. – Ὕστερα θά διανεμηθεῖ ἡ ἐπίδραση τῆς ἐπιφάνειας τοῦ καθρέφτη μέ μαγνητικές κινήσεις τοῦ ἀριστεροῦ χεριοῦ ἀπό πάνω του.

5. – Ὅσο πιό συχνά κι ὅσο πιό πολλήν ὥρα χρησιμοποιεῖται ἕνα μαγικό κάτοπτρο, τόσο τό καλύτερο, γιατί ἡ ἀποτελεσματικότητά του αὐξάνεται καί βελτιώνεται μέ τή χρήση.

6. – Γιά ν' ἀποκοιμηθεῖς μέ τήν βοήθεια τοῦ μαγνητικοῦ καθρέφτη, πρέπει νά συγκεντρώσεις τό βλέμμα στό κέντρο του, ἥσυχα, χωρίς τίποτα ν' ἀπασχολεῖ τό μυαλό σου. Τότε τά ὁράματα θά ἐμφανισθοῦν στόν ὕπνο σου.

7. – Στή γυαλιστερή ἐπιφάνεια τοῦ καθρέφτη δέν πρέπει νά πέφτουν ποτέ οἱ ἀχτίδες τοῦ ἥλιου, γιατί θά παρέλυαν τή μαγική του ἰδιότητα. Ὅταν χρησιμοποιεῖτε τόν καθρέφτη, στήνετέ τον μέ τό πίσω του μέρος πρός τό παράθυρο.

8. – Ὁ καθρέφτης στήνεται ἤ κρατιέται λοξά, ὅπως ἕνα βιβλίο.

9. – Ἄν πολλά ἄτομα θέλουν νά κοιτάξουν ταυτόχρονα στόν καθρέφτη, κρεμάστε τον στόν τοῖχο, ἀλλά κανείς δέν πρέπει νά τόν ἀγγίξει.

10. – Ἡ καλύτερη θέση γιά τό κοίταγμα στόν μαγικό καθρέφτη εἶν' ἐκείνη πού δέν δίνει καμιάν ἀντανάκλαση ἀπό τό περιβάλλον. Ἀναζητῆστε αὐτή τή θέση γέρνοντας πρός ὅλες τίς κατευθύνσεις τό κάτοπτρο ὡσότου στήν ἐπιφάνειά του δέν καθρεφτίζεται πιά τίποτα, κι αὐτή μοιάζει σάν καθρέφτης ἀπό σκοῦρο νερό, λεία καί διαυγής.

Ὅταν ὁ μαγνητισμός πού ἐκπέμπετε συσσωρευθεῖ πάνω ἀπό τόν καθρέφτη, σέ ἀπόσταση λίγων χιλιοστῶν ἀπό τήν ἐπιφάνεια, ἀντίς γιά τό διάφανο νερό θά προβάλει ἡ ὀπτασία πού ζητᾶτε.

11. – Πρῶτα - πρῶτα, θά ἐμφανισθοῦν σύννεφα διαφόρων χρωμάτων. Αὐτά τά σύννεφα φαίνεται σά νά σχηματίζονται μέσα στήν ἴδια τήν ὕλη τοῦ καθρέφτη, ἀλλά πρόκειται γιά ὀπτική ἀπάτη. Στήν πραγματικότητα ὁ μαγνητισμός συγκεντρώνεται λίγο πιό πάνω.

12. – Τά μελαχρινά ἄτομα, μέ μαῦρα μάτια καί μαγνητική ἰδιοσυγκρασία, φορτίζουν γρηγορότερα τόν καθρέφτη, ἀλλά ὄχι μέ δύναμη ἀνώτερη ἀπό τούς ξανθούς μέ ἠλεκτρική ἰδιοσυγκρασία.

Γενικά, μπορεῖ κανείς νά πεῖ ὅτι οἱ ἄντρες δέν βλέπουν εὔκολα ὅπως οἱ γυναῖκες, ἀλλά ὅταν βλέπουν, διακρίνουν καλύτερα καί διατηροῦν περισσότερο τήν ψυχραιμία τους.

13. – Πάντως, διαπιστώθηκε ὅτι ἀγόρια καί κορίτσια πού δέν ἔχουν φτάσει στήν ἡλικία τῆς ἥβης, βλέπουν καλύτερα καί καθαρότερα γιατί ὁ μαγνητισμός τους εἶναι ἀκόμα ἁγνός, ἀνεπηρέαστος ἀπό τό σέξ.

14. – Τά λευκά σύννεφα στόν μαγικό καθρέφτη εἶναι καλός οἰωνός. Προαναγγέλλουν μιά θετική ἀπάντηση στήν ἐρώτηση πού ἔγινε.

15. – Τά μαῦρα σύννεφα εἶναι σῆμα κινδύνου. Ἔχουν ἀρνητικό νόημα.

16. – Τό βιολέ, τό πράσινο καί τό ἄσπρο εἶναι εὐνοϊκά χρώματα.

17. – Τό ρόζ καρμινέ, τό ἀνοιχτό πορτοκαλί καί τό κίτρινο ἀναγγέλλουν ἀρνητικές ἐπηροές.

18. – Ἄν χρησιμοποιεῖτε τόν μαγικό καθρέφτη γιά νά ἐξασκήσετε ἐπίδραση σ' ἕνα πρόσωπο πού ἀπουσιάζει, ἐπικαλεσθῆτε τήν εἰκόνα του συνδυάζοντας τή θέληση μέ τή φαντασία. Ὅταν τή δῆτε μπροστά σας στόν καθρέφτη, ἀτενίστε την σταθερά καί συγκεντρώσετε πάνω της ὅλη σας τή σκέψη. Ἡ ἐπίδρασή σας θά φτάσει σ' αὐτό τό ἄτομο, ὅπου κι ἄν βρίσκεται.

19. – Ὅταν κάνετε χρήση τοῦ καθρέφτη, μήν εἴσαστε ἀνυπόμονοι.

Μερικοί βλέπουν τό ὅραμα σχεδόν ἀμέσως, ἄλλοι πρέπει νά περιμένουν ἀρκετά.

20. – ἡ ἐπιφάνεια τοῦ καθρέφτη δέν πρέπει νά ὑποστεῖ καμιά χημική ἤ ὀπτική ἐπίδραση· ἐπειδή εἶναι εὐαίσθητη σάν φωτογραφική πλάκα, πρέπει νά προστατεύεται ἐντελῶς ἀπό τό φῶς τοῦ ἥλιου. Ἀντίθετα, τήν ὠφελεῖ τό φῶς τοῦ φεγγαριοῦ.

Θερμοκρασίες πολύ ψηλές ἤ πολύ χαμηλές τήν βλάπτουν, κ' οἱ ἀκραῖες θερμοκρασίες ἐκμηδενίζουν τή δύναμή της.

21. – Κάθε ὅραμα πού προβάλλει στόν καθρέφτη, πρός τ' ἀριστερά τοῦ παρατηρητῆ, εἶναι ἡ εἰκόνα κάποιας συγκεκριμένης ἀλήθειας.

22. – Αὐτό πού ἐμφανίζεται δεξιά ἔχει, ἀντίθετα, συμβολικό χαρακτήρα. Θά πρέπει τότε νά ἑρμηνευθεῖ σύμφωνα μέ τήν παραδοσιακή γνώση τῶν συμβόλων.

23. – Τά νέφη κ' οἱ σκιές πού ἀνεβαίνουν στή μαγική ὀπτασία, εἶναι θετικές ἀπαντήσεις στίς ἐρωτήσεις σας.

24. – Τά νέφη κ' οἱ σκιές, ὅμως, πού κατεβαίνουν, εἶναι ἀρνητικές ἀπαντήσεις.

25. – Οἱ σκιές πού διευθύνονται ἀπ' τ' ἀριστερά στά δεξιά ὑποδηλώνουν τήν παρουσία μιᾶς ἀπόκρυφης ὀντότητας.

26. – Ἄν οἱ σκιές διευθύνονταν ἀπό δεξιά πρός τ' ἀριστερά, σημαίνει ὅτι πρέπει νά σταματήσει ἡ συνεδρίαση.

27. – Ἄν, παρ' ὅλη τήν ὑπομονητική ἀναμονή σας, τό ἐπιθυμούμενο ἀποτέλεσμα δέν ἐμφανίζεται, μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ ἡ διεγερτική ἄμμος, γιά τήν ὁποία θά μιλήσουμε τώρα.

Αὐτή ὅμως ἡ ἄμμος γιά τούς περισσότερους εἶν' ἐπικίνδυνη. Γι' αὐτό πρέπει νά χρησιμοποιεῖται μέ προφύλαξη κι ὅσο γίνεται σπανιότερα.

Μετά τήν ἐπίδραση τῆς ἄμμου, ἡ ἐργασία μπορεῖ νά συνεχιστεῖ χωρίς αὐτήν.

Ἡ διεγερτική ἄμμος

Αὐτή ἡ ἄμμος, τήν ὁποία χρησιμοποιοῦμε γιά τά μαγικά μας πειράματα, δέν εἶναι κάτι νέο. Ἀναφέρεται συχνά σέ διάφορες μεσαιωνικές συνταγές. Οἱ μάγοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τή μεταχειρίζονταν, μεταξύ ἄλλων, γιά τή γιορτή τοῦ Σαββάτου, πού θεωρεῖται ἡ μέρα τῶν φαντασμάτων καί τῆς Μαγείας.

Ἐμεῖς ὡστόσο ἔχουμε κάνει κάποιες ἀλλαγές στή συνταγή σχετικές μέ τό ἀνθρώπινο λίπος. Πράγματι, ἡ διεγερτική ἄμμος τοῦ Μεσαίωνα κατασκευαζόταν συχνά μέ τή βοήθεια ὡρισμένων φυτῶν πού τηγανίζονταν σ' ἀνθρώπινο λῖπος.

Ὑπῆρχε λόγος γι' αὐτό. Ἡ πείρα ἀπέδειξε ὅτι οἱ διάφορες οὐσίες πού χρησιμοποιοῦνται περνοῦν εὐκολότερα μές ἀπ' τούς πόρους τοῦ τελετουργοῦ ἄν ὁ ἀγωγός πού βάζει στό δέρμα του εἶναι ὅμοιος μ' ἐκεῖνον πού ὑπάρχει ἀπό κάτω ἀπ' τό δέρμα. Τά καλύτερα ἀποτελέσματα προέκυπταν ἀπό λίπος παρμένο ἀπό τόν ἱδρώτα τοῦ τελετουργοῦ.

Ἐπειδή εἶναι φανερές οἱ δυσκολίες γιά ἕνα τέτοιο παρασκεύασμα, ἀντικαταστήσαμε τό ἀνθρώπινο λῖπος μέ ζωϊκό, πού τό ἀφήνουμε ἀρκετό καιρό σέ χοντρό μαγειρικό ἁλάτι, κ' ὕστερα τό ξεπλένουμε μέ κρύο νερό.

Ἐπαναλαμβάνουμε τ' ἁλάτισμα καί τό ξέπλυμα πέντε φορές, κ' ὕστερα βάζουμε τό λῖπος σέ μιά λεκάνη μέ ζεστό νερό, γιά 6 ὁλόκληρες ὧρες.

Στό λῖπος πού ἀποκτοῦμε ἔτσι προσθέτουμε γιά κάθε 100 γραμμάρια, τά ἑξῆς:

40	γραμμάρια	χασίς
50	»	ὑοσκύαμο
80	»	κεφάλια ἀπό στάχυα (pommes d' épis)
20	»	μπελλαντόνα
260	»	κάνναβη
50	»	σκόρδο
30	»	ἡλιόσπορο
60	»	*κάλμου*
250	»	ἄνθη παπαρούνας
100	»	φοῦντες ἀπό σιτάρι

Ὅταν αὐτό τό μίγμα στεγνώσει καλά, φιλτράρεται μέ τρόπο πού νά μείνει μιά ἀρκετά λεπτή ἄμμος, πού πρέπει νά φυλάγεται σ' ἕνα καλά κλεισμένο δοχεῖο.

Αὐτή ἡ διεγερτική ἄμμος χρησιμοποιεῖται ἕνα - δυό λεπτά προτοῦ ἀρχίσει ἡ ἐργασία. Γίνεται ἐντριβή μ' αὐτήν στό ἡλιακό πλέγμα, στή βάση τοῦ λαιμοῦ (στό ὕψος τοῦ λάρυγγα), στίς μασχάλες καί στήν κοιλότητα πίσω ἀπ' τά γόνατα, στά πέλματα τῶν ποδιῶν καί στίς παλάμες τῶν χεριῶν.

Ὅταν τελειώσει ἡ μαγική ἐργασία, πρέπει ἀμέσως νά πλυθεῖς μέ ζεστό νερό καί νά κάνεις ἐντριβή μ' ἀπόσταγμα στύψης καί βαζελίνης.

Τά καθρεφτάκια

Εἶναι δοκιμαστικά μᾶλλον παιχνιδάκια, κι ὄχι ὄργανα μέ ἀκριβῆ λειτουργία.

Ἔχουν μιάν ἤ δυό ἑστίες. Σ' αὐτά μπορεῖ κανείς νά δεῖ μόνο καπνό, φωτιά, κάποιο σύμβολο καί σκιές, γιατί ἡ μαγνητική τους ἐπιφάνεια εἶναι ἀρκετά ἀσθενής, κ' οἱ ἑστίες σπάνια εἶναι τοποθετημένες μέ τήν ἀπαιτούμενη μαθηματική ἀκρίβεια.

Τά χρησιμοποιοῦν οἱ τσιγγάνες, πού δέ μποροῦν νά προμηθευτοῦν καλύτερους καθρέφτες.

Τό καθρεφτάκι μέ τήν εὐκολότερη κατασκευή εἶναι τύπου Κλώντ - Λορραίν. Πλάθεται ἕνα τετράγωνο ὥς 30 τετρ. ἑκατοστά μ' ἕνα κομμάτι πηλό, καί μέ κάπως κυρτή ἐπιφάνεια. Ἀφοῦ στεγνώσει, ψήνεται, καί λειαίνεται ὅσο γίνεται καλύτερα ἡ καμπύλη ἐπιφάνειά του. Ὕστερα τοποθετεῖται πάνω της ἕνα στεγανό χαρτόνι καί πιέζεται ὥστε νά πάρει τό ἀντίστοιχο κοῖλο σχῆμα.

Ἀνάμεσα στίς δυό ἐπιφάνειες, τήν κυρτή καί τήν κοίλη, χύνεται ρευστό γυαλί, καί τό σύνολο ψήνεται ὥστε τό γυαλί ἀνάμεσα στίς δυό αὐτές ἐπιφάνειες, νά πάρει τήν καμπυλότητα πού θέλουμε.

Ὕστερα κατασκευάζουμε μέ τόν ἴδιο τρόπο ἕνα δεύτερο καθρεφτάκι καί τό συγκολλοῦμε μέ τό πρῶτο, ἀφήνοντας ἀνάμεσά τους ἕνα κενό ὥς 6 χιλιοστά.

Γεμίζουμε αὐτό τό κενό μέ μαῦρο μελάνι ἀπό μιά τρυπούλα πού ἔχουμε ἀφήσει γι' αὐτόν τό σκοπό στή συγκόλληση. Ἀφοῦ γεμίσει, ἡ τρυπούλα κλείνεται ἑρμητικά.

Ἕν' ἄλλο καθρεφτάκι, ἀρκετά γνωστό, εἶναι τοῦ τύπου Ντῆ, ἀπ' τό Λονδίνο. Τό φτιάχνουμε ὡς ἑξῆς:

Παίρνουμε ἕνα κομμάτι ἀνθρακίτη ἐντελῶς μαῦρο, ἀρκετά μεγάλο ὥστε νά φτιάξουμε ἕναν κύβο τουλάχιστο 1/2 πόδι (δηλ. 15 ἑκατοστά πλευρά). Προσέχουμε ἡ ἐπιφάνειά του νά εἶναι τελείως καθαρή, χωρίς ρωγμή, χωρίς τό παραμικρό γκρίζο στίγμα.

Σκάβουμε προσεχτικά αὐτή τήν ἐπιφάνεια ὥστε ἡ κοιλότητα πού θά προκύψει νά ἔχει ἀναλογία 5:1 μεταξύ διαμέτρου καί βάθους. Ὕστερα τή λειαίνουμε ἐντελῶς.

Αὐτό τό καθρεφτάκι πρέπει νά περιβάλλεται ἀπό μιά κορνίζα ἀπό σκληρό ξύλο.

Ὁ καθρέφτης τοῦ Ντῆ, μπορεῖ νά χρησιμεύσει σ' ὅποιον ἐργάζεται μόνος του, ἀλλά τό ἀποτέλεσμα θά εἶναι καλύτερο ἄν ὑπάρχει κ' ἕνα μέντιουμ.

Στήν ἴδια κατηγορία ἀνήκουν καί πολλά ἄλλα μαγικά καθρεφτάκια πού χρησιμοποιοῦνται στήν Ἀνατολή, καί πού περιγράφονται στό βιβλίο τοῦ Λαίην.

Γενικά, εἶναι καθρέφτες ἀρκετά πρωτόγονα φτιαγμένοι, μέ ὑλικό πού δέν συγκεντρώνει πολύν μαγνητισμό, γιατί τά ρευστά τό διαπερνοῦν εὔκολα καί διασκορπίζονται.

Αὐτοί οἱ καθρέφτες μποροῦν νά χρησιμοποιηθοῦν μόνο ἄν εἶναι πολύ μικροί. Ἄν ἡ διάμετρος ὑπερβαίνει τά 15 ἑκ. εἶναι δύσκολο νά φορτισθοῦν μαγνητικά.

Ἡ γητειά τῶν χαρτιῶν

Αὐτό πού συχνότερα ἀπ' ὅλα ζητᾶ κανείς ἀπ' τούς μάγους εἶναι ἡ γνώση τοῦ μέλλοντος. Ὁ καθένας θέλει πολύ νά μάθει τί τοῦ ἑτοιμάζει ἡ μοῖρα, κι αὐτοί πού ἐξασκοῦν τίς μαγικές τέχνες λένε πώς μποροῦν, σ' ὡρισμένες περιπτώσεις, νά ὁραματισθοῦν αὐτό πού κρύβεται στίς πτυχές τοῦ πεπρωμένου.

Πάντως αὐτή δέν εἶναι ἡ κυριώτερη ἀπασχόληση τῶν μάγων. Αὐτοί δέν ἐνδιαφέρονται ἁπλῶς νά διακρίνουν τό μέλλον ἑνός ἀνθρώπου: θά προσπαθήσουν νά *διαμορφώσουν* αὐτό τό μέλλον, νά τό διαπλάσουν σύμφωνα μέ τούς σκοπούς τους, κάνοντας μερικά γεγονότα νά πραγματοποιηθοῦν, κ' ἐμποδίζοντας νά συμβοῦν κάποια ἄλλα.

Ἀνάμεσα σ' ὅλες τίς γητειές, ὑπάρχει μιά πού μπορεῖ νά κατευθύνει τή ζωή τῶν ἀνθρώπων σέ ὡρισμένη πορεία, βοηθῶντας τή λύση τῶν προβλημάτων, ἤ ἀλλάζοντας ριζικά τήν κατεύθυνση μιᾶς ὕπαρξης Εἶναι μιά δύσκολη γητειά, κι ἀπαιτεῖ μελέτη μαζί μ' ἐξάσκηση. Γιά νά γίνει χρειάζονται 12 κύκλοι, σχεδιασμένοι πάνω σ' ἕνα τραπέζι, καθένας μέ τή δική του σημασία σχετικά μέ τίς διάφορες φάσεις τῆς ζωῆς, καί μιά τράπουλα.

Τά χαρτιά ἔκαναν τήν πρώτη τους ἐμφάνιση ἀκριβῶς σάν ἕνα μέσον γιά τήν πρόγνωση τοῦ μέλλοντος. Τά παιγνίδια μέ χαρτιά ἀκολούθησαν ἀργότερα, κ' ἐξελίχθηκαν ἀπό τίς μεθόδους πού χρησιμοποιοῦνταν γιά νά προβλέπουν τό πεπρωμένο. Πάντως, μέ τή μέθοδο πού διδάσκουν οἱ μάγισσες, ὄχι μόνο μπορεῖ κανείς νά ξεσχίσει τόν πέπλο τοῦ μέλλοντος, ἀλλά προπάντων ν' ἀλλάξη τήν πορεία του σύμφωνα μέ τίς ἐπιθυμίες του. Ἡ Μοῖρα θά κατέβει ἀπ' τά γόνατα τοῦ Δία γιά νά σ' ἐξυπηρετήσει.

Ὑπάρχουν πολλές ποικιλίες αὐτῆς τῆς μεθόδου, φερμένες ἀπ' τούς πανάρχαιους χρόνους στίς «οἰκογένειες» τῶν μάγων. Συνιστᾶται νά τή χρησιμοποιοῦν σπάνια, καί μόνο ὕστερ' ἀπό κατάλληλη προετοιμασία.

Ὅταν τά χαρτιά ἐφευρέθηκαν ἀπ' τούς ἀρχαίους σοφούς γιά τίς μαγι-

κές τους ἐργασίες διατυπώθηκε ταυτόχρονα καί μιά σειρά ἀπό γητειές πού ἐκτελοῦνταν μέ τήν τοποθέτηση τῶν χαρτιῶν σ' ὡρισμένες θέσεις μέσα σ' ἕναν εἰδικό κύκλο. Ἔτσι τό κάθε χαρτί ἀποκτοῦσε μιά πολύ ξεκάθαρη σημασία, καί βοηθοῦσε τά γεγονότα ν' ἀναπτυχθοῦν μ' ἕνα καθωρισμένο τρόπο. Ἡ μέθοδος μποροῦσε νά χρησιμοποιηθεῖ γιά νά διαβαστεῖ τό μέλλον, ἀλλά καί γιά νά τροποποιηθεῖ ἀνάλογα, μέ μιά κατάλληλη διάταξη τῶν χαρτιῶν.

Γιά νά τήν ἐφαρμόσετε (στή σύγχρονη μορφή πού ἀναπτύσουμε ἐδῶ) πρέπει νά μάθετε τίς θέσεις πού θά βάλετε τά χαρτιά, καί τή σημασία τοῦ καθενός ἀπ' αὐτό.

Χάραξε μέ κιμωλία ἕναν ἀρκετά μεγάλο κύκλο πάνω σ' ἕνα τραπέζι, καί μέσα του δώδεκα μικρότερους κύκλους ὅπως στό καντράν τοῦ τηλεφώνου. Μέσα σ' αὐτούς τούς μικρούς κύκλους θά τοποθετηθοῦν τά τραπουλόχαρτα: ὁ καθένας τους ἀντιπροσωπεύει καί μιά χωριστή ἄποψη τῆς ζωῆς σου, ὅπως φαίνεται στόν κατάλογο πού ἀκολουθεῖ ([58]).

Οἱ κύκλοι

Ὁ 1ος κύκλος (*Προσωπικότητα*) σχετίζεται μέ τόν χαρακτῆρα σου, μέ τό ἄτομό σου τό ἐγώ σου, μ' ὅλα ὅσα σέ ἀφοροῦν προσωπικά, ἐκτός ἀπ' τίς ἐπαφές σου μέ τρίτους. Δέν ἔχει σχέση οὔτε μέ τήν οἰκογένειά σου, οὔτε μέ τόν σύντροφο τῆς ζωῆς σου: ἀντιπροσωπεύει ἐσένα τόν ἴδιο, μονάχον μές στόν κόσμο.

Ὁ δεύτερος κύκλος (*φυσικά προσόντα*) παριστάνει τήν προέλευση τῶν ἱκανοτήτων σου, ἀπό κάθε ἄποψη: μπορεῖ ἀκόμα νά δείξει τήν οἰκονομική σου κατάσταση, τά ὑλικά ἀγαθά σου, τούς πόρους σου γιά νά ζήσεις.

Ὁ τρίτος κύκλος (*ἐπαφές*), κυβερνᾶ ὅποιον βρίσκεται ἄμεσα κοντά σου. Ἄν ἔχεις μιά δημόσια θέση, κι ἀπό τίς πράξεις σου ἐξαρτᾶται ἡ ζωή μιᾶς περιοχῆς, ὁ κύκλος μπορεῖ ν' ἀντιπροσωπεύει τή ζώνη ἐπιροῆς σου. Ἄν ἀντίθετα εἶσαι ἕνας κοινός πολίτης, δείχνει νά ἀντιπροσωπεύει τό μέρος ὅπου ζεῖς, μαζί μέ τ' ἄλλα πρόσωπα πού σέ τριγυρίζουν. Μιά ἄλλη σημασία του εἶναι οἱ μακρινές συγγένειες: ὄχι οἱ γονεῖς, τ' ἀδέλφια ἤ τό ταῖρι σου, ἀλλά οἱ συγγενεῖς μέ τούς ὁποίους δέ διατηρεῖς πολύ στενούς δεσμούς.

58) Ὁ 1ος μικρός κύκλος τοποθετεῖται ἀριστερά ὡς πρός ἐσένα, σάν νά βρισκόταν πρός τή Δύση σέ μιά πυξίδα πού δείχνει τόν Βορρᾶ. Ὁ 2ος καί 3ος ἐνδιάμεσα χαμηλότερα, ὁ 4ος στό Νότο τῆς πυξίδας, ἀκολουθεῖ ὁ 5ος καί 6ος. Ὁ 7ος στήν Ἀνατολή τῆς πυξίδας, ὁ 8ος καί 9ος ἐνδιάμεσα, ὁ 10ος στόν Βορρᾶ, καί ὁ 11ος καί 12ος συνεχίζουν ὥς τόν 1ο μικρό κύκλο. – Σ.τ.Μ. (Βλέπε σχετικό ὑπόδειγμα στή σελίδα 468).

῾Ο 4ος κύκλος (*Μονιμότητα*) παριστάνει τήν «ἐνδοχώρα» τῆς ζωῆς σου, τό φόντο της. Ἄν π.χ., δέ ζεῖς πιά μέ τούς γονεῖς σου, δείχνει τήν πρώτη σου πατρίδα. Κυβερνᾶ ὅ,τι ἔχεις δεχτεῖ στό παρελθόν, τόσο ἀπό κληρονομικότητα, ὅσο κι ἀπό τίς ἐπιδράσεις τῆς νεανικῆς σου ἡλικίας, ἤ ὁτιδήποτε παρόμοιο.

῾Ο 5ος κύκλος (*Ἔρωτας*) ἀφορᾶ τίς ὑποθέσεις τῆς καρδιᾶς, ἀλλά μόνο ἀπό τή δημιουργική ἄποψη. Ἀντιπροσωπεύει τό κάθε τί πού θά μποροῦσε νά «γεννηθεῖ» ἀπό σένα: π.χ. βιβλία, εἰκόνες, παιδιά, ἐρωτικές σχέσεις κτλ. Καλύπτει ὅλα ὅσα σέ κάνουν νά ριψοκινδυνεύσεις γιά κάτι πού δημιουργεῖς. Ὡστόσο, ἡ πιό σημαντική του ἄποψη σχετίζεται μέ τίς ἐρωτικές σχέσεις καί τούς αἰσθηματικούς δεσμούς.

῾Ο 6ος κύκλος (*Πεπρωμένο*) κυβερνᾶ τίς ἄμεσες εὐθῦνες σου, ὅλα ἐκεῖνα πού δέ μπορεῖς ν' ἀποφύγεις, καί πού πιστεύεις πώς δέ μπορεῖς νά τά ἐλέγξεις. (Στήν πραγματικότητα μπορεῖς καί συχνά τό κάνεις, χωρίς νά τό καταλαβαίνεις· μόνο πού νομίζεις πώς δέν ἐπηρεάζει τή γενική κατάσταση). ῾Ο κύκλος ἐπίσης κυβερνᾶ τήν ὑγεία σου, τή δουλειά σου, τίς σχέσεις σου μέ τίς Ἀρχές, κι ὅλες τίς εὐθῦνες πού ἀναλαμβάνεις γιά πράγματα πού πρέπει νά φροντίσεις.

῾Ο 7ος κύκλος (*Σχέσεις*) δείχνει προπάντων τό γάμο, ἀλλά καί ὅλες τίς σχέσεις πού μπορεῖς νά ἔχεις μέ τούς ἄλλους στή ζωή σου μέ συνεταίρους, ἔμπορους, ἀντιπροσώπους, προμηθευτές κλπ. Ἐπίσης περιέχει κάθε κατάσταση ὅπου βρίσκεσαι ἀντιμέτωπος μ' ἐκείνους πού θεωρεῖς ἴσους σου, ἀκόμα, μαρτυρᾶ τήν ἐντύπωση πού κάνεις στούς ἄλλους καί τή γνώμη τους γιά σένα· ἔτσι, ἄν θέλεις νά ἐπηρεάσει ἡ γητειά τήν καλή σου φήμη, πρέπει νά δώσεις μεγάλη σημασία στόν 7ο κύκλο.

῾Ο 8ος κύκλος (*Φυσικές δυνατότητες τοῦ περίγυρου*), ἔχει σχετικά μέ τόν 7ο τήν ἴδια ἀναλογία πού ἔχει ὁ 2ος μέ τόν 1ο, δηλαδή, ἀφορᾶ τίς δυνατότητες ἐκείνων πού σέ τριγυρίζουν. Δείχνει τ' ἀποθέματά τους, τή δραστηριότητά τους, τήν περιουσία τους. Ἐπίσης ἀφορᾶ τό χρῆμα πού θά δεχτεῖς ἀπό ἄλλους, (ἤ ἐκεῖνο πού πρέπει νά δώσεις). Ἐπίσης περιλαμβάνει τό σέξ, ἐφ' ὅσον εἶναι κάτι πού μπορεῖ νά σοῦ τό προσφέρει ἕν' ἄλλο ἄτομο, σ' ἀντάλλαγμα μ' αὐτό πού μπορεῖς νά τοῦ προσφέρεις ἐσύ. Γενικά, ὁ κύκλος ἀφορᾶ αὐτό πού παίρνεις ἀπό τά γύρω σου πρόσωπα, ἤ αὐτό πού ἀνταλλάσσεις μαζί τους.

῾Ο 9ος κύκλος (*Ἐπέκταση τῆς προσωπικότητας*) ἔχει σχέση μέ τήν ἀνάπτυξη τοῦ ἐγώ σου, εἴτε ἀπό πνευματική ἄποψη, εἴτε ἀπό θρησκευτική ἐξέλιξη, εἴτε ἀπό πολιτική δράση· ἐπίσης ἀφορᾶ τά ταξίδια σου. Δείχνει πῶς ἀφοσιώνεσαι σέ μιάν ἰδέα ἤ σ' ἕναν ἄτομο. Γενικά, ὡστόσο, τά αἰσθήματα πού ὑποδηλώνει ἔχουν μιάν ἀφηρημένη ἔννοια, κι ἀφοροῦν μᾶλλον, τή φιλοσοφία τῆς ὕπαρξης πού ἀποφάσισες νά δεχτεῖς, παρά τό σέξ καί τόν ἔρωτα.

Καθώς βρίσκεται ἀπέναντι στόν 4ο κύκλο, πού ἀντιπροσωπεύει τό ξεκίνημα τῆς ζωῆς σας, ὁ 10ος (*φήμη*) παριστάνει αὐτό πού θά μποροῦσε ν' ἀποκληθεῖ τό κορύφωμα τῆς ὕπαρξής σας, ἡ ἀκτινοβολία σας στόν κόσμο, ἡ ἐπίδρασή σας πάνω στούς ἄλλους. Ἀφορᾶ τίς ἐπιδιώξεις σου: τό πότε θά πραγματοποιήσεις ὅσα σκοπεύεις νά ἐπιτύχεις, πῶς θά προοδεύσεις στήν καρριέρα σου κλπ. Ὅμως ἔχει καί κάποιαν ἔμμεση ἐπίδραση στά ἄτομα καί τίς ὁμάδες πού ἀσκοῦν κάποιαν ἐξουσία πάνω σου. Ὅπως ὁ 4ος κύκλος εἶχε σχέση μέ τά πρόσωπα πού ἐπηρέασαν τό παρελθόν σου, ὁ 10ος ἀφορᾶ τά πρόσωπα πού ἐπιδιώκεις νά φτάσεις· μ' αὐτήν τήν ἔννοια, θά μποροῦσε νά θεωρηθεῖ σάν ἡ περιοχή τῶν φιλοδοξιῶν σου.

Ὁ 11ος κύκλος (*φιλία*) εἶναι, ὅπως θά δεῖς, ἀπ' τήν ἀντίθετη πλευρά τοῦ 5ου, ὁ ὁποῖος ἀφοροῦσε τή δημιουργική ἔκφραση τοῦ ἑαυτοῦ σου. Αὐτός ἐδῶ δείχνει τί μπορεῖς νά ἐπιτύχεις μ' αὐτή τήν ἔκφραση ἄν π.χ., ἀποφάσισες νά γράψεις ἕνα βιβλίο, ὁ 11ος κύκλος θά σοῦ πεῖ ἄν θά δημοσιευθεῖ ἤ ὄχι, ἄν θά ἔχει ἐπιτυχία ἤ ἄν θά ἔχεις τήν ἀτυχία νά βλέπεις πάντα τά χειρόγραφά σου κλεισμένα σ' ἕνα συρτάρι. Ἀντίστοιχα, σέ μιάν ἐρωτική σχέση θά σοῦ δείξει τό εἶδος τοῦ δεσμοῦ πού θ' ἀναπτυχθεῖ ἀπ' αὐτήν. Ἄν ἔχεις παιδιά, ὁ 11ος κύκλος θά σοῦ πεῖ ποιούς στόχους θά ἐπιτύχουν, καί πιά θά εἶναι ἡ προσωπικότητά τους. Συνεπῶς, ἄν θέλεις νά ἐπηρεάσεις τούς φίλους σου, τό πρόσωπο πού ἀγαπᾶς, τούς ἐκδότες σου κλπ., θά καταφύγεις σ' αὐτόν τόν κύκλο.

Ὁ 12ος καί τελευταῖος κύκλος (*Κρυφά μυστικά*) βρίσκεται ἀμέσως πλάϊ στόν 1ο: ἀφορᾶ λοιπόν τό ὑποσυνείδητό σου πού ἀναπτύσσει τίς κρυφές του δραστηριότητες. Ἐπίσης ἀφορᾶ ὅλη τήν κρυμμένη πλευρά τῆς ζωῆς σου. ἄν π.χ. ἔχεις μιάν ἐρωτική περιπέτεια, ὁ κύκλος θά σοῦ πεῖ ἄν πρόκειται νά μείνη μυστική ἤ ἄν κάποτε θά βγεῖ στή φόρα. Ἐπίσης ἀφορᾶ τά ἄτομα πού ἐνεργοῦν κρυφά ἐναντίον σου κ' ἐναντίον στίς σχέσεις πού ἔχεις. Σέ προειδοποιεῖ γιά τούς ὕπουλους ἐχθρούς σου, τούς κατασκόπους, τά μυστικά, τίς ἐπιθέσεις πού μπορεῖ νά σοῦ γίνουν χωρίς νά τό φαντάζεσαι. Ἐπίσης μπορεῖ ν' ἀποκαλύψει τό εἶδος τῶν ἀσθενειῶν ἤ τῶν ἀνεξήγητων ἐνοχλημάτων πού συμβαίνουν συχνά σέ πολλούς καί πού κανείς δέ μπορεῖ νά κάνει κάποια διάγνωση γι αὐτές. Ὁ ἴδιος κύκλος ἀφορᾶ κι ὅλα ἐκεῖνα πού, μέ κάθε τρόπο, μποροῦν νά σέ καταπιέσουν ἤ νά σέ φυλακίσουν. Πάντως, ἔχει καί μιά θετική σημασία: ἀφοῦ ἀντιπροσωπεύει τό ὑποσυνείδητό σου, μπορεῖ νά δείξει καί μιά φωτεινή περιοχή τῆς ὕπαρξής σου, ἀνάλογα μέ τό πῶς θά χρησιμοποιήσεις τίς ἐσωτερικές δυνάμεις μέ τίς ὁποῖες ὅπως ὅλοι, εἶσαι προικισμένος.

Ἀφοῦ μάθεις τή σημασία τῶν 12 κύκλων, πρέπει νά διαλέξεις τήν πιό εὐνοϊκή στιγμή γιά νά κάνεις τή γητειά. Αὐτή δέ μπορεῖ νά γίνει συχνότερα ἀπό μιά φορά τήν ἑβδομάδα, ἔστω κι ἄν ἔχεις μόνο σκοπό νά διαβά-

σεις τό μέλλον, χωρίς νά θέλεις νά τροποποιήσεις τά γεγονότα(59). Ἡ νύχτα τῆς Τετάρτης θεωρεῖται ἡ καλύτερη, γιατί τήν κυβερνᾶ ὁ Ἑρμῆς, πού εἶναι ὁ πλανήτης τῆς ἔμπνευσης καί τῆς ἐσώτερης ζωῆς, καί πολλές μάγισσες ἐπιδιώκουν νά ἐκμεταλλευθοῦν τίς ἐπιδράσεις του. (Οἱ ἀσχολούμενοι μέ τήν Ἀστρολογία θά βροῦν μιάν ἀντιστοιχία τῶν γνώσεών τους σ' ὅσα ἀναφέρουμε ἐδῶ).

Τά χαρτιά εἶναι πολύ σημαντικά! Ἀφοῦ τ' ἀνακατέψεις, θά κόψεις σέ 3 σωρούς τήν τράπουλα (μέ τ' ἀριστερό χέρι), καί μετά θά τούς ξαναβάλεις τόν ἕνα πάνω στόν ἄλλον μέ ἀντίθετο τρόπο. Τά πρῶτα 12 χαρτιά, ξεκινώντας ἀπό πάνω, θά ὁδηγήσουν στήν πρόβλεψη τοῦ μέλλοντος. Βάζεις ἀπό ἕνα σέ κάθε κύκλο, ἀρχίζοντας ἀπ' τόν πρῶτο, κ' ἑρμηνεύεις τή σημασία τους, σχετικά μέ τή σημασία τοῦ κύκλου.

Γιά νά κάνεις γητειά μέ σκοπό νά ἐπηρεάσεις τό μέλλον, ἀφοῦ κόψεις ὅπως πρίν, ἀναποδογυρίζεις τήν τράπουλα καί περνᾶς ἕνα ἕνα ὅλα τά χαρτιά ὥς πού νά διαλέξεις 12 ἀπ' αὐτά, πού νά ταιριάζουν στό σκοπό σου. Βάζεις τό καθένα τους στόν κατάλληλο κύκλο, καί τριγυρίζεις τόν μεγάλο κύκλο μ' ἕναν κύκλο ἀπό ἁλάτι. Τά χαρτιά πρέπει νά μείνουν στή θέση τους γιά μιάν ὁλόκληρη ἑβδομάδα, χωρίς νά πειραχτοῦν καθόλου. Θά πρέπει διαρκῶς νά καίει ἕνα προστατευτικό κερί. Γενικά, χρησιμοποιεῖται ἕνα γαλάζιο (τό χρῶμα τοῦ Διός, τοῦ πλανήτη τῆς ἐπιτυχίας), ἀναμμένο στό κέντρο τοῦ τραπεζιοῦ. Δέν εἶν' ἀνάγκη νά καίει ὅλη μέρα, προπάντων ἄν ἐκεῖνος πού κάνει τή γητειά δέν εἶναι διαρκῶς παρών. Πάντως, πρέπει νά τ' ἀνάβει πάντα τήν ἴδιαν ὥρα.

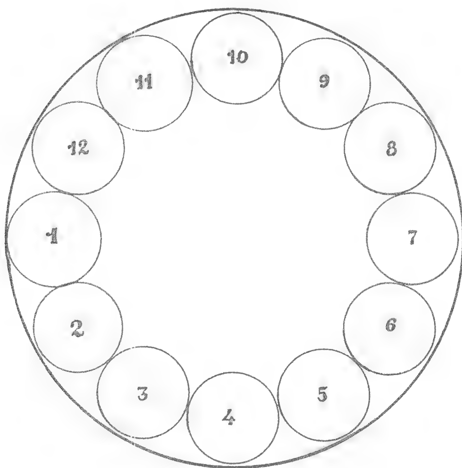
Ἄν θέλεις νά κάνεις αὐτή τή γητειά, χρειάζεται νά ξέρεις καλά τή σημασία τῶν κύκλων, τοῦ κάθε χαρτιοῦ, καί τ' ἀποτελέσματα τῶν ἀλληλεπιδράσεων. Π.χ. θά πρέπει νά ξέρεις τί συμβαίνει ὅταν ἕνα Δέκα Κοῦπα πέσει στόν 3ο κύκλο, ὕστερ' ἀπό ἕνα Ρήγα Σπαθί. Ἡ γνώση τῶν συμβόλων εἶναι ἀπαραίτητη, γιατί ἐσύ θά πρέπει νά τά τοποθετήσεις μέ τέτοιο τρόπο πού νά δώσουν μιάν ὡρισμένη κατεύθυνση στά γεγονότα τῆς ζωῆς σου: κι αὐτά τά γεγονότα μόνο ἐσύ τά ξέρεις.

Καλύτερα ν' ἀρχίσεις μ' ἁπλᾶ πειράματα, π.χ. νά βάλεις ἕνα μόνο χαρτί σ' ἕναν ὡρισμένο κύκλο, ὥστε ὁ συνδυασμός τους νά ἔχει μιάν εὔκολη ἐξήγηση. Ὅταν ἀποκτήσεις μιά σχετική πεῖρα, μπορεῖς νά συνδυάσεις τά σύμβολα μ' ὅλο πιό πολύπλοκους συσχετισμούς, ὥς ὅτου γεμίσεις ὅλους τούς κύκλους καί χρησιμοποιήσεις καί τά 52 χαρτιά.

Νά κι ἄλλη μιά συμβουλή γιά τούς ἀρχαρίους: Ὡσότου μάθεις ἀπ' ἔξω καλά τό διάγραμμα τῆς γητειᾶς, μελετώντας ὅλα τά χαρτιά πού βρίσκονται στίς ἀντίστοιχες θέσεις, εἶναι καλό νά κάνεις ἕνα σχεδιάγραμμα ὅπου νά

59) Οἱ χαρτορίχτρες τῆς Μασσαλίας συνιστοῦν ν' ἀποφεύγεις νά ξαναρίξεις τά χαρτιά πρίν περάσουν 3 ἑβδομάδες τουλάχιστο. – Σ.τ.Μ.

εἶναι γραμμένα ὅλα τά στοιχεῖα πού ἀπαιτοῦνται. Πρέπει νά ἔχεις πάνω σου αὐτό τό σχέδιο, καί νά τό ἐξετάζεις κάθε φορά πού σοῦ χρειάζεται. Ὅταν κοιμᾶσαι, νά τό βάζεις κάτω ἀπ' τό μαξιλάρι σου.

* Ἐδῶ σᾶς δείχνουμε ἕνα τρόπο γιά νά φτιάξετε μόνοι σας ἕνα σχέδιο μέ τήν ἀκριβῆ θέση τῶν κύκλων. Θά πρέπει νά κάνετε τό δικό σας σχέδιο στό μέγεθος πού χρειάζεται γιά νά χωροῦν τά χαρτιά. Σ.τ.Μ.

Στίς ἑπόμενες σελίδες ἐξηγοῦνται οἱ σημασίες τοῦ κάθε χαρτιοῦ. Πρέπει νά τίς μάθεις ἀπ' ἔξω, στό μεταξύ ὅμως, αὐτός ἐδῶ ὁ κατάλογος θά σοῦ χρειάζεται. Εὔκολα θ' ἀναγνωρίσεις τά χαρτιά πού ἀντιπροσωπεύουν τά πιό σημαντικά πρόσωπα στή ζωή σου, κ' ἐκεῖνα πού ἐπηρεάζουν τίς ἀποφασιστικές καταστάσεις· πάντως, ὑπάρχουν πάντα ἀμέτρητες ἀποχρώσεις πού πρέπει νά προσέξεις, νέα γεγονότα πού προβάλλουν, νέα πρόσωπα πού ἐμφανίζονται, κ' οἱ συνδυασμοί πού προκύπτουν εἶναι ἀπειράριθμοι οὐσιαστικά.

ΑΣΣΟΣ ΚΟΥΠΑ – Παραδοσιακά, εἶν' ἕνα χαρτί μέ ρωμαντική κ' αἰσθηματική σημασία. Πάντως, οἱ ἐπιδράσεις του σχετίζονται περισσότερο μέ τό σέξ παρά μέ τό ἔρωτα. Δέν ἔχει ἄλλου εἴδους σημασίες, κ' ἑρμηνεύεται πάντα μέ πολύ γενική ἔννοια. Ἄν ἀντιπροσωπεύει ἕνα ἄτομο, πρόκειται γενικά γιά ἕναν ἄντρα μέσης ἡλικίας, γερό καί καλοφτιαγμένο.

ΡΗΓΑΣ ΚΟΥΠΑ – Δείχνει αὐτόν πού ἀγαπᾶς. Συμβολίζει ἕναν ἄντρα μ' ἀνοιχτόχρωμα μαλλιά, ἀλλά ὄχι ἐντελῶς ξανθό, (τό ἀντίστοιχο χαρτί εἶναι ὁ Ρήγας Καρώ), καί μέ γαλανά μάτια. Ἄν πέφτει στόν πρῶτο κύκλο, δείχνει ὅτι ἕνας τέτοιος ἄντρας σ' ἀγαπᾶ, ἤ πολύ σύντομα θά ἔρθει σ' ἐπαφή μαζί σου. Στόν 2ο κύκλο, δείχνει πώς ἀπ' αὐτόν θά πάρεις χρήματα. Στόν 3ο, πώς θά τόν συναντήσεις στό περιβάλλον σου. Στόν 4ο, πώς κάποιος μ' αὐτά τά χαρακτηριστικά θά σ' ἐπισκεφθεῖ πολύ σύντομα. Στόν 5ο, πώς θά ἔχεις ἐρωτική περιπέτεια μαζί του. Στόν 6ο, πώς πρόκειται γιά κάποιον πού εἶχε ἤδη μαζί σου μιάν ἐπαφή πού δέν τήν ἤξερες, ἤ πού θά τόν συναντήσεις μετά ἀπό μιά σειρά γεγονότων φαινομενικά μοιραίων. Στόν 7ο, πώς θά παντρευτεῖς σύντομα ἕνα τέτοιον ἄντρα, ἤ ὅτι αὐτός θά θέλει νά ἀναπτύξει μαζί σου μόνιμες σχέσεις, ὄχι μιάν ἁπλῆ περιπέτεια. Ὁ 8ος κύκλος φυσικά, δείχνει πώς θά νιώσεις μιάν ἔντονη αἰσθησιακή ἕλξη γι' αὐτόν. Ὁ 9ος, πώς θά τόν συναντήσεις σέ ταξίδι· μπορεῖ ἐπίσης νά σημαίνει ἕνα δάσκαλο ἤ γιατρό ἤ ἱερέα πού κατά κάποιον τρόπο θά σοῦ ἀρέσει. Ὁ 10ος κύκλος δείχνει πώς θά δουλέψεις γιά ἕνα τέτοιον ἄνθρωπο, ἤ ὅτι, ἄν εἶσαι κιόλας μπλεγμένη μ' ἕναν ἄνθρωπο σάν κι αὐτόν, ὅτι θ' ἀρχίσει νά ἔχει ἐπιτυχίες στή δουλειά του καί θά προκόψει γρήγορα, ὡσότου ἀποκτήσει μιά σημαντική θέση στήν κοινωνία. Ὁ 11ος, δείχνει πώς αὐτός ὁ ἄνθρωπος νιώθει γιά σένα βαθειά αἰσθήματα, καί πώς ὁ δεσμός σας θά εἶναι μακροχρόνιος, μέ ὑγεία κ' εὐτυχία. Στόν 12ο, σημαίνει πώς θά ἔχεις κρυφές σχέσεις μαζί του.

ΝΤΑΜΑ ΚΟΥΠΑ – Ἄν εἶσαι ἄντρας, πρόκειται γιά γυναίκα ἀντίστοιχη μέ τό προηγούμενο χαρτί γιά τόν Ρήγα, καί συνεπῶς ἰσχύουν μέ τήν

ἴδια ἀναλογία ὅσα ἀναφέραμε γι' αὐτό. Ἂν εἶσαι γυναίκα, παριστάνει μιά φίλη ἤ συγγενῆ πού συνδέεται στενά μαζί σου. Τό χαρτί αὐτό μπορεῖ νά σημαίνει καί «πάθος», μέ τήν ἀφηρημένη ἔννοια. Ἔτσι, ἄν κάνετε μιά γητειά βάζοντας τή Ντάμα κοῦπα στόν 5ο κύκλο, θά προκαλέσετε μιά κατάσταση γεμάτη πάθος.

ΒΑΛΕΣ ΚΟΥΠΑ – Εἶν' ἕνας νεαρός ἐραστής· μπορεῖ ὅμως νά δείχνει καί τόν μνηστῆρα, ἤ ἁπλῶς ἕναν ὥριμο ἄντρα. Ὅπως ὁ Ρήγας κοῦπα παριστάνει τόν «καινούριο ἄντρα» στή ζωή σου, ὁ Βαλές, εἶν' ἕνα ἄτομο μέ τό ὁποῖο σχετίζεσαι ἤδη, καί μπορεῖ νά 'χει ὁποιαδήποτε ἡλικία.

ΔΕΚΑ ΚΟΥΠΑ – Χαρτί πολύ εὐνοϊκό γιά τόν ἔρωτα. Εἶναι τόσο δυνατό, ὥστε ἄν τό βάλεις στόν 2ο κύκλο μπορεῖ νά διευκολύνει μιά σχέση, ἀκόμα κι ἄν πρόκειται νά χαλάσει ἕνας μόνιμος δεσμός τοῦ ἄλλου. Πιό ἀποτελεσματικό εἶναι στόν 5ο, 7ο, 10ο καί 12ο κύκλο· εἶναι φρονιμότερο νά μήν τό ἐπιχειρήσεις στούς ἄλλου κύκλους.

ΕΝΝΙΑ ΚΟΥΠΑ – Ἀπό παράδοση, θεωρεῖται σάν «φιλοσοφικό» χαρτί. Ἔχει καί προστατευτικές λειτουργίες. Ἂν δέ θέλεις ν' ἀνακαλυφθεῖ κάποιος δεσμός σου, κάνει μιά γητειά βάζοντάς το στόν 12ο κύκλο, κ' ἡ μυστικότητά του θά εἶν' ἐξασφαλισμένη. Ἡ ἴδια ἀρχή ἐφαρμόζεται σέ κάθε περίπτωση πού ἔχει ἀνάγκη προστασίας. Φυσικά ἄν, ὅταν ἐξηγεῖς μιά ριξιά χαρτιῶν καί τό ἐννιά κοῦπα πέσει σέ κάποιον κύκλο, θά ξέρεις μέ σιγουριά πώς ἡ σχετική φάση τῆς ζωῆς σου εἶναι πολύ ἀσφαλισμένη καί δέχεται εὐνοϊκές ἐπιδράσεις.

ΟΧΤΩ ΚΟΥΠΑ – Δείχνει χρήματα πού ἀποχτήθηκαν χάρη στόν ἔρωτα. Τό πῶς αὐτό θά ἑρμηνευθεῖ, ἐξαρτᾶται ἀπό τό εἶδος τῶν δραστηριοτήτων σας. Π.χ. θά μποροῦσε ἀσφαλῶς νά σημαίνει ἐπιτυχία στό ἐμπόριο ἀρωμάτων, καλλυντικῶν ἤ κοσμημάτων, ἤ ὅτι θά κερδίσετε χρήματα χάρη στή γοητεία πού ἐξασκεῖτε πάνω στούς ἄλλους.

ΕΦΤΑ ΚΟΥΠΑ – Εἶναι τό χαρτί τοῦ γάμου. Ἔχει ἄμεση σχέση μέ τόν 7ο κύκλο. Ἂν π.χ. πέσει στόν 10ο κύκλο, σημαίνει γάμο μέ πολύ ἰσχυρό ἄτομο. Στόν 4ο κύκλο γάμο μέ κάποιον πού ἔχει ἐξασφαλισμένη θέση (εἴτε γιατί κατάγεται ἀπό πλούσια οἰκογένεια, εἴτε γιατί ἔχει μεγάλο ὄνομα). Στόν 3ο, γάμο μέ κάποιον κοντινό σου, ἤ καί συγγενῆ, π.χ. ἕναν ξάδελφο. Στόν 2ο, ἀναγγέλλει πώς θά πάρεις πολλά χρήματα ἀπό ἕναν γάμο. Στόν 7ο κύκλο δείχνει σχεδόν πάντα μιά σχέση μέ παντρεμένη γυναίκα. Ἐπίσης μπορεῖ νά ἑρμηνευθεῖ σάν ἐπικείμενη ἀρχή μιᾶς περιπέτειας πού θά ὁδηγήσει σέ γάμο, ἤ σάν πρόβλεψη ὅτι ἡ αἰσθηματική ἱστορία σου θά καταλήξει στά ἄνθη λεμονιᾶς.

ΕΞΗ ΚΟΥΠΑ -- Εἰδοποιεῖ γιά αἰσθηματικές δυσκολίες π.χ. γιά κάποια δύσκολη κατάσταση σχετικά μέ τά αἰσθήματά σου. Ἔτσι, ἄν τό χαρτί βρίσκεται στόν 12ο κύκλο, μπορεῖ νά σημαίνει πώς μιά κρυφή σου σχέση

θά προκαλέσει σκάνδαλο· στόν 7ο, δείχνει συζυγικές διαφορές, ή διαφωνίες μέ τόν συνεταῖρο σου· στόν 3ο, δυσκολίες στίς σχέσεις μέ τούς γείτονες ἤ τούς γονεῖς σου. Ἄν θέλεις νά χαλάσεις ἕναν κρυφό δεσμό πού γνωρίζεις, κάνε μιά γητειά βάζοντας τό ἔξη κοῦπα στόν 12ο κύκλο: αὐτό θά προκαλέσει ἀμέσως δυσαρέσκειες ἀνάμεσα στούς δυό ἐραστές. Γενικά, τό χαρτί χρησιμοποιεῖται σέ κάθε περίπτωση ὅπου θέλεις νά προκληθοῦν δυσκολίες κι ἀντιθέσεις.

ΠΕΝΤΕ ΚΟΥΠΑ– Κι ἄλλο πολύ ρωμαντικό χαρτί. Δείχνει τό εἶδος τῶν σχέσεων πού μποροῦν ν' ἀναπτυχθοῦν σέ γιορτές, διακοπές, ἐκδρομές ἤ ἄλλες εὐχάριστες εὐκαιρίες· ἄν θέλεις νά δημιουργήσεις τέτοιες σχέσεις βάλε τό πέντε κοῦπα στόν 5ο κύκλο: αὐτό εὐνοεῖ νά συμβοῦν καταστάσεις πού ὁδηγοῦν στόν ἔρωτα, περνώντας ἀπ' τό κέφι, τό παιγνίδι, τή διασκέδαση. Πρόκειται γενικά γιά συναντήσεις μέ μικρή διάρκεια, συχνά γιά μιά μόνο νύχτα. Ὅποιος ἐπιθυμεῖ κάτι τέτοιο, μπορεῖ νά τό ζητήσει ἀπ' τό πέντε κούπα.

ΤΕΣΣΕΡΑ ΚΟΥΠΑ – Αὐτό τό χαρτί μαρτυρᾶ τήν ὕπαρξη μιᾶς πολύ σταθερῆς βάσης γιά τήν κατανόηση τοῦ ἑαυτοῦ σου. Ἄν π.χ. βρίσκεται στόν 11ο κύκλο, δείχνει πώς κάποιος πού γνωρίζεις ἀπό ἕνα διάστημα, τρέφει θερμά αἰσθήματα γιά σένα: πρᾶγμα πού σ' ἐνθαρρύνει νά κάνεις μιά προσπάθεια μέ πολλές ἐλπίδες ἐπιτυχίας. Σέ μιά γητειά γιά ν' ἀποκτήσεις χρήματα, μπορεῖς νά βάλεις τό χαρτί στόν 10ο κύκλο· αὐτό θά μποροῦσε νά κάνει τόν ἐργοδότη σου νά εἶναι πρόθυμος νά σοῦ δώσει αὔξηση.

ΤΡΙΑ ΚΟΥΠΑ –Ἔχει σχέση μέ τίς δραστηριότητες πού σοῦ δίνουν εὐχαρίστηση, ὅπως τά *χόμπυ*, τά μορφωτικά ἐνδιαφέροντα, κλπ. Εἶν' ἐπίσης ἀποτελεσματικό στόν σεξουαλικό τομέα: βαλμένο στόν 11ο κύκλο, εὐνοεῖ τίς σχέσεις σου μέ τό ἀντίθετο φῦλο. Γενικά, εἶν' ἕνα εὐνοϊκό χαρτί: πάντως, ἄν πέσει στόν 12ο κύκλο, δείχνει πώς κάποιος δικός σου (γείτονας ἤ συγγενής) κάνει κουτσομπολιά εἰς βάρος σου.

ΔΥΟ ΚΟΥΠΑ – Χαρτί πολύ τυχερό, μά ἀπρόβλεπτο. Βάζει σέ κίνηση τούς πολύπλοκους μηχανισμούς τῆς μοίρας καί τοῦ πεπρωμένου. Ὅπου κι ἄν τοποθετηθεῖ, ἐπισπεύδει τά συμβάντα, καί κάνει νά γίνονται πράγματα ἐντελῶς ἀπρόοπτα, ἀλλά μέ κατάληξη σχεδόν πάντα εὐνοϊκή. Πάντως, καλύτερα νά μήν ἐμπιστεύεσαι τό δύο κοῦπα στίς αἰσθηματικές ὑποθέσεις: τά ἀπρόοπτά του δέν εὐνοοῦν τίς σταθερές σχέσεις.

ΑΣΣΟΣ ΚΑΡΩ – Δείχνει τήν ἀπροσδόκητη οἰκονομική ἄνεση, τ' ἀπρόβλεπτα κέρδη, τόν ξαφνικό πλοῦτο. Ἀνάλογα μέ τόν κύκλο ὅπου πέφτει, μπορεῖ νά καθορίσει τήν προέλευση τοῦ χρήματος πού θά σοῦ ἔρθει. Φυσικά, ἄν ἐπιθυμεῖς καί ὑπόληψη, καί δέν σ' ἐνδιαφέρει μονάχα ὁ πλοῦτος, μπορεῖς νά βάλεις τό χαρτί στόν 1ο κύκλο. Ἄν θέλεις νά παν-

τρευτεῖς ἕναν ἠθοποιό, ἕνα συγγραφέα, ἕνα διάσημο πολιτικό ἄντρα, χρησιμοποίησε τόν 7ο κύκλο. Ν' ἀποφύγεις ὅμως τόν 12ο κύκλο: τά μυστικά πλούτη μποροῦν νά κάνουν νά ξεσπάσει ἕνα σκάνδαλο. Ὁ ἄσσος καρῶ εἶν' ἕνα ἰσχυρό καί δυναμικό χαρτί, κ' ἡ παρουσία του προμηνάει καλή τύχη.

ΡΗΓΑΣ ΚΑΡΩ – Συμβολίζει ἕναν ἄντρα σοβαρόν κι ἀξιοπρεπῆ. Π.χ., ἕναν ἐπαγγελματία γιατρό ἤ δικηγόρο πού ἀπέκτησε μεγάλη φήμη ἀπό τή δραστηριότητά του, κ' ἔχει πολλούς βοηθούς του. Ἡ ἐμφάνιση τοῦ χαρτιοῦ μπορεῖ νά σημαίνει μιά «νομική σχέση» μ' ἕνα τέτοιο ἄτομο. Στόν 7ο κύκλο, συχνά ἀναγγέλλει διαζύγιο. Χρειάζεται ἀρκετά ἐλαστική ἑρμηνεία γι' αὐτό τό χαρτί. Π.χ. ἄν ἔχεις ἕναν ἄτυχο γάμο, κι ὁ Ρήγας Καρῶ πέφτει συνεχῶς στόν 7ο κύκλο, θά σημαίνει πώς ἕνας ἀπ' τούς δύο σκέφτεται τό διαζύγιο. Ἄν ὅμως εἶσαι ἀνύπαντρη, στήν ἴδια περίπτωση τό χαρτί θά σημαίνει ὅτι μπορεῖ νά παντρευτεῖς ἕναν δικηγόρο. Στόν 10ο, δείχνει ὅτι θ' ἀποκτήσεις μεγάλη φήμη στό ἐπάγγελμά σου. Μέσα στίς διάφορες σημασίες του εἶναι λοιπόν ἡ φήμη, ἡ ἐπιτυχία κ' ἡ διασημότητα.

ΝΤΑΜΑ ΚΑΡΩ – Εἶναι ἡ γυναικεία ὄψη τοῦ Ρήγα Καρῶ. Ἐπίσης συμβολίζει τίς γυναῖκες πού εἶναι πάνω ἀπό 35 χρονῶν. Ἐξάλλου, ἄν εἶσαι παντρεμένος, δείχνει τήν «ἄλλη γυναίκα» στή ζωή σου, ἐκτός ἀπ' τή σύζυγό σου. Ἄν εἶσαι γυναίκα, κ' ἡ Ντάμα Καρῶ πέσει στόν 7ο κύκλο, πρέπει νά προσέξεις, γιατί ὁ ἄντρας σου ἔχει, ἤ θά ἔχει σύντομα ἐξωσυζυγικό δεσμό. Δέν θά εἶναι κάτι περαστικό, ἀλλά κάτι πού θά τόν ἐπηρεάσει μακροχρόνια. Αὐτό τό χαρτί σχετίζεται μέ κάποια χρονική διάρκεια. Πολλές μάγισσες πρόσεξαν πώς οἱ ἐπιδράσεις του ἐκδηλώνονται γιά 3 μέρες, 3 βδομάδες ἤ 3 μῆνες (ἡ Ντάμα Καρῶ σχετίζεται μέ τίς ἐποχές). Ἄν εἶσαι μπλεγμένος σέ κάποια κατάσταση ρώτησε τά χαρτιά· ἄν ἐμφανιστεῖ ἡ Ντάμα, σημαίνει πώς στή διάρκεια μιᾶς ἐποχῆς ὅλα θά ἔχουν τακτοποιηθεῖ.

ΒΑΛΕΣ ΚΑΡΩ – Συμβολικά, παριστάνει ἕναν νέο ἄντρα. Ἐπίσης προμηνάει βελτίωση τῆς οἰκονομικῆς σου κατάστασης. Ἄν βρίσκεται στόν 1ο κύκλο, δείχνει ὅτι θά ἐπιβληθεῖ ἔντονα ἡ προσωπικότητά σου. Ἄν εἶσαι γυναίκα ἀνύπαντρη, βάζοντας τό χαρτί στόν 1ο κύκλο θ' ἀπαιτήσεις μιά μαγνητική ἐπιρροή σ' ὅσους σέ τριγυρίζουν. Κι αὐτό τό χαρτί εἶναι δυναμικό καί τυχερό.

ΔΕΚΑ ΚΑΡΩ – Παριστάνει χρήματα πού ἔρχονται, σέ μεγάλο ποσόν. Δείχνει μεγάλα ξαφνικά κέρδη κ' ἐξαιρετικές προσωπικές σου ἐπιτυχίες. Εἶναι τό χαρτί γιά τίς ἀπρόοπτες νίκες, ὄχι γιά τή βαθμιαία αὔξηση τῆς καλοπέρασης. Φυσικά, τό μέρος ἀπ' ὅπου θά ἔλθουν τά χρήματα ἐξαρτᾶται ἀπό τόν κύκλο ὅπου τό Δέκα Καρῶ ἐμφανίζεται ἤ τοποθετεῖται. Πάντως, ὅπου κι ἄν βρεθεῖ εἶναι τυχερό. Στόν 9ο κύκλο σημαίνει πώς θά κερδίσεις

χρήματα ἀπό μακρυνό μέρος, ἤ πώς θ' ἀπαιτήσεις μεγάλα ὠφέλη ἀπό τίς διανοητικές σου δραστηριότητες: δημοσιεύματα, βιβλία, ραδιόφωνο, κινηματογράφο, τηλεόραση, κ.λπ.

ΕΝΝΙΑ ΚΑΡΩ – Δείχνει προκοπή στίς δουλειές, καί σίγουρα κέρδη. Ἔτσι, ἄν παίξεις στό χρηματιστήριο καί θέλεις νά μεγαλώσουν τά κέρδη σου, θά βάλεις τό χαρτί στόν 2ο ἤ στόν 8ο κύκλο. Εἶναι ἔξοχο χαρτί γιά ὅποιον ἐπιθυμεῖ χρήματα: δέν φέρνει ξαφνικά πλούτη ὅπως τό Δέκα, ἀλλά ἐξασφαλίζει τή σταθερότητα τῆς ἄνετης ζωῆς.

ΟΧΤΩ ΚΑΡΩ – Βοηθᾶ τίς οἰκονομίες σας νά μεγαλώσουν. Ἄν εἶσαι μισθωτός καί βάζεις ταχτικά κατά μέρος κάτι ἀπ' τό μισθό σου, τό Ὀχτώ Καρώ θά σέ βοηθήσει νά πληθύνει τό κομπόδεμά σου περισσότερο ἀπ' ὅ,τι συμβαίνει κανονικά. Οἱ ἐπιδράσεις του εἶναι σταθερές, βαθμιαῖες καί ἀσφαλεῖς, κ' εἶναι αἰσθητές προπάντων σέ μέτρια καί μικρά ποσά· δέν φέρνει μεγάλες ἀλλαγές στά οἰκονομικά σου, ἀλλά συντελεῖ σάν ἀξιόλογο ἀποκούμπι, προπάντων ἄν εἶσαι νέος καί θέλεις νά ζεῖς ἀνεξάρτητα. Ἐπίσης ἐξασφαλίζει τύχη γιά κάθε τί πού ξεκινᾶ· γιά τόν σκοπό αὐτό, τοποθετεῖται στόν 2ο κύκλο.

ΕΦΤΑ ΚΑΡΩ – Παριστάνει τήν οἰκονομική ἐπιτυχία τοῦ συζύγου σου ἤ τοῦ συνεταίρου σου καί γενικώτερα, τά κέρδη τῶν ἄλλων. Ἄν τοποθετηθεῖ στόν 11ο κύκλο, βοηθάει τούς φίλους σου ν' ἀποφύγουν οἰκονομικές περιπέτειες: πάντως, ἐσύ δέ θά κερδίσεις ἀπ' εὐθείας, γιατί τό χαρτί ἐπηρεάζει μόνο τά χρήματα πού πᾶνε στούς ἄλλους.

ΕΞΗ ΚΑΡΩ – λεφτά χαμένα. Ὄχι οἰκονομική καταστροφή, ἀλλά δυσάρεστα ἀποτελέσματα μιᾶς λανθασμένης ἐπένδυσης ἤ μιᾶς πίστωσης πού δέν θά καταφέρεις ν' ἀποχτήσεις. Δέν εἶναι ἄτυχο χαρτί ὅπως τό ἔξη μπαστοῦνι, ἤ σπαθί, ἀλλά καλύτερα νά μήν τό χρησιμοποιεῖς στίς γητειές. Ἄν ἐμφανιστεῖ σέ κάποια ριξιά, σημαίνει ἐμπόδιο στίς χρηματικές ἐπιχειρήσεις ἐκείνου πού ρωτᾶ τά χαρτιά!

ΠΕΝΤΕ ΚΑΡΩ – Εἶναι χαρτί τοῦ πεπρωμένου. Ὅταν προβάλλει, δείχνει ὅτι ἡ προσωπική μοῖρα σου θά παίξει σημαντικό ρόλο στήν ἐξέλιξη τῆς καταστάσεως. Μποροῦμε νά ἐξασκήσουμε κάποιον ἔλεγχο στίς πράξεις μας καί στά γεγονότα, μέ διάφορα μέσα: ἀλλά· κάπου-κάπου τά πράγματα δέν πᾶνε ὅπως θά θέλαμε. Τό Πέντε Καρώ εἰδοποιεῖ ὅτι θά μεσολαβήσει κάτι πού δέ μποροῦμε νά τό κυβερνήσουμε. Μπορεῖ τό ἴδιο νά ἔχει καλά ἤ κακά ἀποτελέσματα. Γενικά πάντως, δείχνει ἕνα κορύφωμα ἀπ' τό μέρος τῆς μοίρας π.χ. ὅταν ὅλα τά γεγονότα τείνουν νά καταλήξουν κάπου τό Πέντε Καρώ δείχνει ὅτι τελικά θά βρεθεῖς ἀκόμα πιό πέρα ἀπ' ὅ,τι ὑπολόγιζες. Ἄν πέσει στόν 7ο κύκλο, δείχνει ὅτι ὁ σύντροφός σου εἶναι ἀνώριμος, καί μέ τήν ἀφέλειά του θά φέρει ἀπρόβλεπτο συντελεστή στή συμβίωσή σας. Εἶν' ἕνα χαρτί παράξενο καί δέν ἐλέγχεται. Πρέπει ν' ἀποφεύγεις νά τό χρησιμοποιεῖς σέ γητειές.

ΤΕΣΣΕΡΑ ΚΑΡΩ – Παραδοσιακά, παριστάνει τόν ἰδεαλισμό και τή σοφία. Ἡ κυριώτερη σημασία του ὡστόσο, εἶναι νά ἐπιβεβαιώνει τή σίγουρη ἐπαλήθευση τῶν προβλέψεων. Ἂν θέλετε νά πραγματοποιηθεῖ κάποιο γεγονός βάλετε τό τέσσερα καρώ στόν ἀντίστοιχο κύκλο· αὐτό σημαίνει ἀκόμα μιάν ἐξασφάλιση. Δέν εἶναι ἀκόμα βεβαιότητα, εἶναι ὅμως μιά σημαντική βοήθεια.

ΤΡΙΑ ΚΑΡΩ – Σημαίνει «Ὄχι» Ἂν. π.χ., ἔχετε οἰκονομίες καί θέλετε νά μάθετε ἄν συμφέρει νά τίς ἐπενδύσετε μέ κάποιο τρόπο, ἡ ἐμφάνιση τοῦ τρία καρώ στόν 2ο κύκλο, σέ συμβουλεύει νά μήν τό κάνεις. Ἂν θέλεις νά παντρευτεῖς καί τό χαρτί πέσει στόν 7ο κύκλο, καλό θά εἶναι νά τό ξανασκεφτεῖς. «Σταμάτα μιά στιγμή, καί σκέψου», σέ συμβουλεύει τό χαρτί. Στίς γητειές, μπορεῖς νά ἐκμεταλλευθεῖς τήν ἐπηροή του γιά ν' ἀποσπάσεις κάποιον ἀπό μιά ὑπερβολικά πεισματική του πρόθεση.

ΔΥΟ ΚΑΡΩ – Ἄλλο ἀπρόοπτο χαρτί. Χαλάει τά στημένα σχέδια. Ἂν θέλεις νά δώσεις λύση ὁπωσδήποτε σέ μιά κατάσταση, ἤ ν' ἀλλάξεις τήν πορεία τῶν γεγονότων, βάλε τό Δύο Καρώ στόν κατάλληλο κύκλο, καί κάτι θά συμβεῖ πού ὅλα θά τά κάνει πάλι ἀμφίβολα. Γκρεμίζουμε τό παλιό γιά νά χτίσουμε τό καινούριο. Τό χαρτί μπορεῖ νά τοποθετηθεῖ σ' ὁποιονδήποτε κύκλο γιά ν' ἀνατρέψει κάθε περιστατικό. Ὡστόσο, καλά θά κάνεις νά τό χρησιμοποιεῖς μέ φρόνηση, καί μόνο σέ καταστάσεις πού δέ μποροῦν νά τροποποιηθοῦν παρά μόνο ἄν ἀναστατωθεῖ τελείως ὁ προγραμματισμός τους.

ΑΣΣΟΣ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ – Εἶν' ἕνα χαρτί πού προκαλεῖ φόβο, γιατί ἡ παράδοση τοῦ δίνει τή σημασία τοῦ ἄμεσου θανάτου. Στήν πραγματικότητα οἱ ἐπιδράσεις του εἶναι πολύ πιό γενικές. Σημαίνει τόν «θρίαμβο μπρός στά ἐμπόδια», μέ τήν καλή ἤ τήν κακή ἔννοια. Οἱ δυσκολίες τῆς ζωῆς μποροῦν νά ὑπερνικηθοῦν μέ τό χαμόγελο στά χείλη, ἤ μέ δάκρυα ἀπό αἷμα. Συχνά, πρίν τήν ἐπιτυχία, χρειάζονται τρομερές δοκιμασίες: τό χαρτί μιλεῖ γιά μιά παρόμοια τύχη. Ὅποιος τό δεῖ νά προβάλλει, ἄς περιμένει νά ὑποστοῦν μιά σκληρή δοκιμασία ὅλες οἱ ἱκανότητές του σέ ἀντοχή καί σέ πάλη. Ὁ θάνατος, μ' αὐτή τήν ἑρμηνεία, ἀντιπροσωπεύει μιάν ἀκραία περίπτωση: εἶναι ἡ ὑπέρτατη δοκιμασία πού ὁ καθένας μας πρέπει ν' ἀντιμετωπίσει, καί σ' ὡρισμένες καταστάσεις (π.χ. μιάν ἀνίατη ἀρρώστια), εἶναι τό μόνο μέσο πού διαθέτουμε γιά νά ὑπερνικήσουμε τό πρόβλημα καί νά βροῦμε γαλήνη. Ὡστόσο, σέ μιά παρόμοια περίσταση ὁ Ἄσσος Μπαστοῦνι μπορεῖ νά σημαίνει μιάν εὐνοϊκή λύση τῆς καταστάσεως: τό χαρτί εἶναι ἀποκλειστικό, καί δείχνει μόνο τό ξεπέρασμα, χωρίς νά λέει τό εἶδος καί τίς συνέπειες αὐτοῦ τοῦ ξεπεράσματος.

ΡΗΓΑΣ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ – Πιό εὐνοϊκό ἀπ' τόν Ἄσσο, δέ μπορεῖ ὡστόσο ἀκόμα νά θεωρηθεῖ τυχερό χαρτί. Παριστάνει τά πράγματα ἀδρανῆ, σκο-

τεινά, χωρίς χρῶμα καί φαντασία. Στόν 7ο κύκλο, π.χ. ἀναγγέλει γάμο μ᾽ ἕνα ἄτομο τετράγωνο γερό, ἀλλά μᾶλλον βαρετό καί παράλογο.

ΝΤΑΜΑ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ – Δείχνει τίς ὑποχρεώσεις τῆς ζωῆς. Κάτω ἀπ᾽ τήν ἐπίδρασή της προβάλλουν τά ἐμπόδια, οἱ δυσκολίες πού ὑπάρχουν μπρός στήν πλήρη ἱκανοποίηση τῆς ἐπιθυμίας σου. Ἐπίσης παριστάνει τούς περιορισμούς πού σοῦ ἐπιβάλλονται ἀπό ἄτομα ποῦ κατά ὁποιονδήποτε τρόπο σ᾽ ἐξουσιάζουν. Ἄν πέσει στόν 5ο κύκλο, μπορεῖ νά σημαίνει πώς θά ἐρωτευθεῖς ἕν᾽ ἄτομο παντρεμένο, πού δέ μπορεῖ νά ξεφύγει ἀπ᾽ τίς γύρω συνθῆκες. Στόν 3ο, πώς θά πρέπει ν᾽ ἀναλάβεις μιά βαρειάν εὐθύνη. Στόν 1ο, ὅτι ἕνας πιό ἡλικιωμένος συγγενής θά ᾽ρθει νά ἐγκατασταθεῖ μαζί σου.

ΒΑΛΕΣ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ – Γενική δυσαρέσκεια γιά τήν κατάσταση τῶν πραγμάτων. Στόν 6ο κύκλο ἀφορᾶ τή δουλειά στόν 5ο δείχνει πώς οἱ σχέσεις μέ τό ἄτομο πού ἀγαπᾶς ἀρχίζουν νά ξεφτίζουν, προπάντων γιατί στό δεσμό σας ἀρχίζει νά διεισδύει ἕνα αἴσθημα ἀνίας. Τό χαρτί δείχνει ἐπίσης πώς γύρω σου γίνονται ἀπάτες· γι᾽ αὐτό, ἄν πέσει στόν 12ο κύκλο, ἔχει τό νοῦ σου σ᾽ ὅποιον τριγυρίζει τήν ἀγαπημένη σου.

ΔΕΚΑ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ – Χαρτί ἐγκατάλειψης καί μοναξιᾶς. Στόν 1ο κύκλο, ἀναγγέλλει κρίση μελαγχολίας· στόν 2ο, οἰκονομικές δυσκολίες· στόν 3ο, πώς θά κατοικήσεις σέ ἀπομονωμένο μέρος· στόν 4ο, ὅτι θ᾽ ἀναγκαστεῖς ν᾽ ἀνοίξεις τό δρόμο μοναχός σου στόν 5ο, ὅτι θά χάσεις τό πρόσωπο πού ἀγαπᾶς· στόν 7ο ἕνα διαζύγιο ἤ ἕναν νόμιμο χωρισμό· στόν 8ο, ὅτι συνεταῖρος σου θά χάσει χρήματα· στόν 9ο, ἕνα ταξίδι πού θά κάνεις γιατί κάποιος μακρυά εἶναι ἄρρωστος· Εἶν᾽ ἕνα χαρτί ἄτυχο, καί στίς γητειές χρησιμοποιεῖται ὅταν θέλεις νά φέρεις σέ κάποιον δυστυχία, χωρίς ὡστόσο νά τοῦ προξενήσεις μεγάλες ζημιές.

ΕΝΝΕΑ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ – Εἰδοποιεῖ πώς θά πρέπει ν᾽ ἀναλάβεις εὐθῦνες γιά ὡρισμένες καταστάσεις. Ἄν τύχει στόν 2ο κύκλο, π.χ. δείχνει ὅτι δέν παρακολούθησες προσεχτικά τήν οἰκονομική σου κατάσταση, καί γρήγορα θά χρειαστεῖ νά πάρεις σχετικές ἀποφάσεις. Γιά τόν γάμο, τό χαρτί λέει ὅτι σκέφτεσαι μόνο γιά τό σήμερα, καί δέν ἀπασχολεῖσαι γιά τό μέλλον τῆς ἕνωσής σας. Γενικά, τό χαρτί συνιστᾶ μιά βαθύτερη ἐξέταση τῆς περιοχῆς τῆς ζωῆς σας πού ἀντιστοιχεῖ στόν κύκλο ὅπου πέφτει. Στίς γητειές, μπορεῖ νά σωφρονίσει: ἄν θέλεις νά διορθώσεις τή συμπεριφορά τοῦ συζύγου ἤ τοῦ συνεταίρου σου, βάλε το στόν 7ο κύκλο. Σχετικά μέ τήν δουλειά σου, γιά ν᾽ αὐξήσεις τήν κατανόηση καί τήν ἐκτίμηση τῶν ἄλλων ὡς πρός ἐσένα, βάλε τό χαρτί στόν 10ο κύκλο.

ΟΧΤΩ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ – Εἶν᾽ ἕνα πολύ σημαντικό χαρτί. Ὅπου τοποθετηθεῖ, δεκαπλασιάζει τ᾽ ἀποτελέσματα πού θέλεις νά προκαλέσεις. (Γι᾽ αὐτό, τό χρησιμοποιοῦν συνεχῶς στή γητειές, βάζοντάς το στόν κύκλο

πάνω στό χαρτί πού πρόκειται νά φέρει τό ἀποτέλεσμα). Ἄν ἐμφανιστεῖ μόνο του, δείχνει πώς κάποιο γεγονός θά ἔχει συνέπειες πολύ μεγαλύτερες ἀπ' ὅ,τι περίμενες, μέ καλή ἤ κακή ἔννοια ἀναλόγως.

ΕΦΤΑ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ – Δείχνει δύναμη χαρακτῆρος, σταθερότητα. Ἄν τύχει σέ κάποιον κύκλο, εἰδοποιεῖ πώς μιά ὡρισμένη κατάσταση θά μποροῦσε νά κλονισθεῖ γιά λίγο, μά μέ τόν καιρό θά τακτοποιηθεῖ.

ΕΞΗ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ – Αντίθετα μέ τό Ὀχτώ, δείχνει μιά μείωση δραστηριότητας. Ὅταν ἐμφανίζεται, λέει ὅτι τ' ἀποτελέσματα ὡρισμένων γεγονότων θά εἶναι κατώτερα ἀπό τά προβλεπόμενα. Στίς γητειές, λειτουργεῖ σάν προειδοποίηση: συνιστᾶ νά ἐνεργήσεις πρός κάποια κατεύθυνση γιά νά ἐπιταχύνεις τήν πορεία τῶν γεγονότων, πού ἀλλιῶς κινδυνεύουν ν' ἀποτελματωθοῦν.

ΠΕΝΤΕ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ – ἀναγγέλει τήν ἐπικείμενη ἐμφάνιση μιᾶς σοβαρῆς εὐθύνης καί πολλῆς δουλειᾶς, πού ὅμως τελικά στέφονται ἀπό ἐπιτυχία. Μιά ἄλλη σημασία εἶναι ὅτι ἕν' ἄτομο τοῦ ἀντίθετου φύλου δέν ἔχει πολύ καλές διαθέσεις ἀπέναντί σου. Ἄν πέσει στόν 6ο κύκλο, δείχνει πώς κάποιος πού δέν τόν ὑποπτεύεσαι ἐνεργεῖ ἐναντίον σου· στόν 7ο, δείχνει πώς ἕνας ἀπ' τούς φίλους ἤ φίλες τοῦ ἤ τῆς συζύγου σου βάζει λόγια ἐνάντιά σου. Γενικά, ὅταν τό χαρτί πέφτει σ' ἕναν ὡρισμένο κύκλο, εἰδοποιεῖ ὅτι στήν περιοχή αὐτή ἕνα ἄτομο ἀντιθέτου φύλου πάει νά σέ μπλέξει σέ μπελάδες.

ΤΕΣΣΕΡΑ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ – Ἀσήμαντες ἔγνοιες, περιπλοκές μικρῆς ἐκτάσεως, συχνά ἀπαρατήρητες. Δείχνει ὅλα τά ὕποπτα προσκόμματα, τ' ἄγνωστα ἐμπόδια πού δυσκολεύουν τήν πραγματοποίηση τῶν σκοπῶν σου. Ὅταν ἐμφανιστεῖ σ' ἕναν κύκλο, πρέπει νά ξέρεις πώς τά σχετικά γεγονότα θά ἐξελιχθοῦν μ' ἀπρόοπτη βραδύτητα, γιά λόγους πού δέν θά μπορέσεις νά ἐντοπίσεις.

ΤΡΙΑ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ – Πάλι εὐθῦνες καί δουλειά, ἀλλά μέ ἀμοιβή κατώτερη ἀπ' τίς προσπάθειές σου. Ἄλλη σημασία εἶναι ἡ ἐνόραση κ' ἡ φρόνηση (σάν τό ἐννιά): ἀλλά μόνο ἄν ἀκολουθεῖ μιάν Ντάμα. Ἄν π.χ. πέσει στόν 6ο κύκλο, σέ εἰδοποιεῖ ὅτι σέ περιμένει μιά περίοδος πολύ βαρειᾶς δουλειᾶς μέ γελοίους ὅρους· ἄν ὅμως τ' ἀκολουθεῖ μιά Ντάμα, κάποια γυναίκα μέ χαρακτηριστικά ἀντίστοιχα πρός αὐτό τό χαρτί θά σέ βοηθήσει νά λύσεις ὅλα τά προβλήματα.

ΔΥΟ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ – Κι ἄλλο ἀπρόοπτο χαρτί, συνδέεται μέ τή μοῖρα, μέ τίς ἀπρόβλεπτες ἀλλαγές πορείας, καί μπορεῖ νά δείχνει ἕνα γρήγορο κι όριστικό θρίαμβο.

ΑΣΣΟΣ ΣΠΑΘΙ – Δυνατό σύμβολο, παριστάνει τήν ἀνθρώπινη πάλη πέρ' ἀπ' τήν κούραση, ἀπ' τή φυσική ἀντοχή, ἀπ' τά αἰσθήματα. Μπορεῖ νά ἐπηρεάσει τή θέση σου στήν ἱστορία ἄν πέσει σέ κάποιον κύκλο, δείχνει

πάντα πώς εἶναι σημαντικότερος ἀπ' ὅ,τι φαντάζεσαι (ὄχι μιά περιπέτεια, ἀλλά ἔρωτας γιά ὅλη σου τή ζωή· ὄχι μιά ἁπλῆ δουλειά, ἀλλά δραστηριότητα πού ἀπαιτεῖ πλήρη ἀφοσίωση· ὄχι μόνο ἀναγνώριση, ἀλλά φήμη πού διαρκεῖ καί μετά ἀπ' τόν θάνατο).

Παριστάνει ἐπίσης μιάν ἐντονώτατη συγκινησιακή φόρτιση, ἀφιερωμένη στή δραστηριότητα πού ἔχεις διαλέξει. Ἄν πέσει στόν 7ο κύκλο, εἶναι καλό σημάδι, γιατί δείχνει πώς θά παντρευτεῖς ἕνα ἄτομο μ' ἐπιβολή κ' ἐξυπνάδα.

ΡΗΓΑΣ ΣΠΑΘΙ – Οἱ Ρηγάδες συμβολίζουν ἄντρες κάποιας ἡλικίας, ἐνῶ οἱ Βαλέδες δείχνουν ἄτομα πιό νεαρά. Ὁ Ρήγας σπαθί συνδυάζει καταστάσεις σχετικές μέ τή συγκίνηση καί τό χρῆμα. Στό ἴδιο περιθώριο ὑπάρχει ἡ δύναμη, ἡ γνώση κ' ἡ σοφία· γι' αὐτό, πρέπει νά βάλεις τό χαρτί στόν 5ο κύκλο, γιά νά εὐνοήσεις κάποιον πού ζητᾶ ἕναν ἐραστή ὥριμο καί ἔμπειρο. Ὅταν τύχει στόν 10ο κύκλο, δείχνει ὅτι ὁ προϊστάμενός σου εἶναι κάποιος πολύ γνωστός στήν κοινωνία· στόν 1ο, δείχνει πώς, ἄν αὐτός πού ρίχνει τά χαρτιά εἶναι γυναίκα, ἔχει προσόντα ἰσάξια μέ τόν πιό πεπειραμένο ἄντρα.

Στήν ἑρμηνεία αὐτοῦ τοῦ χαρτιοῦ, πρέπει νά εἶσαι μᾶλλον ἐλαστικός. Ἔχε ὑπ' ὄψη σου πώς οἱ φιγοῦρες δέν παριστάνουν πάντα καί μονάχα ἀνθρώπους: συχνά δείχνουν ἕνα ὡρισμένο εἶδος ἐμπειρίας ἤ χαρακτῆρος. Συνεπῶς, μποροῦν νά χρησιμοποιηθοῦν γιά νά καθορίσουν τόν «τύπο» πού ὡρισμένα ἄτομα ἐνσαρκώνουν στίς σχέσεις τους. Ἐπίσης ὑπάρχουν κι ἄλλες σημασίες. Ἔτσι, ὁ Ρήγας ἤ ἡ Ντάμα Σπαθί παριστάνουν αὐτό πού οἱ Ἄγγλοι ὀνομάζαν establishment, τή μόνιμη κατάσταση ἀπό ἠθική ἄποψη. Ὁ Ρήγας Σπαθί στόν 5ο κύκλο δέ δείχνει ὡστόσο γάμο μ' ἕνα ἄτομο ἰσχυρό ἀλλά ἠθικολόγο: δείχνει ὅμως πώς ὁ δεσμός σου μ' ἕνα τέτοιο ἄτομο, ἀκόμα κι ἄν δέν καταλήξει σέ γάμο θά ἔχει αἰσθηματική μορφή.

ΝΤΑΜΑ ΣΠΑΘΙ – Δείχνει τή σχέση ἀνάμεσα στήν παιδική ἡλικία καί στήν ὡριμότητα, τούς δεσμούς μέ τό παρελθόν, τίς εὐθῦνες πού προκύπτουν ἀπ' αὐτό. Ἄν π.χ. βάλεις τό χαρτί στόν 3ο κύκλο, μπορεῖ νά δεῖς μ' ἀπορία σου μιά γριά θεία πού ἔρχεται νά μείνει μαζί σου· στόν 2ο, πώς θά πρέπει νά φροντίσεις τούς γονεῖς σου. Ἄν εἶσαι ἄντρας, κ' ἡ Ντάμα Σπαθί σοῦ τύχει στόν 7ο κύκλο, θά πάρεις ψυχρή γυναίκα· ἄν εἶσαι γυναίκα, τό ἴδιο περιστατικό προλέγει ὅτι σύντομα θά ἔρθει νά ἐγκατασταθεῖ μαζί σου ἡ πεθερά σου. Ἄν θέλεις ν' ἀπαλλαγεῖς ἀπ' αὐτήν, βάλε τό χαρτί στόν 12ο κύκλο: αὐτό θά τήν κάνει νά πάει σέ γηροκομεῖο, γιατί αὐτός ὁ κύκλος (ὅπως ὁ 12ος Ἀστρολογικός Οἶκος) ἀφορᾶ ἱδρύματα αὐτοῦ τοῦ εἴδους, καθώς καί μυστικά, σκάνδαλα κλπ. Ἡ Ντάμα Σπαθί στόν 1ο κύκλο, μπορεῖ νά σημαίνει ὅτι ὑπάρχει μιά ἀντίθεση ἀνάμεσα σ' αὐτό πού θέλετε νά κάνετε κι αὐτό πού *πρέπει* νά κάνετε. Εἶν' ἕνα χαρτί πού εἰδοποιεῖ νά προσέξεις τί κάνεις.

ΒΑΛΕΣ ΣΠΑΘΙ – Παριστάνει ἕνα δραστήριο ἄτομο μέ μεγαλόπρεπο ὕφος. Ἄν τύχει στόν 5ο κύκλο, δείχνει πώς ἕνας ἐρωτικός δεσμός ἀρχίζει καί συνεχίζεται.

ΔΕΚΑ ΣΠΑΘΙ – Δείχνει πώς θ' ἀπαιτήσεις πολύ περισσότερα ἀπ' ὅσα περιμένεις ἀπό τήν κατάσταση πού σχετίζεται μέ τόν κύκλο ὅπου πέφτει. Στίς γητειές, νά χρησιμοποιεῖς τό χαρτί προσεχτικά. Μεταχειρίσου το γιά νά ἐπηρεάσεις θετικά τίς ὑποθέσεις σου, τίς δουλειές σου κλπ.· ἀλλά μήν τό χρησιμοποιήσεις γιά αἰσθηματικά ζητήματα: μπορεῖ νά τύχει κάποια κατάσταση νά γίνει πολύ πιό σημαντική ἀπ' ὅ,τι ἀρχικά ὑπολόγιζες.

ΕΝΝΕΑ ΣΠΑΘΙ – Φέρνει δόξα καί φήμη ἀπό τήν συνεργασία μ' ἄλλα πρόσωπα. Δείχνει πώς ἔχεις, ἤ θά ἔχεις, ἐπαφή μέ σημαντικά πρόσωπα, βιομήχανους, πολιτικούς, καί γενικά ἀνθρώπους διάσημους καί ἰσχυρούς. Ἄν τύχει στόν 4ο κύκλο, μπορεῖ ν' ἀναγγέλλει τήν προσεχῆ ἐπίσκεψη ἑνός πάμπλουτου μακρινοῦ συγγενῆ (πάντως, ἐκτός ἄν ἀμέσως μετά βγεῖ ἕνα χαρτί Καρώ, ἰδίως τό Δέκα, ἀπ' αὐτή τή συνάντηση δέ θά 'χετε κανένα οἰκονομικό ὠφέλημα).

ΟΧΤΩ ΣΠΑΘΙ – Δείχνει μιάν ἀσυλλόγιστη στάση ἀπέναντι στό χρῆμα. Συχνά ἀναγγέλλει ὅτι θά τό χάσεις, κι ἄν τύχει στόν 5ο κύκλο, σοῦ λέει νά φυλαχτεῖς ἀπό ἕνα τρόπο ζωῆς πολύ ἀπερίσκεπτο, πού τελικά θά σέ φέρει σέ οἰκονομικές δυσκολίες. Γενικά ἡ ἐμφάνιση τοῦ χαρτιοῦ εἶναι μιά προειδοποίηση, πού σοῦ λέει νά προσέχεις στή διαχείριση τῶν ὑποθέσεων πού σχετίζονται μέ τόν κύκλο ὅπου θά πέσει.

ΕΦΤΑ ΣΠΑΘΙ – Εἰδοποιεῖ πώς μερικές ἀδυναμίες σου πρέπει νά διορθωθοῦν. Στόν 5ο κύκλο, σοῦ λέει πώς μπλέκεις πολύ συχνά σ' ἐρωτικές περιπέτειες· στόν 7ο, πώς τσακώνεσαι πολύ συχνά μέ τούς δικούς σου. Γενικά, δείχνει πώς ὅλη ἡ στάση σου ἀπέναντι στή ζωή πρέπει νά διορθωθεῖ: πολλές φορές παίρνεις μαχητικό ὕφος, κι αὐτό, ἰδίως στόν αἰσθηματικό τομέα, εἶν' ἕνα ἐλάττωμα πού πρέπει νά τό διορθώσεις πρίν εἶναι πολύ ἀργά. Ἡ προειδοποίηση τοῦ Ἑφτά Σπαθί ἰσχύει καί γιά τό χρῆμα καί τήν καρριέρα· ὅπου ἐμφανιστεῖ τό χαρτί, σημαίνει: «Πρόσεχε αὐτό πού κάνεις!».

ΕΞΗ ΣΠΑΘΙ – Σημαίνει ἄδικα σπαταλημένη ἐνεργητικότητα. Ὅπως τό προηγούμενο Ἑφτά καί τό ἑπόμενο Πέντε, εἶναι χαρτί πού ἀναγγέλλει δυσκολίες. Πάντως, ἐνῶ τό 7 ἀφορᾶ τίς ἐνδεχόμενες συγκινησιακές ἀντιδράσεις, τό Ἕξη λέει ποιές θά εἶναι οἱ φυσικές συνέπειες μιᾶς ὡρισμένης κατάστασης. Στόν 1ο κύκλο, μπορεῖ νά προειδοποιήσει γιά μιάν αὐξημένη πίεση, ἤ ἀντίθετα μιάν ἐπικίνδυνη πτώση της. Μ' ἄλλα λόγια, μιλᾶ γιά ὅλα τά ἐνοχλήματα πού θά προερχόντουσα ἀπό ἕναν κλονισμένο καί κουρασμένο ὀργανισμό.

ΠΕΝΤΕ ΣΠΑΘΙ– Μιά ξεκάθαρη προειδοποίηση: *παράτα τα*. Ὅταν τό

χαρτί πέφτει σ' ἕναν ὡρισμένο κύκλο, σοῦ λέει νά σταματήσεις ὅλες τίς ὑποθέσεις πού ἐπηρεάζονται ἀπ' αὐτόν, καί νά ἐνδιαφερθεῖς γιά κάτι ἄλλο. Δέ θά κερδίσεις: γι' αὐτό, κλεῖσε τις καί ξέχασέ τις. Στόν 7ο κύκλο σημαίνει ὅτι ὁ δεσμός πού σχεδιάζεις θ' ἀποτύχει ὁπωσδήποτε καί πώς ἀκόμα κι ἄν ὁ τυχόν γάμος σου δέν καταλήξει σέ διαζύγιο, θά εἶναι ὁπωσδήποτε ἀποτυχημένος.

ΤΕΣΣΕΡΑ ΣΠΑΘΙ – Ὅπου πέσει, δείχνει πώς σέ ξαφνιάζουν τά γεγονότα. Ἤ πώς ξεγελᾶς τόν ἑαυτό σου σχετικά μέ τήν κατάσταση πού ἀφορᾶ τόν κύκλο ἐκεῖνον. Εἶναι ἕνα σῆμα προειδοποιητικό, πού σοῦ συστήνει νά προσέξεις ὅλες σου τίς ὑποθέσεις, γιατί ἔχεις τήν τάση νά κλείνεις τά μάτια σέ πράγματα πού δέ θέλεις νά δεῖς.

ΤΡΙΑ ΣΠΑΘΙ – Σημαίνει ὅτι ἐσύ ὁ ἴδιος ἔχεις τήν τάση νά δημιουργεῖς προβλήματα καί δυσκολίες, χωρίς νά τό καταλαβαίνεις, ἀκόμα κι ἄν οἱ περιστάσεις εἶναι εὐνοϊκές. Π.χ. στόν 7ο κύκλο, δείχνει πώς ἐσύ φταῖς γιά τυχόν οἰκογενειακές δυσαρμονίες, κ' ἔτσι καλά θά κάνεις νά ἐξετάσεις προσεχτικά τήν κατάσταση. Στόν 9ο, σοῦ λέει καθαρά καί ξάστερα πώς εἶσαι ἀναποφάσιστος: δηλ. ἕνας ἄνθρωπος πού ἀπό χαρακτῆρα καί ψυχική διάθεση εἶσαι ἀνίκανος ν' ἀναλάβεις τίς εὐθῦνες σου ἤ ν' ἀναγνωρίσεις τήν πραγματικότητα πού δέν σέ βολεύει. Στόν 1ο, ἡ ἀπάντηση εἶναι λιγότερο αὐστηρή: δείχνει πώς ζεῖς σέ μιά κατάσταση τῆς ὁποίας ἀρνεῖσαι ν' ἀντιμετωπίσεις τήν ἀληθινή ἐξέλιξη, πρᾶγμα πού τελικά σοῦ δημιουργεῖ λογῆς δυσκολίες. Πάντως, τό χαρτί σέ εἰδοποιεῖ πώς ἦρθε ἡ ὥρα νά συνέλθεις καί νά διορθώσεις τά χαλασμένα.

ΔΥΟ ΣΠΑΘΙ – Ἀντίθετα μέ τά προηγούμενα, μπορεῖ νά εἶναι τυχερό. Ὅπου πέσει, δείχνει μιά τρομερή ἔκρηξη δυνάμεως. Θά προκύψει μιά συμπύκνωση αἰσθημάτων πολύ ἀσυνήθιστη στήν κατάσταση πού ἀφορᾶ ὁ ἀντίστοιχος κύκλος. Τό πεπρωμένο ἐπιφυλάσσει ἀπίθανες ἀλλαγές τῆς τύχης.

Οἱ γητειές

Μιά τελετουργία πού μπορεῖ νά ἐπηρεάσει ὅλη σου τή ζωή εἶναι ἡ ἑξῆς: Βάλε ὅλους τούς Ἄσσους καί τά Δυάρια στούς κύκλους πού σοῦ φαίνονται κατάλληλοι, ἀνάλογα μέ τήν κατεύθυνση πού θέλεις νά δώσεις στή γητειά. Πρόσθεσε 3 χαρτιά πολύ εὐνοϊκά, ὅπως σ' ἀρέσει. Τέλος, διάλεξε ἕνα Ὀχτάρι, ἀπ' ὅποιο εἶδος νομίζεις καλύτερο, καί πρόσθεσέ το στ' ἄλλα. Θά προκύψει ἕνας συνδυασμός μέ φανταστικές κι ἀπρόβλεπτες ἐπιδράσεις, ἱκανές ν' ἀναστατώσει καί τίς πιό στάσιμες καταστάσεις. Εἶναι μιά δυνατή γητειά, μ' ἐπαναστατικά συχνά ἀποτελέσματα.

Πρίν κάνεις μιά τέτοια γητειά, χρειάζεσαι πολλή ἐνέργεια. Γι' αὐτό φρόντισε νά τρέφεσαι καλά, νά κοιμᾶσαι καί ν' ἀναπαύεσαι πολύ. Προπάντων, εἶν' ἀνάγκη νά προετοιμαστεῖς πνευματικά γιά τή νέα ἐξέλιξη πού τά πράγματα θά πάρουν *ὕστερα*, καί νά εἶσαι ἕτοιμος νά συναντήσεις ἐκπλήξεις. (Ἡ γητειά πού περιγράψαμε δέν κάνει γιά τούς ἄτολμους ἤ τούς δειλούς· μπορεῖ νά τήν ἐπιχειρήσει ἕνας πού ἔχει διάθεση γιά περιπέτεια, κι ἀντιμετωπίζει τό ἀπρόοπτο μέ ἠρεμία καί μέ κέφι).

Ὅποιος εἶναι ἀρκετά θαρραλέος γιά νά τή δοκιμάσει, θά δεῖ πώς τ' ἀποτελέσματα θά σεβαστοῦν τή στάση του αὐτή. Θά μπορέσει ν' ἀπαιτήσει ἀπ' αὐτήν τή μεγαλύτερη ὠφέλεια, μόνο ἄν ἀπό τήν ἀρχή βλέπει ξεκάθαρα αὐτό πού ἀληθινά ἐπιθυμεῖ στή ζωή του. Πολλοί δέ στάθηκαν ποτέ νά ξεκαθαρίσουν μέσα τους τούς πραγματικούς στόχους τους, κ' ἔτσι δέν ξέρουν ποῦ ν' ἀποδώσουν τήν αἴσθηση τοῦ ἀνικανοποίητου πού νιώθουν.

Γενικά, οἱ ἀρχάριοι ἐνδιαφέρονται μόνο γιά γητειές πού ἀφοροῦν τόν ἑαυτό τους. Ὅμως, μέ μιάν ἁπλῆ μέθοδο πού θά ἐξηγήσουμε, μπορεῖ νά ἐπεκταθεῖ ἡ τελετουργία (ἐκτός, φυσικά, ἀπό τό ἁπλό «διάβασμα τῶν χαρτιῶν») καί σ' ἄλλα ἄτομα. Πάντως εἶναι πάντα σωστό νά μάθει πρῶτα κανείς νά κάνει κάθε ἐργασία γιά τόν ἑαυτό του καί γιά τή δική του ζωή. Ἡ σημασία κι ὁ συμβολισμός τῶν χαρτιῶν εἶναι, ὅπως εἴδαμε, ἀρκετά περίπλοκοι, καί πολλά ἀπ' τά χαρτιά δέ χρησιμοποιοῦνται ἀπ' ὅποιον κάνει γητειές γιά τόν ἑαυτό του, ἐκτός ἄν θέλει μέ κάποιον τρόπο νά βλάψει ἤ ἔστω ν' ἀναστατώσει τίς δραστηριότητες τῆς ὕπαρξης πού ἐπηρεάζονται ἀπό τούς κύκλους πού ἀντιπροσωπεύουν τή ζωή τῶν ἄλλων. Ὡστόσο, γιά νά διαβάσεις τό μέλλον καί νά προειδοποιήσεις γιά κινδύνους πού παραμονεύουν, ὅλα τά χαρτιά παίζουν ρόλο.

Πρίν ἀρχίσεις νά ἐργάζεσαι μέ στόχο ἄλλα ἄτομα, πρέπει νά συνηθίσεις νά ἐλέγχεις τόν ἑαυτό σου καί τίς γητειές πού κάνεις γιά δικό σου ὄφελος. Πράγματι, εἶν' ἀδύνατο νά κάνεις ἀποτελεσματική γητειά ὑπέρ ἤ ἐναντίον κάποιου ἄλλου, ἄν πρῶτα δέν ξέρεις νά τήν κάνεις γιά τόν ἑαυτό σου.

Ἄν πάντως θέλεις νά ἐπιδράσεις στούς ἄλλους, πρέπει νά ἔχεις ὑπ' ὄψει σου μιά λεπτομέρεια (τή μέθοδο πού ἐννοούσαμε πιό πάνω). Ὅταν θέλεις νά ρίξεις μιά γητειά γιά νά ἐπηρεάσεις π.χ. τή σύζυγό σου ἤ τόν συνεταῖρο σου, ὁ 7ος κύκλος παριστάνει γιά σένα αὐτό τό ἄτομο. Συνεπῶς, γιά κεῖνο τό ἄτομο, ὁ 7ος κύκλος γίνεται 1ος, κι ὅλοι οἱ ἄλλοι κύκλοι μετατοπίζονται, πρός μιά κατεύθυνση ἀντίθετη ἀπ' τούς δεῖχτες τοῦ ρολογιοῦ, διατηρώντας τήν ἴδια ἀπόσταση μεταξύ τους. Ἔτσι, ἄν ἔχεις ἐρωμένη, τήν ἐκπροσωπεῖ ὁ 5ος κύκλος, κι αὐτός εἶναι γιά κείνην ὁ 1ος, ὁ 6ος εἶναι ὁ 2ος, ὁ 7ος εἶναι ὁ 3ος, κ.ο.κ.

Ἡ μέθοδος εἶναι ἀρκετά ἁπλῆ, ἀλλά πρίν ἐξοικειωθεῖς ὅσο πρέπει, εἶν'

εὔκολο νά κάνεις λάθη. Γι' αὐτό, τουλάχιστο τίς πρῶτες φορές, ὁ ἀρχάριος θά κάνει καλά ν' ἀρχίσει τή γητειά σά νά εἶχε στόχο τόν ἑαυτό του, κ' ὕστερα, ἀφοῦ ἐξακριβώσει τή σχετική θέση τῶν χαρτιῶν, κάνει τίς κατάλληλες τροποποιήσεις γιά νά τίς προσαρμόσει στόν πραγματικό «ἀποδέκτη».

Γιά νά ἐνισχυθοῦν οἱ γητειές, νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ ἐπιτυχία τους καί νά μεγαλώσει ἡ ἐπίδρασή τους, μποροῦν νά προστεθοῦν σειρές χαρτιῶν ὁλόγυρα - ὄχι μέσα - στούς κύκλους πού μᾶς ἐνδιαφέρουν (φτάνει αὐτά τά χαρτιά νά μήν εἶναι ἀπό κεῖνα πού ἔχουν ἤδη χρησιμοποιηθεῖ γιά τή γητειά). Διαλέγονται χαρτιά μέ τίς ἴδιες ἀξίες, ἀλλά ποτέ δέ χρησιμοποιοῦνται πάνω ἀπό τρεῖς πλήρεις σειρές. Νά οἱ διάφορες σημασίες:

Τέσσερις Ἄσσοι, εὐνοοῦν τήν ἐπιτυχία σέ ζητήματα ὑποθέσεων καί χρημάτων. *Τρεῖς Ἄσσοι*, προκαλοῦν καταστάσεις παράδοξες καί διασκεδαστικές. *Δυό Ἄσσοι*, τῆς ἀνάλογης κατηγορίας βαλμένοι πλάϊ στόν σχετικό κύκλο, θά προκαλέσουν σύγχυση κ' ἔχθρες στή ζωή τοῦ ἀτόμου πού ἔχεις γιά στόχο σου.

Τέσσερις Ρηγάδες, πλάϊ στόν σωστό κύκλο, φέρνουν τιμές, ἀναγνωρίσεις καί διακρίσεις. Ἄν πρόκειται νά κάνεις μιά συνάντηση γιά τίς ὑποθέσεις σου, ἡ χρήση *τριῶν Ρηγάδων* σοῦ ἐξασφαλίζει ἕνα εὐνοϊκό ξεκίνημα. *Δυό Ρηγάδες* βοηθοῦν γιά φιλική συνεργασία ὅλων τῶν ἀτόμων πού ἀσχολοῦνταν γιά ἕνα κοινό σκοπό, κ' ἐξασφαλίζουν σωστή καθοδήγηση.

Ἄν πρόκειται νά διοργανώσεις μιά γιορτή ἤ μιά κοσμική συγκέντρωση, *τέσσερις Ντάμες* κοντά στόν 5ο κύκλο ἐξασφαλίζουν τήν ἐπιτυχία της. *Τρεῖς Ντάμες* κοντά στόν 12ο κύκλο θά προκαλέσουν σκάνδαλα, κουτσομπολιά καί ζήλειες. *Δυό Ντάμες* πλάϊ στόν 10ο κύκλο σοῦ ἐξασφαλίζουν συνεργασία καί φιλίες στό περιβάλλον τῆς δουλειᾶς σου.

Τέσσερις Βαλέδες κάνουν ν' αὐξηθεῖ τό ἐνδιαφέρον τῶν ἀνδρῶν γιά μιά γυναίκα. *Τρεῖς Βαλέδες* ἐπιδροῦν στούς ψεύτικους φίλους· ἄν ἔχεις ὑποψίες γιά ἕναν συνεταῖρο ἤ ἕνα γνωστό σου, βάλε τά 3 χαρτιά κοντά στόν κατάλληλο κύκλο, καί θ' ἀποχτήσεις ἀμέσως ὅλες τίς πληροφορίες πού σοῦ χρειάζονται ἀπό τούς ἴδιους τούς δῆθεν φίλους τοῦ ἀτόμου γιά τό ὁποῖο ἀμφιβάλλεις. *Δυό Βαλέδες* θά προκαλέσουν καυγάδες· κοντά στόν 5ο κύκλο, εὐνοοῦν ἕνα συνοικέσιο.

Τέσσερα Δεκάρια ἐξασφαλίζουν τήν πλήρη ἐπιτυχία γιά ὁποιοδήποτε ζήτημα. Ἄν θέλεις νά ἐπιδιώξεις μιάν ἐρωτική περιπέτεια, βάλε *τρία Δεκάρια* κοντά στόν 5ο κύκλο, καί νά εἶσαι βέβαιος πώς θ' ἀποφύγεις κάθε δυσάρεστη συνέπεια. *Δυό Δεκάρια* χρησιμεύουν γιά νά προκαλέσουν ἀλλαγές· μπορεῖς νά τά χρησιμοποιήσεις γιά μιά μεταβολή καταστάσεως στό ἐπάγγελμά σου, ἤ στή στάση τῶν ἄλλων ἀπέναντί σου.

Γιά ν' ἀποκτήσεις τήν ὑποστήριξη τῶν ἰσχυρῶν, βάζεις *τέσσερα ἐννιάρια*

κοντά στόν 11ο κύκλο. Ἄν νιώθεις κουρασμένος ἤ ἐκνευρισμένος, *τρία Ἐννιάρια* πλάϊ στόν 6ο κύκλο θά σοῦ δώσουν τή χαρά τῆς ζωῆς καί τή γαλήνη τοῦ νοῦ. Ἕνας ἐχθρός στήν περιοχή τῆς δουλειᾶς σου ἐξουδετερώνεται ἀπό *δυό Ἐννιάρια* κοντά στόν 10ο κύκλο.

Ἄν θέλεις ἕνα ταξίδι βάλε *τέσσερα Ὀχτάρια* κοντά στόν 9ο κύκλο. Σύντομες ἐρωτικές περιπέτειες εὐνοοῦνται ἀπό *τρία Ὀχτάρια* πλάϊ στόν 7ο κύκλο, ἐνῶ ἕνα μόνιμο ἀποτέλεσμα ἐπιτυγχανεται μέ *δυό ὀχτάρια* κοντά στόν 12ο κύκλο.

Τέσσερα Ἐφτάρια ἐπηρεάζουν τίς ἴντριγκες καί τά ἄτομα ἀπό κατώτερη τάξη: εἶν᾽ ἕνας συνδυασμός πού μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ γιά νά βλάψει τούς ἄλλους. *Τρία Ἐφτάρια* φέρνουν κέρδη στούς ἡλικιωμένους, ἄν μποῦν κοντά στόν 3ο κύκλο. *Δυό Ἐφτάρια* ἐξασφαλίζουν ἰσορροπία κι αὐτοσυγκράτηση μπρός σέ ὁποιαδήποτε κατάσταση.

Τά χαρτιά πού εἶναι λιγότερο ἀπό Ἐφτάρια δέ χρησιμοποιοῦνται, ἐκτός ἀπ᾽ τό Δυάρι πού, σέ συνδυασμό 4 χαρτιῶν, ἐξασφαλίζει ἐπιτυχία κ᾽ εὔνοια σ᾽ ὁποιαδήποτε ἐπιχείρηση.

Τέλος δίνουμε ἕνα συνοπτικό πίνακα τῆς σημασίας τῶν χαρτιῶν ὅλης τῆς τράπουλας:

Ἄσσος Σπαθί: χρήματα, καλές εἰδήσεις, δουλειές, ἐπιτυχία.

Ρήγας Σπαθί: ἄντρας μέ καλές διαθέσεις.

Ντάμα Σπαθί: γυναίκα πού μπορεῖ νά σέ βοηθήσει.

Βαλές Σπαθί: ἄνθρωπος δραστήριος· προοπτικές γάμου.

Δέκα Σπαθί: ἐπιτυχία, στή δουλειά ἤ ἀλλοῦ· περιουσία, κληρονομικά.

Ἐννιά Σπαθί: ξαφνική ἀλλαγή τῆς τύχης σου.

Ὀχτώ Σπαθί: σίγουρη ὑποστήριξη ὅσων σέ τριγυρίζουν.

Ἐφτά Σπαθί: οἱ ὑποχρεώσεις σου στή ζωή.

Ἄσσος Κοῦπα: τό χαρτί τοῦ ἔρωτα· ἐπιτυχία στήν κοσμική ζωή.

Ρήγας Κοῦπα: ἄντρας μέ καστανά μαλλιά καί γαλανά μάτια, μ᾽ εὐνοϊκές διαθέσεις ἀπέναντί σου.

Ντάμα Κοῦπα: εὔνοια στόν ἔρωτα.

Βαλές Κοῦπα: ἕνας ἐργένης· ἕνας νέος πού θέλει νά σέ βοηθήσει.

Δέκα Κοῦπα: Πλήρης ἐπιτυχία σέ κάθε περίπτωση· ἀναπάντεχη χαρά.

Ἐννιά Κοῦπα: πνευματική εὐτυχία στή ζωή.

Ὀχτώ Κοῦπα: φιλικές σχέσεις μέ νεαρά ἄτομα.

Ἐφτά Κοῦπα: ἡσυχία καί γαλήνη στό περιβάλλον σου.

Ἄσσος Καρώ: ἔρχεται μιά ἐκπληκτική εἴδηση.

Ρήγας Καρώ: ἕνας σημαντικός ἄνθρωπος σκέπτεται νά σέ γελάσει ἤ νά σέ βλάψει.

Ντάμα Καρώ: μιά ἐρωμένη, ἤ μιά γυναίκα πού σ᾽ ἀπατᾶ ἤ σέ κακολογεῖ.

Βαλές Καρώ: ἕνας νέος, ὄχι καί τόσο εἰλικρινής ἤ ἄξιος ἐμπιστοσύνης ἕνας στρατιωτικός· ἕνας πού φέρνει ἄσχημα νέα.

Δέκα Καρώ: ἀλλαγή διαμονῆς· ταξίδι ἀπρόοπτο κι ἀναπόφευχτο.

Ἐννιά καρώ: δυσκολίες σέ συγκεκριμένα ζητήματα· καθυστέρηση χρημάτων.

Ὀχτώ Καρώ: γεγονότα ἀπρόβλεπτα κ' ἐκπληκτικά.

Ἑφτά Καρώ: σκάνδαλα· ἐκπλήξεις· κέρδος, ἄν τό ἀκολουθεῖ ὁ Ἄσσος *Καρώ.*

Ἄσσος Μπαστοῦνι: διαπιστώσεις πολύ ἱκανοποιητικές.

Ρήγας Μπαστοῦνι: αὐτός πού σ' ἐχθρεύεται.

Ντάμα Μπαστοῦνι: μιά χήρα, ἤ χωρισμένη, πού ζητᾶ νά σέ ξεγελάσει.

Βαλές Μπαστοῦνι: ἕνας ἄντρας πού ραδιουργεῖ ἐναντίον σου· προδοσία.

Δέκα Μπαστοῦνι: ἔρχεται θλίψη καί μελαγχολία· φυλάκιση.

Ἐννιά Μπαστοῦνι: μακρυνοί συγγενεῖς πού ἐπεμβαίνουν στίς ὑποθέσεις σου.

Ὀχτώ Μπαστοῦνι: λογῆς ἐνοχλήματα πού προέρχονται ἀπό αἰσθηματικά προβλήματα· δυσαρέσκειες.

Ἑφτά Μπαστοῦνι: δολοπλοκίες, περίπλοκα ζητήματα, καυγάδες.

Τό *Ἔξη, Πέντε, Τρία* καί *Δύο* κάθε εἴδους εἶναι ὅλα χαρτιά ἀπρόβλεπτα, πού δείχνουν ξαφνικές ἀλλαγές τῆς μοίρας σου.

Μέρος Τέταρτο

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑΣ

'Εγώ εἶμ' 'Εκεῖνος πού καλέστηκα!
Τ' 'Αγέννητο Πνεῦμα! Εἶμαι ἡ Δύναμη, ἡ ἀθάνατη Φωτιά!
'Εγώ εἶμ' 'Εκεῖνος πού καλέστηκα!
'Η 'Αλήθεια!
'Εγώ εἶμ' 'Εκεῖνος πού καλέστηκα!
Αὐτός πού δέν ἀφήνει τό κακό νά κυβερνᾶ τόν κόσμο!
'Εγώ εἶμ' 'Εκεῖνος πού καλέστηκα!
'Η 'Αστραπή κ' ἡ Βροντή!
'Εγώ εἶμ' 'Εκεῖνος πού καλέστηκα!
'Από μένα πέφτει ἡ Βροχή τῆς Ζωῆς στή Γῆ!
'Εγώ εἶμ' 'Εκεῖνος πού καλέστηκα!
Τό στόμα μου λάμπει ἀπό φλόγες!
'Εγώ εἶμ' 'Εκεῖνος πού καλέστηκα!
Πού γεννᾶ καί προβάλλει πρός τό Φῶς!
'Εγώ εἶμ' 'Εκεῖνος πού καλέστηκα!
'Η Χάρη τῶν Κόσμων!
Καρδιά ζωσμένη ἀπ' τό Φίδι εἶν' τ' ὄνομά μου!

(ΑΛΙΣΤΕΡ ΚΡΟΟΥΛΕΫ: Λίμπερ Σάμεχ)

Στοιχεῖα Ἀστρολογίας

Γιά νά ἐπωφεληθεῖ κανείς ὁλότελα ἀπό τίς πληροφορίες πού προσφέρει αὐτό τό βιβλίο τῆς *Πρακτικῆς Μαγείας*, χρειάζεται μιά γνώση, ἔστω κ' ἐπιφανειακή, τῆς Ἀστρολογίας. Στίς ἑπόμενες σελίδες, ὁ ἀναγνώστης θά βρεῖ μιά οὐσιαστική σχηματοποίηση τῶν βασικῶν ἀρχῶν αὐτῆς τῆς πατροπαράδοτης Ἐπιστήμης, ἀρκετή γιά νά μάθει τουλάχιστο τήν ἀστρολογική ὁρολογία καί τό νόημά της: ὅσα χρειάζονται γιά νά μπορεῖ νά κατανοήσει τελείως τίς ὁδηγίες τῶν τελετουργιῶν πού περιγράψαμε ὥς τώρα. Γιά ὅποιον θέλει νά μάθει πῶς καταστρώνεται κ' ἑρμηνεύεται ἕνα ἁπλό Ὡροσκόπιο, συνιστοῦμε τό 5ο Κεφάλαιο τῆς *Μαύρης Μαγείας* τοῦ Ρίτσαρντ Κάβεντις, ἤ κάποιο ἀναλυτικότερο Ἀστρολογικό Σύγγραμμα, πού νά περιέχει καί τή σχετική βιβλιογραφία. (Θά κυκλοφορήσει προσεχῶς ἀπό τίς ἐκδόσεις «ΔΙΔΥΜΟΙ»)

Εἶναι ἀπαραίτητο, γιά ν' ἀνιχεύσει κανείς τά μυστικά τοῦ οὐράνιου θόλου, νά βρεῖ τίς κατάλληλες «ἐφημερίδες», δηλ. πίνακες πού ἀναφέρουν τίς θέσεις τῶν ἄστρων μέρα μέ τή μέρα στά διάφορα γεωγραφικά πλάτη. Ἐκεῖνες πού χρησιμοποιοῦν οἱ περισσότεροι ἀστρολόγοι εἶναι οἱ *Ἐφημερίδες τοῦ Ραφαέλ*, πού δημοσιεύονται στό Λονδῖνο ἀπό τόν οἶκο W. Foulsham & Co. Ltd, ἀπό τό 1850. Στό κείμενο πού ἀκολουθεῖ, θ' ἀναφερόμαστε σ' αὐτές.

Στούς ἀστρολογικούς πίνακες οἱ πλανῆτες καί τά ζώδια παριστάνονται πάντα μέ τά σύμβολά τους, πού εἶναι τά ἑξῆς:

ΠΛΑΝΗΤΕΣ

☉ *Ἥλιος*	♃ *Ζεύς*
☽ *Σελήνη*	♄ *Κρόνος*
☿ *Ἑρμῆς*	♅ *Οὐρανός*
♀ *Ἀφροδίτη*	♆ *Ποσειδῶν*
♂ *Ἄρης*	♇ *Πλούτων* (60).

ΖΩΔΙΑ

♈	*1. Κριός*	*ἀντίθετο στόν*	♎	*7. Ζυγός*
♉	*2. Ταῦρος*	» »	♏	*8. Σκορπιός*
♊	*3. Δίδυμοι*	» »	♐	*9. Τοξότης*
♋	*4. Καρκῖνος*	» »	♑	*10. Αἰγόκερως*
♌	*5. Λέων*	» »	♒	*11. Ὑδροχόος*
♍	*6. Παρθένος*	» »	♓	*12. Ἰχθύες*

Ὁ Ζωδιακός εἶν' ἕνας κύκλος πού ἀρχίζει ἀπό 0 μοῖρες στόν Κριό καί χωρίζεται σέ 12 ἴσα μέρη, τά ζώδια.

Κάθε ζώδιο περιέχει 30 μοῖρες, ἄρα ὅλος ὁ κύκλος ἔχει 360°. Ἔτσι, ἕνας πλανήτης πού κινεῖται στόν Ζωδιακό κύκλο, ξεκινώντας ἀπό 0° Κριοῦ, περνᾶ στήν 1° Κριοῦ, 2° Κριοῦ, κ.ο.κ. ὥς τίς 29° Κριοῦ.

Ὕστερα, μπαίνει στή 0° Ταύρου· ἀπό τίς 29° Ταύρου στή 0° Διδύμων, καί συνέχεια ὥς τό τέλος τοῦ κύκλου, πού πέφτει στίς 29° Ἰχθύων, καί κατόπιν ξανάρχεται στίς 0° Κριοῦ.

Κάπου - κάπου, οἱ πλανῆτες μοιάζουν νά κινοῦνται σ' ἀντίθετη διεύθυνση: ὅταν αὐτό συμβαίνει, ὁ ἀντίστοιχος πίνακας στίς *ἐφημερίδες* ἔχει τό σύμβολο R (ὀπισθοδρόμηση)· τό τέλος τῆς περιόδου αὐτῆς σημειώνεται μέ D (προχώρημα).

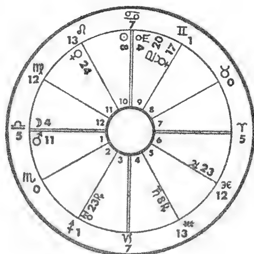
Πῶς σχεδιάζεται ἕνα πρόχειρο Ὡροσκόπιο

Πρέπει πρῶτ' ἀπ' ὅλα νά ἐξακριβωθεῖ τό ἔτος, ὁ μῆνας, ἡ μέρα καί ἡ ὥρα πού συνέβη ἤ πρόκειται νά συμβεῖ τό γεγονός γιά τό ὁποῖο θέλουμε νά ρωτήσουμε τ' ἄστρα. (Αὐτό τό γεγονός μπορεῖ π.χ. νά εἶναι μιά γέννηση, ἄν ἀναφέρεται στό παρελθόν· ἤ ἡ πιό πρόσφορη περίοδος γιά μιά μαγική τελετή, ἄν ἀναφέρεται στό μέλλον).

60) Ἐπειδή ἡ ἀνακάλυψη τῶν 3 τελευταίων πλανητῶν εἶναι μᾶλλον πρόσφατη, τά σύμβολά τους δέν ἔχουν ἀκόμα καθορισθεῖ ὁριστικά. Ἔτσι, ὁ *οὐρανός* ἔχει τό σύμβολο: , ὁ *Ποσειδῶν* τό: , καί ὁ *Πλούτων* τό: (δηλ. P καί L, τά ἀρχικά τοῦ ὀνόματός του, PLUTO, πού συμπίπτουν μέ τ' ἀρχικά τοῦ Percival Lowell, τοῦ ὁποίου τό ἀστεροσκοπεῖο τόν ἀνακάλυψε).

– Σ.τ.Μ

Στά παραπάνω δεδομένα προστίθεται τό γεωγραφικό πλάτος τοῦ τόπου ὅπου συμβαίνει τό γεγονός. Τέλος, σχεδιάζεται ἕνα διάγραμμα σάν αὐτό ἐδῶ:

Οἱ μικροί ἀριθμοί κοντά στό κέντρο τοῦ σχεδίου σημειώνουν τούς «Οἴκους», δηλ. τούς τομεῖς πού διαιροῦν τόν κύκλο.

Οἱ «ἀκτῖνες» τῆς ρόδας λέγονται *ἀκίδες*, καί δείχνουν τά σημεῖα ἀπ᾽ ὅπου ἀρχίζει ὁ κάθε Οἶκος.

Ἡ ἄνω κατακόρυφη ἀκτίνα εἶναι ἡ ἀκίς τοῦ 10ου Οἴκου, καί σημειώνεται M.C. (medium coeli, μεσουράνημα). Ἡ ἑπόμενη πρός τ᾽ ἀριστερά εἶναι τοῦ 11ου Οἴκου, κ.ο.κ.

Τά σύμβολα καί οἱ μοῖρες τοῦ Ζωδιακοῦ πού ἀντιστοιχοῦν στήν ἀκίδα κάθε Οἴκου, γράφονται πρός τά ἔξω τοῦ κύκλου. Αὐτά τά στοιχεῖα ποικίλλουν ἀνάλογα μέ τήν ἡμερομηνία καί τόν τόπο τοῦ γεγονότος πού ἐξετάζουμε, καί γιά νά τά καθορίσουμε ἀκολουθοῦμε τήν ἑξῆς μέθοδο:

Στήν ἀριστερή σελίδα τῶν ἐφημερίδων κάθε μηνός εἶναι μιά στήλη μέ τίτλο Sidereal Time (᾽Αστρικός Χρόνος), πού δίνεται γιά τό μεσημέρι κάθε μέρας [61].

Γράφουμε τόν ᾽Αστρικό Χρόνο τῆς ἡμερομηνίας πού ἐξετάζουμε. Ἄν τό γεγονός συνέβη *μετά* τό μεσημέρι αὐτῆς τῆς μέρας, πρέπει στόν ᾽Αστρικό Χρόνο νά προστεθεῖ ὁ ἀντίστοιχος ἀριθμός σέ ὧρες καί λεπτά. Ἄν ὅμως τό

61) Ὁ ᾽Αστρικός Χρόνος διαφέρει ἀπό τό χρόνο πού μετροῦν τά ρολόγια, γιατί βασίζεται στήν κίνηση τοῦ οὐρανίου θόλου κι ὄχι στήν κίνηση τοῦ Ἥλιου. – Σ.τ.Μ.

γεγονός συνέβη *πρίν* τό μεσημέρι, θά πρέπει νά ὑπολογιστοῦν οἱ ὧρες καί τά λεπτά πού μεσολαβοῦν ἀπό τή στιγμή ἐκείνη ὥς τίς 12 (μεσημέρι) τῆς μέρας πού ἐξετάζουμε, κι αὐτό τό νούμερο ν' ἀφαιρεθεῖ ἀπό τόν Ἀστρικό Χρόνο. Ἄν αὐτός ἔχει πολύ μικρό νούμερο γιά νά γίνει ἡ ἀφαίρεση, τοῦ προσθέτουμε 24 ὧρες.

Τό ἀποτέλεσμα εἶναι ὁ ἀκριβής Ἀστρικός Χρόνος τοῦ γεγονότος. Στό τέλος τῶν ἐφημερίδων ὑπάρχουν 3 πίνακες, μέ τίτλο Tables of the Houses (Πίνακες τῶν Οἴκων). Ὁ πρῶτος ἀφορᾶ τό γεωγραφικό πλάτος τοῦ Λονδίνου, ὁ δεύτερος τοῦ Λίβερπουλ, κι ὁ τρίτος τῆς Νέας Ὑόρκης.

Διαλέγουμε τόν πίνακα πού ἀντιστοιχεῖ στό πλησιέστερο πλάτος τοῦ μέρους ὅπου ἔγινε το γεγονός. Σ' αὐτόν βρίσκουμε τίς στῆλες μέ τίτλο Sidereal Time: ἐκεῖ διαλέγουμε τήν ὥρα πού πλησιάζει κατά 4 λεπτά στόν Ἀστρικο χρόνο τοῦ γεγονότος, τόν ὁποῖο ἔχουμε ἤδη ὑπολογίσει.

Δίπλα, βρίσκονται 6 στῆλες μικρότερες, μέ τίτλους «10», «11», «12», «Ascen», «2», «3». Αὐτές οἱ στῆλες ἀντιστοιχοῦν στίς ἀκίδες τοῦ 10ου, 11ου, 12ου, πρώτου (62), 2ου καί 3ου Οἴκου.

Κάτω ἀπό κάθε ἀριθμό τοῦ πίνακα ὑπάρχει τό σύμβολο ἑνός ζωδίου, πού τό σημειώνουμε στήν ἄκρη τῆς ἀντίστοιχης ἀκίδας στό διάγραμμα.

Σημειώνουμε ὅμως ὅτι αὐτά τά σύμβολα καμιά φορά ἀλλάζουν στό μῆκος τῆς στήλης. Ὅταν αὐτό συμβαίνει, διαλέγουμε τό ἀμέσως προηγούμενο ζώδιο τοῦ σχετικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ Ἀστρικοῦ Χρόνου πού ὑπολογίσαμε (ἤ ἐκείνου πού τό προσεγγίζει), κι ὄχι τό ζώδιο πού βρίσκεται στό πάνω μέρος τῆς στήλης.

Οἱ ἀριθμοί τῆς στήλης δείχνουν τίς μοῖρες, καί σημειώνονται πλάϊ στά σύμβολα τῶν ζωδίων, ὅπως φαίνεται στό σχέδιο.

Ὅταν σημειωθοῦν τά 6 σύμβολα πού ἀπαιτοῦμε ἔτσι, γιά νά βροῦμε τά ἄλλα 6 κοιτάζουμε τόν Πίνακα τῶν Ζωδίων πού δώσαμε πρωτήτερα: ἀρκεῖ νά σημειώσουμε, στήν ἀντικρυνή ἀκίδα, τό ἀντίθετο ζώδιο πού βρίσκεται στόν Πίνακα, *μέ τόν ἴδιο ἀριθμό μοιρῶν*.

Τέλος, ἐξετάζουμε τήν περιφέρεια τοῦ κύκλου μήπως λείπει κανένα ζώδιο. Ἄν αὐτό συμβαίνει, τό βάζουμε στή σωστή του θέση, σύμφωνα μέ τήν ὀρθή σειρά τῶν ζωδίων. Σέ τέτοιες περιπτώσεις συμβαίνει μερικά ἄλλα ζώδια νά ὑπάρχουν σέ περισσότερες ἀπό μία ἀκίδες.

Τό τελευταῖο βῆμα εἶναι ἡ τοποθέτηση τῶν πλανητῶν. Ἡ θέση τους στόν οὐρανό τό μεσημέρι κάθε μέρας ἀναφέρεται στίς ἐφημερίδες σέ στῆλες πού ἔχουν στό πάνω μέρος τό σύμβολο τοῦ πλανήτη καί τή λέξη Long. (γεωγραφικό μῆκος).

Ὁ Ἥλιος καί ἡ Σελήνη δίνονται σέ μοῖρες, λεπτά καί δευτερόλεπτα

62) Ὁ 1ος Οἶκος λέγεται Ascendant (Ὡροσκόπος) τοῦ γεγονότος, κ' ἡ ἀκίδα του σημειώνει τήν Ἀνατολή του. - Σ.τ.Μ.

([63]). Ὡστόσο, γιά τούς σκοπούς μας, τά λεπτά μποροῦν νά παραλειφθοῦν, κι ἀρκεῖ νά ὑπολογίσουμε μόνο τίς μοῖρες.

Γιά νά γίνει αὐτό, πρέπει νά καθορίσουμε τά ζώδια καί τίς μοῖρες ὅπου βρίσκεται ὁ κάθε πλανήτης τό μεσημέρι τῆς μέρας πού ἔγινε τό γεγονός. Γιά τή Σελήνη, πού κινεῖται πολύ γρήγορα, προσθέτουμε μιά μοῖρα κάθε δυό ὧρες, ὅταν τό γεγονός ἔγινε *μετά* τό μεσημέρι· ἀλλιῶς, ἀφαιροῦμε τίς δυό ὧρες.

Οἱ θέσεις πού βρίσκουμε ἔτσι, σημειώνονται στό διάγραμμα. Ἀπό τούς πίνακες τῶν πλανητῶν βρήκαμε γιά καθέναν τό ζώδιο ὅπου βρισκόταν, κ᾽ οἱ μοῖρες του μέσα σ᾽ αὐτό. Ὅταν σημειώνεται τό σύμβολο τοῦ κάθε πλανήτη στό σχέδιο, πρέπει νά προσέξουμε ὥστε νά τοποθετηθεῖ ἀπό τή σωστή πλευρά τῆς ἀκίδας. Ἄν οἱ μοῖρες τοῦ πλανήτη εἶναι *λιγότερες* ἀπ᾽ αὐτές πού εἶναι σημειωμένες στήν ἀκίδα, τό σύμβολο μπαίνει *μετά* τήν ἀκίδα ὅπως πᾶνε οἱ δεῖχτες τοῦ ρολογιοῦ. Ἀλλιῶς, μπαίνει μπροστά ἀπ᾽ αὐτήν. Κ᾽ ἔτσι συμπληρώνεται τό διάγραμμα τοῦ Ὡροσκοπίου.

Ὑπολογισμός τῶν Ὄψεων

Οἱ Ὄψεις εἶναι ὡρισμένες γωνιακές ἀποστάσεις μεταξύ τῶν πλανητῶν, μετρούμενες σέ μοῖρες τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλου. Τά ὀνόματα καί τά σύμβολά τους εἶναι τά ἑξῆς:

Συζυγία	☌	0° μεταξύ πλανητῶν	Μεταβλητή
Ἡμιτετράγωνο	<	45° μεταξύ πλανητῶν	Ἄτυχη
Ἑξάγωνο	*	60° μεταξύ πλανητῶν	Τυχερή
Τετράγωνο	□	90° μεταξύ πλανητῶν	Πολύ ἄτυχη
Τρίγωνο	△	120° μεταξύ πλανητῶν	Πολύ τυχερή
Ἑξατετράγωνο	□	135° μεταξύ πλανητῶν	Ἄτυχη
Ἀντίθεση	∞	180° μεταξύ πλανητῶν	Πολύ ἄτυχη

Γιά νά βροῦμε τήν ἀπόσταση ἀνάμεσα σέ δυό πλανῆτες, μετροῦμε τίς μοῖρες πού τούς χωρίζουν, ἀκολουθώντας πάντα τόν συντομότερο δρόμο.

Ἄν π.χ. ὁ Ἥλιος βρίσκεται στίς 16° Ταύρου, κι ὁ Ἄρης στίς 20° Παρθένου, ἡ συντομότερη ἀπόσταση εἶναι αὐτή πού ξεκινᾶ ἀπ᾽ τόν Ἥλιο πρός τόν Ἄρη:

Σέ κάθε ζώδιο εἴπαμε ὅτι ὑπάρχουν 30 μοῖρες. Ἀπ᾽ τίς 16° Ταύρου, ὅπου βρίσκεται ὁ Ἥλιος, ὥς τό τέλος τοῦ ζωδίου, μένουν λοιπόν 14°. Σ᾽ αὐτές προσθέτουμε τίς 30° καθενός ἀπ᾽ τά ζώδια μεταξύ Ταύρου καί Παρθένου, δηλ. Δίδυμος, Καρκῖνος καί Λέων. Τέλος, τίς 20° ἀπ᾽ τίς 0° Παρθένου ὥς τίς 20° Παρθένου, ὅπου βρίσκεται ὁ Ἄρης. Ἔτσι ἔχουμε σύνολο 124°.

63) Π.χ. 23° 51′ 4″ σημαίνει εἰκοσιτρεῖς μοῖρες, πενήντα ἕνα πρῶτα λεπτά, καί τέσσερα δευτερόλεπτα. Ὅπως οἱ ὧρες, ἡ κάθε μοῖρα περιέχει 60 λεπτά, καί τό κάθε λεπτό 60 δευτερόλεπτα. – Σ.τ.Μ.

'Αφοῦ γίνει ἡ ἴδια ἐργασία γιά ὅλα τά ζεύγη πλανητῶν, συγκρίνουμε τίς ἀποστάσεις πού προέκυψαν, μέ τόν πίνακα τῶν Ὄψεων πού παραθέσαμε.

Ἄν ἡ ἀπόσταση πού μετρήσαμε προσεγγίζει ὥς 5° πάνω ἤ κάτω ἀπ' αὐτές πού χαρακτηρίζουν κάθε Ὄψη, λέμε πώς οἱ πλανῆτες «εἶναι» σ' αὐτή τήν ὄψη.

Στό παράδειγμά μας, ἡ ἀπόσταση τῶν 124° δείχνει ὅτι ὁ Ἥλιος κι ὁ Ἄρης «εἶναι» σέ Τρίγωνο (120°) καί συνεπῶς ἐξασκοῦν μιά πολύ εὐνοϊκή ἐπίδραση.

Ἐξάλλου, κάθε Οἶκος ἔχει τή δική του ἐπιρροή, πού ὥς τώρα δέν τήν ἐξετάσαμε. Μποροῦμε μέ συντομία νά δώσουμε τόν ἑξῆς κατάλογο:

1ος Οἶκος: Ἐκεῖνος πού γεννήθηκε σ' αὐτόν: ἡ ἐμφάνισή του, ὁ χαρακτήρας του, ἡ ἐντύπωση πού δημιουργεῖ.

2ος Οἶκος: Τά χρήματα.

3ος Οἶκος: Σύντομα ταξίδια. Συγγενεῖς καί γνωστοί.

4ος Οἶκος: Ἡ ἰδιοκτησία, τά ἀκίνητα. Ὁ πατέρας.

5ος Οἶκος: Τά παιδιά, οἱ ἐρωτικές ὑποθέσεις, οἱ ἐπιχειρήσεις.

6ος Οἶκος: Ἡ ὑγεία, τό φαγητό καί τό ντύσιμο, οἱ ὑπηρέτες.

7ος Οἶκος: Ὁ γάμος, οἱ δεσμοί, οἱ συνεταιρισμοί, οἱ ἀντίπαλοι.

8ος Οἶκος: Θάνατος, κληρονομιά, τά ἀγαθά τῶν συγγενῶν.

9ος Οἶκος: Μακρινά ταξίδια, ἐκδόσεις, δημοσιεύσεις.

10ος Οἶκος: Ὑποθέσεις κι ἐπάγγελμα. Ἡ μητέρα.

11ος Οἶκος: Οἱ φίλοι.

12ος Οἶκος: Οἱ κρυφοί ἐχθροί. Νοσοκομεῖα κι ἄλλα ἱδρύματα.

Οἱ «δουλειές», ὅπως τίς λένε οἱ Ἀστρολόγοι, ἑνός ὡρισμένου Οἴκου ἐπηρεάζονται θετικά ἤ ἀρνητικά ἀπό τούς πλανῆτες πού ὑπάρχουν σ' αὐτόν. Ὅταν ὁ Οἶκος εἶναι ἄδειος, αὐτές ἐξαρτῶνται ἀπό τόν πλανήτη πού κυριαρχεῖ στό ζώδιο τῆς ἀκίδας, σύμφωνα μέ τόν ἑξῆς Πίνακα:

Ὁ Ἥλιος	κυριαρχεῖ στόν Λέοντα
Ἡ Σελήνη	κυριαρχεῖ στόν Καρκῖνο
Ἑρμῆς	κυριαρχεῖ στούς Διδύμους καί τήν Παρθένο
Ἀφροδίτη	κυριαρχεῖ στόν Ταῦρο καί τόν Ζυγό
Ἄρης	κυριαρχεῖ στόν Κριό καί τόν Σκορπιό
Ζεύς	κυριαρχεῖ στόν Τοξότη καί τούς Ἰχθύες
Κρόνος	κυριαρχεῖ στόν Αἰγόκερω καί τόν Ὑδροχόο.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΡΙΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

The Magic Wand to be used in Invocations by the Chrystal.

Agla On Tetragrammaton

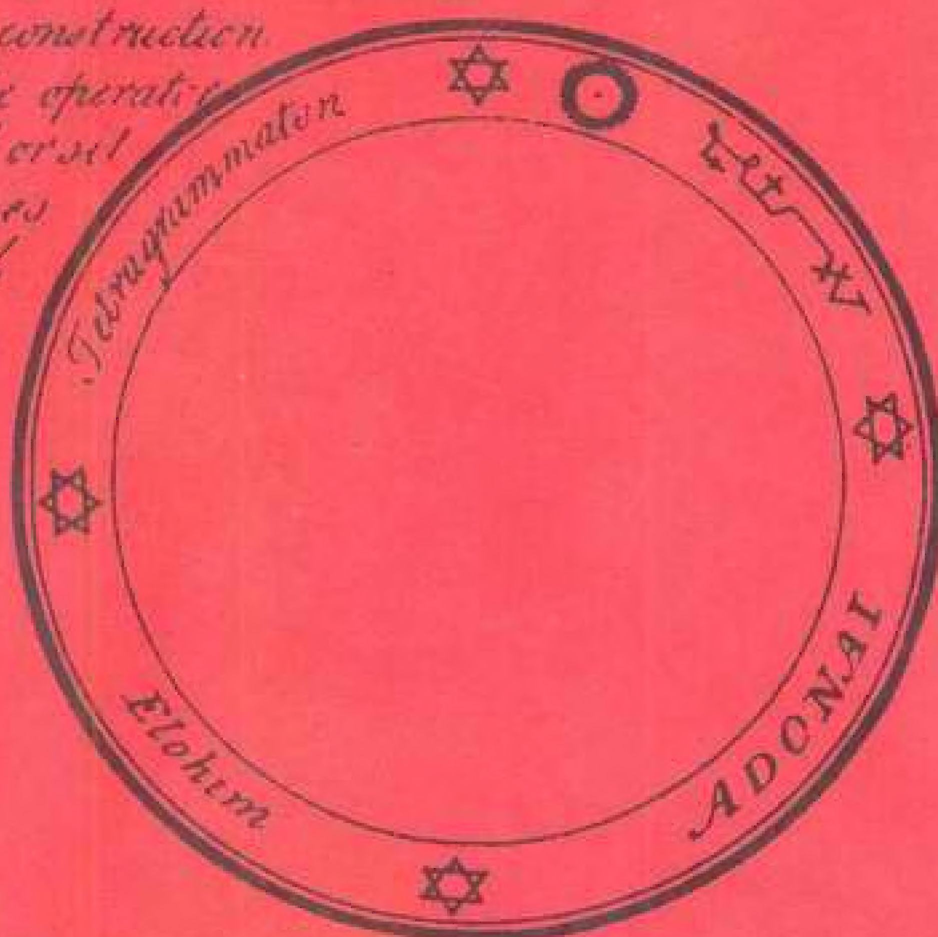
write or engrave on the other side Ego Alpha et Omega

The true size & form of the Chrystal which must be sett in pure Gold & the same names & characters as in the model here given.

The magic Circle of a simple construction in which the operator must stand or sit when he uses the Chrystal

The Tripod on which the perfumes are put, & may be either held in the hand or sett in the earth.

The Lamen, or Holy Table of the Archangel Michael.

Pub. by Lackington & Allen.

R. Griffith Sculp.

Tav. C

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΗ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ « ΔΙΔΥΜΟΙ » ΑΘΗΝΑ Σ. Λ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΖΑΛΟΓΓΟΥ 7 ΤΗΛ. 36.34.057 - ΤΙΜΗ: ΔΡΑΧΜΕΣ